

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADİYÊ BI RÛMET'TIR TIŞTEK NİNE

Özel Sayı 10 / Ağustos 1986 / 7.-DM

15 AĞUSTOS 1984-1986

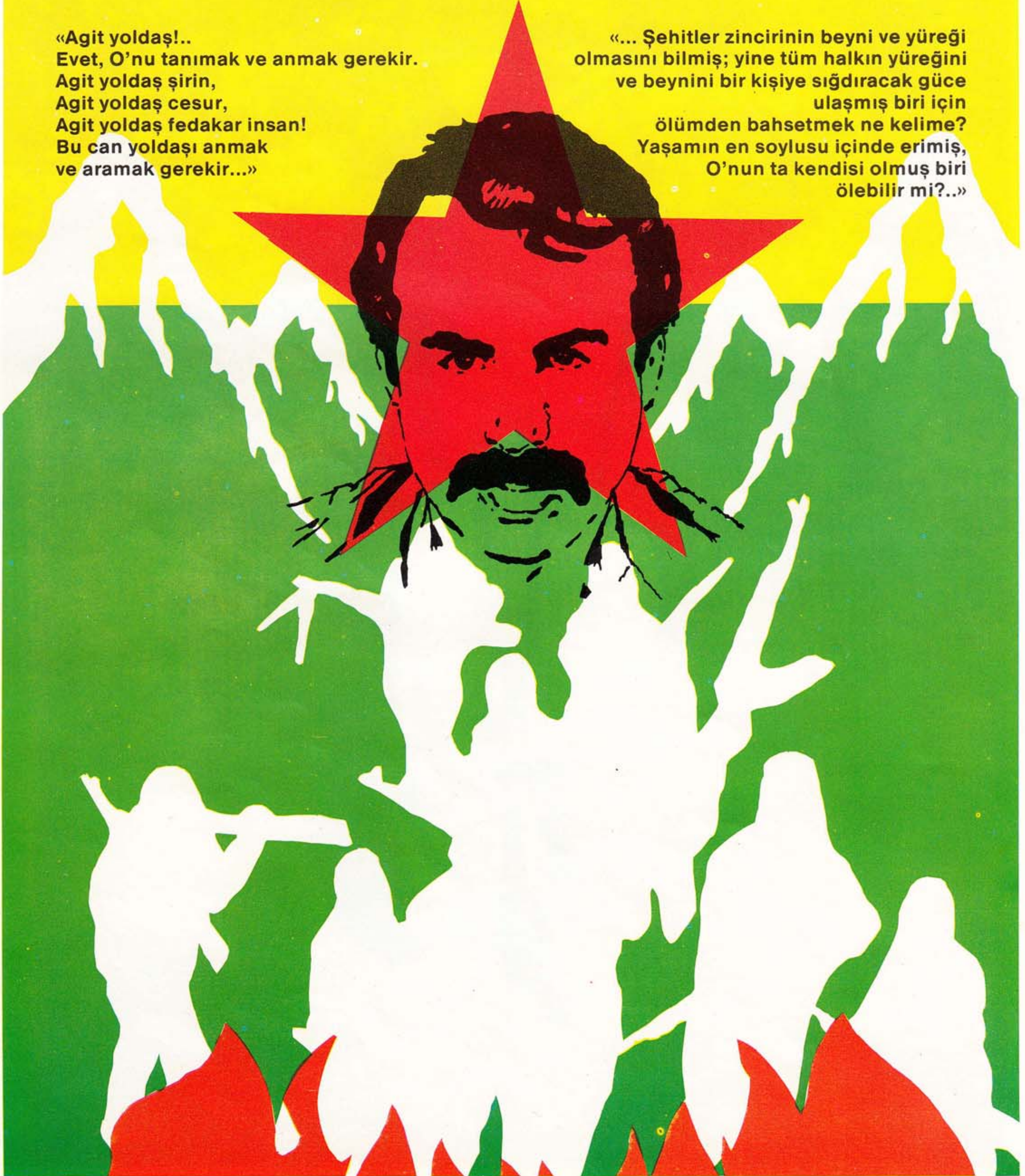
ULUSAL DİRENİŞ TARİHİMİZDE BİR KAHRAMANLIK DÖNEMİ

ŞANLI 15 AĞUSTOS DEVRİMCİ ATILIMI HALKIMIZA KUTLU OLSUN

ULUSAL DİRENİŞ KAHRAMANIMIZI SAYGIYLA ANIYORUZ

DİRENEN VE YAŞAYAN

KÜRDİSTAN

Kürdistan'ı Yaşayan ve Yaşatan

Halk Kahramanlarının Anısına

"Son ana kadar onuru koruyanlar yaşayacak.
Söylenecek son söz kahramanca olmalıdır:"
Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği!
Yaşasın Partiya Karkerên Kurdistan!

I
KISACA TARİHE BAKIŞ

Genel anlamıyla yaşam mücadeledir. Değişik biçimlerde de olsa bütün canlıların yaşamı böyledir. Doğum ile ölüm arasında geçen süreç, bir mücadele sürecidir. Bütün canlılar için geçerli olan bu durum, insanlar için de böyledir. İnsan, doğduğu andan itibaren, ölüme kadar, varlığını sürdürebilmek için mücadele etmek, çalışıp didinmek zorundadır. Doğaya hükmetme, doğal kaynakları kendi yaşamı için kullanma ve doğaya bu yönlü biçim verme, doğal dış etkenlerden kendini koruma insanlığın en temel uğraşıdır. Ve bu yönde alınan mesafe insanlığın gelişim düzeyini gösterir. Bu çerçevede insan yaşamı doğaya karşı yürütülen çok yönlü bir mücadeledir.

Ama insan toplumsal bir varlıktır da, topluluklar ve giderek toplumlar halinde yaşar. İnsanların toplumlar halinde bir araya gelişleri kendi aralarında çeşitli ilişkiler ortaya çıkarır, birbirine karşı kişisel çıkarlar var olur. Bu ilişkiler ve çıkarların korunması da bir mücadeledir. İnsan emeğinin üretkenliği arttıkça ortaya ürün fazlası ve giderek fazla değer üretimi çıkar. İnsanlar arasında bu fazlalığa sahip olmak isteyenler ortaya çıkmaya başlar ve bunun için üretim araçlarına sahip olmak gerekir. Böylece toplumda, insanlar arasında çıkar çelişkileri gelişir. Toplumda sınıflaşma, ortak çıkarlara sahip olan insan kesimlerinin oluşması doğar; bir yanda üretim araçlarına ve dolayısıyla üretilen fazla değere sahip olanlarla, öte yanda üretim araçlarından yoksun olanlar ayrışır. Bu ayrışma ve çelişki, ortaya çıkan çıkar karşıtlığı toplumlar içinde, insan kesimleri arasında toplumsal ve giderek siyasal bir mücadele başlatır ve bu mücadele ekonomik-toplumsal gelişmeye bağlı olarak gelişir. Böylece canlı bir varlık olarak toplum yaşamı da bir mücadeledir. Toplumlar içinde yaşayan insan yaşamı, doğaya karşı mücadele dışında ikinci tür bir mücadele, insanların ve toplum kesimlerinin birbirine karşı çıkarlarını koruma ve elde etme mücadelesi de olur. Bu, başlangıçta aşiretlerin, kabilelerin birbirine karşı mücadelesi iken, giderek sınıfların ve ulusların birbirine karşı mücadelesi halinde büyür.

Demek ki, insan yaşamı esas olarak iki tür mücadeledir, birincisi; doğaya karşı yürütülen bitmez tükenmez mücadele, ikincisi; insanların, sınıfların, ulusların birbirine karşı yürüttüğü, sınıfsal ve ulusal çıkarları koruyup geliştirmeyi amaçlayan mücadele. İnsanlar ve toplumlar birincisinde ne kadar ileri iseler, ikinci tür mücadelede de o kadar kuvvetlidirler ve ikinci tür mücadele o kadar gelişmiştir. Bunun tersi de doğrudur. Ve insanlığın gelişmişlik düzeyini bu iki tür mücadelenin gelişme seviyesi belirler.

Besbelli ki, Kürt insanının ve Kürdistan toplumunun yaşamı da böyledir. Ama, bugün onun kendine özgü bir gelişmişlik seviyesi ve özellikleri vardır. Bu seviye, dünya toplumları içindeki en geri seviyedir, yaşam ve mücadele, araç ve yöntem olarak en basit durumdadır. Bugün gerçek anlamda Kürdistan'ı yaşayan ve yaşatan insan sayısı çok azdır. Bu, her alanda korkunç bir mücadele ve direniş olmaktadır. Belli ki durum olumsuzdur. Kürdistan insanı doğaya hükmetme bakımından çok geri bir durumdadır, adeta doğaya bir sığınma olayı vardır. Kürdistan insanı, kendi toplumsal ve ulusal gerçekliğini yaşamaktan önemli ölçüde uzaklaştırılmıştır, başka toplumların, bir de değil, birçok toplumun gerçekliğini yaşamaya zorlanmıştır. Kendi gerçekliğini yaşamak, ulusal ve toplumsal çıkarlarını korumak için mücadele etme bakımından çok geri durumdadır. Buna ulaşma istemi önünde çok sayıda "demoklesin kılıcı" vardır, böyle bir istem ancak ölüm kalım savaşıyla mümkün olmaktadır. Ve bu yola girmek, Kürt ve Kürdistanlı olarak yaşamak her alanda amansız bir savaşa tutuşmak demektir. Bu bir kahramanlık olayı halini almıştır. Belli ki bugün ortaya çıkan bu olumsuz durum, belli bir tarihi gelişme içinde şekillenmiştir.

Kürdistan, insanlığın uygarlığa geçtiği ilk birkaç alandan birisidir. Son derece zengin ve üretken doğal kaynaklara sahiptir. Bu tarihte, Kürdistan'da insan ve toplum yaşamı en ileridir. Köleciliğe böyle geçilir ve köleci sistem alabildiğince gelişir. İnsanın doğaya karşı ve toplumsal mücadelesi ileridir, bu nedenle insan yaşamı anlamlı ve görkemlidir.

Kürdistan'ın zenginlikleri sadece üzerinde gelişme sağlamakla kalmaz, dışardan gelişen her gücün iştahını da kabartır. Ayrıca son derece stratejik bir yere sahiptir. Bu nedenlerle, gelişen her güç Kürdistan üzerine yürür, doğu-batı, kuzey-güney yönlerinde yapılan her sefer Kürdistan'dan geçer. Uygarlığın gelişmesinin bu ilk aşamasından itibaren Kürdistan dış güçlerin sürekli işgal, istila ve yağmasına uğrar. Kürdistan insanı ve toplumu bu işgal ve yağma hareketlerine karşı direnir, savaşır. Ama işgal o kadar çoktur ki başa çıkmak mümkün değildir. Yenildikçe, sıkıştıkça çareyi dağların doruklarına çekilmekte, doğaya sığınmakta bulur.

Feodal sisteme yabancı güçlerin saldırıları ve egemenliği altında geçilir. Toplumsal gelişme bu dönemin başlangıcında da hızla devam eder. Ama, yabancı egemenlik altında gelişen toplumsal ayrışmada Kürt hakim sınıflarının yabancı güçlere işbirlikçiliği hızla gelişir. Kürdistan baştan başa sürekli savaş alanıdır, yağma ve talan edilir. Halk kitlelerinin bir kısmı tamamen serfleşirken, bir kısmı ise dağlarda özgürlük aramaya devam eder.

XVI. yy'dan itibaren Kürdistan'da İran Şahlığının ve Osmanlı İmparatorluğunun egemenliği gelişir. Kürdistan'ın böyle yabancı egemenlik altına girmesinde Kürt hakim sınıflarının işbirlikçiliğinin payı büyüktür. Çağa tamamen ters gelişen bu iki devletin egemenliği altında Kürdistan dünyadan tecrit edilir, durgun ve kapkaranlık bir feodal sistem içine adeta hapsedilir. Kürdistan toplumunda bir duraksama ve zayıf düşme başlar, insanlar ve toplum kendi kabuğuna çekilir, güçsüzleşir, geri bir durumu yaşar. Zayıflayan mücadele ortamında insan yaşamı durgun ve alık bir vaziyet alır. Dünya güçleri tarafından zorlanan yabancı egemenler, bu durumlarını telafi edebilmek için giderek Kürdistan üzerine daha çok yüklenmeye yönelirler. Vergiyi artırmak, askere alma sistemini geliştirmek vb. uygulamaları geliştirmek isterler. Bunlara karşı Kürdistan halkı isyan eder, direnir. XIX. yy. böyle direnişlerle doludur. Fakat toplumsal geriliği ve zayıflığı, örgütsüzlüğü ve birlikten yoksunluğu, hakim sınıfların işbirlikçiliği ve ihaneti vb. nedenlerle bu direnişler hep yenilir, ezilir. Direnişleri kırıldıkça, başkaldırıları ezildikçe Kürt insanı daha çok dağlara çekilir, doğaya sığınır, dağlara çekildikçe ise daha çok güçsüz düşer, toplumsal ilişkileri zayıflar, aile aile, kabile kabile bölünür, yaşamı basitleşir. Öyle ki, dünyadan ve toplumsal yaşamdan habersiz, dağıyla, yaylasıyla, hayvanıyla ve çadırıyla Kürt insanı başbaşa kalır. XX. yy'a girerken durum, genel hatlarıyla böyledir.

XX. yy'daki gelişmeler çok daha olumsuzdur. Toplumsal parçalanmışlık yetmiyormuş gibi, yüzyılın ilk çeyreğinde ülke daha çok parçaya ve daha çok sayıda yabancı gücün egemenliğine bölünür. Yeni ve genç egemenler, niyet ve uygulamalarında eskileri çok gerilerde bırakacak cinstendirler.

Yeni bir güç olarak gelişen ve egemen olan Türk burjuvazisi, derhal Kürdistan'daki egemenliğini sağlamaya yönelir. Belli bir plan dahilinde baskıyı artırarak işgali başlatır. Kürt halkı, parça parça da olsa yeni gelişmek isteyen bu yabancı egemenliğe karşı koyar, direnir. 1920-40 yılları arasında Kürdistan'da baştan başa isyanlar gelişir. Ama direnişler sonuç vermez. Kürt insanı güçsüz düşürülmüştür, toplum paramparçadır, hakim sınıflar işbirlikçi ve uşaktır, Türk burjuvazisi örgütlü ve egemendir. Bu nedenlerle, isyanlar kırılır, ezilir, Kürdistan'da oluk oluk kan yeniden akıtılır. Halk katliam ve sürgünlerle darmadağın edilir. Hakim sınıfların gücü tümden kırılarak tamamen uşak bir yapı haline getirilir.

Ama Türk burjuvazisi, bunlarla doymaz, onun niyeti bundan çok daha ötedir, o Kürdistan'ı ve Kürt toplumunu yutmak, tarihten silmek ister. Bu amaç doğrultusunda Kürdistan parça parça Türkiye'ye bağlanır, sağlanan askeri egemenlik üzerinde kışla kültürü geliştirilmeye yönelinir, her tarafta okullar açılmaya başlanır, Kürt dili ve kültürü üzerine idamla karşılık bulan kesin yasaklar konur. Ve Kürt insanı dağdan indirilerek böyle bir yapı içinde sözde "uygarlaştırılmaya", gerçekte ise ulusal ve toplumsal benliğinden soyutlanarak, özümsenmeye, kişiliksizleştirilmeye tabi tutulur. Böylece Kürdistan tarihten silinmek, Kürt halkı, ulusal ve toplumsal olarak yok edilmek istenir.

1970'lere gelindiğinde bu amaç doğrultusunda epeyce ileri gidilmiştir. Toplum sindirilmiş, paramparça edilmiştir. Ekonomik, toplumsal, siyasal, askeri, ulusal, kültürel her alandaki bağımsız gelişmesi durdurulmuştur. Toplumun dağdan indirilen önemli kesimi ulusal ve toplumsal değerlerinden soyutlanarak, Türk ulusal ve toplumsal yapısının bir uzantısı haline getirilmiştir. Kendi ulusal ve toplumsal çıkarlarını göremeyen, buna sahip çıkamayan, düşünce ve becerisini başka ulusun çıkarları için kullanan bir yapı ortaya çıkarılmıştır. Hakim sınıflar tamamen ajanlık ilişkileri içine alınırken, ulusal başkalaşımın temsilcileri olarak uşak bir "aydın" tabaka türetilmiştir. Önüne böyle bir yol dayatılan dağda kalan bir kesim ise, hayvanlarıyla başbaşa ve onun yaşamını paylaşır vaziyette bırakılmıştır. Böylece insanlar ve toplum kendi gerçekliğinden uzak, onu yaşayamayan, son derece zayıf ve güçsüz bir hale getirilmiştir. Ve doğal gelişmeye ters düşen böyle mücadelesiz bir ortamda insan yaşamı son derece basit, belirsiz ve anlamsız bir hal almıştır. Ve artık Türk burjuvazisi, Kürdistan gerçekliğini ve Kürt ulusal varlığını mezara gömüp üzerini betonladığına kendisini inandırmıştır.

Tarihi gelişim kısaca böyledir. Görüldüğü gibi, uygarlığa güçlü giren Kürdistan insanının ve toplumunun yaşamında giderek bir zayıflama ve düşme vardır. Varılan sonuç ise son derece olumsuzdur. Denilebilir ki, en ağır doğa koşullarını Kürdistan insanı yaşar. Kürdistan insanının yaşamı, bir anlamda doğal engellere, zorluklara karşı bir mücadele, bir direniştir. Ama bu mücadele, son derece basittir, insanlığın ulaştığı seviyeye göre çok geri araçlarla ve çok basit yöntemlerle verilir. Bu nedenle, doğaya en az hükmeden, onu kendi yaşamı için en az kullanabilen Kürdistan insanıdır. Çünkü o, ülkesini imar etmeye, doğaya karşı yürüttüğü mücadelede derinleşmeye olanak bulamamıştır, yabancı egemenler buna olanak vermemişlerdir. Böylece basit bir insan yaşamı, adeta doğanın verdikleriyle idare eden bir yaşam ortaya çıkmıştır. Bu durum, Kürdistan insanının iş yapmada basit ve kaba bir düzeyde kalmasına yol açmıştır. Bunun, her şeyde olduğu gibi, devrimci mücadeleye de yansıyacağı açıktır. Ve devrimci mücadele yürütmek isteyenlerin bu durumu tam olarak bilmeleri, dikkate almaları ve gidermek, insanları geliştirmek için amansız bir çalışma yapmaları mutlak zorunluluktur.

Bir başka husus olarak, en ağır ulusal ve sınıfsal baskı koşullarını Kürdistan insanı ve toplumu yaşar. Ama bunlara karşı kurtuluş mücadelesi veremez, baskı altında yaşamayı kendisi için kader olarak bilir, bu duruma getirilmiştir. Halbuki uygarlığa girerken, Kürdistan'da toplumsal ve siyasal mücadele ileridir, gelişkindir. Ama işgal, yağma ve yabancı egemenlik altında geçen uygarlık tarihi Kürdistan insanını bundan uzaklaştırmış, zayıf ve güçsüz düşürmüş, kurtuluş mücadelesi veremeyeceği kanaatini egemen kılmıştır. Dağdaki alık yaşamın ulusal erimeye, lümpenliğe ve kişiliksizliğe dönüştürülmesi bu durumu çok daha geliştirmiştir. Bu durumu yaşayan insanları kurtuluş mücadelesine çekebilmek için, onları defalarca yeniden yaratmak, cesaretlendirmek, bunu sürekli yapmak, bu konuda usanmaz bir çaba yürütmek gerektiği açıktır. Ayrıca kurtuluş mücadelesine girenlerin de, toplumsal ve ulusal durumu olduğu gibi mücadeleye yansıtacağı ortadadır. Bu durum parçalanmışlıktır, dağınıklıktır, kendi kendine egemen olmaktan uzaklıktır vs. Bunlar, devrimci mücadeleye örgütlenme ve birleşme zayıflığı olarak yansır. İnsanlar tarih boyunca bundan zorla uzaklaştırılmışlardır. Bu yapıyı örgütlü ve birleşik hale getirebilmek, ancak bu durumu çok iyi bilerek yürütülecek uzun süreli ve yorulmaz bir çaba ile mümkündür. Bütün bunlar, devrimin kadrosu olmak isteyenlerin dikkatine sunulur.

1970'lere gelindiğinde Kürdistan'da insan ve toplum yaşamı, son derece basit, geri ve olumsuzdur. İnsanlar kendine sahip çıkmaktan, kendi çıkarları için düşünüp, savaşıp, yaşamaktan uzaktır. Biz, gerçeği böyle belirlerken, bazı kendini bilmez ve tanımazlar, "PKK insanlarımıza ve halkımıza hakaret ediyor, onları hayvan yerine koyuyor" diyorlar. Hayır, PKK somut durumu belirliyor, başarılı savaş yapabilmek için somut gerçekliği olduğu gibi ortaya koyuyor. Acı da olsa gerçekler böyledir, olumsuzdur. Pratik çalışma yapan her devrimci, "bizim hayvandan farkımız yoktur, biz sizin söylediklerinizi anlayıp yapacak durumda değiliz" diyen insanlarla yüzlerce defa karşılaşmıştır. Kürdistan insanının getirildiği nokta burasıdır. Ve bu durumun bin yıldır uygulanan vahşi baskı ve zulümle yaratıldığı açıkça ortadadır.

Bütün bunları, işgal, istila ve sömürgecilik altında Kürdistan insanının ve toplumunun ne duruma getirildiğini bir nebze gösterebilmek için kısaca yazdık. Bu durumda verilen devrimci mücadelenin, Kürdistan'ı yaşamaya ve yaşatmaya çalışmanın, Kürdistan ve Kürt halkının kurtuluşu için kendini feda edebilmenin anlamını daha iyi açıklayacağına inandık. Bu koşullara kendisini dayatan devrimciliğin özelliklerini buradan daha iyi çıkarabileceğimizi ve anlaşılır kılabileceğimizi varsaydık. Şimdi, bu olumsuz tarihi gidişe dur diyen ve yeni bir tarih başlatan devrimci mücadeleyi anlatmaya geçebiliriz.

DÜN KÖLEYDİK

Bir ülke ki,
toprakta
gömülüydü
umudu...
Gözler
donuk
ve parıltısız...
Gözler
derin
bir acıyı
taşırdı.
Nerede
gizliydi
sevgiler?
bulamazdın
arasan da.
Baştan başa
keder
ve acıdan
örülmüştü
vatan...
Vatan
neydi ki,
satılığa bile
çıkartılamayacak
kadar
utanç duyulan.
Vatan
neydi ki,
umudun
gömüldüğü
kapkara

bir toprak.
Uzundur
yaylaları,
ve yüksek
oysa
güneşle
selamlaşır gibi.
Dağlar
nasıl da
yücedir,
oysa
davetkar.
Bir ülke ki,
bebeleri
ölü doğardı,
onun için
ağıt yakardı
analar.
Nüfus kağıdı
mezar taşıydı
insanlarımızın,
doğmadan
öldü
diye yazılan.
Tanımazdı
bu ülke
insanları
ceplerinde
taşıyacak
bir kimlik
kartı.
Ölülere
gerekmez
çünkü.
Ölülerin
adı da
olmaz...
Bir tebessüm de
arama
o zaman
sararmış cesetlerin
yüz hatlarında...
Bir ülke ki,
toprakta gömülüydü
geçmişi
ve gelecek nesli...
Baştan başa
mezar taşlarıydı
nüfus kütükleri...
Umursamaz
geçerdi
üzerine basanlar...
Derinden
gelen
o iniltiyi
kim duydu ki...
Bin yıllar boyu
dile gelen
mezar taşlarını
kim dinler ki...
Dağlar ne anlatır,
sular neyi haykırır
kim anladı ki...
Mezar taşları
utanç taşımız
oldu
farketmeden
yaşanılan hayatın.
Kirlendi
cesetlerimiz,
altında
yabancı çizmelerin.
Utanç...
bedenimizi
saran
bir titreme.
Utanç...
gözlerimizdeki
yaşlar oldu
tesbih taneleri
gibi dizilen.
Ağladık...
ağladık
yıllar boyu;
gülerken de
ağladık
kucaklaşırken de.
Çünkü
kavuşma değildi
en sıkı
kucaklaşmamız bile.
Ayrılık...
hasret
içimizde
sökülmez
tek dünyamız.
Ve öğrendik
katlanmayı.
Ve öğrendiğimiz
tek şey de
bu oldu zaten.
Eğilmiş başlar,
donuk gözler,
sarmalamayan kollar,
biz
birbirimize bile
hasrettik..
Ana, baba
çocuk, yar.
Nasıl dile gelsin
sevdalar
nasıl kavuşsun ki?
Mezar taşları
gülemez ki.
Ve
yeşeremez ki
kararmış toprak.
Bir ağıt yükselir
inceden
inceden
yüreklerden.
Umut ağlar,
sevinç ağlar,
öfke ağlar,
ve ağlarmış
mezar taşları
bile meğerse...

II
DİRENME SAVAŞI BAŞLIYOR: YARATILAN PKK DİRENİŞÇİLİĞİ

Devrimci bilimin ustaları, savaşın, toplumları sınayan, yaşayanla çürüyeni, yaşamaya hakkı olanla olmayanı ayıran en etkili ayraç olduğunu söyler; böyle belirsiz durumların ortaya çıktığı zamanlarda o toplumların savaşa çekilmesinin gerektiğini belirtirler. Peki ya 1970'ler Kürdistan'ında durum nedir? Belirsizlikten de öteye, görünüş büsbütün ölüdür; yaşam emarelerini görebilmek ancak çok iyi bir toplumbilimci olmakla mümkündür. Sözde en iyi siyasetçiler, büsbütün Türk ulusal siyaseti içindedirler; en gözükara askerler, Türk ordusuna hizmet ederler. En sağlam milliyetçiler olduklarını söyleyenler, sözlerinin anlamını bilmezler, "Kürt ulusu var mıdır, yok mudur" tartışması yaparlar, yani varolup olmadıkları, yaşayıp yaşamadıkları konusunda kuşkuludurlar, belirsizdirler. Kürdistan'da insan yaşamı gerçekte bu düzeyde anlamsızdır. Bu ortamda Kürdistan toplumu da acaba savaşa çekilebilir mi? Savaşı kaldırabilecek, direniş yapabilecek kadar yaşam gücü var mıdır? Bu durumlar, devrimci bilimin yeterince kavranmadığı ve devrimci pratiğin olmadığı o dönemde gerçekten belirsizdir, kuşkuludur. Devrimci bilim kavranmaya başlandığında toplumun kurtuluş savaşına çekilmesinden söz edilir. Ve bunun karşısında çürüyen, yaşamaya hakkı olmayan yapı hemen bağırmaya başlar: Ateşle oynuyorlar, halkı katlettirecekler, hele bir kurşun patlatsınlar bir günde ezilip yok edileceklerdir vs. Bu sözlerin sahipleri sefildirler, gerçekte kendi katledilmiş hallerini göremeyecek kadar sefil, ülke ve halk gerçekliğinden kopukturlar.

1970'lerin başından itibaren Türkiye'de devrimci bilimin öğrenilmesi ve devrimci gençlik hareketi gelişmeye başlar. Bu, tasfiye edilmiş devrimci hareketin yeni koşullarda yeniden doğuş hareketidir. Daha doğuşun başında iken 12 Mart faşist saldırısıyla karşılaşır ve ağır darbeler alarak bir kez daha ezilir. Ama 12 Mart'ın etkisi kısa süreli olur, devrimci hareket 12 Mart'tan aldığı yaralarla parçalanmış olarak 1970'lerin ortalarından itibaren yeniden gelişmeye başlar. Elbette bu gelişmeler, yaratılmış bir uzantı olarak Kürdistan gençliğini de içine alır. Kürdistan gençliği hareketin içindedir, fakat en az işlenen konu Kürdistan sorunudur. Çünkü gençlik, kendi gerçekliğinden uzaklaştırılma temelinde o duruma getirilmiştir. Türkiye'de gelişen harekette sosyal-şovenizm, Kürdistan ve onun kurtuluş sorununun yok sayılması esastır. Bunun dışında kalan bazı "Doğulu" ağa çocukları ise yukarda belirttiğimiz türden milliyetçidirler.

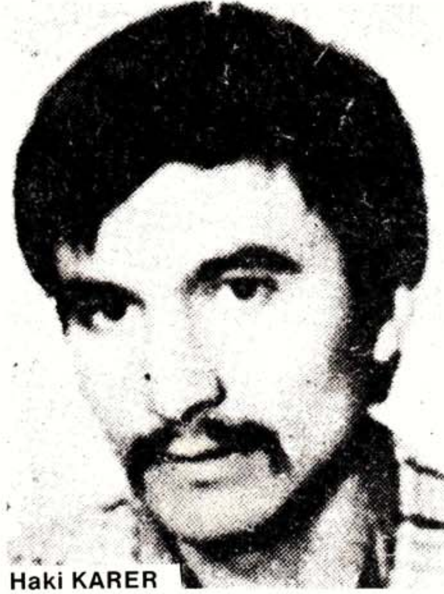
Objektif ve subjektif ortamın böyle olumsuz olmasına karşın devrimci bilimi özümseme hareketi yine de devam eder, gelişir. PKK hareketinin başlangıcını oluşturan bir grup genç, devrimci bilimi iyice özümseme, bunu Türkiye somutuna uygulama ve Kürdistan sorununu doğru bir biçimde ortaya koyma faaliyetini sürdürür. İnceleme ve çalışmalar giderek Kürdistan somutu üzerinde yoğunlaşır. Parçalanmış ve sömürge Kürdistan'da bir ulusal kurtuluş hareketi örgütlemek ve ulusal kurtuluş savaşı vermek gerektiği, Kürdistan sorununun tek doğru konuluşunun bu olduğu ve Türkiye devrimi için de bunun en önemli ve önde gelen halka olduğu sonucuna varılır. Bu görüşler geliştikçe, bunların devrimci hareket ve Kürdistan gençliği içinde tartışılması sağlanmaya çalışılır. Ama ortam o denli olumsuzdur ki, bunları görüş olarak savunmak bile başlıbaşına bir direniştir. Türkiye devrimi ve "Kürtçülük" adına hareket eden tüm çevreler tarafından bu görüşler, "çok tehlikeli"

bulunur, fakat bu durumu gizlemek için önce "ciddiye almayıcı" bir tutum sergilenmek istenir, gerçekler düşünsel planda bile dayatılınca bu sefer topyekün saldırılar başlatılır.

Devrimci grup, bütün zorluklara ve olanaksızlıklara rağmen çalışmalarını sürdürür. Devrimci görüşler geliştikçe Kürdistan gençliği içinde yayılması hızlanır. Kürdistan'ın bellibaşlı kent ve kasabalarında devrimci gençlik grupları şekillenir. Bu temelde yürütülen mücadeleyle devrimci fikirler artık toplumsal yaşama girmeye başlamıştır. Gelişmenin bu düzeyi bile Türk sömürgeciliği tarafından "çok tehlikeli" görülür. Ve "Sterka Sor" adıyla ilk kontr-gerilla timi örgütlenir. Bununla devrimci gençlik hareketinin önderlerinin katledilmesi amaçlanır. Ve bu plan dahilinde, hareketin önde gelen etkin militanlarından Haki KARER, 18 Mayıs 1977'de Antep'te katledilir. Bir savaş hali demek olan sömürgeciliğin bu gerçek yapısı ortaya çıkmaya başlamıştır. Türk sömürgeciliği ilk özel savaş yöntemini ve soruna karşı tutumunu ortaya koymuştur: Komplo ve imha. Komplo çok kapsamlıdır ve değişik özelliklere sahiptir. En karakteristik olan ve çok dikkat edilmesi gereken özelliği, kontr-gerilla timinin "Kürdistan'a ait bir siyasal grup" görüntüsüyle ortaya çıkmasıdır. Belli ki daha sonra birçok grubun en ateşli "Kürtçü" kesilmesi ve PKK'ye karşı savaşmayı kendine baş ve tek görev bilmesi boşuna değildir.

18 Mayıs katliamının Kürdistan tarihindeki yeri belirgin, anlamı büyüktür. Olay, bütün siyasal çevreleri görüş belirtmek zorunda bırakmıştır. Sosyal-şovenizm, olayı "yanlış yolda ve anlamsız bir ölüm" olarak görürken, "Doğulu" sahte milliyetçiler biçtikleri ömrün gerçekleşmekte olduğuna inanmışlardır. Olayın asıl etkisi yeni doğmakta olan devrimci hareket üzerinde olmuş, ciddi bir durum yaratmıştır. Buna karşı ne yapılmalıdır? Savaşılmalı mıdır? Eğer savaşılacaksa bu nasıl ve hangi güçle yapılacaktır? Benzeri sorular kafalara çakılan temel sorulardır. Bunlara olumsuz cevap veren, korku ve tedirginliğe kapılan birçok güç hızla safları terketmeye, davayı bırakmaya başlamıştır. Ama çoğunluğu oluşturan devrimci güç savaşmaya karar kılmış ve savaşmıştır. Böylece, Türk sömürgeciliğine karşı, Kürdistan halkının ulusal ve sosyal kurtuluşu uğruna bilinçli ve örgütlü direnme savaşı, öncünün şahsında başlamıştır.

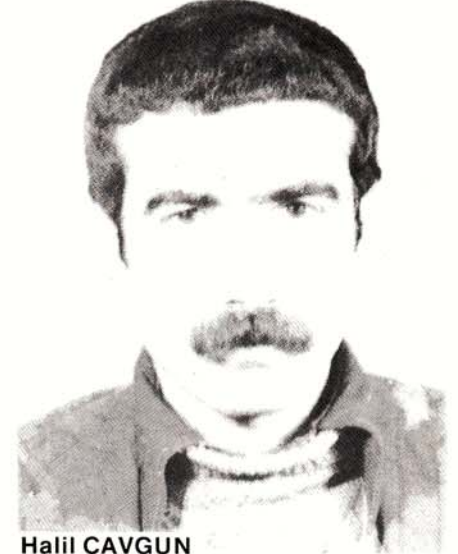
Haki KARER yoldaşın şehit düşmesi olayı, Kürdistan'da yeni bir tarihin başlangıcıdır. Bu, proletarya önderliğinde Kürdistan halkının ulusal ve toplumsal kurtuluş tarihinin, bu uğurda mücadele döneminin, bu uğurda kendini bilinçli mücadeleye adamanın ve feda etmenin başlamasıdır. Ülke ve ulus olarak yok edildiği sanılan kapkaranlık Kürdistan'da aydınlığı gösteren bir kıvılcımdır, direnen Kürdistan; Kürdistan'ın yaşayan gerçekliğinin ortaya çıkarılması hareketinin başlangıcıdır. Bunun, tarihte görülen ve o dönemde de diğer parçalarda sürekli yaşanan direniş şehitlerinden ayrı özellikleri vardır. Bu, Kürdistan gerçekliğini, Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlüğünü yaşama ve yaşatma hareketinin başlamasıdır.

Haki KARER

Olayı böyle ele alan devrimcilik, direnmekte, hareketi ve mücadeleyi geliştirmekte kararlıdır. Kontr-gerilla timine karşı savaşılır ve etkin darbeler vurularak etkisiz kılınır. Hareketin daha çok geliştirilmesi ve partileştirilmesi çalışmaları yürütülür. Hazırlanan taslak üzerinde program tartışmaları yapılır. Hareket politik bir güç olma yolunda ilerlemektedir, her alandaki devrimci gruplar gelişmekte, halk kitlelerini kucaklamaya başlamaktadır. 18 Mayıs katliamı hareketi yok etmemiş, tersine anıya bağlılığın bir gereği olarak da yoğunlaştırılan çalışmalarla hareket daha çok büyümüştür. Bu durum, Türk sömürgecilerinin dikkatinden kaçmamaktadır. Ve özel savaşın ikinci taktiği uygulamaya konur: 19 Mayıs 1978'de Hilvan'da, Halil ÇAVGUN yoldaş, polis ve Süleymanlar denen ajan-milis çetenin ortak komplosuyla katledilir. Türk sömürgeciliği, devrimci harekete karşı aşiretçi-feodal Kürt gericiliğini ajan-milis çete olarak kullanmaya artık karar vermiştir. Bu, hareketin kitleselleşmeye başladığının açık göstergesidir. Ve bu da, sömürgeciliğin uygulayacağı bir savaş taktiği olarak çok dikkat edilmesi gereken bir husustur. Zira daha sonra ve günümüzde bu yapının harekete geniş olarak saldırması ve saldırtılması boşuna değildir.

Türk sömürgeciliğinin bu bastırma ve imha hareketine karşı da uzun süreli ve zorlu bir direniş başlatılır. Resmi-sivil polis güçlerine, ajan-milis çeteye, faşistlere ve gericiliğe karşı mücadele yoğunlaştırılır ve önemli gelişmeler kaydedilir. Bu temelde, hareketin kitleleri daha çok kucaklaması, kitlelere ulaşması durumu ilerler. Bu sefer de sömürgeci oyun boşa çıkarılmış, her alanda kurtuluş hareketi daha çok büyümüştür. Mevcut büyüme, daha da ileri gidebilmek için, gelişmenin düzeyine denk, sağlam ve kapsamlı bir siyasal örgütlenme istemektedir. Bu doğrultuda program tartışmaları sonuçlandırılarak, 1978'in 27 Kasım'ında Partinin kuruluşuna (Partîya Karkerên Kurdistan-Kürdistan İşçi Partisi) resmen karar verilir. İçine girilen yeni örgütlenme çalışmaları, her alanda hareketin ve mücadelenin düzenlenmesine ve yoğunlaşmasına yol açar.

Sömürgeciliğin, Kürt gericiliğini kullanma taktiği de, yeni gelişmekte olan ulusal kurtuluş hareketini bastırmak için yetmemiştir. Tersine, gösterilen kararlı direniş ve yoğunlaştırılan devrimci çalışmalarla hareket ve mücadele her alanda daha çok büyümüş, PKK adıyla devrimci siyasal bir partinin kuruluşuna varmıştır. Bu gelişmeye karşı Türk sömürgeciliği yeni saldırılara girişir. Planlanan bir komployla Maraş'ta katliam düzenlenir ve ardından sıkıyönetim ilan edilir. Maraş'tan başlatılan bu bastırma harekatı

Halil ÇAVGUN

hızla Kürdistan'ın tümüne yayılır. Artık, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine karşı yürütülen savaşı, Türk ordusu açıktan yürütmeye başlamıştır. Sömürgeciliğin yeni savaş taktikleri de ortaya çıkmıştır: Kitle katliamı, toplu tutuklama ve işkence, ordu birliklerinin yürüttüğü savaş harekatı. O dönemde uygulanmaya başlanılan bu taktikler, günümüze kadar genişletilip geliştirilerek uygulanmış, sömürgeci savaş sürekli büyütülmüştür.

Siyasal mücadelenin bir kanunu olarak devrim ve karşı-devrim iç içe gelişir, devrim karşı-devrimi de örgütleyerek ilerler. Kürdistan'daki gelişmeler de bu yasaya uygun olarak işlemektedir. Her devrimci hamle, her devrimci gelişme yarattığı koşullara uygun olarak sömürgeciliği

yeni savaş taktikleri uygulamaya götürmekte; sömürgeci taktiklere karşı gösterilen direniş ve mücadele ise daha ileri bir devrimci gelişme düzeyi ortaya çıkarmaktadır. Bu sefer olan da budur. Sömürgeciliğin uygulamaya koyduğu katliam ve savaşa karşı, Kürdistan'ın her tarafında etkin bir devrimci çalışma ve direniş geliştirilir. Kürdistan tarihinin ilk devrimci partisi olarak PKK'nin ilanı kitleler tarafından coşkuyla karşılanır. Hareket hızla büyüyerek işçi ve köylü kitleleri içinde geniş olarak yayılır. Hilvan'da aşiretçi-feodal çete teslim alınarak ve devlet güçleri etkisiz kılınarak halk kitlelerinin devrimci birliği ve yönetimi yaratılır. Bu hareket daha da genişleyerek Siverek, Mardin, Batman gibi alanlara da yayılır ve bu alanlarda da benzer gelişmeler ortaya çıkar. Çeşitli sömürgeci kurumları da içine alarak mücadelenin hedefleri genişler. Silahlı direniş birimleri gelişir ve ilk gerilla grupları oluşmaya başlar. Silahlı grupların mücadelesi kentlerdeki kitle mücadelesiyle birleşir ve bir halk hareketi halinde mücadele büyür. Devrimci gelişmenin düzeyi çok ileridir. Kürdistan tarihinin tanık olmadığı gelişmeler ortaya çıkmıştır. Kitle eylemliliği halinde bir ulusal kurtuluş hareketi şekillenmiştir. İdeolojik-politik çizgisiyle, örgütü ve pratiğiyle PKK, devrimci öncü bir parti olarak kuruluşunu gerçekleştirmiş ve varlığını göstermiştir. Bütün bu devrimci gelişmeler, sömürgeciliğin yeni savaş taktiklerini de boşa çıkarmış ve işlemez kılmıştır, sömürgeci yönetimi ciddi bir sarsıntı ve bunalım içine sokmuştur.

Devrimci mücadelenin boyutlandığı

Salih KANDAL

1979-80 döneminde, Türk sömürgeciliği, bugün geliştirerek uygulamaya çalıştığı özel savaş taktiklerinin tümünü birer başlangıç kabilinden uygulamıştır. Sıkıyönetim uygulamasıyla ordu mücadeleye katılmış, savaş görünümünde olan operasyon harekatları başlatılmıştır. Hilvan, Siverek, Mardin, Batman gibi alanlarda aşiretçi-feodal gericilik ajan-milis çete olarak hareket üzerine sürülmüştür. "Kürtçülük" maskeli kontr-gerilla saldırıları genişletilerek bu dönemde HK, DHB, Aydınlık, UDG gibi güçlerin saldırıları halini almıştır. Halk kitlelerinin devrimci hareketle bağını kesebilmek için baskı ve propaganda birlikte uygulanmıştır. Sömürgeci basın, devrimci önderlere ve tüm Partiye yönelik kapsamlı bir karalama propagandası yürütmüştür. Kitlelere yönelik toplu tutuklama ve katliam uygulamaları geliştirilmiştir. Hareketi içten tasfiye etmek amacıyla tutuklanıp teslim alınan bazı hainlere dayanılarak provokasyonun örgütlenmesine başlanmıştır. Ancak bütün bu taktikler ve harcanan çabalar, o dönemde sömürgeci düzenin yıkılma yolunda ilerlemesini durdurmaya yetmemiştir.

Yoğun olarak harcanan devrimci çabalar, bu dönemde, Kürdistan ölçülerine uygun devrimciliğin, gerçek ulusal kurtuluşçuluğun bütün yönleriyle şekillenmesini sağlamıştır. Bütün bunlar somut ve gerçek ifadesini PKK hareketinde bulmuştur. PKK, ideolojik-politik çizgisiyle, örgütü ve mücadelesiyle bu durumu dosta ve düşmana kabul ettirmeyi başaran bir güçtür.

PKK, parçalanmış Kürdistan'da sömürgeciliğin ve aşiretçi-feodal gericiliğin yaratmış olduğu karanlığı yırtma, Kürdistan halkını proletarya ve ulusal kurtuluş devrimleri çağına ulaştırma hareketidir. Kürdistan halkının modern çağla kurmuş olduğu sağlam bir köprüdür. Teorik yaklaşımları ve programıyla bunu en devrimci bir tarzda yapmıştır.

Cuma TAK

PKK, bilinçli ve örgütlü sağlam bir birliktir. Sömürgecilik ve aşiretçi-feodal gericilik tarafından paramparça edilmiş bir toplumda böyle bir birliği yaratabilmenin önemi büyüktür ve bu iş ancak olağanüstü çabalarla başarılabilir. Besbelli ki gücünün esas kaynağı olan bu özelliğine el sürmek de aynı düzeyde tehlikeli ve düşmancadır.

PKK, küçük bir kuvvetle büyük bir kuvvete, az sayıyla çok sayıya, yeterince örgütlenmemiş bir güçle örgütlü bir güce karşı koyma hareketidir. Sıfırdan başlanarak bir halkın gücünün her alanda ortaya çıkarılmasıdır. Bu bakımdan Kürdistan halkının düşmanlarına karşı yöneltilmiş bir saldırı gücüdür. PKK direnişçiliği, yüksek düzeyde bir bilinç, cesaret ve fedakarlık olayıdır. Bu özellikler, yapılan büyük çalışmalar, harcanan yoğun emekler pahasına, içlerinde Haki KARER, Halil ÇAVGUN, Salih KANDAL, Cuma TAK, Ahmet KURT gibi devrimcilerin de bulunduğu onlarca yiğit ve kararlı devrimci şehit verilerek yaratılmıştır.

PKK, katıksız bir gerçekliktir, olumlu ve olumsuz özellikleriyle Kürdistan gerçekliğine ulaşma, onu kavrama, olumsuzluklarla savaşarak, olumlulukları geliştirme hareketidir. PKK, bilinçli bir biçimde Kürdistan'ı yaşama ve yaşatma hareketidir, ulusal ve toplumsal kurtuluşun yolu ve yol göstericisi, bu uğurdaki çalışmaların yönetici öncü gücüdür.

PKK İÇİN

Kürdün ölüm fermanını yırttın sen,
Tutunacak dalımızsın sen bizim.
Tüm cihana "Kürt ölmedi" dedirten,
Gür sesimiz, dilimizsin sen bizim.

Sen sevgisin, emekçiye yar oldun,
Aydınlıksın, sen ışıktan var oldun,
Vatan için çepeçevre sur oldun,
Kanadımız, kolumuzsun sen bizim.

Sen anasın, halkımıza kol geren,
Sen özsusun ölü can'a can veren,
Sen baharsın Kürdistan'da yeşeren,
Esen hayat yelimizsin sen bizim.

Yiğit harmanısın, sende hası var,
Sen şehit kanısın, onun süsü var,
Sende emek, ekmek, barış sesi var,
Peteğimiz, balımızsın sen bizim.

Sen özgüçsün, Kürt halkına yaslandın,
Sen bilimsin, leninizmle beslendin,
Güller taktın, bin bir renkle süslendin,
Yeşilimiz, alımızsın sen bizim.

Sen güneşsin, doğdun Kürt dünyasında,
Hıncımızsın, öfkemiz var sesinde,
Evrenin ortak emek bahçesinde
Açan kızıl gülümüzsün sen bizim.

Sen şimşeksin, kör geceye çakarsın,
Sen yağmursun, tüm kirleri yıkarsın,
Bağımsızlık deryasına akarsın,
Irmağımız, selimizsin sen bizim.

Apo gibi pılıngın var, bazın var,
O'nu izler, yiğit oğlun, kızın var,
Hepsinin de sana bir tek sözü var,
Dönülmeyen yolumuzsun sen bizim.

III
FAŞİST-SÖMÜRGECİ ZULÜM VE DEVRİMCİ DİRENİŞ

Ekonomik, toplumsal bunalımın ve siyasal istikrarsızlığın büyüdüğü ve tam bir karmaşanın yaşandığı Türkiye'de, 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesiyle faşist generaller yönetime el koyar. Bu, işbirlikçi-tekelci temele kavuşan Kemalizmin gerçek kimliğiyle ortaya çıkmasıdır. ABD ve NATO eliyle yıllarca sürdürülen faşist egemenlik yaratma çabalarının gerçekleşmesidir. Böylece Türkiye'de yeni bir rejimin örgütlendirilmesi dönemi başlamıştır. Türk burjuvazisi, egemenliğini yaşatabilmek için bütün gücünü ve kurumlarını savaşa sürmek zorunda kalmıştır.

Yönetime zorla el koyan faşist cunta, tek yönetici güç olarak kendisini ilan eder. Anayasayı ve yasaları yürürlükten kaldırır, hükümeti ve meclisi lağveder, partileri, sendikaları, dernekleri kapatır ve yeniden kuruluşlarını yasaklar. Türkiye ve Kürdistan'ın tümünde sıkıyönetim ilan ederek faşist terörü alabildiğince artırır. Her türlü siyasal faaliyete, ekonomik-demokratik mücadeleye, grev, gösteri, boykot ve benzeri eylemlere yasak kor. Önceden var olan sözde demokratik hak ve özgürlükler toplum için "bol elbisedir" ve daraltılması gerekir. Türkiye'nin her tarafında devrimci, ilerici avı başlatılır, insanlar sorgusuz sualsiz kurşunlanır, işkenceden geçirilir, tutuklanır. Yapılan toplu tutuklamalarla cezaevleri dolup taşar, yenileri açılır ve bu amaçla stadyumlar kullanılır. Türkiye'de yeni bir baskı ve zulüm dönemi açılmıştır, faşizm toplumun üzerine bir karabasan gibi çökmüştür.

12 Eylül rejiminin Kürdistan'a yansıyışı her yönüyle bütünleştirilmiş bir savaştır. Zaten işbirlikçi Türk yönetiminin bu biçimine varmasında, faşist ordunun yönetime el koymasında Kürdistan sorunu, ezilip imha edilemeyen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi birinci etkendir. Hilvan ve Siverek'ten Kürdistan'ın her tarafına yayılan kurtuluş mücadelesi Türk sömürgeciliğini ciddi biçimde sarsmış, Türk burjuvazisine korkulu günler yaşatmaya başlamıştır. Bu nedenledir ki, faşist cunta, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine karşı savaşı baş görev olarak önüne kor.

Kürdistan'da 1979 yılının başından itibaren toplu tutuklamalara başlanmıştır. Bu saldırılar Kasım 1979'dan itibaren toplu kitle tutuklamaları halini almıştır. Bu uygulamaları devralan 12 Eylül rejimi, orduyu tümden savaşa sürerek Kürdistan'da faşist-sömürgeci savaşı geliştirir ve gizlenmeye çalışılan sömürgeciliğin, savaş hali olduğu gerçeğini açığa vurur. Yeni birliklerle takviye edilen Kürdistan'daki ordu güçleri harekete geçirilir, sürüler halinde sağa sola saldırtılır. Dağ dağ, ova ova, köy köy, mahalle mahalle Kürdistan adeta yeniden işgal edilmeye başlanır. Faşist ordu, insan yaşamının her yönüne el atmaya çalışır. Sürek avı biçiminde her tarafta devrimciler, yurtseverler, Kürdistan'ın kurtuluşu için çalışabileceği konusunda şüpheli görülen herkes kovuşturulur. Köyler göç ettirilir, evler yakılır yıkılır, insanlar dağda, ovada caddede sorgusuz sualsiz kurşunlanır, yakalanarak işkenceye alınır, kadın-erkek denmeden insanların her türlü onuruyla oynanır. Yüzbinlerce insan sorgu yerlerine ve zindanlara doldurulur. Silah toplama, vergi veya ticaret adı altında köylüler haraca bağlanır, ellerindeki her şey gaspedilip götürülür. Toplumda sözde "Türkleştirme" ve "uygarlaştırma" adı altında tam bir yozlaştırma ve çürütme hareketi yürütülür. Kürdistan'da faşist-sömürgeci caniler eliyle zulüm kol gezmektedir. Kurşunlanmak, işkenceye alınmak veya tutuklanmak için devrimci militan olmaya gerek yoktur. Bunun için bir muhbirin ihbarı veya faşist-sömürgecinin şüphelenmesi yeterlidir, tanınmış bir devrimcinin yakını veya köylüsü olmak, Kürtçe konuşmak, yöresel giysileri giymek ve hatta kaba bıyık bırakmak ya da sömürgeciye biraz dik bakmak "bölücü terörist" olmak, kovuşturulmak için yeterli nedendir. 12 Eylül rejimi altında toprağı ve insanıyla Kürdistan tam bir cendere içine alınmak istenir.

Faşist-sömürgeci düşmanın böyle azgın saldırıları karşısında devrimci örgüt ve mücadele nasıl yaşatılacak ve nasıl geliştirilecektir? Yeni doğmakta olan bir örgüt, yüzyılların yönetim geleneğine dayanan bir gücün böyle azgın saldırılarına nasıl karşı koyacaktır? Her yerin ve herkesin denetim altına alınmak istendiği bir ortamda devrimci mücadele hangi yöntemlerle sürdürülecektir? Sorumlu tüm devrimci ve yurtseverler bu sorulara yanıt vermekle karşı karşıyadırlar.

PKK, devrimci çizgisine uygun olarak bu soruları yanıtlar. Faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı devrimci direnişi sürdürme temelinde güçlerini toparlama, eğitme ve yeni bir saldırı için hazırlık yapma taktiğini izler. Tüm üye ve sempatizanlarını örgüt **birliğini** korumaya, **dayanma** güçlerini artırmaya ve **direniş** ruhlarını geliştirmeye çağırır. Dayatılan faşist-sömürgeci zulme karşı tüm Kürdistan halkı direnmek zorundadır. Ama direnişin en anlamlı ve kapsamlısı, ulusun direnişinin toplamı, Kürdistan'ı bilinçli yaşaması nedeniyle Parti şahsında ortaya çıkar. Zindanlara doldurulan binlerce Parti kadro ve sempatizanı, en vahşi zulme karşı dünyayı etkileyecek bir direniş gösterir. Dağda ve şehirlerde, en zor koşullarda düşmana karşı direnişi yükselten PKK kadro ve savaşçıları kahramanca savaşırlar. Pazarcık'ta, Gap'da, Bloka'da, Karlıova'da, Teman'da, Nazimiye'de, Pülümür'de, Kürdistan'ın dört bir yanında kahramanlık destanları yazılır. Kürdistan'ın dağı, taşı, her tarafı faşist-sömürgeci saldırganlara karşı direniş alanı haline getirilir. İçlerinde Delil DOĞAN, Hüseyin DURMUŞ, Zeki PALABIYIK, Davut ULUÇ, Battal EVSAN gibi devrimcilerin de bulunduğu onlarca PKK kadro ve savaşçısı düşmana karşı girişilen bu savaş içinde kahramanca kanlarını akıtır. Sömürgeciliğe karşı direniş tutmuş ve gelişmiştir, düşmana karşı her alanda direnmek artık Kürdistan'da onurlu yaşamın kendisi haline gelmiştir.

Parti, yüzlerce kadro ve savaşçısını bu dönemde tutuklu ve şehit vererek önemli güç kaybına uğrar. Ama Parti çizgisi uğruna yüzlerce insanın kahramanca toprağa düşmesinin yarattığı manevi güç çok büyüktür. Bu güce de dayanılarak ve buna bağlı kalmanın bir gereği olarak çalışmalar daha da sıklaştırılır. Parti gücünün önemli bir kesiminin uzun bir manevrayla bölgenin kardeş halklarının devrimci mücadele alanlarında toplanması başarılır. Ortaya çıkan mücadele koşullarında uzun manevralar yapmak, ülke içinde olduğu gibi yurt dışında da mücadele etmek zorunlu olmuştur.

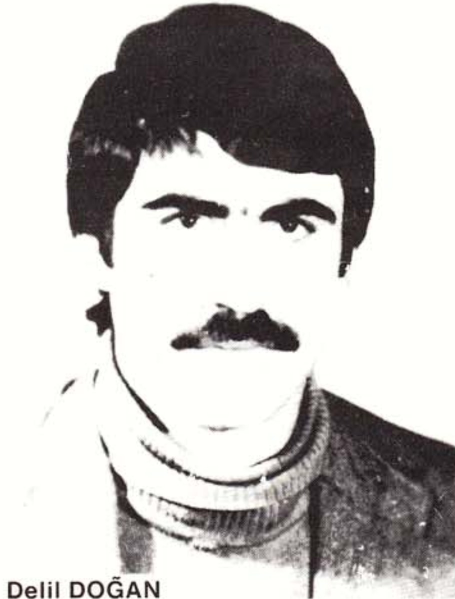
Parti gücünün toplandığı Lübnan-Filistin alanı istikrarsız ve acımasız sıcak bir savaş alanıdır. Emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı günlük bir savaş içinde olunmadan burada yaşamanın olanağı yoktur. Savaş düzeyini pratikte de öyle genişleterek Parti çalışmalarını sürdürür. Giderek daha planlı ve örgütlü olan bir faaliyet yürütür. Büyük bir disiplin ve örgütlülük içinde Parti kadro ve savaşçılarının uzun süreli eğitimi gerçekleştirilir. Ortadoğu'nun ve dünyanın devrimci, ilerici güçleriyle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin ilişki ve ittifakı kurulmaya ve geliştirilmeye çalışılır. Teorik çalışma ve Partinin yayın faaliyeti düzenli yayınlanan organlarla sürdürülür. Bütün bu çalışmalar Temmuz '81'de gerçekleştirilen Parti Konferansıyla sağlam bir örgütlülüğe kavuşturulur ve hızlandırılır. Konferans, kapsamlı bir durum değerlendirmesi

yaparak, Partinin stratejik ve taktik görevlerini daha belirgin kılarak ve bu temelde faşist sömürgeciliğe karşı savaşma kararını perçinleyerek 12 Eylül rejimine en güçlü bir darbeyi vurur. Ülke içinden ve yurt dışından mücadeleye katılmak için sürekli insanlar gelir. Kürdistan halkının ve ulusal kurtuluş mücadelesinin nabzı bu çalışmalarla atmaktadır. Bu temelde yürütülen faaliyetlerle yeniden örgütlülük ve yeni mücadeleler için güçlü bir hazırlık sağlanır.

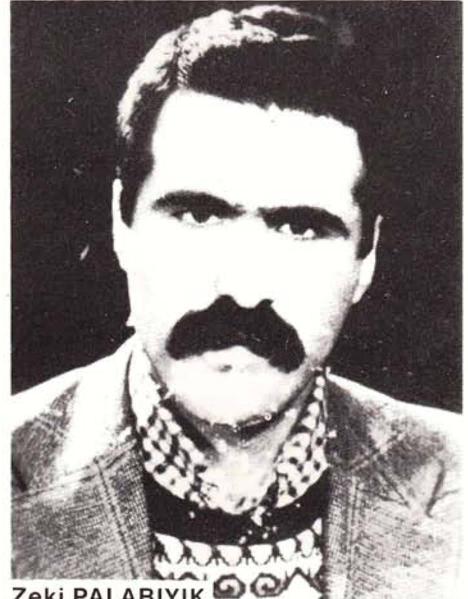
Elbette bu dönemde yürütülen çalışmalar da bedelsiz değildir ve kızgın bir savaş içinde yürütülür. Gericiliğe karşı Filistin ve Lübnan halklarıyla omuz omuza savaşılır. Bu savaşta Abdülkadir ÇUBUKÇU'nun da içinde bulunduğu on bir yiğit Kürdistan insanı şehit düşer ve onlarcası tutuklanarak işkence görür. PKK ve Kürdistan halkı, enternasyonalizmi ve halkların kardeşliğini böyle bir pratik ile dünyaya gösterir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yurt dışında yürütülen çalışmalar belirgin ve anlamlıdır. Bu faaliyetler, Kürdistan halkının, tarihte ilk defa bağımsızlık ve özgürlük temelinde bölgeye ve dünyaya açılması, bu temelde ilişki ve ittifaklar geliştirmesidir. Böylece sömürgeciliğe ve gericiliğe karşı yürütülen mücadele dünyanın her alanında verilen bir mücadele haline getirilmiştir. Devrimci direniş, ülke içinde olduğu gibi, yurt dışında da sürdürülmüş, yurt dışında da Kürdistan'ı yaşamanın ve yaşatmanın olanaklı olduğu gösterilmiştir. PKK ve Kürdistan halkı, faşist sömürgeciliğin böyle azgın saldırılarını boşa çıkararak ve devrimci direnişi sürdürerek her türlü zorluğu yenecek, her türlü engeli aşacak ve zafer kazanacak bir güç olduğunu dost-düşman herkesin önünde kanıtlamıştır.

Ahmet KURT

Delil DOĞAN

Hüseyin DURMUS

Zeki PALABIYIK

Davut ULUÇ

Battal EVSAN

Abdülkadir ÇUBUKÇU

IV
DİRENEN ZİNDANLAR

Bir davanın gücü, onun kitleleri harekete geçirebilme derecesiyle birlikte, uğrunda insanların kendilerini bilinçli feda etme düzeyiyle de ölçülür. İnsanların davalarının gerçek sahibi olup olmadıkları ise, en kesin bir biçimde, düşmanla sadece inançlarıyla savaşma durumunda kaldıkları cezaevlerinde belli olur. Bu nedenledir ki, zindanların, devrimcilerin ve devrimci örgütlerin denendiği denek taşı olduğu söylenir. 12 Eylül rejimi altında devrimcilerin ve Kürdistan halkının bir de böyle bir ölçekten geçmesi gerekir.

Kürdistan'da toplu tutuklamalara 1979 sonunda başlanır. 1980 yılı boyunca her alanda bu işlem sürdürülür. 12 Eylül darbesi ile ise, bu durum neredeyse tüm halkı kucaklayacak düzeye çıkarılır. Köyler basılır, mahalleler kuşatılır, insanlar kitleler halinde toplanarak sorgu yerlerine sevkedilir, zindanlara doldurulur. Diyarbakır, Elazığ, Erzurum, Antep, Adana gibi merkezlerin bu zulüm yerleri dolup taşmaya, insanlarla kaynamaya başlar. Darbeden sonraki ilk üç ayda sadece Diyarbakır'da yüz yirmi binin üzerinde insanın sorguya alındığı söylenir. Böyle bir kovuşturma sırasında hiçbir faaliyetle ilişkisi olmayan çok sayıda insan yakalandığı gibi, içlerinde önder kadroların da yer aldığı çok sayıda devrimci ve devrimci sempatizan da yakalanır. Artık insanların kütle halinde yaşadığı ve yaşatıldığı yeni yerler ortaya çıkmıştır. Artık devrimci mücadele verilecek yeni mücadele alanları oluşmuştur. Mücadele en keskin ve tayin edici bir biçimde bir de bu alanlar da sürecektir.

Faşist-sömürgeci caniler, önce dürüst ve onurlu insanları toplayıp zindanlarına doldururlar. Ardından adım adım baskı ve zulmü yoğunlaştırırlar. Maddi ve manevi işkence dünyada eşine ender rastlanır bir vahşet düzeyinde sürdürülür. Ve giderek insanları yakma, boğma, asma düzeyine çıkarılır. Devrimciler hücrelere kapatılır, tutuklu kitlesinden koparılmaya çalışılır, tutuklu kitleler bölünüp birbirine düşürülmek istenir. Mahkemelerde söz hakkı verilmez, avukat konuşturulmaz, duruşmalar bir işkence biçimi olarak yapılır. Devrimciler, "kaplan kafeslerinde" mahkemeye götürülüp getirilir. Her türlü yöntem uygulanarak devrimci direniş kırılmaya, devrimciler teslim alınmaya çalışılır. Bu yolda aileler zorlanarak bir araç olarak kullanılır. İhanete prim çıkarılır, bu noktada Kemalizm bile ayaklar altına alınarak "pişman olanların affedileceği" vaad edilir, ihanet örgütlenerek sahte PKK'ler yaratılmaya çalışılır. Bu konuda, zindanlarda yapılan uygulamaları dışardan anlatmaya insanların gücü yetmemektedir. Başta Diyarbakır olmak üzere Kürdistan'daki sömürgeci zindanlar Vietnam "Paulo Condor"ları haline getirilir. Hunlar'dan Kemalizme kadar, Türk hakim sınıflarının zulüm geleneği bütünüyle Kürdistan zindanlarında yoğunlaştırılır. Vietnam'dan Küba'ya kadar uygulanan emperyalist Amerikan zulüm yöntemleri buralarda yinelenir. Ama bütün bunlar devrimcileri, devrim ve kurtuluş yolundan, Parti yolundan döndürmeye yetmez.

Kürdistan'da yapılan tutuklamalar var olan bütün grup ve örgütleri kapsar. Binlerce PKK kadro ve savaşçısı, sempatizan kitlesi tutuklanır. Tutuklu devrimciler, önce eğitimi ve örgütlenmeyi geliştirerek zorlu mücadele günlerine hazırlanırlar. Ve 1981 Ocak'ından itibaren artan faşist-sömürgeci zulme karşı kitleler halinde devrimci direnişi geliştirirler. Açlık grevleri, protestolar biçiminde devrimci direniş sürer. Baskı ve zulmün her biçimine karşı direnilir. Bu konuda her türlü maddi ve manevi zorluk göğüslenir: **"İdeolojimize bağlıyız", "pişman değiliz, böyle bir davanın neferi olmaktan şeref duyuyoruz", "parça parça olsak da direneceğiz, politikamız direnmektir"** şiarlarıyla hareket eden devrimciler, düşmanın her türlü uygulamasına karşı koyarak Parti ve halk davasını yükseklerde tutarlar. Ve bu direniş, Temmuz-Eylül 1982 Büyük Ölüm Orucu Eylemiyle doruğa çıkar ve kesin biçimini alır. Bu kutsal savaşta, Kürdistan halkının en yiğit evlatları, PKK'nin önder ve yönetici kadroları, içlerinde Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ, Ferhat KURTAY, Akif YILMAZ, Cemal ARAT'ın da bulunduğu onlarca devrimci şehit düşer. Yüzlerce devrimci ve yurtsever sakat kalır, binlerce insan acı çeker, işkence görür. Ve fakat zafer kazanılır. Faşist sömürgecilik kesin yenilgiye uğratılır. Faşist Evren, bu durumu bizzat itiraf etmek zorunda kalır. Zindanlar birer direniş kalesi, Kürdistan halkının kurtuluş davasının savunulduğu kaleler, Kürdistan'ın yaşandığı ve yaşatıldığı yerler haline getirilir.

Bu dönemde, zindanlarda, Kürdistan'ın bin yıllık kölelik tarihiyle hesaplaşılır. Düşman bunu dayatıyor. Devrimci direnişin düzeyi ve anlamı böyledir. Bu büyük ve çetin mücadele Kürdistan'ın nabzını kendinde toplar ve Kürdistan halkının geleceğinin belirlenmesi olayı halini alır. Ve bütün düşman oyunları bozularak mücadelede zafer kazanılır. Bu, Kürdistan halkının bağımsızlığını ve özgürlüğünü kazanmakta kesin kararlı olduğunun en açık göstergesidir.

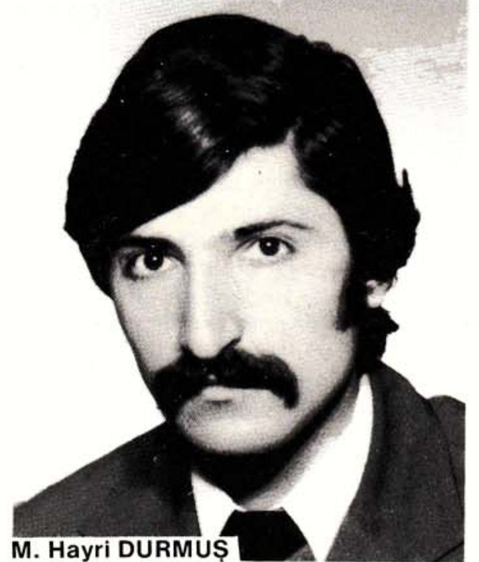
Zindanlarda yürütülen devrimci direniş, Kürdistan'ın kurtuluşu uğruna ser verip sır vermeme, en vahşi ve barbar düşman baskısına karşı direnip Kürdistan halkının kurtuluş davasını bu en zor yerde savunma, Kürdistan'ın ve Kürdistan kurtuluş davasının gerçek sahipliğini yaratmak demektir. Bu direniş, her türlü olanağına ve gücüne rağmen Türk sömürgeciliğine ölümünü gösteren bir darbe vurmuştur. Bütün düşman oyunlarını açığa çıkarmış, ihaneti ölüme mahkum ederek, her türlü teslimiyetin, kaçkınlığın önünü tıkamıştır. Kürdistan devrimciliği, PKK ve Kürdistan halkı bu belirgin denek taşında da denenmiş ve başarılı sınav vermeyi bilmiştir. Kürdistan kurtuluş davası, düşmanlarını altedecek güçte bir dava olduğunu buradan da dünyaya göstermiştir.

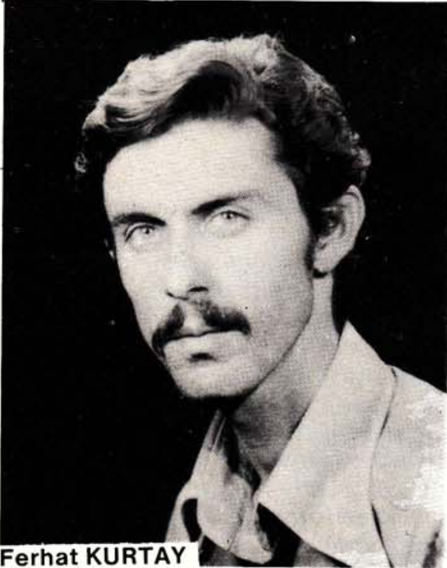
DİYARBAKIR'A UZANIR BÜTÜN YOLLAR

......
Ve artık
Diyarbakır'a uzanır tüm yollar
orada filizlendi hayat
ölümle sarmaş dolaş
dağlara ulaştı sarmaşıklar
kanlı
sımsıkı dallarıyla.
Ve artık
Diyarbakır'a uzanır tüm yollar...
silahlar
o yüreklerin emrinde artık.
Bütün yollar Diyarbakır'a uzanır
engebeli dağları aşarak
ve geçerek
kızgın ovayı.
Diyarbakır acıya boğulmuş
Diyarbakır yasta...
Yollarda insanlar var
ağır yük altında
soğuk terini dökerler kavganın,
kavganın kucağında
doğmuş o insanlar,
acıyla yoğurdular
umutlarını ve sevdalarını
gizlemeden yüreklerinden...
Diyarbakır'a uzanır bütün yollar
insanlar var yollarda
soğuk terini dökerler umudun
karanlık mahzenlerinde
çarpan yüreklere
uzanır yollar...
Ölüme hor bakıyor duvarlar
sesleri var
yollarda mahpusların.
Bütün yollar Diyarbakır'a uzanır
Kürdistan'da toprak damlar
ve tüm insanlar
acıya umudunu katık eden
inancını
silahına yoldaş
ve işkence altında yatırılmış insanlar...
insanlar var yollarda.
Ve silahlar çatıldı şimdi
barut kokan namlularıyla
coşkun sularda
ve doruklarında dağların.

Mazlum DOĞAN

Kemal PİR

M. Hayri DURMUŞ

Ferhat KURTAY

Akif YILMAZ

Cemal ARAT

V
YENİ DİRENİŞİN İLK ADIMLARI

Dışarda ve zindanlarda yürütülen mücadele, gösterilen direniş, yapılan devrimci çalışmalar en yüksek irade olarak Parti II. Kongresinde birleşir. Böyle amansız bir savaş sürecinde gerçekleştirilen Kongre, mücadeleye ve gelişmelere denk düşen sonuçlar verir. Ağustos 1982'de toplanan Kongrede, devrimci mücadelenin tüm sorunları tartışılıp çözüme bağlanarak beklenen tarihi karar verilir: Parti gücünü ülke içine aktararak devrimci çalışmaları geliştirmek, faşist sömürgeciliğe karşı yeni bir direniş mücadelesi yükseltmek. Kongreye sunulan **Çalışma Raporu** ve Kongre **bildirisi** bu durumu şöyle açıklar: *"Bu toplantı (PKK II. Kongresi), baskı ve karanlıklar döneminin sona erdiğini, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni bir dönemin başladığını ilan eder. Artık Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yeni bir direniş ve gelişme dönemi yaşanacaktır."*

Mevcut koşullarda verilen böyle bir karar son derece cesaretli ve tarihi bir karardır. NATO tarafından günlük yönetilen faşist Türk generallerinin zulmü ve vahşeti sözle anlatılamayacak düzeydedir. Her türlü yöntem kullanılarak ve tüm güç harcanarak devrimci hareket, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ezilmeye, imha edilmeye çalışılmaktadır. Öyle ki, değil devrimci militanlar, biraz demokrat düşünceye sahip olan insanlar bile Türkiye'de yaşayamamakta, her fırsatta yurt dışına akın etmektedir. Devrimcilik adına ortaya çıkmış olan bir yığın küçük-burjuva, dönüp geriye bile bakamamakta, ülke sorunlarını ağızlarına bile alamamakta, acı bir sızlanma ile yurt dışında kalabilmenin olanaklarını ve teorisini yaratmaya çalışmaktadır. Böyleleri, ülkede mücadeleyi ve direnişi geliştirme sözünü duyunca bile adeta şoke olmaktadır. Elbette böyle bir ortamda mücadeleyi geliştirmeye karar vermek büyük bir cesaret ve yüreklilik işidir. Faşizm, örgütlenmeye ve kurumlaşmaya çalışmaktadır. Ancak böyle bir şey, devrim hareketinin ezilmesi ve tasfiye edilmesi temelinde gerçekleşmektedir. Faşizmin dayandığı temel son derece dar ve zayıftır, hızı kesilmiş, adeta örgütlenmesinin daha başlangıcındayken çürümeye başlamıştır. Bu durumda faşist gelişmeye karşı koymak mümkündür ve devrim ancak bu yolla tasfiye olmaktan kurtarılabilir. Bunun yapılmaması, faşist örgütlenmenin pürüzsüz gerçekleştirilmesi devrimin bir dönem için dıştalanması olacaktır. Saldırılar göğüslenerek yürütülecek, direniş ise faşizmin çürüme ve dağılmasını geliştirecek, devrimi gerçek kurtuluş yolu olarak gündemleştirecektir. Elbette böyle bir ortamda direnmek; geleceği kurtarmak, bir dönemeci atlamak, tarihin akışını ilerletmek demektir, tarihi bir iş yapmaktır. PKK'nin tarihi

kararı ve bu karar doğrultusundaki pratik gelişmeler bütün bunları açıkça doğrulamıştır.

Kongre sonrasında yayınlanan Merkez Yürütme talimatı, Kongre kararları doğrultusunda yapılacak çalışmaların açık bir planını verir. Bu plana göre, Hareket, Irak ve İran sınır boylarında üslendirilecek, Güney ve Doğu Kürdistan'daki elverişli ortamdan yararlanılacak, Hakkari, Van, Siirt alanlarının oluşturduğu Orta Kürdistan'da çalışmalar yoğunlaştırılacak ve buraya dayanılarak Kuzey ve Batı Kürdistan'a hareket ve mücadele yayılacaktır. Mevcut koşullarda bu plan doğru ve gerçekçidir. Irak ve İran sınır boyları, sömürgeci denetimin en zayıf olduğu alanlardır, bu alanlar coğrafya ve kitlelerin yurtseverliği bakımından üslenme için elverişlidir. Güney ve Doğu Kürdistan'ın sınır boylarında sömürgeci denetim boşluğu vardır ve bu alanlardan yararlanmak mümkündür. Orta Kürdistan, faşist sömürgeciliğe karşı devrimci direnişi geliştirmek için çeşitli bakımlardan en uygun ve elverişli alandır. Bu alanda, düşman denetimi Kuzey-Batı Kürdistan'a göre daha zayıftır. Dağlık ve engebeli bir coğrafik yapı vardır. Halk kitlelerinde doğal yurtseverlik güçlü bir biçimde yaşamaktadır, kitleler ulusal kurtuluş için mücadele etmeye, direnişe katılmaya ve destek vermeye yatkındır. Görüldüğü gibi bütün bu elverişli özellikleri birleştiren ve harekete geçiren usta bir devrimci çalışmanın ileri gelişmeler ortaya çıkarması olanaklıdır.

Bu plan doğrultusunda Parti güçlerinin gruplar halinde Orta Kürdistan'a ve sınır boylarına aktarılması çalışmaları, 1982 güzünden itibaren hızlandırılır. Ülkeye dönüş eylemi Parti kadro ve savaşçıları arasında sevinç yaratır. Zira eğitim görmüş, güçlenmişlerdir, kendilerine güvenleri artmıştır. Halkları üzerinde yüzyıllardır süren sömürgeci zulmün ve iki yıllık faşist barbarlığın intikamını alacaklardır. Ama yapılacak işin böyle yüceliği yanında ciddi zorlukları da vardır. Hem sevinçli, hem de heyecanlıdırlar!..

Devrimci grupların ülkeye aktarılması çalışmasının ciddi sorunları vardır. Zorluklarla ve engellerle karşılaşılır. Faşist-sömürgeci düşmanın "kale gibi hazırladım" dediği sınır yarılıp geçilecektir. Tanınmayan alanlarda ilerleyebilmek için yol ve rehber sorunlarının çözülmesi gerekir. Bu konuda yapılan hazırlık çalışmaları yeterli sonuç ortaya çıkarmamıştır. Alandaki bazı güçlerden yararlanmak güven verici değildir. Belli ki ciddi olumsuzluklar vardır. Ama olumsuzluklar ne olursa olsun bunların aşılması, ülkeye girişin mutlaka başarılması gerekir. Bu anlayışla yürütülen çalışmalarla '82 sonuna kadar Parti gücünün önemli bir kesiminin aktarılması gerçekleştirilir. '83 yılında ise bu işlem esas olarak tamamlanır. Böylece 1980 yılında başlayan yurt dışından manevra yaparak ülkenin elverişli alanlarına taşınmayı içeren uzun yürüyüş tamamlanmış olur. Parti Genel Sekreterliği, 1983 sonunda yayınladığı talimatında uzun yürüyüşün tamamlandığını bildirir, anlamını ve önemini açıklar ve devrimci görevleri belirler.

Ülkeye yeniden dönüş hareketi zorluklarla boğuşa boğuşa ve savaş içinde gerçekleşir. Bir süre dışarıda kalmış olan devrimciler, Kürdistan koşullarına girişte epeyce zorlanırlar. Daha ilk grupların hareket ettiği 1982 yazında, geçişleri sağlamakla görevli olan Süleyman TUĞCU yoldaş, faşist-sömürgeci birliklerle girdiği çatışmada şehit düşer. 1982 güzünde Hêzil ırmağı kıyısında komploya getirilen sekiz kişilik bir grup, Şahin KILAVUZ, Cahit DAYAN, Musa İLK, Veysi HANTAŞ, Fuat ERTÜRK, Veysi ŞİMŞEK, Hasan ÖZÇELİK, M. Beşir AKSOY yoldaşlar şehit düşerler. 1983 baharında sınırı geçerken sömürgeci birliklerle çarpışmaya giren Cevdet GÜNERHAN ve Ferhan İL yoldaşlar kanlarının son damlasına kadar kahramanca savaşırlar. Bütün bunlar yaşanılan savaş ortamını ve yardımlaşılmak istenen güçlerin güvenilmezliğini gösterir. Bu direniş olaylarının gelişen yeni direniş dönemindeki yeri belirgin ve anlamı büyüktür. Bunlarla karşılaşınca insan, bir kayıkla Küba kıyılarına çıkan Kübalı devrimcilerin yaşadıkları durumu hatırlar. Bu olaylar, Kürdistan devrimcilerinin yeni direnişi geliştirmedeki kararlılıklarını gösterir. Onların direnme ruhlarının yeni dönemdeki ilk kıvılcımlarıdırlar. Ve gelişecek mücadele üzerinde böyle belirgin etkileri olur.

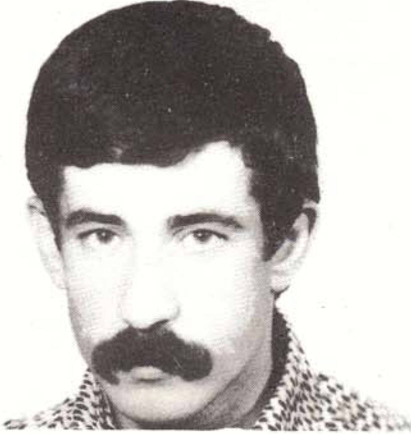
1982-83 kışı epeyce uzun ve sert geçer. Geçişleri sağlamakla görevli bir grup Botan alanına yerleşmiş, diğer Parti gücü Güney Kürdistan'ın sınır boylarında üslenmiştir. Artık Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin nabzı bu alanlarda atmaya başlamıştır. Fakat bastıran kış koşullarında ülke içinde pratik çalışmayı geliştirmek son derece zor olmaktadır.

Ağır kış ortamında koşullara uygun bir çalışma yürütmek gerekmektedir. Pratik hazırlıkları geliştirme ve çalışma planını somut koşullara göre daha ayrıntılı kılma doğrultusunda çalışmalar yapılır. Pratik çalışmanın çeşitli yönleri üzerinde eğitim derinleştirilir, silahlı propaganda taktiğiyle yürütülecek pratik çalışmanın çeşitli sorunları üzerinde ayrıntılı incelemeler yapılır ve silahlı propaganda birliklerinin faaliyetlerine ilişkin yönetmelik hazırlanır. 1978-80 dönemi pratiğinin dersleri yeniden incelenir. Devrimci pratik çalışmaya hazırlık bakımından kadroların donatımının geliştirilmesinde yapılan çalışmalar epeyce yararlı olur. İncelemeli, tartışmalı ve canlı bir faaliyet sürdürülür.

Partinin çalışma planının alanın somut koşullarında daha ayrıntılı hale getirilmesinde, ülke içi çalışmalara ilişkin yeni pratiğin ayrıntılı planlanmasında ciddi güçlükler vardır. Devrimci çalışmaların yoğunlaştırılmak istendiği Orta Kürdistan alanı çeşitli özellikleriyle böyle bir çalışma için son derece elverişlidir ve fakat Parti gücümüz alana yabancıdır. Alanın o muazzam coğrafyası hemen hiç tanınmamaktadır, dayanılacak ve çalışmalara başlangıç yapılabilecek kitle ilişkisi hemen hiç yoktur. Daha da önemlisi Parti gücümüz içinde yöresel kadro da yoktur. Alana gelen Parti gücü, sanki yabancı bir memlekete gitmiş gibi yabancılık içindedir. Bu koşullarda doğru bir planlama nasıl yapılacaktır? Bu olumsuzlukları aşmak için nasıl bir çalışma tarzıyla işe başlamak gerekir? Parti güçleri en verimli çalışacak şekilde nasıl örgütlenecek ve görevlendirilecektir? Zira coğrafyanın çok iyi tanınması ve kitlelerle en güçlü bağın kurulması gerillayı güçlü kılan temel özelliklerden ikisi değil midir?

Bu sorular üzerinde uzunca çalışılır, eldeki tüm veriler ve bilgiler toplanır. Bunlara göre bir çalışma tarzı tutturulmaya çalışılır. Mevcut koşullarda, başlangıç döneminde, coğrafyayı tanıyacak, çeşitli yerlerde ilk ilişkileri kuracak, düşman ve kitleler hakkında somut bilgi edinecek, sığınak, depo vb. hazırlayacak bir keşif ve inceleme faaliyetinin yürütülmesi gerekli görülür. Ortalama üç ay gibi bir süreyi kapsayacak böyle bir faaliyetten sonra ve buna dayanılarak silahlı propagandanın geliştirilmesine geçmek en başarılı sonuçları verecektir. Böyle bir çalışmada, hem çalışma alanlarının belirlenmesi, hem de güçlerin örgütlenip görevlendirilmesinde daha çok esnek davranılacaktır; gerektiğinde alan değişiklikleri yapılarak bütün alanlar öğrenilecek, güçler başka alanlara kayabilecek biçimde bir hareketlilik içinde tutulacaktır. Devrimci gruplar böyle bir faaliyete göre düzenlenecektir. Mevcut koşullara uygun en doğru hareket tarzı budur ve bu doğrultuda gereken hazırlıklar yapılır. Ayrıntılı bir çalışma planına ve gelişkin bir örgütlenmeye ancak böyle çalışmalar sonucunda varılabilir. Bütün bunlar, alanda çalışmakla görevli devrimciler tarafından tartışılarak karar haline getirilir.

Yapılan pratik hazırlıklar temelinde 1983 ilkbaharıyla ilk devrimci çalışma grupları sınır bölgelerinin uygun alanlarına çıkış yapmaya başlar. Bu faaliyet mayıs ayında iyice yoğunlaşır ve mayıs sonunda öncü birliğin sınır bölgelerine ulaşma işlemi tamamlanır. Yirmiye yakın devrimci grup çalışmaya başlamış, Kars'tan Mardin'e kadar olan sınır bölgeleri çalışma alanı haline getirilmiştir. Bu çıkış tarihidir, faşist sömürgeciliğin ödünü patlatacak gelişmelerin başlangıcıdır, ulusal kurtuluş mücadelesinde halk kitlelerini örgütlemeye yönelik planlı ve örgütlü bir faaliyet başlamıştır ve bu faaliyet Kürdis-

Süleyman TUĞCU: *Batman, 1956*
12 Eylül öncesinde Batman yöresinde aktif olarak çalıştı. Filistin halkıyla omuz omuza İsrail siyonizmine karşı kahramanca savaşan bir enternasyonalistti. 1982'de ülkeye döndü ve aynı yılın 13 Ağustos günü sömürgeci kolluk kuvvetleriyle girdiği çatışmada şehit düştü.

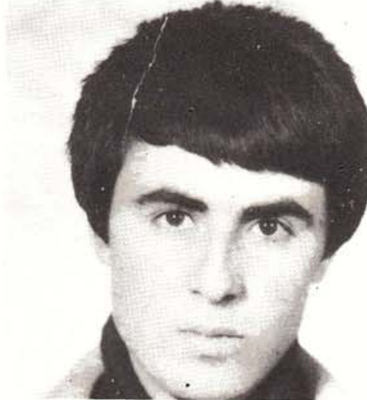
Musa İLK: *Çığırlı-Hozat, 1955*
Devrimci harekete 1977'lerde katıldı ve 1978'de profesyonel çalışmaya geçti. Hozat ve Dersim kesiminde çalıştı. Elazığ ve Diyarbakır'da ağır işkencelere karşı yiğitçe direndi. Yurt dışında eğitim gördü. Hêzil olayında şehit düştü.

Veysi ŞİMŞEK: *Birvan Köyü-Elazığ, 1962*
Mücadele saflarına çok genç yaşta katıldı. Elazığ yöresinde zorlu görevler üstlendi. Yurt dışı hazırlık sürecinde eğitildi. Hêzil şehitleri arasında yer alarak ölümsüzleşti.

Şahin KILAVUZ: *Ankara (Aslen Erzurumlu), 1958*
Partiye, daha ilk şekillenme yıllarında Ankara'da katıldı. 12 Eylül öncesi Kars, Antep ve Siverek'te çalıştı. Filistin-Lübnan sahasında eğitim gördü. Kasım 1982'de sorumlusu olduğu grupla birlikte Hêzil olayında şehit düştü.

Veysi HANTAŞ: *Lice-Diyarbakır, 1963*
12 Eylül sonrası yoğun baskı ortamında Diyarbakır ve Hani'de zorlu çalışmalar yürüttü. Partinin yurt dışı eğitim olanaklarından yararlanıp güçlü bir kişilik kazandı. Hêzil olayında şehit düştü.

Hasan ÖZÇELİK: *Nazimiye-Dersim, 1964*
Zengin bir konuma sahip olan ailesinin engellemelerine rağmen ulusal kurtuluş savaşçısı olmakta tereddüt etmedi. Aktif çalışmaları yüzünden ajan örgüt "Sterka Sor" tarafından üç kez pusuya düşürülmesine rağmen soğukkanlılığı ve cesareti sayesinde kurtuldu. 1980 sonrası yurt dışında eğitim gördü. İçinde yer aldığı partizan grubuyla birlikte Hêzil olayında şehit düştü.

Cahit DAYAN: *Nazimiye-Dersim, 1957*
Mücadele saflarına 1976'larda katıldı. Çemişgezek, Dersim alanlarında sorumluluklar üstlendi. Bu arada iki kez tutuklanıp üç kez de gözaltına alındı. Cunta koşullarında çok zorlu bir dönem geçirdikten sonra, Filistin-Lübnan alanında eğitim gördü. Hêzil olayında, birlikte olduğu grupla şehit düştü.

Fuat ERTÜRK: *Elazığ, 1963*
Daha 1976-77 dönemlerinde saflarımıza katıldı. Elazığ, Hozat, Çemişgezek ve Dersim'de çalıştı. Yurt dışında eğitim gördü. Hêzil olayında şehit düştü.

M. Beşir AKSOY: *Midyat, 1956*
1979'lardan beri aktif olarak savaşıma katıldı. Midyat içi ve kırsal çevresinde propaganda ve örgütleme faaliyetlerinde bulundu. Yurt dışı hazırlık çalışmalarında yer aldı. Evli ve bir çocuk babasıydı. Hêzil olayında şehit düştü.

tan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yeni bir gelişme dönemi yaratacaktır.

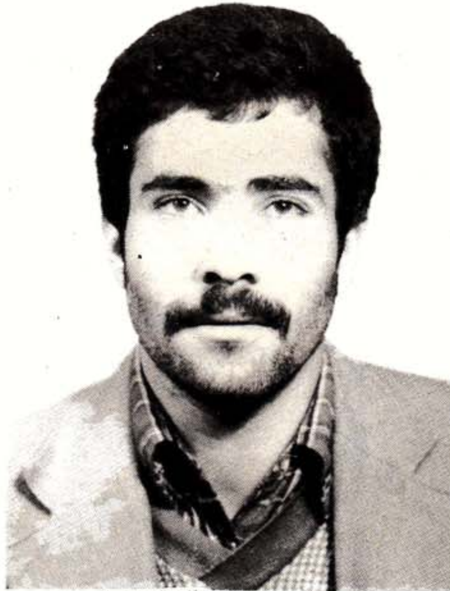
1983 baharında gerçekleştirilen devrimci çıkışın önemi, devrimci güçler kadar düşman tarafından da bilinmektedir. Faşist-sömürgeci düşman, bu kararlı çıkışı engellemek ve başarısız kılabilmek için karşı faaliyetini artırır, karşı-devrimci saldırılara girişir. Mayıs ayı ortalarında, Diyarbakır'da 34 PKK önder kadrosuna idam cezası vererek devrimci güçleri korkutmaya ve geri adım attırmaya çalışır. 25 Mayıs'ta, pratik faaliyetlerin örgütlendirildiği ve yönetildiği Güney sınır boylarına yönelik geniş çaplı bir askeri saldırı başlatır, Güney Kürdistan'ı işgale kalkışır. Bununla alana yeni çıkan devrimci grupları imha etmeyi ve kitlelere gözdağı vermeyi amaçlar. Saldırılar bunlarla da sınırlı değil, devrimci atılımı önlemede bu saldırılar yeterli görülmemekte, bunlara yeterince güvenilmemektedir. Bunlarla birlikte, örgüt içine sızdırılmış olan ajan-provokatörler de harekete geçirilir. Semir-Süleyman provokatörlerine Partiye karşı isyan bayrağı açtırılır. Böylece, dış saldırılarla önlenemeyen Parti çalışmaları iç saldırılarla engellenmeye, devrimci çıkış boşa çıkarılmaya, dikkatler başka yöne çekilerek Parti pratik faaliyetten alıkonmaya, uzun vadeli olarak ise, Parti bölünüp parçalanmaya, bir mülteci örgütü haline getirilmeye ve devrimci Parti tasfiye edilmeye çalışılır.

Düşman saldırıları kapsamlı ve çok yönlüdür. Belli ki bunlara karşı bilinçli bir devrimci mücadele yürütmek gerekir ve yürütülür. İdam cezaları devrimci güçleri korkutamadığı gibi, mücadele azimlerini daha da biler. Uygulanan doğru hareket tarzıyla düşmanın askeri harekatı boşa çıkarılır ve kendisi için pahalı bir iş haline getirilir. Provokasyona karşı bilinçli ve kapsamlı bir mücadele açılır ve kısa süreli amaçları etkisiz kılınır. Uzun süren ve devrimci Parti tarafından kazanılan bu mücadelede Parti belli zararlar görmüş olsa da, bilinç ve örgütlülük bakımından yapısını daha da güçlendirerek başarılı çıkar. Böylece, başlatılan yeni direnişe karşı düşmanın ilk kapsamlı saldırıları boşa çıkarılmış, etkisiz kılınmış olur.

Böylesi düşman saldırılarıyla aynı zamanda gelişen ve dolaylı bir bağ oluşturan başka bir olaydan da söz etmek gerekir. Güney Kürdistanlı güçler arasında süren iç çatışmalar içinde, bu olumsuzlukları önleme görevini yürüten Parti Merkez Komite Üyesi Mehmet KARASUNGUR yoldaş ile İbrahim BİLGİN yoldaş, 2 Mayıs 1983 günü şehit düşerler. Bu olayın, Parti faaliyetlerimiz ve yeni örgütlenmekte olan pratik çalışmalarımız üzerindeki etkisi büyük olur. Olay, Güney'deki güçlerin gerçek durumlarını ve bu güçlerin ulusal kurtuluş mücadelesindeki engelleyici konumlarını daha iyi açığa çıkarır. Partiye, bu bataktan uzak durmanın mücadeleyi geliştirmek için daha yararlı ve gerekli olduğunu öğretir. Olayda ortaya çıkan kayıplar, pratik faaliyeti örgütleme çalışmaları üzerinde ciddi olumsuz etki yapar ve bu çalışmalara önemli zararlar verir. Yeni bir başlangıç yaparken böyle olumsuzluklarla karşılaşmak, Partimiz ve Parti çalışanları açısında kötü bir talihsizliktir.

Yeni direnişin ilk adımları böyle azgın düşman saldırılarıyla karşılaşır. Fakat güçlükler sadece düşman saldırılarıyla da sınırlı değildir. Yabancılık, coğrafyayı tanımama ve hiç ilişki yokluğu gibi nedenler de çalışmalar önünde ciddi engeller oluşturur. Halkla ilk ilişkileri kurmak, devrimci ve ulusal kurtuluşçu bir güç olunduğuna kitleleri inandırmak sabırlı, yöntemli ve zorlu bir çalışmayı gerektirmektedir. Kitlelerde doğal bir yurtseverlik vardır, fakat bu bilinçli bir hareket düzeyine yükseltilmemiştir, önceleri devrimci çalışma yapılmamış, kitleler devrimci faaliyete yabancı kalmıştır, toplumsal yapı son derece geridir. Karşılaşılan ve konuşulan insanlar çoğu zaman şöyle düşünmektedir: Evet, anlatılan şeyler doğru ama bunlar böyle ne yapacaklar ki! Biraz daha ileri olanlar ise, yapılan devrimci propagandaya karşı ancak, "Allah muvaffak etsin" diyebilmektedir. Çoğu yerde, devrimci gruplar, "Aya giden insanlar" veya "Altın arayıcıları" sanılmaktadır. Hatta, "Sizin de eviniz, ananız-babanız var mı" sorusuyla bile karşılaşılmaktadır. En ileri olanlar ve devrimci faaliyeti anlayanlar bile, tanımadıkları bu insanlara nasıl güveneceklerdir? Pekala Türk devletinin ajanları olabilirler! Nitekim, faşist-sömürgeci rejim, zaman zaman bu yola başvurmaktadır. Devrimci gruplar, kendilerine "devletin ajanları" diyen ve yüz çeviren insanlarla sık sık karşılaşırlar. Kitleleri devrimci olduğuna inandırmak ve güven vermek uzun ve sabırlı bir çalışmayı gerektirir. Besbelli ki, bu koşullarda devrimci gelişme yavaş olmaktadır, en ileri insanları bile eğitmek, güven vermek ve örgütlemek uzun, sabırlı, usta ve direngen bir çalışmayı gerekli kılmaktadır.

Coğrafik yapıyı tanımamak da bundan az engelleyici bir sorun değildir. O muazzam coğrafya, tanınmadığı için, dayanılacak bir yapı olmaktan çok engelleyici, zorlayıcı bir etken olmaktadır. Yol bulmak, bir alandan başka bir alana gitmek başlı başına bir sorundur. Çoğu kez, devrimci gruplar, yol kaybetmekte, bir yerde günlerce dolanıp durmaktadır, bir gecede ancak iki km. yol alınabildiği zamanlar bile olmaktadır. Bundan da öteye, dağlık bir coğrafyaya yabancı olan ve uyum sağlamakta zorluk çeken epeyce devrimci güç vardır. Bu durumda olan devrimciler, yaşamak ve iş yapmak konusunda epeyce zorlanırlar. Hatta, eğer dağlık coğrafyanın kendine has özellikleri bilinmezse tehlikeli bile olmaktadır. Nitekim, çığ düşmesi ve kayadan düşme biçimlerinde Yaşar ORGAN ve Abdülaziz KANAT yol-

Cevdet GÜNERHAN: *Sancak-Bingöl, 1958*

Bingöl alanında devrimci faaliyetlere katıldı. Yurt dışı hazırlık dönemi eğitiminden geçti. Ülkeye giren ilk gruplarda yer aldı. 7 Mart 1983 günü çıkan çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

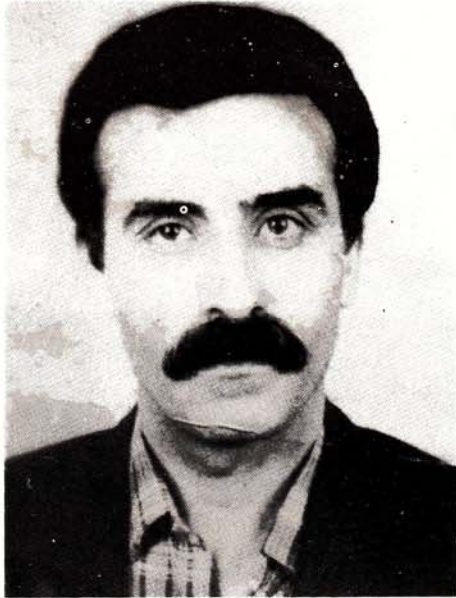
Ferhan İL: *Nusaybin, 1952*

Hareketin saflarına 1978'lerden itibaren katıldı. Kuryelik yaptığı partizan birliği 7 Mart 1983 günü düşmanla çatışmaya girdi. Bu çatışmada direnerek şehit düştü.

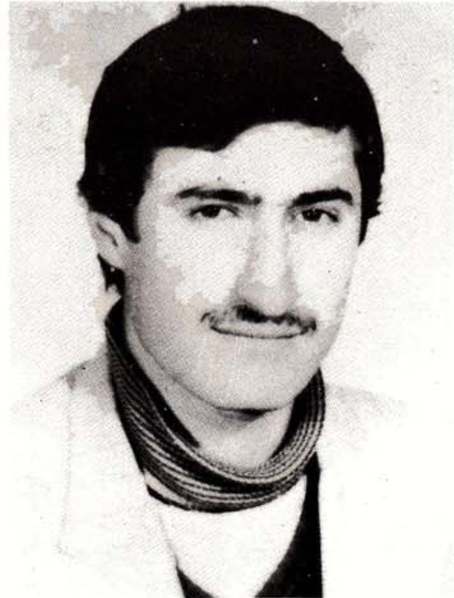
daşların acı kayıpları yaşanır. Kısaca, yaşam, doğaya karşı bile bilinçli bir mücadele vermekle ancak mümkün olmaktadır.

1983 yılı devrimci çalışmaları, faşist sömürgeciliğin saldırıları ortamında bu tür zorluklarla ve engellerle boğuşa boğuşa yürütülür. Silahlı bir devrim gücü olarak düşman karşısına çıkılmış, yeni bir direniş için ilk adımlar atılmıştır. Yeterince sağlamlaşmamış da olsa, sınır bölgelerinde ilk ilişkiler kurulur ve belli bir ilişki ağı yaratılır. Coğrafya belli ölçüde tanınır, kısmi bir yerleşme yaratılır ve alanlar hakkında belli bir bilgiye sahip olunur. Sınırdan uzak bölgelere ilk küçük keşif grupları çıkarılır. Bu çalışmalar, daha ileri bir pratik için yeterli olmasa da belli bir pratik temel yaratır. Bunlar önemli gelişmelerdir, fakat bu gelişmelere ancak 1983 yılı çalışmalarıyla ulaşılabilir, faaliyetler planlandığı hızla yürütülememiş, ya da etkeni oluşturur. Çalışma gruplarıyla sıkı ilişki sağlanamaz, bilgiler zamanında derlenip değerlendirilerek ikinci bir adımı içeren talimat verilemez. Pratik yönetim böyle güçlü bir örgüt yöneticiliğini gerçekleştiremez. Provokasyonun kadrolar üzerinde belli bir etkisi vardır, uzun bir süre pratikten kopmuş olmanın kadroları olumsuz etkilemesi sözkonusudur. Kadroların bu durumu objektif zorluklarla ve yönetim zayıflığıyla da birleşince, devrimci çalışma grupları yeterli bir çalışma çıkaramazlar ve görevleri zamanında yerine getiremezler. Çalışma zayıflığından iç işleyişe kadar bir yığın sorunlu durumu yaşarlar. Bütün bunlar çalışmalarda belli bir gecikme ve zayıflık, gelişmelerde yavaşlık ortaya çıkarır. Pratiğe yeterince hükmedememe, Parti taktiğini doğru ve yeterince pratiğe uygulayamama durumu ortaya çıkar.

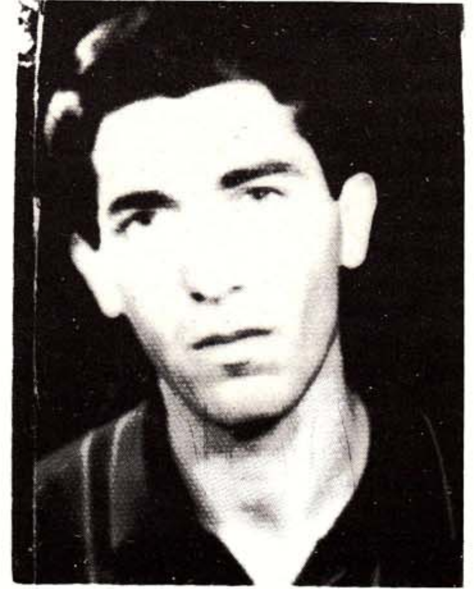
1983 kışına doğru gelindiğinde durum özetle böyledir: Mücadelenin hazırlığı bakımından belli bir gelişme sağlanmıştır, ancak yaklaşan kış, yetersiz yönetim ve grupların zayıf ve sorunlu yapıları nedenleriyle gereken ikinci adım atılamamaktadır. Örgütlenmenin ve çalışmanın bu durumu, artan düşman faaliyetleri karşısında tehlikeli bir yapı arzetmektedir. Nitekim, bu tehlikeli ortam Çukurca ve Uludere olayları gibi olumsuz örnekler vermeye başlamıştır. Bu durumda sorunları köklü ele almak ve yeterli çözümler getirmek kesin bir zorunluluk haline gelmiştir. Yeterince ileri yürüyememenin sonucunda kısmi geri çekilerek ve güçleri toparlayarak sorunları çözüp yeniden ilerlemek yoluna gidilir. Parti güçleri kış döneminde kısmen geri çekilir, pratik çalışma sorunları üzerinde kadro ve savaşçıların eğitimleri yoğunlaştırılır ve Parti, pratik çalışmanın önünü açıcı kapsamlı değerlendirmeler yapmaya yönelir.

Mehmet KARASUNGUR: *Sütlüce Köyü-Kiğı-Bingöl, 1947*
PKK-MK Üyesi ve kurucusu. Düşüncemizin ülkeye ilk taşıyıcıları arasında yer aldı. Bingöl'de çalıştı, Hilvan-Siverek direnişlerinin örgütleyicisi oldu. Partinin kuruluş çalışmalarına aktif olarak katıldı. 1980 sonunda Lübnan sahasına geçerek buradaki faaliyetlerin merkezinde yer aldı. Güney Kürdistan'da önemli çalışmalar yürüttü. 2 Mayıs 1983 günü Kandil Dağı'nda şehit düştü.

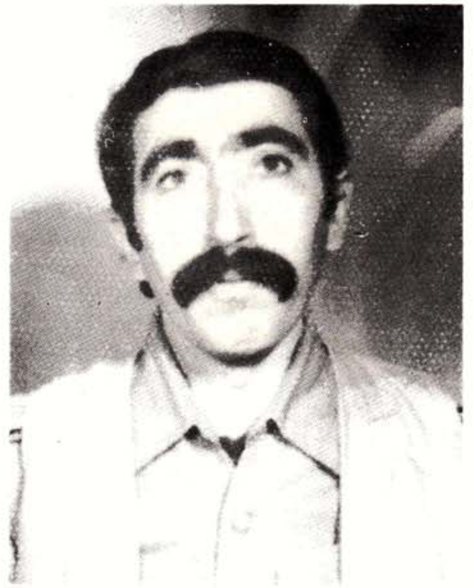
İbrahim BİLGİN: *Kangal-Sivas, 1963*
Mücadele saflarına Ankara-Tuzluçayır'da katıldı. Ankara ve Antep'te çalıştı. Ortadoğu alanında eğitim gördü. Güney Kürdistan'da görev yaparken, 2 Mayıs 1983 günü Kandil Dağı'nda şehit düştü.

Yaşar ORGAN: *Mazgirt, 1960*
Devrimci harekete Elazığ'da katıldı. Diyarbakır, Elazığ, Dersim ve Kars bölgelerinde yönetici olarak devrimci çalışma yürüttü. Güney Kürdistan'da eğitim kamplarının yöneticisiyken 1 Haziran 1983 günü şehit düştü.

çalışma planı pratikte tam olarak uygulanamamıştır. İlk adımı kapsayan çalışmalar zamanında yapılamamış ve buna dayanacak ikinci adımın atılması gerçekleştirilememiştir.

Devrimci çalışmaların bu düzeyde kalmasında objektif zorlukların ve yaşanan olumsuz olayların belli bir etkisi vardır. Ancak çalışma yapan devrimcilerin durumları ve çalışma tarzları bunda esas

Abdülaziz KANAT (Hüseyin): *Kızıltepe, 1955*
Kızıltepe ve Derik yöresinde feodal-kompradorlara karşı verilen mücadelede ön saflarda yer aldı. Filistin savaşçılarıyla omuz omuza İsrail siyonizmine karşı savaştı. Doğu ve Güney Kürdistan'da çalıştı. Van yöresinde görev sürdürürken 1984 kışında şehit düştü.

VI
15 AĞUSTOS VE HRK

Parti Merkez Komitesi, Şubat 1984 toplantısında, politik, örgütsel ve askeri faaliyetlerin bütün sorunlarını gündeme getirerek ayrıntılı olarak tartışır ve çözümler. Bütün bu alanlarda kapsamlı değerlendirmeler yaparak Parti politikalarını ve taktiklerini daha ayrıntılı olarak belirler. Provokatör-tasfiyeci çizginin özelliklerini ve amaçlarını tahlil ederek, buna karşı yürütülmesi gereken mücadelenin sorunlarını çözümler. Yürütülen pratik-örgütsel çalışmaları değerlendirerek, Parti taktiğinin uygulanmasındaki sağ eğilime işaret eder; çalışma tarzı, örgütsel ve eylemsel faaliyetler, kadro çalışması konularında ayrıntılı belirlemeler yaparak, silahlı mücadelenin geliştirilmesinin gereğini vurgular. Gündeme aldığı sorunlar ve getirdiği çözümlerle Şubat Toplantısı pratik faaliyette bir dönüm noktası oluşturur.

Mevcut sorunlara Şubat Toplantısının getirdiği çözümler, geniş toplantılarla Parti kadrolarına aktarılır. Böylece kadro eğitimi geliştirilir ve kadroların donatımı güçlendirilir. Bu temelde, 1984 baharında Parti gücünün yeniden örgütlenişi ve görevlendirilişi gerçekleştirilir.

Daha önceki çalışmalarla belli bir pratik hazırlık yapılmış, alanlar üzerinde daha çok bilgi edinilmiştir. Buna dayanılarak daha ayrıntılı planlamalar ve daha geniş görevlendirmeler yapılır. Alanların özelliklerine göre sınır bölgelerinde nitelik ve nicelik olarak yeterli düzeyde Parti güçleri görevlendirilir. Uygun ve yeterli gruplar oluşturularak iç bölgelerde çalışma yapmakla görevli kılınır. Uzun ve zorlu çalışmalarla bütün Parti güçlerinin görevli oldukları bölgelere ulaşmaları sağlanır. Böylece Parti daha örgütlü hale gelmiş, örgütlenme ve çalışma tüm ülkeye yayılmıştır. Her bölgedeki yönetim yeterli düzeyde tutularak, bölgedeki her türlü faaliyeti yürütmekle sorumlu kılınmıştır. Bölgelerdeki Parti güçleri, birer bölge örgütü olarak çalışacak, '83 yılı pratiğinin değerlendirilmesi ve pratik uygulamadaki sağ durumun eleştirisi temelinde propaganda, örgütleme ve silahlı mücadele faaliyetlerini Parti taktiğine uygun olarak yürütecektir. Bu doğrultuda, her bölgeye ilişkin, eldeki bilgi düzeyinde belli bir program ve plan da oluşturulur.

1983 yılı pratiğinin değerlendirilmesi temelinde pratik çalışmanın sorunları esas olarak çözülmüş, görevler ayrıntılı bir biçimde belirlenmiştir. Ama bu, henüz düşünce düzeyinde çözümü içeren bir başlangıçtır. Belirlenen görevler nerede, ne zaman ve nasıl bir uygulamayla yerine getirilecektir? Sorun, uygulama sorunu olarak ortaya çıkmaktadır ve bu doğrudan pratik çalışma yapan devrimciyi ilgilendirmektedir. Hiçbir zaman kalıplaşmış reçetelerle çözümlenemeyen bu durum, somut koşulların doğru ve yeterli bir tahlili, pratik çalışmada yaratıcılık ve girişkenlik, doğru yöntemleri bulmada deneme ve sürekli bir arayış içinde olma ile ancak çözülebilir.

Bu anlayış doğrultusunda, 1984 yılı baharında daha gelişkin bir işbölümü ve örgütlenme yapılır. Belirlenen görevlerin yerine getirilmesiyle tüm Parti grupları görevli kılınır. Ancak bu, sorunların çözülmüş, pratik çalışmada yeterliliğe ulaşılmış olunması demek değildir. Bu, sadece bir biçimdir ve başarılı olup olamayacağını pratik gösterecektir. Bu açıdan, pratik çalışmanın sürekli incelenmesi, uygulanan deneyden dersler çıkarılarak arayış içinde olunması, çalışma tarzının Parti taktiğine uygun hale getirilebilmesi için sürekli geliştirilmesi gerekir.

Bahar '84 çıkışı üzerinden birkaç ay geçer. Yoğun olarak ve ülkenin her tarafında pratik çalışmaya girilmiştir, ancak pratik çalışma istenen düzeyde gelişmemektedir. Bu durumda, bunun nedenlerini araştırmak gerekir. Böyle bir çalışma sonucunda, çeşitli alanlarda görevlendirilen grupların kendi alanlarına ilişkin yeterli bir program oluşturamadıkları, çalışmaları yeterince planlayamadıkları ve bu nedenle basit işler peşinde güç harcadıkları görülür. Özellikle silahlı mücadeleyi geliştirme üzerinde açık bir çıkışsızlık vardır. Gerekli birçok eylemin üzerine yürünememektedir. Girişilen küçük çaplı birkaç eylemde ise genellikle başarısızlık vardır. Belli ki yapılan bu planlama ve izlenen çalışma tarzı da doğru veya yeterli değildir, Parti taktiğine uygun bir pratik gelişme ortaya çıkarmamaktadır. Bu durumda, çalışma tarzı ve faaliyetlerin planlanması üzerinde yeniden çalışmak ve yeni biçimler geliştirmek zorunlu olmaktadır.

Pratik çalışmalar yeterli bir düzeyde yürütülmemektedir. Örgütlenmenin ve çalışmaların daha ileri düzeyde yürütülmesi üzerine Parti Genel Sekreterliğinin ayrıntılı bir talimatı vardır. Bu durum, tartışmak üzere bir araya gelme olanağı bulan devrimciler tarafından haziran ayında değerlendirilir. Pratik çalışmaların durumu ve sorunları ortaya konur ve gelişmeyi sağlayacak yöntemler aranır. Bu çalışma sonucunda faaliyetin yeniden planlanmasına ve buna göre örgütlenmenin geliştirilmesine varılır. Propaganda, örgütleme ve eylemsel faaliyetlere göre işbölümünün geliştirilmesi, belli bir programı olan ve örgütlenmiş birliklerce yürütülen bir silahlı mücadelenin uygulanması gerekli görülür. Bu doğrultuda çalışmada ayrıntıya inilir. Bütün bölgelerdeki devrimci güçlerin kendi aralarında yapacakları işbölümü belirlenir. Hakkari, Van ve Botan bölgelerinde takım düzeyinde, diğer bölgelerde ise gruplar düzeyinde eylem birlikleri oluşturulur. Ve bu birliklerin oluşturduğu savaş gücünün adı belirlenir: **HÊZÊN RİZGARİYA KURDİSTAN (HRK).** Hazırlanan bildirinin altına ilan tarihi konur: **15 AĞUSTOS.** Eylem programları hazırlanır, afişler yapılır, eylem birlikleri ve diğer devrimci güçler için yeni çalışma tarzı ve görevleri belirleyen talimatlar hazırlanır. Ve bütün bu hazırlıkların örgüte aktarılması için pratik çalışmalar hızlandırılır.

Pratik çalışmalar yakıcı sıcaklar altında coşkuyla yürütülür. Ne yapılacağının arayışı içinde olan devrimciler, yeni çalışma tarzını öğrenince büyük bir içtenlikle benimserler ve yeniden güç kazanmış olurlar. Kürdistan dağları cıvıl cıvıldır. Yeni görevlerini öğrenen devrimciler, sevinç içinde dağları aşarak görev alanlarına ulaşmaya çalışır. Böylece Parti güçlerinin yeniden örgütlendirilmesi gerçekleştirilir. Bu, Parti örgütlenmesinde varılan ileri bir düzeydir. 1978'lerden itibaren şekillenmeye başlayan devrimci silahlı gruplar, şimdi gerilla birlikleri düzeyinde örgütlenmektedir. Kurtuluş ordusunun kuruluşunda ileri bir adım atılmaktadır.

Yakıcı sıcak günlerin serin dağ başlarında yapılan yorucu, sevinçli ve umutlu çalışmalar; ve kurtuluş ordusunun kuruluşu yolunda atılan tarihi adımlar! Ve geleceği belirleyecek tarihi günler!

Kürdistan'ın serin dağlarında bu çalışmalar yapılırken, çalışmayı yapanlar dışında herkes bundan habersizdir. Halk kitleleri, zaman zaman devrimci gruplarla karşılaşsalar da, böyle atılımların yapılacağını fazla beklemezler. Faşist-sömürgeci düşman, devrimci faaliyet yürütüldüğünü bilse de, kendisine karşı savaşa girişilemeyeceğine kendini epeyce inandırmıştır ve başına inecek balyozdan habersizdir. Kürdistan'daki duruma ilişkin çok az bilgisi olan bölge ve dünyada durumlar ağustosa doğru epeyce sakindir, sıcaklar basmış, radyo haberleri üçbeş defa kısalmıştır. Öyle ki, sanki herkes durmuş, yeni doğacak bir şeyleri beklemektedir.

Ve işte 15 Ağustos'a böyle gelinir!

15 Ağustos 1984 akşamı, planlandığı biçimiyle çalışmalar çoğunlukla yapılır. Devrimci kuvvetler tarafından Eruh ve Şemdinli kasabaları basılarak bir dizi eylem gerçekleştirilir. Kasabalarda uzun bir süre kalan devrimci kuvvetler, eylemlerini başarıyla tamamlayarak geri çekilirler. Bu, son derece kapsamlı ve seviyeli bir harekattır. Böylece, faşist sömürgeciliğe karşı devrimci direnişi geliştirme harekatı başarıyla başlar.

15 Ağustos devrimci çıkışı, Parti II. Kongresinin başlattığı yeni dönemin pratik ilanı ve bir zirvesidir. Kürdistan halkının

kurtuluş mücadelesi tarihinin şanlı bir gelişme noktasıdır. Halkımızın ve mücadelemizin geleceği açısından şanlı bir dönemeç, tarihi bir olaydır. Emperyalizmin ve Türk faşizminin dizginsiz saldırganlığı olan 12 Eylül rejimine, kendi anladığı dilden ilk devrimci karşı koyuştur. Öncesini saymazsak, dört yıldır biriken devrimci öfkenin faşist sömürgeciliğin başında balyoz gibi patlamasıdır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin ve gerçek devrimci çizginin yeni bir zaferidir.

15 Ağustos devrimci çıkışı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine yeni ve güçlü bir atılım yaptırır. Çıkışın ulusal ve uluslararası düzeyde yankısı ve etkisi büyük olur. Haber, yıldırım hızıyla Kürdistan halkı arasında yayılır. Devrim bu temelde kitleselleşerek ulusal kurtuluş cephesinin örgütlenmesi ve Kürdistan halkının ulusal kurtuluşçu birliğinin yaratılması bu temelde gerçekleşecektir. Kürdistan halkının ve ulusal kurtuluş cephesinin dünyada saygınlık kazanması ve uluslararası ittifakların gelişmesi bu temelde olacaktır.

15 Ağustos devrimci atılımı, halk kitleleri tarafından coşku, sevinç ve umutla karşılanır. Olaylar iyice abartılmış biçimiyle dilden dile anlatılır. Kitleler devrimcilerin propagandalarıyla karşılaşmışlardır, fakat Türk ordusunun barbar, faşist baskıları ortamında böyle büyük devrimci eylemlere girişilebileceğini fazla umut etmemektedirler. Beklemedikleri bir anda ve düşünemedikleri düzeyde büyük eylemlerle karşılaşınca adeta kendilerini hazırlıksız hissederler. Olayların verdiği coşku, umut ve güvenle hızla bu durumlarını aşmaya yönelirler. Eylemlerde yüzyıllardır yaşadıkları baskıların intikamını görürler ve kendi gerçeklikleri olarak eylemlere sahip çıkarlar. Halk kitleleri içinden örgüte ve mücadeleye akın başlar, çok geniş kesimlerin mücadeleye etkin desteği ortaya çıkar. Artık kitleleri örgütlemenin ve hareketi kitleselleştirmenin yolu açılmıştır. Köylü gençliğin ileri kesimlerinin mücadeleye katılımı hızla gelişir. Umutla birlikte düşmanın barbarlığından duyulan çekingenliği de yaşayan geniş kitleler bir süre gelişmeleri izlemeye ve bu sürede kendilerini mücadeleye hazırlamaya yönelirler. Kitleler içinde şu sözler en yaygın konuşulur olur: Baharda (1985), büyük savaş olacak, buna göre hazırlanmalıyız!

15 Ağustos devrimci atılımının uluslararası alanda da yankısı büyük olur. Kürdistan halkı, bağımsızlık ve özgürlük yolunda, kendi öz gücüyle ilk defa böyle görkemli olarak uluslararası alana çıkmaktadır. Dünya halkları Kürdistan halkını, kendi gerçek kimliğiyle böyle güçlü olarak ilk defa tanımaktadır. Devrimci eylemler, uluslararası kamuoyunca içten bir sempatiyle karşılanır. Günlerce ve haftalarca eylemler konuşulur, basın-yayın organları olaylara geniş olarak yer verir. Herkes, "Türkiye'deki Kürt sorunu"ndan söz etmeye başlar. Kürdistan'ın durumu ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Sorunu dünya politikasına girer. İstisnasız tüm politik güçler, bu sorunu tartışmak ve sorun üzerinde tutum belirlemek zorunda kalır. Tartışmalar aylarca sürüp gider ve mücadele sürdükçe yeni biçimler alır. Sürekli "Kürt gerillaları"ndan ve "Kürt isyanı"ndan söz edilir. Bu temelde, Kürdistan halkının ve ulusal kurtuluş hareketinin dünyada dost ve müttefik bulma çalışmaları sürekli bir gelişme kaydeder.

15 Ağustos devrimci eylemleri, faşist-sömürgeci düşmanın ensesine bir balyoz gibi iner. Faşist Türk ordusu, tarihindeki en güçlü darbelerden birini 15 Ağustos günü yer. Beklemediği bir anda ve tamamen habersiz olarak yediği böyle ölümcül bir darbe onda şok etkisi yapar, panik ve şaşkınlık içine girer. Habersizdir, çünkü istihbarat kanalları yeterince işlememekte, hayali büyüklüğüyle devrimci çalışmaları ciddiye almamaktadır. Böyle olayları beklememektedir, çünkü kendisine "karşı konulmaz", çünkü, ajanları ve uşakları eliyle Apoculuk bölünüp parçalanmış, eyleme kalkışamayacak kadar zayıf düşürülmüştür! Belli ki faşist-sömürgeci düşman, bütün bunlara epeyce güven-duymuştur. Ama işler tersinden gelişir. Ve faşist Türk ordusunun "yenilmezliği", "ona karşı konulmazlığı", "her şeyi anında yiyip yutuculuğu" ve "mehmetçiğin kahramanlığı" teraneleri birer efsane olup tarihe karışır.

15 Ağustos devrimci çıkışı, provokatör-tasfiyeci çizgiye ölümcül darbe vurarak onu ölüme mahkum eder. Bu güçlerin maskelerini iyice düşürerek, onların düşmanla birlik olma durumlarını açığa çıkarır. 15 Ağustos'un güçlü sillesi böylelerinin suratında şaklayınca sığınıp saklanılacak delik aranır. Artık PKK'yi "böldük, parçaladık, yok ettik, iş yapacak güçleri kalmadı" sözleri, kendilerini de kurtaramayacak alanlar haline gelir.

15 Ağustos devrimci atılımı, ulusal kurtuluş hareketinde devrimci çizginin kesin zaferidir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin doğru yolunu gösterecek bütün güçleri gerçek yerlerine oturtur. Sorunun doğru bir çizgide ortaya konuşu ve bu doğrultuda gelişen doğru ve etkin pratik, bu alandaki bütün olumsuzlukları ve saptırma çabalarını bertaraf ederek gerçek önderliği açıkça ortaya çıkarır. Ve bütün güçleri, bu gerçek durumu kabul etmek zorunda bırakır.

15 Ağustos devrimci eylemliliğinin, devrimci örgüt ve devrimci güçler üzerindeki etkisi de az değildir. Her şeyden önce, gerçek devrimciliğin kesin ölçülerini pratikte dayatarak, Partideki arınmayı ve sağlamlaşmayı geliştirir. Devrimci güçlerde coşkuyu artırarak pratik çalışmaya etkin bir çekim gücü olur. Dayatan devrimci görevler karşısında, ruhen Partiden kopmuş olan sınırlı güçlerin pratik kaçkınlığı da hızlanırken, gerçek devrimcilik kendine daha bir güvenle silaha çok daha sıkı sarılır.

15 Ağustos devrimci eylemliliği, Parti taktiğinin bir kez daha pratik sınanması ve bir kez daha pratikte kesin zafer kazanmasıdır. Parti taktiğinin pratiğe doğru uygulanmasının ve doğru çalışma tarzının ortaya konmasıdır. Bu özelliğiyle, doğru olmayan çalışma tarzının, yetersiz devrimciliğin ve pratik sağcılığın açıkça belirlenmesi ve mahkum edilmesidir. Bütün devrimciler için, çalışma tarzlarını gözden geçirmeye, Partinin çalışma tarzına ulaşmaya ve devrimci görevlere daha sıkı sarılmaya çağıran somut dayatıcı pratik çağrıdır.

Daha ilk anda böyle önemli sonuçlar ortaya çıkaran 15 Ağustos devrimci atılımının, faşist-sömürgeci düşmanı korku ve panik içine sokmaması mümkün değildir. Olaylar, önce kamuoyundan gizlenmeye çalışılır, fakat kitleler arasında büyük bir genişlikte ve hızla yayılınca açıklama yapmak zorunda kalınır. Faşist sömürgecilik, olayların yarattığı korku ve panikle, "başlayan Kürt isyanına" karşı, bir yandan İstanbul'dan Hakkari'ye kadar tüm askeri güçlerini derhal alarma geçirirken, öte yandan Kürdistan'daki küçük askeri birliklerini apartopar merkezlere toplar. Böylece, hem kendini koruma altına almaya çalışır, hem de daha büyük kaçışlar için hazır hale gelmiş olur.

Faşist sömürgecilik, güçlerini toparlayarak, üzerindeki şoku, panik ve şaşkınlığını aşarak eylül ayından itibaren geniş çaplı saldırılara girişir. Yüzbini aşan yeni askeri gücünü sınır bölgelerine ve savaşa sevkeder. "Huzur", "Güneş", "Son Darbe" vs. operasyonları birbirini izler. Bütün ordu gücünü harekete geçirerek en kısa sürede sonuç almak, "eşkiyayı bir yumrukta ezip yok etmek" amacındadır. Bu doğrultuda dağlar taşlar yeniden işgal edilir, alaylar, tugaylar, tümenler harekete geçirilir, mıntıkalar kuşatılır, köyler basılır, yüzlerce ve binlerce köylü toplanır, tutuklanır, en vahşi işkencelere tabi tutulur ve birçoğu katledilir. Dağlar, ormanlar, vadiler, mağaralar bombalanır, yakılır, yıkılır!.. Türk hakim sınıflarının tarihi barbarlığı bütün vahşetiyle ortaya konur. Burjuva basın-yayın organları, "Mehmetçiğin balyoz gibi yumruğu tepelerinde", "Operasyonlar sürüyor", "Eşkiya kıstırıldı", "Eşkiyanın bir hafta, üç gün, bir gün ömrü kaldı" vs. biçimlerde çığırtkanlığı sürdürür. Bunlara ek olarak bütün ileri gelen faşist-sömürgeci yöneticiler savaş alanında gövde gösterisine girişir. Kimisi seferine Malazgirt'ten başlar, kimisi seferini "Serhat şehri" Kars'ta bitirir. Faşist şef Evren, faşist ordunun başı, kukla hükümetin başkanı, bütün askeri ve siyasi yönetim çevreleri birbiri peşisıra savaş

alanlarını dolaşır. Bol bol nutuklar atılır; "Türk ulusunun ve devletinin gücünden ve kudretinden", "Türk ordusunun yenilmezliğinden", "Türk topraklarının bölünmezliğinden", "Eşkiyaya hakkettiği dersin verileceğinden", "Eşkiyaya pabuç bırakılmayacağından", "asmaktan, kesmekten, savaşın sürdürüleceğinden" vs. vs. söz edilir...

Ama nafile, bütün bunlar kuru laftan öte somut hiçbir sonuç vermez. Türk ordusu, kendi perişanlığından öte pratik varlık gösteremez. Bu durumda, ekim ortalarından itibaren savaş daha çok yoğunlaştırılır. Amansız mevsim olan kış arefesinde sonuç alınmak istenir. Takviye güçler, yeni birlikler savaş bölgelerine aktarılır. Eski bir politikanın yeniden uygulanması olarak ajan-ihbarcı güçler savaşa sürülür. Ve savaş taktiğinde yeni arayışlar sürdürülür.

Aralık ortalarına kadar faşist-sömürgeci savaş böyle devam eder. Bütün gücünü ortaya koymasına rağmen, faşist ordu sonuçsuzdur, başarısızdır, "eşkiyayı yok etmek" görevinde somut bir veri elde edemez. Ve aynı biçimde artık savaşı sürdüremez. Sipîvyan ve Grana eylemleri, yeni Eruh ve Şemdinli eylemleri, ajan-ihbarcı yapının beyninde bir balyoz gibi patlar. Bu biçimde ele alınırsa ajan-milis yapının da kaydedeceği somut bir gelişme yoktur. Faşist sömürgeciliğin, "eşkiyayı yok etmek", Kürdistan'ın kurtuluşu uğruna gelişen yeni görkemli direnişi bastırmak için giriştiği savaşın bu ilk bölümü, "yıldırma harekatı" başarısız kalır. Bu biçimde sonuç almak artık olanaksızdır.

Bu gelişmeler karşısında, faşist sömürgecilik, uzun süreli bir savaş yürütmeyi kabul etmek zorunda kalır. Ya da mevcut taktikleriyle yenemediği düşmanına karşı yeni taktiklerle ve uzun süre savaşmak zorundadır. Bu acı yenilgiyi ve başarısızlığı kabul etmek zorunda kalan düşman, bu doğrultuda savaşa yeni biçimler vermeye yönelir. Savaşın kısa zamanda bitmeyeceğini, uzun süre devam edeceğini açıkça ilan eder. Yeni taktikler geliştirmeye ve zorlu kış koşullarında hazırlıklar yapmaya yönelir. Savaşı ihbarlara dayanan nokta baskıları düzeyinde yürütmeyi esas alır. Devrime açılan ve sempati duyan kitleler üzerine yönelerek, tutuklama, baskı ve işkenceyle böyle güçleri ajanlaştırmaya çalışır. 1925'lere, burjuva egemenliğin kuruluş dönemine döner, bir çırpıda paralı asker örgütlemeyi, ajan-milis çeteler yaratmayı öngören "Köy Korucuları Kanunu"nu çıkarır. Bu biçimde aşiretçi-feodal Kürt gericiliğini, sömürgeci-feodal lümpen kesimi ulusal kurtuluş mücadelesine karşı savaşa sürmek ister. "Yenilmez" Türk ordusunun başaramadığını bunlarla başarmak, ordunun koruyamadığı sömürgeci düzeni bunlarla korumak amacındadır: Çaresizlik ve zavallılık!..

Faşist Türk sömürgecilerinin, dünyada eşi ender görülen bir uygulamaları daha vardır: Geçmişleri inkar edilircesine ihanete prim çıkarılır. Devrimci mücadeleye katılmış olan kişilerin –ve de grup ya da örgütlerin– teslim oldukları, pişmanlık gösterdikleri, arkadaşlarına ve örgütlerine darbe vurduracak bilgiler verdikleri koşullarda "suçlarının affedileceği" ilan edilir. Ve bu, "gizli örgütleri bölme, parçalama, zayıf düşürme ve çökertme kanunu" ya da açıktan söylendiği gibi, "Pişmanlık Yasası" adı altında bir saatte yasallaştırılır. İhaneti yasal ödüle kavuşturan bu uygulama, "dünyayı fethetme gücünde olan şanlı Türk ordusunun" yönetimi altında yapılır. Bu durum, 1981'den beri zindanlarda PKK kadro ve savaşçılarına dayatılan ve fakat esir devrimciler tarafından **"Pişman değiliz, davamız haklıdır, böyle bir davanın neferi olmaktan şeref duyuyoruz"** karşılığını bulan teslim alma çabalarının, 1983'ten itibaren dışarda sürdürülen, "PKK'yi demokratikleştirme, ıslah etme" biçimindeki provokatör faaliyetlerinin yasallaştırılması, gizli ve maskeli yapılan şeyin açık edilmesi, "Genç Kemalistler" ve "Demokratik PKK" biçimindeki çabaların birleştirilip asıl amacın yasal olarak herkese gösterilmesidir. Bu faaliyet, bundan sonra faşist sömürgecilerin en çok geliştirmeye çalıştıkları, devrimci hareketi geriletme ve yıkma amaçları doğrultusunda en çok umut bağladıkları bir faaliyet olacaktır. İhanetten medet umacak, kendi güçleriyle yaşatamadıkları düzenlerini üç-beş haine, bir çanak mercimeğe her şeylerini satan üç-beş düşküne dayanarak yaşatmaya umut bağlayacak kadar alçalma ve zavallılaşma!.. Ateş alınca kağıttan kaplan ne duruma düşermiş!?

Bunlarla birlikte, "Doğuyu kalkındırma" masalları yine avaz avaz bağrılmaya başlanır. Yeni ekonomik planlar hazırlandığı, Kürdistan illerinin "Kalkınmada öncelikli iller arasında birinci sıraya alındıkları" ilan edilir. Devletin, "Doğu"yu cennet yapacağı, yönetimin vatandaşın ayağında olacağı vs. hikayeleri anlatılır. Faşist-sömürgeci basın-yayın harekete geçirilir, çarşaf çarşaf "eşkiyanın" kötülüklerini ve devletin iyiliğini, güçlülüğünü ifade eden yazılar yayınlanır, devrimci önderlik, devrimci örgüt ve devrimciler hakkında karalayıcı yalanlarla dolu yazı ve iftira tefrikaları çıkarılır, radyo ve TV programları hazırlanır vs. Bütün bunlarla halk kitleleri aldatılmaya, devrimci hareketten uzaklaştırılmaya ve sözde "kazanılmaya" çalışılır. "Kalkındırma planları" adı altında bir yandan halkın varı-yoğu elinden alınırken, öte yandan halkın sömürgeci düzene bağımlılığı geliştirilmek istenir. Böylece, emperyalizmin ve Türk faşizminin özel savaşının bütün unsurları harekete geçirilir. Ve bütün bu yöntemlerle savaşı yoğunlaştırmak ve "Kürdistanlılaştırmak" için hazırlanılır, çalışılır...

1984 sonlarına gelindiğinde faşist-sömürgeci düşmanın durumu özetle böyledir. Bunun karşısında devrimci hareketin durumu nasıldır?

Devrimci hareket, Eruh ve Şemdinli eylemleriyle görkemli bir başlangıç, başarılı bir çıkış yapar. Bu başarının devrimciler ve kitleler üzerindeki etkisi çok büyüktür. Devrimciler üzerinde, bir yandan "her şeyi fethettik" biçimindeki başarı sarhoşluğu ile, öte yandan "yerim, yutarım" diye avaz avaz bağıran Türk ordusunun ne yapacağı, bundan sonra ne olacağı endişesi vardır. Her iki durum da devrimcileri geçici bir süre aktif çalışma dışına götürür. Öyle ki, belli bir süre gizlenme, korunma ve ne olacağını gözleme esas olur. Bu durum, faşist-sömürgeci düşmanın panik ve şaşkınlığından daha fazla yararlanmaktan ve eylemleri yoğunlaştırmaktan devrimcileri alıkor. Sanki koç döğüşü biçiminde bir vuruşma yaşanır.

Endişe ve başarı sarhoşluğunun izlerini devrimciler üzerinden silmek için epeyce çaba harcanır. Durumlar kavranarak ve güçler düzenlenerek eylül ortalarından itibaren çalışmalar yoğunlaştırılır. Ekim ve kasım aylarında bir dizi başarılı eylem gerçekleşir. Düşman saldırıları arttıkça mücadele ortamı daha çok şiddetlenir. Etkin hareket tarzı ve halkın desteği düşman operasyonlarını boşa çıkarır. Sipivyan ve Grana eylemleriyle düşmanın ajan-milis örgütleme çabalarına ağır darbeler vurulur. Bütün bunlar, faşist-sömürgeci şefleri çıldırtacak gelişmeler olur. Savaş tutmuş, devrimci savaş gelişmiştir. PKK'nin tutuşturduğu devrimci savaş kıvılcımı zindanlarda korlaşmış ve şimdi dağ dağ, ova ova Kürdistan'ın dört bir yanına yayılmaya başlamıştır. İran'dan Suriye'ye kadar Orta Kürdistan, amansız ve coşkulu bir mücadelenin yaşandığı bir devrimci savaş cephesi haline gelmiştir.

Keskinleşen savaş ortamının halk kitleleri üzerindeki etkisi büyüktür. Faşist-sömürgeci saldırılara karşı gösterilen direniş ve düşmana anladığı dilden cevap verme düşman baskılarını adeta unutturur. Halk sevinç, coşku ve acı bir burukluk içinde, verilen devrimci savaşta kendini görür. Devrimci kurtuluş kuvvetleri, en saygın güçlerdir ve gittikleri her yerde fazlasıyla destek görür. Tek tek, grup grup gençler kurtuluş kuvvetlerine katılmak için akın ederler. Eğitim kampları yeni katılanlarla dolar ve coşkulu hazırlıklar her alanda sürüp gider. Büyük bir isyanın canlı bir başlangıcı her alanı sarmıştır.

Gelişmeler büyük ve göz kamaştırıcıdır. Mücadele ortamı canlanmış, mücadele büyümüş, karmaşıklaşmış, sorunlar çoğalıp ağırlaşmıştır. Düşman sonuç alabilmek için habire saldırır. Mücadeleye katılan güçler daha etkin savaştırılmak, kitleler daha büyük çarpışmalar ister. Büyük ve ciddi sorunlarla karşı karşıya

olan pratik önderliğin o oranda büyümesi gerekir. Ne yazık ki, öncü görevler gereken büyüklükte yerine getirilememektedir. Giderek güçler, daha küçük parçalara bölünür ve eylemin düzeyi aynı oranda küçülür. Başlayan kış ortamı ve hazırlık yetersizliği sorunları çok daha artırır. Bir kez daha öncü pratik gelişmelerin gerisine düşmekte, gerektiği düzeyde öncü pratik yürüyüşü gerçekleştirememektedir. Sorunlar gerçekten de son derece ağırdır, fakat ileri gelişme ancak bunların çözümüyle mümkündür. Acı ve zararlı, ama yaşanılan gerçek durum budur.

Böyle bir gelişme ortamında, sorunlara doğru ve yeterli çözümler bulmak mutlak bir zorunluluktur. Bu da, kapsamlı bir değerlendirme yapmayı, yeni savaş taktikleri ve yeni planlar geliştirmeyi, pratik yönetimi, örgütlenmeyi ve hazırlıkları güçlendirmeyi gerektirir. Devrimci savaşı yoğunlaştırma ve savaş cephesini geliştirme ancak bununla mümkün olacaktır.

VII
ERNK VE ÜLKE ÇAPINDA BOYUTLANAN DİRENİŞ

Parti Merkez Komitesi, Aralık 1984'te genişliğine ve derinliğine gelişmeleri değerlendirir. Pratik çalışmanın bütün sorunlarını gündeme getirerek ayrıntılı çözümler arar. Parti Genel Sekreterliği, toplantıya sunduğu kapsamlı raporunda, gelişmeleri ve mevcut durumu politik, örgütsel ve eylemsel açılardan derinliğine tahlil eder. Gelişmelerin, halkımızın kurtuluş mücadelesinde yeni bir dönemi oluşturacak kadar büyük ve tarihi olduğunu, bundan sonraki gelişmelerin "Kürt isyanı", "Kürt gerillaları" deyimlerinde ifade edilen düzeyde olacağını belirtir. Planlamanın ve örgütlenmenin bu düzeyde geliştirilmesi gerektiğini, gecikmiş bir görev olarak, pratikte zaten açılmış olan savaş cephesinin adının konulması, yani Ulusal Kurtuluş Cephesinin geciktirilmeden ilan edilmesi gerektiğini bildirir. Rapor, devrimci mücadelenin bütün temel sorunlarında açık çözümler verir ve gelişmenin gerçek yönünü gösterir.

Parti Genel Sekreterliği Raporunun belirttiği hedefler doğrultusunda pratik planlama geliştirilir. Buna göre, Orta Kürdistan'da hızla gerillaya dönüşecek olan bir savaş yürütülecek ve gelişme kateden uygun alanlarda yerel silahlı ayaklanmalara girişilecektir. 15 Ağustos eylemciliği ülkenin elverişli tüm alanlarına yayılacak, Orta Kürdistan'daki mücadeleye bağlı olarak, Kuzey ve Batıda giderek gerillaya dönüşecek olan yoğun bir silahlı propaganda faaliyeti yürütülecektir. Örgütlenme ve pratik yönetim bu görevlere uygun olarak güçlendirilecek, eyalet ve bölge örgütlenmeleri, örgütler içinde işbölümü geliştirilecektir. Ulusal tarihimizde özgün bir yeri olan 21 Mart'ta Cephe ilanı yapılacak, eylem programı, bu tarihten itibaren uygun atılımlarla geliştirilecektir; 21 Mart çıkışı ardından mayıs ayında, "devrim şehitlerinin anısını yaşatma harekatı", temmuz-eylül aylarında "Kızıl direniş harekatı", kasım ayında "Partiyi güçlendirme harekatı" yürütülecek, ağustos ortalarından itibaren yerel ayaklanmalara girişilecektir.

Böyle bir planlamanın daha ayrıntılı sorunları tartışılarak çözümlere bağlanır. Cephenin adı belirlenir: **ENÎYA RİZGARİYA NETEWA KURDISTAN (ERNK);** Cephenin kurulduğunu ilan eden bildiri hazırlanır. Parti örgütlenmesinin yeniden düzenlenmesi, çeşitli alanlardaki yönetim, birlikler, değişik grup ve görevlilerin belirlenmesi yapılır. Uzun ve yoğun bir çalışma pratiğinin sorunlarının çözümünde epeyce ayrıntıya inilir ve epeyce gelişkin bir hazırlık yapılır. Artık geleceği, bu hazırlıkların pratiğe aktarılmasındaki başarılı çalışma belirleyecektir.

Yeni bir pratik için güçlü bir hazırlık yapılmıştır. Fakat esas sorun, bunların pratiğe başarıyla aktarılmasında, yerinde ve zamanında başarılı uygulama yapılmasındadır. Zira düşman da yoğun bir hazırlık içindedir, baharla birlikte geniş çaplı bir saldırıya girişeceği kesindir. Mevcut durumuyla örgüt, gelişmelere uygun ve yeterli bir çalışma planına sahip değildir, pratikte öncü devrimci görevler gerektiği düzeyde yerine getirilememektedir, eğer bu durum aşılmaz ve yapılan hazırlıklar zamanında örgütün tümüne aktarılmazsa gelişecek düşman saldırılarına karşı başarılı bir direniş göstermek ve belirlenen devrimci görevleri gerçekleştirmek mümkün olmayacaktır. Hem gelişecek düşman saldırıları, hem de örgütün içinde bulunduğu zayıf durum en erkenden müdahale etmeyi ve yapılan hazırlıklar doğrultusunda örgütü yeterli bir planla çalışır hale getirmeyi gerektirmektedir. Mevcut durumdaki kış koşulları ne kadar ağır ve olumsuz olursa olsun bu çalışmanın uygun yöntemlerle başarılması adeta bir zorunluluktur. Bir bakıma '85 yılındaki mücadeleyi baharla erken davranan, insiyatifi elde tutarak planlarını uygulamaya koyan taraf kazanacak gibidir. Hangi açıdan bakılırsa bakılsın mücadelenin durumu böyledir. Gelişmelerin önü açılmış, devrimci mücadelede çok ileri gelişmelere ulaşmak için çok elverişli koşullar oluşmuştur. Sorun, bu koşulları gerekli düzeyde değerlendirebilme, mücadele sorunlarını yerinde ve zamanında çözebilme sorunudur. Eğer bu başarılırsa çok ileri bir devrimci mücadeleye ulaşılacak, başarılamadığı durumda ise örgüt önemli tehlikelerle karşı karşıya bile kalabilecektir. Ortam tamamen böyledir, bu durumda zorlukları yenmek ve engelleri aşmak için daha çok direnmek ve dayanmak, sorumlu tüm devrimcilerin takınacağı tek doğru tutum olmaktadır. Henüz kış ortamı da fazla ağır değildir. Bu ortamda, değişecek iklim koşullarında gerekli uygun değişiklikleri yapma esnekliğini de gözeterek, kış mevsiminde yapılan değerlendirmeleri örgüte aktarma ve çalışma planı doğrultusunda örgütü düzenleme faaliyetinin yürütülmesi gerekli ve uygun görülür.

1985'in ocak ayından itibaren bu planın pratik uygulanmasına geçilir. Ocak ayının ortasından sonra değişik alanlara iki grup çıkarılır. Kış sürecinde gerekli düzenlemeleri yapmak üzere çalışmalar planlanmıştır. Ancak bu planın uygulanması başarılı olmaz. Şirvan olayı nedeniyle gönderilen iki gruptan biri hedefine ulaşamaz. Böylece tüm Kuzey bölgelerine yeni planlama ve hazırlıkların aktarılması gerçekleşemez. Şubat ayı boyunca yoğun bir kar yağışı ve sert bir iklim hüküm sürer, her taraf kapanır, çeşitli bölgelere ulaşmak olanaksız hale gelir. Bu nedenle yeni grupların gönderilmesi ertelenir. Böylece yapılan değerlendirmeler ve yeni planlamanın örgüte zamanında aktarılması ve çalışmaların her alanda yeniden planlanıp düzenlenmesi başarılamamış olur. Örgütün bahar devrimci çıkışı için hazırlanması yapılmamış, yeni talimat çeşitli Parti örgütlerine zamanında ulaştırılamamıştır. Elbette bu durum, en çok, daha önceki çalışma zayıflığından kaynaklanır. Öyle ki, daha önceki ilişki düzeni 15 Ağustos Atılımının yarattığı savaş ortamında çoğunlukla dağılır. 15 Ağustos'tan sonra yapılan ilişkileri yeniden düzenleme ve savaş ortamına göre yeni ilişki düzenleri kurma çalışmaları son derece zayıf ve mevcut gelişmelerin epeyce gerisinde kalır. Ayrıca düşman, bu durumdan yararlanarak yol hatlarını ve ilişkileri büyük ölçüde öğrenir. Bunda ihanet edip düşmana teslim olan iki hainin de önemli ölçüde rolü vardır. Bu durumda, düşman karşı tedbirlerini artırır, geçiş yollarını tutar, bazı sempatizanları ağır baskı uygulayarak kendisine bilgi veren ihbarcılar haline getirir. Bu durum, devrimci grupların hareket olanaklarını epeyce zayıflatır. Buna bir de, adeta bir gerilla baskınını andıran, önce iyiyken sonuna doğru son derece sert geçen kış koşulları eklenince, devrimci çalışma ortamı iyice zayıflar ve zorlaşır. Bütün bunlar, 1985 için planlanan çalışmaların aynı düzeyde yapılamamasına, mücadelenin '85'de gere-

ken düzeyde yürütülmemesine ve örgütün daha çok darbe almasına yol açacaktır.

Devrimci hareket, bu biçimde çalışma planını pratiğe aktaramaz ve planlı bir çalışmaya zamanında ulaşamazken, faşist-sömürgeci düşman hazırlıklarını iyice geliştirir. Bunda, devrimci çalışmanın zayıf yanlarından ve teslim olan hainlerden de yararlanır. Güçlerini hazırlar, örgüt ve çalışmalar hakkında epeyce bilgiye sahip olur. Newroz'u ve Cephe ilanını dikkate alarak –teknik üstünlüğüne ve gücüne dayanarak– erkenden harekete geçer; 15 Mart'tan itibaren, Dicle boylarından başlayan ve Doğuya doğru yayılan geniş çaplı bir saldırı ve yeni bir işgal hareketi başlatır. Havadan ve karadan çok yoğun bir güçle hareket eder, binlerce araba ve yüzlerce helikopter çalışır, taşıma ve indirme birlikte yürütülür. Öyle ki her gün yüzden fazla köye veya stratejik noktaya karakol kurulur. Bu biçimde haftalarca süren saldırılar tüm Orta Kürdistan'ı kapsar. Böylece düşman, devrimci faaliyete açılan tüm köyleri, stratejik noktaları ve geçiş hatlarını tutmayı, devrimci kuvvetlerin hareket olanaklarını yok etmeyi ve gelişmekte olan kitle eylemliliğini bastırmayı amaçlar. Bu amaç doğrultusunda köylülük üzerinde ağır baskı uygular. Köylüleri toplu işkenceye tabi tutar, haftalarca giriş çıkışları yasaklar, çalışmayı izne bağlar, günlük bildirim uygular, devrimci sempatizanları, bir yakını devrimci olanları, hatta devrimcilere ekmek veya selam vermiş olanları tutuklar, aylarca vahşi işkenceden geçirir ve teslim almaya çalışır, oğulları devrimci olan ailelerin evlerini yıkar, yakar, göç ettirir, denetim altına alamadığı köyleri yıkar, köylüleri toplu göçertir vs. vs. Öyle ki, akla gelebilecek her türlü barbarlığı ve vahşeti uygular. Halk kitlelerine vahşi bir gözdağı vermek, kitleleri teprenemez hale getirmek, insanları teslim alıp ihbarcı, ajan-milis çete yapmak, böylece ağır bir pasifikasyon ortamı ve denetim gücü yaratmak ister.

Faşist-sömürgeci düşman böyle barbar saldırılar yürütürken, devrimci güçlerin durumu buna karşı güçlü bir devrimci saldırı yürütmek ve direniş göstermekten uzaktır. Devrimci güçler yetersiz bir örgütlenme ve plansız bir çalışma içindedir, bunu gidermek için yapılan çalışmalar hedefe yeterince ulaşmamıştır, olumsuz iklim koşulları önemli bir engeldir ve en önemlisi de, saldırılarla yüz yüze olan devrimciler gelişmeleri yeterince değerlendiremez, insiyatifli ve yaratıcı bir tutumla doğru yöntemler belirleyip gereken direnişe yönelemezler. Öyle ki, çoğunlukla uygulanması mümkün olmayan işler peşinde koşmak, sadece korunmak için uğraşmak ve olayları adeta seyretmek gibi bir yapı içinde kalırlar. Bu ortamda Cephe ilanı planlandığı düzeyde bir güçlülükle yapılamaz, ancak parça parça eylemler ortaya çıkar.

Olayların bu biçimde gelişmesi, 15 Ağustos'un coşkusunu yaşayan halk kitlelerini adeta şaşkına çevirir. Başlayan düşman saldırıları karşısında, düşmana karşı büyük bir kinle dolu olan yüzlerce ve binlerce köylü derhal dağa çıkar. Bir anda, her taraf kaçak köylülerle dolar. Ancak örgütsüz ve yönetimsizdirler, geri-bir çalışma içinde olan devrimcilerde öncü yöneticilik görevinin yerine getirilmesini bulamamaktadırlar, olayları yeterince değerlendirememekte ve düşmana karşı ciddi bir şey yapamamaktadırlar. Öncüsüzlük, sert iklim koşulları ve hazırlıksızlık nedenleriyle çaresiz kalırlar. Birkaç hafta böyle geçer, çıkış bulamayan yurtsever isyancı köylüler, çaresiz olarak düşmanla uzlaşma ve köylerine dönme yolunu aramaya yönelirler. Ve isyancılık, bu biçimde, çaresizlik içinde, geçici olarak pasifizme dönüşür.

Böylece, 15 Ağustos Atılımının geliştirdiği isyancı kitle potansiyeline planlı düşman saldırıları ile adeta erken doğum yaptırılır, yaratılan baskı ve denetim ortamında öncü isyancılar çaresizlik içine sokulur, çıkışsızlık ve eylemsizlik içinde isyancılar pasifizme zorlanır ve gelişen öncü kitle isyanı bir süre için bu biçimde bastırılır. Bir süre için ortama kitle pasifizmi egemen olmaya, düşmanın pasifikasyon hareketi uygulama zemini bulmaya başlamıştır. Baharda erken davranan düşman bazı kazanımlar elde etmiş, insiyatifini geliştirmiş, devrimci gelişmeye belli bir darbe vurmuştur.

İlkbaharla birlikte artan sadece faşist ordunun saldırıları değildir. 15 Ağustos devrimci atılımı karşısında kendilerini güçlü bir darbe yemiş olarak gören ve Kürdistan ulusal kurtuluş devrimi üzerinde son derece keyfi ve çıkarcı olan tasarruflarını artık sürdüremeyeceklerini anlayan aşiretçi-feodal güçlerle tasfiyeci sol'un da devrimci mücadeleye ve PKK'ye yönelik saldırıları yoğunlaşır.

Gelişen devrimci savaş karşısında enselerinden terlemeye başlayan Kuzey-Batı Kürdistan'ın aşiretçi-feodal-komprador hakim güçleri, yaptıkları işbirlikçi-ajanlığı daha etkin yapabilmek ve kendi ölümlerini gösteren devrimci harekete karşı daha etkin savaşabilmek için güçlerini birleştirmeye çalışırlar. "Özel Harp Dairesi" uzmanlarının yönetiminde bu güçler arasındaki toplantılar Van'da yoğunlaşır. Bazı toplantılar için bunlar Ankara'ya kadar götürülür. Daha önce "mahkum" olanlarına, "PKK'ye karşı savaştığı sürece" af çıkarılır, çeşitli ekonomik kazançlar vaad edilir, ve kendilerine "Mustafa Kemal'in davrandığı gibi davranmayacakları, asıp-kesmeyecekleri" hususunda söz verilir. "Kahraman" ordunun denetlemeye gücünün yetmediği alanları bu güçlerle denetlemek, kontr-gerilla şefleri yönetiminde bu güçlerden yöresel vurucu timler, ajan-milis çeteler örgütlenmek istenir. Ve bu toplantılarda epeyce ilerleme kaydedilerek bahardan itibaren çetelerin örgütlenmesine girişilir. Fakat aşiretçi-feodal hakim güçlerin saldırıları burayla da sınırlı değildir. Aynı sınıfın Kürdistan'ın diğer parçalarındaki kesimleri de benzer bir tutumla PKK'ye karşı faaliyetlerini yoğunlaştırırlar.

Parti, faşist Türk sömürgeciliğine karşı geliştirdiği devrimci direniş mücadelesinde Güney Kürdistan sınır boylarının elverişli durumundan da yararlanmaktadır. Bu durum, bu alanlarda belli bir etkinliği olan ve sömürgeci Saddam diktatörlüğüne karşı belli bir savaş yürüten I-KDP ile, ilkeleri belirli bir ilişkiye yol açar. Kürt hakim sınıflarının örgütü olan bu güç, içinde bulunduğu siyasal tecritliği aşmak ve Kürdistan'ın mücadeleci güçleri üzerinde eskiden var olan etkinliğini sürdürebilmek amacıyla PKK ile ilişkiyi çıkarına görür. Fakat gelişmeler bu amacın tersine olur. 15 Ağustos devrimci atılımı, Kürdistan devriminde doğru devrimci çizginin egemenliğini ve proleter devrimci örgütün önderliğini geliştirir, pekiştirir. Bu gelişmeleri çıkarına ters bulan ve sindiremeyen bu güç, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini durdurabilmek amacıyla PKK'ye karşı faaliyetlerini geliştirir. Sinsi bir biçimde Orta Kürdistan'daki aşiretçi-feodal güçleri PKK'ye karşı mücadeleye teşvik eder, PKK'nin Güney Kürdistan sınır boylarından yararlanmasını önlemeye çalışır, PKK'ye karşı yürütülen mücadeleleri destekler ve kışkırtır. Bu faaliyetlerini '85 baharında daha çok hızlandırır ve giderek bunu faşist-sömürgeci düşmanla görüşmeler düzeyinde yürütmeye vardırır.

Diğer yandan, emperyalizm ve Türk faşizmi ortaklığının Türkiye ve Kürdistan devrimlerine alçakça bir tasfiye hareketi dayatmış olduğu herkesçe bilinir. Bu çaba doğrultusunda giderek bir tasfiyeci sol oluşur. Bu "sol"un görevi, devrimci çizgide yürüyen PKK'yi dağıtmak, tasfiye etmektir, devrimin tamamen tasfiye edilmesi ancak bu biçimde mümkün olacaktır. Tasfiyeci sol ile PKK arasında şiddetli bir mücadele sürüp gitmektedir. 15 Ağustos devrimci atılımı, tasfiyeci sol'a öldürücü bir darbe vurur. Bunun karşısında PKK'ye karşı tek tek mücadele edemeyeceklerini anlayan böyle "sol"ların bazıları güçlerini birleştirirler: "Sol Birlik!" Bu "birlik", 15 Ağustos'tan sonra PKK'ye karşı mücadelesini daha çok hızlandırır ve daha çok alçakça kılar, '85 baharında doğabilecek yeni bir gelişme hamlesini önleyebilmek için elinden geleni yapar.

Avrupa'dan "Sol Birlik" eliyle yürütülen bu düşmanca faaliyetlerin Güney Kürdistan sınır boylarındaki temsilciliğini, kendisini Ortadoğu ülkelerinin devrimci hareketlerini tasfiye etmeye adamış olan IKP yapar. Bu güç, aşiretçi-feodal Kürt hakim

sınıflarıyla geliştirdiği ilişkiye de dayanarak Kürdistan devrimi üzerinde daha çok etkili olmaya çalışır. Yediği darbenin acısıyla 15 Ağustos devrimci atılımına çılgınca saldırır. Ve saldırı ve provokasyonlarını 1985 baharında daha çok yoğunlaştırarak, bunu faşist Türk karakollarıyla görüşmeler içinde yürüterek PKK'nin muhtemel bahar hamlesini engellemeye çalışır. Bu çabalar, aşiretçi-feodal hareket tarafından da sürekli kışkırtılır. Devrimcilerin bütün dikkat ve çabalarına rağmen, bazı uygulama hatalarından da yararlanılarak, Nisan 1985'te provokasyon gerçekleştirilir. Pratik faaliyetin en çok yoğun olduğu Zaxo-Uludere sınır boylarında bir çatışma ortamı yaratılır. Bu çatışmalarda PKK, sekiz değerli kadro ve savaşçısını şehit verir. 14-15 Nisan günleri, İdris ÖKMEN, Abdullah GÜLSEREN, Celal ERCAN, Abdurrahman AYTEMİR, Abdülkadir GERGERLİ, Cemil BAYRAM, Hazım KARA, M. Rauf AKBAY yoldaşlar, her türlü provokasyona ve komploya karşı kahramanca savaşarak şehit düşerler.

Faşist-sömürgeci düşmanın en azgın ve kapsamlı saldırılar yürüttüğü ve sert iklim koşullarının önemli engeller yarattığı bir ortamda meydana gelen bu çatışmaların devrimci mücadele üzerindeki etkisi büyük ve olumsuzdur. Bu tür engellerle karşılaşan 1985 çalışma planının uygulanması önemli darbeler yer ve gecikmeye uğrar.

Mücadeleyi boğmayı ve imha etmeyi amaçlayan bu düşman faaliyetleri yarılarak, ancak mayıs ayından itibaren devrimci güçlerin yeniden düzenlenmesi çalışması geliştirilebilir. Plan ve örgütlenmede yapılan bazı değişikliklerle oluşturulan devrimci gruplar değişik bölgelerde görevlendirilir. Devrimci güçler, bir yığın engelle savaşa savaşa ancak görev alanlarına ulaşabildiler. Geç de olsa, böylece ülkeye yeni yayılış gerçekleştirilir ve bu temelde çalışmalar güçlendirilir.

Düşman azgın saldırılarını yürütürken, savaş alanlarında devrimci güçlerin daha çok yoğunlaşması ve ülke çapında yayılması, savaş ortamını daha çok şiddetlendirir ve çarpışmalar her alana yayılır. Düşman denetimini en fazla kılarak devrimci kuvvetlerin hareketini engellemek, kıstırma ve nokta operasyonlarıyla imha etmek istemektedir. Yerleşim yerlerini, stratejik noktaları ve geçiş hatlarını tutarak devrimci güçlerin hareket olanaklarını kısıtlamaya ve kitlelerle bağını koparmaya, halk üzerinde amansız baskı uygulayarak, tutuklama, işkence, ev yakma göçertme olaylarını geliştirip gözdağı vererek, yalan propaganda ve asılsız vaadlerle kitleleri kandırarak, ihbarcı ve ajan-milis ağı geliştirip kitleler üzerindeki baskı ve denetimi geliştirerek, aşiretçilik, kabilecilik, kan davaları gibi olayları geliştirip kitleleri bölüp parçalayarak kitle pasifikasyonunu geliştirmeye, halk kitlelerini mücadeleden uzaklaştırmaya, devrimci hareketle bağlarını koparmaya, kitleleri güçten düşürmeye ve böylece devrimci güçleri halk kitlelerinden tecrit ederek grup grup, parça parça imha etmeye ve "Pişmanlık Yasası" propagandasını ayyuka çıkararak teslimiyeti geliştirmeye çalışmaktadır. Bunu gerçekleştirebilmek için, faşist-sömürgeci devlet ve özellikle faşist ordu her yöntemi kullanmakta, her yolu denemekte, bütün olanaklarını seferber etmekte ve tüm gücünü kullanmaktadır.

Ortam gerçekten son derece sert ve baskıcıdır. Düşman saldırıları sonucunda daha önceki ilişkilerin hemen çoğunluğu darbe yemiş, parçalanmıştır. Devrimci gelişmelerin en çok olduğu veya devrimci gelişmeye en açık olan alanlara düşman büyük karargahlar kurmuştur. Ağır baskı altında olan kitleler epeyce çekingen davranmaktadır. Bu koşullarda devrimci çalışma yapmak çok daha zor olmakta, daha çok ustalık ve yaratıcılık istemektedir. Devrimci güçlerin kendilerini korumaları, hareket etmeleri ve faaliyet yürütmeleri büyük zorluklarla karşılaşmakta, bir yığın istenmeyen çatışma ortaya çıkmaktadır.

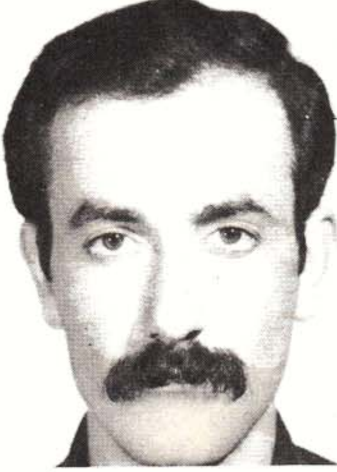
Mayıs, haziran ve temmuz ayları böyle geçer. Ne pahasına olursa olsun, devrimci güçler, direnmeye kararlıdırlar, karşı-devrimin yaratmak istediği pasifikasyon ortamını yırtmaya ve devrimci gelişmenin önünü mutlaka açmaya karar vermişlerdir. Çalışmalar ve mücadele bu anlayışla yürütülür. Koşullara uygun bir mücadele hattı ve örgütlenme düzeni yaratılmaya çalışılır. Bu konudaki yetersiz ve hatalı uygulamaları düzeltmek, gelişmelere denk düşen doğru bir çalışma tarzına ulaşmak için sürekli çaba harcanır. Yeni yollar ve geçiş hatları, yeni ilişki düzenleri yaratılmaya çalışılır. Çok sayıdaki mücadele bölgesinde eski üslerden ve örgüt ilişkilerinden ya hiç yararlanılmamakta, ya da çok az yararlanılabilmektedir. Hatta çoğu yerde bu tür alanlardan tamamen uzak durmak en doğrusu olmaktadır. Bu durumda, sanki yeni başlanıyormuş gibi, sanki amansız bir savaş ortamına ulaşılmamış gibi, ciddi hiçbir pratik olanağa dayanamadan devrimci çalışmaya yabancı olan alanlarda çalışmak ve en basit işlerden başlamak gerekmektedir. Bu ise, yaşanan savaşın düzeyine göre çok geri bir çalışma düzeyi olmakta, devrimci faaliyet mevcut ortamın çok gerisinde seyretmektedir. Düşman, yaratılan bu durumdan ustaca yararlanmaya ve en fazla sonuç almaya çalışmaktadır. Devrimci çalışmaların, gelişmelerin gerisinde seyreden bu durumu, bu dengesiz çalışma ortamı devrimci güçlerin bir yığın basit hatalar yapmalarına ve istenmeyen çarpışmalara girmek zorunda kalmalarına yol açmaktadır. Bu olumsuz durum, dikkat ve tedbir zayıflığıyla da birleştiği zaman kötü sonuçlar veren olaylar ortaya çıkmaktadır. Bir yığın olumsuz ve büyük kayıplar doğuran olay böyle bir ortamda meydana gelir, böyle bir durumun sonucu olur.

Ortam ne kadar zorlukla dolu olursa olsun, devrimci güçler, ortama ve düşmana karşı kahramanca direnir. Yeni yollar, yeni ilişkiler, yeni örgüt ağı ve yeni gizli üsler yaratılır. Her fırsatta halk kitlelerinin karşısına çıkmaya, kitlelerin içine karışmaya çalışılır, propaganda çalışmaları kesintisiz ve sürekli geliştirilerek sürdürülür. Propaganda toplantıları ve silahlı eylemler her alanda yaygınlaştırılır, düşmana önemli darbeler vuran büyük çarpışmalara girilir. Bu dönemde büyük zorluklarla ve engellerle karşılaşılır, çok çaba harcanır, direnilir, dayanılır ve bunun sonucunda baharla geliştirilen düşman saldırganlığına ve yaratılmak istenen pasifikasyon ortamına önemli darbeler vurulup bu faaliyetin başarı sağlaması önlenir, düşman planları yırtılır, parçalanır.

Yaz ortalarına gelindiğinde düşman belli ölçüde darbelenmiş, belli bir gelişme ortamı başlatılmıştır. Bu ortamda devrimci faaliyet ve mücadele daha da yoğunlaştırılır. Mücadele ve örgütlenmenin gelişmelere uygun bir düzeye getirilmesi için çalışılır. Devrimci güçlerin insiyatifini geliştirici ve düşmana önemli darbeler vurucu eylemlere girişilir. Aşiretçi-feodal elebaşılara ve ajan-milis çete yaratma çabalarına bazı önemli darbeler vurulur. Böylece düşman planları önemli ölçüde boşa çıkarılarak, devrimci mücadele ve gelişme her alanda yükseltilir. Kürdistan'ın her tarafından faşist-sömürgeci düşmana karşı devrimci silah sesleri yükselir, devrimci eylem Kürdistan'ın her tarafını kucaklar, büyür!..

1985 yılında faşist-sömürgeci düşmana ve uşaklarına büyük darbeler vuran yüzlerce silahlı devrimci eylem gerçekleşir. Bu eylemlerde elliden fazla faşist ordu subayı ve astsubayı yere serilir, yüzlerce asker öldürülür ve yaralanır, çok sayıda polis, sömürgeci yönetici vs. vurulur, yine yüzlerce ihbarcı, hain, ajan-milis çete öldürülür ve yaralanır. Çok sayıda düşman silahı, cephanesi ve malzemesi kamulaştırılır.

1985 yılında yürütülen mücadeleyle devrimci savaş Kürdistan'ın her alanına yayılır. Kürdistan'ın her bölgesinden onlarca silahlı eylem yükselir. Kürdistan'ın tümü bir devrimci savaş cephesi haline gelir. Böylece, ulusal kurtuluş savaşı cephesi böyle görkemli bir savaşla pratikte yaratılmış olur. Böyle bir savaş içinde, efsanevi Ağrı Dağı, Kürdistan davasının gömüldüğü yer olmaktan çıkarılır, Kürdistan'ın kurtuluşu için yeni isyanların fışkırdığı bir alan haline getirilir. Uzun Van yaylası ve görkemli Hakkari dağları, faşist sömürgeciliğin ölümüne darbelendiği alanlar olur. Eruh'uyla, Şırnak'ıyla, Per-

İdris ÖKMEN (Mesut): *Kars,...*

PKK-MK yedek üyesi. 1977 yılında Ankara'da Hareketimizin önder kadrolarıyla tanışıp saflara katıldı. Daha sonra Kars alanında önemli çalışmalar yürüttü. İki kez tutuklandı; düşmana herhangi bir ipucu vermediğinden, serbest bırakıldı. 12 Eylül sonrasında bir grup yoldaşıyla birlikte Kürdistan dağlarının doruklarında direnişe geçti. Bir süre Partiyle ilişkileri kopmasına rağmen direnişi sürdürdü. 1984'te yurt dışına çıkarak güçlü bir eğitimden geçti. 15 Nisan 1985'te sorumlusu olduğu grupla beraber Güney Kürdistan'da şehit düştü.

Abdurrahman AYTEMİR (Riyad): *Nusaybin,...*

12 Eylül öncesi Partiyle tanıştı ve geri çekilme döneminde Filistin-Lübnan alanında eğitim gördü. Ortadoğu'da yıllarca Partimizin militan bir temsilcisi olarak çalıştı. 15 Nisan 1985 günü Güney Kürdistan'da şehit düştü.

Hazım KARA (Şervan): *Osyan Köyü-Pervari, 1967*

15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Daha sonra askeri-siyasi eğitimden geçti. 15 Nisan 1985'te Güney Kürdistan'da şehit düştü.

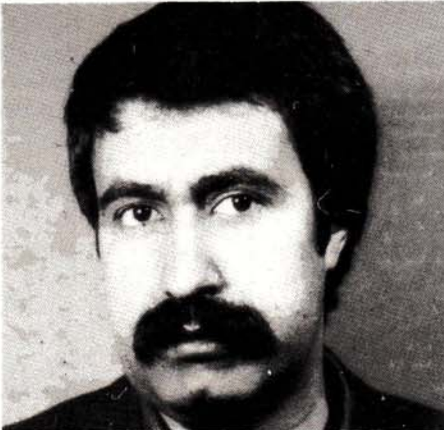
Abdullah GÜLSEREN (Delil): *Gercüş*

Batman'da petrol işçisiydi. Petrol-İş bünyesinde devrimci faaliyet yürüttü. İki yıl Diyarbakır zindanında direndi. Güney Kürdistan'da eğitim kamplarını yönetti. 15 Nisan 1985 günü şehit düştü.

Abdülkadir GERGERLİ (Rahmi): *Diyarbakır, 1963*

1979'da mücadele saflarına aktif olarak katıldı. Partimizin kararıyla, Ortadoğu'nun sıcak savaş ortamında eğitim gördü. 15 Nisan 1985'te düzenlenen komploda şehit düştü.

M. Rauf AKBAY: *Tatvan, 1957*

Mücadele saflarına Avrupa'da katıldı. Avrupa'nın çeşitli alanlarında aktif çalışmalar yaptı. Bu alanda ortaya çıkan provokasyon çizgisine karşı kararlı ve ilkeli bir mücadele sergiledi. Ortadoğu alanında siyasi ve askeri eğitim gördü. 15 Nisan 1985'de Güney Kürdistan'daki komploda şehit düştü.

Celal ERCAN (Sefkan): *Çemişgezek, 1960*

Partimizin ideolojisiyle Diyarbakır'da tanıştı. Diyarbakır, Elazığ ve Dersim'de sorumlu düzeyde çalışmaları oldu. Filistin-Lübnan sahasında eğitim gördü. 1982 sonrasında bir süre de Avrupa'da ulusal kurtuluşçu kültür ve sanat faaliyetleri alanında çalıştı. 1985 Nisan'ında Güney Kürdistan'daki komploda şehit düştü.

Cemil BAYRAM (Hazım): *Uludere, 1967*

15 Ağustos devrimci atılımından sonra devrimci çalışmalara katıldı. Gördüğü eğitimden sonra, Uludere grubunda faaliyetlerini sürdürdü. 15 Nisan 1985'teki komploda şehit düştü.

M. Nazif AKTAŞ (Celal): *Ergani, 1960*

12 Eylül öncesi Ergani'de faaliyet yürüttü. Hazırlık sürecinde Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. 1982'de Filistin halkıyla omuz omuza savaşarak, siyonistlere önemli darbeler vurdu. Ensar esir kamplarında güçlü bir direniş sergiledi. Avrupa alanında devrimci faaliyet yürütmekteyken 23 Aralık 1985 günü Paris'te, sosyal-şoven ve işbirlikçi Kürt çevreler tarafından şehit edildi.

vari'siyle tüm Botan, faşist-sömürgeci düşmana yaşam tanıma'yan bir direniş ve isyan merkezi haline gelir. Şirvan'dan Mutki'ye, oradan Sason'a, Muş'a, Genç'e, Lice'ye kadar Kürdistan'ın belkemiğini oluşturan o yüce dağlar yeniden sömürgeci saldırganlara aman tanımayan ve geçit vermeyen kaleler halini alır. Düşmanın bütün oyunları ve umutları yine en çok çaba harcadığı alanda, Dersim'de yürütülen şanlı direniş ile kırılır. Çermik'ten Bozova'ya, Halfeti'den Derik'e, Kızıltepe'ye, Cizre'ye kadar Kürdistan'ın anbarını oluşturan uçsuz bucaksız ovalar, yeniden sömürgeci düşmanı yerinde durdurmayan direniş alanları haline gelir. Devrimci direniş tüm Kürdistan'ı kucaklar, tüm Kürdistan ayağa kalkıp yekvücut olarak bin yıllık kölecilerin karşısına dikilir.

1985 yılı direnişi, faşist-sömürgeci düşmanın tüm planlarını esas olarak bozar, parçalar. Yaratılmak istenen pasifikasyon ortamını yarar, dağıtır. Ve devrimci direnişi tek insani yaşam biçimi olarak egemen kılar. Böyle bir mücadele içinde, faşist Türk ordusu ilk büyük yenilgisini tadar. Devrimci kuvvetlerin saldırısıyla her gün darbe yiyen, devrimci kuvvetlerin korkusundan gece-gündüz uyuyamayan faşist ordu birlikleri koskoca bir enkaz, bir korkuluk haline gelir. Faşist-sömürgeci savaşa dayanamaz ve savaşı sürdüremez olur. Böylece, "yenilmez" Türk ordusu da faşist-sömürgeci düzeni koruyamaz hale gelmiştir. Faşist-sömürgeci şefler, bu durumu gizlemek için, zaten savaşamayan ve dayanamayan orduyu savaştan geri çekmenin yollarını ararlar, "orduyu kışlasına ve asıl görevine çekmenin gereğinden" söz etmeye başlarlar. Ve faşist sömürgecilik, en çok güvendiği gücüyle de kendini yaşatamaz hale ve böyle bir noktaya gelir, umudunu üç-beş haine bağlayacak, ihanetten medet umacak kadar alçalır, zavallılaşır...

1985 direnişi, kitleler üzerinde yaratılmak istenen düşman pasifikasyonunu kırar. Halk kitlelerini eğitir, devrime ve kurtuluşa olan inanç ve umutlarını sağlamlaştırır. Kitlelerin yavaş ve daha bilinçli bir biçimde devrimci mücadeleye katılımını geliştirir. 15 Ağustos coşkusu, daha bilinçli ve sağlam bir kitle hareketinin hazırlanması biçimini alır ve bu biçimde yeni bir isyan hareketi gelişmeye, ERNK kitleler içinde örgütsel gücünü bulmaya başlar.

1985 yılı direnişi, yoğun ve çok yönlü bir mücadele olur. Çeşitli savaş biçimleri böyle bir mücadelede ortaya çıkar. Bu bakımdan, son derece zengin bir deney ve tecrübedir, devrimci kuvvetlerin eğitiminde en canlı ve kuvvetli bir veridir. Böyle bir direniş, öncü devrimciliğin zorlu, bilinçli, inançlı ve fedakar bir mücadelesiyle başarılır. Çok kan akıtılır, en bilinçli ve değerli güçler şehit verilir. Fakat, en zor koşullarda, en ağır baskı altında bile halkın mücadeleye verdiği destek, devrimci güçlere gösterdiği yardım direnişin sürdürülebilmesinin esasını oluşturur, devrimci güçleri bile çalışır kılan halkın bu durumudur.

1985 yılı direnişi, 15 Ağustos devrimci atılımının kesintisiz bir devamı olarak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin her koşul altında yürütüleceğini, bu uğurda sonuna kadar direnileceğini, her türlü zorluğun göğüslenip her türlü engelin aşılacağını herkese gösterir. Bu durumuyla, düşmanların ödünü koparırken, dostların daha çok sempatisini kazanır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin bölgede ve dünyadaki etkisini güçlendirir, gelişimini artırır ve yerini sağlamlaştırır. Tüm dünyanın, uyduruk bir biçimde bir "terörizm" öcüsü yarattığı bir ortamda, Kürdistan'ın kurtuluşu uğruna böyle silahlı bir direnişin bu biçimde meşruiyet kazanabilmesi hiç de küçümsenebilecek bir olay değildir.

Böyle tarihi gelişmeler ortaya çıkaran bir mücadele, Kürdistan Devriminde belirgin yeri olan tarihi bir dönemdir: **Faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı, devrimci direniş dönemi.** Ağır baskı altında ve olağanüstü zor koşullarda, çoklarının değil faşist sömürgeciliğe karşı savaşmayı, sert söz söylemeyi bile olanaksız gördüğü ortamda, PKK böyle bir direniş göstermeyi ve devrimci savaş yürütmeyi bilmiştir. Böyle bir direniş, sadece Kürdistan'da değil, Türkiye'de de kitleleri derinden etkilemiş, eğitmiş, Kürdistan ve Türkiye'de eşiğine gelinmiş olunan devrimci kitle eylemliliğinin yaratıcısı ve temeli olmuştur. Ve böyle bir mücadele dönemi yaratılarak, Direnen ve Yaşayan Kürdistan ölümsüzleşiyor.

BUGÜN İSYANI YAŞIYORUZ

İsyana çağırdı
bir gün
toprak.
Haykırdı
dağlar sitemlerini.
Gök
dile getirdi
öfkesini.
Onlar da
utanç duyarmış
bizden.
Toprak
yanlızlığına ağlarmış
kucaklanmayışına.
İsyana çağırdı
bir gün
toprak.
Ayaklandı
mezar taşları
dillendi,
kuşlar
söylediler
en güzel türkülerini.
Ellerimiz
sımsıkı
kenetlendi
birbirine...
Çarptı
yürekler
cevap verdi
çağrısına
toprağın.

Bile yüreğini
bir hançer gibi.
Sık yumruğunu
bir balyoz gibi.
Vur ayaklarını
hissetsin toprak.
Sar kollarını
gidersin hasretini.
Aç gözlerini
parıl parıl
ışıtsın
bir güneş gibi.

Biz de biliriz
sevgiyi.
Biz de taşırız
umudu.
Biz de yaratırız
en güzeli.
Kimliğin
elinde şimdi
sımsıcak namlular.
Ölümü öldürüyor
silahlarımız.
Sadece
bebelere değil
şu mezar taşlarına da
gerek
birer kimlik.
Kır önce
kır
ölümü simgeleyen
her şeyi.
Yık önce
yık
acıyı
ve ağıdı
anıtlaştıran
şu taşlaşmış
tarihi.
Sevgiler
yarat.
Umudu büyüt
yeşersin
toprak.
Filizlensin
hayat.
Sözünü bile etme
kanın.
Varsın aksın
derelerden
kurumasın
çağlasın yeter.
Kapatma
şimdi gözlerini
ölülerin
bile, doymadılar
henüz
yeşilliğine
çünkü toprağın.
Söyleyin kuşlar
söyleyin
en güzel türkülerinizi.
Esin rüzgarlar
esin
götürün
yayın
dünyalara
müjdemizi.
Bir halk
uyandı
hem de
ölüm uykusundan.
İsyanı yaşıyor
ülkemiz,
en önde
bir ordu
yarattık
önce
mezar taşlarından.
Dizildi
saf saf
şehitlerimiz,
kefenleri
kızıl bayrak...
Kefenleri
canlanan toprak...
umudun doğuşu oldu
kefenleri.
Koşarlar
en önde
özgür yarınlara.
Çağla pınar
çağla,
ak köpük köpük.
Umut çağlar,
öfke çağlar,
sevinç çağlar
çünkü ülkemizde.
En önde
şehitler ordusu
En önde
açılmış
bir bayrak
dalgalanır
yeni hayat.
Kin filizlenir,
acı ölür
kavgada.
Kavgamız çok güzel.

VIII
SİLAHLI DİRENİŞİN SÜREKLİLEŞMESİ

1985 güzünde, bahardaki yetersizlikleri aşma yönünde bir adım atılır. Bu durum direniş mücadelesinin gelişiminde kısmi ve yeni bir atılım yaratır. Faşist-sömürgeci düşmana bazı önemli darbeler vurulur ve düşman belli bir savunma konumuna sokulur. Parti güçlerinin örgütlenmesi ve faaliyetlerinde koşullara uygun ve geliştirici adımlar atılır, devrimci güçler uygun alanlarda yoğunlaştırılır, devrimci çalışmada yeni bir canlanma ve rahatlama ortaya çıkar. Yetersizlikleriyle de olsa kesintisiz sürdürülen devrimci direniş halk kitlelerinin umut ve inancını güçlendirir. 1985-86 kışına böyle girilir.

Kış süreci, güçler açısından önemli bir süreçti. Savaş Kürdistan'da kesintisiz süren bir pratik gerçeklik haline gelmiş, savaşı yürüten güçleri epeyce zorlamıştır. Bunu kabul eden güçler artık durumlarını buna göre şekillendirmek zorundadır.

Faşist sömürgecilik, kış dönemini, güçlerini toplama ve yeni saldırılar için hazırlanma süreci olarak ele alır. Ancak, bir önceki kışta olduğunun tersine devrimci hareketi bir saldırı ile toptan imha edebileceğine dair umut ve inancı kırılmıştır. Savaşı uzun süreli olarak ele almaktadır. Bu nedenle, yeni hazırlıklarını devrimci hareketin gelişimini zayıflatmak ve devrimci direnişe darbeler vurmak amacına yönelik olarak yapar. Yeni savaş planları hazırlamaya, özel savaş taktiklerini geliştirmeye ve yeni taktikleri uygulamaya koymaya çalışır. Ciddi darbeler yemiş olan ve önemli ölçüde yıpranmış bulunan faşist ordu, birliklerini yeniden düzenlemek ve takviye etmek ister.

Aynı süreç devrimci güçler açısından da çok önemlidir. Çok yoğun bir devrimci çalışma ve silahlı direniş dönemi yaşanmıştır. Böyle bir mücadele ile ulusal kurtuluş hareketi önemli gelişmeler katetmiş, yeni sorunlar ve görevlerle karşı karşıya gelmiş, çalışmalarda bir yığın hata ve eksiklik ortaya çıkmıştır. Devrimci faaliyet ve silahlı direniş daha ileri bir döneme geçişin sancılarını yaşamaktadır. Geçmişin kapsamlı bir değerlendirilmesi temelinde yeni görevlerin belirlenmesi ve devrimci mücadelede sıçrama yapılması gerekmektedir. Ayrıca pratik direnişin kesintisiz olarak sürdürülmesi ve yeni döneme bu biçimde ulaşılması kesin bir zorunluluktur. Kış dönemi devrimci çalışmaları bunlara göre düzenlenir. Gereken ve amaçlanan kapsamlı değerlendirmeler, planlanan zamanda yapılamayınca, değişik alanlarda parça parça bu çalışmalar yapılır. Parti Genel Sekreterliğinin, geçmişi değerlendiren ve geleceği gösteren çeşitli talimatları ve yazıları vardır. Bu temelde kış ayları boyunca eğitim ve değerlendirme çalışmaları yürütülür, tartışmalar ve toplantılar yapılır, yeni çalışma planları hazırlanır ve bütün bu çalışmalar biraz zayıflamış olsa da pratik mücadele ile birlikte sürdürülür. Böylece 1986 baharı için devrimci güçler belli bir hazırlık yapmış olurlar.

1986 baharında, 85'indekinin tersine, daha önce devrimci güçlerin saldırıları başlar. Mart ayı ortalarında Botan bölgesinde başlayan devrimci eylemler giderek tüm Kürdistan sathına yayılır. Kürdistan'ın her tarafında faşist-sömürgeci düşmana ağır darbeler vuran devrimci atılım Botan ve Dersim bölgelerinde ileri düzeylere ulaşır. 1986 Bahar Atılımı, 1985 baharında yeterince yapılamayanı yapar, onun yetersizliklerini tamamlar, hatalarını belli ölçüde düzeltir ve kuruluşunun birinci yıldönümünde ERNK'nin gerçek anlamını verir. Kısmi bir hazırlık yapabilmiş olan devrimciler, büyük bir canlılıkla devrimci mücadele içine girerler, artık savaşmayı daha iyi öğrenmişlerdir. Bahar Atılımı kitleleri de derinden etkiler, devrimci eylemler sevinç ve coşkunlukla karşılanır, kitlelerin yürütülen mücadeleye ve onun zaferine olan umut ve inançları pekişir. 1986 Bahar Atılımının önemi ve anlamı bundan çok daha ileridir. İçte olduğu kadar dışta da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin etkisini geliştirir. Harekete yönelik her türlü düşman oyununu bozar, tüm düşmanca saldırıları geri püskürtür, faşist ordu birliklerine ve ajan-milis çeteciliğe ağır darbeler vururken, her türlü işbirlikçi, teslimiyetçi, tasfiyeci, reformist ve oportünist saldırıları yenilgiye uğratır. Kürdistan devrimci savaşının yenilmezliğini, silahlı direnişin sürekliliğini ve Kürdistan sathına oturmuşluğunu ilan eder. Yarattığı pratik gelişmelerle silahlı direnişin daha ileri evrelere geçişini başlatır ve bu doğrultuda önemli kazanımlar ortaya çıkarır.

1986 Bahar Atılımı faşist-sömürgeci düşmanda panik ve şaşkınlık yaratır. Devrimci atılımın gücü düşmanın beklediğinden daha büyüktür. Böyle bir atılımın yaratacağı gelişmeleri sınırlandırabilmek için düşman tüm gücüyle harekete geçer, bütün özel savaş yöntemlerini uygulamaya koyar. Yüzbinlerce kişilik ordusunu harekete geçirerek geniş çaplı askeri operasyonlara girişir, köyleri, stratejik yerleri, geçitleri tutmaya çalışır, dağı taşı kapsayan bir arama başlatır, ajan-milis güçlerini tümden savaşa sürer, kış boyu eğitip hazırladığı kontr-gerilla birliklerini yaygın olarak kullanır ve bütün bunlara ek olarak dağınık köyleri belli alanlarda toplamayı amaçlayan "stratejik köyler" taktiğini uygulamaya geçirmeye çalışır. Halk kitleleri üzerinde en vahşi baskı ve zulmü uygular, yaygın tutuklamalara girişir, köyleri göçertir, evleri yakar, belli alanlarda haftalarca köylerden çıkışı ve girişi yasaklar vb. Bütün bunlarla devrimciler ile halk kitlelerinin bağını kesmeyi, devrimcileri halktan yalıtlamayı ve böylece bir yandan kitlelerin mücadeleye aktif katılımını önlemeyi, öte yandan ise halktan tecrit edilmiş gerilla kuvvetlerini imha etmeyi amaçlar. Düşmanın giriştiği böyle bir harekat Kürdistan çapında savaşı daha çok boyutlandırır ve yükseltir. Faşist-sömürgeci düşmanın saldırıları bunlarla da sınırlı değildir. Askeri harekattan daha yoğun bir biçimde psikolojik savaşa önem verir. En aşağılık sözlerle ve yalanlarla dolu bir propaganda kampanyası yürütür. Her gün helikopterle ve uçaklarla köylere, şehirlere, dağlara bildiriler ve ilanlar atar, faşist-sömürgeci basın günlük savaş organları haline getirilir. Bütün bunlarda Parti Önderliği ve devrimci hareket hakkında bin bir çeşit yalan ve karalama uydurulur, PKK'nin "bölündüğü", "dağıldığı", "eşkiyanın kökünün kazınmakta olduğu" vb. sözler her gün tekrarlanır, ihanetin propagandası yapılarak devrimci güçlere "teslim olmaları" çağrıları yapılır. Bundan da öteye, faşist-sömürgeci düşman uluslararası alanda bizzat komplolar düzenleyerek bunları devrimci hareket üzerine yıkmaya çalışır. Newroz vb. gibi Kürt halkının bayram günlerine "Türk bayramı" diyerek sahip çıkacak kadar zavallılaşır ve alçalır. Ancak bütün bunların hiçbirisi beş para etmez, ne askeri harekat ve ne de psikolojik savaş hiçbir sonuç vermez.

Bahar Atılımına karşı faşist sömürgeciliğin bu çabaları, kabul etmiş olduğu uzun süreli savaştaki kendisinin çırpınışlarıdır. Düşman yürüttüğü bütün bu çabalarında ciddi bir sonuç elde edemez, tersine büyük darbeler alır. Devrimci güçler en az kayıpla düşmana ağır darbeler vurarak, düşman oyunlarını bozmayı ve düşmanı geriletmeyi başarır. Düşmanın askeri operasyonları başarısızlıkla sonuçlanır ve böyle geniş operasyonlar yapamaz hale gelir. Propaganda faaliyetleri tersine işler, devrimci gelişmenin göstergeleri ve propagandaları olur. Sonuç alamadığını gören düşman, askeri harekatına yeni biçimler vermeye yönelir ve Kürdistan'da yürütülen savaş hakkında yayın yasağı koymak zorunda kalır. Bu, faşist-sömürgeci düşmanın içine düştüğü aczin en açık göstergesidir.

Devrimci silahlı direniş, Bahar Atılımının yarattığı gelişmeler üzerinde yaz boyunca daha da genişleyerek yükselir. Kürdistan'ın her tarafında devrimci silahlı eylemler ortaya çıkar. Özellikle Hakkari, Siirt, Mardin, Bingöl, Dersim ve Adıyaman alanlarında gerçekleştirilen devrimci eylemlerle düşmana ağır darbeler vurulur. Faşist ordu birlikleriyle günlerce süren

çarpışmalara girilir. Ajan-milis çetelere önemli darbeler vurularak ve bu güçler yoğun bir şekilde silahsızlandırılarak önemli birçok alanda esas olarak dağıtılır. Yaz boyu sürdürülen devrimci silahlı direniş, 15 Ağustos devrimci atılımının ikinci yılını doldururken, yeni bir zirveye doğru yükselmektedir.

1986 yılında başarılı atılımlarla sürdürülen devrimci direnişin kendisine özgü anlamı vardır. 15 Ağustos 1984'ten beri yürütülen devrimci silahlı mücadelenin kesintisiz olarak sürdürüleceğini, devrimci savaşın Kürdistan sathında oturtulduğunu ve silahlı direnişin sürekliliştiğini göstermektedir. Bu durum çok önemlidir. Kürdistan'da yeni bir egemenlik sisteminin, devrimci kurtuluş kuvvetlerinin pratik egemenliğinin ilk nüveler halinde ortaya çıkmaya başlaması demektir. Ulusal kurtuluş devriminin zafer kazanmasında böyle bir gelişme büyük öneme sahiptir. Bu, PKK'nin devrimci savaş çizgisinin kesin pratik olgu haline gelmesi demektir. 1986 direnişinin atılımlarla sürdürülmesi, devrimci güçlerin savaş sanatında belli bir gelişme sağladıklarını gösterir. '86 direnişi, yarattığı gelişmeler ve uygulanan savaş yöntemleriyle devrimci silahlı mücadelenin daha ileri bir aşamaya geçmesinde önemli ve başarılı adımlar atmıştır.

Devrim açısından sağlanan bu gelişmeler, faşist sömürgecilik açısından gerileme demektir. 1986 direnişi, faşist sömürgeciliğin gerçek yüzünü daha açık ortaya çıkarmış, ona daha çok ve yeni darbeler vurmuş, savaşı kısa sürede kazanma hayallerini yerle bir ederek uzun süre için de umutlarını iyice kırmıştır. Faşist Türk ordusunu savaş içinde ve kendisine karşı savaşan yeni bir orduyla bir arada bulunmak ve egemenliği paylaşmak zorunda bırakmıştır. Bu, faşist Türk sömürgeci egemenliğinin pratikte de adım adım yıkıma gitmesi demektir.

1986 yılında devrimci direnişin kesintisiz olarak sürdürülmesinin halk kitleleri üzerindeki etkisi de büyüktür. İki yıldan beri faşist-sömürgeci düşmanın tüm çabalarına rağmen devrimci hareketi ezmeyi başaramaması, tersine devrimci direnişin gelişmelerle sürmesi kitlelerin kurtuluşa olan inançlarını ve mücadele azimlerini geliştirmiştir. 1986 direnişi, devrimci savaşın kitlelerin yeni ve kesin yaşamı haline getirilmesini pekiştirerek Kürdistan'daki yeni durumu değişmez kılmıştır. İki yıldan beri süren böyle bir savaş içinde halk kitlelerinin basit bilinçleri kırılmış, bunun yerini sağlam ve bilinçli yurtseverlik, mücadelecilik almış, kitlelerin bilinçli eylemi ortaya çıkmaya başlamıştır. 1986 direnişi, bu doğrultuda kitlelerin umutlarını geliştirerek, silahlı halk ayaklanmaları için önemli bir geliştirici zemin ve bu tür gelişmelerin hızla yaratıcısı olmuştur.

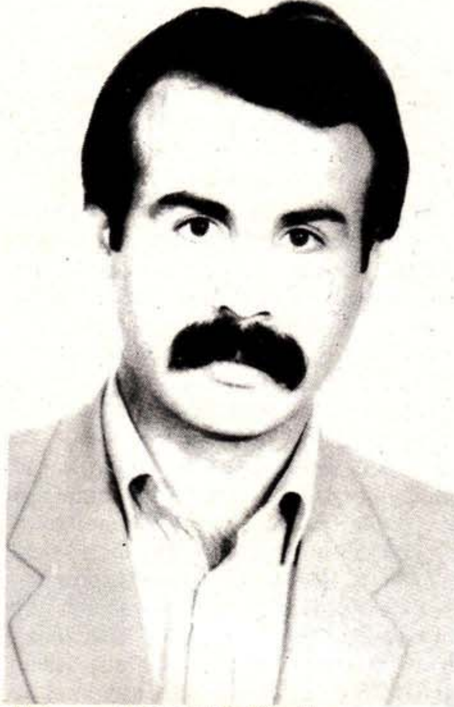
Artık Kürdistan'da yaşanan ve yaşanacak olan gerçek çok yönlü bir savaştır. İki yıldır kesintisiz olarak süren 15 Ağustos silahlı direnişi bu gerçeği kökleştirmiştir. Toplumsal yapıdaki tüm sorunlar böyle bir savaş içinde çözüm bulacaktır. Sağlanan gelişmeler üzerinde devrimci silahlı direniş, yeni mücadele ve savaş yöntemleriye sürekli gelişme kaydedecek, yeni gelişme düzeylerine ulaşacak ve süreç bu biçimde işleyecektir.

1986 Atılımının hazırlanması ve yaratılmasında devrimci güçlerin bilinçli, cesaretli ve fedakar çabalarının belirleyici yeri vardır. Devrimciler, direnişi geliştirmek için her şeylerini vermekten çekinmemişlerdir. Ağır kış koşullarının yarattığı zorlukları yenmek için büyük çaba harcanmıştır. Kan ve can vermişlerdir. Atılımın başlatıldığı dönemde, PKK Merkez Komite Üyesi ve HRK'nin değerli komutanlarından Mahsum KORKMAZ (Agit) yoldaş, 28 Mart günü düşmanla girilen bir silahlı çarpışmada kahramanca savaşarak şehit düşmüştür. Agit yoldaş, 1986 Atılımının hazırlanması çalışmalarına pratikte önderlik yapmış ve Mart ayında Botan bölgesinden başlattığı eylemlilik ve çaktığı kıvılcımla Kürdistan sathında '86 Atılımının yaratılmasının önderi olmuştur.

Agit yoldaş, hem hazırlanması ve hem de geliştirilmesi süreçlerinde 15 Ağustos direniş dönemine en önde katılmış olan bir devrimcidir. Değişik alanlarda ve çeşitli biçimlerde yürüttüğü devrimci çalışmalarıyla böyle bir döneme devrimci kişiliğini bütünüyle yansıtmış ve bu dönemin zengin devrimci deneyleri ile kendi devrimci kişiliğini geliştirmesini bilmiştir. Bu nedenle, O'nun, 15 Ağustos devrimci direnişi dönemindeki yeri belirgindir. O, 15 Ağustos direnişinin pratik önderidir.

Agit yoldaş, bir devrimcinin taşıması gereken özellikleri bütünüyle kişiliğinde somutlaştırmayı başaran bir insandır. O'nun en büyük özelliği, Parti çizgisini pratik uygulama içinde özümsemeye çalışması, devrimci pratiğin sorunlarına pratik uygulama içinde çözüm bulmayı esas almasıdır. Bu özelliği, O'na, büyük bir kararlılık ve güvenle pratik çalışma üzerine yürüme bilincini ve pratik gücünü buraya harcama yetisi verir. O, 15 Ağustos direniş döneminin yaratılmasında olduğu gibi, devrimci direnişin daha ileri bir evreye ulaştırılması çalışmalarında da en önde yer almış ve böyle bir geçişi başarıyla sağlayabilmek için pratik uygulamaya yürümüştür. Hiçbir eksiklik ve sorun O'nu, böyle bir yürüyüşünden alıkoyamamıştır. Bu özelliği, O'nun, bütün devrimciler tarafından örnek alınması ve temsil edilmesi gereken en büyük özelliğidir. Bu özelliğiyle Agit yoldaş, PKK'nin pratik yönetiminin geliştirilmesinde önder bir konuma ve yol göstericiliğe sahiptir.

PKK direnişinin daha önceki dönemlerinde olduğundan çok daha fazla olarak 15 Ağustos direnişi dönemi şehit yoldaşların öncü çalışmalarıyla yaratılmıştır. Bu nedenle 15 Ağustos direnişi dönemi, esas olarak direniş şehitlerinin adıyla ifade edilecektir. Ve 15 Ağustos direnişi şehitleri de, bir bütün olarak Agit yoldaşın adıyla anılacaktır.

Mahsum KORKMAZ (Agit)

Mahsum KORKMAZ (Agit): *Silvan*
PKK-MK Üyesi ve HRK'nin büyük komutanı.

İlk devrimci çalışmalara Batman alanında, Mazlum DOĞAN yoldaş aracılığıyla katıldı. Ve O, daha sonraki tüm mücadelesinde direnişin başında yer aldı. Ocak 1980'de Lübnan-Filistin alanında yedi aylık bir eğitim görerek tekrar ülkeye döndü. 1981 Parti I. Konferansına kadar içerde direnişin başında bulundu. Konferans sonrasında Güney ve Doğu Kürdistan'da çalıştı. 1983'te Kuzey-Batı Kürdistan'da öncü birimlerin başına geçti.

15 Ağustos arifesinde MK Üyeliğine seçildi. Aynı zamanda HRK Merkez Konseyi Üyesi ve 14 Temmuz Silahlı Propaganda Takımı'nın Komutanıydı. Bu Takımıyla güçlü Eruh baskınını gerçekleştirdi. Botan bölgesinin tüm olumsuzluklarına rağmen O, devrimci mücadeye atılımlar yaptırarak sürekli yükseltmesini bildi. 28 Mart 1986 günü, Şırnak ilçesinin Gabar Dağı çevresinde, 1986 Bahar Atılımını gerçekleştirdiği bir zamanda, sömürgeci ordu güçleriyle girmiş olduğu bir çatışmada büyük bir direniş örneği sergileyerek şehit düştü.

IX
15 AĞUSTOS DİRENİŞİ ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR

Şanlı 15 Ağustos direnişi, faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı devrimci direniş dönemi, bu büyük ve tarihi olay, en önde, alandan alana geçerek devrimci faaliyeti geliştiren, mevziden mevziye koşarak düşmana karşı kahramanca savaşan, Partimizin en değerli kadro ve savaşçıları, halkımızın en bilinçli, en yürekli, en fedakar evlatları olan direniş şehitlerimizin adlarıyla anılacaktır. Onlar, sıradan yurtseverlerin bile kendi topraklarında yaşayamadıkları olağanüstü ağır baskı koşullarında, devrimci faaliyeti ve devrimci savaşı tüm Kürdistan'a yayarak, böyle bir mücadelenin en ön safında yürüyerek karanlıkların yırtıcısı, sömürgeci köleciliğin yıkılışının ve halkımızın özgür geleceğinin yaratılışının belirleyicisi olmuşlardır. Böyle kutsal bir davada yaşamlarını ve kanlarını kahramanca vererek ölümsüzleşmişler ve Kürdistan kurtuluş davasını ölümsüzleştirmişlerdir. Mücadele kahramanlarının düştüğü her toprak parçası devrimci direnişin boy verdiği birer Kürdistan kaleleri olmuştur ve olacaktır.

Hakkari'de Gelişen Devrimci Mücadele

Hakkari, Türk sömürgeci egemenliği altındaki Kürdistan'ın Güney-Doğu ucu, Orta Kürdistan'ın en sarp alanıdır. Kuzeyden güneye ve batıdan doğuya uzanan sıradağlar adeta burada düğümlenirler. Başlarında karın hiç eksik olmadığı yüksek dağlar, derin vadiler ve sert akan ırmaklar kale gibi bir coğrafya oluşturur. Bu coğrafyanın orta kısmında buzul dağı Cilo yükselir. Xabur, Zap ve Ava Şîn gibi ırmaklar ve bunların aktığı keskin vadiler, bu yükseltiyi bıçak gibi keserler. Hakkari toprağı verimli ve parça parça ormanlıktır. İklimi son derece serttir, kışın metrelerce kar yağar ve dondurucu soğuklar olur, yazları kurak ve serin geçer.

Hakkari'de yerleşim genellikle köylülüktür, çok sayıda köy ve mezra ile küçük kasabalardan oluşur. Kasabaları (son dönemde karakolları da) birbirine bağlayan araba yolları dışında yol yoktur. Ekonomik yaşam son derece geri ve ilkeldir, insanın doğa üzerindeki egemenliği çok az gelişmiştir. Genellikle hayvancılık yapılır, kısmen ziraat vardır, Türkiye pazarı dışında sınır ticareti ("kaçakçılık") de önemli bir uğraştır.

Bu geri ekonomik yapının şekillendirdiği toplumsal yapı da oldukça geridir. Kısmi dağılmaya ve zayıflamaya uğramış olsa da aşiretçilik ve kabilecilik topluma egemendir. Gerdiler, Herkiler, Doskiler, Pinyanışlar, Kaşuriler, Guyiler, Jirkiler gibi aşiretler ve çok sayıda kabile ile "kurmanc" denen aşiretsiz topluluklar toplumsal yapıyı oluştururlar. Okur-yazarlık çok azdır, kasaba ve şehir merkezlerinde zayıf bir aydınlaşma vardır.

Kürt aşiret ve kabileleri, tarihte, bu sarp coğrafyaya yerleşerek belli ölçüde özgür bir yaşam sürdürmüşlerdir. Hakkari Beyliğinin Kürdistan tarihinde önemli bir yeri vardır. Kemalist diktatörlük, Palu-Genç-Hani, Ağrı ve Dersim isyanlarından aldığı dersle ve bu isyanları bastırma ortamına dayanarak bu alanda adım adım sömürgeci egemenliğini geliştirme yöntemini uygulamıştır. Böylece, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki halk kitleleriyle sıkı bağları olan bu alandaki aşiret ve kabilelerin isyan etmelerini de önlemiştir. Bu alandaki kitleler üzerinde, daha çok Kürdistan'ın diğer parçalarındaki hareketlerin etkisi sürmüştür.

1970'li yıllara kadar, bu alanda Kuzey ve Batı kesimlerine oranla Türk sömürgeciliğinin siyasi, askeri ve kültürel egemenliği zayıftır. Bunun yerine, Kürt hakim sınıflarından kaynaklanan ilkel milliyetçi hareketlerin etkisi vardır. Alan, Kürdistan'ın kalbi gibidir. Bu nedenle, Kürdistan'da egemen olmak isteyen her güç, mutlaka bu alanda denetimini geliştirmek istemektedir. Bu doğrultuda, alan, en son 1977-78'de I-KDP, KYB çatışmasına sahne olmuştur. Böyle ulusal kurtuluşçuluktan uzak hareketler ve olumsuz çatışmalar ortamında alanın muazzam ulusal kurtuluşçu potansiyeli epeyce zarara uğratılmıştır.

Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş hareketi, 1980'lere kadar geçen süreçte bu alana yayılamamış, ulaşamamıştır. Bu, ancak 1983'den itibaren gerçekleşir. Elverişli stratejik yeriyle, muazzam coğrafyasıyla ve güçlü kitle potansiyeliyle alan, ulusal kurtuluş mücadelesinin geliştirilmesinde önemli olanaklara sahiptir. Bu nedenle, faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı devrimci direnişi geliştirme mücadelesinde bu alana önemli bir yer verilir.

Hakkari'nin uygun değişik alanlarında yeterli devrimci gruplar, 1983'den itibaren devrimci çalışma yürütmeye başlarlar. Alanın, daha önce belirttiğimiz olumlu özellikleri yanında, kitlelerin devrimci örgütlenmeye yabancılığı, ilkel milliyetçiliğin tahribatları, coğrafyası ve kitleleriyle alanın tanınmazlığı gibi, devrimci çalışmaları zorlaştıran olumsuz yanları da vardır. Bu nedenle, devrimci çalışma epeyce engellerle karşılaşır ve devrimci gelişme yavaş olur. Her türlü engel aşılarak yürütülen devrimci çalışmalarla, 1983 yılında, çeşitli yönleriyle alanı tanıma, kısmi kitle ilişkileri kurup örgütlenmenin ilk adımlarını atma gibi devrimci gelişmelere ulaşılır. Elbette bu gelişme düzeyi geridir ve bu durum, 1983 yılı çalışmalarına egemen olan hatalı çalışma tarzından kaynaklanır.

Kitle ilişkilerinin en çok geliştiği Çukurca alanında, düşman ilk ajan-milis çetelerini harekete geçirerek 1983 güzünde devrimci güçlere darbe vurur. 1984 baharında bu çeteye belli bir darbe vurularak ve sıkıştırılarak çete dağıtılır, teslim alınır. Bütün bu çalışmalarla, etkin devrimci mücadeleye girişmek için belli bir temel hazırlanmış olur.

Hakkari'de ileri devrimci gelişmelere 15 Ağustos Atılımıyla, Şemdinli harekatıyla ulaşılır. Devrimci eylemler 1984 yılı boyunca yaygın olarak sürer. Şemdinli kırsalından Hakkari merkezine kadar her yer eylem alanı olur. Gelişen devrimci savaş düşmana ağır darbeler vurarak, faşist-sömürgeci şefleri kudurtur. Şemdinli'de, Yüksekova'da ve Çukurca'da faşist ordu birliklerine etkin darbeler vurulur. Şemdinli-Grana'da ve Hakkari merkezinde ajan-milis güçlere önemli darbeler vurularak düşmanın bu doğrultudaki çabaları zayıflatılır. Hakkari baştan başa bir savaş alanı haline gelir. Devrimci eylemlerin ve devrimci savaşın halk kitleleri üzerindeki etkisi büyük olur. Kitleler, büyük bir coşku ile devrimci mücadeleye desteklerini artırırlar ve katılmaya başlarlar. Devrimci hareketin kitle ilişkileri genişler, örgütlenmek için güçlü bir zemin oluşur. Hakkari, tarihinin en güçlü devrimci direniş dönemini yaşar.

Bu gelişmeler temeli üzerinde, 1985 yılının daha büyük çarpışmalara ve savaşa sahne olacağı açıktır. Faşist-sömürgeci düşman, bu doğrultuda hazırlıklarını yoğunlaştırır. Yaygın tutuklamalara girişir, devrimci ilişkileri ezmek için elinden geleni yapar. İhbarcı ve ajan-milis örgütlenmesini geliştirir. Tümenler düzeyinde büyük askeri birliklerini alana sevkeder. Devrimci faaliyetin zayıflıklarından da yararlanarak alanı tamamen denetimine almayı ve devrimci gelişmeleri ezmeyi amaçlar. Bunun karşısında devrimci hareketin hazırlıkları zayıf kalır. Gelişen kitle potansiyeli, gelişmelere uygun olarak örgütlenip harekete geçirilemez. Çalışmaların planlanması yetersizdir. Ağır kış ortamı devrimci çalışmalar için ciddi güçlükler çıkarır. Devrimci hareketin bu zayıflıklarından ve kışın devrimci çalışma yapılmamasından yararlanan düşman, baharla birlikte tüm stratejik yerlere konumlanarak ve sınır alanlarını tutarak, devrimci güçlerin hareketini ve çalışmasını olanaksız kılmaya çalışır.

Karşılıklı güçlerin bu durumları ortamında süren 1985 mücadelesi kıyasıya bir hesaplaşma olur. Azgın düşman saldırıları, devrimci çalışmadaki yetersizliklerle, planlama ve yönetim zayıflıklarıyla

Mehmet AĞASLAN (Nasır): *Suruç, 1961*

12 Eylül öncesi Antep bölgesinde devrimci faaliyet yürüttü. Filistin-Lübnan alanlarında eğitim gördü. Güney Kürdistan'da çalıştı. 15 Ağustos Şemdinli eylemine 21 Mart Propaganda Takımı'nda grup sorumlu yardımcısı olarak katıldı. Hakkari direnişinin önde gelen militanlarındandı. 20 Haziran 1985 günü, Şemdinli-Yüksekova karayolunda düşmana yönelttiği saldırı eyleminde şehit düştü.

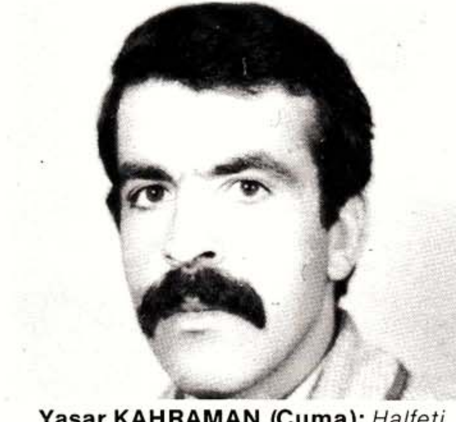
Halil ... (Celal): *Diyarbakır, ...*

Duvarcı ustası. 12 Eylül öncesi Diyarbakır'da sempatizan olarak mücadele etti. Doğu Kürdistan'da faaliyet yürüttü. 1984'te Çukurca grubunda devrimci faaliyetlere katıldı. 1985'te Şehit Sait Grubu'nda Hakkari direniş savaşında yer aldı. 13-17 Temmuz 1985 Reşidiye-Bembo Direnişinde şehit düştü.

Develi GÜRDAL: *Yüksekova, ...*

15 Ağustos devrimci atılımından sonra halk milisi olarak devrimci savaşa katıldı. Nisan 1985'te faşist ordu güçleriyle girdiği bir çarpışmada şehit düştü.

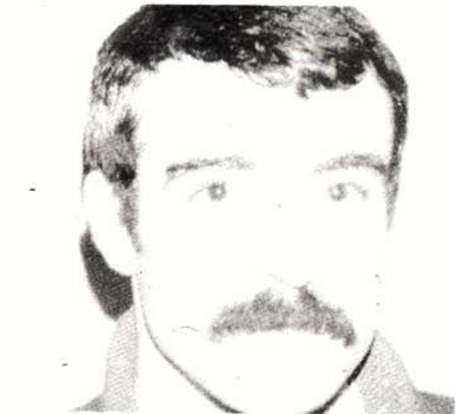
Yaşar KAHRAMAN (Cuma): *Halfeti, 1959*

12 Eylül öncesi Halfeti-Birecik alanında faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 15 Ağustos Şemdinli eylemine 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı olarak katıldı. Hakkari Direnişinde aktif bir militan olarak yer aldı. 13-17 Temmuz 1985 Rêşidiye-Bembo (Şemdinli) direnişinde şehit düştü.

Abdülmecit YILMAZ (Rubar): *Şemdinli, ...*

15 Ağustos Şemdinli eylemine 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı olarak katıldı. Hakkari direnişinde yiğit bir militan olarak yer aldı. 13-17 Temmuz 1985 Reşidiye-Bembo direnişinde şehit düştü.

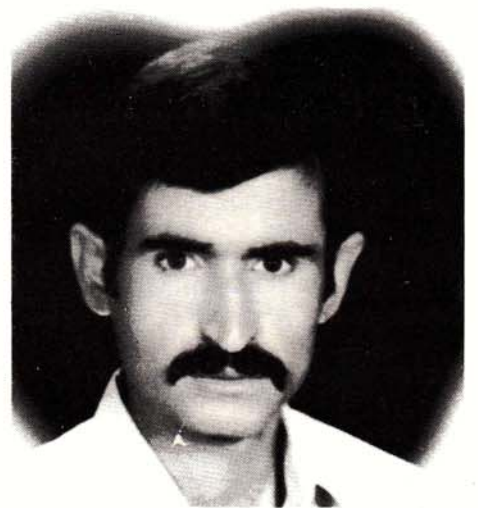
Ethem AKCAN (M. Sait): *Suruç, 1958*

Suruç'ta devrimci harekete katıldı. 1979'dan itibaren Ortadoğu sahasındaki Parti faaliyetinde yer aldı. 1983'te Doğu ve Güney Kürdistan'da çalıştı. Hakkari sınır boylarında çalışırken Şubat 1984'te Doğu Kürdistan'da şehit düştü.

Bozan OKTAY (Tekin): *Birecik, ...*

12 Eylül öncesi Antep'te devrimci çalışma yürüttü. Filistin-Lübnan alanında eğitim gördü. 1982'den itibaren Çukurca grubunda devrimci çalışmalara katıldı. Şehit Sait Grubu'nda savaşçı iken 13-17 Temmuz 1985 Rêşidiye-Bembo direnişinde şehit düştü.

Hamit AVCI (Hasan): *Gercüş, ...*

12 Eylül öncesinde Diyarbakır ve Gercüş alanlarında devrimci faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. Doğu ve Güney Kürdistan'da grupların eğitimi, dış ilişkiler ve basın-yayın faaliyetlerinde çalıştı. 16 Ağustos 1985 günü Şemdinli sınırında bir komploda şehit düştü.

Halit KAYDI *..., ...*

Yurtsever bir köylü ailesinin direnişçi bir evladıydı. Mücadelemizin yörede gelişmesiyle birlikte HRK saflarına katıldı. Eylül 1984'te Hakkari'nin Bılıka mıntıkasında sömürgeci ordu sürüleriyle çarpışarak şehit oldu.

da birleşince, 1984 yılı gelişmeleri aynı düzeyde ilerletilemez. Bu ortama karşı direnen ve olumsuzlukları yarıp aşmaya çalışan devrimci güçler, bu soylu çaba içinde önemli kayıplar verirler.

1985 yılı devrimci mücadelesi, düşmanın yaratmak istediği ortamı kırmaya yönelik zorlu bir direniş biçiminde geçer. Devrimciler, bu ortamı kırmak, düşman oyunlarını bozmak ve devrimci gelişme sağlamak için direnmekte kararlıdırlar. Bütün zorlukları göğüsleyerek ve düşman engellerini aşarak devrimci çalışmayı ve mücadeleyi geliştirmeye çalışırlar. Haziran ayı içinde, Çukurca-Hakkari yolunda eylemlere girişerek düşmana darbe vururlar. 20 Haziran'da Yüksekova-Şemdinli yolunda düşmana saldırarak iki askeri aracı tahrip edip, onlarca düşman askerini öldürür ve yaralarlar. Faşist orduyu şaşkına çeviren bu büyük eylemde, düşmana sürekli saldıran ve kahramanca savaşan Mehmet AĞASLAN (Nasır) yoldaş şehit düşer. İhbarcıların faaliyeti sonucunda 13-17 Temmuz'da Şemdinli'nin kırsal kesiminde bir devrimci birlik düşman saldırısına uğrar. Saldırıya karşı girişilen direnişte, çarpışmalar günlerce sürer, onlarca düşman askeri vurulur ve bir düşman helikopteri düşürülür. Düşman saldırılarını yaran ve düşmana ağır darbeler vuran bu büyük direnişte, saatlerce ve günlerce yiğitçe savaşan Yaşar KAHRAMAN (Cuma), Bozan OKTAY (Tekin), Halil ... (Celal) ve Abdulmecit YILMAZ (Rûbar) yoldaşlar şehit düşerler. Bu güçlü direniş eylemleri düşmanı çıkmaza sokar. Devrimcilerle karşılıklı çarpışma cesaretini kaybeden düşman hile ve komploları ön plana çıkarır. Düşmanın, çeşitli ajan güçlerle gerçekleştirdiği bir komploda, Partimizin değerli kadrolarından Hamit AVCI (Hasan) yoldaş, 16 Ağustos günü Şemdinli-Grana sınırında şehit düşer. Bu olay, düşmanın savaş yöntemleri ve savaşa katılan düşman güçlerin durumu açısından son derece öğreticidir. Ayrıca 1985 baharında Yüksekova'daki bir çarpışmada, kahramanca savaşan Develi GÜRDAL yoldaş ile Hakkari sınır boylarında çalışırken hasta düşen Ethem AKCAN (M. Sait) yoldaş şehit düşerler.

1985 yılı direnişi ile, Hakkari'de düşmana önemli darbeler vurulur, bütün gücünü ortaya koyan düşmanın savaş hatları yarılır, yaratmak istediği denetim ortamı kırılır. Böylece düşman oyunları önemli ölçüde bozulmuş, etkinliği kırılmış olur. Kitleler üzerinde yaratılmak istenen pasifikasyon kırılarak, kitlelerin mücadeleye desteğinin ve katılımının önü açılır. Böylece, 15 Ağustos'un başlattığı direniş, en zor koşullarda bile sürdürülerek devrimci gelişme yaratılır.

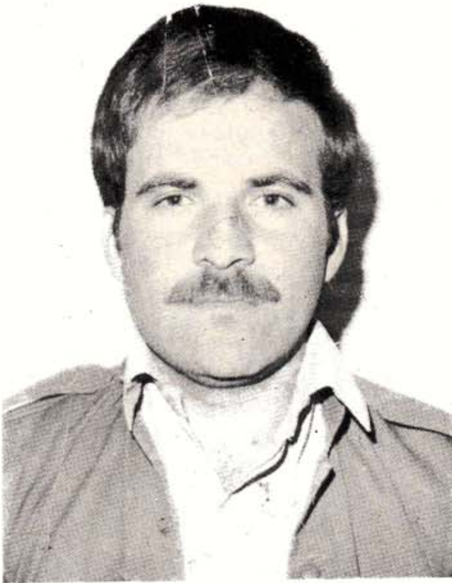
Hakkari direnişi, geçtiğimiz dönemde faşist sömürgeciliğin ne olduğunu açığa çıkaran ve onu bir enkaz haline getiren direniş mücadelemizin önemli bir merkezidir. Direnen Hakkari, faşist sömürgeciliğin ödünü koparan ve onun yıkımını gösteren bir güç, bir gerçekliktir. Yakın dönemin gelişmelerini bu gerçeklik belirleyecektir.

Salman KAVAL (Şerif): *Hakkari, 1966*
1983'te bir arkadaşıyla birlikte kendiliğinden sınırı aşarak, Güney Kürdistan'daki kamplara gelip Partiyle ilişkiye geçti. Parti eğitim okullarında eğitimini tamamlayarak çalışmaya başladı. 1 Mayıs 1986'da bir pusuda şehit düştü.

Kazım ÖLMEZ (Kalo): *Çukurca, ...*
50 yaşlarında, çilekeş ve yurtsever bir Kürdistan köylüsüydü. Büyük bir güç ve enerjiyle mücadeleye atıldı. Güney Kürdistan kamplarında askeri ve siyasi eğitim gördü. Yeni çalışma dönemi için yapılan hazırlıklar sürecinde 19 Nisan 1986 günü acı bir kaza sonucu şehit düştü.

Mustafa ERDAL: *Çukurca, ...*
Yoksul ve yurtsever bir köylüydü. Devrimcilere yardım ediyor diye 27 Aralık 1984 günü köyü basan faşist-sömürgeci askerlerin vahşi işkenceleri altında şehit düştü.

Aziz *..., ..., ...*
Arap asıllı ve Lübnanlı enternasyonalist bir savaşçı. Libya'da işçi olarak çalıştığı bir sırada, Kürt halkını ve mücadelesini tanıma olanağını bulur ve saflarda yerini alır. 8 Nisan 1986 günü Hakkari alanında düşmanla girdiği bir çarpışmada kahramanca şehit düştü.

Tacettin ARAT (Halil): *Diyarbakır, ...*
12 Eylül öncesi Diyarbakır, Siverek, Hilvan alanlarında devrimci çalışmalar yaptı. Ardından tutuklandı ve Diyarbakır zindanlarda görkemli direniş sergileyenlerden biri oldu. 1982 sonlarında çıktı ve bir süre Parti okullarında eğitim gördü. Şemdinli, Uludere alanlarında faaliyet yürüttü. En son Çukurca alanında komutan yardımcısı olarak faaliyet sürdürürken, 13 Haziran 1986 günü Oramar mıntıkasında sömürgeci ordu sürüleriyle girdikleri bir çatışmada şehit düştü.

Van

Van, Hakkari'de düğümlenmiş olan dağların kuzeye ve batıya doğru uzandığı aynı düzeyde bir yükseltiden oluşur. Kuzeye uzanan sıradağlar Ağrı'ya kadar varırken, batıya uzanan dağlar Bitlis, Muş, Bingöl yönünde uzanan omurga dağlar oluştururlar. Hakkari'deki dağlar kuzeye doğru yükselerek, Çatak-Başkale arasında geniş bir yaylalık halini alırlar. Bu yaylalık, kuzeyde Botan vadisiyle kesilir. Botan'ın kuzeyi, Çatak-Gevaş-Gürpınar alanı derin vadilerle kesilen dağlık bir alandır ve çoğunlukla sık ormanlarla kaplıdır. Geniş Van yaylası ormansız ve taşsızdır, muazzam bir mera durumundadır. Van Gölü'nün güneyindeki bu dağlık ve yaylalık alanda kışlar oldukça sert geçer, metrelerce kar yağar, yazları kurak ve serindir.

Tarih boyunca bu alan bir yayla olarak kullanılır. Kışları güneyde yaşayan göçer aşiretleri veya güneyde yerleşmiş olan aşiret ve kabileler, baharla birlikte sürülerini alarak bu alana doğru yaylaya çıkarlar. Yaz boyu çadır açıp bu serin ve gür otlu alanda hayvanlarını otlatır, güz gelince yeniden güneye akarlar. Bu durum, çoğunlukla günümüzde de böyledir, ancak bu yaylacı göçebelikle birlikte alanda epeyce bir yerleşik hayat da gelişmiştir. Yerleşim yaygın köylülük ve küçük kasabalardan oluşurken, Başkale ve Van merkezinde şehirleşme Hakkari'ye oranla daha gelişkindir. Bu dağlık ve yaylalık alanda esas olarak hayvancılıkla uğraşılır, Türkiye pazarına bağlı ticaret dışında, doğuda sınır ticareti de vardır.

Aşiretçilik ve kabilecilik bu alandaki toplumsal yapıya da egemendir. Geçmişte "Ertuşi Konfederasyonu"nu oluşturan Şerefanlar, Şidanlar, Xalilanlar, Graviler, Gevdanlar, Alalar, Yezdinanlar, Mamxuranlar, Zerkiler gibi aşiretlerle kuzeyde Brukîler vb. aşiretler ve çok sayıda kabile vardır. Aydınlaşma Hakkari'ye oranla Van'da daha yoğundur.

Tarih boyunca siyasal gelişme Hakkari'dekinin bir benzeri ve ona bağlı bir biçimde olur. Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin bu alanda yayılması da, eş zamanlı ve benzer bir biçimde gerçekleşir.

1983 yılından itibaren bu geniş yaylalık alanda, göçebe ve yerleşik aşiretler içinde devrimci çalışmaya başlanır. Kitleler doğal bir yurtseverlikle doludur. Ulusal kurtuluşçu düşünceler kitleler arasında hızla benimsenir. Fakat aşiret ve kabile bağları insanların özgür olarak devrimci mücadeleye katılmaları önünde engeldir. Aşiret ve kabileleri toptan mücadeleye çekebilmek ise belli bir gelişme düzeyi istemektedir. Böylesi sorunlarla karşı karşıya olan devrimci faaliyet, 1983 yılında alanı ve kitleleri tanıma, genel bir propaganda etme düzeyinde sürer.

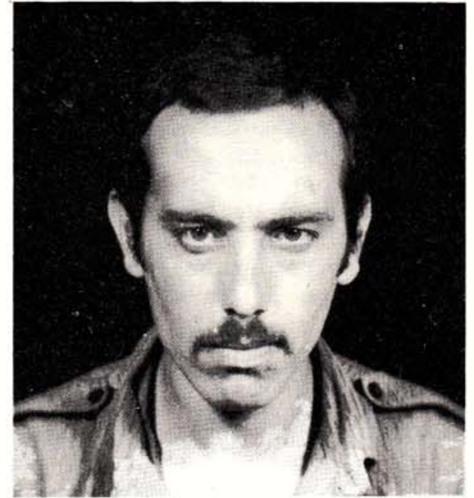
15 Ağustos devrimci atılımının Van aşiret kitleleri üzerindeki etkisi büyük olur. Bu temelde kitleler içinde propaganda çalışmaları yoğunlaştırılır. İhbarcı, ajan yapıya darbeler vuran silahlı eylemler gerçekleştirilir. Bütün bunlar, kitleler içinde güçlü bir coşku ve sempati yaratır, kitlelerin devrimci mücadeleye desteği artar. Fakat bin yıllık işbirlikçiliğin ruhlarına işlemiş olduğu aşiret ve kabile reisleri, kitlelerin mücadeleye katılımı önünde ciddi bir engel oluşturur. Her zaman güçlüden yana olmayı tercih etmiş olan bu güçler, devrimci gelişme karşısında çekimser ve "tarafsız" kalmayı tercih ederler, bu arada tatlı lafla "yurtseverlik ahkamı kesmek"ten de geri kalmazlar. Bu durum, alandaki devrimci güçleri epeyce aldatır. Aşiretlere ve özellikle de "reis takımına" yaklaşımdaki yetersiz ve sağ uygulama nedeniyle gelişen kitle potansiyelini örgütlemede yetersiz kalınır.

Devrimci çalışmadaki bu yetersizlikten yararlanan düşman, bazı ajanlarını harekete geçirerek "reis takımını" ajan-milis elebaşılar olarak örgütlemeye ve dağılmaya yüz tutmuş olan aşiretçiliği ve kabileciliği yeniden geliştirmeye yönelir. Bu doğrultuda 1984-85 kışında ve baharında, "reis takımıyla" toplantıları yoğunlaştırır. "Özel Harp Dairesi" yönetiminde, Van ve Ankara haftalık toplantılara sahne olur. Ajan-milis çeteciliğin ve aşiret yönetiminin kabul edilmesi için, faşist ordu güçlerince kitlelere yoğun baskı uygulanır. "Apoculuğa

Ahmet ÇALIŞKAN (İsa): *Bozova, 1962*

12 Eylül öncesinde Urfa bölgesinde devrimci faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 1983'ten itibaren Güney Kürdistan, Yüksekova ve Van alanlarında çalıştı. Van bölge örgütünde görevli iken 8 Haziran 1985'te Çatak direnişinde şehit düştü.

Seyfettin ÖZEN (Hamit): *Ömerli, 1961*

12 Eylül öncesi Mardin bölgesinde devrimci faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. İsrail zindanlarında siyonizme karşı direndi. 15 Ağustos Şemdinli eylemine 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı olarak katıldı. Hakkari direniş savaşında yer aldı. Van bölge örgütünde görevli iken 8 Haziran 1985'te Çatak direnişinde şehit düştü.

Hasan BULUT (Şerif): *Pervari,...*

15 Ağustos Atılımıyla devrimci hareketе katıldı. 8 Haziran 1985 Çatak direnişinde şehit düştü.

Agit KÜLTER (Muhsin): *Şırnak,..*

15 Ağustos devrimci atılımıyla harekete katıldı. 14 Temmuz Propaganda Takımı'nda savaşçı iken 2 Temmuz 1985'te Çatak-Kato'da faşist-sömürgeci orduyla girdiği çarpışmada şehit düştü.

karşı savaşıldığı sürece" alanda yaygın bulunan "mahkumluğa" af çıkarılır. Ayrıca bir yığın vaadde bulunulur. Şeker ve kamçı politikası birlikte uygulanır. Bu faaliyette, Hacı Dırbas gibi gönüllü "Kenan Evren askeri"nin, sicilli uşakların da rolü epeyce vardır. Ve bütün bu çabalar, "her aşiretin belli bir çete gücü örgütlemesi" kararıyla sonuçlanır. Faşist-sömürgecilik, ordusuyla denetleyemediği alanları bunlarla denetlemek, kitlelerin devrime katılımını önlemek ve devrimci gelişme önüne engel koymak istemektedir.

1985 çalışmaları, düşmanın bu oyununu boşa çıkarmak, ajan-milis çete örgütlenmesini dağıtmak ve çalışma tarzındaki yetersizlikleri aşmak üzere düzenlenir. Bu doğrultuda, düşman oyunlarına karşı devrimci çalışma yoğunlaştırılır. Ortam iyice sertleşir. Düşman, devrimci çalışmaları darbeleyebilmek için uşaklarını sıkıştırır. Devrimci güçlere karşı ilk harekete geçenler, Ala ve Yezdinan aşiretlerinin "ileri gelenlerinden" oluşan ajan-milis çeteler olur. Bu güçlerin ihbarı ve katılımıyla Çatak'ın kırsal kesiminde bir devrimci grupla faşist ordu güçleri arasında çarpışma başlar. İki gün devam eden çarpışmalarda çok sayıda asker, subay ve ajan-milis çete vurulur. Olumsuz bir konumda savaşa girmiş olmalarına rağmen, insiyatifli ve etkin bir savaş yürüten Ahmet ÇALIŞKAN (İsa), Seyfettin ÖZEN (Hamit) ve Hasan BULUT (Şerif) yoldaşlar, iki gün kahramanca savaşarak şehit düşerler. Bu kahramanca direniş ardından mücadele daha da yoğunlaştırılır. Çatak ve Başkale merkezleri basılır. Derhal misillemeye girişilerek, yoldaşlarımızı ihbar eden ve çarpışmaya katılan ajan-milis çete güçlerine ağır darbeler vurulur. Böyle bir savaş içinde, eylemlere katılan ve yiğitçe savaşan Agit KÜLTER (Muhsin) yoldaş şehit verilir.

Çatak direnişi, bütün yetersizliklerine rağmen 1985 yılı Van mücadelesi, faşist-sömürgeci düşmanın ajan-milis örgütleme çabalarına önemli darbeler vurur, aşiret ve kabile güçlerinin bu amaçla kullanılması komplosunu büyük ölçüde boşa çıkarır. Darbe yiyen ajan-milis elebaşılar af dileyerek devrimci harekete teslim olurlar. Çok sayıda ajan-milis elebaşı ensesinden terler hale gelir, devrimci hareketle ilişki kurmanın yollarını aramaya başlar. Düşmanın, bu güçler arasında yaratmaya çalıştığı birlik zayıflar, herkes kendisini kurtarmaya ve suçu başkalarına yüklemeye yönelir, bu güçler arasındaki çelişki ve ayrılıklar giderek gelişir. Kahramanlıklarla süren direnişlerin ve yürütülen devrimci mücadelenin kitleler üzerindeki etkisi büyük olur. Yoksul ve yurtsever halk kitleleri, çetebaşıların baskı ve tehditlerine göğüs gererek devrimci mücadeleye desteklerini artırırlar, mücadeleye daha etkin katılmaya başlarlar. Böylece devrimci-yurtsever örgütleme ortamı yeniden gelişme kaydeder. Bütün bu gelişmeler, daha da güçlü devrimci mücadeleler için sağlam bir temel oluşturur.

Direnen Botan

Cizre-Botan, tarih boyunca Kürt aşiret ve kabilelerinin çoğunlukla özgür yaşadıkları elverişli ve merkezi bir alandır. Faşist-sömürgeci düşmanın vahşi saldırılarına ve bütün engelleme çabalarına rağmen, 15 Ağustos direnişi de bu alanda yoğunlaşmıştır.

Alanın kuzeyinde Botan ırmağı, batısında Dicle nehri, doğusunda ise Hezil çayı akar. Güneyde boydan boya Cudi Dağı uzanır. Alan dağlık ve ormanlıktır. Dağlar bazen yükseltilerden oluşan ve doğu-batı istikametinde uzanan sıradağlar biçimindedir. Dağların arasında kalan vadiler uzun ve yayvandır, bazen düzlük biçimini alır. Bu şirin ve yumuşak coğrafyada iklim farklılıklar gösterir. Kuzeyde ve doğuda kışlar soğuk ve kar yağışlı iken, güneyde daha çok yağmurlu ve ılık geçer. Genelde kurak geçen yazların ise güneyde sıcak, kuzey ve doğuda serin geçtiği görülür.

Alanda yerleşim çoğunlukla köylülük ve küçük kasabalardır. Kasaba merkezlerini –ve de askeri karakolları– birbirine bağlayan yollar yapılmıştır. Ekonomik yapı geridir, çoğunluğu hayvancılık olmak üzere tarım ve ziraat da yapılır. Kömür, petrol gibi yeraltı zenginliklerine sahiptir. Zenginlik kaynakları, toprak ve mera üzerinde ağalık egemendir.

Toplumsal yapı geridir, aşiretçilik ve kabilecilik toplumsal yapıya egemendir, bunlar dışında kalan topluluklar da vardır. Aydınlaşma genel olarak zayıftır.

Tarih boyunca siyasal gelişme Hakkari'dekinin bir benzeridir. Parça parça da olsa, yabancı egemenliğe karşı sürekli isyan edilmiştir. Bu durum, halk kitlelerinde yurtseverliği canlı tutarken, hakim sınıflarda da işbirlikçiliğin gelişmesine yol açmıştır. Ve Şırnak'ta Alixan Tatar, Eruh'ta Mıhammedê Hêssam, Pervari'de Emin Özcan gibi sicilli MİT ajanları ortaya çıkmıştır.

Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş hareketinin bu alandaki yayılması 1982 yılında başlar. 1980 öncesi Hareketin alanda yayılması sömürgeciliğin ve yerel gericiliğin komplolarıyla engellenmiştir. Stratejik yerinden dolayı, ülke içine devrimci çalışma yapmak için giren gruplar bu alandan geçer. İçine girilen yeni direnişin planlanmasında alana önemli bir yer verilir.

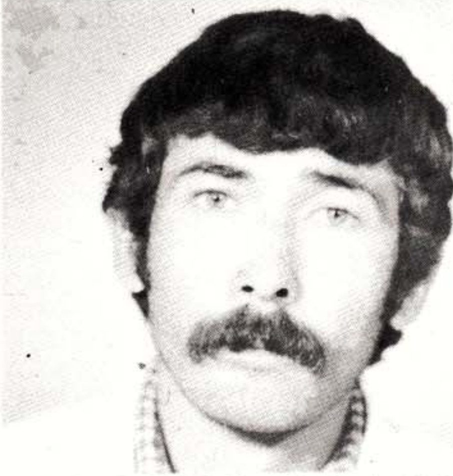
1983'den itibaren alanın uygun yerlerinde devrimci çalışma başlatılır. Çalışmalar hızla tüm alana yayılır. Yurtsever potansiyel güçlü, alan elverişlidir. 1983 yılı çalışmaları ile, alan boydan boya tanınır, hemen her alanda belli kitle ilişkileri kurulur, örgütlenmenin zemini geliştirilir, alanın en ileri güçleri devrimci harekete ve mücadeleye kazanılır. Ve bu gelişmelerle alan, devrimci çalışmanın pratik merkezi haline gelir.

Alanda yaygın devrimci gelişmelere 15 Ağustos devrimci atılımıyla, Eruh harekatıyla ulaşılır. Devrimci eylemler, 1984 yılı boyunca Şırnak, Eruh, Pervari, Beytüşşebap alanlarını kucaklayarak, yaygın olarak sürer. Faşist ordu, tüm gücünü harekete geçirerek, alanda devrimci hareketi ezmeye çalışır. Mücadele ortamı alabildiğine kızışır, amansız bir savaş durumunu alır. Devrimci eylemlerle faşist ordu güçlerine önemli darbeler vurulur, onlarca asker ve subay öldürülür ve yaralanır, böylece faşist ordu birliklerinin yürüttüğü operasyonlar boşa çıkarılır, "72 saatlik ömürleri kaldı", "son darbeyi vuruyoruz" biçimindeki yalanlar açık edilir. Faşist-sömürgeciliğin, ihbarcılığı, ajan-milis çete örgütlenmesini geliştirme çabalarına Sipivyan'da ve diğer yerlerde ağır darbeler vurularak zayıf kılınır. Düşmana karşı yürütülen böyle bir savaş içinde, kanlarının son damlasına kadar savaşan ve sürekli düşmana saldıran Kerim BAYTAR (Cemil), Çetin AKKURT (Musa), Sait TOPRAK (Xwînrêj) yoldaşlar şehit verilir.

15 Ağustos devrimci atılımının ve gelişen devrimci savaşın Botan kitlesi üzerindeki etkisi büyük olur. Halk kitleleri, büyük bir coşkuyla devrimci mücadeleye sahip çıkarlar, mücadeleyi kendi varlıkları olarak görüp benimserler. Her alanda kitlelerin mücadeleye güçlü desteği ortaya çıkar, harekete yaygın olarak katılmalar başlar. Köylü gençler grup grup devrimci savaş birliklerine akın ederler. Böylece, devrimci hareketin tüm alanda örgütlülüğü gelişir, savaş birlikleri yeni katılmalarla büyür ve çoğalır. Devrimci mücadele giderek bir kitle isyanı biçiminde büyüme kaydeder. İsyan geleneğine sahip olan Botan halkı, tarihinin en bilinçli, en yaygın ve en görkemli bir isyanına ulaşmıştır. Bunu büyütmek ve sonuca götürmek en büyük isteğidir.

1984 yılı devrimci mücadelesi, Botan'ı devrimci direnişin merkezi haline getirir. Adeta, faşist sömürgecilikle Kürdistan halkı arasındaki sorun sadece burada çözülecekmiş gibi bir durum yaratılır. Bu doğrultuda, düşman tüm gücüyle alana yüklenir. Gelişen devrimci mücadele ve devrimci savaş bir yığın yeni sorun ortaya çıkarır. Ve ağır kış, adeta mücadeleyi durdurmak istercesine bastırır. Bu durumda, mücadeleye yeni atılımlar yaptıracak düzeyde çalışmak bir zorunluluk haline gelir. Herşeyi 1985'de yaşanacak savaş belirleyecektir.

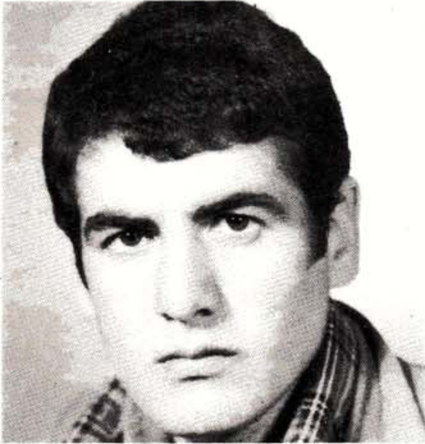
Hem düşman, hem de devrimci hareket 1985 için bu biçimde hazırlanır. İlk raundda, 1984'de sonuç alamayan, başarısız kalan faşist-sömürgecilik, 1985'de sonuç almak istemektedir. Bu doğrultuda,

Kerim BAYTAR (Cemil): *Derik, 1956*
12 Eylül öncesi Derik'te faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 1983'ten itibaren Eruh'ta sorumlu olarak devrimci çalışma yürüttü. 22 Eylül 1984'te Sipivyan direnişinde şehit düştü.

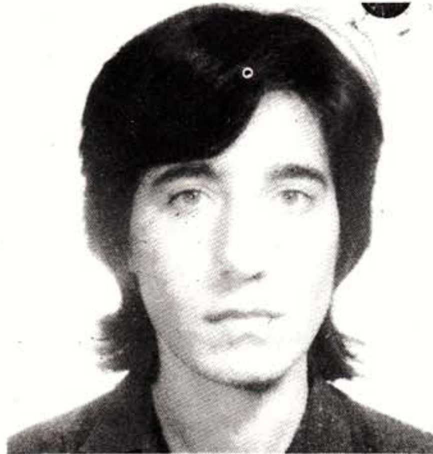
Fazlı YILDIRIM (Sertaç): *Araban, ...*
12 Eylül öncesi Antep ve Urfa bölgesinde faaliyet yürüttü. Filistin-Lübnan sahasında eğitim gördü. 1984'ten itibaren Şırnak örgütünde devrimci çalışma yaptı. 22 Eylül 1985'te aynı görevi yürütürken şehit düştü.

Nuri ASLAN (Haşim): *Mardin, 1964*
12 Eylül öncesi Kızıltepe'de çalıştı. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 1983'ten itibaren Botan bölgesinde faaliyet yürüttü. 15 Ağustos Eruh eylemine roketatıcı olarak katıldı. 25 Temmuz 1985'te Şırnak'ta faşist-sömürgeci orduyla girdiği çatışmada şehit düştü.

Çetin AKKURT (Musa): *Kızıltepe, 1961*
12 Eylül öncesi Nusaybin ve Kızıltepe'de faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. Doğu ve Güney Kürdistan'da çalıştı. 15 Ağustos Eruh eylemine 14 Temmuz Propaganda Takımı'nda savaşçı olarak katıldı. 24 Ekim 1984'te Şırnak-Gundikê Melle köyü karakolu baskınında şehit düştü.

Rahime KAHRAMAN (Saadet): *Mazgirt, 1960*
12 Eylül öncesi Karakoçan'da faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. Doğu Kürdistan'da çalıştı. 1985'te Şırnak örgütünde faaliyet yürütürken 22 Eylül'de şehit düştü.

Yusuf ... : *Şırnak, ...*
15 Ağustos devrimci atılımıyla birlikte halk milisi olarak devrimci faaliyete katıldı. 13 Eylül 1985 günü ajan-milis çeteler tarafından şehit edildi.

Sait TOPRAK (Xwîrej): *Pervari, ...*
14 Temmuz Propaganda Takımı savaşçısıydı. 1985 Kasımında Spivyan baskınında şehit düştü.

Müslüm ÇETİN (Ferit): *Antep, 1965*
Antep'te çok genç yaşta devrimciliğe başladı ve çok sayıda eyleme katıldı. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 1980-82 döneminde faşizme karşı Adıyaman'da direndi. 1984'te Adıyaman'da yeniden devrimci çalışmalara katıldı. 14 Temmuz Propaganda Takımı'nda grup sorumlusu iken 12 Eylül 1985 Şırnak-Kömürocağı eyleminde şehit düştü.

Abdullah ACAR (Yaşar): *Şırnak, ...*
Yoksul bir ailenin çocuğuydu. 1984'te Parti okullarında eğitim gördü. 14 Temmuz Silahlı Propaganda Grubu'nun bir mangasında savaşçı olarak mücadeleye katıldı. 22 Mayıs 1986 günü sömürgeci-faşist ordu sürüleri ile girdiği çatışmada şehit düştü.

daha kış aylarında iken alana yeni birlikler sevkeder, Şırnak'ı genel harekat karargahı yaparak, faaliyetlerini yoğunlaştırır, bilgi toplar, devrimci çalışmanın yetersizliklerinden ve ihanet eden bir kişiden yararlanarak alandaki devrimci örgütlenmeyi kavramaya çalışır, hazırlık yapar. Bunun karşısında devrimci hareket de hazırlık yapmaktadır. Yeni güçler eğiterek, planlamasını ve örgütlenmesini geliştirerek daha güçlü bir hamleye hazırlanmaktadır. Ancak bu hazırlıklarını pratikte geliştirmesine kış ve benzer çeşitli nedenler epeyce engel olur.

1985 Baharında erken harekete geçen faşist-sömürgeci düşman olur. 15 Mart'tan itibaren kara ve hava kuvvetlerini yoğun olarak kullanarak yeni bir işgal hareketi başlatır. Alanın her tarafında, stratejik noktalara, köylere karakollar kurar, halka ve özellikle yurtsever güçlere azgınca saldırır, tutuklar, işkence eder, öldürür, evleri ve köyleri yakar, yıkar, göçertir vb... Alanda vahşi bir terör estirir. Bununla devrimci örgütlenmeyi dağıtmak, ezmek, yaygın bir kitle pasifikasyonu geliştirmek, alanda denetimini güçlendirmek ve böylece devrimci güçleri halktan tecrit ederek ve hareket olanaklarını azaltarak devrimci hareketi imha etmek ister. Öyle ki, alanda bir dehşet ortamı yaratmaya çalışır. Ve bu doğrultuda epeyce uygulama geliştirir. Devrimci hareket için, azgın düşman saldırılarına karşı direnmek ve bu saldırıları boşa çikarmak en acil görev haline gelir.

Hazırlıklarını zamanında pratiğe aktaramayan devrimci güçler, başlangıçta belli bir etkisizlik dönemi yaşarlar. Fakat hızla güçlerini artırarak, yetersizliklerinden de yararlanıp saldırılarını yoğunlaştıran düşmana karşı şiddetli bir direnişe geçerler. Etkin propaganda çalışmalarıyla kitle ilişkilerini canlı tutmaya ve yeni ilişkiler yaratmaya çalışırlar. Ve düşman saldırılarına karşı devrimci savaşı yoğunlaştırırlar. Böyle bir gelişme içinde, savaş ortamı günlük çarpışmalar düzeyinde kızışır. Düşmanın üssü durumunda olan, Şırnak'ta sömürgeci yönetim bir eylemle ezilir. Bu eylem, yeni direnişin gelişmesinde kuvvetli bir başlangıç olur. Devrimci eylemler, Eruh'a, Pervari'ye yayılır. Düşmanla onlarca büyük çarpışmaya girilir. Her fırsatta faşist-sömürgeci düşmana ve uşaklarına saldırılır, her fırsatta düşmana darbe vurmaya çalışılır. Direniş boyutlanır, alandaki savaşın yankısı her tarafı sarar ve Botan, Kürdistan'ın kalbi haline gelir. Devrimciler kurtuluş davasına kan vermekten, Botan halkı mücadeleye sahip çıkıp destek vermekten çekinmez. Her gün direniş kahramanlıkları gösterilir, her yer direniş alanı haline gelir. Ve dağıyla, taşıyla, ormanıyla insanıyla Botan direnir... Faşist-sömürgeci saldırganlığa geçit vermez.

Yaz ortalarına gelindiğinde düşman saldırganlığı durdurulmuş, önemli ölçüde kırılmıştır. İkinci kez başarısız kalan faşist ordu güçleri savaşamaz duruma sokulmuştur. Bunun yerine ajan-milis çeteleri savaşa sürme politikası uygulanmaya çalışılmaktadır. Bu noktada devrimci savaş daha da yoğunlaştırılır. İnsiyatifli devrimci eylemlerle faşist ordu güçlerine ve kontr-gerilla birliklerine etkin darbeler vurulur. Faşist-sömürgeciliğin gözde ajanı ve güvencesi olan hain Alixan Tatar çetelerine karşı başarılı eylemler konur. Devrimci eylemler Silopi, Cizre, İdil, Uludere alanlarına da yayılır, devrimci savaş büyür.

1985 mücadelesi, faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı kahramanca bir direniş olur. Böyle bir direniş içinde, yüzlerce düşman askeri, subayı ve çetesi öldürülür ve yaralanır. Devrimci eylemlerin gücü, bir köylüyü tutup kesecek kadar düşmanı etkiler, alçaklaştırır, zavallılaştırır, kudurtur. 1985 direnişi, faşist orduyu, savaşamaz, savaşa dayanamaz bir enkaz haline getirir. Düşmanın tüm oyun ve komplolarını bozar. Yaratılmak istenen pasifikasyon ortamını kırarak düşman planlarını boşa çıkarır. Halk kitlelerini derinden etkiler, eğitir, mücadeleye çeker. Direniş eylemleri yoğunlaştıkça kitlelerin güveni ve coşkusu gelişir, mücadeleye destekleri ve katılımları artar, devrimci örgütlenme güçlenir ve daha bilinçli bir kitle eylemliliği dönemi hızla gelişmeye başlar. Düşmanın azgın saldırıları ortamında yürütülen 1985 direnişi önemli devrimci gelişmeler ortaya çıkarır. Böyle büyük bir mücadele içinde ortaya çıkan hata ve eksiklikler, sadece mücadeleye zarar verir, kayıpları çoğaltır.

1985 Botan direnişinde çok kan akıtılır, çok şehit verilir. Direniş, en önde bu ölümsüz kahramanların adlarıyla, Partimizin değerli kadro ve savaşçılarının kendileriyle anılır. Faşist-sömürgeci düşmana ve uşaklarına karşı kanlarının son damlasına kadar savaşarak Şırnak'ta Fazlı YILDIRIM (Sertaç), Rahime KAHRAMAN (Saadet), Müslüm ÇETİN (Ferit), Nuri ASLAN (Haşim), Tolgalı Yusuf yoldaşlar; Pervari'de Emin SARIK (Firaz), Çiçek SELCAN (Rûken), Cemil TUNÇ (Edip), Bedri... (Mervan), Kazım SÜRGEÇ (Yılmaz) yoldaşlar; Eruh'ta Hanım YAVERKAYA (Havva), Hasan ... (Osman), Fadıl TUNÇ (Halil), Bedrettin TİMURTAŞ (Cevdet), Ali KAYA (Yaser), Hasan CABADEK, Ali ve Mehmet SEVİLGEN yoldaşlar; İdil'de Hasan SEVİLGEN; Cizre'de Darar AKAY (İbrahim); Uludere'de Xalid ÖNCÜ yoldaşlar şehit düşerler!

Botan direnişi, 15 Ağustos direnişidir. Faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı geliştirilen devrimci direniş mücadelesinin motorudur. Bu motor, Kürdistan kurtuluş mücadelesinde etkin bir biçimde daha çok çalışacaktır.

Emin SARIK (Firaz): *Batman, 1960*

12 Eylül öncesi Batman'da faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 1983'ten itibaren Şırnak, Pervari alanlarında devrimci faaliyet yürüttü. Botan Bölge Komitesi üyesiyken 24 Temmuz 1985'te Pervari-Ebubekran direnişinde şehit düştü.

Çiçek SELCAN (Rûken): *Dersim, 1957*

12 Eylül öncesinde Dersim'de devrimci faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. Pervari örgütünde devrimci faaliyet yürütürken 24 Temmuz 1985'te Pervari-Ebubekran direnişinde şehit düştü.

Kazım SÜRGEÇ (Yılmaz): *Dersim, ...*

Mücadelemiz saflarına çok genç yaşta katılarak aktif bir militan haline geldi. Dersim yöresinde çalıştı. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. İsrail'in Lübnan'a saldırısı esnasında esir düştü. Birbuçuk yılı aşkın esirlik hayatı yaşadı. Bir dönem Avrupa'da çalışmalara katıldı. Pervari örgütünde faaliyet yürütürken 24 Temmuz 1985'te Ebubekran direnişinde şehit düştü.

Cemil TUNÇ (Edip): *Omyanus-Pervari*
15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Pervari grubunda savaşçı iken 24 Temmuz 1985 Ebubekran direnişinde şehit düştü.

Bedri ... (Mervan): *Eruh, ...*
Parti saflarına 1983'lerde katıldı. Siyasi ve askeri eğitimden geçti. Çetin AKKURT Silahlı Propaganda Birimi'nde yer alarak Şırnak, Silopi, Eruh, Pervari alanlarında çalıştı. Ebubekran eyleminde şehit düştü.

Hamit ...: *Eruh, ...*
Yurtsever bir Kürdistan köylüsüydü. 15 Ağustos Atılımıyla birlikte partizanlara yardımcı olduğu gerekçesiyle hakkında 'vur' emri çıkarıldı. 8 Nisan 1985 günü kendi köyüne giderken hain milislerce pusuya düşürülerek şehit edildi.

Hanım YAVERKAYA (Havva): *Hilvan, 1962*
12 Eylül öncesi Hilvan'da faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. Eruh örgütünde örgütsel-askeri faaliyet yürüttü. Bir eylem grubunun sorumlusu iken 30 Haziran 1985'te Eruh'ta faşist-sömürgeci ordu ile girdiği bir çarpışmada şehit düştü.

Hasan ... (Osman): *..., ...*

15 Ağustos devrimci atılımıyla Harekete katıldı. Eruh grubunda savaşırken 30 Haziran 1985'te faşist-sömürgeci ordu ile girdiği çarpışmada şehit düştü.

Fadıl TUNÇ (Halil): *..., ...*
30 Haziran 1985'te Eruh'ta faşist-sömürgeci ordu ile girdiği çarpışmada şehit düştü.

Bedrettin TİMURTAŞ (Melle Bedri-Cevdet): *Eruh, 1952*
Melle iken 15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Eruh bölgesinde propaganda faaliyeti yürüttü. 2 Mayıs 1985 günü Eruh'ta sömürgeci orduyla girdiği çarpışmada şehit düştü.

Ali KAYA (Yaser): *Midyat, ...*
12 Eylül öncesi Midyat'ta devrimci faaliyet yürüttü. 1982'den itibaren İdil-Eruh alanında devrimci çalışma yaptı. Eruh komitesi üyesiyken 5 Mayıs 1985'te faşist-sömürgeci orduyla girdiği bir çarpışmada şehit düştü.

Hasan CABADEK: *İdil, 1955*
Ülkeye dönüş sürecinde partizanlara sınırda rehberlik yaptı. Birçok çatışmaya katıldı. 5 Mayıs 1985'te Eruh'ta sömürgeci orduyla girdiği çarpışmada şehit düştü.

Mehmet SEVİLGEN: *Eruh-Hetma Köyü, ...*

Eruh alanındaki mücadelede yer alan bir yurtsever savaşçıydı. 5 Mayıs 1985 Eruh-Fındık direnişinde şehit düştü.

Ali SEVİLGEN: *Eruh-Hetma Köyü, ...*

15 Ağustos Atılımı ardından silahlı birimlere aktif olarak katılan yoksul ve yurtsever bir köylüydü. 5 Mayıs 1985 Eruh-Fındık direnişinde şehit düştü.

Hasan SEVİLGEN (Cevdet): *Eruh-Hetma Köyü, ...*

1982 sonlarında saflarımıza katılan yoksul bir köylüydü. 15 Ağustos Atılımından sonra, 1985'te silahıyla beraber devrim saflarına en aktif bir şekilde katıldı. 15 Ocak 1986 İdil direnişinde şehit düştü.

Nuri ...: *İdil, ...*

Sınır geçişlerinde partizanlara yardımcı olan yurtsever bir köylüydü. Mücadelenin yükselmesiyle, silahlı savaşımda yerini aldı. 5 Mayıs 1985 Fındık direnişinde şehit düştü.

Ali ...: *İdil, ...*

15 Ağustos Atılımıyla devrimci faaliyete katıldı. İdil grubunda faaliyet yürütürken 1985 Temmuz'unda şehit düştü.

Darar AKAY (İbrahim): *Nusaybin, 1959*

12 Eylül öncesi Nusaybin'de çalıştı. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. Cizre-Silopi alanında faaliyet yürütürken 12 Aralık 1985 günü Cizre-Şax köyü eyleminde şehit düştü.

Xalid ÖNCÜ: *Uludere, ...*

Güney Kürdistan'da peşmerge olan babasının yanında, daha 10 yaşındayken peşmergeliğe başladı. 1983'ten itibaren Partimizle ilişkiye geçti. Halk milisi olarak devrimci savaşa katılıyordu. Türk subaylarının kalleş kurşunlarıyla şehit düştü.

Resul ... : *Uludere, ...*

15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Halk milisi olarak faaliyet yürütürken 15 Mart 1985 günü Şikeftareş direnişinde şehit düştü.

Oktay AYDIN (Edip): *... , ...*

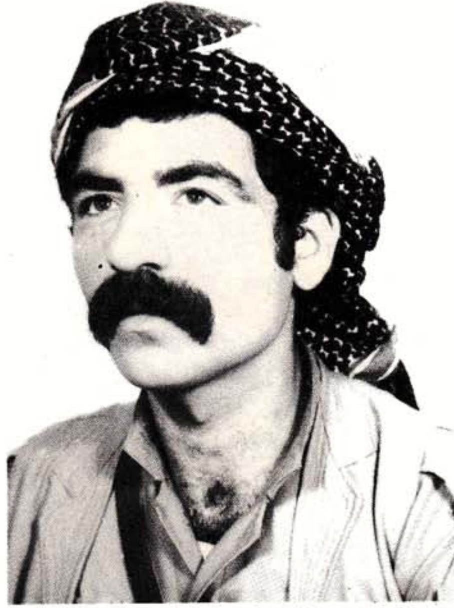
1981'de Hareketimizle tanıştı. Libya alanında örgütsel, pratik faaliyete katıldı. Lübnan alanında eğitim gördü ve çalıştı. Şırnak alanında faaliyet yürütürken 4 Ocak 1986 günü hain bir komploda şehit düştü.

Kalender İLHAN (Metin): ..., ...
28 Mart 1986 günü komutan Mahsum KORKMAZ yoldaşın şehit edildiği olayda yara aldı. Yaralı olarak bulunduğu mağaranın etrafı sarıldı, ancak düşman askeri günlerce bu yaralı yoldaşımızın üzerine gitmeye cesaret edemedi. 14 Nisan 1986 günü elindeki bombayla bir ihbarcı ve üç düşman askerini de imha ederek şehit düştü.

Osman ŞANLI (Şêxmusa): ..., ...
1980'den bu yana aktif bir sempatizanımızdı. Adana, Mersin ve Mardin alanlarında aktif olarak çalıştı. Yurt dışında askeri-siyasi eğitim gördü. Şırnak alanında 4 Ocak 1986 günü bir hainin alçakça komplosunda şehit düştü.

Emin DAL (Hasan): *Hilvan, 1958*
12 Eylül öncesinde Hilvan-Siverek alanında aktif olarak görev yaptı. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. İsrail siyonizmine karşı savaştı. Güney Kürdistan'da çalıştı. Daha sonra Van-Çatak bölgesinde faaliyet yürütmeye başladı. 11 Mayıs 1986 günü Uludere-Ercan mıntıkasında faşist-sömürgeci ordu ile çıkan çatışmada şehit düştü.

Hasan ÇELİK (Cemil): ..., ...
Yiğit bir HRK savaşçısıydı. 4 Ocak 1986'da Şırnak'ın Birkê köyü yakınlarında hain bir komploda şehit düştü.

M. Emin SEZGİN (Ömer Hoca): *Kozluk, 1943*
12 Eylül öncesinde Mardin yöresinde devrimci faaliyet yürüttü. Partinin talimatı üzerine Ceylanpınar Belediye Başkanlığı seçimlerine adaylığını koydu ve seçildi. Bir dönem belediye başkanlığını yaptı. 12 Eylül faşist darbesinden sonra yurt dışında Parti okulunda eğitim gördü. Doğu Kürdistan'da çalıştı. Hakkari yerel Silahlı Propaganda Birliğinin sorumlusuyken, Kuzey Kürdistan'dan Güney'e geçişte sınırda mayın patlaması sonucu şehit düştü.

Abdülkadir HANÇER: *Viranşehir, 1957*
12 Eylül öncesi Viranşehir, Hilvan ve Siverek alanında sömürgeciliğe ve uzantıları feodal-kompradorlara karşı aktif olarak mücadele etti. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. Şirvan, Mutki yöresinde çalıştı. 22 Mayıs 1986 günü Çırav dağında meydana gelen çatışmada şehit düştü.

Ekrem GÜVEN (Adnan): ....
22 Mayıs 1986 günü Eruh yöresinde şehit düştü.

Sadık ÖREK: ..., ...
Uludere yöresinde şehit düştü.

... Adil: ..., ...
Uludere yöresinde şehit düştü.

Şirvan-Mutki-Sason Direnişleri

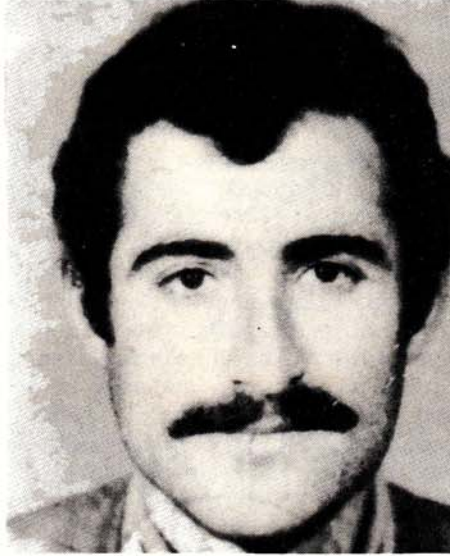
Hakkari'den çıkan ve Van'da çatallaşıp batıya doğru uzanarak Kürdistan coğrafyasının omurgasını oluşturan sıradağlar, Şirvan, Mutki ve Sason alanında bir yay çizerek batıya ilerlerler. Bu alanlarda yükselti daha fazladır ve sert bir karasal iklim hüküm sürer. Çoğunlukla hayvancılıkla uğraşan yaygın köylülük, aşiretçilik ve kabilecilik toplumsal yapıyı oluşturur.

Bu alanlar, azgın faşist-sömürgeci baskı koşullarında kıra dayanan devrimci çalışmanın temel alanlarındandır. Ayrıca güneyden çıkan, kuzeye ve batıya doğru dağlık alandan ilerlemeyi esas alan güçlerin geçmesi gereken yol hattını oluşturur. Sınır bölgelerinde örgütlenmesi esas alınan yeni direnişin pratik çalışmaları planlanırken, bu alanlara da böyle bir rol atfedilir.

Bu alanlarda 1982 sonlarında kaba bir keşif yapılır. Buna dayanılarak, 1983 yılında Sason ve çevre kasabalarda devrimci çalışma yürütmek üzere çekirdek bir grup görevlendirilir. Şirvan ve Mutki'de ise yol hattının örgütlenmesi uygun görülür. Bu temelde sağlanan gelişmeler üzerinde 1984 çalışmaları daha güçlü olarak kurulur.

1984'de yeterli devrimci güçlerle bu alanlarda devrimci çalışma yoğunlaştırılır. Sason ve çevresinin son derece elverişli koşullarında kitle ilişkileri epeyce geliştirilir, fakat bu güç gerektiği gibi örgütlenemez ve eyleme geçirilemez. Çalışma tarzında hatalı ve sağ bir tutum yaşanır. Giderek çalışmalar adeta hedefsiz hale gelir. Ve çalışmaları bu duruma getiren güç, yıl sonunda düşmana teslim olarak yaptıklarını sonuçlandırır: Düşmanla birleşerek devrimci ilişkiler ve yurtsever kitleler üzerine saldırır. Yüzlerce insanı tutuklatır, işkenceden geçirtir, devrimci ilişkileri büyük ölçüde tahrip eder. Bu hainin sağcılığıyla ve ihanetiyle verdiği zararları gidermek için devrimciler, ağır kış koşullarında bile çalışmalarını sürdürmek zorunda kalırlar. Ortam iyice sertleşir. Bu sert ortamda, bir hain tarafından ihbar edilen bir grup devrimci, düşman tarafından kuşatmaya alınır. 9 Mart 1985 günü, düşmanın "teslim ol" çağrılarına savaşla karşılık veren devrimciler, bu elverişsiz koşullarda düşmanla saatlerce çarpışırlar, otuzdan fazla düşman asker ve subayını vururlar. Düşman ancak hava kuvvetleriyle duruma hakim olabilir. Kanlarının son damlasına kadar kahramanca savaşan Ahmet İBİN (Cahit), M. Şah GÜNDÜZ (Rênas), Ahmet Ali DEMİR (Zeki) Enver DUVARCI (Cemil), Murat SEYREK (Şervan), Adife SAKAK (Bêrîvan), Hüseyin YILMAZ (Hasan) ve Adnan (...) yoldaşlar, bu yiğit direniş içinde şehit düşerler.

1984 yılında devrimci güçler Şirvan-Mutki alanına çıktıklarında devrimci kitle ilişkileri yok denecek kadar azdır. Önce uygun bir planlamayla kısa sürede alan tanınır, ilk ilişkiler kurulur. Hem alan, hem de kitleler devrimci çalışma için epeyce elverişlidir. Çalışma planı geliştirilerek propaganda çalışmaları yoğunlaştırılır. 14 Ağustos günü Şirvan merkezinde bir gösteri yapılarak devrimci eylemliliğe geçilir. 15 Ağustos devrimci atılımının alandaki etkisi de son derece büyük olur. Düşman, alana yeni birlikler sevkederek savaşı boyutlandırır. Düşman saldırılarına karşı belli bir eylemlilikle direnilir. Şirvan'da, Siirt'te, Kurtalan'da faşist-sömürgeciliğe önemli darbeler vuran başarılı eylemler gerçekleştirilir. Böyle bir mücadele ile alanda önemli devrimci gelişmeler

Ahmet İBİN (Cahit): *Batman, 1952*

Batman'da petrol işçisiydi. Petrol-İş bünyesinde devrimci faaliyet yürüttü. Batman ve Mardin alanlarında çalıştı. Lübnan-Filistin alanlarında eğitim gördü. 1983'ten itibaren Sason'da sorumlu olarak devrimci çalışma yürüttü. Sason bölgesi sorumlusu iken 9 Mart 1985 Sason direnişinde şehit düştü.

Ahmet Ali DEMİR (Zeki): *Kiğı, 1964*

12 Eylül öncesi profesyonel olarak çalıştı. 1980'lerde Almanya'ya ailesinin yanına gitti. Bu alanda tekrar Hareketle ilişkiye geçerek ülkeye döndü. 9 Mart 1985 Sason Direnişinde şehit düştü.

Murat SEYREK (Şervan): *Zengok Köyü-Muş, ...*

15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Sason bölgesinde devrimci faaliyet yürütürken 9 Mart 1985 direnişinde şehit düştü.

M. Şah GÜNDÜZ (Rênas): *Bismil,...*

Batman'da ilkokul öğretmeniydi. Batman ve çevresinde devrimci çalışma yürüttü. Doğu ve Güney Kürdistan'da çalıştı. Sason bölge örgütünde faaliyet sürdürürken, 9 Mart 1985 Sason direnişinde şehit düştü.

Enver DUVARCI (Cemil): *Sason, ...*
15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Sason örgütünde çalışırken 9 Mart 1985 direnişinde şehit düştü.

Adife SAKAK (Bêrîvan): *Zengok Köyü-Muş, ...*
15 Ağustos sonrasında, oldukça zengin olan babasının olanaklarını teperek en soylu bir tarzda mücadelede yer aldı. Sason bölgesinde devrimci faaliyet yürütürken 9 Mart 1985'te Sason direnişinde şehit düştü.

Hüseyin YILMAZ (Hasan): ..., ...
Sason bölgesinde çalışırken 9 Mart 1985 Sason direnişinde şehit düştü.

... (Adnan): *Gercüş, ...*
15 Ağustos Atılımından sonra devrimci harekete katıldı. Sason bölgesinde faaliyet yürütürken 9 Mart 1985'te Sason direnişinde şehit oldu.

sağlanır, örgütlenmeyi geliştirmek için elverişli bir zemin yaratılır. Alanda başarılı bir çalışma yapılmış, Parti taktiğine uygun çalışılmıştır.

Kısa sürede sağlanan bu gelişmeler, düşmanın dikkatini alan üzerine çeker. Daha önceleri devrimciliğin hiç olmadığı bu alanda devrimci örgütlenme yapılmasından düşman, büyük korkuya kapılır. Ve alan üzerinde özenle durur. Teslim olan iki hainden alanın devrimci açıdan önemini ve devrimci ilişkileri öğrenir. Ağır kış ortamında devrimci çalışmanın zayıflığından da yararlanarak devrimci ilişkiler üzerine gider, tutuklar, işkence eder, ajanlaştırmaya çalışır. Botan vadisinin ve Mutki dağlarının stratejik yerlerini tutarak, devrimci güçlerin kuzeye geçişini önlemek için iki sınır hattı oluşturur. Böylece düşmanın hazırlıkları epeyce gelişir.

Partinin 1985 yılına ilişkin çalışma planlarıyla kuzeye gitmekte olan devrimci bir grup, düşmanın bu hazırlıklarına takılır. Şirvan'ın Hürmüz köyünde ihbar edilerek, 7 Şubat günü düşman tarafından kuşatmaya alınır. Bir gün sabahtan akşama kadar süren çarpışmada büyük kayıplar veren düşman, çareyi devrimcilerin bulunduğu yeri bombalamakta bulur. En olumsuz koşullarda günboyu kahramanca savaşan Kemal (...), Hogır (...) ve Ali (...) yoldaşlar, direniş içinde şehit düşerler. Olayın Parti çalışmaları açısından etkisi büyük olur.

Alanda başarılı çalışmalar yapan devrimciler duruma hakimdirler, düşman oyunlarının farkındadırlar. Bu bilinçle 1985 çalışmalarını planlarlar. Fakat, bir taraftan Sason, diğer taraftan Hürmüz olayıyla karşılaşınca, yeterli bilgiye sahip olmamaları nedeniyle planlarını değiştirmek ve bu olayları açığa çıkarıcı çalışmalar yapmak zorunda kalırlar. Bu durum, belli bir dağınıklık ve harekette dikkatsizlik doğurur. Nisan sonlarında başlayan devrimci hareketlilik düşman mevzilerine çarpar. 27 Nisan-5 Mayıs arasında, alanda düşmanla bir dizi çarpışma çıkar. Düşmana büyük kayıplar verdirtilen bu çarpışmalarda, Parti MK yedek üyesi Ramazan KAPLAN (Celal Hoca) yoldaş, dönemin en etkin, en güçlü, en çalışkan militanı Ali UĞUR (Cihan) yoldaş, Abdülkadir BİÇİM (Fahri) Delil (...) Çiya (...) ve Seyithan (...) yoldaşlar, kahramanca savaşarak şehit düşerler. Şirvan-Mutki alanında bu dönemde ortaya çıkan direnişlerin, düşmana karşı direnişi her koşul altında sürdürmek gibi ayırıcı özellikleri vardır. Yaralı olarak düşmana esir düşen Celal ve Fahri yoldaşlar, günlerce süren işkenceye karşı yiğitçe direnerek ser verip sır vermezler. Yerinden kalkamayacak kadar yaralı olan Cihan yoldaş yanına yaklaşan düşman kuvvetlerinin üzerine elbombası ile saldırır. PKK'nin direniş ve saldırı ruhu, alana böyle silinmez biçimde sindirilir.

Mayıs olayları, devrimci güçleri ciddi biçimde etkiler. Alandaki devrimci çalışmaları güçlendirmek ve intikam almak için alana yeni devrimci güçler gönderilir. Ancak düşmanın yaratmış olduğu tahribatlar önemlidir. Çalışmalar ve hareket etmek ciddi engellerle karşılaşır. Düşmanın yarattığı hain yapıya saldırılar önünde epeyce engel vardır. Düşman tüm gücüyle alana yüklenmekte, yeni güçlerin alana girişini önlemeye çalışmaktadır. Bu ortamda, devrimci güçlerin alana girişiyle birlikte bir dizi çarpışma olur. Düşmana önemli kayıplar verdirtilen bu çarpışmalarda, Şirvan'ın Sisem köyü civarında Veysi BADEM (Diyap), Hacı (...), Welat (...) ve Vedat ALATAŞ (Zihni) yoldaşlar; Mutki'de ise İsmail (...), Rüstem (...), Hamza (...), Azad (...) ve Welat (...) yoldaşlar şehit verilir.

Alana ilk çıkışta meydana gelen bu olaylar, devrimcilerin mücadele ve savaş azimlerini kırmaz, tersine daha da artırır. Doğru bir hareket ve çalışma tarzıyla düşmandan intikam alıcı bir mücadeleye girişilir. Tahrip edilen ilişkiler düzenlenir, yeni ilişki ve örgütlenmeler yaratılır. Bu çalışmalar devrimci eylemlerle birlikte yürütülür. Sason'da ihbarcı yapıya ve faşist orduya ağır darbeler vurulur. Eylemler Silvan, Kulp vb. alanlara da yayılır. Mutki'de devrimcilere saldırmış olan hain takımına (Geyikpınar'da) öldürücü bir darbe vurulur. Bütün bu devrimci eylemlerin kitleler üzerindeki etkisi büyük olur. Kitlelerin devrimci mücadeleye desteği artar, mücadeleye etkin katılmalar gelişir. Böylece, daha güçlü mücadeleler için sağlam bir temel yaratılmış olur.

Ahmet ERGİN (Rızgar): *Beşiri, 1960*
Çalışmak üzere gittiği İstanbul'da iken Hareketin saflarına katıldı. 1978-79 yıllarında Batman alanında feodal-kompradorlara karşı aktif olarak çalıştı. 1979'dan sonra gittiği Almanya alanında da faaliyetlere aktif olarak katıldı. Daha sonra Ortadoğu'daki Parti okullarında eğitim gördü. 3 Mart 1986 günü Dodan Dağı'nda çok büyük bir sömürgeci güce karşı kahramanca direnerek şehit düştü.

Ekrem GÜNDÜZ (Kemal): *Batman, ...*

12 Eylül öncesi Batman alanında faaliyet yürüttü. Diyarbakır zindanlarında direndi. 7 Şubat 1985 Hürmüz direnişinde şehit düştü.

... ... (Hogır): *Batman, ...*

12 Eylül öncesi Batman'da faaliyet yürüttü. Diyarbakır zindanlarında direndi. Güney Kürdistan'da eğitim gördü. 7 Şubat 1985 Hürmüz direnişinde şehit düştü.

... ... (Ali): *Sason, ...*

15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Güney Kürdistan'da eğitim gördü. 7 Şubat 1985 Hürmüz direnişinde şehit düştü.

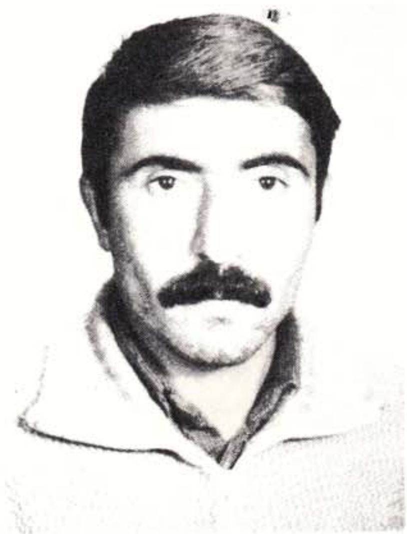
Ramazan KAPLAN (Celal Hoca): *Çınar-Diyarbakır, 1956*

12 Eylül öncesi Diyarbakır ve Adıyaman bölgelerinde faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. Doğu ve Güney Kürdistan'da çalıştı. 1984'ten itibaren Şirvan-Mutki-Sason alanlarında sorumlu olarak faaliyet yürüttü. Merkez Komite yedek üyesiyken, yaralı olarak yakalandığı Bitlis'te 1 Mayıs 1985 günü faşist-sömürgeci caniler tarafından kurşuna dizilerek şehit edildi.

Ali UĞUR (Cihan): *Kurtalan, 1960*

12 Eylül öncesi Kurtalan'da faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. Güney Kürdistan'da çalıştı. 1982'den itibaren İdil, Eruh, Sason, Kurtalan ve Şirvan alanlarında öncü devrimci çalışma yaptı. Bitlis bölge komitesi üyesi ve Şehit Abdülkadir ÇUBUKÇU Grubu sorumlusu iken 30 Nisan 1985 Mutki direnişinde kahramanca şehit düştü.

Abdülkadir BİÇİM (Faxri): *Savur, 1956*

1984'ten itibaren Şehit Abdülkadir ÇUBUKÇU Grubu'nda savaşçı olarak Şirvan-Mutki alanında devrimci savaşa katıldı. Mutki-Kolans köyünde yakalandı, işkencede kahramanca direndi. 1 Mayıs 1985 günü Siirt'te kurşuna dizilerek şehit edildi.

Şah İsmail BOZKUŞ (Delil): *Tutak-Ağrı, 1956*

Libya'da işçi olarak çalışmaktayken işi bırakarak Lübnan-Filistin alanlarındaki Parti okullarında eğitim gördü. Şehit Abdülkadir ÇUBUKÇU Grubu'nda savaşçı olarak devrimci faaliyet yürüttü. 5 Mayıs 1985 günü Şirvan direnişinde şehit düştü.

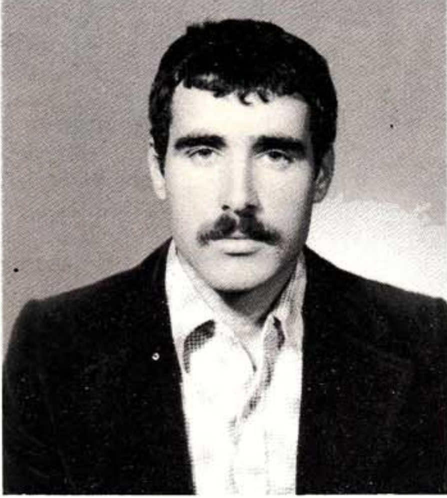
M. Sait YILDIRIM (Çiya): *Midyat, 1961*

12 Eylül öncesi Batman'da çalıştı. 1980'de ailesinin ısrarları üzerine Almanya'ya gitti. Bu alanda yeniden Hareketin saflarına katıldı ve bir süre sonra da Lübnan-Filistin alanında Parti okullarına girdi. Ülke dağlarının doruklarına dönerek Şehit Abdülkadir ÇUBUKÇU Grubu'nda savaşçı olarak mücadele etti. 5 Mayıs 1985 günü Şirvan direnişinde şehit düştü.

Medeni KELEŞOĞLU (Seyithan): *Silvan, ...*

1984'te devrimci harekete katıldı. Güney Kürdistan'da eğitim gördü. Şehit Abdülkadir ÇUBUKÇU Grubu'nda savaşçı iken 28 Mart 1985 Şirvan direnişinde şehit düştü.

Veysi BADEM (Diyap): ... , ...
12 Eylül öncesi Viranşehir'de devrimci faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. Güney Kürdistan'da çalıştı. 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı iken 1 Temmuz 1985 Şirvan-Sisem direnişinde şehit düştü.

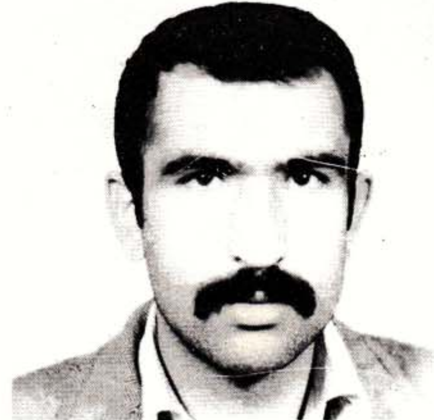
İbrahim DURMAZ (Hacı): *Suruç, 1954*
Devrimci harekete Avrupa'da katıldı. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. 15 Ağustos Eruh eylemine katıldı. 15 Ağustos Atılımının aktif militanlığını yaptı. 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı iken 1 Temmuz 1985 Şirvan-Sisem direnişinde şehit düştü.

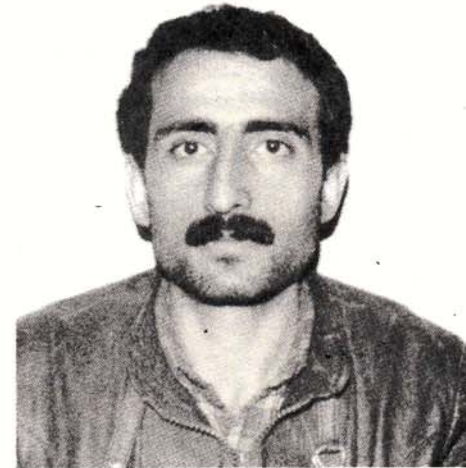
Vedat ALATAŞ (Zihni): ..., ...
Diyarbakır'da devrimci faaliyet yürüttü. Diyarbakır zindanında üç yıl direndi. Güney Kürdistan'da eğitim gördü. 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı iken 1 Temmuz 1985 Şirvan-Sisem direnişinde şehit düştü.

Haydar DÜNDAR (Welat): ... , ...
Devrimci harekete Avrupa'da katıldı. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. 15 Ağustos Şemdinli eylemine 21 Mart Propaganda Takımı'nda savaşçı olarak katıldı. Hakkari'de savaştı. 1 Temmuz 1985 Şirvan-Sisem direnişinde şehit düştü.

Ahmet ÇELİK: *Batman, ...*
Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 1983'ten itibaren Silopi-Şırnak alanında devrimci faaliyet yürüttü. Sorumluluğunu yaptığı grupla birlikte 16 Temmuz 1985 Mutki direnişinde şehit düştü.

Özcan HAMİKDAĞ (Rüstem): *Dersim, ...*
Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. 16 Temmuz 1985 Mutki direnişinde şehit düştü.

İbrahim ... (Hamza): ... , ...
15 Ağustos Atılımıyla devrimci harekete katıldı. Parti okullarında eğitim gördü. 16 Temmuz 1985 Mutki direnişinde şehit düştü.

Hamit DOYMAK (Azad): ... , ...
15 Ağustos Atılımı ardından devrimci harekete katıldı. 16 Temmuz 1985'te Mutki direnişinde şehit düştü.

Hasan İKE (Welat): ..., ...
15 Ağustos Atılımıyla devrimci saflara katıldı. 16 Temmuz 1985'te Mutki direnişinde şehit düştü.

Gazi ERKAN (Delil): *Doğubeyazıt, ...*
Libya'da çalışan yurtsever bir Kürdistanlıydı. O alanda Hareketle ilişkiye geçti. Parti okullarında eğitimini tamamlayarak ülkeye döndü. Hizan bölgesinde görev yaparken 1985 Temmuz'unda sömürgeci birliklerle girdiği çarpışmada şehit düştü.

Şenkaya-Ağrı Direnişleri

Kars ve Ağrı, Kuzey Kürdistan'ın doğu kesimini oluştururlar. Elverişli bir coğrafyaya ve güçlü bir kitle potansiyeline sahiptirler. Sosyalist ülkelere karşı NATO askeri hattı içinde yer almaktadırlar. Bu bakımdan alan ve kitleler üzerinde özel çabalar harcanmıştır.

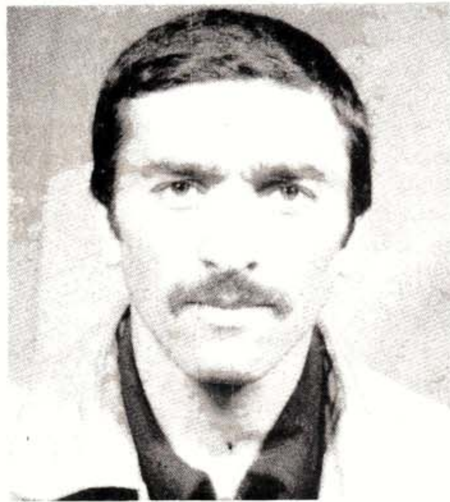
Bu alan, tarihi bir isyan alanıdır. Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi, 1980 öncesinde Kars'ta belli bir gelişme kateder. Ağrı'da ise erkenden azgın düşman saldırılarıyla karşılaşır. Bu bakımdan yapılacak devrimci çalışmada özel dikkat gerekir.

Devrimci direnişin ülke içinde yeniden örgütlenmesine girişilirken, 1983'de devrimci bir grupla bu alanlarda da çalışma başlatılır. 1983 yılı boyunca alanı iyice tanıma, kitle ilişkilerini geliştirme ve mücadeleye yeni güçleri çekme çalışmaları yürütülür. Bu doğrultuda alan baştan başa taranır.

Bu gelişmeler üzerinde, 1984 çalışmaları için daha ileri planlar hazırlanır. Bu doğrultuda alanda devrimci çalışma yapacak grup güçlendirilir. Coğrafya, vb. durumlar dikkate alınarak, alanın batısında ve doğusunda olmak üzere iki grup halinde çalışılır. Böylece devrimci faaliyet alanda yoğunlaştırılır. 15 Ağustos Atılımının bu alandaki kitleler üzerinde de etkisi büyük olur. Coşkuya kapılan halk kitlelerinin devrimci mücadeleye desteği büyük oranda artar, devrimci ilişkiler alanın her tarafında gelişir, yaygınlaşır. Fakat çalışma tarzında geri ve yetersiz bir durum yaşanır, 1983 yılının çalışma tarzı aynen sürdürülmeye çalışılır. Halbuki düşmanla şiddetli bir savaş içine girilmiş, devrimci ilişkiler genişlemiştir. Düşman, devrimci gelişmelere darbe vurabilmek için fırsat kollamaktadır. Bu ortamda, alanda faaliyet yürüten devrimci güçler, eyleme geçmekte çekingen davranır, bu nedenle örgütlenme de geliştirilemez. Ekim 1984'de Şenkaya'nın bir köyünde ihbar edilen bir grup devrimci, düşman kuvvetleri tarafından kuşatılır. Atak davranan devrimciler, kendilerini ihbar eden iki kişiyi vurarak çarpışmayı sürdürürler, uzun süren çarpışma içinde Kazım DEMİRTAŞ (Aydın) Ercan KILIÇ (Mazlum) yoldaşlar, kahramanca savaşarak şehit düşerler. Hatalı çalışma tarzının bedeli böyle pahalıya ödenir. Doğru çalışma tarzı zorla kendisini devrimci beyinlere böyle dikte ettirir. Bu temelde, düşman alanda saldırılarını sürdürür. Kış boyu, devrimci ilişkilere ciddi zararlar verdirtir.

Bu gelişmeler dikkate alınarak 1985 yılı çalışmaları planlanır. Çalışmalar, başlangıçta alanın doğu kesiminde, Ağrı Dağı çevresinde yoğunlaştırılır. Kitle ilişkileri yeniden düzenlenerek, ihbarcı-ajan yapıya ve faşist ordu güçlerine yönelik eylemlere başlanır. Yoğun bir eylemlilik sürdürülür, kısa sürede bir dizi başarılı eylem gerçekleştirilerek faşist-sömürgeci düşmana ve uşaklarına ağır darbeler vurulur. Amerikan vatandaşlarının alana girişinin yasaklanmasıyla sonuçlanacak düzeyde devrimci gelişmeler sağlanır. Faşist ordu, bütün gücüyle alana yüklenir. 1984'deki geri durumu aşabilmek amacıyla devrimci eylemlerin yoğunluğunda acele edilir, kısmen dikkatsiz davranılır. Bu ortamda, bir grup devrimci, Ağrı Dağı'nda 20 Ağustos günü, düşmanla hazırlıksız bir biçimde karşılaşır. Şiddetli bir çarpışmaya girilir. Üç gün süren çarpışmalarda düşmana ağır darbeler vurulur. Bu çarpışmalar içinde, Parti MK yedek üyesi Mehmet ERTÜRK (M. Ali) yoldaş ile Partimizin değerli kadrosu Fuat ASLAN (Azad) yoldaş, düşmana karşı kahramanca savaşarak şehit düşer.

Ağrı direnişinin ve yürütülen devrimci mücadelenin kitleler üzerindeki etkisi büyük olur. Geleceğin güçlü devrimci savaşları için sağlam bir temel yaratılır. Ağrı direnişi, Kürdistan'ın mezara gömülmediğini, tersine yaşadığını ve direndiğini tüm dünyaya gösterir!

Kazım DEMİRTAŞ (Aydın): *Nazimiye, 1959*

12 Eylül öncesi Nazimiye ve Viranşehir alanlarında devrimci faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. Güney Kürdistan'da askeri eğitmen olarak görev yaptı. Yüksekova'da çalıştı. 1984'te Göle-Şenkaya alanında sorumlu olarak çalışırken, Ekim 1984 Şenkaya direnişinde şehit düştü.

Mehmet ERTÜRK (M. Ali): ..., ...

Nizip'te devrimci faaliyet yürüttü. Adana zindanında direndi ve kaçtı. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. Doğu ve Güney Kürdistan'da sorumlu olarak çalıştı. Güney Kürdistan'da Pıştaşan çatışmasında M. KARASUNGUR yoldaşın yanındaydı. 18 Mayıs Propaganda Takımı sorumlu yardımcısı olarak Van bölgesinde faaliyet yürüttü. Merkez Komite yedek üyesi ve Kars-Ağrı alanı sorumlusu iken 20 Ağustos 1985 Ağrı Dağı direnişinde şehit düştü.

Fuat ASLAN (Azad): *Ağrı, ...*

Doğubeyazıt ve Ağrı'da devrimci faaliyet yürüttü. Ağrı, Erzurum ve Mardin zindanlarında dört yıl direndi. Güney Kürdistan'da eğitim gördü. 15 Ağustos Eruh eylemine savaşçı olarak katıldı. Botan bölgesinde savaştı. Kars-Ağrı bölgesinde sorumlu yardımcısı olarak çalışırken 20 Ağustos 1985 Ağrı Dağı direnişinde şehit düştü.

Ercan KILIÇ (Mazlum): *Selim-Kars, 1965*

Devrimci harekete 1983'te katıldı. Güney Kürdistan'da eğitim gördü. Ekim 1984 Şenkaya direnişinde şehit düştü.

Bingöl-Diyarbakır

Bingöl ve Diyarbakır alanları, 1980 öncesi ulusal kurtuluş mücadelesinin en çok geliştiği alanların içinde yer alırlar. Bu nedenle ve Kürdistan'da merkezi bir rol oynamaları, önemli bir konuma ve güçlü bir devrimci-yurtsever potansiyele sahip olmalarından dolayı, 12 Eylül rejiminin baskı ve zulmünü en fazla bu alanlar yaşarlar. Bunun karşıtı olarak, 12 Eylül rejimini ve onun şeflerini protesto eylemleri de en erken bu alanlarda ortaya çıkar.

Kürdistan'da güçlü bir devrimci hamle örgütlenmeye başlanıldığı 1983 yılında, bu alanlara küçük öncü keşif grupları çıkarılır. 1984 Baharında devrimci yapı güçlendirilerek aktif bir çalışma sürecine girilir. Böylece devrimci örgütlenmenin tüm Kürdistan'a yayılması da gerçekleştirilmiş olur. Alan devrimci çalışma için son derece elverişlidir. Ağır zulüm görmüş olan yurtsever kitleler, yaşadıkları acının intikamını alacak bir mücadeleyi dört gözle beklemektedir. Kitlelerin devrimci mücadeleye sahip çıkmaktaki bu güçlü tutumları düşmanın yaratmak istediği bunaltıcı ortamı dağıtmaktadır. 15 Ağustos devrimci atılımı bu alanlardaki kitleler üzerinde de büyük etki bırakır. Kendi umutlarının gerçekleşmekte olduğunu gören kitleler, coşku içinde mücadeleyi daha aktif desteklemeye yönelir.

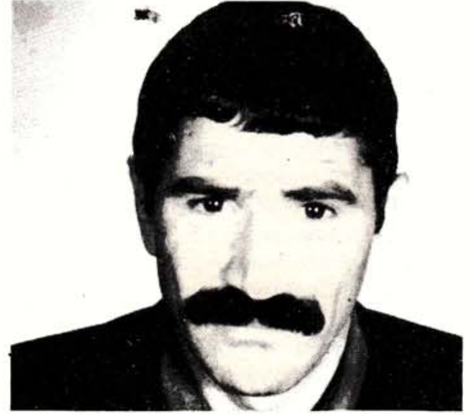
Devrimci çalışmalar, daha çok Genç-Palu-Ergani-Çermik ve Kiğı-Karlıova dağlık alanlarına dayanarak, buralardan ovalara ve şehirlere yayılma biçiminde düzenlenir. 1984'te yapılan çalışmalarla devrimci ilişkiler belli ölçüde gelişir. Fakat, devrimci faaliyet gerektiği düzeyde geliştirilemez ve 15 Ağustos'un istediği devrimci savaş içine girilemez. Bu konuda, alandaki örgüt yapısı içinde yer alan iki tasfiyeci-teslimiyetçi unsurun tahribatları etkili olur. Alandaki devrimci çalışmalar hakkında bilgilenen düşman, devrimci mücadelenin bu geri durumundan ve kış koşullarından da yararlanarak 1984-85 kışında saldırılarını yoğunlaştırır. Bu elverişsiz koşullarda, 1985 ilkbaharında alanda bir dizi çarpışma meydana gelir ve düşmana önemli darbeler vurulur. 23 Nisan 1985 günü, Karlıova-Kaynarpınar köyünde düşman tarafından kuşatılan Mehmet GÜLER ve İmam Hüseyin BİLGİN yoldaşlar, "teslim ol" çağrılarına ateşle karşılık vererek ve son ana kadar kahramanca savaşarak şehit düşerler. Genç'te Cemil İBİŞÖKÇÜ (M. KARA) yoldaş, Çermik'te Bilge YUMUŞAK (Cabbar), Şehmuz ŞİMŞEK (Ali) ve Zafer (...) yoldaşlar, düşman kuşatması ve pususu ortamında bile etkin bir savaş çıkartarak ve yiğitçe direnerek şehit düşerler. Böyle ağır kayıplar, hatalı çalışma tarzının ve kararlılıkla ezilmeyen teslimiyetçiliğin-tasfiyeciliğin yol açtığı ağır bedeller olurlar.

1985 çalışma döneminde, yeni devrimci güçlerle bu yapıya müdahale edilir. Tasfiyeci-teslimiyetçi güçler ayıklanarak ve çalışma tarzı geliştirilerek örgüt ve çalışmalar sağlıklı bir yapıya kavuşturulur. Bu temelde örgütlenme ve eylemsel faaliyetler yoğunlaştırılır. Genç'te, Lice'de Karakoçan'da dünyayı etkileyecek başarılı devrimci eylemler gerçekleştirilerek, faşist-sömürgeci düşmana ağır darbeler vurulur. Kitle ilişkileri geliştirilerek, daha güçlü mücadeleler için sağlam bir temel ve önemli bir hazırlık yaratılır.

Mehmet GÜLER (Sinan): *Kaynarpınar-Karlıova, 1960*

12 Eylül öncesi Karakoçan, Bingöl, Dersim ve Varto alanlarında devrimci faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 12 Eylül darbesine karşı Bingöl-Karakoçan alanında direndi. 1983'ten itibaren Karakoçan, Kiğı, Karlıova alanlarında devrimci faaliyet yürüttü. Şehit Hüseyin DURMUŞ Grubu sorumlusuyken 23 Nisan 1985 günü Karlıova-Kaynarpınar direnişinde şehit düştü.

M. Emin HUNİK (Zafer): *Siverek, ...*

12 Eylül öncesi Siverek direnişine katıldı. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 1984'ten itibaren Şehit Mustafa MARANGOZ Grubu'nda faaliyet yürütürken 27 Nisan 1985 Çermik direnişinde şehit düştü.

İmam Hüseyin BİLGİN (Süleyman): *Kiğı, 1958*

12 Eylül öncesi Adıyaman bölgesinde faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü ve çalıştı. Doğu Kürdistan'da görev yaptı. 1983'ten itibaren Bingöl bölgesinde sorumlu olarak faaliyet yürüttü. 23 Nisan 1985 günü Karlıova-Kaynarpınar direnişinde şehit düştü.

Cemal İBİŞÖKÇÜ (M. Kara): *Karakoçan, 1958*

12 Eylül öncesi Bingöl ve Karakoçan'da faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. Şemdinli'de çalıştı. 1984'ten itibaren Bingöl bölge örgütünde çalıştı. 11 Nisan 1985'te Genç'te şehit düştü.

Sıddık BİLGİN : *Genç, 1952*

Yurtsever bir öğretmendi. Hareketimizin geliştirdiği mücadeleyi yakından izledi ve 15 Ağustos Atılımından sonra aktif bir taraftarımız haline geldi. 20 Temmuz 1985 günü köyü basan faşist ordu sürüsünün vahşi işkenceleriyle şehit düştü.

Bilge YUMUŞAK (Cabbar): *Kemaliye-Erzincan, 1960*

12 Eylül öncesi Elazığ'da faşistlere karşı savaştı. Diyarbakır zindanında bir yıl direndi. Lübnan-Filistin sahasında eğitim gördü. 1983'te Çatak'ta çalıştı. 1984'ten itibaren Şehit Mustafa MARANGOZ Grubu sorumlusu olarak Çermik-Ergani alanında faaliyet yürüttü. 27 Nisan 1985 Çermik direnişinde şehit düştü.

Şehmus ŞİMŞEK (Ali): *Çermik, ...*

12 Eylül öncesi Çermik'te faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. Şehit Mustafa MARANGOZ Grubu'nda faaliyet yürütürken 27 Nisan 1985 Çermik direnişinde şehit düştü.

Abdurrahman ZOGURLU: *Diyarbakır, 65 yaşlarında*

Doğu ve Güney Kürdistan'daki savaşın içinde yıllarca yer aldı. '75 yenilgisinden sonra Diyarbakır'a döndü ve kısa bir süre sonra Hareketimizle tanışarak aktif bir sempatizan haline geldi. Sömürgecilerin öldürücü darbeleri altında hastalanıp 1 Haziran 1984 günü şehit düştü.

Dersim Direnişi

Dersim, Kuzey Kürdistan'ın önemli bir kısmını oluşturur. Heybetli bir coğrafyaya, güçlü kitle potansiyeline ve şirin bir yapıya sahiptir.

Dersim halkı, kendine özgü bir Kürtçe lehçesini konuşur ve Kürt halkının diğer kesimleriyle mezhep ayrılığı vardır. Bu ayrılıktan yararlanma, Kürdistan'da Kuzey-Güney, sunni-alevi çelişkisi yaratma, bu temelde halkı bölme ve birbirine karşı çıkarma, yüzyıllardır süren değişmez bir sömürgeci politika olur.

Dersim aşiret ve kabileleri, 1930'lara kadar kendi alanlarında özerk ve özgür yaşarlar. '30'ların sonlarında, gelişen Türk sömürgeci işgaline karşı direnişe geçerler. Direniş kırılır ve Türk sömürgecileri tarafından vahşi bir katliam, bir soykırım uygulanır. Bu barbarlığın verdiği dehşetle sindirilen kitleler, bunun ardından "beyaz katliama" tabi tutulurlar. Dersim'de ulusal özümsenme, Türk ulusal değerlerinin yayılması gelişir. Bir de buna dayanılarak Kürdistan halkını içten bölme politikası yürütülür.

Yaşadığı zulüm ve yoksulluk nedeniyle Dersim insanı düzene karşıdır, isyankardır. Türkiye'de gelişen devrimci, ilerici hareketler hızla yankısını burada bulur. Düzen sınırları içinde hareket eden "solculuk", sosyal-şovenizm çok sayıda grup halinde burada boy verir. Kürdistan halkının birliği ve kurtuluş mücadelesi bir de bu biçimde parçalanmaya çalışılır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, 1980 öncesi dönemde, Dersim'de önemli bir gelişme kaydeder. Türk sömürgecilerinin tüm bu politikaları boşa çıkarılmakta, tersi gelişmektedir. Bu durum, sömürgecileri büyük korku ve telaş içine düşürür ve dikkatleri üzerine toplar. 12 Eylül rejimi, Kürdistan Kurtuluş Hareketini ve önderi PKK'yi parçalayıp imha etme planında, yüzyıllardır geliştirilen bu politikaların uygulanmasına ve Dersim'de yarattıkları durumdan yararlanılmasına önemle yer verir. "Beyaz katliamın" ürünleri harekete geçirilir, teslim alınan birkaç haine ve provokatöre dayanılarak PKK'yi bölüp parçalamayı ve tasfiye etmeyi amaçlayan bir provokasyon hareketi geliştirilir. Eğer tüm Kürdistan düzeyinde bu başarılamazsa, en azından Dersim düzeyinde başarıya ulaşabilmeye büyük özen gös-

Mehmet ÖZGÜL (Serhat): *Ovacık, ...*

12 Eylül öncesi Çemişgezek, Ovacık, Hozat ve Elazığ'da devrimci çalışmalar yaptı. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. Hêzil komplosundan (Şahin Kılavuz'larla birlikteyken) kurtulmayı başardı. Aralık 1985'te Çemişgezek alanında sömürgeci kolluk kuvvetleriyle girdiği çarpışmada şehit düştü.

M. Zeki SÖYLEMEZ (Cahit): *Mazgirt, 1963*

12 Eylül öncesinde Dersim alanında çalıştı. Bu arada üç kez tutuklanıp çıktı. Filistin-Lübnan sahasında eğitim gördü. Dersim alanında görev yaparken, Kasım 1985'te faşist ordu sürüleriyle girdiği çarpışmada şehit düştü.

terilir. Ve böylece Dersim'den, PKK'nin ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin imha edilmesinde böyle alçakça yararlanılmak istenir.

Kürdistan'da yeni direnişin örgütlenmeye başlanıldığı 1983'de Dersim'e küçük bir keşif grubu çıkarılır. 1984'de yeni gruplarla devrimci çalışma yoğunlaştırılır.

Baki KAN (Seyfi); *Karabük Köyü-Elazığ, 1960*

12 Eylül öncesi Elazığ ve Dersim'de faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. 1984 başlarından beri Dersim alanında çalıştı. Pertek yöresinde faşist ordu sürüleriyle girdiği bir çarpışmada şehit düştü.

Devrimci faaliyet, düşmanın bu oyunları ortamında kısmen zorlanır. Fakat Dersim halkı yurtseverdir, yoksuldur, zulmün en katmerlisini görmüştür, kendisini kurtuluşa götürecek çabaları kuvvetli sezgisiyle bilir ve sahip çıkar, destek verir. Bu ortamda, eski ilişkiler yeniden düzenlenir ve yeni örgütsel ilişkiler geliştirilir. Zira en çok destek, 1980 öncesi PKK'ye düşmanlık yapmak üzere aldatılmış olan kesimlerden alınır, yaşanan olaylar kitleleri eğitmiş, doğruyu göstermiştir.

Bu temelde ve biraz gecikilmiş olarak '85 baharından itibaren devrimci eyleme geçilir. Örgüt yapısı yeni güçlerle artırılır

Kazım YETİM ..., ...
Gündüz TİLEK (Hüseyin) ..., ...
Mehmet .... (İnce, Alihaydar) ..., ...
Yılmaz KAYAOĞLU (Mehmet) ..., ...
... (Cemal) ..., ...

ve çalışma tarzı geliştirilir. Devrimci faaliyet böylece yoğunlaştırılır. Kırda ve şehirde askere, polise, ihbarcıya, ajana, provokatöre darbe vuran bir dizi başarılı devrimci eylem gerçekleştirilir. Yediği ağır darbeler ortamında düşman şaşırır, ciddi bir sarsıntı geçirir. Gelişen mücadele kitleleri derinden etkiler, umut ve coşku gelişir, kitlelerin mücadeleye aktif desteği ve katılımı artar. Böylece devrimci örgütlenme, daha güçlü savaşlara temel olacak düzeyde sağlamlaşır, gelişir. Mevcut gelişmeleri ezebilmek için düşman vahşi saldırılarını yoğunlaştırır. Savaş ortamı kızışır ve yaygınlaşır. Böyle bir gelişme ve mücadele ortamında, 1985 güzünde meydana gelen bir dizi çarpışmada, M. Zeki SÖYLEMEZ, Mehmet ÖZGÜL, Kazım YETİM vd. yoldaşlar, düşmana karşı kahramanca savaşarak şehit düşerler, Dersim toprağını yeniden sular ve kızıllaştırırlar!...

1985 Dersim direnişi, ulusal kurtuluş mücadelemizde büyük görevler yerine getirmiştir. Faşist-sömürgeci düşmanın barbarca saldırılarına ve iblisçe oyunlarına rağmen Dersim direnmiştir, düşmana karşı tüm Kürdistan'la birlikte ve kopmaz bütünlük içinde direnmiştir. Bu direniş, "Kürdistan'ın kurtuluşu için silah kullanmak halkı katliama götürür" diyenlerin alçaklığını bir kez daha gözler önüne sermiştir. Bu direniş yüzlerce yıllık sömürgeci politikaları yerle bir etmiş, her türlü oyunu bozmuş, tasfiyeci-provokatör çabalara öldürücü darbe vurmuştur. Artık hiçbir oyun tutmayacak, Dersim'in geleceği bu biçimde kurulacaktır.

Adıyaman-Urfa Direnişi

Kürdistan'ın batısında yer alan Adıyaman ve Urfa yöreleri, 1980 öncesinde ulusal kurtuluş mücadelesinin en çok geliştiği alanlardır. Bu nedenledir ki, 12 Eylül rejiminin baskı ve zulmünü en çok bu alanlar yaşamışlardır.

Yeni dönemin pratik çalışmalarını örgütlemeye başlarken, 1983'de bu alana da küçük devrimci gruplar çıkarılır. 1983 yılı içinde Urfa ovasının çeşitli alanlarında çalışılır, eski devrimci ilişkiler yeniden düzenlenir, fakat Adıyaman'ın dağlık alanlarına ulaşılamaz. Sadece ovada sürdürülen devrimci çalışmalar ise fazla gelişme katedemez.

Bu durum değerlendirilerek, 1984 yılında, daha büyük devrimci güçlerle Adıyaman'ın dağlık alanlarına çıkılır. Belli bir düzenlenmeyle Adıyaman'dan Fırat boylarına doğru propaganda çalışmaları yaygınlaştırılır. 15 Ağustos devrimci atılımının etkisi çalışma zeminini daha da geliştirir. Bu temelde kitle ilişkilerini güçlendirme ve örgüte yeni güçler kazanma doğrultusunda çalışmalar yoğunlaşır. Ve çalışmalar önünde engel olan güçlere

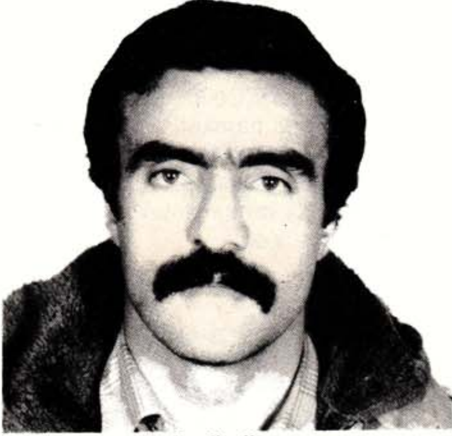
Faik ALAGÖZ: *Adıyaman, 1964*

1980 döneminde Hareketle ilişkiye geçti. Bir süre Parti ile ilişkisi koptuktan sonra 1983 sonlarında yeniden ilişki kurdu. Ortadoğu alanında eğitim gördü. Kendi yöresinde görev yaparken, 9 Ekim 1984 günü çatışarak şehit düştü.

A. Rıza SÖYLEMEZ: *Adıyaman: 1955*

Çok genç yaşta zorlu görevler yerine getirdi. Yurt dışına çıkış için beklerken, 9 Ekim 1984'te sığınaklarının bir ihbar sonucu basılması üzerine çatışarak şehit düştü.

Sabri GÖZÜBÜYÜK (Hacı): *Adıyaman, 1956*

12 Eylül öncesi Adıyaman'da faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü ve çalıştı. İsrail zindanlarında siyonizme karşı direndi. Sorumlusu olduğu grupla birlikte 20 Mayıs 1985 Bozova direnişinde şehit düştü.

Mehmet YEŞİLLER (Hıdır): *Adıyaman, 1964*

Yoksul köylülükten saflarımıza katılan bir savaşçıydı. Ortadoğu alanındaki Parti okullarında siyasi ve askeri eğitim gördü. Urfa yöresinde devrimci faaliyetler yürütürken, 20 Mayıs 1985 Bozova direnişinde şehit düştü.

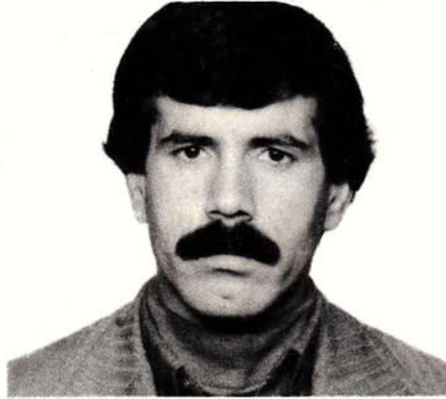
İmam Hüseyin COŞKUN (Mehmet): *Adıyaman, 1964*

1979'larda çok genç yaşta saflara katıldı. 1984 sonunda yurt dışına çıkarak Parti okullarında eğitim gördü. 20 Mayıs 1985 Bozova direnişinde şehit düştü.

yönelik bir dizi eyleme başvurulur. Alanda darbe yiyen düşman, operasyonlarını artırır, böyle bir ortamda faşist ordu güçleriyle devrimci kuvvetler arasından bir dizi silahlı çarpışma olur. Bu çarpışmalar içinde, son ana kadar kahramanca savaşan ve düşmana ağır darbeler vuran Faik ALAGÖZ ve Ali Rıza SÖYLEMEZ yoldaşlar, şanlı bir direniş göstererek şehit düşerler.

Genel gelişmelere bağlı olarak, 1985 yılında bu alanlarda da devrimci çalışmalar daha da geliştirilmeye yönelinir. Yeni devrimci gruplar hazırlanarak, özellikle dağlık alanlarda üslenmeyi geliştirici çalışmalar yapmak üzere Adıyaman yöresinde görevlendirilir. Alana gitmekte olan bir grup devrimci, bir hainin ihbarı sonucunda Bozova'nın kırsal kesiminde 20 Mayıs 1985 günü, düşman tarafından kuşatılır. "Teslim ol" çağrılarına ateşle karşılık veren devrimci güçlerle faşist ordu birlikleri arasında saatlerce çarpışma sürer. Koşulların olumsuzluğuna rağmen son mermilerine kadar savaşan ve düşmana ağır kayıplar verdiren Sabri GÖZÜBÜYÜK (Hacı), Mehmet YEŞİLLER (Hıdır), Ali Kamber DEMİR (Bawer), İ. Hüseyin COŞKUN (Mehmet), Hacı Ahmet YAPICI (Faik) yoldaşlar, kahramanca direniş göstererek şehit düşerler.

Bu direnişlerden alınan güçle devrimci çalışmalar daha da yoğunlaştırılır. Alana yeni devrimci güçler gönderilir. Şehitlerimizin intikamını alan başarılı eylemlerle düşmana ağır darbeler vurulur, kitle ilişkileri ve örgütlenme daha da geliştirilir. Kahramanca direnişlerin ve yapılan devrimci çalışmaların kitleler üzerindeki etkisi büyüktür. Böylece, daha güçlü mücadeleler için yeterli ve sağlam temeller atılmış olur.

Hacı Ahmet YAPICI (Faik): *Kahta, 1960*

12 Eylül öncesi saflarımıza katıldı. Cunta sonrasında bir süre tutuklu kaldı ve direndi. 15 Ağustos'un ardından Parti okullarında eğitim gördü. HRK birliğinin bir savaşçısı olarak ülkeye döndü. 20 Mayıs 1985 Bozova direnişinde şehit düştü.

Ali Kamber DEMİR (Bawer): *Yavuzeli-Antep, 1963*

Türk asıllı bir enternasyonalistti. Antep'te devrimci faaliyetler yürüttü. Bir süre Almanya'da ailesinin yanında kaldı. Bu süre içinde o alandaki çalışmalara da katıldı. Parti okulunda eğitim gördü. Urfa yöresinde devrimci faaliyetler yürütürken 20 Mayıs 1985 Bozova direnişinde şehit düştü.

Mardin'de Gelişen Devrimci Mücadele

Mardin, Kuzey-Batı Kürdistan'ın güneyi boyunca uzanan, dağlık ve ovalık alanlardan meydana gelen geniş bir alandır. Çok güçlü bir yurtsever kitle potansiyeline sahiptir. 1980 öncesinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi bu alanda geniş olarak gelişmiş ve kitleselleşmiştir. Bu nedenle, 12 Eylül rejiminin baskı ve zulmü en ağır bir biçimde bu alanda da yaşanmıştır.

Alanın konumu ve hareketin kitlesel gücü nedeniyle, en ağır baskı ortamında bile alandaki devrimci ilişkiler ve çalışmalar kesintisiz sürmüştür. 1982 sonlarından itibaren ise bu çalışmalar daha örgütlü hale getirilmeye ve güçlendirilmeye yönelinmiştir.

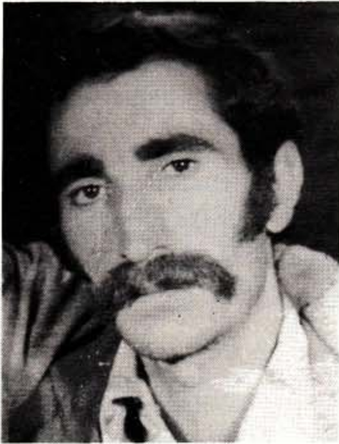
1983 yılında küçük devrimci gruplarla alanın uygun yerlerinde çalışılır. Bu çalışmalarla eski kitle ilişkileri yeniden düzenlenir ve yeni ilişkiler yaratılır. 1984'de alandaki örgütlenme ve devrimci çalışma daha da geliştirilir. Faaliyetler alanın tümünü kucaklayacak düzeye yükseltilir. 15 Ağustos devrimci atılımı, Mardin halkı tarafından büyük bir coşkuyla karşılanır. Kitleler, devrimci mücadeleyi büyük güçle desteklemeye ve katılmaya yönelir. Devrimci ortam hızla kabarma gösterir. Alandan büyük korkuya kapılan düşman, yeni güçlerini sevkederek alana yüklenir Ne yazık ki, bu ortamda devrimci güçler görevlerini yeterince yerine getiremezler. Dar ve çekingen bir yapı içinde kalarak, düşman saldırılarını kırmaya ve kitle kabarışını yeterince eyleme geçirmeye yönelemezler. Bu ortamda, ihbar sonucu düşman tarafından Midyat'ta kuşatılan Ziyattin ÖZER (Yasin) yoldaş, düşmana karşı kahramanca savaşarak şehit düşer.

Devrimci yapıdaki bu geri durumu aşmak için çalışmalar sürdürülür. 1985'de etkin bir mücadele yürütebilmek için

alana yeni devrimci güçler gönderilir. Çalışma tarzında ve örgütlenmede yetkinleşmeye çalışılır. Bu temelde, Yasin yoldaşı ihbar edene darbe vurulur, ihbarcı yapıya karşı başka eylemlere girişilir. Midyat alanı hızla kızgın bir eylem alanı haline gelir. Bu durumda düşman saldırılarını bu alanda yoğunlaştırır. 24 Mart günü Midyat'ın kırsal kesiminde meydana gelen bir çarpışmada, alanda sorumlu olarak çalışan Hüseyin ALTINTAŞ (Mehmet) yoldaş, düşmana karşı kahramanca savaşarak şehit düşer.

Geliştirilen örgütlülük temelinde 1985 yılı boyunca devrimci çalışmalar yoğun olarak sürdürülür. Faşist-sömürgeci düşmana ve uşaklarına karşı bir dizi başarılı silahlı eylem gerçekleştirilir. Derik, Ömerli, Kızıltepe merkezlerinde devrimci eylemler konur, sicilli halk düşmanı Mensuri ağası vurulur. Böyle etkin bir mücadele ortamında, Kızıltepe yakınlarında faşist ordunun iki aracının tahrip edildiği bir çarpışmada Sait AKSOY yoldaş, Midyat'ın kırsal kesiminde meydana gelen başka bir çarpışmada ise Süleyman ORAK (Menar) yoldaş, faşist ordu güçlerine karşı kahramanca savaşarak şehit düşerler.

Gösterilen direnişin, akıtılan kanın, alanın tümüne yayılan devrimci eylemlerin kitleler üzerindeki etkisi büyük olur. Bütün alan devrimci çalışmaya açılır, her alandaki kitlelerin mücadeleye etkin desteği gelişir, çok sayıda yurtsever mücadeleye katılmak için akın eder. Devrimci örgütlenme genişler, kitlelerin hareketliliği bilinçli bir gelişme kateder. 1984'de başarılamayan 1985'de kısmen başarılır. Ve güçlü bir devrimci savaş yürütmek için sağlam bir temel hazırlanmış olur.

Sait AKSOY (İsam): *Derik, 1950*
Mardin alanında sömürgeciliğe ve feodallere karşı mücadele etti. 1983'te Ortadoğu alanındaki Parti okullarında eğitim gördü. 1984'te tekrar ülkeye dönerek aynı yörede faaliyetlere başladı. 18 Ekim 1985 günü Kızıltepe eyleminde şehit düştü.

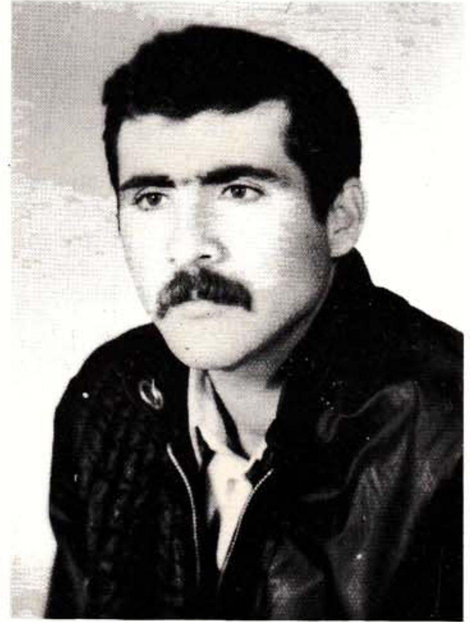
Zübeyir YILDIRIM: *Mardin, ...*
Ömeran aşiret reisi, yurtsever bir Kürdistanlıydı. Devrimcilere yardım ettiği, onlara yiyecek verdiği ve yataklık yaptığı iddiasıyla Şubat 1986'da Mardin Tugayında işkencede katledildi.

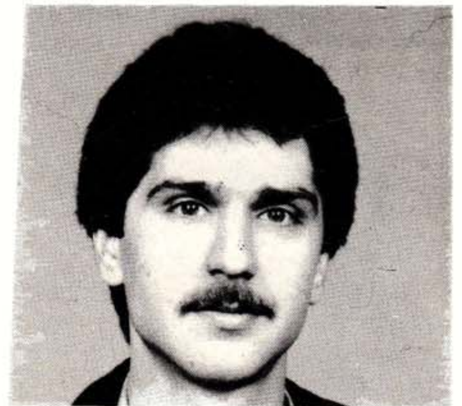
Hüseyin ALTINTAŞ (Mehmet): *Siverek, 1958*
12 Eylül öncesi Kahta-Siverek alanında direnişe katıldı. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. 1983'te Viranşehir, Siverek alanlarında çalıştı. 1984'ten itibaren Mardin'de faaliyet yürüttü. Mardin bölge sorumlusu iken 5 Mart 1985'te Midyat-Kerboran direnişinde şehit düştü.

Süleyman ORAK (Menar): *Midyat, 1956*
1978'lerden itibaren profesyonel olarak çalıştı. Midyat-Gercüş alanında ön saflarda görev yaptı. Lübnan-Filistin alanında eğitim sorumluluğu yaptı. 1983'te Midyat, İdil, Gercüş alanlarında sorumlu düzeyde faaliyet yürüttü. Aralık 1985'te bulundukları köyü kuşatan faşist ordu sürüleriyle çatışmaya girerek grubunu kurtarmayı başardı ve kendisi kahramanca çatışarak şehit düştü.

Ziyattin ÖZER (Yasin): *Beşiri, 1955*
Batman'da işçiydi. 12 Eylül öncesi Batman'da faaliyet yürüttü. Lübnan-Filistin alanında eğitim gördü. 1982'den itibaren İdil, Midyat, Batman alanında devrimci çalışma yürütürken Aralık 1984'te Midyat'ta şehit düştü.

Semir Mehmet (Ahmet); *Lübnan, ...*
Yıllar önce Lübnan'a yerleşen Kürdistanlı yurtsever bir ailenin çocuğu olarak o alanda saflarımıza katıldı. O alandaki bir Parti okulunda eğitim görürken, bir kaza sonucu şehit düştü.

X
KÜRDİSTAN'IN KURTULUŞU İÇİN SAVAŞANLAR KAZANACAK!

Bugün Kürdistan'da hiç kimsenin inkar edemediği yaşanan bir gerçeklik var: **Savaş!** Faşist Türk sömürgecileri, çağdışı köleci egemenliklerini yaşatabilmek için, bütün olanaklarını seferber ederek, tüm güçlerini kullanarak, her türlü yöntemi uygulayarak, emperyalist efendilerine dayanarak, yerli ajan-işbirlikçi uşak takımından yararlanarak, Kürdistan halkına karşı, faşist-sömürgeci, saldırgan, vahşi ve barbar, imha edici, haksız bir savaş yürütmektedir. Kürdistan halkı, faşist-sömürgeciliği ve aşiretçi-feodal gericiliği yıkıp kurtuluşunu sağlayabilmek, ulusal ve toplumsal varlığını koruyup geliştirebilmek için, var olan gücünü ve olanaklarını harekete geçirmek, birliğini ve örgütlenmesini yaratarak, yaşayan canlı potansiyelini ayaklandırarak, dişini tırnağına takarak, dünya devrimci ve ilerici güçlerinin desteğini sağlamayı geliştirerek, faşist Türk sömürgeciliğine karşı kendi yöntemleriyle direnmektedir; ulusal ve toplumsal kurtuluşçu, koruyucu ve geliştirici, çağdaş, haklı bir devrimci savaş vermektedir.

Bu savaşı başlatan ve geliştiren Türk hakim sınıflarıdır. Kürdistan halkı, sadece kendisine yöneltilen köleci ve imhacı saldırganlığa karşı, ulusal ve toplumsal varlığını korumak, kurtuluşa ulaşmak, bağımsız ve özgür gelişimini sağlamak için direnmektedir. Kurtuluş savaşı vermektedir. Eskiden, bunu parça parça ve isyanlar biçiminde yapar. Daha sonra, belli bir sürede artık isyan da edemez, durumu son derece kötüdür, olumsuzdur, ulusal ve toplumsal varlığı tehlikededir. Ve bu durum ise, yakın dönemde karşıtına dönüşür. 1970'li yılların başından itibaren, Kuzey-Batı Kürdistan'ın tümünde, sıfırdan başlayıp büyüyen, en basitten en karmaşığa doğru giden, adım adım gelişen bir ulusal kurtuluş mücadelesi başlar. Bu mücadele, giderek halkı kucaklar, örgütünü yaratır, önderliğine kavuşur ve günümüzde ise, dünyayı etkileyen ve düşmanının ödünü patlatan bir devrimci direniş savaşı düzeyine ulaşır. Böylece Kürdistan'da bir devrim hareketi başlar ve toplumsal yaşama gire gire gelişir. Ve, bütün bu gelişmelerin altında tek bir imza vardır: PARTÎYA KARKERÊN KURDÎSTAN (PKK)! Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimi ile PKK, etle tırnak gibi birbirine bağlıdır.

Bu mücadele, faşist Türk sömürgeciliğine ve gericiliğe karşı direniş, önce ideolojik mücadele olarak başlar. Düşünsel bağımlılığa, işbirlikçi reformist ve teslimiyetçi düşüncelere karşı isyan edilir, mücadele verilir. Böyle bir mücadele ile Kürdistan devriminin terorisi yaratılır ve devrimci ulusal kurtuluş programına varılır. İnsan düşüncesine sömürgeciliğin ve aşiretçi-feodal gericiliğin egemen olduğu, Kürdistan için bağımsız düşüncenin bulunmadığı ve en ağır "suç" sayıldığı bir ortamda böyle gelişmelere ulaşmak tarihidir, geleceği belirleyicidir, kesin bir dönüm noktasıdır ve en zor işin başarılmasıdır. Dönem, ideolojik mücadele, teori ve program alanlarında gelişme dönemidir.

Bu mücadele, daha sonra pratik-örgütsel çalışma, eylemsel faaliyet olarak gelişir. Proletaryanın devrimci partisi olarak PKK'nin örgütlenmesine ve bunun etrafında yurtsever halk kitlelerinin örgütlü birliğinin yaratılmasına girişilir. Sömürgeciliğe ve aşiretçi-feodal gericiliğe karşı devrimci şiddet temelinde bir mücadeleye başlanır. Ajanlaşmış yapı ve kurumlara, ajanlara, faşistlere, resmi-sivil polis güçlerine, baskıcı asker-sivil yöneticilere, yerel gerici zorbalara karşı silahlı eylemler gerçekleştirilir. Sömürgeciliğe ve gericiliğe, halk düşmanlarına karşı, değil eyleme girişmek, söz söylemenin bile en ağır "suç" sayıldığı ve toplum eylemsiz kılınarak adeta susturulduğu bir ortamda, böyle bir siyaset doğrultusunda, ulusal kurtuluş uğruna devrimci savaşa girişmek büyük ve yürekli bir iştir, toplumun geleceğini yaratmaya yönelmesini başlatan tarihi bir olaydır. Böyle bir mücadeleyle, Kürdistan devriminin pratik hattı, taktiği yaratılır, ve hareket bütünlüğe ulaştırılır. Dönem, taktik alanda gelişme, pratik direnişi başlatıp geliştirme dönemidir.

Kürdistan'ın kurtuluşu uğruna gelişen devrimci direniş mücadelesi, azgın faşist-sömürgeci saldırılarla karşılaşır. Sömürgeci egemenlik biçim değiştirip faşist diktatörlüğe vararak, karşıtlarını ezmek üzere yoğun saldırıya geçer. Partiyi ve mücadeleyi korumak ve yeni hamlelere hazırlamak sorunu ortaya çıkar. Mevcut koşullarda bu, ancak direnmek ve uluslararası alana açılmakla mümkündür. Devrimci yapı, örgütlü saldırıyı öğrenmiştir, şimdi de örgütlü geri çekilmeyi başarmalı ve böylece devrimci eğitimini geliştirmelidir. Dönem, Partiyi koruma, direnişi sürdürme, uluslararası alana açılma ve yeni hamlelere hazırlanma dönemidir. Böyle bir manevra başarıyla yapılarak, bütün bu çalışmalar başarıyla sürdürülerek temel devrimci görevler başarıyla yerine getirilir, faşist-sömürgeci saldırılar boşa çıkartılır. Parti ve mücadele böylece olgunluğa ve sağlamlığa ulaşır.

Yapılan hazırlıklar temelinde 1983'den itibaren yeni bir pratik çalışma sürecine girilir. En ağır baskı ortamı, azgın faşist-sömürgeci saldırılar ve büyük zorluklar göğüslenerek yeni bir direniş hamlesi geliştirilmeye çalışılır. Devrimci hamlenin doruğu 15 Ağustos devrimci atılımı olur. Karşı-devrimin saldırılarına karşı, devrim böyle bir saldırıcı direnişe geçer. Düşman bütün gücünü seferber ederek saldırılarını yoğunlaştırır, her türlü yönteme başvurur, her türden vahşeti uygular. Devrimci hareket her türlü saldırganlığa karşı kahramanca direnir, düşmanı kendi anladığı dille yanıtlar, devrimci savaşı geliştirir. Devrimci direniş ve devrimci savaş tüm Kürdistan'a yayılır, gelişir, büyür... Hareket ulusal ve uluslararası alanda büyük güç kazanır. Örgüt tüm ülkeyi ve kitleleri kucaklar, halk kitlelerinin devrimci mücadeleye katılımı artar. Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin örgütsel inşası pratik gelişme kateder, Halk silahlı kuvvetlerinin, gerilla birliklerinin örgütlülüğü ve eylemliliği gelişir. Bu da, ulusal kurtuluş mücadelemiz tarihinde yeni bir gelişme dönemi olur. Faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı devrimci direnişi geliştirme dönemidir. Ulusal kurtuluş mücadelemizde tarihi bir olay, tarihi bir dönemeçtir. Faşist-sömürgeciliğe ve onun en gözde kurumu olan faşist ordusuna büyük darbeler vurulur, geriletilir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi yenilmez ve yıkılmaz bir güç olarak kendini kanıtlar, gelişme kateder.

Dönemin kendine özgü ayırıcı özellikleri vardır. Düşman tüm gücünü ve tüm kurumlarını harekete geçirerek, her türlü vahşi yöntemi uygulayarak saldırır, savaşı boyutlandırır, yoğunlaştırır. Sorunu, kendisi için bir ölüm-kalım olayı olarak görür. Küçük-burjuvazi devrime sırt çevirmiştir, mücadele kaçkınıdır, faşist-sömürgeci saldırganlığa karşı savaşmayı duymaktan bile korkmaktadır. Reformist-milliyetçiliğin ve sosyal-şovenizmin ne demek olduğu pratikte daha çok görülür, bu sahtelikler maskelerini kaybederek gerçek yerlerinde daha açık otururlar, tam bir teslimiyetçilik ve tasfiyecilik olarak düzenin "sol" tarafı olduklarını açıkça gösterirler, Ve devrime karşı bu düzeyde bir savaş yürütürler. Ağır baskı altında ve geri bir durumda olan halk kitleleri eylemsizdir, eyleme kalkamamaktadır, kitle eylemliliği yok denecek kadar zayıftır, ancak etkin devrimci çalışma ve mücadele ortamı da gelişebilmektedir. Devrimci hareketin önemli hazırlıkları vardır, fakat kitle bağları epeyce zayıftır, tüm devrimci görevler bir avuç devrimci kadronun omuzundadır. Mücadele ortamı oldukça serttir, amansız bir savaş ortamıdır. Ve bu savaş muazzam dengesizlikler ortamında olmaktadır. Her şey öncü devrimci güçlerin omuzundadır ve onların faaliyetiyle gerçekleşmektedir.

Böyle bir ortamda yürütülen devrimci direniş mücadelesinin anlamı ve önemi büyük ve tarihidir. Bu anlam, devrimin yaşaması, gelişmesi ve en anlamlı bir top-

lumsal yaşam biçimi olarak kitlelerin karşısına çıkmasıdır. Faşist-sömürgeciliğin pratikte geriletilmesi ve ölümünün belirlenmesidir. Her koşul altında ulusal kurtuluş uğruna savaşılacağının gösterilmesi, en zor ortama göğüs gerilerek devrimci müdahalede bulunulması, ulusal kurtuluş hareketinin kesin, dönülmez ve yenilmez kılınmasıdır.

En ağır ortamda yürütülen devrimci savaşla, dönemin devrimci görevleri esas olarak başarılmıştır. Faşist-sömürgeci saldırganlık durdurulmuş, darbelenmiş, karanlık egemenlik dönemi kırılmıştır. Yeni bir devrimci gelişme dönemi yaşanmış, devrimci kitle eylemliliğinin önü açılmış ve devrimci kitle potansiyeli geliştirilmiştir. ERNK'nin ve HRK'nin doğuşu yoğun bir devrimci savaş ortamında ve devrimci çizgiye uygun olarak gerçekleştirilmiş, Partisi önderliğinde savaşan Kürdistan halkı, cephesine ve ordusuna kavuşturulmuş, tüm halk kitlelerini kucaklayıp birleştirecek örgütsel ve eylemsel açılım yapılmıştır. Bu dönemde de, pratik çalışmada önemli hata ve eksiklikler ortaya çıkmış, bunlar devrimci mücadeleyi ve örgütlenmeyi zayıf bırakmış, daha büyük çarpışmaların ve savaşın ortaya çıkmasını önlemiş ve fakat devrimci çizgide yürünmesini ve temel devrimci görevlerin başarılmasını engelleyememiştir. Hata ve eksiklikler pratik mücadeleyi zayıf bırakıcıdır, fakat verilen devrimci direniş mücadelesinin ve yaratılan devrimci gelişmelerin görkemliliğini gölgeleyici değildir.

Gelecek 15 Ağustos devrimci direnişi üzerinde yükselecektir. Böyle bir direnişle, Kürdistan'da ve Türkiye'de yaşanacak büyük devrimci gelişmelerin ve verilecek görkemli devrimci mücadelelerin güçlü hazırlıkları yapılmış, önemli veriler hazırlanmıştır. Bu temelde, devrim, tarihi gelişmelere yürüyecektir. Kürdistan'da silahlı devrim hareketi büyüyecek, siyasi ve silahlı ordulaşma gelişecek, kitlelerin silahlı devrimci eylemliliği ve isyanı ortaya çıkıp yayılacak, ulusal kurtuluş devrimi nin Kürdistan halkı ve toprağı üzerindeki egemenliği ve devrimci hareketin yönetimi sürekli yaşanacak gelişmeler olacaktır. Kürdistan şehirlerinde ve tüm Türkiye'de kitle eylemliliği, faşist diktatörlük üzerine halkın yürüyüşü ve parça parça da olsa halk ayaklanmaları biçiminde gelişmeler ortaya çıkacaktır. Bütün bu gelişmelerin eşiğine gelinmiştir, halk potansiyeli bu yönde ilerletilmiştir. Daha şimdiden ortaya çıkmaya başlayan böyle bir olay, önümüzdeki dönemin pratik yaşamı olacaktır.

15 Ağustos devrimci direniş döneminin mücadele ve halk tarihimizdeki anlamı ve önemi büyüktür. Bu dönemde de, Kürdistan gerçekliği en anlamlı bir biçimde yaşanmıştır. Harcanan en değerli emeklerle, yüzlerce en değerli şehit kanıyla kurtuluş savaşı geliştirilmiş, düşmana ağır darbeler vurularak direnen Kürdistan gerçeği geliştirilip yaşatılmıştır.

Kürdistan'da yaratılan bütün bu devrimci gelişmeler, en önde direniş şehitlerimizin adlarıyla anılır. Onlar, yeninin, iyinin, haklının, gelişmenin, yaşamın kendisidirler. Onlar, zifiri karanlıkları aydınlatan kurtuluş ışığıdırlar. Onlar, en zor koşullarda bile düşmana sürekli saldıran korkusuz yüreklerdir. Onlar, kurtuluş mücadelemizin gerçek ve ebedi kurmayları, sürekli yol göstericisidirler. Onlar, son ana kadar onuru koruyan gerçek ve ölümsüz halk kahramanlarıdırlar. Onlar, her koşul altında, sıkışan ve zorlanan herkese güç veren en yüce değerlerdirler.

Onlar, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gerçek sahipleri, Kürdistan halkının en değerli, en yiğit evlatlarıdırlar.

Onlar, gerçek anlamda Kürdistan'ı yaşayan ve yaşatanlardır... Canlı Kürdistan Onlardır!..

Bizde, Onlar'ın ışıklı yolundan yürümeyi başarmak, edilmiş yeminimize bağlı kalmak ve "devrimde zaferi yaratmak" için kararlılıkla savaşmak düşer!..

Kürdistan'a ve Kürdistan halkına, Onlar gibi en yüce değerleri yaratan güç PKK'dir. Önderliğiyle, şehitleriyle, kadrolarıyla, esirleriyle, sempatizanlarıyla, taraftarlarıyla PKK direnen halktır, halkın öncüsüdür, yol göstericisi ve yöneticisidir. PKK, geçmişle geleceği birbirine bağlayan ve geleceği yaratandır. PKK, direnen ve yaşayan Kürdistan'dır!..

PKK'nin doğru devrimci çizgisinde, 15 Ağustos ruhuyla Kürdistan'ın kurtuluşu için savaşanlar kazanacaktır!..

Zafer Bizim Olacaktır!..

YAŞAYACAK
ÖLÜMDE YAŞAMI YARATANLAR

Yürek ayaklandı...
beyin ayaklandı...
toprak ayaklandı...
ve türküsünü söyler
isyanın
çocuklarımız.
Çıplak bedenlerimizden
öreceğiz
geleceğin
yıkılmaz eserini.
Doğuracağız
avuçlarımızda
yeni sabahların
güneşini.
Savaşta döllenir
toprak
özgürlüğe.
İşte doğduk
yüreklerimizle
özgür.
Çiçeklendi kıpkızıl
dorukları dağların.
Yürüyüş uzun,
yürüyüş yaman
geçecek.
Sıkı tut
elimden.
Bile yüreğini
bir hançer gibi.
Yürüyüş uzun,
yürüyüş yaman
geçecek.
Türkülerin
uzun olmalı...
her adımda
coşturan seni.
Sert olmalı
adımların
bastıkça
yeri göğü
titreten.
Solukların
derin olmalı
çekmeli ciğerlerine
bütün havasını
ülkenin.
Kokla...
kokla
burcu
burcu dağları.
Barut kokar,
yaseminler kokar
okşar yüzünü
sabah rüzgarların.
Ne kadar da
delici gözlerin,
ufukların
ötesini görür.
Ne kadar da
yaratıcı ellerin,
en güzel
biçimleri verir.
Nasıl da
sevda ile
çarpar yüreğin,
dillenir
coşarsın
sular gibi...
kuşlar gibi
kavgadasın çünkü
yarınların kavgası.
Ve zafer
ellerindedir çünkü.
Söyle...
söyle
zaferin türküsünü.
Sen yarattın
hakettin çünkü.
Ayaklansın yürek
ayaklansın beyin
ayaklansın toprak
her şey kalksın
isyana,
halkım
özgürlüğe
yürüyor çünkü.
Sert bas
ayaklarını yere...
gür çıksın
sesin...
cıvıldayın
çağlayın kuşlar.
İşçiler,
indirin şartelleri.
Köylüler
yürüyün tarlalardan,
başaklar
nasılsa kavrulur
isyanın alevinden.
Şimdi
yürüyüş zamanıdır...
işçisi köylüsüyle
erkeği kadınıyla
en önde
şehitler ordusu.
Daha sık olmalı
saflar,
daha sert basın
toprağa,
daha gür
daha gür
haykırın
özgürlük türkümüzü.
En önde
şehitler ordusu..
alevlenen yüreklerimiz
dalgalansın en önde.
Esin
rüzgarlar esin
bin yılların
köleliğine inat.
Dalgalansın
en önde
alevlenen yüreklerimiz.
Ulaşsın sesi
yaşayan Kürdistan'ın.
Böyle yaşar bir halk diye,
böyle yaratılır bir halk diye.
Yaşasın ölümde yaşamı yaratanlar!..

15 AĞUSTOS DEVRİMCİ ATILIMI PROLETARYA DEVRİMCİLİĞİNİN KESİN ZAFERİDİR

Devrim, ideolojiden politikaya, kültürden sanata, ahlaktan felsefeye, ekonomiden toplumsal yaşantıya ve bunlara ait tüm kurum ve kuruluşlara kadar, çağla uyuşmayan, çağdaş gelişmenin gerisinde kalmış, tersine böyle bir gelişmenin önünde engel olan, durduran, gericileşmiş, mutlaka sökülüp atılması gereken, eskiye ait ne varsa hepsinin yıkılması ve yerine yenisinin inşa edilmesi, bunun köktenci bir tarzda yapılması olayının adıdır. Başka bir deyişle, "eski yerle bir edilmeden, yeni inşa edilemez" kanununun adıdır. Hele bu ulusal kurtuluşçu anlamda; hem de proletarya önderliğinde sömürgeciliğe ve yerel gericiliğe karşı bir devrim ise, yabancı olanın, eski olanın sökülüp atılması, yerine yeninin ve proleter anlayış doğrultusunda yerlinin geçirilmesi gerçekliği bir o kadar kesinlik kazanır. Kürdistan'da böyle bir kanun gerçekleştirilmeden, ilericilik, çağdaşlık adına herhangi bir gelişmeden bahsetmek mümkün olamaz. Tersine, böyle bir gelişme katedildiği; eski ve yabancılara ait olan her şey sökülüp atılabildiği oranda çağdaş bir gelişmeden bahsedilebilir.

Partimiz böyle bir gerçekliğin bilincinden hareketle, böylesi bir gelişmeyi yaşatacak ve devrim adına her şeye önderlik edecek olan inşasına başladığı ilk anda, böyle bir ruh, böyle bir heyecanla yaşadı ve her türlü gelişimini bu temelde sağladı. Bu temelde, 1973-78 yılları, Kürdistan halkı ve proletaryası adına ideolojik anlamda gerçek bir devrim yaşanmıştır. Toplumsal gelişmenin devrimci bir tarzda ilerlemesini engelleyen ve sömürgecilikten, yerel gericilikten, sosyal-şovenizmden, küçük-burjuva reformizminden kaynaklanan her türlü sapık ideolojik eğilim büyük oranda geriletilerek, bunun yerine halkımızın kurtuluşuna önderlik edecek biricik ideoloji olan Marksizm-Leninizm geçirilmiş ve bu halkımıza mal edilmiştir.

1978, bu ideolojinin program düzeyine çıkarılarak politik örgütüne ulaştırıldığı ve politik bir atılımın gerçekleştirildiği bir dönemdir. Böyle bir atılımla, güçlü bir ideolojik temel üzerinde, Kürdistan'da Kürdistan'ın inkarı temelinde kurulmuş siyaset ve örgütlenmelerin yerine halkımızın çıkarına hizmet edecek, eskiyle günbegün dövüşerek gelişecek bir siyaset ve bunu yerine getirecek politik bir örgütün şekillenmesi gerçekleştirilmiştir. Bu, Kürdistan halkı ve proletaryası adına gerçekleştirilmiş ikinci büyük atılımdı. Bundan böyle, halkımız düşmanına karşı böyle bir ideolojik, politik ve örgütsel önderlikle savaşacak ve kazanacaktı. Bundan sonraki gelişmeler –nicel ve nitel anlamda– hep bu temel üzerinde şekillenecektir.

İşte, bir yığın nicel gelişmeden sonra, 15 Ağustos devrimci atılımı veya üçüncü büyük atılım, yılların emeğinin, fedakarlığının, cesaretinin ve çabasının ürünü olarak gerçekleşti. Bunun uğruna dökülen şehit kanının, zindanlarda yaşanan işkencenin, dağlarda her koşul altında gösterilen cefakarlığın hesabını kestirmek ve bu konularda bazı tahminlerde bulunmak mümkün değildir. Fakat böyle bir gelişmeye ulaşmanın bedeli olarak ne gerekliyse o verilmiştir, hem de fazlasıyla Ancak böyle bir 'bedel' ödendiği oranda 15 Ağustos nitel olarak, gerçek anlamda ve kesin bir biçimde Kürdistan adına her türlü devrimci gelişmenin önünü açan son derece köklü bir atılım olmuştur. 15 Ağustos'la devrimci gelişme garantilenmiş, kesintiye uğramadan gelişmenin yolu sonuna kadar açılmıştır.

15 Ağustos'un yol açtığı gelişmeler, daha önceki Parti yazılarında birçok yönüyle ele alındığından biz burada daha çok onun proletarya devrimciliğinin bir zaferi olması yönü üzerinde durmaya çalışacağız.

15 Ağustos, PKK Siyasetinin Zaferidir.

Faşist Türk sömürgeciliğinin yıllar boyu halkımız ve ülkemiz üzerinde geliştirdiği ekonomik, siyasal, kültürel her türlü sömürü ve bunun sonucunda içerisine girilmiş olan her türlü geriliğe, dağılmışlığa, parçalanmışlığa karşın, 15 Ağustos, halkımızın bir bütün olarak ulusal değerlerine sahip çıkarak, her türlü geriliğe, parçalanmışlığa, dağılmışlığa dur demenin adıdır. Partimiz yıllar boyu geliştirmiş olduğu bir yığın ideolojik, politik, örgütsel hazırlık temeli üzerinde tüm bu hazırlıkları ete-kemiğe büründüren, nitel bir sıçramaya uğratan, böylece ulusal kurtuluşa ivme kazandıran ileri bir adım atmış, ileri bir mevzi kazanmıştır. Bu, faşist Türk sömürgeciliğine karşı politik bir zafer, bir daha geri alınması mümkün olmayan bir mevzidir. Uzun yıllar halkımızın aleyhine dönen tarihin çarkları, 15 Ağustos eylemliliğiyle kesin olarak Türk devletinin aleyhine dönderilmeye başlanmıştır.

Öne sürdükleri ve esas adı çözümsüzlük olan teorik çözümlemeler ve içerisine girdikleri reformist uygulamalarla, teorik ve pratik olarak ulusal kurtuluş ortamını bulanıklaştıran; halkımıza devrimcilik adına hiçbir şey vermeyen; sadece solculuk, yurtseverlik adına, sömürgeciliğin ülkemiz üzerindeki her türlü tahakkümünü meşrulaştıran; Partimize ve mücadelemize yönelik her türlü alçakça saldırılarda bulunarak, sömürgeciliğin ve her türlü gericiliğin ekmeğine yağ süren; düşman adına sömürgecilik yetmiyormuş gibi bir de sol adına halkımızın ulusal duygularını sömüren, küçük-burjuva reformist milliyetçiliğinden ilkel milliyetçiliğine kadar birçok gücün reformist, gerici çabalarına karşın 15 Ağustos, ulusal kurtuluş ortamını berraklaştıran; sınıflararası sınır çizgilerini netleştiren; herkesin kendi sınıfsal çıkarları doğrultusunda devrim saflarına akın etmesini sağlayan; proletarya devrimciliği etrafında ulusal mevzilenmenin gerçekleştirilmesi yolunda ileri bir hamleyi doğuran; devrimci siyaset ortamını bulanıklaştıran küçük-burjuva ve ilkel milliyetçi güçleri teşhir ve tecrit ederek dağılmakla yüz yüze bırakan; bu temelde pratik olarak da ulusal birlik yolunda ilk kuvvetli bağlaşıkları sağlayan bir atılım olmuştur.

İlericilik, demokratlık, sosyalistlik ve hatta komünistlik adına geçindikleri halde ve her birisi kuruluşunu onlarca yıl ötesine dayandırmasına rağmen, hiçbir zaman sosyal-şovenizmin batağından kurtulamamış, adeta sömürgeciliğin Kürdistan'daki her türlü varlığına alkış tutan, hepsi de sömürgeciliği sol'dan yamamakla görevli, bu görevlerini yerine getirmek için, Kürdistan'da solculuk, ilericilik adına, gelişen ilerici-demokratik duyguları sömürmekle uğraşan, gelişen ulusal kurtuluşçu düşünce ve pratiğe şiddetle saldırarak sömürgeciliğe ve her türlü gericiliğe hizmet eden sosyal-şoven bir yığın güce karşın, 15 Ağustos tüm bu güçlere karşı kuvvetli bir darbe oldu. Yıllarca bu tavırlarını sürdüren sözkonusu güçler, ilk defa bir daha yüzlerine takamayacakları sahte maskelerinden soyundurularak, hem Türkiye, hem Kürdistan ve hem de dünya halkları nezdinde teşhir ve tecrit edilerek gerçek yerlerine oturtuldular.

Aynı şekilde Kürdistan'ın diğer parçalarında, halkımızın onlarca yıllık direnişine, çektiği bunca acıya rağmen, ama tüm bu gücünü otonomist çıkarları uğruna heba eden feodal-aşiretçi ve küçük-burjuva güçlerin, Kürdistan'ın parçalanmışlığından doğan ulusal birliği geliştirme yönündeki çabaların önünde oluşturdukları engeller önemli oranda aşılarak, ilk defa gerçek anlamda ulusal birlik yaratmanın önünü açmada 15 Ağustos Atılımı, güçlü bir devrimci gelişme oldu.

Mücadelemize en yakından müttefik olmaları gerektiği halde, bir türlü böyle bir konuma giremeyen ve Türkiye halkı adına hareket ettikleri iddiasında bulunan sosyal-şoven güçlerin başına gelen şeyin aynı şekilde, Kürdistan'ın diğer parça-

larını sömürgeleştiren güçlere karşı demokrasi mücadelesi verdiklerini iddia eden güçlerin de başına gelmesinde 15 Ağustos Atılımının yeri belirleyicidir. Kimisinin kuruluş tarihi 50 yıl öncesine dayanan ve komünist partisi adını taşımaktan da utanmayan bu güçler,bu kadar uzun geçmişlerine rağmen hiçbir zaman Kürdistan politikalarında doğru bir anlayışa ulaşamadıkları gibi, uluslararası sosyalist çevrelerde Kürdistan temsilciliğine soyunarak dünya proletaryasının emeğini de sömürmekten geri durmamışlardır. İşte 15 Ağustos Atılımı, tüm bu iğrenç girişimlere dur diyen, Kürdistan halkını sözkonusu küçük-burjuva ve ilkel milliyetçi güçler elinde bir alet olmaktan kurtaran ve gerçek devrimci yola kanalize eden böylesine devrimci bir atılımdır.

15 Ağustos Atılımı, bölge çapında, ulusal kurtuluşçuluk adına, ilericilik, demokratlık adına hareket ettiklerini iddia eden ve proletaryanın üniformasını giymeyi ihmal etmeyen ama, bir türlü ulusal dargörüşlülükten de kurtulamayan; proletaryanın demokrasi anlayışından uzak; küçük-burjuva reformizmini aşmayan; bu nedenle bölgede ileri bir konumda seyretmelerine rağmen bölge halklarının ve proletaryanın devrimci dayanışmasını geliştirmeyen; tersine önemli oranda engelleyen; bu temelde proletarya devrimciliğinin gelişmesi önünde bir de bu cepheden engel teşkil eden güçlere karşın, Kürdistan'ı ve Kürdistan'da proletarya önderliğini bölgesel devrimci gelişmenin merkezine oturtarak; gerçek devrimci gelişmeyi, ulusal kurtuluşçu gelişmeyi ilerleterek; her türlü bölgesel devrimci dayanışmanın önünü buradan sonuna kadar açmıştır. Bundan böyle her türlü bölgesel devrimci dayanışma burayı temel alarak gelişecektir.

Bu biçimde bölgede devrimci gelişmenin merkezine oturan Kürdistan olgusu, dünya ilerici-demokratik güçlerinin ve sosyalist ülkelerin bölgeye ilişkin politikaları üzerinde de doğrudan etkide bulunarak, bu alanda da köklü bir gelişme yaratmıştır. Daha önce bölge devrimciliğine egemen olan küçük-burjuva önderliklerin oluşturduğu engellerden dolayı bir türlü köklü çözümlemelerin yoluna giremeyen ve devrim sorunlarına yaklaşımda uzun vadeli köklü politikalara ulaşamayan dünya sosyalist güçlerinin bölgeye ilişkin bir yığın yetersiz politikalarına karşın 15 Ağustos Atılımı, bu güçlerin de emperyalizme ve bölge gericiliğine karşı daha köklü, daha çözümleyici politikaları oluşturarak, bölge sorunlarını daha objektif bir tarzda ele almalarına yol açmıştır.

Tüm bunlar aynı zamanda, tarihten beri bir türlü dünya halkları arasında layık olduğu yere oturamayan Kürdistan halkının, emperyalizmden sömürgeci güçlere kadar her türlü gerici gücün imhacı politikalarına ve yine burjuvaziden, küçük-burjuvaziden, aşiretçi-feodal kalıntılardan kaynaklanan reformist, sosyal-şovenist, oportünist, çağdışı çabalara rağmen, tarihte ilk defa gerçek anlamıyla çağdaş gelişmeyle gerçek bağlarını kurarak devrimci gelişme yoluna girmesi demektir.

15 Ağustos, Parti taktiğinin bir zaferidir.

Yukarda belirlediğimiz biçimde 1973-78 dönemleri arasında ideolojik atılımını gerçekleştirerek politik bir gerçeklik haline gelen Partimiz, 12 Eylül faşist rejiminin işbaşına gelmesiyle birlikte, içerisinde bulunduğu örgütsel krizi aşmak için bir geri çekiliş sürecine girmişti. Türkiye ve Kürdistan'daki bir yığın sosyal-şoven, küçük-burjuva reformist güçlerin aksine Partimiz, bu süreci güçlü hazırlıklarla karşılayarak 1983'le birlikte ülkeye yeniden dönüşü gerçekleştirerek silahlı propaganda taktiğini uygulamaya koydu.

Genelde dört yıla yakın bir süreden beri izlenen bu taktiğin doğruluğu pratikte de ispatlandı. Partimizin temellerinin güçlendirildiği 15 yıla yakın mücadeleye ek olarak, özel olarak da bir yılı aşkın pratik hazırlıklar üzerinde gerçekleşen 15 Ağustos eylemliliği o zaman direniş mücadelemizde muazzam bir zirveyi teşkil etmekteydi. Ülkeye yeniden dönüşün gerçekleştirilmeye çalışıldığı bir sırada, Türkiye ve Kürdistan'daki bir yığın sosyal-şoven, küçük-burjuva reformist gücün ve hatta bölgesel ve uluslararası alanda bir yığın oportünist, revizyonist gücün feryatlarına karşın 15 Ağustos, Partimizin silahlı mücadele taktiğinin doğruluğunu en güçlü bir şekilde ispatladı. Sözkonusu güçlerin çeşitli feryat ve engellemelerine rağmen, Parti taktiğimizin ilk olarak uygulanmaya konulduğu alanlar, Partimiz ve halkımız açısından değil, ama Türk devleti ve sözkonusu güçler açısından müthiş bir bataklık haline getirildi.

Bu durum sadece sözde değil, aynı zamanda pratik olarak da, hem Türk sömürgecilerini ve hem de sosyal-şoven, reformist, oportünist güçleri kamuoyu ve halkımız nezdinde teşhir ve tecrit ederek, her birisinin Kürdistan adına siyaset yapmalarının önüne kesin bir kılıç darbesi indirerek, pratik anlamda Kürdistan halkının birlik çabalarına güçlü bir ivme kazandırarak uluslararası ilişkilerinin gelişmesini sağladı. Bu, Kürdistan adını kullanarak uluslararası alanlarda geçimlerini sağlayan sözkonusu güçlerin tek dayanak olarak gördükleri bu mevzinin yitirilmesine yol açarak, bu cepheden de kovulmalarını sağladı.

15 Ağustos'la birlikte en güçlü bir şekilde uygulamaya konan silahlı mücadele taktiği Partimizin, Kürdistan halkının içerisinde bulunduğu ve kabul edilmesi mümkün olmayan o tarihi ve toplumsal geçmişinin yarattığı ve her şeyin birbirine karıştırılarak tersyüz edildiği, parçalanmış, dağıtılmış, kendi kendisine yabancılaşmış bir hale getirildiği bir ortama en güçlü müdahalesidir. Silahlı mücadele taktiği, Partimizin daha önce de, daha geri düzeyde başvurduğu bir taktik olmasına rağmen, gerçek bir katalizör olma rolünü en hızlı bir biçimde 15 Ağustos Atılımıyla oynamıştır. İlk defa halkımızın içinde bulunduğu son derece çelişkili, çatışmalı ortama bu derece bilinçli, bu derece güçlü bir tarzda müdahale edilerek, tarihten, toplumsal yapıdan gelen ne kadar sahte, ne kadar halkımızın çıkarına bulunmayan, maskeli, üstü örtülü şey varsa hepsi bir bir yerli yerine oturtulmaya başlamıştır.

15 Ağustos'un en güçlü tanımı, sahte olan, halkımızın çıkarına yabancı olan, görünmeyen veya görünmesinde zorluk çekilen, üstü örtülü her şeyin açığa çıkarılarak gerçek anlamda bir toplumsal ayrışmayı sağlamasıdır. Denebilir ki bu olmadan Kürdistan'daki mevcut ortamda gerçek anlamda herhangi bir devrimci gelişmeden bahsetmek mümkün olamazdı. Toplumsal ortam o kadar bulanıktı ki, her şey mutlaka ters yüzü ile görünmekteydi; ancak ihanete önderlik edebilecekler yurtseverliğe önderlik eder gibi görünmekte; ancak artçı olabilecekler öncü gibi saflarda yer almakta; halkımızın çıkarlarına karşıt konumda olması gerekenler, sözkonusu çıkarların savunuculuğunu yapar gibi görünmekte; çağın en çok gerisinde olan şeyler en çağdaş olanlar gibi ele alınmakta; mutlaka sökülüp atılması gereken ne varsa en kabul edilir şey gibi değerlendirilmekte; en eski olan en yeninin kılıfı ile piyasada dolaşmakta; mutlak karşısında durulması gereken şeyler tanrı vergisi gibi görülmekte, kısacası, yapılmaması, olmaması, sökülüp atılması, değiştirilmesi gereken ne var idiyse ona sarılınmakta, kabul görmekte idi.

İşte 15 Ağustos'la birlikte gündeme konan silahlı mücadele taktiği, tüm bunlara karşı, mutlak ihaneti yaşaması gerekenleri ihanet saflarına gönderen; birleşmesi gerekenleri birleştiren; değişmesi gerekenleri değiştiren; öncü olması gerekeni öne çeken; artçı olması gerekeni geride bırakan; yabancı olanı söküp atan; her türlü suni çelişkiyi, çatışmayı, bölünmeyi durduran; tüm bunların yerine yenisini geçirmenin yollarını açan; herkese kendi çıkarlarına kavuşmasının yol yordamını gösteren; düşmanla olduğu gibi, devrimin öncüsü ve artçısı arasında da kesin sınır çizgilerini çizen; bu temelde eskiye ait ne varsa yıkarak, dağıtarak, yerine yeniyi geçirmenin ortamını netleştiren; her şeyi en devrimci bir tarzda yerli yerine koyan böyle bir taktiktir.

Kürdistan zemini üzerinde böyle bir rol oynayan silahlı mücadele taktiği, başta tüm Kürdistan halkı tarafından benimsenerek etrafında kenetlenilmesiyle birlikte, giderek uluslararası alanda da dost ve düş-

man güçlere meşruluğunu kabul ettirerek, Türkiyeli ve Kürdistanlı sosyal-şoven, reformist güçlerden bölgesel oportünist güçlere kadar bir yığın gücün saldırılarını durduran, adeta PKK çizgisine sessizce teslim olmalarını sağlayan bir taktik oldu. Başlangıçta, bilinçli çarpıtmalarla kabul edilmez, inanılmaz bir şey gibi gösterilmeye çalışılan bu taktik, giderek kendisini herkese büyük oranda kabul ettirdiğinden, ulusal ve uluslararası alanda Kürdistan adına, devrimci anlamda her türlü gelişmenin yolunu açıp bunun üzerinde pratik adımların atılmasını sağladığından ve tüm bu gelişmeler mücadelemize saldıran güçleri aştığından, adeta sözkonusu güçlerin PKK'ye teslim olmasını, PKK karşısında eriyip gitmesini sağladı. Ayrıca, zaten sözkonusu güçler tarafından durum bu biçimde başından beri bilindiğinden PKK'ye korkunç saldırılar yöneltilmekteydi. Fakat taktiğin bu biçimde uygulanmaya konması tüm bu saldırıları büyük oranda durdurduğu gibi, sözkonusu güçlerin dağılmasını da gerçekleştirerek PKK çizgisinin egemenliğini ileri düzeylere çıkardı.

15 Ağustos Atılımı, PKK taktiğinin bir parçası olan örgütsel düzeyde de ileri bir gelişme yaratarak, eskiye ait her türlü sahte örgütlenmeyi dağıtarak, onun yerine Parti örgütlenmesi önderliğinde tüm halk kitlelerinin, ulusal kurtuluş cephesi etrafında ve bunun bir parçası olarak, halkımızın modern anlamda ilk silahlı örgütü olan HRK içinde örgütlenmesinin yolunu açarak, silahlı mücadele taktiği uygun bir tarzda örgütsel bir mevzilenmeye gitmesini sağladı. Asırlar boyunca, son derece geri kalmış aşiret, tarikat, kabile vb. türden örgütlenmeler ile, düşmanın açtığı örgütsel kurumlar içinde yer almaktan öteye gidemeyen, böylece hep kendi çıkarlarına ters bir biçimde mevzilendirilmiş olan ve daha çok örgütsüz bir tarzda yaşayan halkımızın bu durumuna karşılık, 15 Ağustos, daha önce Partimizin önayak olduğu bir yığın örgütsel gelişme temelinde atılmış ileri, köklü bir devrimci atılımdır. Eskiden kalma her türlü geri, yabancı örgütsel kalıntı ve şekillenmeleri daha fazla yaşamalarına son verilerek, yerlerine belirlenen tarzda halkımızın çıkarına hizmet temelinde yeni örgütsel açılımlar sunarak; buna uygun ileri pratik adımların atılması ve bir gerçekliğin yaratılmış olmasıdır 15 Ağustos.

Tüm bunlar, Partimizin 1983'te ülkeye dönüş eylemiyle birlikte uygulamaya soktuğu silahlı propaganda taktiğinin, hem düşmanın başvurduğu tüm savaş taktiklerine ve hem de sosyal-şovenizm ve küçük-burjuva reformizmi ile ilkel milliyetçiliğin başvurdukları tüm taktiklere karşıt olarak gelişmesi ve zafer kazanarak halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine siyasal, askeri ve örgütsel her alanda ileri atılımlar kazandırarak halkımızın mücadele içerisinde yer almasının, savaş etrafında kenetlenmesinin sağlanmasıdır.

15 Ağustos proletarya devrimciliğinin zaferidir.

Her şeyden önce şunu belirtelim ki, 15 Ağustos eylemliliğinden, proletarya devrimciliğinin kesin zaferinden bahsederken, sadece proletarya önderliğinin, diğer sınıfları temsil etmeye çalışan ve proletaryanın dışında proletaryaya karşı savaşan sınıflara ait önderliklere karşı bir zaferinden bahsetmek istemiyoruz. Burada daha çok proletarya partisi içinde, proleter devrimci kişiliğin, küçük-burjuva, feodal-aristokrat ve diğer proletarya dışı sınıfların etkilerine karşı bir zaferinden de bahsetmek istiyoruz.

Hiç kuşkusuz ki, proleter devrimciliğinin ve buna uygun örgütlenmenin geliştiği her yerde, böylesi bir oluşum kendisini doğrudan, doğduğu ilk andan itibaren, proletarya dışı sınıfların ağır etkileri altında hissetmiş ve bu proleter dışı sınıfların etkileriyle savaşarak gelişmiştir. Proletaryasının daha zayıf olduğu, devrimde temel güç haline gelmediği ülkelerde proleter öncülük birkaç kat daha fazla içte ve dışta proleter dışı sınıfların etkileriyle savaşarak gelişmesini sürdürebilmektedir. Ülkemiz Kürdistan dikkate alındığında denebilir ki, bu gerçeklik daha da fazla geçerlilik kazanmaktadır. Bunun bir yığın toplumsal nedeni bulunmaktadır.

Ülkemiz sömürge ve yarı-feodal bir ülkedir. Mevcut sınıflar yabancı kapitalizm temelinde şekillenmişlerdir. Yeni, eskinin yıkılması temelinde inşa edilmediği için, eski, varlığını yaşatmakta; toplumsal yapının her alanında yeniyle sarmaş dolaş hükmünü icra etmektedir. Burjuva ögelerle feodal kurumlar ve hatta köleci kalıntılar birbiriyle iç içe geçmiş, birbirlerini etkilemiş durumdadırlar. Sınıfsal değişme ve gelişmeler, milli ve radikal tarzda olmadığından oldukça cılızdır. Ülkemizde güçlü bir sanayi proletaryası yoktur. Proletaryamız nitel ve nicel olarak cılızdır. Kendi arasında sanayide ve tarımda çalışanlar, mevsimlik olanlar şeklinde bölümlere ayrılmıştır. Her geçen gün proletaryanın saflarına köylülükten ve kent küçük-burjuvazisinden gelenler olmaktadır. Ve üstelik proletaryamız maddi ve manevi olarak kırdan tamamen kopmuş da değildir. Bu anlamda da üzerinde diğer sınıf ve tabakaların baskıları daha da ağır biçimde etkisini sürdürmektedir. Feodal ilişki, anlayış ve değer yargıları, bünyesinde önemli oranda barınmaktadır. Dinin uyuşturucu etkisi altında olduğu gibi, asimilasyon politikası da üzerinde önemli tahribatlar yaratmıştır. Açık ki, bir ülkede proletarya ne kadar zayıfsa, diğer sınıfların baskı ve etkileri de üzerinde o derece güçlü olacaktır.

"Diğer sınıf ve tabakaların şekillenmesi de bundan farklı değildir. Özellikle küçük-burjuvazinin nasıl şekillendiği, hangi temeller üzerinde oluştuğu diğer yazılarımızda yeterli bir şekilde açıklığa kavuşturulmuştur. O, milli bir kapitalizm temelinde şekillenmiş bir sınıf değildir. Türk sömürgeci kapitalizmine ve feodallere bağlılık temelinde oluşmuştur ve üzerinde bu sınıfların etkileri mevcuttur. Bu etkiler yaşamının her alanında, ideolojide, politikada, örgütlenmede, eylemde ve ahlakta kendisini göstermektedir."

İşte en genel biçimiyle, ülkemizde proletarya adına PKK şekillenmesi tamamen böyle bir toplumsal zemin üzerinde oldu. Bu durum daha başından beri, proletarya hareketinin, diğer ülkelerin leninist partilerinden daha yoğun bir şekilde proletaryadışı sınıfların etkileriyle savaşarak gelişeceğini gösterir.

Kürdistan'da proletarya devrimciliği şekillenmeye başladığında, hemen hemen hepsi küçük-burjuvazi adına olmak üzere bir yığın örgütçük ortaya çıkmıştı. Bunların her biri bir taraftan ulusal kurtuluş ortamını ideolojik, politik, eylemsel her alanda bulandırmak, gerçek devrimciliğin yönünü saptırmak için yoğun bir çaba içerisinde bulunmakta idiler. Ayrıca, her ne kadar proletarya adına hareket ediliyorsa da bu saflara proleter olmayan sınıflardan insanlar da yoğun olarak gelmektedirler. Bu da proletarya örgütlenmesi içerisinde, proleter devrimciliğin ortamını bulandırıp, proletaryanın yönünü saptırarak çalışmaktaydı. Proleter devrimciliğin henüz oluşmaya başladığı, dolayısıyla zayıf olduğu, bunlardan ayrı olarak bir yığın sosyal-şoven oluşumun da etkisinin yaşandığı bir ortamda savaş yürütmek, proleter devrimciliği ön plana geçirmek son derece zor bir olaydı. Hele ülkemizin özgünlüğü dikkate alınarak, her oluşumun kendi gerçek sınıf kimliğiyle değil de, son derece sahtekar bir şekilde proleter sınıf kimliğiyle ortaya çıkarak; maskeli bir tarzda hareket etmeleri durumuna bakıldığında bu güçlere karşı savaşımın çok daha çetin geçeceği açıktı.

Hareketimiz, ideolojik şekillenmesini gerçekleştirdiği dönemde, doğrudan Kemalizmden, yine bu damgayı büyük oranda taşıyan sosyal-şovenizm, dinsel gericilik, bölgecilik, aşiretçilik, ailecilik ve bireycilikten kaynaklanan, ulusal ve sınıfsal çıkarları temsil etmekten uzak, bir ideolojik bütünlüğe ulaşmamış, üstü proletarya adına cilalı bir yığın düşünce kırıntısı ortalığı bulandırmaktaydı. Sözkonusu düşünce kırıntıları, sahiplerinin adına hareket ettikleri sınıflara bir şey vermekten ve bu sınıfların çıkarlarını temsil etmekten uzak olduğu gibi, proleter ideolojinin gelişmesi önünde de ciddi bir engel teşkil etmekteydi. Proleter ideolojinin henüz yeterince gelişmemiş olmasından dolayı, proletarya adına hareket eden bireyler bile kendi kişiliklerinde daha çok

diğer sınıfların etkilerini konuşturmaktan kurtulamamaktaydılar. Fazla teknik imkanlara da kavuşturulamamış olan bu savaş, proletarya adına çok zor koşullarda sürdürülmesine ve sözkonusu güçlerin akıl almaz karşı koyuşlarına rağmen proletarya özellikle de zaferini bu alanda kazanarak egemen olmaya başladı. Sözkonusu savaş aynı zamanda proleter devrimci bir oluşum olarak Hareketimiz saflarında da yürütüldü.

Proletarya dışı sınıfları temsilen oluşmuş güçlere karşın, proleter devrimciliğin saflarında, proletarya dışı sınıfların etkilerine karşı mücadele daha çetin oldu. Bu durum daha ilk andan başlayarak bir ayrışmayı doğurdu. Daha o dönem "Ulusal Bağımsızlık" gibi bir talepleri olmayan; daha çok bölgeci, aileci, aşiretçi vb. düşünceleri taşıyan; Kemalizmin, feodalizmin ve küçük-burjuva reformizminin ağır etkilerini yaşayan unsurlar, proleter devrimci çizgiyi kavradıkları ve bunu kendi sınıfsal, ailesel vd. çıkarlarına uygun bulmadıkları anda, proleter devrimciliğe karşı bir savaş başlattılar. Bu savaş sonucunda ya proleter devrimci safları terk ederek başka saflara geçtiler, ya tamamen tasfiye olup gittiler, ya da kendilerini yenileyerek, sınıf intiharını yaşayarak, proleter devrimcilik içinde eriyerek, proleter hareketin bir militanı durumuna geldiler. Bu dönemin özgünlüğü gereği, diğer oluşumların saflarında sözkonusu ayrışmalar ayrı gruplaşmaları, fraksiyon çatışmalarını vb. doğurduysa da, proletarya devrimciliği saflarındaki ayrışmalar daha çok bireysel düzeyde ve tasfiye olma biçiminde gerçekleşti. Savaş daha çok ideolojik düzeyde sürdü ve politik düzeyde herhangi bir grup çatışmasına dönüşmedi. Proletarya devrimciliğinin saflarındaki bu proletarya dışı ögeler, daha bu dönemde bile, ideolojik anlamda çok cılız da olsa fazla bir varlık götüremediler. Bu, proleter ideolojinin üstünlüğünü göstermektedir. Bu olgu proleter hareketin saflarındaki proleter dışı unsurlar şahsında daha sonraki dönemlerde de herhangi bir varlık gösteremedi. Açık ki, proleter devrimcilik saflarında, diğer sınıfların etkilerinden kaynaklanan savaşım hiçbir zaman ideolojik olmayacaktı. Çünkü proletarya ideolojisi ülkemizi bağımsızlığa götürecek biricik ideoloji olarak alternatifsizdi. Zaten bu gerçekliğin bilincinden hareketledir ki, proletarya dışı diğer sınıflar adına şekillenen güçler bile son derece sahte bir şekilde proleter maskeyi takınmadan hareket edememekteydiler. Son derece sahte de olsa, ayrı gruplar olarak oluşmuş, proleter ideolojinin etkisini daha az yaşayan bu güçler fazla bir varlık gösterip proleter devrimcilik saflarındaki sınıfdaşlarını fazla besleyemediklerine göre, bu saflardaki bireylerin herhangi br ideolojik varlık gösterebilmeleri pek mümkün olamazdı.

Ancak sözkonusu proleter dışı etkiler, buna rağmen kendilerini başka biçimlerde gösterecek ve bu temelde daha çok kendiliğindenci bir tarzda, belli bir örgütlenmeden uzak da olsa kendilerini gösterecek ve bu durum proleter devrimciliğin örgütlenmesine, eylemine yansıyacak, proleter devrimcilik burada sürekli bir tehlike altında ilerleyecekti. Nitekim bu durum Hareketimizin pratiğinde uzun bir süreden beri yaşanmaktadır. 15 Ağustos Atılımıyla proleter devrimcilik kesin bir zafer kazandıysa bile, hala proleter dışı sınıfların etkileri, proletarya devrimciliği saflarında varlığını devam ettirmektedir ve yenilmiş bir durumda da olsa varlığını sürdürmeye devam edecektir. Dolayısıyla bu durum proletarya devrimciliği için sürekli bir tehlike teşkil edecektir.

Partimizin kuruluşuyla birlikte politik mücadele aşamasına geçiş yapıldığında ve özellikle bu resmen ilan edildiği ilk anda, başta küçük-burjuvazi olmak üzere diğer sınıf ve tabakalar adına oluşmuş bir yığın güç şiddetli feryatlarını bastırdılar. Henüz ideolojik alandaki yenilgilerini ve Partimizin zaferini sindiremeyen bu güçler, bu alanda da sıkıştırılmaya başlandıklarında, Partimize karşı savaşımlarını politik bir karaktere büründürerek, ister her biri kendi çapında, ister kendi aralarında UDG misali ittifaklar oluşturarak silahlı mücadele başlattılar. Açık ki, bu diğer sınıflarla proletarya arasındaki sınıf savaşımının vardığı yüksek bir boyuttu. Türk devletinin doğrudan organizatörlüğünde, küçük-burjuvazinin en üst kesiminin, aşiretçi-feodal kalıntılarla da uzlaşarak Partimiz şahsında proletaryaya karşı başlattığı bir savaştı bu. 12 Eylül faşist rejiminin işbaşına gelmesi ile sözkonusu güçlerin önemli oranda gerilemesi başgöstermiş ve kesin yenilgilerine yol açmadan bu savaş kesintiye uğramış oldu. Ancak bu, bu alandaki sınıf savaşımının bitmesi anlamına gelmiyordu. Savaş başka koşullarda ve başka biçimlerde devam edecekti.

Yurtdışına çıkış koşullarında sözkonusu bu savaşın silahlı biçimlerde sürmesine pek imkan bulunmadığından, daha çok politik ilişki ve ittifaklar alanında devam etti. İster Ortadoğu toplumunun daha çok küçük-burjuva toplumu olması ve bu zeminde oluşan hareketlerin böyle bir damgayı taşımalarından kaynaklansın ve isterse Avrupa emperyalizminin Kürdistan'a ilişkin politikasının doğrudan etkilerinden kaynaklansın, bu durumun kendilerine sağladığı kısa vadeli avantajdan yararlanarak kendi aralarında üçlü-beşli ittifaklar kuran bu güçler, sözkonusu sınıfdaşları da kendilerine koltuk deyneği yaparak Partimizi bitirmek, bağımlı bir parti haline getirmek istediler. Bununla da yetinmeyerek, sosyal-şovenizmle ilişki ve ittifak içerisinde, Hareketimizin içine de el atmaya çalışarak Partimizi içten bölme çabalarına giriştiler.

O dönemde, sözkonusu güçlerin, "PKK eylem temelinde gelişen bir örgüttür ve bugün eylem koyma imkanları bulunmamaktadır. Kadrolarını da bu temelde eğitmiş olduklarına göre Konferans'ta dağılmamaları mümkün değildir" biçiminde bir umutla yaşadıkları ve bu yönlü bir çaba sürdürdükleri bilinen bir şeydir. Ancak, PKK I. Konferansı'nda çıkan sonuç bu olmayınca, sözkonusu tüm güçler ağız birliğiyle Konferans kararlarına saldırarak PKK'ye yönelik çalışmalarına hız kazandırdılar. Nitekim, bir yığın politik sıkıştırma çabalarından sonra, PKK'nin II. Kongresi'nde açığa çıkmaya başlayan Semir provokasyonu doğrudan bu çabaların bir parçası olarak gelişti.

Bu durum, daha çok küçük-burjuvazi adına hareket eden sosyal-şovenizmden küçük-burjuva reformizmine, oradan küçük-burjuva oportünizmine kadar bir yığın gücün dışardan Partimize yönelttikleri saldırıların Partimiz içinde yoğun bir şekilde sürdürülmesinin bir ifadesiydi. Kimi doğrudan Partimizin karşısına geçerek bu savaşı sürdürürken, kimisi Partimizle sözde ilişki ve ittifak içinde Partimizi "ıslah" etme çabası sürdürmekte, kimisi de doğrudan Parti içinde Partiyi yıkma, ele geçirme çabalarını yürütmekteydi. Kendi aralarında geliştirdikleri ilişki, ittifak ve görev bölümü temelinde Partimize yönelttikleri sınırsız saldırılara rağmen başarılı olamadıklarını anladıkları yerde, bir bütün olarak hepsi doğrudan Partimize karşı bir cephede yer alarak açık saldırılara yöneldiler.

Bu, artık sınırları kesin olarak çizilmiş bir yol ayrımıydı. Artık sadece Türkiye ve Kürdistan'da değil, ayrıca sadece Parti içinde de değil, bir bütün olarak bölgede proleter devrimcilikle küçük-burjuva devrimciliği birbirinden ayrışıyordu. Semir provokatörü tüm bu güçler adına bu gerçeği şöyle dile getiriyordu: *"PKK, orasından, burasından kırpılarak halledilecek bir güç değildir. PKK'ye karşı mücadele köklü olmalıdır, köklü tedbirler almalıyız."* İşte bu, küçük-burjuvazinin Partimizin oluşumundan beri, Partimize karşı sürdürmüş olduğu on yıllık saldırıları sonucunda ulaşmış olduğu müthiş bir gerçekti. Semir bu gerçeği sözkonusu tüm güçler adına haykırıyordu. Kesin bir yol ayrımına ulaşılmış, küçük-burjuvazi adına hareket eden güçler geri bir adım atmak durumunda kalmışlardı; ama henüz savaş tüm şiddetiyle sürecekti.

Nitekim, yine Partimizin ülkeye yönelik faaliyetlerine avazları çıktığı kadar saldırdılar: "Halkı katliama götürecekler", "Göreceksiniz Hakkari'de bir teki bile sağ kurtulamaz" deyip esas umutlarını bir kez daha, ataları olan Türk burjuvazisinin "mehmetçiğine" bağladılar. Partimizin bu son derece tarihi adımını engellemek

için, yoğun çabalarla birlikte bu umutla yaşadılar, bu umutla savaştılar, ancak beklentilerine ulaşamadılar. Partimiz her gün biraz daha ilerleyerek, her gün biraz daha güçlenerek gelişmesini sürdürdü. Bu gelişmeler, Parti saflarında arta kalan bir yığın küçük-burjuva kalıntının safları terk ederek kaçmasına, düşmana sığınmasına rağmen yaratıldı. Ve elbetteki bu aynı zamanda bir yığın gelişmeyle birlikte, sözkonusu güçlerin de tükenişini hızlandıran bir çalışmaydı. Ayrıca, daha önce en zor koşullarda üç yıl boyunca kesintisiz bir biçimde sürdürülen ve küçük-burjuva yapılanışları yerle bir ederek köklerini kurutan zindan direnişleri de bu zemini son derece güçlü bir tarzda besleyen bir kaynaktı.

İşte böyle bir zemin üzerinde 15 Ağustos 1984'te Eruh ve Şemdinli'de ilk silah seslerinin duyulması ile, bahsedilen tüm bu küçük-burjuva güçlerin fiilen yenilgiyi kabul etmeleri ve teslimiyet bayrağını çekmeleri bir oldu. 1983 başlarındaki yol ayrımı, 1984 Ağustos Atılımıyla kesin bir yenilgiye dönüştü. Bu nedenledir ki, PKK'ye karşı olan herkes birbirine düştü. Küçük-burjuva güçler, atababaları olan Avrupa sosyal-demokratlarına, "Biz bu işte yokuz", "durdurun", "bu bir provokasyondur", "halkı katliama götürüyorlar" deyip sızlanırken, Avrupalı sosyal-demokratlar da "Hani durduracaktınız, hani yıkıntıya götürecek, teslim alacaktınız? PKK bir kitledir, bir halktır, bu durumda açıkça karşıya alamam" deyip sözkonusu küçük-burjuva sızlanmalarını bu biçimde cevaplandırmış oluyordu.

Aynı sızlanmayı bir başka cepheden, ama bununla bağ içerisinde ilkel milliyetçilik de yapıyordu. Onlar da "Siz delirdiniz mi, Türk mehmetçiğine kurşun sıkılır mı, Türk devletini bize saldırtacaksınız, sınır üzerinde eylem koymamalısınız, İstanbul'da konulabilecek eylemler kamuoyunda daha fazla etki bırakıyor, daha geniş propagandaya yol açıyor, uluslararası demokratik kuruluşların dikkatini daha fazla çekiyor, sınır üzerinde eylem koymakla bizi iki değirmen taşı arasında sıkıştırıyorsunuz. Hiçbir aşiret ağası sizden taraf değildir. Biz de böyle bir gelişmeyi kabul edemeyiz" vb. türden ipe sapa gelmez bir yığın sızlanma içine girdiler.

Bir benzer sızlanma da değişik biçimlerde ve bireysel düzeylerde Parti saflarında duyulmaya başladı. O güne kadar Partiyle beraber yürümüş, bir yığın proleter dışı sınıf etkisini taşıyan, ama açığa vurmayan bu küçük-burjuva aydın tipler, ya da küçük-burjuva karışımı feodal aristokrat kökenli ögeler de feryat etmeye başladılar. Ya devrim saflarını terk ederek düşmana sığındılar, ya aynı sınıfları temsil eden güçlere sığındılar, ya da "Mücadele koşulları zordur, ülke içinde yapamıyoruz, edemiyoruz, hastayız, fiziki olarak kaldıramıyoruz, cephe gerisinde, yurt dışında çalışmak istiyoruz" deyip tepkilerini bu biçimde belirttiler.

Aynı zorlanma ağırlıklı olarak proleter devrimciliğe ulaşmış, ama henüz proletarya dışı sınıfların da etkilerini yaşayan devrimcilerin şahsında da yaşandı. 15 Ağustos, bu anlamda bireyler düzeyinde de, bir devrim, bir ayrışma anlamını taşıyordu. Bu nedenle her birey ya pratik gelişmelerin hızına ayak uydurmak için hızla kişiliğinde bir düzeltme seferberliği başlatarak gelişmelerin seviyesinde seyredecek, 15 Ağustos'un yarattığı militan ruha ulaşacak, ya da sözkonusu sınıf dışı etkilere yenilerek gelişmelerin gerisinde kalacak, altında ezilecek ve gelişmeler tarafından acımasız bir tarzda dıştalanacaktı. Denebilir ki hemen hemen tüm devrimciler 15 Ağustos Atılımıyla birlikte böyle bir soru ile karşı karşıya geldiler.

Kuşkusuz tüm bu sızlanmalar değişik biçimlerde ve değişik düzeylerde proletarya partisine karşı uzun yıllardan beri sürdürülen savaşın bir dönüm noktasına gelip dayanmasının en somut bir ürünü ve proletaryanın lehine alınmış en güçlü sonuçların ifadesidir. Ve zaten, küçükburjuvazi adına alınmış bu ideolojik, politik, örgütsel, eylemsel yenilgiden dolayıdır ki, daha önce hep küfür ettiği, silaha bir daha saldırarak, can çekişme noktasında bir daha Avrupa zemininde Partimize yönelik silahlı saldırılarda bulundular. Hiçbir zaman düşmana karşı kullanmadıkları silahlara, başvurmadıkları silahlı mücadeleye hem de Avrupa zemininde başvurmaları, ölüm döşeğinde bir gücün düşmana milis olmasından başka bir anlama gelmemektedir. 15 Ağustos Atılımından sonra sözkonusu güçlerin varlıklarını başka biçimlerde değerlendirmenin bilimsel bir izahı kalmamıştır.

Partimiz, 15 Ağustos Atılımıyla sözkonusu güçlere karşı kazanmış olduğu kesin zaferi çok daha derin anlamıyla, yine sözkonusu güçlerin içimizdeki uzantıları olan proletarya dışı ögelere karşı da kazandı. Bunlar, Parti saflarını terk edenler, karşı saflara geçenler, siyasal yaşama son verenler, Parti saflarında sınıf intiharına uğratılıp tasfiye olanlar vb'lerdir. Denebilir ki devrimin motoru, beyni durumundaki Partimiz, en ciddi tehlikelerden birini burada yaşamaktaydı. Bu tamamen ülkemizdeki toplumsal şekillenmeye özgü bir durumdan kaynaklanmaktaydı. Ve adeta "Parti saflarını oportünist unsurlardan arındırarak güçlenin" ilkesi en çok bizim ülkemizde ve bizim Partimiz için geçerlidir. Gerçek anlamda bir oportünizmden arınma olayı yaşanmadan devrimci mücadelede fazla bir gelişme sağlamanın olanağı bulunmamaktadır. Bu nedenle denilebilir ki, proletarya adına en büyük meydan savaşı burada verilmeli ve en büyük zafer burada kazanılmalıydı. Burada bir zafer kazanıldığı, proleter devrimcilikte bir büyüme, bir gelişme meydana geldiği oranda pratiğe daha güçlü yürümenin ve daha büyük zaferler kazanmanın yolu açılmış olacaktı.

Nitekim, Partimiz böyle bir mücadeleyi başlattığı günden itibaren, kendi içinde de ideolojik, politik, örgütsel, pratik her alanda proletarya dışı sınıf etkilerine karşı böyle bir savaşı da sürdürdü ve sürdürmeye devam etmektedir. 1973-78 Partimizin ideolojik alanda, 1978-80 yılları politik alanda ve daha sonraki yıllarda örgütsel-pratik alanda kazandığı zaferleri kesinliğe ulaştırarak devrimde proletarya önderliğini garantilemiştir. İşte bu sonuç, Partimizin 15 Ağustos Atılımıyla ulaştığı en büyük sonuçlardan birisidir.

Bu birey düzeyinde de ele alındığında, daha önce birçok sınıfın etkilerini birden yaşayan bireyin giderek proletarya dışı sınıf özelliklerinden arınması, giderek ideolojik, politik, pratik her alanda proleter özelliklerle donanması, uzun yıllardan beri proletarya adına düzeltilmeye çalışılan devrimci kişilikteki bir yığın nicel gelişmenin nitel bir dönüşüme uğraması sonucu proleter devrimciliğin bireylerin şahsında gerçekleştirdiği son derece görkemli bir devrimdir. Ve bu devrim, genelde devrimin en büyük garanti belgesidir.

Örgütsel düzeyde ele alındığında, aynı devrimin Parti saflarında da gerçekleştiğini görmek pekala mümkündür. Parti saflarının tamamen proleter dışı sınıflardan kaynaklanan ve esasen de küçük-burjuvaziden kaynaklanan oportünist ögelerden büyük oranda arınmış olması, bu arınmanın bireyler düzeyinde de esas itibarıyla sağlanmış olması, proleter-devrimci kişiliğin, Partinin proleter devrimci ideoloji ve politikasıyla bütünleşmesi, tüm bunların toplamından oluşan uzun yılların pratik deneyim ve tecrübesinde sınanmış, bu yolda büyük zaferler kazanmış bir parti örgütünün ortaya çıkması demektir. Devrimi garantilemiş olmaktan öteye, devrimde yarı yola ulaşmak, bunu şu veya bu oranda aşmış olmak demektir. Bundan böyle gelecek bu kadar güvenli, bu kadar teminat altına alınmıştır. Eski esas itibarıyla yıkılmış, yeniyi inşanın kapıları sonuna kadar açılmış ve bu yolda büyük mesafeler katedilmiştir. 15 Ağustos Atılımı her alanda olduğu gibi, proletarya devrimciliğinin gelişmesinde de, yılların birikimini nitel bir dönüşüme uğratmış bağımsızlığı yakınlaştırmıştır.

-Yaşasın 15 Ağustos Atılımı!
-Yaşasın Proleter Devrimcilik!
-Bağımsızlık ve Özgürlük Zaferlerine Doğru İleri!

11 Ağustos 1986

15 Ağustos ve Bir Dönemin Anıları

Nice yalçın ·dağlar aştıktan sonra nihayet derin muhteşem vadileri, bilinmeyen yerlere sürüklenen temiz ve berrak suları, dağların eteklerine serpilmiş muhteşem manzaraları, ormanları, serin suları ve havasıyla insana ayrı bir güç veren yaylalarıyla kendi ülkemizdeyiz. Uzun ve bitmek bilmeyen bir yolculuğa benziyordu yolculuğumuz. Her yeni kilometrede insanı derinden etkileyen görüntülerle tanışa tanışa sürükleniyorduk. Karşılaştığımız her şey ayrı bir merak uyandırıyor; kendimizi tümden vererek durumu kavramaya ve gerçeklikle aramızdaki mesafeyi bulmaya çalışıyorduk. Yüz yüze geldiğimiz gerçeklik, insanlarımızın yaşantısı, giyimi ve kuşamı, kısacası her şeyiyle insanı coşturan bir gerçeklikti. Geçmişle yapılan her kıyaslama insanda derin bir acı yaratıyordu. Artık her şey değişmişti. Birçok şey yeniden öze ve biçime bürünüyor; tarifsiz bir rahatlık ve yeni umutlarla doluyorduk. Varılacak yere artık varılacaktı, bu kesindi. Hiçbir zorluk, açlık, susuzluk, yorgunluk ve acı bu gerçeklik karşısında ayakta duramıyor, silinip küçülüyordu. İnsanlarımız her görüntüsüyle Kürdistan'ın çilekeşliğini ve acı dramlarını yansıtıyorlardı. Adeta gözlerinde bir şeyler arıyorduk; nasıl bakıyorlardı yaşama, nasıl karşılanıyorduk? Belli belirsiz bazı umut ışıklarının varlığına rağmen omuzları çökmüş insanımızın derinden bir nefes aldıktan sonra sarfettiği ilk söz şu oluyordu: "Kurd nabin tiştek (Kürt'ten iş çıkmaz)." İlk karşılaştığımız tablolar genellikle böyleydi. Ancak, biraz daha sabır diyorduk; bilseniz bizim gücümüz nelere kadir, bir bilseniz neler olacak! Bir yandan yüzyılların birikmiş acılarının doğurduğu duruma böylece tanık olurken, bir yandan da içimizde taşıdığımız yüce Partimizin umut tohumlarının serpilmesi halinde nelerin olacağını düşünerek içimizden kocaman ve etrafı titreten bir HAYIR'la karşılık veriyorduk mevcut gerçekliğe. Her noktamızı nasıl atağa kaldıracağımız düşüncesine bir cevap bulmak için beynimizi zorluyorduk. Karşılaştığımız tipik bir durum da, halkın bağrında halen bazı beklenti ve özlemlerin derinden de olsa, varlığını koruduğuydu. Eğer bir birleşebilirsek, derindeki isyan tohumlarının nasıl saçılacağını da tahmin edebiliyorduk. Nitekim, alana yerleşen arkadaşların değerlendirmeleri de pratik olarak bunu doğruluyordu.

Güney Kürdistan'a geçecektik. Rehberler ayarlanmış, son hazırlıklar da tamamlanmıştı. Yolculuğumuz epey zorlu olduğu halde, irademizi zorlayarak hedefe varmaya çalışıyorduk. Rehberlerimizden ikisi arkadaşlarımızdı, diğer ikisi de yerliydi. Biraz ihtiyar, ama yürüyüşü ve dikkatiyle işinde ustalaşmış olan, yaşamı mahkumluk ve peşmergelik yaparak geçmiş değerli yurtsever Sadık (Kendisine kısaca Sadık amca diyorduk. 1985'te düşman askeriyle giriştiği çarpışmada büyük bir kahramanlık örneği sergileyerek şehit düştü.) Irak sınırına kadar bizi büyük bir dikkatle kavuşturmuştu. Burada sınır köylerinden getirdiği bir rehberle bizi Irak'a geçirtti ve kendisi geri döndü. Hiçbir tehlikeyle karşılaşmadan sağ salim varmıştık yerimize. Geldiğimiz alanlardan farklılık gösteren herhangi belirgin nokta bulamamıştık. Kaçak olarak geçirdikleri sürülerle bir suyun başında duran birkaç silahlı adamla, küçük gruplar halinde ilerlediğimiz yöne doğru yol alan peşmergeler görülüyordu ortalıkta. Biz grup olarak belirli aralıklarla çeşme başlarında verdiğimiz iki moladan sonra arkadaşlarımızın ve diğer örgütlerin bulunduğu bir kampa varmıştık. Şafak henüz sökmemişti. Nemli ve sisli bir hava vardı. Arkadaşların çoğu yatıyordu. Biz de yolculuğun yorgunluğunu atmak için hazırlanan yerimize çekilerek rahat bir uyku uyuduktan sonra diğer bazı işlemlerin de tamamlanmasıyla normal yaşantıya katıldık. Bu arada alanın durumunu ve merak ettiğimiz bazı durumları kavramaya çalışıyorduk. Rahatsızlığım nedeniyle biraz dinlenmem gerektiğinden, kampta kalıyordum; fakat peşmergelerle arkadaşlarımızın coşkulu sohbetlerine ve her akşam düzenledikleri oyun faslının coşkusuna dayanamayıp aralarına sokuluyordum.

Bir süre sonra buradan ayrılıp bir haftalık yürüyüşten sonra ... kampına vardık. Derin ve görkemli dağların arasında, Zap Suyu'nun iki yanına kurulmuş olan yeni kamp geçici yerleşim yerlerini andırıyordu. Arkadaşların kaldığı ağaç dallarından yapılmış yazlık eve yaklaşırken ilginç bir şey oldu. Önde yürüyordum. Aniden bir dağ ayısının üzerime geldiğini gördüm.

Bir an şaşkınlık geçirdim. Koşarak yaklaşan ayı aniden üzerime atıldı. İrade dışı elimle ittim, geri gitti. Sonra öyle vahşi bir durumunu göremeyince ve diğer arkadaşlardaki sükuneti farkedince rahatladım. Ayı tekrar ayaklarıma dolandı, elbisemi ağzıyla çekiştiriyordu. Sonra beni bıraktı. Arkadaşlar gülerek seyrediyorlardı. Yaklaşıp tokalaştıktan sonra Agit arkadaş, "Korkmadın değil mi? Bir şey yok, evcildir. Buranın koruyucusudur o" dedi. Sonra oturup gelişmeler hakkında sohbete koyulduk. Birkaç günlük bir dinlenmeden sonra uzun sürecek olan bir yolculuğa daha koyulduk. İran sınırı yakınındaki ... kampıydı bu seferki hedefimiz. Muhteşem doğa güzelliklerini görmenin zevkiyle yolumuza devam ediyorduk. Her bir parçası ayrı bir güzellik ve şaheserdi. Bütün bu güzelliklerin arasında savaşta harabeye dönmüş köyler ve hakim olan sessizlik ise ayrı bir acı gerçeklikti.

... kampında biraz dinlendikten sonra, eski bir peşmerge olan Mam Şexo'nun köyüne vardık. Yaşı ileri olmasına rağmen,

enerjik yapısı hemen dikkati çekiyordu. Ailece durumlarını görüntülemek için fotoğraflarını çektirdik ve günün yorgunluğunu atmak için hazırlanan yerimize geçtik.

Sıcak ilgi, yurtseverlik ve Kürtlüğün her bakımdan hakim olduğu bu aileyi ve köyü ardımızda bırakarak... kampına doğru yola koyulduk. Bir-iki mola verip dinlendikten sonra arkadaşların bulunduğu eve vardık. Yüklerimizin bir kısmını burada bırakıp iki günlük bir dinlenmeden sonra son noktamıza doğru harekete geçtik. Bir aya yakın süredir sürekli yürüyorduk ve epeyce bitkin düşmüştük. Buna rağmen, hedefe varmak için kendimizi zorlamalıydık. Dağ yaşantısına yabancı olan birkaçımız daha çok düşmelerine rağmen yardımlaşarak derin vadiyi takiple son noktamıza vardık. Derin bir vadinin içine serpiştirilmiş yerleşim yerleri, çevresini saran dağları, yeşilliklerle süslü doğası, yalnızlığı, asi ve vahşi görünümü, ortasından akan coşkun su ile ayrı bir duygu yaratıyordu. İnsan manzaraları bu gerçeğin bir tamamlayıcısıydı. Fazla hareketli görünmeyen yerleşim yerleri, ortalarda dolanan insanlar, hemen her şey yalnız ve uzak bir diyarı andırıyordu. Birçok soruna çözüm bulmak için çok yönlü bir hazırlık çalışması sürdürülüyordu. Bir yandan yerleşim yerinin halli için ev yapımı, diğer yandan lojistik sorununun halli ve örgütlenmesi önemli bir sorundu. Başlı başına bilinçli bir uğraşı gerektiriyordu. Bazı olanaksızlıklar, bu konudaki deneyim azlığı, tecrübesizlik ve sorunları önceden kestirememe durumu, yoğun bir iradi direnmeyi zorunlu kılıyordu. Bir yandan, kötü amaç ve planlar peşinde koşanların çabalarını boşa çıkarmak, bir yandan, yaşamın örgütlenmesi ve devamı için bazı fedakarlıklar ve zorlanmalara katlanmak; bunların esas sorunumuzun önüne geçmemesine çalışmak ve ayrıca devrimin sorunları ve savaş alanına edapte olma konusundaki eksikliklerle mücadele, özgün çabalar ortaya koymak, içine girilen çalışma ortamı bu sorunların çözümünü şu veya bu şekilde yakınlaştırmaktaydı. Sorunların çözüm çabaları birçok konuda önemli bir tecrübe ve deneyim kazandırırken, önümüzdeki çalışmalarımıza daha objektif yaklaşmamızı da sağlıyordu. Ama gerçek şu ki, Partiye, halka ve devrime olan soylu inancın ve iradenin zaferiydi bu kamp pratiği. Yenilgi alan ise, soysuz amaç ve güdülerin; masum veya "cesur" görüntüler altında olsun, sahte ve eskimiş şeylerin savunulmasıdır. Militan kadro, kudretini ve azmini burada sınamış ve çelikleşmişti. Feodal entrikalar ve sinsi yöntemlerle bir timsah soyu karakteri sırıtıyordu sahte görüntünün ardında. Fakat her şey bilinçlice ve sabırla dokunmalıydı. İçerde kabaran bir öfke vardı. Fakat gerçek umut vücut bulamıyor, ortalığı bin bir soysuz amaçla kaplayan karanlığın ve eskinin temsilcileri, en soylu amaç ve gerçekleri mahkum etmeye çalışıyorlardı. Gerçek umut yüreklerden dile ürkekçe uzanıyor, ancak vücut bulamıyordu. Ülkemizin bu parçasındaki çilekeş ve kahraman halkımız umut dolu gözlerle "yeni" olanlarda bir şey arıyor, ancak bunun hemen olmayacağını bilerek umutlarını derine gömüyordu.

Bu konudaki ilginç bir anıyla durumu anlatmak daha uygun olacaktır:

Sıcak bir yazı peşimizde bırakmıştık. Artık sonbaharın soğuk yağmurları başlamıştı. Normal yaşam sürüyordu. Bir grup arkadaşla günün yoğun uğraşı sonunda köşemize çekilmiş, bir şeyler okuyorduk. Bir grup KDP peşmergesi yağmurdan kaçarak evimize sığındı. Epey ıslanmışlardı. Kendilerine hemen yatacakları bir yer hazırladık. Biraz sohbetten sonra, yorgun olduklarını belirtip yattılar. Çok az erzağımız vardı, ancak onlara iyi bir şeyler hazırlıyorduk. Sabah şafakta uyanıp en iyi yiyeceklerimizden oluşan bir yemek yapmaya çalıştık. Beş çay bardağı pirincin içine bir köşede beklettiğimiz kurumuş biber, patlıcan ve domates parçalarını attık. Bize göre, mükemmel bir şeydi bu. Böyle bir çorbayı herhalde beğenirlerdi. Ekmeğimiz ise, içinde en az palamut bulunanı ve yumuşak olanıydı. Biz, bizi tebrik edeceklerini bekliyorduk. En iyi şeylerimizi vermenin gönül rahatlığı da vardı. Komutan yavaşça masaya yaklaştı bir parça ekmek ağzına aldı, çorbadan da bir kaşık tattıktan sonra, "Sağ olun aç değiliz" deyip dışarı çıktılar. Bir taraftan hayal kırıklığına uğramış yutkunurken, diğer taraftan birbirimize bakakaldık arkadaşlarla. Ne yapabilirdik ki? Sonra dışarıdan öfkeli bir ses duyduk ve dışarı çıktık. Komutan, kendine ve kendi sahiplerine okkalı küfürler savuruyordu, "Hepimiz Kürt değil miyiz. Namussuzlar" deyip, ardına bakmadan ıslanmış patikadan aşağı inip yolllarına devam ettiler. Herhalde her gün torbalarla ve kazanlarla ekmek ve pirinci nasıl döktükleri gelmişti aklına. Ancak, onur zafer kazanmıştı yine!.. Bir yemeğe, bir onlara bakıyorduk. Sonra bir arkadaş, "Boşverin üzülmeyin, biz kazandık: Şimdi bunu kaşıklayalım" deyince gülerek oturduk ve biraz da beklediğimiz bu durum üzerine konuşmaya daldık. Anlamamalarına şaşırmıştık ama diğer yandan da PKK ve onun insanlarını bir gün tanıyacaklarını biliyorduk.

Hepimiz baharı büyük bir umut ve heyecanla bekliyorduk. Artık dönmeliydik ait olduğumuz yerlere. Birçok deneyim, tecrübe ve zorlu bir sınavdan sonra her yönüyle gerçekliğimize daha yakın ve objektif düşünebiliyorduk. Taze ve insanı birçok yönüyle duygulandıran, olgunlaştıran, acı-tatlı gerçeklerle yoğuran bir yaşam gerçekliğiydi gerçekliğimiz.

Akşamın kızıllığında düzenlenen govendleriyle dağları titreten canlı ve enerjik ritmle, insanı coşturan oyunlarıyla, derin üzüntü ve hırs kaynağı Şekiw Dağı'na yaslanmış ruhu ve taze anılarıyla, Zagros'u arşınlayan adımlarıyla bizi hiç yalnız bırakmayan şehit yoldaşlarımızı düşünüyorum. Zagros'un çetin yokuşunda bastonuna dayanarak yavaş yavaş yol alan Ethem AKCAN yoldaşın, Zagros'un bağrına gömülen Yaşar ORGAN yoldaşın, büyümek ve intikam almak için çırpınan Ercan KILIÇ yoldaşın ve diğerlerinin; Abdulkadir BİÇİM'in, Zeki SÖYLEMEZ'in ve daha nicelerinin taze anılarını unutmak mümkün mü? Zagros, bizimle vücut bulan, şehitlerimizle büyüyen yeni dağlarımıza nasıl da teslim ediyor kendisini.

Bir yandan yeni yaşam problemlerinin çözümüne hazırlıklı olmak için yoğun bir çalışma içine girilirken, bir yandan da artık orta sınır bölgesine doğru gruplar yavaş yavaş akmaya başlamıştı. Birçok acı-tatlı anıyı geride bırakarak, tüm tazeliği ve güzelliğini hiç gizleme ihtiyacını duymayan doğanın nefis güzelliklerinin tadına vararak yol alıyorduk. Yağmurlu hava, nemlenen toprağın hoş kokusu, yaşanmaya değer bir güzellik ve gerillanın hayalindeki ideal coğrafya... Bahar yağmurlarının coşturduğu vadileri aşmak epeyce zor olmasına rağmen, ilkel yöntemlerle yapılan aletlerle bu geçiş sağlanıyordu. Birkaç gün süren yolculuğumuz sonunda ... kampına varmıştık. Kamptaki arkadaşların sayısı oldukça kabarmıştı. Grupların tümü buralarda toplanıyordu. Bu arada su kenarında bulunan doğal mağaraların önünde toplanan arkadaşlar çeşitli eğlenceler düzenliyorlardı. Şimdi şehit olan birçok yoldaşımızla beraber "Kaynağa dönüş"ün tarifsiz mutluluğuyla toplantıyı bekliyorduk. Grupları espriler ve klasik türküleriyle coşturan Bozan OKTAY, Emin DAL (Tekin ve K. Hasan) ve diğer yoldaşlar, tipik yöre taklitleri yaparak ve anılar anlatarak zaman doldurmaya çalışıyorlardı. Hemen hemen tüm arkadaşların bir türkü söyleme, anı veya fıkra anlatma mecburiyeti vardı. Zap Suyu da serin ve hoş uğultusuyla buna eşlik ediyor gibiydi. Tüm gruplar toplantı için dağın zirvesine doğru yol alırken dışardan yeni gruplar kavuşuyordu alana. Nihayet toplantımız bitmiş, gruplar yavaş yavaş hazırlıklarının sonuna gelmiş ve kimi gruplar yollara koyulmuştu bile.

Tarih 1984'ün Mayısı. Toplantı sonrası gruplar tarifsiz bir sevinç ve coşkuyla faaliyet alanlarına doğru yol alıp engin dağ ve vadiler arasından içeri süzülüyorlardı. Yüzyıllardır acı, hasret ve kin ile yoğrulmuş; uğruna yüzlerin, binlerin düştüğü; umut ve hasretin demir parmaklıklar ardında hapsedildiği; şafakta doğacak günün umuduyla yılların, ömürlerin tükendiği; uğruna denizlerin, okyanusların aşıldığı; bir ömür kadar yolların arşınlandığı ülkemiz, bizim ülkemiz Kürdistan'ımıza

doğru yavaş yavaş yol alıyorduk. Tarihin altın sayfalarına yazılacak olan, çağdaş bilincin, cesaretin, fedakarlığın bağırlarında iç içe yoğrulduğu geleceğin büyük yaratıcıları ve umutları olan militanlarını bağrına basmaya hazırdı ülkemiz. Bunun hasretiyle, kızgın Medya toprağı, sabrının doruğundaki taşlar, yatağına sığmayan sular, yeniye susamış beyin, umut ışığı sönmemiş gözler ve tarihimizin ihanet görmemiş tüm görkemli değerleri bağrını sonuna dek açmış... Şeref, namus ve onurumuzun abidesi dağlarımızın, sabrını yoğuran amelenin, sabanında bire on umuduyla yaşayan rençberin özleminin gerçek kurtarıcıları, tarihi sorumluluklarının bilincinde, en ücra hücresine akmaya, derman olmaya gidiyorlar ülkemize...

Tarih yeni bir sayfa açmaya hazır; insanlık şahidimiz; her karış toprağıyla Medya ülkesi, dağları, taşları, suları ve tek tek ağaçlarıyla yakın tanığımızdı.

Heyecanla karışık bin bir duyguyla A. arkadaşın yanına gidiyorduk. Sakin görünmek için kendimi oldukça zorluyordum. Agit yoldaşın halen orada olduğunu öğrenince rahatladım. Beraberce ülkeye girecektik. Kısa bir konuşmadan sonra görev yerlerimiz belirlendi. Yanılmamıştım. Agit yoldaşla birlikte girecektik. Botan bölgesi çalışma alanımızdı. A. arkadaş, "Nasıl" diye sorunca, beklemeden "çok iyi" dedim. Agit arkadaşın çalışmaları bittikten sonra yola koyulduk. A. arkadaş temel bazı noktalar üzerinde ısrarla durarak yarım saat kadar bize refakat etti. Dağın zirvesine geldiğimizde güneş yeni batmak üzere idi. Gökyüzü kızıllaşmıştı, müthiş bir görünüşü vardı. Bu, dağların asi görünüşüyle birleşince mükemmel bir tablo ortaya çıkıyordu. Aniden durduk. A. arkadaş, "Haydi, tamam... Başarılar..." deyince; Agit arkadaş, kısa ve net olarak, "Her şey dediğiniz gibi olacak" dedi ve kısa süren bir vedalaşma töreninden sonra yola koyulduk. Birkaç günlük yolculuktan sonra .... kampına varmıştık. Ancak ben bir gün gecikmeli olarak gitmek zorunda kaldım. Yolda üşütmüş ve kötü bir mide rahatsızlığına yakalanmıştım. Agit arkadaş kalmamın daha iyi olacağını söyleyince kaldım. Yanımda bir de arkadaş kaldı: 1985'te IKP ve KUK-SE'den hainlerin pususunda şehit düşen Abdülkadir GERGERLİ (Rahmi) arkadaştı. Görevine bağlı, fedakarlık, sevgi ve saygının en iyi örneğiydi. Diğer günün akşamı sağlığım biraz düzelince yola koyulduk bir grup peşmerge ile. Ancak belli bir mesafeden sonra ikimiz yalnız kaldık. Kampa vardığımızda güvenlik nedeniyle arkadaşların ayrılmış olduklarını gördük. Sonra dağa çıkıp kendilerini bulduk. Hazırlıklar henüz bitmemişti. Grup olarak mükemmel donanmıştık. Ülkeye girmek için birinci girişim rehberlerin hatalarından dolayı ertelendi. Ikinci bir hazırlıktan sonra işimizi kolaylaştıran yerli üç kişi de bulununca beklemeden yola koyulduk. Grup epey kalabalıktı. Şimdi anıları önünde saygıyla eğildiğimiz şehit yoldaşlarımız; Sason'da şehit düşen Hasan, Ahmet, Zeki DEMİR; Şırnak'ta şehit düşen Nuri ASLAN (Haşim) yoldaşlar grubun içindeydiler. Komutanımız ise büyük bir direnişle başlayıp öyle "sona" erdiren değerli komutan AGİT yoldaştı.

Bir günlük uzun ve yorucu yolculuktan sonra Beytüşşebap ile Şırnak arasında bulunan ormanlık bir alanda konakladık. Yolda grubun kalabalıklığını gören köylüler asker sanıp kaçmaya başladılar. Bir arkadaş, "Mahkumdur hepsi. Bizi asker sandılar" dedi. Sonra bir arkadaşı işaret ederek, "Çefiye çıkarıp salla anlarlar" dedi ve bu işaretten sonra ortalığın sakinleştiğini gördük. Daha sonra yola devam ettik.

Uzun bir yolculuktan sonra Eruh-Pervari sınırına gelmiştik. Burada arkadaşlarla randevu gününü beklemeye koyulduk. Koçer aşiretleri yaylalara doğru harekete geçmiş, akın akın geliyorlardı. Dağda stratejik bir noktada konumlanmıştık. Birden nöbetçimiz kadınlı-kızlı bir grubun bize doğru geldiğini söyledi, peynirleri için ot topluyorlardı. Türkü söyleyerek bize yakın bir yere gelince, birisi aniden afalladı; bir şey söylemeye fırsat vermeden panik içinde yokuş aşağı kaçmaya başladılar. Feryat ederek, gözle kaş arasında kayboldular. Birkaçı ayakkabısını bırakmıştı. Durumu ve kim olduğumuzu izah için iki-üç arkadaşı yanlarına gönderdik. Kötü insanlar olmadığımızı anlamış olacaklar ki, yiyecek birçok şey yollamışlardı. Bu durum ertesi gün de devam etti. Sonra yola koyulup göçtüler.

Arkadaşlarla buluştuktan sonra grubu teslim edip geriye dönmeye hazırlanıyorduk artık. Bu arada tanıştığımız aile ve kişilerle dostluk kuruyor, yeniden buluşmak için ayrılıyorduk. Propagandalarımız epeyce etkili oluyordu. Ancak yine de belli şüpheleri vardı. Yiyecek almak için bir yere uğramıştık. Arkadaşlar dağda bizi bekliyorlardı. Henüz gün batmamıştı. Kürtçeyi bilmiyordum, ama biraz idare edebiliyordum. Yanımdaki arkadaş siminof marka silahıyla beni koruyordu. Kalabalık bir grubun bize doğru geldiğini gördük. Kızgın ve öfkeli bir halleri vardı. Silahımı sıkıca kavradım, aklıma, devlete teslim edilen arkadaşlar gelmişti. İçlerinden birkaç kişi kalabalığı kışkırtıyordu. Durumu ve niyetimizi izaha çalıştım, ancak biraz uyanık davranan ve düzgün Türkçe konuşan biri, Kürtçe bilmememden de yararlanarak bizi yakalamaları için durmadan diğerlerini kışkırtıyordu. Silahımı çekip mermiyi ağzına sürdüm, "Üzerime varırsanız tararım" dedim. Ciddi olduğumu görünce gerilediler. Biz de yavaş yavaş uzaklaştık. Başka bir yere uğrayıp yiyecek aldık ve arkadaşların yanına döndük. Agit arkadaş durumu sorunca, "Benim köylere şimdilik tek gitmem doğru olmaz" dedim. "Kürtçe bilmiyorum, yanlış anlıyorlar veya izah edemiyorum. Biraz dil öğreninceye kadar dikkat etmeliyiz" diye ekledim.

Agit arkadaş, "Böyle öğreneceksin; öğrenmek zorundasın" dedi. Ben gerçekten kendimi zorlamak durumunda kalıyordum. Çok gülünç durumlara düşe düşe biraz geliştirmiştim Kürtçemi.

Daha sonra Şırnak'a doğru yola koyulduk. Önümüzdeki kalabalık bir yaylada bir propaganda toplantısı düzenlendi. Agit arkadaştan önemli oranda etkilenen 20-30 civarında insan bırakarak yola devam ettik. Kısa bir moladan sonra Merge Mahr'ın derinliklerine daldık. Alandaki arkadaşlarla ilişki kurduktan sonra yanımızdaki eğitim adaylarını güneye doğru yola çıkardık. Agit arkadaş ve S. adında bir arka-

daşla bir eylemin hazırlıkları için Hêzil vadisine yöneldik. Uludere kesiminde bulunan köylere de uğramalıydık. Bu ara Agit arkadaş midesinden kötü bir şekilde rahatsızlandı. Buna rağmen işi aksatmadan, bize yardımcı olacak insanlarla ilişki kurmak için 3-4 köye uğradık. Uğradığımız Axê köyünde bizi almadılar, oturtmadılar, kötü insanlar olduğumuzu zannediyor lardı. Bunlar devletin MİT'idir deyip duruyorlardı. Arkadaşın tüm izahlarına rağmen tavırlarında ısrar ettiler. Yorgun ve aç olmamıza rağmen yola çıkıp yönümüzü başka bir köye verdik. Fazla uzaklaşmamıştık ki bir kadın önümüzü kesti, "Benim evimde yemek yemeden sizi bir yere bırakmam" dedi. Hayret ettik. Kimdi bu cüretli kadın? Fazla diretmeden köye girip kadının evine gittik. Şahane bir sofra kurulmuştu. Yemekten sonra kadının anlattıklarıyla durumu anladık. Irak'ta kalmış; Bağdat ve Musul'u gezmişti. Bizi Irak'tan tanıdığını söylüyordu. Tecrübeli bir hali vardı. Agit arkadaşla Irak'ın durumu üzerine sıcak bir tartışmaya giriştiler. BBC ve Amerika'nın Sesi'nden alıntı verince ilgimiz büsbütün arttı. Gerçi Guyi kadınının cüretkarlığını duymuştuk ama, bu kadarını beklemiyorduk. İşimizi bitirip vedalaştıktan sonra yola koyulduk. Agit arkadaş, hayret içinde, "Bu alanda bunun gibi iki kadın olsa vallahi sırtımız yere gelmez" dedi. Biz de onayladık ve yola devam ettik. Görüşmemiz gereken insanlarla görüşüp, diğerlerine haber verdikten sonra karşı yakaya geçmiştik. Eylem için her şey tamamdı. Yola koyulduk. Üç kişiydik; iki köylünün de yardımıyla ajan bir unsuru ortadan kaldıracaktık. Ancak kötü bir aksilik ve silahı kullanacak olan şahsın acemiliği yüzünden hedefi ortadan kaldıramamıştık. Daha sonra, benim de dahil olduğum bir tim kuruldu. Görevimiz, verilen listedeki acil ve yedek hedefleri ortadan kaldırmaktı. Gerekli hazırlıklardan sonra Uludere'ye doğru yola çıktık. Hedef hakkında bilgi aldık. Saat 7-9'a doğru eve yaklaştık. İki arkadaşı koruyucu olarak bıraktık ve biz, iki kişi hızla içeri daldık. 4-5 kişilik bir cemaattı. Hepsini etkisizleştirdik. Hedefi tanıyorduk ancak tüm uyarılarımıza rağmen dışarı çıkmadı. Bu ara bir köylü üzerime yürüdü; ayağımla bir darbe vurup yere yıktım. Artık işi bitirmeye karar verdik. Arkadaş, hainin yakasından tutmuş dışarı çıkarmaya çalışıyordu, ancak direnince vazgeçtik, orada cezasını verdik. Dışarı çıkıp hızla uzaklaştık. Her şey tamamdı. Bu hain birkaç ay önce PKK'li üç kadroyu oyun düzenleyip devlete teslim etmişti. Karşı-devrimci yapılanmaları cesaretlendiren bu yapıya darbe vurmak, acil bir hal almıştı. Eylemimiz önemli bir etki bırakmıştı. Yüzbaşı köylüleri toplayıp, "Size silah verelim, vurun. Sizi destekleriz. Korkmayın, vurun yeter ki" demesine rağmen, bu alçakça çağrıya kimse cevap verme cesaretini göstermedi. Aksine, sempati dalgası ve ilgi giderek artıyordu. Karşılaştığımız her insan sevinç içindeydi ve bir tek bu noktada bir bütünlük ortaya çıkıyordu. Kökleri derin olan bir düşünceydi bu; "Kurmê darê ne ji darê be, dar zu bi zu hişk nabe" düşüncesi halkta egemendi.

Hızla Kela Meme'yi tırmanıp, aşırı yorgunluğun etkisini kırmak için zirvenin uygun bir noktasında konakladık. O kadar yorulmuştuk ki, öğle yemeğine kimse kalkmadı. Akşama doğru yola koyulduk. Yolda değerli bir yurtsever olan ve daha önceden tanıdığımız ... ile karşılaştık. Bizi görünce, hepimizi tek tek kucaklayıp öptü. Biz de bunun karşılığını hemen verdik; haberi duyar duymaz kollarını iki yana açıp bir çocuğun kırda etrafında dönüp çığlık atmasını andıran bir çığlıkla oynamaya başladı. Sonra tekrar bize sarılıp öptü. O anda, diğer arkadaşlarımı bilmiyorum ama, ben oldukça duygulandım. İçimde bir şeylerin kabardığını hissettim. Yurtsever köylü bizi bırakmak istemiyordu. Bir ziyafet sözü verdi, biz de söz verip ayrıldık. Agit arkadaşla buluştuk; ... arkadaş rapor yazmaya koyuldu; ben de gazeteye yollamak üzere bir yazı hazırlamaya başladım. Bu arada Agit arkadaş yeni görevimizi söyledi:

– Tebrikler... Bunu başardınız. Ancak, aleyhimize çalışıp olumsuzluk yapan, bunda da direten ve adımızı kötü bir işe bulaştıran biri var; bir toplantı yapılıp bu adam teşhir edilmeli."

Gerekli bilgileri alıp yola koyulduk. Teşhir işini tamamlayıp, önemli etki bırakan bu toplantıdan sonra yeni bir toplantı için Merge Mahr'da bir araya geldik. Toplantıyı Agit arkadaş yönetiyordu. Dönemin sorunları ve görevlerimiz üzerineydi toplantı. Hemen hemen grubun tümü, propaganda ve diğer çalışmaların önünün açılması için yoğun bir eylemlilik içerisine girmenin zorunlu olduğu konusunda hemfikirdi. Arkadaş da bu düşünceyi onayladı. Biz bazı hazırlıklar için işimize koyulduk. Sığınak ve barınak için gerekli malzemeleri hazırlamak üzere bir köye uğradık. Tam sığınağı yarılamıştık ki, kötü bir taş tam ortasından çıktı, balyozla uğraşmak zorunda kaldık. O anda üç köylünün başımıza dikildiğini farkettik.

– Ne arıyorsunuz burada? dedim. İçlerinden biri;

– Hayvanımız kaybolmuş, onu arıyorduk, dedi.

– Buldunuz mu bari?

– Yok vallahi bulamadık.

Durumu anlamıştım; hayvanın kaybolması bahaneydi. Hemen uğraştığımız taşı gösterip;

– Altında bir şeyler var ama, taşı kıramıyoruz, dedim. Gözlerini taştan ayırmayan köylü;

– Biz yardım edelim, deyip kolları sıvadı ve işe koyuldu.

– Ne çıkarsa paylaşırız, dedim ve arkadaşlara işaret edip seyretmeye başladık. Başını arada bir kaldırıp kurnazca;

– Gerçekten bir ses var, diyordu diğer köylüye.

Sesimizi çıkarmadık. Diğer köylü atıldı;

– F. Temir geçen gün bir mağarada bir İncil kitabı bulmuş. 1 milyona satmış.

Niyetleri açıktı. İki köylü kan-ter içinde kalmıştı. Arkadaşlara işaret ettim. Sığınağı tekrar kapattık. Köylüler hayret dolu gözlerle bize bakıyorlardı. İşimizi bitirdikten sonra kendilerine durumları izah etmeye çalıştık ve hemen alanı terk ettik. Başka bir yer bulmalıydık. Yeni bir yerin kazısını tam bitirmişken kötü bir aksilikle o da açığa çıktı. Bir şey yapamamıştık. Arkadaşların çağrısı üzerine başka bir mıntıkaya doğru yola koyulduk. Agit arkadaş ve kalabalık bir grupla bir alanda değişik gruplarla buluştuk. Sayımız kalabalıktı. Değişik bir hava esiyordu. Bu kalabalık grup üçe bölündü. Birinin başında ben vardım. Önemli bir şeylerin olacağı kesindi. Ancak her şey gizliydi, nereye ne için gidildiği bilinmiyordu. Gerekli izahat yapıldıktan sonra, batıya, Eruh'a doğru yola çıktık. Uzun ve yorucu bir yolculuktan sonra Çiraw Dağı'na varmıştık. Bizi bekleyen yeni gruplarla karşılaştık. Yoğun bir hareketlilik gözleniyordu. Önemli bir şeyler olacağı yolundaki tahmin giderek doğrulanıyordu.

Alana hükmeden stratejik bir noktada konumlanmıştık. Toplantı için bir araya geldik. Görevli gelen arkadaş, dönemin bazı sorunlarını ve gelinen aşamanın dayattığı görevleri belirttikten sonra, halk ordusunun temeli olan HRK'nin kurulduğunu ilan etti. Coşkun bir atmosfer hakimdi. İlk hedefin önemi üzerine konuşma yapıldıktan sonra Agit arkadaş, "Silahlı Propaganda yönetmeliği"ni okudu. Topluca yemin içtikten sonra, "Yumruklar hazır" işareti verildi ve bütün eller hızla yukarıya kalktı. Bütün formaliteler tamamlanmış; birliğimiz, 14 Temmuz Silahlı Propaganda Birliği adını almıştı. Grubumuzun adı ise Salih Kandal Silahlı Propaganda Grubuydu. Birlik, üç gruptan oluşuyordu; genel komutanımız Agit yoldaştı. Sevinçten uçuyor gibiydik. Topluca fotoğraflar çekildikten sonra işimize koyulduk. Agit arkadaş başta olmak üzere altı kişi keşif için Eruh'a doğru yola çıktık. 1 saat yol yürümemiştik ki, silah sesi duyduk. Bir kadın, "Aşağıda arkadaşlarınız askerle çatışıyor" dedi. Agit arkadaş, durumu iyi anlamak için bir arkadaşı yayla evlerinden birine yolladı. Sonra anlaşıldı ki, yanlış bir anlama var. Silah sıkan avcılarmış, tekrar yola koyulduk. Bir çadırda mola verip yemeğimizi yedikten ve kısa bir propaganda yaptıktan sonra yola koyulduk. Agit arkadaş hepimizle hareketli bir tartışmaya başladı. Gözleri sevinç ve mutluluk saçıyordu: "Ordumuz kuruluyor. Bunun nizami şeyleri de olmalı. Hazırol, rahat

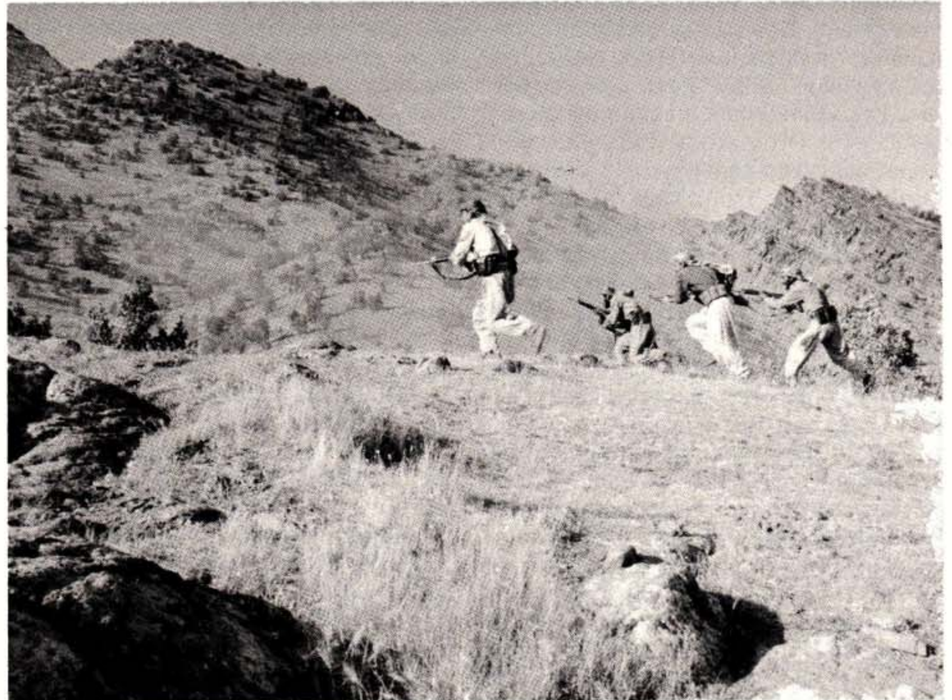
ve silah omuza'nın Kürtçe karşılığı nedir?" diye soruyordu. Bu kapsamda bir tartışma Eruh'un bulunduğu vadinin başına kadar sürdü. Sonra bir yayla evine girdik, yurtsever insanlardı. İstediklerimizi karşıladılar. Evden bir yerli arkadaş ile bir diğer arkadaş keşif için ayrıldılar. Bir arkadaş da onları şehir yakınında bekleyecekti. Onlar yola koyulunca biz de yayla evinde gelişlerini bekledik. Gece yarısı geri döndüler. Biz de uzaktan şehri gözlemiştik. Gerekli olan pratik keşif bittikten sonra geriye döndük, hızla işlemlere koyulduk. Agit arkadaş keşife gidenleri çağırdı, maket hazırlığına girişildi. Taşlarla ördüğümüz maket bir şeylere benziyordu. Agit arkadaş yönetim birimini topladı. Pratik taktik ve güçlerin yerleşimi hakkındaki düşüncelerini belirtikten sonra, ... arkadaşın dikkat çektiği bazı noktaları da hesaba katarak, eksik bir nokta kalmayıncaya kadar üzerinde tartıştık ve hepimiz planın son şeklini onayladık. Agit arkadaşın plan konusundaki mükemmel zekası, itina ve özeni, en ufak ayrıntıya kadar itinalı yaklaşımı gerçekten hayranlık duyulacak nitelikteydi. Hemen pratik prova hazırlıkları için işe koyulduk. Maket, hazır güçlerin konumlanma durumu ve görevleri net bir şekilde belirlenmişti. Birçok kere yapılan prova sonunda hazır kıta halinde yola koyulduk. Hedefe yakın bir noktaya konumlandık. Bu ara bir köylü genç ile babası olan melle başımıza musallat olmuştu. Serbest bırakamazdık; çünkü çalışmaları görmüşlerdi. Hareket anına kadar yanımızda tuttuk, sonra gerekli uyarı ve açıklamayı yaparak serbest bıraktık. (Bu unsur oğlunu devlete teslim etmek istiyordu.)

Gündüz uzun uzun seyrettiğimiz küçük Eruh'a doğru, saldırı düzenine göre yola koyulduk. Yol kesenler görev noktalarına doğru harekete geçtiler. Cevizlik bir alandan inip şehire yaklaşmıştık. Gruplar tek sıra halinde sokağa daldılar. Evlerin pencerelerine çıkmış olan kadın ve erkekler bizi seyrediyorlardı. O anda kötü bir durum oldu. Bir renault araba önümüze çıkmıştı, ancak hızla kendimizi yere attığımız için bizi farketmedi. Cami ve banka grubu bizden ayrıldı. Agit arkadaşın himaye kolu ve B-7 de yerini aldı. Sırasıyla hücum grupları da dizilmişti.

Ben 10-15 metre geriden öndeki iki arkadaşı takip ederek nöbetçiyi vurur vurmaz hızla yanlarına geçecektim, ... nin ateş açmasıyla iki arkadaş hızla ileri atıldılar. B-7'nin sesi ortalığı inletti. Hemen ... nin yanına yattım. Tam birlik kapısında üçümüz yan yana yatmıştık ... çıkarıp bombasını içeri attı ve üçümüz hızla içeri daldık. Onlar yukarı kata tırmanınca, alt katı işgal edecek grubun başında olduğumdan dolayı ben koridora yöneldim. Bir asker telsiz odasından çıktı. Hızla kaçıyordu. Ardından taradım, dış kapıdan aşağı yuvarlandı. Fakat odaları tarayarak ilerliyordum. Tüm binaya egemen olmuştuk. Bir arkadaş kolumdan yakaladı, "Heval yaralıyım" dedi. Kendisini hızla dışarı çıkarıp dış koruyucuya teslim ettim. Doktora seslendim ancak gürültüden ses ulaşmamıştı. Tekrar içeri daldım. Yukarıdan iki arkadaş iniyordu. Her şey tamamdı, hepimiz sağ salim ayaktaydık. Her şey birkaç dakikada hal olmuştu. Arkadaşlar deponun yerini bulunca, Agit arkadaşın yanına fırladım; yanına yaklaşıp yattım, "Her şey tamam, depoyu boşaltalım mı" dedim. "Tabii" dedi. Gerekli talimatı aldıktan sonra grup yerdeki esir askerlerin üzerinden atlayarak hızla içeri daldı. Biz iki kişi boşaltma işini savunuyorduk. Bölüğün yanındaki Reno taksinin her tarafını benzinleyip, arkadaşa "kibrit getir yak" dedim, getirdi ve tutuşturdu. Ama sonra anladık ki tam yanmamıştı. Boşaltma işi artık tamamdı. O arada arkadaşlar Atatürk'ün büstünü gösterdiler. Bir el tarayıp, siyah büstü bembeyaz yaptım; rahatlamıştım. Bir araba bulmak için ... ile birlikte fırladık. Kahveyi bastık, 3-4 kişinin dışında kimse yoktu. Depoya girmişlerdi, hepsini oradan çıkarıp yerlerine oturttuk. Amaçlarımızı ve günün anlam ve önemini kısaca Türkçe olarak aktardım. Bu arada sarılmak, tokalaşmak isteyenlerin bu isteğine karşılık vermeye çalışıyorduk; ama aynı zamanda tetikte olmak zorundaydık.

"Bize şoför lazım" dedim, "şoför biri çıksın." Ancak ortalıkta ses seda yoktu. Şoför diye şüphelendiğimiz bir-ikisini ikna etmeye çalıştık, olmadı. O arada Agit arkadaş içeri girdi. Kendisini tek görünce şaşırdım. Kitleyi selamladıktan sonra bazılarıyla tokalaştı ve kısa bir konuşmadan sonra geriye gitti. Yanımdaki arkadaşla ayrılıp bir arabayla uğraştık. Karayolları arabasıydı. Tesadüfen kapı açık ve anahtarı üstündeydi. Arkadaşım arabayı çalıştırdı ve bölüğün önüne çektik. Bu arada garnizon, banka ve camideki işler de tamamlanmıştı. Kazara yaralanan kadın ve çocuklar hastaneye yollanmıştı. Hepimiz arabaya binip şehir dışına çıktık. Ancak soför arkadaşın tehlikeli sürüşü yüzünden arkadaşlarla indirdik. Araba malzemelerle ilerledi. Biz 10-15 dakika bölüğün önünde atları getirmek için yollanan arkadaşları bekledik. Nihayet, herhangi bir kayıp vermeden eşyaların boşaltıldığı yere ulaştık. Malzemeleri hayvanlara yükledik. Arabayı yolun altına yuvarladıktan sonra arta kalan eşyaları da bir yere gizledik ve bir yamaca tırmanmaya başladık. Her arkadaş başına iki-üç silah düşüyordu. Ben de sırtımda 2 bin mermilik kasayla kan ter içinde ilerliyordum. Hiç olmazsa belli bir mesafe uzaklaşmak için kendimizi zorluyorduk. Bir çeşmenin başına varıp konakladık. Agit arkadaş, "Mola veriyoruz. Arkadaşlara bildirin, dinlenip su içmeliler" dedi. Sonra yönetim birimi olarak toplanmamızı istedi, çevresini sardık. "Başardık" dedi. "Bundan sonrası önemli. Kayıp vermemek gerekir. Bu çok önemli bir nokta. Denetim sıkı tutulmalı." Daha sonra ganimet yiyeceklerden bir parça yedikten sonra toplanıp yola koyulduk. Gözlerimizi hep beraber Eruh'a dikmiş, yarın, hatta daha sonra neler olacak sorusuyla düşüncemizi zorluyorduk. Nihayet, artık görünmez oldu Eruh.

Yorucu bir yolculuktan sonra oldukça stratejik bir yer bulduk ve hemen yerleştik. Eşyalarını, silahlarını indirip herkes dinlenmeye çekildi. Şafak sökmek üzereydi. Helikopterlere karşı kendimizi güvenceye aldık. Sakin bir yaz günü, sevinç çığlıklarını andıran kuşların ötüşüne yerinde duramayıp coşkudan sağa sola dönen yoldaşlar eşlik ediyordu. Savaş makinalarının o pis cızırtısı bu güzelim tabloyu

bozuyordu ama dünyayı ayağa kaldırmıştık ve düşmanın çırpınışları boşunaydı. Bir döneme adını verecekti bu tarih. Bir doğuştu bu; yeniden doğuş. Dağlar nasıl da heybetlice çalım satıyorlardı şimdi! Her şey, her şey yenileniyordu. Sanki yıllarca yaslandığımız dağlar değildi bu dağlar; kadasını aldığım toprağım ne kadar da bereketli geliyordu şimdi insana! Şimdi derin bir rahatlık sarmıştı bedenimizi, bir sünger gibiydi altımızda uzanan toprak, yumuşak, sıcak... Derin bir uyku sardı bedenimizi ama kısa sürdü. Şimdi bütün organlarımız pür dikkat kesilmeliydi; tetikte olmalıydı.

Akşama doğru hareketlenip ortalıktaki her şeyi toparladık. Epey uzun bir yol vardı önümüzde. Malzememizin çoğunu alıp yola koyulduk. Akşam bir köye rêzan (rehber) almak için uğrayan arkadaşlar askerlerle karşılaşmışlar; peşimizdeler. Hızla yol almalıydık; başarıyı sonuna kadar götürmek önemli idi. Doğru dürüst yol bilmediğimizden, çok kötü bir kayalığa rast geldik. Az kalsın G-3 yüklü katırlardan biri silahlarla beraber uçurumdan aşağı düşüp parçalanacaktı. İşinin ustası ... arkadaşın becerisi ile tehlikeyi önledik. Önemli bir başka aksilikle karşılaşmadan bir köyün yanına vardık. Su ve rêzan ihtiyacımızı alıp yola koyulduk. Yarım çay bardağı su düşüyordu her birimize. Köylüler yarı korku, yarı sevinç içinde bize yolu gösterdikten sonra kendilerini gönderdik. 10 km yol almamıştık ki gün ışımaya başladı. Dağlık ve sığ kayalık bir noktaya yerleştik. Silah vb. malzemeleri sakladıktan sonra dikkatli bir şekilde yerlerimize çekildik. Sabahın bu erken saatinde helikopterler bilinmeyen yerlere konup konup kalkıyorlardı.

Gündüz yerimizi farkeden köy çobanlarını uyardık ve yanımızdan uzaklaşmalarına izin vermedik. Bu arada yürekli bir kadın yanımıza geldi; gelişmeleri aktardı. Daha sonra yiyecek için köye indi ancak, akşama doğru köyden çıkmadan, askerler tek sıra halinde onlarla bizim aramıza girmişlerdi. Önemli bir sorun olan yiyecek sorununu çözümlemek için bir grubu alıp köye indim. Gelişmeleri de öğrenmek gerekiyordu. Toplam 4 kişiydik. Asker olsa da olmasa da iki kişiyi gerideki grubu karşılamaya yollayacaktık. Köyün üst tarafında rastladığımız koçerler asker görmediklerini söylediler. Rahatça köye indik ve iki arkadaşı peşimizden gelmesi gereken grubu karşılamaya yolladık. Ben ve bir diğer arkadaş daha önceden tanıdığımız bir aileye gidip, yiyecek temin etmeye çalıştık. Evin yiyeceği az geldiği için yanımdaki arkadaşı diğer bir taraftara yolladım, ben de Ömer adındaki taraftarla diğer bir eve gittim. O anda köy karıştı, Türkçe bağırtı sesleri geldi. Ömer'in evine döndüğümüzde, "Asker köye girdi" dediler. İşte bu çok kötüydü. Biraz önce gönderdiğim arkadaş da randevu verdiğim yere gelmemişti. Ana grubumuz durumdan haberdar değilse çok kötü olacaktı. Ömer'le beraber köy yolunun üzerinde beklemek iyi olur deyip yattık; grup köye girmemeliydi. Bir süre sonra ayak sesleri yaklaştı, "dur" ihtarı verdim ve Kürtçe parolayı sordum. Karşılık gelince ayağa kalkıp yanlarına gittim. Agit arkadaşa durumu anlattım. Ömer'in rehberliğinde köyü dönerek karşı yakaya geçtik. Üç arkadaşımız yoktu. Daha sonra öğrendik ki, iki arkadaş yolun üstünde beklerken arkadaşların yerine askeri farkedince hızla uzaklaşmışlardı. Önde yürüyen bir köylü onları uyarmıştı. Askerler köye girdiğinde, yiyecek için köyde bulunan diğer arkadaşın üzerine de muhtar yürüyor, ancak arkadaş kurtulup kaçıyor. Bana doğru gelme fırsatını bulamadığı için de randevu noktasına gelemiyor. Tamamen tesadüfen gelişmeler sonucu bir aksilikle karşılaşmadan durumu kurtarmıştık. Daha sonra oldukça mükemmel bir araziye yerleştik. Eruh-Pervari-Şırnak hududundaydık. Yoğun helikopter operasyonları, indirme-bindirmeler şafakla başlamıştı. Biz ise akşamdan aldığımız ekmeğin sayesinde gücümüzü koruyorduk, fakat ekmek yetmemişti. Sayımız kalabalıktı. Siyasi üssümüze varmak için acele ediyorduk. Bu arada radyo haberlerine de gülmekten kırılıyorduk. Dizlerimizdeki son dermanı da zorlayarak Pervari ile Şırnak sınırındaki bir Zom'a vardık. Oldukça iyi karşıladılar bizi. Su çoktu, biraz temizlenip rahatladık ve köylülerin ortaklaşa hazırladığı güzel bir ziyafetten sonra teşekkürlerimizi sunup iki rêzanla ayrıldık. Herekol'un güney cephesinin zirvesine gelince rêzanları geri yolladık ve adeta uçarcasına Merge Mahr'ın batıdaki seyrek parçasına bütün hızımızla daldık. Oldukça bitkin ve yorgun düşmüştük. Tedbirlerimizi alıp yerleştik. Devletin büyük güçlerle alana yığıldığını öğrendik. Buna rağmen köylüler bizi coşku ile karşılıyor; tüm ihtiyaçlarımızı karşılıyorlardı. Ömer'i buradan geri gönderdik; tüm ısrarlarımıza rağmen kalmak istememişti. (Ömer daha sonra yakalanacak: son iki rêzanı da yakalatacak; Ömer ve İbrahim adlı bu yurtseverler sömürgeciler tarafından alçakça katledileceklerdi.) Yolumuza devam edip stratejik bir noktaya yerleştik. Yapılan değerlendirme toplantısı sonrası, keşif, istihbarat ve birliğimizin ihtiyaçlarını karşılamak için arkadaşlar yollandı. Biz de malzemeleri sakladıktan sonra yavaş yavaş gruplara ayrılıp dağılmaya başladık. Günün yorgunluğunu atmak için bir ara uzanmıştım ki, ... arkadaş eylemin başında bana verilen silahını almak için Agit arkadaşa başvurdu. Agit arkadaş bir bana bir silaha baktıktan sonra, "Yok" dedi, "O silah arkadaşta kalacak." Ben de sevinme ile üzülme arası bir duyguyla sesimi çıkarmadım. Yeni ve ilk defa kullanılmış portatif 11 numaraydı. Sonra bir ara kalabalık seslerle uyandım. Arkadaş, "Yaklaş, buraya gel" dedi. Gittim. "Al bu senin" deyip bölük yüzbaşısının saatini uzattı. Aldım koluma taktım. Tarifte zorluk çektiğim bir duygu ve coşku sardı benliğimi. Ne kadar çok şey söylemek istiyordum o an. Yıllar sonra da unutamayacağım şeylerdi bunlar. Alınan ve harcanan malzemenin listesini tuttuktan sonra, birliğin ihtiyaç temini için harekete geçtik. Bu işi de ayarladıktan sonra, yeni bir keşif için 10 günlüğüne ayrıldık. Gelişmeler içte, dışta her yönüyle muhteşemdi...

Bir yandan böyle tarihi bir anı başlatmanın derin mutluluğunu tadarken, diğer yandan ise düşmanın gülünç duruma düştüğü, halkın ise isyan duygusuyla şaha kalktığı bir ortamda bu gelişmelere yeterli bir cevap verememenin derin acısını hissediyorduk. Toplam 1,5 ay süren talihsiz bir süre sonunda yeni bir sıçrayış için konumlanmıştık. Giriştiğimiz, Beytüşşebap önyüzbaşı eylemi ve ardından Şırnak-Gundikê Mellê karakol baskınıyla durumları düzeltmiş; savaş insiyatifini yeniden elimize almıştık. Bu karakol eyleminde değerli bir yoldaşımızı, Çetin Akkurt'u şehit vermiştik.

Eylemin birkaç gün öncesi evine uğradığımız "Vietnamlı ana" dediğim taraftar bir mellenin hanımının eylem sonrası eve uğradığımda gözleri dolu doluydu. Üzüntüsünü saklamak istiyordu ama bunu beceremiyordu. Aniden hıçkırıklarla üzerime doğru geldi, "Hani Musa (Çetin)? Nerde, onu niye getirmedin" dedi. "Sakin ol ana" dedim; sakinleştirmeye çalıştım, anlattım; savaştı bu olacaktı. Sonra içini dökmeye başladı; rahatlamıştı. Musa yoldaşı tanıyan tüm köylüler aynı durumdaydı. Kendilerini biraz teselli ettikten sonra yaralı arkadaş için görevlerini iyi kavratıp uzaklaştık.

Görevlendirdiğimiz köylüler yaralı arkadaşı bir ata bindirmiş, 10 kişi de etrafını sarmış getiriyorlardı. O manzarayı görmek insanda hayranlık uyandırıyordu. Sonra tedbiri tamamen kendilerine bıraktık. Arkadaşı, 10 güne varmadan ve doktora lüzum olmadan sağlığına kavuşturmuşlardı. En güzel yiyeceklerle besleyip yoğun bir tedbirle nöbetini tutarak korumuşlardı. "Vietnamlı ana" başarı sevinciyle övüne övüne bitiremiyordu. Onu dinleme sabrını gösterdiğimden dolayı bazen kendime şaşıyordum; çünkü bazen 5-6 saat sürerdi konuşması. O gerçek bir yurtsever ve Ana idi; ailesinden birçok kişi yakalanmasına rağmen en ufak bir tedirginliği yoktu.

Bir gün kendisine gece geleceğimiz haberini yollamıştık. Toplantı yapacaktık. Akşama doğru helikopter indirme yapmış ve askerler köye çıkmıştı. Biz durumu fark ettiğimiz için köye uğramayı erteledik. Her ihtimali gözönüne alan Ana, acaba haberleri var mı diye telaşa kapılıyor. Bir yolunu bulup köyden birilerini dışarı yollamak için sorgulama yapan subayın kaldığı eve

yöneliyor. Ana daha önce kadınlarla konuşup söyleyeceklerini onlara da kavratıyor ve sözlerini desteklemelerini sağlıyor. Kapının önüne varınca, soğuktan titreyen nöbetçiye bakıp kurnazca, "Ah... Evladım! Yazık yazık! Hangi ananın kuzusu kimbilir! Soğuktan mahvolmuş. Çabuk bir sıcak çay getirin" deyip askeri hüngür hüngür ağlatıyor. Sonra da, "Bak oğlum" diyor "Apocular yamandır, attıklarını alnından vuruyorlarmış. Neyine lazım; kendini bir kayanın arkasına ver, karışma. Eğer yaşamak istiyorsan sana nasihatım bu." Asker ağlamaklı, "Olur ana" diyor. Ana tekrar dönüyor, "Apocular silah sıkmayana karışmazlarmış. Subaylara da çok kızıyorlarmış. Askerlerden çok subayları öldürüyorlar. Sakın onların dediğini yapma; ihtiyar ananı babanı üzme" deyip askeri iyice altüst ediyor ve sonra da içeri girip komutanın karşısına çıkıyor:

- Komutan bey! Bize haber geldi; bizim herifleri alaydan bırakmışlar. Bu gece yoldalarmış, gece geleceklermiş. Sakın ateş etmeyin. Bizim varımız yokumuz onlardır. Onlara bir şey olursa sonra siz bilirsiniz!" diyor. (Aslında öyle bir durum yok, köyden erkekleri bırakıyorlar ama, iki köy ötede sabah olmasını bekliyorlar. Ananın amacı bize ait tereddütünü gidermek ve durumu sağlama almak.)

Komutan:

- Kim bu kadın? Deli mi ne? Ben, köye gireceklere ateş edin diye emir verdim. Söyleyin gelmesinler. Adam gönderin haber versinler.

"Vietnamlı Ana":

- Adamı mı bıraktınız? Kimse yok; kadın-kızdan, ihtiyardan başka!

- Ben karışmam, iki kişi yollayın, deyin kimse gelmesin.

Ana cevap vermeden çıkıyor ve bizim geleceğimiz yolun üzerindeki mezraya kızıyla gelinini yolluyor. Ana ile diğer köy kadınları da beraberce sabaha kadar yolumuzu bekliyorlar; nöbet tutuyorlar. Ana yine de rahatlamıyor. Muhtemelen başka yönden, köye uğramadan gelebileceğimizi hesaplıyor ve komutanın yanına çıkıp tekrar tehdit ediyor. Ateş etmemeleri için zorluyor. Ve gün artık yavaş yavaş ağarmaya başlayınca komutan, "Tanrım! Bu kadın ne belaymış! Çekin, gidiyoruz" deyip birliğini alıyor ve gidiyorlar. Böylece Ana, bir zafer kazanıyor! Günlerce anlatmakla bitiremezdi bu olayı, yerli bir tercümanın konuşmasını çevirmeye cesaret edemediğini anlatıp övünüyordu; haklıydı da... Amacına ulaşmıştı...

Belirli aralıklarla gerçekleştirdiğimiz köy toplantılarıyla denetimimiz daha da güçlenmişti. Yeni savaşçı adaylarını Güneye aktarıyorduk. Gelişmeler yoğundu. Sipiwyan eyleminden sonra Agit arkadaş ve diğerleri toplantı için Güney'e çekildiler. Bu ara biz içerde kış hazırlıklarına girişmiştik. Köylülerin önemli desteğiyle hazırlıklarımız rahat şekilde yürüyordu. Bu arada M. Çimen'in yakalanmasıyla ortaya çıkan durum üzerine alana gitmem ve grubun başına geçmem gerekti. Bazı işlemleri bitirdikten sonra grubun bazı üyeleriyle birlikte yola çıktık. Yarı yolda, M. Çimen'in çözüldüğünü, bir mağaranın aranmasından dolayı farkettik. Her tarafa haber saldık. Elimizi çabuk tutarsak bazı ilişkileri kurtarabilirdik; fakat rêzan sorunumuz vardı. Türköz karakolu yakınındaki Namyan gomlarına vardık; yardım için bir aileye başvurduk. Şex olduklarından dolayı çekiniyorlardı ama, bizim mutlaka geçmemiz gerekiyordu. İkna çalışmalarımız sonuç vermemişti. Daha yeni kalkan orta yaşlı ev sahibinin yatağına girip yatmaya başladım. Arkadaşlar da bir şey anlayamamıştı. Adam hayretle sordu:

- Ne yapıyorsun?

- Hiç yatıyorum.

- Olmaz ki, karakol var, asker var!

- Biliyorum.

- Ee... nasıl yatacaksın; sabah oluyor.

- Nereye gideceğimi bilmiyorum. Yardım etmiyorsunuz ki.

- Asker gelse ne yapacaksın?

- Çatışırım sonuna kadar. Ne olursa olsun.

En sonunda ihtiyar ciddiyetimi görünce, "Haydi gidelim. Ne yapalım, Allah sonunu hayır eyleye" dedi ve önümüze düştü. ... arkadaş, "Ben iyi biliyorum, çok sevaba gireceksin" dedi. Epey yol aldıktan sonra ihtiyara teşekkür edip geri gönderdik. Yetiştiğimiz her temel ilişki yakalanmıştı. Durum kötüydü. Darbenin bizim saflarımızda yer alan birinden gelmesini hazmedemiyorlardı. Ancak, hainin açık teşhirine giriştik. Etkisini zayıflatıp karşı cevap vermek için yoğun çabalara giriştik. Fakat kış önemli oranda engel yaratıyordu. Buna rağmen, 10-12 civarında genci köylerde yaptığımız toplantılarla (örgüt birimleriyle ortak oluyordu) topladık. Bunun siyasi yankısı ilginç oldu. Gençlerin askerliğe alındığı dönemdi. Bu eylemler sonucunda yayılan propaganda; "Gençler askere gitmiyor, felan felan köydeki gençler dağa çıkmışlar, onlara kavuşmuşlar" şeklindeydi. Bu durum sömürgecileri oldukça rahatsız etmişti, kolay kolay sindiremediler. Karakol çavuşu, köylülere, "Çocuklarınızı üç gün içinde getirmezseniz sizin için kötü olacak" demişti. Köylüler dikkati üzerlerinden atmak için dağlara ve köylere düşmüşlerdi. Bu ise aksine bizim lehimize bir durum yaratmıştı. Aldığımız gençler oldukça coşkuluydular. İşlerini ayarlayıp Güneye gönderdik.

Bir süre sonra yeni planlamalarla gelen .... arkadaşın yaptığı bir toplantıda durum değerlendirmesi yapılıp, pasif durumda bulunan çalışanlar eleştirildi. Sağ anlayış mahkum edildi. Hanım YAVERKAYA yoldaşın da hazır bulunduğu toplantıda, bu yoldaşın koyduğu tavır gerçekten de örnek bir tavırdı. O direnişte "sağ" eğilimlere karşı tavrı ile güçlülüğünü ortaya koymuştu; bu konuda tavizsiz davranmıştı. Değerlendirmeler yapılıp, sorumlu arkadaşın yeni dönem hakkındaki konuşması da bittikten sonra merkezi planlamaya göre dağıldık. Birden bire ortaya çıkan böyle köklü bir alt-üst oluşu anlamaya çalışıyorduk. Her şey üstten planlanmıştı.

Yeni bir alana doğru 5 kişi yola koyulduk. Batıya, Mardin'e doğru harekete geçtik. Bir-iki günlük bir yolculuktan sonra soğuk ve yağmurlu havada Dicle'yi büyük bir tehlike atlatarak geçtik. Üstüne bindiğimiz sal'ı kullanmasını bilmediğimizden dolayı alabora olma tehlikesi atlatmıştık. Bölgede faaliyet yürüten arkadaşlarla buluştuk ve diğer alandan gelecek arkadaşları beklemeye başladık. Radyoların da dediği gibi, son 50 yılın en soğuk kışı, gerçekten de çok kötü yakalamıştı bi-

zi. İstisnasız hepimiz soğuk almıştık. Burada kar fazla olmamasına rağmen, ünlü Bakûr rüzgarı fena halde yakıyordu ortalığı. Coğrafik olarak fazla asi olmasa da, alan müsait gözüküyordu. Mava Dağı, Dicle vadisi ve İdil-Nusaybin-Midyat arası coğrafya harekete epey elverişliydi. Ancak zayıf ve genelin gerisinde kalan bir örgütsel yapı vardı. Kitle ilişkilerinde belli bir açılım sağlanmış olsa da eylemsel olarak çok gerilerde bir konum yaşanıyordu. Mücadele edip bu yapıyı aşmak gerekiyordu. Yapılacak bazı hazırlıklar için seferber olmuştuk. Bir grup arkadaş köy toplantılarına girişmişti. Havalar o kadar kötüydü ki iradeye hakim olmak zorlaşıyordu. Bir gün ateş yakmak için odun toplamaya çıkarken, Hüseyin ALTINTAŞ (Mehmet) arkadaş, kulağından tuttuğu bir tavşanı bize doğru getirdi. "Zavallı soğuktan donmuş. Herhangi bir yara izi yok" dedi. Soğuktan kendi halimize bakınca tavşanın ölümünü fazlaca yadırgamadık; pişirip iştahla yedik. Akşama doğru yolladığımız keşifçiler geri geldiler. Ayrılmak üzere hazırlanmıştık. 4 gün üst üste aynı yerde kalmak akıl karı değildi. O anda bir arkadaşın "Asker!.." dediğini duydum; çevreme baktım çakal sürüsü gibi çemberi daraltmaktaydılar. Aramızda 200 metrelik bir mesafe bile yoktu. Silahlarımıza atıldık, ancak savunma düzenimiz çok düzensizdi. Mehmet arkadaşla yan yana oturduk. Aramız 1-2 metreydi. Askerler çok yaklaşmışlardı Mehmet arkadaşa. "Beni koru, ben gidiyorum" dedim ve bombanın pimini çekip ileri fırladım. Bombayı, subay olduğunu (şapkalarından tanımıştım) tahmin ettiğim grubun ortasına bıraktım ve hızla arkadaşın yanına yattım. Bu arada sağ tarafımızdan yağmur gibi kurşun yağıyordu. Mehmet arkadaş ayağa kalkmış, M-16'sıyla hem çatışıyor ve hem de ajite çekiyordu; "Size kim olduğumuzu göstereceğiz, alçaklar! Apocuların kim olduğunu göreceksiniz! Hepinizi geberteceğim. Bize kurşun sıkmak nasılmış, göreceksiniz" diyerek çatışıyordu. Ben de ön tarafla uğraşıyordum. Ama arkadaşın açık çatışmasına şaşırmıştım. Neyse yere çöktü, biraz rahatladım. Fakat!.. Tam şarjörü değişmek üzereyken başından aldığı tek kurşunla geriye sırt üstü uzandı, sesi çıkmadı. Ayağa kalkıp çevreyi otomatik olarak taradım ve yanına yaklaştım, silahını boynuma geçirdim. Her taraftan yağmur gibi kurşun yağıyordu. Bir ara kendimi kontrol ettim. Hayır, bir şeyim yoktu. O an ön cephede, 3-5 metre ötede birkaç kafa farkettim, hemen ateş altına aldım, fakat kendim de ateş altında kalmıştım. Yanıma bir bomba fırlattılar; kendimi yere uzattım, bomba korkunç bir ses çıkararak patladı. Bikisi şeritlerini ve kendi çantamı alarak hızla kendimi geriye doğru yuvarladım. 20-30 metre gittikten sonra birkaç arkadaşa rastladım. Bağırıp toplanmalarını söyledim. Her biri bir yöne gidiyordu. Sesimi duyunca yanıma yaklaştılar. 3 kişiyi oturtup 4'ünü 100 metre geriye yolladım; bu sefer onları yatırarak, diğerlerini geri çektim ve böylece kademeli olarak çemberin dışına çıktık. Değerli komutan Hüseyin ALTINTAŞ yoldaşın şehit düştüğünü grup boynumdaki silahından anladı. Onları sakinleştirdim ve hızla alandan uzaklaştık. Askerler hala ateşe devam ediyorlardı. Bir helikopter alana indi, kayıpları olduğu belliydi. Hızla uzaklaşıp emin bir coğrafyaya yerleştik. Kötü bir talihsizlik ve acı bir kayıpla yüz yüze gelmiştik. Planlarımız aksayacaktı. Önemli bilgiler ele geçmişti. Değişik bir düzenlemeyle işe koyulduk. Bir grubu Botan'la ilişki için yolladık ve Süleyman ORAK (Menar) arkadaşı alana bırakıp diğer temel sorun için yola koyulduk. Nusaybine doğru ilerleyip bölge birimini toplamak ve ona işlerlik kazandırmak en doğru adımdı. Hızla işlerimize koyulduk. Düşmanın çatışmadaki kaybı, bir kontr-gerilla subayı. Birçok asker yaralanırken, şehirden aldığımız bilgiye göre, 3 asker de akli dengesini kaybetmişti. Birçok malzeme kaybımız yanında, 500 civarında mermi harcamıştık. Göğüs göğüse bir çarpışmaydı. Saygı duyulacak bir cesaret ve inançla haykıran Hüseyin ALTINTAŞ yoldaşın sesi düşmana korku salıyor, dağları inletiyordu. O'nun haykıran fişek gibi sözleri kulaklarımızda hep yankılanacaktı.

Fazla uzun sürmeyen bir aradan sonra Mehmet yoldaşın intikamı, üç halk düşmanının cezalandırılmasıyla kısmen de olsa alındı. Ancak daha çok şeylerin yapılması gerektiği açıktı. Düşman, uygulamalarından ortaya çıktığı kadarıyla Siirt ve Hakkari'yi tecrite alıp diğer alanlara yayılmayı engellemek için Dicle-Botan suyunu doğal bir stratejik engel olarak görüyordu. Su kenarındaki yerleşim yerlerine tümenle güç yığmış durumdaydı. Baharla başlayan kasaba eylemleri ve sonraki darbeler bu planı önemli oranda boşa çıkarmıştı. Ancak, İdil, Cizre, Silopi, Midyat, Ömerli, Derik baskınları önemli yankılar yaratmasına karşın örgütsel alandaki sorunlar ve yönetimdeki yetmezlikler ile üstlenilen role uygun güç konumlandırılmaması daha ileri çıkışları engellemekteydi. Yine alanda siyasal otorite olarak pratikte de önemli siyasal ve kısmi pratik başarılar elde edilmişti. Devletin karşısındaki tek otoriter güç olarak kabul ediliyorduk. Özellikle Midyat, Ömerli, Nussaybin alanlarında önemli bir gelişme vardı. Düşman uygulamaları Midyat dışında etkisiz kalıyordu.

Ömerli baskını bunun açık örneğiydi. Selman-Davut Silahlı Propaganda Birliği ve diğer örgüt güçleriyle yapılan bu eylem önemli yankı uyandırmıştı; alanda bulunan tüm karakollar bir ayaklanma korkusuyla sabaha kadar etrafa rastgele ateş edip gelişmelerden duydukları korkuyu dışa vurmuşlardı.

Halk yoğun bir kabarma içindeydi. Bunu, baskın sonrası karşılaştığımız köylülerin tutumundan açıkça anlamak mümkündü. Taze ve güzel kokusuyla gecenin serinliğine karışan karpuz, kavun tarlaları ve üzüm bağlarının arasında yol alarak saat 1-2 dolayında bir köye ulaştık. Diğer arkadaşları dışarıda bırakıp köye girdik. Eskiden ilişkimiz olan bir yurtseverin evine uğradık. İhtiyar karı-koca bizi büyük bir heyecanla karşıladılar. Çoktandır görmemişlerdi. Heyecandan ne yapacaklarını şaşırmışlardı. Hemen bir köşeye ilişip oturduk. Önümüze yiyecek yığdılar. Yorgun olduğumuzdan kabul etmedik. Hal hatırlarını sorduktan sonra, ihtiyar ana aylar önceden bizim için özel şişelere koyduğu reçel, helva, peynir vb. birçok şeyi önümüze yığdı. Bir taraftan da, "Bunları sizin için hazırladım. Bir gün geleceğinizi biliyordum. Bu akşam amcanızla, ne oldu niye gelmediler diye üzülüyorduk" diyordu. Acele ettiğimizi görünce, "Bizi unutmayın. Size yeni şeyler yapacağım. Allah yolunuzu açık etsin" deyip boynumuza sarıldı ve hüngür hüngür ağladı. Kendisini biraz sakinleştirdikten sonra, sabaha kadar kalmamız için yaptıkları tüm ısrarlara rağmen, ayrılmak zorunda kaldık. Bir ara dönüp arkamıza baktık, çökmüş ağlıyorlardı. Kendilerine, "Yine geleceğiz" diye söz verip sığınağımıza doğru yola devam ettik.

Gündüz sığınakta kalıp karanlık çökünce tekrar yola koyulduk. Saat 8-9 civarında, eskiden reformist küçük-burjuvaların hakim olduğu bir köye girdik. Bazı ihtiyaçlarımızı karşılamak için bilgi ve istihbarata ihtiyacımız vardı. Ayrıca yiyeceklerimizi de alıp çıkacaktık. Köye çok dikkatli girdik, bir şey yoktu. Köyün ortasında durduk, bir grup köylü, olayları, askerin uygulamalarını hararetle tartışıyordu. Bizi görünce kalkıp çevremizi sardılar. Çevreye köylülerden ve arkadaşlardan nöbetçi koyup, gelişmeler hakkında bilgi almak için köylünün biriyle konuştum. Gündüz helikopterlerle ve karadan baskınlar düzenlenmiş; kontr-gerillanın da katıldığı bir operasyon yapılmıştı. Tüm ahaliyi dağa çıkarıp bizi ele geçirmeye çalışmışlardı. Ancak köylüler kendi aralarında şöyle karar almışlardı: "Eğer onlardan birini görürsek sesimizi çıkarmayacağız. Ancak eğer görülme tehlikesi varsa üzerine bir elbise geçirip silahını saklayacağız ve onu aramıza alacağız."

Operasyondan bir sonuç alamayınca sömürgeciler, zorunlu 5 nöbetçi çıkardıktan sonra köyü terk etmişlerdi. Biz konuşurken, bir grup köylü bize doğru yöneldi. Yanımızdaki köylü, "Bizdendirler" dedi. Gelenlerin ortasındaki kısa boylu bir ihtiyar öne çıkıp, "Dağılın ulan" dedi köylülere "giriş çıkışı tutun. Bunlar bizim askerlerimizdir. Köyümüzde oldukları sürece sorumluluk bize aittir." Bize

dönüp, "Hoş geldiniz, başım gözüm üstünde yeriniz var" dedikten sonra ekledi: "Bu düdüğü yüzbaşı verdi. Nöbetçiyim. Sizi buraya koymamam istendi. Boşverin, siz peşimden gelin." Ardından keyifli keyifli ve alaycı bir edayla düdüğünü iki-üç kez üst üste öttürdü. Sonra hemen yanındaki iki kişiye dönüp, "Falanın evini ayarlayın, misafirlerimiz var. Çabuk olun" deyince köylüler fırladı.

Hepimizi hayran bırakan ihtiyarın bu candan ve cesaretli tavrı coşkumuzu daha da artırmıştı. Tüm yorgunluğumuzu unutmuştuk. Dışarıya nöbetçimizi bıraktıktan sonra içeri girdik. Ev sahipleri bizi oldukça iyi karşıladılar; sadece biraz heyecanlıydılar. Seferber olup bir şeyler hazırladıktan sonra içeri giren ihtiyarı sofraya davet ettik gelmedi. "Bunu yapmayın işte" dedi sitem ederek, "bize güvenmiyor musunuz ki dışarıda bir arkadaşınızı bırakmışsınız. Bu köyde sizin kılınıza bir şey gelecek olursa, bu da ancak çok kan aktıktan sonra olabilir." İhtiyarı sakinleştirmek için kısaca durumu açıkladım:

"Amca, size güvenmediğimizden değil, bu bir kuraldır. Her yerde böyleyiz. Bu Parti kuralıdır." İhtiyar rahat bir nefes aldı, durumu taktir ettikten sonra dışarı nöbete çıktı. Ev sahibi kadın çekinerek, "Eskiden de uğraştınız, fakat olmadı, sonu yoktur" dedi. Ev sahibi erkek, onun lafını keserek, "Sus sen" dedi "sen görevini yap. Bizim görevimiz ayrı, senin görevin ayrı. Kaldı ki, bunlar senin bildiğin o eski adamlar değil, bunlar başkadır. Bunlar eskilere benzemez. Bunların ne yaptığını daha dün gördün. Kimi vurdukları da belli. En iyisi sen işine bak. Ben sonra sana anlatırım." Hazırlıklarımızı tamamladıktan sonra kalabalık bir köylü grubuyla vedalaşarak üssümüze doğru göğüsler kabarık ve büyük bir rahatlıkla yola koyulduk. Süleyman ORAK arkadaş, "Şimdi bu halimle birkaç kazayı yıkabilirim. Ülkemiz ne kadar güzel olacak, bunu görüyorum" diyordu. Sessizce ince patikada yol alırken hepimizin yüreği duygularla çarpıyordu, yeşilliklerin, ormanların arasında mekanımıza doğru süzülerek ilerliyorduk.

Gerçek şu ki, her anı; acı, kin, nefret, unutulmaz fedakarlıklar, yüce duygular ve tüm benlikleriyle en değerli şeylerini yaşama katık eden büyük insanların her anısı, yaşamda ve mücadelede her anı efsanevi bir değerdedir. Bu, bugün anlaşıldığı gibi yarın daha da anlaşılacaktır.

Bagok
8 Ağustos 1986

Kürdistan'ı Yeniden Yaratırken...

Beş gün yol yürüdükten sonra nihayet Mereto yaylalarına ulaştık. Mereto yaylalarında dört gün koçer ailelerinin yanında kaldık. Bu dört günlük süreç içerisinde adeta devrimci bir ailenin üyeleri imişçesine birbirimize ısınıp kaynaştık. Koçerler burada kaldığımız süre içerisinde bize varmamız gereken köy hakkında bilgi topladılar. Gereken bilgileri aldıktan sonra gideceğimizi belirterek müsaadelerini istedik. El sıkışıp vedalaşırken, ihtiyar bir nine, gözyaşlarını sel gibi boşaltarak şu cümlelerle bağımsızlığa olan özlemini, PKK partizanlarına bağlılığını ve sömürgeciliğe kin ve nefretini dile getiriyordu: "Herin lawê min, herin kurê min, xwudê bi we re bê. Me jî jibîr nekin, mala rumê çav şîn li serê wan de bişevte (Gidin oğullarım. Allah yardımcınız olsun. Bizi unutmayın. Allah gök gözlü gavurların evlerini başlarına yıksın)."

Uzun bir müddet yol yürüdükten sonra, hem yorgunluğumuzu gidermek ve hem de geceyi beklemek için, Sason direnişinde temel üs seçilen Asê Dağı'na çıkıp herhangi bir durumda düşman saldırısını püskürtebileceğimiz savunmaya elverişli bir alana üslendik.

Toplam 8 kişiydik. Yöre köylerin yaylasına uğradık. Yaylada hiç kimse yoktu. Zorunlu olarak, 4 ekmek ve bir çay bardağı dolusu tereyağı aldık; karşılığında bir not yazıp 1000 TL bıraktık. Bıraktığımız notta, "Kusurumuza bakmayın. Zorunlu olarak, sizler olmadan ekmek ve yağ aldık. Karşılığında 1000 TL bırakıyoruz" diye yazdık.

Tekrar yola çıktık. 2 saat yürüdükten sonra ormanlık, sarp kayalı dik dağdan aşağıya indik. Dağdan inerken, eski direniş mevzilerini görüyorduk. Mevzilerin tüm yüzü aşağı boğaza yönelikti. İki silahlı kişinin oraya yerleştirilmesi halinde boğazdan geçmek olanaksız hale geliyordu. Biraz daha yol aldıktan sonra, hem boğazda ve hem de köy yolunda akşama kadar pusu kurmaya karar verdik. Üç saat kadar pusuda kaldık, fakat hedeflerimizden gelen olmadı. Sadece bir kadın ile iki yolcu geçti. Kendimizi onlara göstermedik ve akşam üzeri pusularımızdan çıkıp köye doğru ilerledik Bu arada son planlamamızı da yaptık. Köye 15 dakika uzaklıktaki bir dereye varmıştık. Dere öylesine kayalık ve ağaçlık bir yerdeydi ki, 10 metre mesafeden bile insanın görülmesi mümkün değildi. Tam bu sırada arkamızdan kalabalık konuşma sesleri geldi. Hızla yolun kenarına mevzilendik. Arkamızdan gelenler hedefimiz olan milis grubu idi. Bir arkadaşın iyi mevzilenmemesi nedeniyle daha pusuya düşmeden arkadaşı gördüler. Böylece çatışma başladı, ancak insiyatif bizdeydi. En önde yürüyen milis, yediği birkaç kurşunla yaralandı. Kurşunların izli olması sonucu bir de elbiseleri tutuşan milis alevler içinde bağırarak geri kaçtı. Diğerleri de kaçtılar. Gerek derenin sık ormanla çevrili oluşu ve gerekse karanlığın basması, milislerin kaçıp kurtulmalarını kolaylaştırdı.

Biz de geri çekilip yamaca tırmandık. Milislerin köyü de tam karşı yamaçtaydı.

Silah seslerini duyan köy milisleri öylesine kurşun sıkıyorlardı ki, adeta gökyüzünde yıldız tabakası oluşuyordu. Bir süre sonra alanı bir sessizlik kapladı. Tüm köy ışıklarını söndürdü. Ortama egemen olan sessizlik öylesine yoğundu ki, adeta yamacımızda bir köy olduğundan bahsedilemezdi. Yarım saat sonra sarp, ağaçlık yamaçlarda yürümeye başladık. Bir yarım daire çizerek, sabaha karşı bir yere konumlandık. Konumlandığımız yer sarp kayalık olduğu gibi, aynı zamanda özel yapılmış savaş mevzilerini andırıyordu. İyice yerleştikten sonra, alanı denetleyebilir uygun bir noktaya nöbetçimizi yerleştirdik. Sabah olur olmaz helikopterler alanda dolaşmaya başladı. Tüm yüksek tepelere askerler indirildi. Düşman operasyonu öğlene kadar devam etti. Daha sonra toplanıp geri gittiler. Akşam karanlığında alt tarafımızda bulunan tek eve uğrayıp gelişmeler hakkında bilgi toplamaya çalıştık, iki milisin ağır yaralı olduğu ve yüzlerce askerin helikopterler desteğinde operasyon yaptıkları söylendi.

Hiç vakit kaybetmeden yaylalara çıktık. İlk girdiğimiz çadırda, kalabalık bir aile ve askerden yeni gelmiş bir genç vardı. Birbirimize hal hatır sorduktan sonra genç, kadınlara sert şekilde emirler vererek, "Bêrîvan, Medîrabin! Destê xwe zu bigrin. Ewanan brayên me ne. Ji rêya dur têne. Xwarinekê çêbikin (Bêrîvan, Medî kalkın! Elinizi çabuk tutun. Bunlar kardeşlerimizdir. Uzak yoldan geliyorlar. Yemek hazırlayın)" dedi. Beriwan ve Medi adeta ok gibi yaydan fırlarcasına kalkıp yemek hazırlığına başladılar. Genç adam tekrar bize dönerek, "Hun bi xêr û xweşî hatin. Hun li ser çavên me hatin (Hoş geldiniz sefalar getirdiniz. Başımız gözümüz üzerine geldiniz)" dedi, sohbete başladık. Çevrede ne var ne yok dedik. "Bir şey yok, sadece Ado köyünün iki milisi gebermiş" dedi. Çok seri konuşan bu genç, Türk ordusunda kapmış olduğu tüm argo kelimeleri kullanarak konuşmasına devam ediyordu. Konuşmaya o kadar istekliydi ki, uzun bir süredir dağ başında insan görmediği anlaşılıyordu. Yaylada kaldığımız iki gün içinde bize iyice ısınan bu genç adam, gideceğimizi belirttiğimizde saatlerce yalvararak orada kalmamızı istedi. Derin ahlar çekerek, "Ah şu çocuklar olmasaydı, hemen sizinle beraber düşmana karşı savaşmaya gelirdim" diyordu. Nihayet, bizden bir türlü ayrılmak istemeyen genç adamla vedalaşarak ayrıldık.

Grubumuz altı kişilikti. İki saat yokuş yukarı yürüdükten sonra bir koçer obasına ulaştık. Koçerlerle ayak üstü yaptığımız kısa bir konuşmanın ardından bize biraz yiyecek lazım olduğunu belirttik. Hemen adamın birisi çadırlardan bize yetecek iki günlük erzak getirdi. İstemediğimiz halde bize iki çift ayakkabı da verdiler.

Bizim oturmamamız ve acele etmemiz onlarda bir eyleme gideceğimiz hissini uyandırıyordu. Kendi kendilerine, "Ev wusa acele dikin, ewê tiştekê bikin" diyorlardı. Yolumuz çok uzak olduğundan dolayı acele etmek zorundaydık. İzin isteyip ayrıldık. Biraz ilerledikten sonra, meşhur K. dağına tırmanmaya başladık. Dağın üstü çok geniş bir yaylaydı. Dolunay etrafı aydınlatıyor ve yağmur çiseliyordu. Yol boyunca sayısız dik iniş ve çıkışla karşılaştık. Yol çok yorucuydu. Saatte bir 10 dakika mola verip bir sigara içiyor ve tekrar yola devam ediyorduk. Üç saatte dağın zirvesine çıkıp tekrar aşağı indik. Dağın bu yüzü Mutki sınırı oluyordu. Bir saatlik yoldan sonra bir köye ulaştık. Sabah olmak üzereydi. Köylülerin bizi görmemeleri için köyün epeyce altında bulunan küçük bir mağaraya girdik. Çevreden biraz odun toplayıp çayımızı pişirdik ve kahvaltımızı yaptık. Mağaranın hemen karşısından bir patika geçiyordu. İnsanlar sık sık gelip gidiyorlardı. Akşama kadar çobanlar sağımızda solumuzda dönüp dolaştılar. Neyse ki bizi görmediler. Çok gizli hareket etmek zorundaydık, çünkü varmamız gereken bir hedef vardı. En küçük bir dikkatsizlik nedeniyle ihbar edilmemiz halinde, alanda bulunduğumuz ortaya çıkacak ve varmamız gereken hedef tedbirini alacaktı. Herhangi bir aksilik olmadan geceye ulaştık ve yolumuza devam ettik. Evleri oldukça seyrek bir köy önümüze çıktı, köyün içini geçtikten sonra köyün altından geçen orta büyüklükte ve çok akıntılı bir dereye rastladık. Derenin öbür tarafına geçmek için tam iki saat uğraştık ve nihayet zor bela geçebildik. Bir saat yol yürüdükten sonra tanıdığımız bir köye gittik. Z. adındaki taraftarımız bizi uzun bir süreden beri hiç görmediği için teker teker yüzümüzü öptü. Çok sevinçliydi, adeta gözlerinden sevinç fışkırıyordu. Bu esnada ailesi ve çocukları da uyandılar. Çocuklar teker teker elimizi öpüp yanımıza oturarak, gözlerini kırpmadan bize bakıyorlardı. Yaptığımız kısa bir sohbetten sonra niçin geldiğimizi açıkladık. Ve Z'den bize yardımcı olmasını istedik. Yurtsever taraftarımız yöneleceğimiz hedef hakkında tüm bildiklerini ayrıntılı bir şekilde bize aktardı. Bu bilgileri aldıktan sonra ayrıldık ve sabaha karşı ormanlık ve savunmaya elverişli bir araziye yerleştik. Fakat yağmur dinmek nedir bilmiyordu. Islanmadık hiçbir yerimiz kalmamıştı. 500 metre uzağımızda bulunan yoldan askeri konvoylar sık sık gelip gidiyorlardı. Açık cemseler içindeki askerler namlularını arabanın yan ranzaları üstüne dayamışlardı ve elleri tetikteydi.

Akşam olunca hedefimize yöneldik. Kolans (Geyikpınar) köyünden iki haindi hedefimiz. İki hedefimizin yerlerinin arası yarım saat vardı. Bu iki hain devletin gönüllü milisleri olmuş ve üç arkadaşımızı evlerinde yatarlarken kalleşçe yakalayıp devlete teslim etmişlerdi.

Hainlerin evlerini son bir kez gözden geçirdik, ancak vakit çok geç olduğu için eylemimizi bir gün sonrasına bıraktık. Köyün ortasındaki okul karakola çevrilmiş; yaklaşık 100 civarında asker konumlandırılmıştı. Köy elektriksiz olduğu halde, karakolun özel jenaratörü ve projektörlerle karakolun etrafı oldukça aydınlatılmıştı. Projektörler sık sık etrafı tarıyor, ince uzun ışığında 2 km'den insan görülebiliyordu. Köyden oldukça uzak bir alanda konumlandık; akşama kadar ne ateş yaktık ne de yerimizden kımıldandık. Akşam üzeri yola çıktık. Köyün üstüne geldiğimizde saat altı idi. Oturup son planlamamızı yaptık. İki hedefimiz olduğu için iki gruba ayrıldık. Saat yedide eylemi başlatacaktık.

Biz üç arkadaş yarım saatte hedefimize vardık, evi kuşattık. Evin kapısı açıktı ve dışarıdaki ocakta ateş yakıyorlardı. Bir kadın sık sık dışarı çıkıp etrafa göz gezdiriyor ve tekrar içeri giriyordu. Gizlice kapıya yaklaştık ve evin üstüne çıktık. Bacadan konuşmalarını dinledik; hain ailesi ile sohbet ediyordu. Konuşmaları bizimle ilgiliydi. Adam ailesine şöyle diyordu: "Biz evimizde oturacağız, her ay maaşımızı alacağız. Devlet bize silah vermiş, bazen askerlerle birlikte teröristleri arayacağız, hepsi o kadar. İşimiz çok kolaydır."

Ben de içimden, "Sen maaş alamayacaksın" dedim. Planımıza göre, arkadaşın biri dışarıda bekleyecek ve ... ile ben saldıracaktık. ... arkadaşa bomba verip kullanmasını söyledim. Ev adeta bir kale gibiydi; kapıyı kapatmaları halinde, onlara mevcut gücümüz ve silahlarımızla darbe vurmak mümkün değildi. Bundan dolayı, saat yediye on kala saldırıya geçtik, iki ajanı öldürüp kaza kurşunuyla dört kadını da yaraladık. Ateş ettiğimiz zaman basınçtan dolayı el lambası söndü, bizde de fener olmadığı için evi arayıp adamın silahını bulamadık. Dışarıya çıktık. Düşman karakolu seri bir şekilde havaya ateş ediyordu. Bu arada diğer grup da saldırıya geçmişti. Silah seslerinden köy mahşere dönüştü. Karakol ışıklarını söndürüp sessizliğe büründü.

Köyden ayrıldık. Yarım saat tepenin başında oturarak köyü seyrettik. Eylemimiz başarılıydı. Daha sonra arkadaşlarla randevulaştığımız noktaya gittik. Onların eylemi de bazı eksiklikleri olsa da, başarılıydı; iki kişiyi yaralamışlardı. İkinci gün vali, "Teröristler sivillere saldırıyor" diye açıklama yaptı. Oysa sivil dedikleri insanların silahları bizimkilerden büyüktü, ki silahlı insan sivil de olamaz. Bilhassa Kürt olup da düşmana milislik yapması halinde, kişi ne sivildir ve ne de affedilir.

Randevulaştığımız alanda arkadaşlarla toplandık; uygun bir manevrayla alandan uzaklaştık. Ertesi gün sabah çok geniş çaplı bir düşman operasyonu başladı. Fakat hiçbir sonuç alamayınca mo-

ralmen oldukça çöktü.

Halk, Kürdüz-değiliz, haklıyız-haksızız, dost kim-düşman kim vb. tartışmaları bir kenara bırakıp artık yerimizi bu savaşta nasıl alabiliriz sorusunu tartışmaya başladı. Gösterilen direniş ve uygun çalışma tarzı, halka güven, düşman ve işbirlikçilerine ise korku salıp ölüm terleri döktürmekteydi. Partizan gruplarının şakırdayan

---

BİR DOĞUŞUN HİKAYESİ

......

Duyuyor musun Diyarbekir?
Duyuyor musun onların sesini?
Dinle
şimdi sıra sende.
Titre... titre
sarsıla sarsıla
midende bulantı
düşmana kusana kadar.
Onlar yabancı değil sana;
sömürüye düşman...
emeğe dost.
Onlar;
Newroz ateşiyle
taş duvarlarını parçalayan
Çağdaş Kawa'nın yoldaşları.
Onlar;
zindan direnişlerinin
zincir tanımayan ölümsüz
örgütleyicisi
Hayri DURMUŞ'un öğrencileri.
Onlar;
hücrelere sığmayan gür ses
enternasyonalizmin bükülmez bileği
Komutan Kemal PİR'in askerlerdir.
Senin değil Amed;
15 Ağustos,
onların günü bugün.
Dağlar karbeyazı gelinliklerini giydiler
kızıl karanfil nakışlı.
Toprak en güzel kokusunu
salıyor yara bağrından.
Müjde diyor müjde,
kuru göz çanaklarını ıslatan
sevinç gözyaşlarıyla.
En kahpe düşmana inat
müjde diyor analar
şimdi vatanda.
Yüzü gülüyor yaşlı-genç
Kürdistanlının
şimdi yakılan savaş türküsüdür
ağıtlardan fışkıran.
Haykırıyor
yaşlı-genç, gelin-kız
hep bir ağızdan
bağımsızlık şiarını
selama duruyor bütün vatan
dalıyla, tomurcuğuyla.
Onlar haykırıyor:
Zafere dek savaş!
Ve dalıyorlar karanlığa
yeni şafaklarda doğmak için
ellerinde emek düşmanına
ölüm kusan sevdalılarıyla.

---

mermilerinin bağımsızlık ve özgürlük lavını kustuğu gündü artık; savaşın, öncü birimleri aşarak halk savaşına dönüştüğü gündü. Savaş halka mal edilmiş, yöre halkının önemli bir kesimi şu veya bu biçimde savaşa katılmıştı veya savaş onun yaşamını direkt etkiliyordu. Herkes, iki ateş arasındayız, diyordu. Evet, gerçekten de halk iki ateş arasındaydı. Fakat ateşin biri onu yakmak isterken, biri de onu ısıtmak istemekteydi. Elbetteki halk, yanmak yerine ısınmayı tercih edecekti ve nitekim böyle de oldu.

Bu durum ciddi bir objektif gelişme sayılmaktadır. Geriye kalan sorun, devrimcilerin halka yeni bir yaşam yolu göstermeleridir. Düşman artık halka, dağlara, çocuklara ve hatta hayvanlarımıza kadar her şeye saldırmakta ve onlarla boğuşmaktadır. Bu karşılıklı savaşta mağlup olacak taraf malumdur.

Çok uzun bir yürüyüş için son hazırlıklarımızı yaptık. Sekiz günlük bir yolculuktan sonra daha önceden iyi tanımadığımız G. köyüne geldik. G. köyü 3-4 köpek ve birkaç kedi dışında bomboştu. Köy viraneye döndüğü gibi, hayvanların hazin ulumaları da içler acısı bir durum sergiliyordu. Düşman, bu yurtsever köyü boşaltıp adeta viraneye çevirmişti. Hayvanların iniltileri bizi derinden etkiledi. Köy 110 haneden oluşuyordu ve bir kayanın başına kurulmuştu. Kayanın her yeri mağara idi ve böylece köy iki katlı bir binayı andırıyordu. Köyün alt yanıbaşında akan büyük bir pınar, pınarın civarında çok sayıda meyve ve pirinç bahçeleri bulunuyordu. Bu köyden 15 değerli insan bir devrim harekatı olan ulusal kurtuluş mücadelemizin saflarına katılmışlardı ve köy halkının tümü yurtsever olduğundan dolayı sürgün edilmişti.

Köy içinde bir müddet dolaşıp durduk, askerlerin yediği konserve kutularından geçilmiyordu. Tüm evlerin pencerelerinin camları kırılıp dökülmüştü. Daha önceleri bu yurtsever köyün şirin, şirin olduğu kadar da canlı manzarasını her gördüğümüzde, "Kim bu cennet gibi vatan için feda olmaz ki" diyordum. Oysa köy şimdi yıkılmış, cehenneme çevrilmişti. Köyden ayrıldık. Tepenin üstünde dolunay ışığında oturup köyü seyrettik. Köpekler hala köyü savunurcasına havlıyorlardı. Biz öylesine kin ve öfke dolmuştuk ki, kalktığımızda aynı kin ve öfkeyle yola düştük. İki gün yol yürüdükten sonra Miştaxê köyüne ulaştık. Burada da aynı cehennemi andıran manzarayla karşılaştık; iki-üç kedi dışında hiçbir canlı varlık yoktu köyde. Tahılları biçilmeden kuruyup çürüdüğü gibi, meyve bahçeleri de susuzluktan kurumuştu. Burada da satılmış mehmetçiğin yediği konserve kutuları her köşede yığın halinde birikmişti. Buralar Botan bölgesiydi ve yürüdükçe sömürgecilere kinimizi artıran ibret verici olaylarla karşılaşıyorduk.

Dağ, tepe, vadi, dere, boğaz demeden tam 15 gün yürüdük. Alana biraz yabancı olduğumuz halde, yürüdüğümüz yol boyundaki köylere uğrayıp silahlı propaganda faaliyeti yürüterek ilerliyorduk. Halkın sorunlarına politik çözümler getiriyorduk; halk da her konuda bize yardımcı oluyor ve rehberlik yapıyordu. Geçit vermeyen akarsuları köylülerin yardımıyla geçiyorduk. İstisnasız rastladığımız her çoban bir koyun kesiyor, PKK partizanlarına bağlı olduğunu, konuşması ve gözlerinin hazin bakışıyla belirtiyordu. Yardımı karşılığında para teklif ettiğimizde, üzüldüklerini belirterek şöyle konuşuyorlardı: "Şu anda eğer sizler silah elde savaşıyorsanız, bizim de görevimiz siz peşmergeleri çocuğumuz, gözümüz gibi koruyup bakmaktır. Sizler nasıl ki, bizim kurtuluşumuz için ölümü severek kucaklıyorsanız, bizler de sizlerle karşılaşıp görüştüğümüzde bunun gururu ve sevincini yaşıyoruz." 27 kişilik kalabalık bir gruptuk ve en modern otomatik, yarı-otomatik silahlar ile roketatarlarla donatılmıştık.

Bu yolculuğumuzdan sonra Irak sınırını geçerek Güney **KÜRDİSTAN**'ın kurtarılmış bölgesine girdik. Ülkemin ve halkımın bu parçasını göreceğim için çok seviniyordum. Bu alanda iki gün yol yürüdük; yolculuğumuz esnasında yıkılıp viraneye dönmüş birçok köye rastladık ve halkın yaşadığı bazı köylere gittik. Bu parçada yaşayan çilekeş halkımız da bizi çok derin bir saygıyla karşılıyordu. İki gün yürüdükten sonra arkadaşlarımızı gördük. Sayıları oldukça kalabalıktı ve çoğunluğunu da saflara yeni katılan HRK savaşçıları oluşturuyordu. Yeni oldukları halde çok canlı ve uyumluydular. Peşmerge kıyafetleri ile bir gün akşam üzeri yörenin oyunlarını oynamaları ve üstün moralleri güç ve cesaretimizi daha da artırdı. Bu alanda yaklaşık 20 gün kaldıktan sonra, bazı hazırlıklarımızı tamamlayıp daha planlı ve gelişkin bir mücadele sergilemek üzere birim olarak tekrar ülkeye girdik.

Bütün bu belirtilenlerden, ülke ve halk gerçekliğimizin ne denli ulusal ve toplumsal gelişmeye aday bir ülke ve halk gerçekliği olduğu açıkça görülmektedir. Yine, bu temel gerçeklik üzerinde gelişip yetkinleşen Partimizin proleter çizgisinin ne denli çözümleyici olduğu netçe görülmektedir.

Geride bıraktığımız savaş sürecinde ortaya çıkan gelişmeler dikkate alındığında, çıkarılması gereken çok olumlu ve eğitici sonuçlar vardır. Bu, Parti ve halk gerçekliğimiz açısından böyle olduğu gibi, savaşın sorunlarına kendisini adayan insanlar için de geçerli olan somut bir olgudur.

Bir PKK partizanı
Hasan

BİR DÖNEMİN DİRENİŞ ANILARI (1982-86)

Kürdistan'ın ulusal ve sınıfsal mücadelesine yeniden boyut kazandırıldığı bir dönemdi. Dört yıl önce bu tarihi adım atılırken birey, Parti ve bir bütün olarak halk bir değişim ve gelişmenin içine girdi. Eskinin geriliğine, ihanetine ve uysallığına karşı mücadele ile, ilerici çağla bütünleşmeye çalışan bu direniş; bir hayli yüklü ağır görev ve sorumlulukları dayatıyordu. Bunları başarıyla yürütmek, yüksek bir bilinç ve inanca, kararlılık, fedakarlık, cesaret, sabır ve sebat ile devrimci bir öngörüye dayanmalıydı. Bir bütün olarak PKK'nin politik, pratik ve askeri çizgisine hakim olmayı gerektiriyordu. Çünkü, geçmiş kısa süreli pratiğimiz de kanıtlamıştır ki, salt iyi niyet, bağlılık, fedakarlık ve cesaret yeterli olmamakta; bu, gelişmenin sadece bir yönünü teşkil etmektedir. Savaşın yürütücüleri açısından düşünülürse bu, yarım devrimciliktir, orta yolculuktur. Çünkü, gelişmenin bütününe değil, yarısına ulaşmayı sağlar; gelişmenin önünde yer almak değil, onun kuyruğuna takılmak anlamına gelir. Bu da pratik, politik öngörüden yoksunluğu beraberinde getirir; kişi gelişmelere hakim olamaz, düşmanla yan yana yaşamayı tutturur, bağrında hastalık taşır. Bu, saflarımızdaki her türlü bilinçli tasfiyeci ve komplocu düşmanca faaliyete muazzam bir zemindir. İşte bu aşamada, salt iyi niyet, cesaret, fedakarlık ve bağlılık ister istemez kişiyi ihanete, korkaklığa, birbirini çekiştirmeye ve giderek saflardan kopmaya kadar götürür. Bilinçli bazı hainlerin dışında olan, ancak bağlılığı bilinçli ve yetkin devrimcilikle birleştiremeyen birçok kişi bu duruma düşmüştür.

PKK'nin bu denli ayağa kaldırıcı politik çizgisine rağmen, biz kadrolarda görülen ağır gelişmenin bir yönünü veya temelini oluşturan, elbetteki Kürdistan'ın geri ulusal ve toplumsal yapısıdır. O zaman, her şeyden önce kendimizden başlatarak, toplumumuzun en küçük atomuna kadar yansıtacağımız gelişmeyi sağlamak için, geri ulusal ve toplumsal yapıya ve onu yaşatmaya çalışanlara karşı amansız mücadele etmek zorunludur. Bu militan özelliklere ve gelişmelere PKK şehitleri en büyük örnektir. Yüce önderlerimizden Haki, Mazlum, Hayri, Kemal ve Mehmetlerin önderliğindeki yüzlerce şehit yoldaşımız buna örnektir. Ve yine, yeni dönemde ulusal direniş bayrağımızı zindanlardan Kürdistan dağlarının doruklarına taşırarak dalgalandıran, düşmana darbe vurup dünyada benzeri görülmemiş destansı kahramanlıklar yaratan, başkomutanlarımızdan MAHSUM KORKMAZ (AGİT) yoldaş ve Ağrı'da, Cilo'da, Merete'de, Herekol'da, Gabar'da, Heseran'da ve tüm Kürdistan dağlarında savaşarak şehit olan tüm yoldaşlarımız yüce kahramanlık örnekleridir.

Savaşan tüm yoldaşlar ve Kürdistan halkı! Onları çok yakından tanıdınız; Onlarla omuz omuza düşmana darbe vurup saldırılarına karşı koydunuz. Sorunlarınızı birlikte çözmeye çalıştınız. Günlerce aç kaldılar, susuz yaşadılar, ama bir lokma yiyecekleri ve bir yudum içecekleri olduğunda da bölüştüler. Onlar hiçbir güçlükten yılmadılar. Size ve partiniz PKK'ye olan derinden bağlılıklarını çoktan kanıtladılar. Muazzam düşman operasyonlarına ve çatışmalara tanık oldunuz; baskı, yıkma, yakma ve sürgün dehşetinin acısını yeni dönemde birlikte yaşadınız. Bu görkemli direnişin tamamen karşıtı olarak, yanıbaşınızda ihanet edip sömürgecilere teslim olan yeni Rayberlere de tanık oldunuz; yine, bunların acısını da birlikte paylaştınız. Ama buna karşı, değerli komutan ve yüce önderlerimizden olan AGİT'imizin kahraman direnişine ve her biri bir isyan olan, isyan merkezlerinin doruklarında gözünü kırpmadan ölümün üzerine üzerine giden Celaller, Sabriler, Mehmetler, Nasırlar, Hamitler, Yaşarlar, Tekinler, Cahitler, Cabbarlar ve daha onlarca önderinizin kahramanca direnişlerine de tanık oldunuz. Bu direnişlerin vermiş olduğu güven ve cesaretle, çok haklı olarak birlikte sevinip gururlandınız. Hepsine tanık olup birlikte yaşadınız; direnişçilere destek verdiniz. Onları bağrınıza bastınız; ihanete karşı hep birlikte direnişi egemen kıldınız. Artık mücadele sizinle, halkla bir bütün olarak yürütülen bir direniş boyutuna ulaştı. Direnişe yeni boyutlar kazandırmak da elbetteki yine birlikte olacaktır.

Evet, görüldüğü gibi, bunca gelişme ve kitleyle kaynaşma çok zor koşullarda yaratıldı. Sömürgeciler direnişin halk ile bütünleşmesini engellemek için, onbinlere varan ordu gücünü harekete geçirip, herkesin tanık olduğu gibi, geniş çaplı operasyonlara giriştiler. Onların deyimi ile, kuşatma, tecrit etme, darbeleme harekatlarına giriştiler. Balık sudan bir türlü ayrılamıyordu; o zaman faşist yöntemler dayatılmalı, bunun için de halkın tümünü içine alan katliamlar yapılmalıydı. Nitekim, bunu bazı köylerde gündeme getirdiler, halkı sürgün ettiler, bazı köyleri yaktılar, halkı zehirlemek ve birbirine düşürmek için de, ihanet yasası ile zorla çetecilik dayattılar. Fakat faşist mantık tutmadı ve tutmayacak...

Düşmanın bu vahşetine tanık olan ve anlayan her dürüst fert, gelinen bu aşamanın değerini çok iyi bilmek zorundadır. Düşmanın kitleye yönelik bu vahşi ve barbar saldırıları sonucu, savaşçıların, zaman zaman kitle ile ilişkileri kopmuş, ihanetlere tanık olunmuş; yine, savaşçılar günlerce aç susuz, uykusuz kalarak düşmanın dayattığı zorluklara karşı koymuş, hiç kimsenin boyunduruğuna girmeden, hainlerin dilinden çokça düşman tarafından bir istismar konusu yapılan palamut ve ot ile beslenmesini sürdürebilmiştir. Bu direnişçi ruhu anlayabilmek, ancak birlikte, omuz omuza yaşamak ve kavgaya girmekle mümkün olabilir. Bu zorlukların sadece bir kısmına tanık olan, onları yaşayan bir HRK neferi olarak, taşınan duygu ve özlemleri yaşanan bazı olaylarla açıklamaya çalışacağım.

Yeni Bir Sürece Başlarken

Yıl 1982, yedinci ayın son haftasıydı. Son teknik hazırlıklarımızı da gözden geçirdik, her şeyimiz tamamdı. Mükemmel bir asker gibi kuşanmıştık; gerisi beynimizi ve ayaklarımızı çalıştırmaya kalıyordu. Sömürgeciler sınır hattı boyunca ve gerisinde yoğun güvenlik önlemleri almışlardı. Tecrübeli rêzanlarımızın rehberliğine dayanarak, engelleri salimen aştık; ağır yüklerimizin altında epey yorucu 10 saatlik bir yürüyüşten sonra, Dicle'yi geçtik ve emin bir yere yerleştik. Burası Cizre'nin kuzey kesimleriydi. Son derece mükemmel bir araziydi. Ova ile dağlık alanı, Dicle ortadan ayırdığı için, dağlar zaptedilmez bir kale görünümü alıyordu. Özgürlük savaşçıları, halkımızın isyan tarihinde önemli yeri olan bu dağ kütlesinden hiçbir zaman eksik olmamışlardı. Namus ve ülke kavgası verenleri hep bağrına basmıştı dağlarımız. Bu yapısıyla da özgür bir havayı yaşatıyorlardı. Daha sonra köylülerle konuştuğumuzda, sömürgecilerin bir türlü buraya girip arama yapamadıklarını öğrendik.

Yönümüz doğu ve giderek güneydoğu istikametini takip ediyordu. Yolu bilmediğimiz için, köylüler bize refakat ettiler. Derin vadiler, sarp yamaç ve dağları aşarak, yeni dönemde bize üs görevi görecek topraklara sağlam olarak yetiştik. Yol boyu köylülerle karşılaştık; misafir olduk; dertlerini ve acılarını dinledik; onlara ortak olduk ve kısa sürede kaynaştık. Burası harabeye çevrilmiş, yıkıntı köyler üzerinde şekillenen Kürt yiğitliği, mertliği, misafirperverliği gibi değerlerin insanlar

üzerinde özgürce yansıdığı bir vatan parçasıdır. İstisnasız her erkek kendisini bir peşmerge saymaktadır. Onların deyimi ile, "Peşmerge namustur, namus vatandır, o zaman her kadın da namusunu gözünün bebeği gibi korumak, hizmet etmek ve ona sahip çıkmakla mükelleftir." Göze çarpan ilk ve belirgin karakter buydu. Atalarından miras kalan topraklara sıkı sıkıya sarılıyorlardı. Onlardaki derin yurtseverlik duygusu kendilerini şu şiarla bir araya getiriyordu: "An Kurdistan, an neman (Ya Kürdistan, ya ölüm!)."

Yurtsever köylülerin deyimi ile, "büyük kardeşlerini (Braderên xwe yên mezin)", yani bizleri çok candan karşılamışlardı. Kürdistan'ın direnmeler tarihinde ilk defa, bütünün parçaları bir araya gelerek, gerçek direnişçi bir özü meydana getiriyordu. Elbetteki bu büyük bir olaydır. Bir yandan önemli tecrübelerden geçmiş, silahlı ve savaşçı bir halk, diğer yandan bütünü tamamlayan direnişçi bir ideoloji ve önderlik. Güney'deki halkımız, hayatın pratiğinde ortaya çıkardığı tecrübelerle Kürdistan devrimi sorununun çözümündeki düşüncelerini şöyle dile getiriyordu: "En büyük düşmanımız TC'dir. En büyük nüfusumuz sizsiniz. Ve üstelik, daha gelişkin; en önemlisi de en güçlü önderlik orada gelişmektedir. Bizim kurtuluşumuz sizin güçlenmenize bağlıdır." Yapılan tahlillerin Partimizin çizgisi ile hiç mi hiç çelişmesi mümkün değildi.

Gücümüzün karargah kurduğu yere yetişmiştik. Sayımız giderek kalabalıklaştı. Atılan tarihi adımın son hazırlıkları, kış sürecinde tamamlandı. Sorumlu arkadaş son olarak düşüncelerimizi öğrenmek için, gidecek olan ufak birimimizi bir araya getirdi. Söyledikleri şu çerçevedeydi: "Herkes tavrını özgürce belirtmekte serbesttir. Bu zorlu ve şerefli göreve yürümek isteyen ve istemeyen, son tavrını burada belirlemeli. Eğer, yürüyemeyeceğim diyen varsa, çekinmeden söylemeli ki desteğimizi sunalım, ama yürümek isteyenler de yarım değil, tam bir devrimcilikle yürümelidirler." Kuşkusuz hepimiz bu anı bekliyorduk ve hazırdık. Sadece içimde bir kuşku vardı. Farklı bir sosyal yapıda hareket edeceğimiz için, kafamı birazcık meşgul eden sorularla karşılaşıyordum. Dillerine, örf ve adetlerine olan yabancılığımız, etkili bir çalışma yürütmede ne oranda olumsuz yönde engel olabilirdi? Bunları düşünüyordum.

2 Mayıs'ta tekrar Kuzey'e kaydık; uzun ve sabırlı bir çalışmaya girdik. Coğrafyayı, düşmanı ve kitleyi artık tanıdığımız için, zorluklarımızı önemli oranda aşmıştık. Artık rahat bir nefes alabiliyorduk. Buranın göze çarpan en belirgin özelliği, 3000 metre boyunda yükselen Goste ile Çar Çêlê denen sarp dağların arasına sıkışarak sınır üçgenini oluşturmasıdır. Derin vadiler boyunca alanı birkaç koldan birbirinden ayıran Yeşil Çay (Raburi Şin) giderek Güney'e doğru akar. Arazinin sarp ve derin vadilerle bölünmesinden dolayı, Güney sınırına yaklaştıkça tamamen bir kıskaca dönüşür, birkaç kapı da geçiş için yol verir. Aşiretler, arazide meydana gelen doğal savunma koşullarına göre konumlanmışlardır.

Burada her şey askeri talan ekonomisi biçiminde gelişmektedir. Sömürgecilerin ekonomik, siyasal, sosyal ve kültürel otoritesi zayıftır. Temel geçim araçları olan hayvancılık, halıcılık, meyva ve bahçecilik talan edilenin dışında kalan ürün veya gelir çoğunlukla kendi geçimlerine yetmez. Bir ticari ilişki varsa bile, bu Güney üzeri yapılmaktadır. Bu durum, ulusal değerlerin önemli oranda muhafaza edilmesini sağlamaktadır. Seyit Taha isyanının ardından sömürgeciler aşiretlerin üzerine gittiği için, aşiret otoritesi kalmamıştır, daha çok, kan bağı temelinde bir ilişki biçimi canlı tutulmuştur ve esasen kabilelerin otoritesi sözkonusudur. Kurmanc kesimi, ağa kesimi ve mîr kesimi biçiminde bölünen bazı aşiretler içinde mîr kesimi, eskiden beri uşaklığı kabul etmiş önemli bir düşman kesimidir.

Alanı tüm özellikleriyle tanıdıkça, halk ile daha çok kaynaşıyor, sorunlarına çözüm getiriyorduk; giderek karşılıklı güvenimiz artıyordu. Kürdistan sorununa yabancı olmayan bu alandaki kitle, uzun yıllar savaşçı güç, maddi olarak vb. tüm varlığıyla, Güney'deki mücadeleye destek olmuş, fiili olarak katılıp savaşmıştı. Bazıları hala da savaşıyorlardı. Güney'deki güçler, aralarındaki çelişkilere buradaki kitleyi de alet ederek, Barzani-Talabani tarafları biçiminde halkı karşı karşıya getirmiş, zaten eskiden beri epeyce çelişkili olan yapıya, böylece yeni çelişkiler eklemiştir. Bu güçlerden somut sonuçlar elde edilememesi, alandaki halk kitlelerinde Kürdistan sorunu konusunda umutsuzluğu ve ilgisizliği geliştirmişti. Diğer yandan, sömürgecilerin çok önceden beri, çok sayıda bir askeri güçle baskılarını alanda tesis etmeleriyle, ajan yapının varlığı büyük bir engel durumuna getirilmiş ve yurtsever duyguların eyleme dönüşmesi önemli oranda engellenmiştir.

Sömürgeci Ordunun Hali Tam Bir Bozgundu

Düşmanın yarattığı bu yapıyı etkisiz hale getirmek için çabalarımızın sonuna gelmiştik; mutlaka bir şeyler yapmak gerekiyordu. Halkın ve savaşçıların istemi, bu suskunluğa bir son vermekti. Ve neticede beklenen an geldi çattı. 14 Ağustos 1984 günüydü. Aniden Şemdinli'deki ufak birimimizin safları kalabalıklaştı. Bir şeylerin olacağının farkında olunduğu için, tüm savaşçıların moralleri yerindeydi. Sevinç ile heyecanı iç içe yaşıyorlardı. Herkes sabırsızlıkla nereye saldırılacak sorusunu birbirine sormadan edemiyordu. Sorumlu arkadaşın denetiminde genel bir toplantı yapıldı. Önceden ayrıntılı olarak hazırlanan eylem planı, tüm gruba sunuldu. Şemdinli kazası basılarak, devrimci bir operasyon düzenlenecekti. Bir bildiriyle de, Kürdistan Kurtuluş Birliği (HRK)'nin kuruluşu tüm dünyaya ilan edilecekti. Bu duyurudan sonra, tüm savaşçıların kafaları dimdik yukarı kalktı; içlerindeki sevinç ve heyecan taşarak, hep bir ağızdan atılan yaşasın HRK sloganında dile geldi. Bu coşkulu sloganlar durduruldu; çünkü, eylemin güvenliği için böyle gerekiyordu. Savaşçıların o anki sevinç, cesaret ve yüksek moralini anlamak için bu anı yaşayıp tanık olmak gerekiyordu. Eylem hedefinin uzun süredir çalışma yaptığımız alanda seçilmesi ise doğrusunu söylemek gerekirse, ayrıca içten içe bizi gururlandırıyordu.

Eylem planı üzerinde genişçe tartıştık ve sonuçta ortak bir karara vardık. Hedeflere göre gruplar oluşturuldu. Silahlar ayarlandı; saldırı ve savunmada, toplanma ve geri çekilmede, yol alınacak güzergahlar tespit edildi. Tüm şehitlerimizin anısına bir dakikalık saygı duruşundan sonra yönetmeliğimizdeki devrim andını okuduk. Ayrıca HRK bildirisi okundu ve sonunda hep birlikte resim çektirdik. Savaşçıların geçici olarak kitle ile bağı durduruldu. Böylece doğa ve düşmanla baş başa kaldık. İkinci gün; 15 Ağustos 1984 günü akşam saat 9'da, hedefimize doğru hareket ettik. Bir anda Şemdinli'nin dışarı ile bağlantıları kesildi. İlk etapta bu duruma bir anlam veremeyen, gürültülü ve heyecanlı kalabalığın arasına karışan savaşçılar süzülüp hedeflerine varmayı başardılar. Kasaba üzerinde aniden bir gök gürültüsü duyuldu ve arkasından havayı aydınlatan bir şimşek çaktı. Ardından, yağmur sağanaktan boşanırcasına yağan kurşunlarla savaşçılar hedeflerini ateş hattı içinde tuttular. İnsiyatif tamamen ele geçirilmişti. Saldırının neden, nasıl ve nereden olduğunu hiç anlayamayan düşman, paniğe kapılarak hareketsiz ve edilgen bir duruma düşmüştü. Bundan kurtulmak istedi; ama beceremedi. Bir an geçmiş vahşet tarihini hatırladı; bundan büsbütün ürküntü duydu. Bu nereden aklına gelmişti? Hem zaten bu davayı tarihe gömmemişler miydi? Unutulmuş ve unutturmamışlar mıydı? Paşaları da öyle düşünmüyor muydu? Bir anda, HRK Kuruluş Bildirisinin dosta güven, düşmana korku veren sözleri sardı ortalığı. Arkasından, "Kahrolsun Sömürgecilik, Bijî Kurdistan, Bijî PKK, Bijî SEROK APO" sloganları yankılanarak, düşmanın tüm duygu ve hayallerini felce uğratıp kasaba sakinlerini saran bir miting ve gösteriye dönüştü Düşman bir an bunu hayalmiş gibi kabul etmek istedi; fakat bu dayatıcı bir gerçekti; geçmişin

tüm intikamı soruluyordu. Çabuk karar vermeliyim diye düşündü komutan, bir an gözleri ay yıldızlı kanlı apoletlerine ilişti; korku, kabaran duygularını bastırdı; yapamıyordu, yapamayacaktı. Daha alt rütbeliler ve erler bunu ta baştan kabul etmişlerdi. Hem sonra erlerin bundan ne çıkarları vardı ki; üstelik bir sürü hakarete uğruyorlardı her gün. Ulus ve sınıf kinleri kabardı ve fırsat kollamaya başladılar...

Düşmanın tamamen şoke olması, onu teslim olmak zorunda bıraktı. Fakat planımızda 400'ü aşan düşman gücünü teslim almak yer almıyordu. Bu nedenle planımıza göre, subay lojmanı ve jandarma karakolu vuruldu; tüm askeri güç etkisiz hale getirildi; HRK Bildirisi okundu; halka hitaben konuşma yapıldı; afişler asılıp, bildiriler dağıtıldı; halkın da katıldığı bir yürüyüşle sloganlar haykırıldı. Kasaba, 21 Mart Silahlı Propaganda Takımımız tarafından devrimci bir operasyonla, 30 dakika denetim altında tutulduktan sonra ilk toplanma noktalarımıza doğru çekildik. Bu arada subay evlerinin önünden geçerken, balkondan bir kadın sesi duyuldu. Bizi mehmetçik sanan subay anası, "Evladım, yakaladınız mı" diye soruyordu. Arkadaşın biri, "Hanımefendi, siz gidin rahat uyuyun; izlerindeyiz ve enselerindeyiz. Mehmetçik'in elinden kurtulamayacaklar; yakalanmaları an meselesidir" şeklinde, onların tabiriyle cevap verdikten sonra kadın "iyi iyi" diyerek içeriye geçti.

İlk toplanma noktamıza vardık, bizden hiç bir kayıp yoktu; düşmandan ise epeyce kayıp vardı. Arkamızda, en üst düzeyde yaşanan bir korku ve sevinç; Kürdistan tarihinde anılacak bir kasaba ile, ona damgasını vuracak bir günü bırakıp o yüksek dağları aşıp uzaklaşarak, yeni intikam eylemlerinin hazırlıklarına giriştik.

Devrimci operasyonlarımız, düşmanı tamamen şoke etmişti. Kasabadaki düşman komutanlarının içine girmiş olduğu ruh hali, on katı fazlasıyla ordu kademelerindeki komutanların, özellikle cunta generallerinin kanlı omuzlarına çöktü. Bunu bir toplu isyan olarak yorumladılar. Büsbütün telaşları arttı. "NATO'ya mı baş vursam; yok yok olmaz bu, zayıflığımı tümden açığa çıkarır. En iyisi etkin desteğini ve tavsiyelerini alayım. Hem sonra, bu bir irtica hareketidir. Eskiden olduğu gibi üzerlerine gider; içten bölerek bastırır ve kalan kılıç artıklarını da, bir daha kalkmamak üzere bu sefer iyice gömerim" faşist mantığı ile sömürgeci ordu Kürdistan'a yeniden çullandı. Kanlı yüzlerini gizlemek için de bunun adına, "Huzurlu, Güneşli" dediler. Cafcalı sözlerle mehmetçiğe övgüler dizdiler. "Mehmetçik enselerinde... Mehmetçik kuşatmaya aldı... Mehmetçik kuş uçurtmuyor... Bir tarafa kaçamayacaklar... Mehmetçik Cilo'da, Goste'de, Herekol'da... Teröristlerin yakalanması an meselesidir..." vb. palavralarla burjuva basını da yaygarayı kopardı.

Operasyonların birinci, ikinci, dördüncü ayı oluyor. Mehmetçikte ses soluk kesildi. TC için kötü haberler gelmeye başlıyor. Artık operasyonların hızı düşmüş; birlikler hantallaşmış; saflarında çelişkiler baş göstermişti. Korku ve panik gelişerek moral faktörü sıfıra inmişti. Artık "kuş uçurtmayan mehmetçik" kendisini kayalardan uçuruyor. Mehmetçik, ensesindeki HRK savaşçılarının korkusunu yaşadığı için, firar ediyor; cinnet geçirerek ordudaki arkadaşlarını vuruyor. Mehmetçik, Cilo, Herekol, ve Gabar gibi sarp dağlarımıza baktıkça dilini yutuyor. Çembere alacağı yerde, kendisi çembere düşeceği korkusuyla karakollara sığınıp etrafına teller ve hendekler çekiyor; yüksek duvarlar örüyor. Gelen bir habere göre, Herki karakol komutanı, operasyona gitmemek için kendisini silahla yaralayıp sakat etmişti. Bir diğeri, Allaha yalvararak 3 metre kar yağmasını dilemişti. Güvenlikleri sağlansın diye, Rubaruk bölüğünü tam 3 defa kendileri bizzat taradılar. Şemdinli mıntıkasında; paniğe kapılan mehmetçikler, savaşçıdır diyerek bir köylüyü vurdular. Kısacası, mehmetçiğin hali perişandı. Her taşın ve çeperin arkasındaki HRK'lidir deyip ateş açılıyor, keçi ve merkepler vuruluyordu. (Sason'daki sömürgeciler ünlü merkep savaşını çok iyi hatırlarlar.) Çıkan her hışırtıya ateş edilerek, kenger harmanları yakılıyordu. Yere düşen her şey bomba sanılıp koca ceviz ağaçları yere indiriliyordu. Çukurca'da olduğu gibi...

Başta cunta generali olmak üzere, tüm ordu komutanları, başbakan ve idari erkanlar durumu değerlendirmek ve mehmetçiğin halini yerinde görmek için, hayli yüklü bir planla, başta Eruh ve Şemdinli olmak üzere bir kurtarma harekatı başlattılar. Cunta generali, yerinde bir inceleme yaptıktan sonra durumun vahametinin daha çok farkına vardı. Karşısındaki güç, hiç de eski isyanlardaki ve önderliklerdeki gibi hareket etmiyordu. Hiç bir yerde yoktu, ama her yerde de vardı. Şemdinli'de konuşma yapıyordu sayın general; o an ensesinde tehlikeyi hissetti. Yanılmamıştı da; generale acı haberler yetişti. Ferhat Kurtay Silahlı Propaganda Grubu savaşçıları hem de generalin güvenlik işleri görevlisi bir önyüzbaşıyı pusuya düşürerek, birçok askerle birlikte cezalandırmışlardı. General, halkın karşısında ensesinden ağır bir tokat yemişti. İliklerine kadar titremeye başladı. Konuşmasını dinlettirmek için, miting alanına süngü altında getirilen Şemdinli halkı, o an generalin ne söylemek istediğini ve ne halde olduğunu çok iyi anlıyordu. Misilleme eylemleri Çukurca ve diğer alanlarda peşpeşe gelişince, generaller tayfası, soluğu tekrar makamlarında aldı.

Cunta generalleri, salt ordu gücüne dayanarak, durumu kendi lehlerine çeviremeyeceklerini çoktan kabul etmişlerdi; kabul etmek zorundaydılar da. Kaldı ki, Kürdistan, halkı ve ülkesi ile hiç bir zaman savaşta ordulara yenilmedi; onu esaret altında tutan, iç ihanetin güçlü olmasıdır. İşte sömürgecilerin yeni planlarında esasen hedef aldıkları politika buydu. İçten parçalamak, Kürdü Kürde kırdırtmak... Ordu kalkan rolü oynayacak; ne zamanki iç çatışmalarla halk zayıf düştü; işte o zaman harekete geçecek, içte ve dışta ihaneti dayatıp, teslim alınanı alıp, diğerlerini de katliamdan geçirecekti.

Generallerin Yeni Planları da Fiyaskoyla Sonuçlandı

Yeni, uzun vadeli stratejilerine göre GAP yeniden ön plana çıkarılıp hızlandırıldı. Yatırımları teşvik amacıyla şirketlere görülmemiş sermaye kolaylığı tanındı. Asimilasyonu hızlandırmak için, yeniden okul yapımına girişildi. Öğretmenler, şeyhler ve melleler harekete geçirildi. Yoğun bir elektirifikasyon faaliyeti başlatıldı. Operasyon amaçlı yollar geliştirildi ve tüm bunlar ordunun hizmetine sunuldu. Operasyonların çapı genişletilip sayısı artırılarak Kürdistan'ın tümüne taşırıldı: Tüm bu çabalar ile de esas planlarını uygulamaya giriştiler. Karşı-devrimci çetecilik ve ihanete pirim yasaları dayatıldı.

Bilindiği gibi bunun ilk etapta uygulamaya geçirildiği alanlar Eruh ve Şemdinli'ydi. Bu bir tesadüf değildi. Çünkü direniş ilk buralarda çıkış yapmıştı ve burda yoğunlaşıyordu. Bir anlamda kim kimi buralarda etkisiz kılarsa genelde onun politikası zafer kazanacaktı. Şemdinli'de kısmen ihanetin temelinin varlığı göz önüne alındığında, durum oldukça tehlike arz ediyordu. Kaldı ki Şemdinli'de karşı-devrimci çete oluşturma faaliyetleri çok önceden başlatılmıştı. Bu faaliyetleri, MİT tarafından özel olarak görevlendirilmiş, Gerdiler mıntıkasındaki Rubaruk Bölüğü yüzbaşısı sıfatındaki faşist yürütüyordu.

Milisliğin temelini, aşiretin mîr denilen en üst kabilesi oluşturuyordu. Bunun da aktif elemanı, Tahirê Kemê idi. Bir diğeri ise, yeğeni Ferman idi. Bu şahıs uzun yıllardır, sömürgecilerden kaçak yaşıyordu. Yoğun çabalarımıza rağmen, bize yaklaşmadı. Daha sonra sömürgeciler tarafından satın alınarak, bize karşı azgın bir faşist durumuna getirildi. Bu üçlü hain grubu eliyle, ikna yoluyla veya zorla 18 kişiye silah verildi. Kendi aralarında iş bölümü yapmışlardı. Tahirê Kemê, milis yapıyı örgütleyen; Ferman, çetenin askeri komutanı; MİT elemanı ise, talimat ve direktif verendi. Durum öyle gelişti ki, MİT elemanı diğerlerinin yanında yıkıcılığıyla

sıfır kalıyordu. Ferman, çetesiyle her gün dağda, pusular kuruyor, aramalar yapıyordu. Köylere aniden baskınlar düzenleyerek, kim o sorusuna karşılık; "açın, üsteğmen Ferman'dır. Devrimcilere ekmek veriyorsunuz ve barındırıyorsunuz" cevabını veriyor; fiili baskılar geliştiriyordu.

Tahir denen hain, babasının resmini bölüğün kapısına asmıştı; "Ben devletimle varım, devletim giderse ben de giderim" sloganıyla ortaya çıkıyordu. Çete lehinde propaganda yaparak iknayla ya da zorla adam kazanmaya çalışıyordu. Köylülerin otlaklarına cebren el koyarak, "Neresi sertse gidin kafanızı oraya vurun" diyordu. Bir köye dayanarak, diğer köyün otlakları hakkında davacı olmasını sağlayıp otlakları zor gücü ile, dayandığı kesim üzerine tapuluyordu. Kısacası, köylüler arasında suni çelişkileri yeniden alevlendiriyor; yeni yeni çelişkiler yaratarak birlik ögesini parçalamaya çalışıyordu. Ayrıca otlak parası, orman parası adı altında, köylülerden haraç alıyor; bu ad altında yaptığı toplantıları karşı-devrim propagandasının zemini haline getiriyordu.

Köylüler bir an önce bu hainlerin cezalandırılmasını talep ediyor; bunların korkusundan fazla destek sunamıyorlardı. Biz de zaten bu hainlere yönelik uzun vadeli sürdürmüş olduğumuz teşhir, uyarı, tarafsızlaştırma çalışmalarımızın sonuna gelmiştik; artık kesinlikle cezalandırılmaları gerekiyordu.

Bizim en çok çekindiğimiz şey; aşiretin tümünün aleyhimize dönme tehlikesiydi. Bunu düşünerek, son derece titiz ve ihtiyatlı davranıyorduk. Sonuçta aşiretin yoksul ve ağa kesimini kazandık. Mîr denen kabile reisleri arasındaki çelişkiden yararlanarak, bir kısmını tarafsızlaştırdık. Tahir ve Ferman hainleri ile diğer kabile üye ve ileri gelenleri uyarıldı. Böylece; üçlü hain çete tamamen dayanaksız bırakıldı. Birgün karakollu bir köyde askerle işbirliği halinde, Tahirê Kemê ile Ferman hainlerinin orman parası toplama adı altında, köylüleri bir araya getirerek, karşı-devrimci propaganda yaptıkları konusunda istihbarat aldık. İstihbaratı değerlendiren Ferhat Kurtay Silahlı Propaganda Grubumuz, toplantının dağılmasını bekledi ve bulundukları evi basarak iki haini de halk adına ölüme mahkum etti.

Hiç kimse cenazelerine sahip çıkmadı, cesetler sabaha kadar orada kaldı. O, çok değerli sadık dostları olan üsteğmen, haberi alır almaz soluğu Şemdinli merkezinde aldı, bir daha da Rubaruk'a ayak basmadı. Cenazeler, sadece Tahir denen hainin ailesi tarafından, apar-topar toprak altı edildi. Diğerlerinin ailesi bile sahip çıkmıyordu haine. Örneğin: Bir yakını ile görüşmüştük; şunları söylüyordu: 'Ben cenaze törenine gitmedim gidemem de; o bir haindi. Halkına ve ailesine ihanet etmişti. Bunun bedelini ölümle ödedi." Diğer yandan, silah alan çete, silahları götürüp sömürgecilere iade etti. Düşmanın, "Neden böyle yapıyorsunuz" sorusuna, "Üsteğmeniniz korkudan kaçtı, biz daha nasıl durabiliriz" sorusuyla cevap veriyorlardı. Zaten bir çoğuna zorla silah vermişlerdi.

Düşmanın buradan hareketle diğer alanlara taşırarak yaratmaya çalıştığı karşı-devrimci çetecilik planları boşa çıkarılmış ve darbe vurulmuştu. Alandaki tüm hainler HRK savaşçılarına teslim olmuştu; kabile reisleri de dahil, direkt veya dolaylı yollarla, yaptıklarından dolayı, halktan ve öncülerinden af dilemeye başladılar. Bunlar tamamen halkın verdiği karar doğrultusunda, suçlarına göre çeşitli cezalara çarptırılarak, etkisiz hale getirildiler.

Bu direniş eylemleri; özellikle iki hainin ölümle cezalandırılması, düşmanda derin bir korku yaratıp onu hareketsiz kılarken, kitlelere yüksek bir moral, öncüsüne ve kendi gücüne güven ile cesaret vermişti. Artık halk ile savaşçıların kaynaşması önünde ciddi bir engel yoktu.

Bir Savaşçının Özlemini Duyduğu An

Bir savaşçının özlemini duyduğu an: uğrunda mücadele vermiş olduğu haklı davanın kitleler tarafından benimsenmesi, güven duyulması, destek sunulması ve öncü ile halkın kaynaşması anıdır. Bu ortam yaratılmıştı. Kitlenin artık öncüsüne ve kendi gücüne olan inancı pekişiyordu. 1985 kışı boyunca, geceli gündüzlü, köylerin içinde kaldık; alan adeta kurtarılmış bir üs gibiydi. Halk; istisnasız tüm yaşamına bizi ortak ediyordu. Yıllar öncesi halolmayan, en ufak sorunu ve çelişkisini bize danışıyordu. Savaşçılarına en değerli şeyleri yediriyor; en güzel yatakta yatırıyordu. Düğünlerinde en değerli misafirleri onlar olmalıydı. Cemaatta baş köşeye de oturmalı, oyunlarda yine en başta savaşçılar yer almalıydı. Kendi kendime düşünüyordum, acaba bu kadar değere layık mıydık? O an tüm geçmiş yaşantım bir film şeridi gibi gözlerimin önünde canlanıveriyordu; ve şu karara varıyordum: Henüz buna layık olmanın gerisindeyim. Fakat şahsımızda; esasen öncüsü PKK'ye verilen bir güven, destek ve değer olduğu için bu bizi daha cesaretli kılıyordu. Çünkü PKK, yaşamıyla çok daha fazlasını hak-etmiştir.

Uzun Bir Yürüyüşün Ardından

1985 yılı, taraflar açısından mücadelenin en zorlu ve çetin geçtiği bir yıl olmuştur. Bizim açımızdan düşünülürse; görevlerimiz büyümüştü, çözümlenmesi gereken sorunlar da o oranda artmıştı. En başta gelen görev; 15 Ağustos direniş ruhunu canlı kılmak; geliştirip süreklilik kazandırmaktı. Başlatılan savaşın anlam bulması bununla mümkündü. Eskisi ile yetinmeyip, mücadeleyi ülkenin her tarafına yaymak ve daha da boyutlandırmak gibi ağır görevler ve sorunlar ile karşı karşıya idik. Düşman açısından ise sorun; ne pahasına olursa olsun atılacak bu adımın engellenmesi ve mücadelenin ülkenin doğu kesiminde sınırlı tutularak imha edilmesiydi. 15 Ağustos ile o güne kadar yemiş olduğu darbelerin acısını çıkarmayı da amaçlıyordu. Süreçten önemli dersler çıkaran düşman, çok yönlü saldırılar geliştirdi. Güney'de reformist, oportünist ve ilkel milliyetçi güçler, harekete geçirildi; teslim olan bazı hainlerden medet umularak, ihaneti körükledi; içeride ise, ordunun büyük bir kesimi Kuzey sınırlarına yığılarak, bir kuşatma hareketi başlatıldı. Amaç güçleri kuşatarak tecrit etmek ve böylece imhayı gerçekleştirmekti. 1985 kışının sert geçmesinden yararlanan düşman içeride birkaç grubumuzu imha etmişti. Ancak bu yılın bedeli bizim açımızdan acı da olsa, Partimiz yeni dönemde önüne koymuş olduğu görevlerinden başarıyla çıktı. Bırakalım düşmanın bu adımı engellemesini, mücadelemiz daha da boyutlandı. Ülkenin her tarafından direniş eylemlerinin yankıları hala gelmektedir. Ve düşmana büyük kayıplar verdirilmektedir.

Yeni dönemdeki görevim ülkenin Güneyindeki mücadeleye katılmaktı. Benim için çok ağır ve şerefli bir dönem başlıyordu. Fakat gerçekten bu göreve layık olabilecek miydim? Bu kafamı karıştıran bir soruydu; ama yetersizliklerime rağmen bu görevlerin üzerine yürümek kararlılığındaydım. Çetin bir kışın ardından, kalabalık grubumuz ülkenin iç- kesimlerine doğru hareket etti. Tüm canlılarda bir hareketlilik başlamıştı. Fakat Kürdistan'ın çetin doğa koşulları, hareketlenmeyi oldukça sınırlıyor ve yaşamı zorlaştırıyordu. Bu yaşamın çoğu, doğa koşullarına karşı mücadele ile geçer. Dört mevsim karın hiç kalkmadığı yüksek dağların güney eteklerinde bitkiler yeni yeni canlanmaya başlamıştı. Şiddetli nisan yağmurları, derelerde büyük seller oluşturarak Hêzil suyuna karışmış, coşan nehrin sarp, derin ve dar yatağı, bir türlü geçit vermiyordu. İki saatlik bir uğraştan sonra, ağır yüklerimizin altında ipte yürüyen cambazlar gibi, tek bir ince ağaca tutuna tutuna suyu geçtik. Düşman doğudan güneybatıya doğru kıvrılan sınır paralelinde güçlerini konumlandırmış; gerisini pusularla tahkim etmiş; ihtiyat gücünü de hazır tutuyordu. Cephenin güneybatı kesiminde belli bir boşluk bırakmıştı; bundan amaç, güçlerimizi çemberin içine sıkıştırmaktı. Biz bu boşluktan hareketle, rêzanlarımızın

tecrübesine dayanarak pusuları atlatıp çemberden çıktık.

100 savaşçıya yakın gücümüz Şırnak'da birikmişti. Bunların çoğunluğu eğitimlerini yeni bitirmiş köylü savaşçılardı. Kürdistan köylüsünün savaşçı karakterinin tümünü üzerlerinde görmek mümkündü, neşeli, atak, cesaretli; fedakar ve bağlılıkta adeta birbirleriyle yarışıyorlardı. Günün 24 saati, onlar için durmak yoktu. Onlar bu yapılarıyla yüksek bir moralin kaynağı oluyorlardı. Zaferin önünde, artık hiçbir güç engel olamaz, çünkü kurtuluş savaşımız gerçek karakterine oturmuştur. 5 veya 6 gün müfrezeler halinde köylere girip çıkıyorduk. Düşman bundan haberdar olduğu halde, kalabalık gücümüzün üzerine gelmekten çekiniyordu.

önce yolu sorduğumuz çobanmış ve biz dönüp aynı noktaya gelmişiz. Bir sonraki gün Çirav Dağı'nın güney yamaçlarını takip ediyorduk; aynı paralelde batıya doğru Gabar Dağı uzanıyordu. O an düşünemezdik ki, Kürdistan direnişinin damarı, canı orda atacak. Kahramanlık destanları orada yazılacak. Bilemezdik ki, Kürdistan halkının beyni ve yüreği yüce komutanlarımızdan AGİT yoldaşımız Gabar'dan yeniden filizlenecekti. İki gün sonra gece Eruh'ta bir grup arkadaşımızla karşılaştık. Çok heyecanlı ve sevinçliydiler. O kadar canlıydılar ki, birbirinden ayırdetmek mümkün olmuyordu. Biraz sonra durumu anladık. Bir ajanın evine baskın yapıp henüz cezalandırmışlardı. İki saat da onun yakınları ile çatışmışlardı. Karanlık olduğundan dolayı sadece seslerinden

rimci anılarına bağlı kalacaklarına dair birbirlerine savaşçı sözü vermişlerdi.

Kurtalan ovasını geçecektik, fakat kalabalık sayı ile tehlikeli olacağından dolayı, Sason'da tekrar birleşmek üzere, geçici iki gruba ayrıldık. Birazcık ihtiyatı elinden bırakan bir grubumuz, bir hain tarafından ihbar edildi. Sabah ihbarı alarak değerlendiren sömürgeciler, geniş bir tecrit çemberi oluşturuyorlar ve yoğun bir güçle pusular kuruyorlar. Çembere düşen birimimiz, 3 yerde çatışarak çemberi yarıp kurtuldu. Çatışmada gücümüzden kaybın olmaması ve üstelik düşmanın iki erinin yaralanması düşmanı temkinli adım atmaya zorladı.

İki grup tekrar birleşti. Birkaç gün Sason'da kaldık. Halkın, düşmanın ve güçlerimizin durumuna yakınen tanık

Bazı hazırlıklarımız tamamlandıktan sonra ayrılıp batıya doğru yolumuza devam ettik, artık Eruh topraklarına girmiştik, dağlar çok ormanlık ve kayalık olduğu için, fazla yol alamıyoruz. Bir keresinde gece bir çoban evine uğrayıp yolu ve yönümüzü sorduk. 8 saat yürüdükten sonra, artık yönümüzü çıkaramaz olduk, arkadaşlardan bazıları artık konaklayalım diyordu. O an biraz altımızda bir ateş göründü. Bir çobandı. Benle bir arkadaş yanına varıp nerede olduğumuzu sorduk. O an gerideki arkadaşların kahkahalarla güldüğünü duyduk. Meğer çoban 8 saat

tanıdık; İkisi bayan arkadaştı. Bunlardan biri Hanım YAVERKAYA yoldaşımızdı. Çok sonra uzun süredir faaliyet yürütmüş olduğu aynı alanda 3 yoldaşıyla birlikte kahramanca çatışarak şehit olacaktı. İki gün bu arkadaşlarla birlikte hareket ettik, onları yakınen tanıdık. Devrimci yaşamıyla Kürdistan emekçi kadınının örnek temsilcilerinden biriydi Hanım YAVERKAYA yoldaş. Savaş arkadaşları genellikle yerli ve yeni savaşçılardı. Onlarla bir devrimci yoldaş gibi kaynaşmıştı. Yoldaşımızın da kendi diliyle anlattığı gibi, onlar sonuna kadar savaşacaklarına ve dev-

olduk. Nebil (Ali Ozansoy) denilen ulusal hain epeyce tahribata neden olmuştu ve tahribatlar salt bu alanla sınırlı değildi; çevreye de taşırılmıştı. Hain kışın Merete Dağı'nda bir grup savaşçının imha olmasında büyük rol oynadığı gibi halktan da birçok kişiyi ele vermişti. Başta Ahmet İBİN (Cahit) olmak üzere tüm yoldaşlarımız 3 metre karın içinde 8 saatlik bir çatışmadan sonra şehit düşmüşlerdi. Halkın anlattığına göre, sömürgecilere büyük kayıplar verdirmişlerdi. Kış boyu alanı boş bulan sömürgeciler, kitle üzerinde yoğun baskılar geliştirmiş; bu durum, kit-

lede belli bir sinme yaratmıştı. Belli bir kesimi ise, bu direnişten çok etkilenmişti. Halkın ihanete (Nebil alçağına Ali Bozar diyorlardı) büyük tepkisi, bize karşı son derece temkinli davranmalarına neden oluyordu. Buradan itibaren yol boyu uğradığımız birçok köyde aynı tavır ile karşılaşıyorduk. Şu iki örnek halkımızın hiç bir koşul altında ihanetçileri affetmeyeceğini ortaya koyuyor. Ayrı ayrı uğradığımız iki köyde ancak yarım saatlik bir ikna konuşmasından sonra kapıyı açtılar. Kadın, kapının arkasından kocasına hitaben, "Ali Bozar bizi mahvetti. Açma kapıyı, senin yüzünü görmesinler" diyordu. Diğeri ise, "Aman, ne olur! Ali Bozar bizi zindanlara tıktı. Siz yeterki beni söylemeyin, elimden gelen her şeyi yapmaya hazırım"diyordu. Biz, 8 önderlerinin düşmana karşı en son mermisine kadar çatışarak şehit olduğunu ve bunun da halka, ülkeye ve Partiye sarsılmaz bir bağlılık temelinde esas ihaneti yerle bir ettiği gerçekliğini kavrattıktan sonra, halk bize hitaben, "Biz direnen Partimize ve savaşçılarımıza bağlıyız. Yanlış anlamayın, biz Nebil denen hain yüzünden böyle davrandık" diyordu.

Sömürgeciler, iç kesimlere doğru kaydığımızı artık biliyorlardı. Ve operasyonları içe doğru yoğunlaştırdılar. Genel açısından düşünüldüğünde, bu durum lehimizeydi. Kışa kadar, sömürgeciler, Fırat'a kadar uzanan Güneydoğu Toroslar'da da yoğunlaşarak, sürekli operasyonlar yaptılar. Artık ana grubumuz yetişmesi gereken yere yetişmişti. Sadece biz kalıyorduk.

Bir Eylemin Provoke Edilmesi ve Hainin Ruh Hali

Alanda 10 günlük bir gözlem, araştırma ve inceleme gezimiz oldu. Eskiden kalan grubun bu konudaki bilgilerine de dayanarak, yeni dönemdeki görevlerimizi uygulamak için, sorumlu arkadaşların denetiminde geniş bir durum değerlendirmesi yapıldı. Somut görevlere ilişkin uzun ve kısa vadeli taslaklar hazırlandı. Bu görevlerimizin içinde acilen öne çıkarılması gereken; yaklaşmakta olan 14 Temmuz'u direniş eylemleriyle kutlamaktı.

Eski bir isyan merkezi olan Genç kazası basılacaktı. Arkasından yine siyasal ve askeri eylemlilik durumu yaşanacaktı. Diyarbakır'ın göbeğinde doğacak böyle bir patlamanın büyük etkisi son derece tartışmasızdı. Kitlelerin durumu buna uygundu. Böylece görev bölümü yapıldı. Aylık bir plan çerçevesinde görevlerimizin üzerine yürüdük. Eylem komutanımız Hidayet Bozyiğit'in denetiminde dört kişilik bir grup keşif, istihbarat ve somut eylem planı çıkarmak için 20 gün önceden Genç'e hareket etti. 20 gün sonra randevulaşılan yerde tekrar birleştik. Somut planımızı ortakça tartıştık ve hedefler üzerinde anlaştık. Bu durumuyla, plan mükemmelin de üstündeydi. Hedeflere göre, silah ve gruplar belirlendi. Ve bir gün sonra hareket edeceğimiz bir noktada konumlandık. Esas istihbaratı getireni de yanımıza o gün almıştık. İkinci gün hedefe yönelecek şekilde, kazanın arkasındaki arazide uygun bir yere yerleştik. Sabah olur olmaz, komando-polis karışımı güçlerin bir operasyonu ile karşılaştık. Onlar daha bize yetişmeden manevra yaparak 45 dakika geriye kaydık. İlk çekildiğimizde, komutanımız dahil bir-iki kişide panik durumu yaşandı. Fakat çoğunluğun sakinliği bu durumu bastırdı. Çekildiğimiz noktada, pratik bir durum ve tavır belirleme görüşmesi yaptık. Biz bu durumu, 14 Temmuz'dan dolayı sömürgecilerin aldığı genel bir tedbir olarak yorumluyorduk, fakat birtakım çarpık şeylerin geliştiğini de sezerek, tedbir aldık. Bir hedefimizi plandan çıkararak, diğer hedeflere yönelecek gruplarımızı sayı ve silah olarak güçlendirdik ve hareket halinde savunmalı ve dikkatli davranmayı özendirdik.

Arkadaşların çoğunluğunun tavrı; bu eylemin kesin yapılması, dışımızdaki hiçbir gücün bizi bu eylemi yapmaktan alıkoyamaması doğrultusundaydı. Bunu, söylemeden de savaşçıların yüzündeki ifadede görmek mümkündü. Örneğin, birisi maneviyatı bozucu bir öneride bulundu. Hiç ses çıkarmayan diğer arkadaşların yüzü hemen sertleşti; gözlerini dikerek onu bu olumsuz tavrından caydırdılar. Bu durumda, komutanımız Hidayet Bozyiğit: biraz önce içerisine girmiş olduğu sıkıntılı ruh halini bir an unutarak savaşçıların sert bakışları arasında derin bir nefes aldı ve konuşmasına devam etti: "NATO ordularını da yığsalar, tepeleyip geçeceğiz." Arkasından geri bir adım atarak devam etti: "Hiçbir pusuya düşmeden hedeflerimize varacağız." Karanlık basar basmaz, hedefimize doğru hareket ettik. Böyle konuşan Hidayet, önde seçilemeyen bir karartıyla karşılaşır karşılaşmaz, paniğe kapılarak ani bir dönüş ile bizi de 5 metre geriye doğru sürükledi. Ve artık daha fazla ileriye gidemedi. (Onu ancak on gün sonra, nereden çıkarıldığı kimsece anlaşılamayan bir bayanla birlikte bulduk.)

Biz kalan arkadaşlar ilerledik, ancak hiçbir durumla karşılaşmadık. Aradık aradık ama Hidayet ortalıkta yok. Artık eylem sabote edilmişti. Çünkü, hiçbirimiz ne araziyi, ne de hedefleri iyi tanıyorduk. Gidilse bile, bu, boş bir yönelme olacaktı. Geriye çekildik ve sabırsızlıkla sabahı bekledik. Sabah olunca, kendi aramızda bir durum değerlendirmesi yaptık. Şu sonuca vardık; Genç eylemi sabote edilmişti, fakat bu eylemlilik durumunun tümden engellendiği anlamına gelmezdi. Buna insiyatifimiz vb. gücümüz vardı. Eylemlilikte karar kıldık; dönemin özelliğinden dolayı bu dayatıcıydı da. Kaldı ki, bir hain bizi eylemsiz ve mücadelesiz kılamazdı. Aynı kararlılık ve duygularla tek yumruk halinde hareket ettik. Alana yabancı oluşumuz, hiçbir ilişki ve araziyi tanıyamayışımız nedeniyle eylem yöntemimiz ancak pusu olabilirdi. İki gün geceli gündüzlü yollara pusular kurduk; fakat düşmanda hiçbir hareketlenme belirtisi yoktu. Bundan sonuç alamayınca, bir karakolu ve bir haini hedefimize koyduk. Karakol; daha önce Mehmet KARA arkadaşımızı katleden; hain ise, Emin arkadaşımızı ihbar ederek yakalattırandı.

Keşif, istihbarat ve eylem planımızı iç içe geliştirerek, son derece dikkatli bir biçimde önce karakola yöneldik. B-2 ve ferdi silahlarla vurduk; eylem başarı kaydetti. Düşmandan ölü ve yaralılar vardı. Diğer hedefe yöneldik, baskın yaptık; fakat yerinde yoktu. Artık aylık planımızın süresi tamamlanmıştı. Genel bir değerlendirme için tekrar bir araya geldik. Genç'teki olayı da bu süreçte öğrendik. Şöyle ki; eylem istihbaratını getiren kişi sömürgecilerle işbirliği halinde, Genç'e dört gün önceden Bingöl komandosu getiriliyor; çevresinde pusular kurulup operasyonlar yapılıyor. Muhtemel saldırı ve savunma noktalarımız tutulmuş. Bir randevu noktamıza günlerce pusu kurulmuş, Eylem gününden bir gün önce konakladığımız yere pusu kurulmuş, ancak kendi aralarında çıkan bir panik sonucu sömürgeciler birbirlerine girmişler; bir ölü, bir de yaralı varmış. Baştan beri planlı üzerimize gelen sömürgeciler istediklerini elde edememişlerdi.

Adil'i de bulduk ve toplantımızı açtık. Savaş kurallarına göre cezası ölümdü. Fakat henüz birçok suçu ortaya çıkmamıştı. Toplantı süresi uzadıkça tüm suçları da açığa çıkıyordu. Baştan beri sabotörlüğü bilinçli geliştiriyormuş. Bir sonraki gün toplantımıza devam etmek için ara verdik; bu fırsattan yararlanan hain layık olduğu yere gidip teslim oldu.

Sömürgeciler, Neyin Telaşını Yaşıyor?

Fırat'a doğru gitmesi gereken ufak grubumuzdan ayrılarak yola çıktık. Dicle'yi geçtik. Sömürgecilerde yoğun bir hareketlenme vardı; "Semih Sancar '85 Tatbikatı" adı altında, merkezi Çermik-Siverek olmak üzere, alana büyük güç yığarak bir saldırı harekatı başlatmışlardı. Dağlar, ovalar ve yerleşim yerlerine yakın alanlar havadan ve karadan bombalanıyordu. Bu sahtekarca başlatılan bir savaştı. Bir hainin daha kaçıp sömürgecilere teslim olması işlerimizi büsbütün zorlaştırdı. Sömürgeciler durumumuzu artık ayrıntılı olarak biliyor; bir avuç grubumuzun üze-

rine rahatça geliyorlardı. Tatbikatın esas hedefi ortaya çıkmıştı; bunun için büyük bir güçle üzerimize geldiler. Anlaşılan bizi, Fırat'tan geçirmeye niyetli değillerdi. Fakat biz de geçmeye kararlıydık. Bir sonraki gün geniş bir operasyona giriştiler, karşılaştık; çatışmada bir yüzbaşı vuruldu. Tam on gün birbirimizi kovaladık. Peşimizi bir türlü bırakmadılar; keklik arar gibi her taşın altına bakarak, bizi arıyorlardı. Koca Hesaran Dağı çembere alındı. Olanaklarımız giderek daralıyordu. Mutlaka karşı saldırıya geçmek gerekiyordu; bu onları birazcık gevşetebilirdi, en azından dağlık kesimde rahat manevra yapamazlardı. Zamanlama açısından da epey önemli bir gündü; 11 Eylül akşamı. Ortak karar alıp iki operasyon aracına pusu kurduk. 1 astsubay, 2 er öldü, 25'i yaralandı. Bunun üzerine sömürgeciler tamamen kudurdular. Çermik, Ergani ve Çüngüş operasyon bölgesi ilan edildi. Tüm köyler ile önemli geçitler tutuldu. Gerger'den Samsat'a kadar Fırat'ın her iki kenarı 6. ve 7. Kolordu güçleri tarafından boydan boya tutuldu; tüm muhtemel geçiş noktalarına pusular kuruldu; kelekler (nehir botu) sahiplerinin elinden gaspedildi. Operasyonların 15. günüydü; kayalık bir noktada konumlanmıştık. Birden yanı başımızda bir sivil göründü; yüzünden hain olduğu anlaşılıyordu. Bize acıyormuş gibi yapıp, kafasını salladıktan sonra elindeki ekmeği fırlatarak kaçtı. Peşine düştük, ancak kaybettik. Biraz sonra alt taraftaki köye doğru indiğini gördük. Çok geçmeden 12 askeri cemse köye girdi. Hain bizi çoktan ihbar etmişti. Fakat sömürgeciler ihbarı duymamazlıktan gelmiş olacaklar ki, üzerimize gelmediler; tüm hınçlarını köylülerden aldılar. Sömürgeci komutanın sesini hoparlörden dinliyorduk: "Teröristleri barındırıyorsunuz, dağlarınızda barındıkları halde söylemiyorsunuz. Devletimiz güçlüdür, ona yardımcı olun" vb. gibi çelişkili konuşmalardan sonra, komutan araziye çıkma yasağı ilan etti. Yüzde yüz, karanlıkta köyün çevresinde pusu kurulacaktı. Muhtemelen, dağın eteklerini de tutabilirlerdi. Bir süre sonra dağın eteğine indik; askerler ayak seslerimizi duydular, buna karşılık, geri dönün dercesine yüksek sesle birbirlerini çağırıyorlardı. Geri döndük ve Fırat'a doğru Hesaran Dağı silsilesini takip ederek, iki gün sonra köprüye yaklaştık. Bize darbe vuramayan sömürgeciler, öfkelerini köprüden almışlardı. Gerger-Çermik arasında, Fırat üzerinde yer alan koca köprüyü yıkmış; iskelet haline getirmişlerdi. Geriye yalnızca ince ve yassı birazcık demir kalmıştı; o da beşik gibi sallanıyordu. Oldukça tehlikeliydi. Tek tek, demirlere tutuna tutuna Fırat'ı geçtik. Böylelikle sömürgecilerin çaba ve iddiaları da boşa çıkmış oldu.

İkinci gün, Gerger'deki düşman durumunu öğrenmek ve biraz da erzak ayarlamak için uğradığımız köyde asker vardı. Biraz ekmek aldıktan sonra hızla uzaklaştık. Ve uzun süre izimizi kaybettirdik. Artık hedefimize varmıştık. Uzun ve yorucu bir yaz mevsimi geçirmiştik ve önümüz artık kıştı. Esas gücümüzü engelleyemeyen ve imha edemeyen düşman, sistemli bir biçimde halka ve taraftarlarımıza yöneliyordu. Biz çalışma alanımızda, Güneyden gelen ufak bir grupla birleşerek kış boyu uzun ve sabırlı bir hazırlık çalışmasına giriştik. Kış epey iyi geçti. Bu fırsattan yararlanarak halkı, coğrafyayı ve düşmanı iyice tanıdık. Kitleden önemli bir destek aldık. Ajanlara yönelik bazı etkisizleştirme girişimlerimiz oldu. Bu eylemler, kış boyu bizim kitle içinde daha rahat hareket etmemizi sağladı. Fakat, düşman da bu sürede boş durmadı. Zaman zaman operasyonlara girişti. Hazırlıklarını daha çok bahara göre sürdürüyordu. Bizse, kış boyu saflarımızı güçlendirdik ve baharla birlikte bir direniş atılımı gerçekleştirdik; düşmana darbe vuruldu ve çok gafil avlandı. Bunca çabasına rağmen hiçbir sonuç alamayan düşman, bu sefer iddialı davranıyordu. Maraş, Antep ve Malatya'dan getirdiği takviyeli askeri güç ile yöredekileri birlikte harekete geçirdi. 1.5 ay yoğun arama, tarama ve operasyonlar yaptı. İçişleri Bakanlığı bir yandan direniş eylemlerini gizlemeye çalışırken, diğer yandan etkin olarak, operasyonlara eşlik ediyordu. Koca dağlar üçlü çemberlere alındı; nehirler, köyler tutuldu; halkın araziye çıkması günlerce yasaklandı. Düşman güçleri mangalara bölünerek, geniş çember içinde taktik aramalara girişildi; köylerde konumlanıp pusular kuruldu. Arazinin en elverişli yerlerine girilerek, kontr-gerilla taktikleri geliştirildi. Operasyonların 20. günüydü; düşman hala bir sonuç alamamıştı. Biz elverişli arazide ve nüfus içinde usta taktiklerle onların geniş çemberinde manevra yapıyorduk. Sömürgeciler sonuç alamayınca, korkutma ve pasifikasyon hareketlerine giriştiler; baskı ve tutuklamaları geliştirdiler. Birlikler tam savaş haline göre büyük silahlarla donatıldılar; uçaksavarlar, tanklar ve toplarla donatılmış güçler konvoylar halinde savaş uçaklarının gösterisi ve helikopterlerin eşliğinde köylere girildi. Tüm bunlar sonuç vermedi. Operasyonlarda gevşeme, güçlerde hantallık ve panik başlamıştı. Asker, kayalık araziye girmekten çekiniyor; girdiği zaman da paniğe kapılıp her taşın arkasındaki savaşçıdır diye, hayvanları ve avcıları vuruyordu. Yine, birbirlerine ateş ediyorlardı. Gelen bir habere göre; asker operasyona gitmekte isteksiz, şoförler topluca protesto ediyor, "İlk vurulan biz oluyoruz" deyip, operasyona çıkmak istemeyen şoförlerden iki kişi, faşist komutanları tarafından yaralanıyor; diğerlerinin ise akibeti bilinmiyor.

Gücümüzün morali son derece yüksekti. Toplanma, dağılma, karar alma ve uygulama gibi faaliyetlerini normal olarak sürdürüyordu. Halkta moral, cesaret ve güveni geliştirmişti. Düşmanın altı yıldır vahşi bir biçimde kitle üzerinde uyguladığı baskılar, onu duyarlı kılmış ve politikleştirmişti. Düşmanın bu alanda önceden beri geliştirdiği baskıların bir biçimi de şöyle: İnsanlar köy meydanlarına toplatılarak, askeri talim yaptırılmış, birbirine bindirilmiş, dikenler üzerinde gezdirilmişti. Yine, toplanan tüm erkeklerin kendi yakınları karşısında, bıyıkları zorla kesilerek yedirilmeye çalışılmış; insanlar teslim alınmak için namusuyla tehdit edilmişti. Bu onur kırıcı baskı ve hakaretlere dayanamayan bazı insanlar ya aklını kaçırmış, ya da kendilerini öldürmüşlerdir. Biz bu durumlarla karşılaştık; gördük. Fakat düşmanın, bu tür baskıları, halkın çoğunda, düşmana karşı nefret ve kini artırmış, onu politikleştirmiştir.

Yeni Bir İddianın Ardındaki Gerçek

Yeni bir süreç başlıyordu. Çalışma alanlarımızı mutlaka genişletmek gerekiyordu. Bu hem düşmanın dikkatlerini birçok yöne çekecek, hem de güçlerimize geniş bir manevra kabiliyeti kazandıracaktı. Bir arkadaşla beraber 1986 Bahar Atılımından sonra, Güneye, Pazarcık'a kaydık. Kısa bir keşif, istihbarat ve gözlemimiz oldu. Mevcut durum şöyleydi: Altı yıldır düşman tarafından dayatılan baskı, işkence, sürgün etme, onurla oynama, satın alma vb. politikalar, önemli orandan sonuç vermişti. Kitlede korku, güvensizlik ve sinme durumu yaşanıyordu. İnsanlar ürkek, birbirine karşı güvensiz ve birbirinden uzak yaşamaya zorlanmış. Köylerde; bırakalım birkaç gencin bir araya gelmesini, komşu komşusunun halini soramaz durumda. Bu durum, kaynaşmayı değil, uzaklaşmayı; sorunların çözülmesi için yardımlaşmayı değil, parçalı bir yaşantı içinde, bünyede yoğun çelişkilerin doğuşunu meydana getirmişti. Kitlede öyle bir ruh hali yaşanıyordu ki, düşman her şeyden haberdardır. Onun için, yaptıklarımı saklamama gerek yoktur, aksi halde sonuç benim için acı olur anlayışı egemen hale gelmiştir. Gittiğimiz bazı köylerde, "Kimsin, necisin, nerden geliyor nereye gidiyorsun" vb. sorularla sorguya çekilirdik. İstisnasız herkes bu soruları sormadan edemezdi. Bilerek veya bilmeyerek her köy sömürgecilerin bir karakolu ve her fert de onun bir polisi konumuna sokulmuştu. Dayatılan politika buydu. Bu kimin suçudur, suçlu kimdir? Bu sorunun yanıtı açıktır. Kendisine devrimciyim diyenlerdir sorumlu olanlar. Bu durum sadece burada yaşanmıyordu. Türk halkı da aynı duruma getirilmiştir. Bu anlattıklarımıza

bakarak, burada her şey bitmiştir sonucu çıkarmamak gerekir. Bu görünüşte yaşanan bir durumdu, fakat öz değişiktir. Devrimin zaferine inanç ve devrimcilere olan güven daha da pekişmiş; insanlar, eskisine nazaran daha kinli ve daha çok arayış içinde. Yaratılan bu yapı özde değil; salt biçimde kalmış; örgütlü ajan yapı zayıftır. Biçimde de olsa, bunun aşılması elbetteki bir süreç meselesidir.

Bir gün sorup soruşturduğumuz bir köyün altındaki elverişli araziye konumlanmıştık. Köylüler bizi görmüş olacak ki, biraz sonra arazi sahibi yanımıza geldi. Uzun süre konuştuk, çok etkilenmişti. Birtakım şeyleri saklamak istiyordu, fakat bunu başaramadı. İki kadın bizi görmüştü, yerinizi değiştirin, diyorlardı. Değiştirdik. Köyde bir ölüm sessizliği hakimdi. Herkes sofasında birikmiş; sanki herhangi bir şeye engel olmak isteyip de ağır bir yükün altında bir türlü kımıldayamayan insanların görünümünü andırıyordu. Sonra bir hareketlenme görülüyor; sevgi duyguları canlanıveriyor; fakat korku, kabaran bu duyguları her seferinde bastırıyordu. Yeniden yeniden deniyor ve bir kereye mahsus bunu başarıyor. İki ana, kaybettikleri iki kuzularını aramaya çıkıyor. Kurtarmak istiyor, fakat yapamıyor. Böylece bir kereye mahsus bu cesaret, tekrar korku ve umutsuz bakışlarla yer değiştiriyor. Onların artık yüreklerine zincir vurulmuştur. Biraz sonra kaybettikleri kuzuları kurt tarafından bulunacak ve onların korkulu ve kinli bakışları karşısında kurdun kanlı dişlerine kurban edilecekti. Fakat bundan sonra nedense, hep avlamaya gelen kurt kendisi avlanıyordu.

Aniden parlayan bir nesnenin ışığı yansıdı. Evet, karşımızdaki düşman komandosuydu. Demek ki ihbar edilmişiz. Sabahtan beri halkta görülen durum boşuna değildi. İlk aramada karşılaşmadık. İkincisinde, tepemizde görünen bir komando eri, "Komutanım bir şey yok" dedi ve aşağı indi. İkinci komandoyla tam karşı karşıya geldik. Kendisine işaret ederek, sesini çıkarmamasını ve geri dönmesini emrettim. Er bir yandan ölümden kurtulmanın vermiş olduğu sevinci duyarken, diğer yandan kafasından bir balyoz yemiş gibi şok geçirip geri bir atakla, "Kom... Komutanım, kimse burada yoktur" cevabını verdi. Fakat erin yüzünde bunun yalan olduğu okunuyordu. Üçüncü er, istemeye istemeye üzerimize gelmeye zorlandı. Fakat bu kadar fırsat onlar için artık yeterdi. Vurmak gerekiyordu ve vurduk. Arkasından bombalar fırlattık ve sloganlar attık. O büyük güç tamamen etkisiz kalmıştı. Erler bu durumdan çok etkilendikleri için tek kurşun sıkmadılar. Böylece bu karşılaşmayı da atlattık.

Sömürgecilerin durumu tam bir bozgundu. Kitlelerin gözleri önünde sömürgecilerin planları bozgunla sonuçlanınca, tamamen çılgına döndüler. Bu ayıplarını kapatmak için utanmadan, "teröristler pusu kurdu" diye radyodan da ilan ettiler. Çok geçmeden operasyon birlikleri paniğe kapılarak, dağdaki bir avcıyı vurdular. Cesedi tanınmaz hale getirerek, "Devrimcidir" diye halka yutturmaya ve acizliklerini kapatmaya çalıştılarsa da, bu bir sonuç vermedi. Sömürgeciler bundan sonra ne yapmayı amaçlıyordu? Bu sorunun cevabı kendileri açısından da pek net değildi. Fakat ortada bir gerçek vardı: Varılması gereken hedefe yetişmekte biz kararlı olduğumuz gibi, o da bunu engellemek ve bizi imha etmekte kararlı görünüyordu. Herhalde, bir kere daha karşılaşacaktık. Aradan bir ay geçti ve beklenen durum geldi çattı.

Son İddia da Boşa Çıktı

Çok olumsuz bir zemindi. Fakat her zaman olduğu gibi, kaldığımız yer savunmaya elverişliydi. Bazı ihtiyaçlarımızı bakkaldan temin etmek için, tabancamı alıp köye indim. Bazı eşyalar alarak üslendiğim yere geri dönüyordum. Dikkati çekecek hiçbir durumla ilk etapta karşılaşmadım. Daha sonra öğrendiğim gibi, sadece yabancı bir sivil olmak da yeterliymiş şüphelenilmek için. Çünkü, sömürgeciler ilk çatışmadan sonra, tüm muhtarları zorlamış ve ajanları tembihlemişler; gelen yabancılar, tüccar, çoban vb. kim ve ne olursa olsun, ya tutuklanacak ya da ihbar edilecekti. Gittiğim köyde, efendilerine yaranmak için yarışan iki kişi varmış, bunlar durumu hemen bildirmişler. Çok sıcak bir yaz günüydü. Sömürgeciler, geçmem gereken ve zaten tek çıkış noktası olan boğazda çember oluşturup, birçok pusu kurmuşlardı. Hiçbir savaşçının kabul edemeyeceği bir hata içine girmiştim; serbest hareket ediyordum ve en hatalısı da, köyden çıkarken belli olmasın diye tabancamı elimdeki çıkının içine koymuştum. Belli bir süre sonra birinci pusuları geçmiş ve çemberin tam ortasına düşmüştüm. "Dur" ihtarıyla geri dönüşüm bir oldu. Dört taraftan ateş çemberi içinde kalmıştım. Yapılacak tek şey, geldiğim yerden çemberi yarmaktı. Fakat orası da kapanmıştı. Artık göğüs göğüse gelmiştik. İki asker pusudan ateş ediyor; beni ihbar eden sivil hain elinde taş, üzerime üzerime geliyordu. Silahsız olmamdan cesaret alıyorlardı. Tabancamı çıkarmak istiyorum; ancak çıkını kördüğüm bağladığım için açılmıyor, yırtılmıyordu da. Yapılacak tek şey, taşa sarılmaktı. Bir taş kaptım ve ilk darbede sivile vurdum, tabii ki onunki de bana isabet etti. İlk çemberi aşmıştım. Dağlık kesimin tümü tutulmuş; ova boş bırakılmıştı. Niyetleri beni ovaya çekmekti. Fakat bu zaten imha anlamına gelirdi. Onun için hep çemberi yarıp dağa dayanıyordum. Tekrar çembere düştüm. Bu seferki yer çıplaktı. Her şey burada sonuca bağlanacaktı. Üzerimdeki en ufak eşyam, sömürgecilerin eline geçmemeliydi. Üzerimde epeyce para vardı. Onları yırttım, yazıları imha ettim, saatimi kırmak üzere cebime koydum. Mermilerim azalmıştı. Nasıl olsa vuracaklar. Vururlarsa bile çemberi yarmaya çalışırken olmalıydı bu. Slogan atarak önümdeki pusuya ateş açıp aynı paralelde hızla çemberi zorladım, ilk an yoğun ateş altında kalmıştım. Öndeki pusuya yaklaştıkça geridekiler etkisiz hale geldi, çünkü ateş ederlerse birbirilerini vuracaklardı. Öndekine fırsat vermeden çemberden çıktım. Ancak 100 metre gidebildim. Durarak sivili çağırdım. Niyetim o haini vurmaktı, fakat onlarda da bir adım atacak hal kalmamıştı. 3 dakika sonra uzaklaştım. İleride tarlada çalışan köylülerle karşılaştım. Boğazım kurumuştu, sesim çıkmıyordu. Sadece elimi sallayabildim. Bir genç durumu anlayarak, su bidonunu kaptığı gibi, bir solukta yanıma yetişti. Suyun birazını içtim, birazını da kafama döktüm ve teşekkür ederek, gencin emin olarak tarif ettiği yöne kaydım. Asfalta yaklaşıyordum ki, bir sefer daha askerle karşılaştım. Fakat bu sefer çembere düşmemiştim. Yeniden, "Dur" ihtarı, silahla karşılık... Ve hızla ters yöne hareket ettim. Bir süre peşimden geldiler, ancak kayalıklara doğru hareket ettiğim için, serbestçe gelemediler. İlerlediğim yönde, yine tarlada çalışan, fakat o an bir taşın arkasında oturan iki köylüyle karşılaştım. Onları uyararak uzaklaşmalarını söyledim; çünkü hep paniğe kapılan mehmetçik, Apocudur diye onları da vururdu. Yarım saat sonra geriden silah sesleri geldi; iki köylüye ateş edilmiş, ancak tesadüf eseri kurtulmuşlardı. Artık akşam olduğu için peşimden gelemediler.

Evet, Ağustos güneşi altında sekiz saatlik bir çatışma ve kovalamacadan sonra, durum böyle sonuçlandı. Üçüncü gündü; erzağım bitmişti. Bu yorucu günün ardından, salt iradi güce dayanarak ayaktaydım. Kulaklarım artık duymuyor; kafama sanki balyozla vuruluyordu. Beni tek düşündüren şey; tek kalan arkadaşıma yetişmekti; onun durumu hakkında epeyce tedirginlik duyuyordum. Ve nihayet gittim, arkadaşımla buluştum.

Daha sonra bazı köylülerle karşılaştık. Bu durumu şöyle anlatıyorlardı: "Devlet bir aydan beri iki kişinin peşinde. Komutanlar çok iddialı. Diyorlar ki, mutlaka bunları imha edeceğiz. Tüm muhtarlar uyarılmış, baskı yapıyorlar; buna rağmen onları yakalayamadılar. Bunlar şeyh soyundandırlar, yoksa şimdiye kadar çoktan ölürlerdi."

Sonuç olarak, bir kez daha sömürgeciler kaybetti.

ÇAR-ÇELÊ
3 Ağustos 1986

ULUSAL DİRENME SAVAŞIMIZDAN BİR KESİT

PKK hareketi, partileşme süreci içerisinde en zor dönemini teşkil eden 1979'ların sonundan 1982'nin sonlarına kadarki dönemi artık geride bırakmıştır. Partimizin bu dönemde karşılaştığı sorunlar çok ciddiydi; ne pahasına olursa olsun aşılması gereken sorunlardı. Partimiz geçmişteki pratik mücadelesiyle önemli politik sonuçlar elde etmiş; önemli gelişmeler sağlamış olsa bile, bilinen bazı nedenlerden dolayı, daha büyük hamlelerin sağlanması için toparlanma ve hazırlık aşaması olarak ele aldığı bu dönemde bir geri çekilme taktiğinin izlendiği bilinmektedir. Bu tür dönemler, dünya devrim tarihlerinde de olduğu gibi, komünist partilerin en zayıf dönemleridir. Partimiz, yaşadığı bu süreçte düşmanın her türlü saldırı ve komplolarına hedef olmuş; en şiddetli baskı ve işkence politikalarına maruz kalmıştır. Faşist esaslar üzerinde örgütlenen sömürgeciler, PKK şahsında Kürt ve Kürdistan sorununu kısa bir sürede sonuca bağlayıp kendilerine dönüştürmek için saldırılarını her yönde yoğunlaştırdılar. Faşist ordunun 2/3'ünü daha o zamandan Kürdistan'a yığarak onu adeta yeniden baştan başa işgal ettiler. MİT ve yerli gericiliği de harekete geçirerek, geniş çaplı operasyonlara giriştiler. Yüzbinlerce insan zindanlara dolduruldu. Bunlardan binlerce devrimci, yurtsever ve demokrat, ya öldürüldü, ya sakat bırakıldı, ya da sürgün edildi. Askeri operasyonlarla, kitlelere gözdağı verilip, pasifikasyon politikası başarılı kılınmaya çalışıldı: Her türlü ahlaksızlık geliştirilerek, halkımız ruhen çürütülmeye çalışıldı. Ekonomik talan yeniden gündemleştirildi. Bu temelde, yeniden TC'nin siyasal ve askeri otoritesi tesis edilmeye çalışıldı. Esas darbenin yönü PKK idi ve sömürgeciler var güçleri ile onu bitirmeye çalıştılar.

Faşist sömürgeciler, Partimizin bu dönemden sağlıklı çıkmasını engellemek için dolaylı ve dolaysız tüm yandaşlarını birçok cepheden harekete geçirdiler Sömürgecilerin bir müttefikleri de, bilindiği gibi kendilerini beş metelik karşılığında tasfiye ederek Avrupa sosyal-demokrasisinin ellerine teslim eden sosyal-şovenler ve reformist Kürt küçük-burjuvalarıydı. Bu koronun ortak amacı; her ne pahasına olursa olsun, yaşamak; ortak sloganları ise, "kahrolsun direniş"ti. O zaman, direnişi yükselten PKK'ye karşı ortak cephede birleşerek mücadele etmeli, PKK'yi direnişten vazgeçirmeye çalışmalıydılar. PKK şahsında direnişçilik ne pahasına olursa olsun tasfiye edilmeliydi. Bu dönemde, sözkonusu tasfiyeci ve komplocu düşmanca oyunların en alçakçasızindanlardaki değerli yoldaşlarımız üzerinde oynandı.

Partimiz, kendisine yönelik düşmanın içten ve dıştan dayattığı tasfiyeci ve komplocu çabalar karşısında yılmadı. Taşıdığı büyük sorumluluk gereği, direnişin hazırlık çalışmalarını sebatla sürdürdü. Esir yoldaşlarımız şahsında düşmanın dayatmak istediği ihanet yine yoldaşlarımız tarafından boşa çıkarıldı. Yüce önderlerimizden Mazlum DOĞAN, M. Hayri DURMUŞ ve Kemal PİR'lerin aldığı direnme kararı halkımız için de mutlak ve dönülmez bir karardı. Zindan cephesinde yenilen düşmanın artık diğer cephelerde de yenilmemesi için hiçbir neden yoktu. Tasfiyeciliğin dış bağı da Partimiz ve önderliğinin kararlı tutumuyla boşa çıkarıldı. Partimiz, I. Konferans ve II. Kongresini gerçekleştirerek, uzun süredir yürüttüğü hazırlıklarını sonuçlandırıp ulusal direniş sürecini başlatmak için gereken tarihi adımı attı. Dost ve düşman güçler her ne kadar bu zorlu görevi PKK'nin yürütebileceğine inanmıyorlardıysa da, Partimiz en üstten en alta kadar tüm kadrolarıyla bu direnişi sürdürmekte kararlıydı.

Bu süreci yaşayan bir savaşçı olarak, yaratılan gelişmenin hangi tür çaba ve zorluklarla gerçekleştirildiğini, düşmanın, kitlelerin ve gücümüzün bu direniş sürecinde aldığı tavır ve içine girdiği tutumların ne olduğunu yaşanan bazı anılarla anlatmaya çalışacağım...

Yıl 1982, dokuzuncu ayın ilk haftasıydı. Biz kalabalık bir grup arkadaş hareket etmeden önce, Ulusal Önderimizin bizi son kez görmeye geleceği haberini aldık. Bu bizi hem heyecanlandırdı ve hem de duygulandırdı. Çünkü, bu kadar işi arasında bize zaman ayırıp ilgilenmesi biz savaşçılara gösterdiği değerin bir ölçütüydü. Bir saat sonra hepimiz toplanmış; heyecanlı, hırslı ve dikkatli bir biçimde Önderimizin son konuşma ve talimatlarını dinliyorduk. Sözlerini şöyle bitirmişti: "İdeolojik ve politik üstünlük bizdedir. Sorun bu üstünlüğümüzü pratik politikaya dönüştürmektir. Yani örgüt ve mücadeleyi pratikte yaratmaktır. Bunu yaratacak olan siz kadrolarsınız. O anlamda da diyorum ki, her şey size bağlıdır. Zafer de, yenilgi de pratikçilerin yaratıcılığına bağlıdır." Konuşmasını bitirdikten sonra, hepimizle tek tek öpüşerek tokalaştı ve ayrıldı. Biz tüm hazırlıklarımızı bitirip hareket ettik. Hat boyu ve gerisinde sömürgeciler, kendi deyimleriyle, bir güvenlik kordonu oluşturmuşlardı. Bunun anlamı, kuş uçurtmaz düzendir. Tecrübelerimize ve rêzanlarımıza (rehber) dayanarak hattı aştık. Fakat asıl zorluk ondan sonra başlayacaktı. Çünkü rêzansız yürüyecektik. Dokuz saatlik bir yürüyüşten sonra, ters yöne gittiğimizin farkına vardık. Açlık ve yorgunluktan dolayı artık yürüyemez haldeydik. Şafak atarken kendimizi İdil'in tepesinde bulduk. Son enerjimizi kullanarak iki saat ötedeki Gavur deresi olarak bilinen derede konumlandık. Son derece gizli davranmak gerekiyordu. Çünkü alan düz bir alandı ve ayrıca, ne düşmanın, ne de halkın durumunu bilebiliyorduk. Biraz sonra yanımıza bir köylü geldi. Uzun süre konuştuk. Alan hakkında geniş bilgilendikten sonra artık fazlaca korkumuz kalmamıştı. Köylü sempatizanımızdı. Yanında çok gizli olarak Mazlum DOĞAN yoldaşımızın resmini taşıyordu. Dört gözle yeni dönem çalışmalarını bekliyordu. Yurtsever köylüye, "Halkın yaşamını ve düşmanın uygulamalarını nasıl görüyorsunuz" dediğimizde, yüzünü çevirip tek kelime ile, "Berbat" diyordu. Ve Partinin attığı bu yeni adımı isabetli olarak değerlendiriyordu.

Hiçbir olumsuzluk çıkmadan akşamı ettik. Hareket edip Dicle'yi geçecektik. Uzun bir süre bekledikten sonra, kelekle Dicle'yi geçtik. Yönümüz doğu tarafıydı. İki günlük bir yorucu yolculuğun ardından artık Eruh'a varmıştık. İlk gün engin bir arazide konumlanmıştık. Saat ikiye doğru aniden tepemizden seri ve otomatik silahla taranmaya başlandık. Nöbetçimiz parmağından yaralanmıştı. Savunma hattı oluşturarak bir saat kadar çatıştık. Bunları asker zannetmiştik, fakat mahkumlardı. Daha sonra karşılıklı bağırarak anlaştık ve yanımıza geldiler. Kendileriyle geniş olarak konuştuk. Çok memnun oldular ve bize yardım ettiler. Akşam olunca bizi köye davet ettiler. Tekliflerini kabul ederek gittik. Köylüler bizi epeyce ilgiyle karşıladılar. Saatlerce oturduk, konuştuk, dertlerini dinledik. Ulusal duyguların en canlı olduğu bir kitle zeminiydi. Günlerce dinlesen dertlerini anlatmaktan yorulmayacaklardı ve bu onları rahatlatıyordu da. Süreç içinde artık birçok köyle ilişki kurmuş ve belli bir çevre edinmiştik. Köylüler bize güveniyorlardı. Zamanla bazı gençler görev istemeye başladılar.

Tarihten beri önemli isyanlar yaşamış olan Eruh, bu yapısıyla ulusal dil, kültür ve değerlere bağlı bir alan olma özelliğini korumuştur. Temel geçim aracı sadece hayvancılıktır. Sömürgecilerin askeri talanının yaygınlığı onları çok yoksul bir duruma sokmuştur. İnsanlar geçimlerini sağlamak için mevsimlik işçi olarak metropollerden ülkenin güneyine kadar dağılmaktadırlar. Aşiret çeperini tamamen aşamayan toplum, kan temeline daya-

narak kabileler etrafında sıkı sıkıya bütünleşmiştir. O anlamda, aşiret ve kabile kanunları hakimdir. Sömürgecilerin kültürel etkisi hemen hemen hiç yoktur ve tipik bir Kürt kültürü hakimdir. Kürdistan sorununa karşı oldukça duyarlıdırlar. Türk sömürgecilerini düşman olarak kabul eder ve Kürdün hiçbir zaman onunla dost olamayacağını bilirler. Bu çelişkinin canlı olması, toplumun önemli bir kesimini mahkum yaşamak zorunda bırakmıştır. Biz bu yapıyla kısa sürede bütünleşmeyi başardık.

Uzun bir süre sonra alana yeni bir grup geldi. Bizim ise batıya doğru kaymamız gerekiyordu. Kalıcı ve daha verimli bir çalışmaya girmemiz şarttı. Dört kişiydik. Kendimize son derece güveniyorduk. Bu cesaret ve güvenin önemli bir kaynağı da sorumlumuz Ali UĞUR (Cihan) yoldaşımızdı. Yurtseverliği özünde yaşatan, ulusal değerlerimizi, Kürdün yiğitlik, mertlik, cesaret ve fedakarlık ölçülerini devrimci kişiliğiyle tamamen zirveye çıkarmış olan bu yoldaşımız, cesaretimizin kaynağıydı. O'nda devrimci ölçülerin tümünü bulmak mümkündü. Bu değerli komutanımız, ölmesi gereken yerde hiçbir ikircikliğe düşmeden ölümün üzerine yürümüş, bu tutumuyla sömürgecilerin korkulu bir rüyası haline gelmişti. Komutanımız Cihan yoldaş. 1985'te Mutki alanında son derece zor koşullarda çalışma yürütürken, nisan ayında sömürgecilerin çemberine düştü. Bir kaza sonucu yaralanan yoldaşımız, hareket edemez duruma geldi. Yanındaki yoldaşları böyle bir kahramanı bu şekilde sömürgecilere bırakmamakta kararlıydılar. O'nu uzaklaştırmak istediler. Ancak Ali yoldaş, arkadaşlarına savaşçı emri vererek kendisine bir elbombası bırakıp uzaklaşmalarını istedi. İstemeye istemeye uzaklaşan arkadaşlarının savunmasını yaparak, onların ilk çemberden çıkmasını sağladı. Üzerine korkulu korkulu gelen ve teslim olmasını isteyen sömürgecilere, "Sizde yürek yok. Ben yaralıyım ve hareket edemiyorum. Gelin kendiniz alın" diye cevap verdi. Ve elindeki bombanın pimini çekerek, askerlerin yanına yaklaşmasını bekledi. Kısa bir süre sonra, düşmanın üzerine fırlattığı bomba patlıyor ve birçok asker yaralanıyordu. Ali yoldaş ise, dört bir yandan yağan kurşunlar içinde slogan atarak şehit düşüyordu. Evet, böyle bir komutanla hareket ediyorduk. Zorluklara yenilmek mümkün müydü? Elbette hayır...

1983'ün ocak ayı başlarıydı. Son 50 yılın en zorlu kışını yaşıyorduk. Her tarafta kar birkaç metreye ulaşmış; kuzey rüzgarları her tarafı donduruyordu. Botan suyu geçiş vermediği gibi, nehrin kenarındaki durgun sular da donmuştu. Donma tehlikesi geçiriyorduk. Bu zorluklarımızın üstesinden gelen ve bizi nehirden geçiren yine Ali UĞUR komutanımız oldu. O'nun militan özelliği kendisini kısa sürede halka sevdiriyor ve halkla kaynaşmasını sağlıyordu. Ağırbaşlılığıyla bir çekim merkeziydi. Botan'ı geçtik; yol boyu köylere gittik. Bir köyde ihbar edildik; burası Kurtalan'dı. Düşmanın baskı ve işkencelerinden dolayı insanlar epeyce korkutulmuştu. Fakat ulusal öğeler canlıydı. Sömürgeci ve özellikle de feodal baskılardan dolayı, insanlar hırslı, kinli ve arayış içindeydiler. Bir köy imamı, bizi o düzlük ovada tam dört gün barındırdı. Düşmanın baskılarına rağmen boyun eğmedi ve yerimizi söylemedi. Önceden tanımadığımız bu yurtseverin direnişçi tavrı bizim kitleye olan saygımızı artırdı, bizi duygulandırdı. Daha sonra aynı imam, bilmediğimiz bu alanda bize rêzanlık etti. Bizi Garzan çayından sağlam olarak geçirip geri döndü. Kendi kendimize şunu düşündük, "Sadece yurtsever olan bu Kürt insanı bu kadar fedakarlığa katlanıyorsa, bilinçli bir yurtsever ne yaomazdı. Halkın bu olumlu desteği bizi güçlü kılıyordu.

On bir saatlik bir yürüyüşten sonra, küçük bir derenin içine yerleştik. Bir ateş yakıp uyumaya çalıştık. Fakat açlık ve aşırı soğuktan dolayı uyuyamıyorduk. Hangi tarafımızı ateşe tutsak tersi yanımız donma tehlikesi geçiriyordu. Daha gün yarı olmamıştı ki, bir kadın ile bir erkek geldi. Onları oyalamamız gerekiyordu, tehlikeli olabilirlerdi. Kısa bir konuşmadan sonra bizim tarafımızdan vurulan bir ajanın yakınları olduğu ortaya çıktı. Uzun süre konuştuk etkilendiler; fakat kan bağı olduğundan dolayı akrabalık yanları daha ağır basıyordu. Akşama doğru kendilerini bıraktık ve gideceğimiz yöne doğru hareket ettik. Yoğun kar ve tipi ile arazinin engebeli oluşu yürümemizi engelliyordu. İki saatlik yolu ancak altı saatte alabildik. Birçok sefer ilk hareket ettiğimiz noktalara dönüyorduk. Adeta kısır bir döngü içinde döne döne tanıdığımız bir köye vardık. Karakol vardı köyde. İki arkadaş köydeki bir ilişkimizle temasa geçmek için köye indi. İki saat sonra, 30 yaşındaki bir taraftarımızla birlikte geldiler. Taraftarımız çok heyecanlıydı; bizi uzun süredir bekliyordu. Yapılan baskılardan dolayı sömürgeciliğe kini daha çok artmıştı. Bu kinini, sık sık küfrederek ortaya koyuyordu. Bir müddet sonra yüklerimizin bir kısmını sırtlayarak önümüze düştü. Köyden uzak olan bir akrabasının evine götürdü. Kar ve tipi son şiddetiyle devam ediyordu. Eve vardığımızda her tarafımız buz kesilmişti. İçeriye girmek için bir türlü ayakkabılarımızın bağlarını çözemiyorduk. Ev sahibimiz durumu fark ederek hepimizin ayakkabısını tek tek çıkardı. Ve bizi içeri götürdü. İki saat sonra ancak biraz ısınabilmiştik. Güvenlikli bir yerdi. Yağan şiddetli kar ve tipi izlerimizi kapatmıştı. İki gün yeni ev sahiplerimize konuk olduk. Onları yakından tanıdıkça, kendilerine daha çok ısınmaya başladık. Kaldığımız sürece köylüler hiç yanımızdan ayrılmadılar. Bizi candan dinliyorlardı. Aile içerisinde kadın saygın bir otoriteyi temsil ediyordu. Bu da daha aşiret yapısının aşılmadığını ve üretime önemli olarak damgasını vurduğunu kanıtlıyordu. Düşmana karşı gemlenmez bir öfke ve kin beslemişlerdi. Yaşadıkları katliamın acısı hala tazeydi. 1940'larda sömürgeciler Bekirilerin üzerine gitmiş; evlerini yakmış, yüzlere varan insanı ya öldürmüş, ya da yaralamıştı. Onlar bunu unutamıyorlardı. "Kürt olduğumuz için tüm bunlar başımıza geliyor" diyorlardı. Bu yurtsever karakterleri onların kendi deyimi ile, tüm aşireti Apocu yapmıştı. Ve bunu gelişmenin doğal bir karakteri olarak görüyorlardı. Konuşmamızın süresi uzadıkça, kalabalık insanların kini de o oranda artıyordu. İhtiyar, ak sakallı bir amca, kendisine bir rakip arıyormuş gibi kinli ve hırslı olarak kalabalığa dönerek, "Namus deniliyor. Namus sadece aile mi? Hayır, vatandır, ülkedir ve topraklarımızdır." (ABD-TC işbirliği ile inşa edilen petrol sondaj kulelerini işaret ederek), "Namusumuz ayaklar altında. Günde binlerce defa namusumuza tecavüz ediliyor. Bu durumda kim kendisini namuslu insan olarak kabul edebilir" deyip konuşmasını tamamladı. Tabii ki, bu gerçeği çoktandır kabul eden kalabalık, kafasını eğerek, "Çok doğru" sözleriyle tasdik etti. Bu, yıllardır zorla bastırılmaya çalışılan kin ve öfke, fırsat buldukça taşan duyguları ifade ediyordu. Onlar bununla kalmamaya, bunu eyleme dönüştürmeye de hazırdılar. Tek umutları PKK idi. Biz savaş ile ilgili konuştuğumuzda, hep birlikte içlerini çekerek, "Keşke öyle bir şey olsa" diyorlardı.

İki günlük yorucu bir yolculuğun ardından artık Sason topraklarındaydık. Bir kayanın altında geceyi bekledik. Yaklaşık 2,5 metre kar vardı. Alana yabancıydık ve tek bir insan tanımıyorduk. Hep, ne yapalım diye birbirimize soruyorduk. Yapılacak tek şey, akşama aşağıda görünen köye gitmekti. Nitekim akşam olunca köye gittik. Bir genç bizi buyur ederek misafir etti. "Kimsiniz" sorusuna karşılık, "PKK'liyiz" dedik. "PKK nedir abi" diye sordu. "Apoculardır" dediğimizde, "Tamam anladım, demek siz Edip SOLMAZ'ın arkadaşlarısınız. O zaman sizi ... nın yanına götüreyim. O, Apocuların burdaki başkanıdır" dedi. Bir müddet sonra, bu şirin, cana yakın genç altı saatlik bir yolda bize eşlik ederek, bizi ... nın evine götürdü. Burası, ... dağının eteğinde bulunan, meşe ağaçları içinde kaybolmuş ve ufak bir meyve bahçesinin ortasında orta halli bir ailenin yaşadığı iki katlı bir evdi. Evin dışında durduk. Beş dakika sonra, uzun boylu, ak elbise (fistan) giymiş, ak sakallı, 85 yaşlarındaki ... geldi. Hızlı bir hareketle, "Çabuk, çabuk dondunuz. İçeri girin" diyerek, normal genişlikte bir odaya bizi buyur etti. "Kimsiniz" sorusuna, "Apocuyuz" diye cevap verdiğimizde, ayağa kalkarak tek tek alnımızdan öptü. Gözlerinden yaşlar akarak, "Kıymetini bilmez Kürtler" diye yakındı.

Bu yurtsever melle, bölge halkı tarafından doğal bir otorite olarak saygı görür.

Halk tarafından sayılır ve sevilir. Halkın en ufak bir çelişkisi, onun önderliğinde çözülmeye çalışılır. Evinde iki gün kalarak, Partinin mücadelesi hakkında genişçe konuştuk. Daha çok etkilenen ... kalkarak, "Sizinle alanı dolaşacağım, siz ne alanı ve ne de insanları tanıyorsunuz. Bizim çabuk güçlenmemiz gerekir" dedi. Biz, onun kısa sürede açığa çıkmasını istemediğimizi bildirerek, bilgi almakla yetindik. Evet bu yurtsever insana dayanarak, kısa sürede sayısı yüzlere varan, nitelikli kitle potansiyeline kavuştuk.

Bu süreçte, keşif, istihbarat ve gözlemlerimiz, olumlu bir zeminde hareket ettiğimizi ortaya çıkarmıştı. Alandaki yapıyı kısaca şöyle tanımlamak mümkün: Dört ilçeden oluşan Garzan mıntıkasında, önemli bir nüfus üretimden kopuk bir hayat yaşamakta. Geçimlerini daha çok hayvancılık ve cüzi olarak üretilen tütünden sağlamaktadırlar. Düşmanın yoğun baskıları ve aşiretler arasındaki kan davalarının sistemli olarak körüklenmesi, nüfusun önemli bir kesimini üretimden koparmıştır ve bu durum, herkesin silahlanmasına ve ardı arkası kesilmeyen aşiret çatışmalarına yol açmaktadır. Bunun için, mahkum sayısı hiçbir zaman 100'ün altına düşmemiştir. İnsanlarda çok sert bir karakter oluşmuş; en küçük bir şey ölümle noktalanan çatışmalara dönüşebilmektedir. Yurtseverlik duygularından dolayı zaman zaman birleşen mahkumlar günlerce sömürgecilerle çatışmakta, pusular kurarak birçok askeri vurmaktaydılar. Sadece, orada bulunduğumuz o günlerde, mahkumlar Asê'de 4, Geli'de 6, Koy'de 2 düşman askerini imha etmişlerdi. Türk ordusuna hiç güvenmezlerdi. Meşhur bir sözleri vardı: "Baweri bi eskerê Romi nabe (TC ordusuna güven olmaz, kalleştir)" demekteydiler.

Sason isyanının ardından sömürgecilerin sergiledikleri vahşet kitlenin hafızasında canlılığını hala korumaktadır. Bu katliamda 36 köy tamamen harabeye çevrilmiş; 1000'e varan sayıda insan öldürülmüş veya sakat bırakılmış; hayvanlar kurşunlanmış; meyva bahçeleri kökten kesilmiş ve birçok pınar betonlanarak kurutulmuştur. Bu durum, sömürgeciliğe karşı nefreti artırmış; halk çelişkiyi canlı tutmuş ve yukarıda da belirttiğimiz gibi, silahlı bireysel ve bazen de toplu çıkışlarla üretimden kopup mahkum olarak yaşamaya zorlanmıştır.

Alan, son derece kayalık ve ormanlık bir araziye sahip olup, belli başlı dağları şunlardır: Mereto, Zaweser, Andok, Helkis ve Balo. Üstleri meşhur yaylalarla kaplı olan bu dağlar, zaptedilmez kocaman kütleler halindedir. Dağları birkaç kolda ortadan yaran orta büyüklükteki Kayser, Garzan, Sason ve Kulp çayı ve nehirleri, kuzeyden güneye doğru zikzaklar çizerek akar. Düşmanın ortaya çıkardığı göçebe yaşantı sonucu, nüfus tek tek evler biçiminde geniş alanlara dağılmıştır. Kan davaları ve çatışmalı durum, sürekli kullanılabilecek sağlam evlerin yapımını zorlaştırmıştır; yapılanlar evlerden ziyade, birer göçebe çadırını andırıyor. Bazı köylerin bir ucundan diğer ucuna gitmek için iki saat yürümek gerekir. Ayrıca, siyasal ve kültürel olarak geri bir durum vardır. Sömürgecilerin yaratmış olduğu bu tahribatlara rağmen ulusal duygular canlıdır.

Alandaki faaliyetlerimiz sonucu, önemli bir çevremiz oluşmuştu. Halka güven vermiş ve onlarla kaynaşmıştık. Devrimci, onlar için kutsal sayılıyordu. İhbarcılığı ise tamamen bir şerefsizlik olarak nitelendirmekteydiler. Kendi aralarında çelişki de olsa soruna bizim müdahalemiz halinde saygı gösterilirdi. Ayrıca bizim gündüzleri gizli olarak dağda bulunmamız onların tuhafına giderdi. İlk dönemlerde bunu, güvensizlik olarak yorumladılar. Daha sonra düşman baskıları gelişince, bizim neden böyle hareket ettiğimizi anlayıp daha çok güven duymaya başladılar.

Yaşamları son derece geriydi. Hargok köyünde bir grup arkadaş oturmuş propaganda yapıyorduk. Köydeki kadın, erkek, yaşlı, genç, herkes etrafımıza toplanmıştı. Uzun bir konuşmadan sonra, söz yaşamlarından açıldı. Yurtsever bir köylü şöyle konuştu: "Bakın, bu benim karımdır. Ömründe hiç araba görmemiştir. Motorlu araç nedir bilmez. Dünyası, karşı köyün görünen arazisidir. Yerimiz derin bir vadi olduğundan gökyüzünü de göremez." Hanımı, onun sözünü tasdik ederek, "Neredeyse onları da göremeyeceğim" dedi. Bir diğeri, "Hiçbir yerde odun sobası dahi bulamazsınız" dedi. Arkasından bir ses, "Sağlam bir çıra bulamazsınız kimsede. Kaldı ki bulunsa bile, gaz bulunmaz" diye ekledi. Evet, 20. yy'ın sonunda halkımızın içinde bulunduğu yaşam böyle. Yanıbaşında milyonlarca varil petrol batıya aktarılırken, insanlarımızın hali gerçekten acınacak bir durum!

Aradan günler geçti. Yolumuz, Kulp ilçesinin kuzeyine düştü. Dört günlük yorucu bir yolculuk ardından Kürt zazaların mıntıkasındaydık. Düşman bu alanda çoktandır aleyhimize propagandalar geliştiriyordu. Uğradığımız birçok köyde, köylülerde bir suskunluk ve çekingenlik görülüyordu. Yaşlı bir adama, "Nedir bu durum" diye sorduğumuzda, çekinerek anlatmaya başladı: "Bir hafta önce askerler köye geldi; uzak bir köyü tarif ederek, Kürt maskesi altında dolaşan silahlı Ermeniler bir kızı kaçırmışlar, dediler. Bunun için köylüler sizden korkuyor." Devamla, "Ama ben artık sizi tanıdığım için onlara inanmıyorum" dedi. Bizi ısrarla içeriye davet etti, kabul ettik. Düşmanın açık yüzünü teşhire yönelik somut örneklerle etrafımızdakileri ikna ettikten sonra, bizim her zaman evlerine gelmemizi istediler. Ev sahibi, karısına seslenerek, "Bak hanım, ben evde olmadığım zaman eğer bu kardeşlerimiz gelirse, onlara elinizden gelen yardımı yaparsınız. Ev onların sayılır" dedi.

Sabaha kadar evde kaldık. Daha sonra hareket ederek, bir saatlik yokuş yoldan tırmanıp Kulp çayının karşısındaki bir kayalık yere konumlandık. Sayımız azdı. Nöbetleşe yatarak, sabaha daha saat dokuzda uyandık. Üstümüzden bir patika yol geçiyordu. Etrafımız büyük kayalarla çevriliydi. Biraz sonra yanımızdan üç sivil geçti; avcı zannettik. Otuz dakika geçmemişti ki, üst taraftan bir kalabalık sesi geldi. Sömürgecilerdi bunlar. Bizi önceden bir grup kuşatmıştı. Bize, "Durun" demeleriyle bizim onları taramamız bir oldu. Yerimiz kayalık ve uçurum olduğundan inmemiz zaman aldı. Daha sonra savunmalı bir biçimde çemberden kurtulduk. Altımızdaki köyün içine girdik, artık kurtulmuştuk. Arkadaşım kayadan inerken düştüğü için bacağı çok ağrıyor, bu nedenle ağır hareket ediyorduk. Bir evin önündeki kadından su istedik; Türktü, Kürtçe konuşmamızı anlamadı. Bu sefer Türkçe su istedik ve suyu alarak içtik. Düşman daha dağda olduğumuzu zannederek ateşe devam ediyordu. Köylüler korkudan içeriye kaçıp kapılarını kapattılar. O an, tehlikenin halen geçmediğini farkettik. Akşama daha sekiz saat vardı. Köyün etrafındaki bir Evris ağacının altına gizlenerek akşamı ettik. Artık tehlikeyi atlatmıştık. Akşam bir suyun başına gidip temizliğimizi yaptıktan sonra ilerideki oldukça modern bir köye uğradık. Epey kalabalık ve elektrikli bir köydü. Modern evlere sahiptiler. Orta ve zengin köylü karışımıydı nüfus. İlk eve uğradık; bizi candan karşıladılar. Eksikliklerimizi tamamlayıp düşman hakkında bizi genişçe bilgilendirdiler. Birisi, "Keşke daha çok öldürseydiniz" diyerek sömürgecilere kinini açığa vuruyordu. Hiç tanımadığımız bu köyün tümü yurtseverdi. Belli bir süre propaganda yaptıktan sonra hareket ederek üs alanımıza sağlam olarak yetiştik.

15 Ağustos Direniş Atılımı Alanımızda Etkisini Nasıl Gösterdi?

15 Ağustos Atılımı, önemli politik gelişmelere yol açtı. Kitle içinde direkt yankısını buldu. Birçok yerde kısa bir sürede birçok çevre ortaya çıkardı. Halkın günlük konuşmaları 15 Ağustos Atılımı üzerineydi. Kitlelerde sevinç, cesaret ve güven gelişmişti. Halkın bu olayları nasıl değerlendirdiğini kendi dilinden dinleyelim: Devrimciler, 4 tane uçak düşürmüş. Bir yerde pusu kurmuşlar, 1000 Türk askerini imha etmişler, silahlarını da ellerinden almışlar. Bir bayan savaşçı grubu Eruh'ta bir karakolu teslim almış. (Bunun propagandasını daha çok yurtsever kadınlar

yapıyordu.) Devrimciler, Eruh'ta bir tünel kazmışlar, tünelin diğer ucu Irak'a çıkıyormuş. Halk olayları böylesi boyutlarda ele alarak kendiliğinden bir propaganda geliştiriyordu. Eylemlerin çapının bu kadar olmadığını kendisi de kısmen tahmin edebiliyordu. Fakat aslında içindeki kini dışa vurarak, yapılması gerekenin bu olması gerektiğini vurgulamak istiyordu. 15 Ağustos'la ilgili propaganda yapmaya başladığımızda köylüler ortaya atılarak, "Durun biz anlatalım" diyorlardı. Bize hiç fırsat vermiyorlardı. Aşırı bir eylem istekleri vardı. Onların alanında 15 Ağustos'ta eylem olmadığı için, bize içten içe kızıyorlardı. İşi giderek propagandaya dönüştürdüler. Şöyle ki, "Apocuların hepsi 15 Ağustos'ta eylem kararı almış, fakat bizim alandakiler bu karara uymamışlar. Bunun yüzünden değil mi ki, hep yeniliyoruz! Eskiden de bir aşiret kalkardı, diğeri yerinde hareketsiz otururdu!" Evet, bu duygu ve düşünceler birtakım hatalı yorumları da içerse; özde dayatılan ve istenen, her koşul altında direnişi yükseltmek ve birlikte hareket etmekti.

Düşman, alanımızda da bir panik ve şaşkınlık içerisine girmişti. Halkta başgösterecek bir isyandan çekiniyordu. Buranın özgül bazı nedenlerinden dolayı çok tedirgindi. Alanda birçok noktadaki karakolları kaldırdı. Önemli ve stratejik olarak seçtiği karakolları sayı, bileşim, silah ve savunma yönünden güçlendirdi. Karakolların etrafında hendekler kazıldı, yüksek duvarlar çekildi, birkaç sıra tel örüldü, kuleler projektörlerle ışıklandırıldı. Karakolların etrafı yasak bölge ilan edilerek tüm canlılara kapatıldı. Kayseri'den getirilen çok sayıda komando alanda konumlandırıldı. Kozluk, Sason ve Kulp Yatılı Bölge Okulları askeri kışla haline getirildi. Bu temelde geniş çaplı arama, tarama operasyonlarına girişildi. Tabii ki, hiçbir sonuç alınamadı. Düşman, halkın üzerine şiddet yöntemleriyle gitmesi halinde doğacak sonuçları göze alamıyor; yine gitmezse hiçbir sonuç alamıyor; ve bunun için de temkinli, çekingen ve ürkek davranıyordu.

Düşman komutanları, muhtarlarla yaptıkları toplantılar sürecinde uğradıkları köylerde izimize dair hiçbir ip ucuna rastlayamayınca daha çok paniğe kapıldılar. Geri adım atmak zorunda kaldılar. Alandaki bazı ajanlar ve karakol komutanları halkın ve devrimcilerin duyabileceği bir tarzda şöyle konuşuyorlardı: "Ben de eskiden Kürtçüydüm, amcamın oğlu da öyleydi. Ben onlara karışmam, biz de yardımcı olmak istiyoruz." Düşman komutanları bilgi almak için artık başka yol kalmayınca çocuklara şeker vererek onları kandırmaya çalıştılar. Ancak bundan da bir sonuç alamadılar. Halka ılımlı yaklaşmaya ve yer yer yalvarmaya başladılar. Bu duruma karşılık halk, "TC ordusuna ne oldu böyle? Bu kadar güçlüyüm diyen ordu birkaç darbe karşısında melek kesildi, acaba daha büyük darbe yese nereye kaçacak" diye duygularını dile getiriyordu.

15 Ağustos eylemleri grup saflarımızda birliği pekiştirdi, yüksek bir moral kaynağı oldu.

6 Kasım 1984 günü, her sabah Sason'u iki saat gölgesinde tutan Belkıs Dağı'nın yamaçlarında konumlanmış; kasabayı seyrediyorduk. Bugün kasaba bir hainden kurtulacaktı. Akşamı sabırsızlıkla bekliyorduk. Bir ara, ... arkadaş dürbünle seyrederken beni çağırarak, "Gel de karakoldaki askerlerin haline bak" dedi. Baktım ki, askerler seferber olmuş, karakolun etrafında mevziler ve hendekler kazıyorlar. O ara gözüm, ilköğretim müdürü Şekip Akın'ın evine ilişti. Cezalandıracaktık bu haini. Kasabayı faşist bir odak haline getiriyordu. Gençlik arasında her türlü ahlaksız ve yoz ilişkileri geliştiriyordu. Aldığımız istihbarata göre, mesaisi saat beşte bitiyor, korumalı bir biçimde evine gidip hiç dışarı çıkmıyordu. Evin etrafını dikkatli bir biçimde keşfettikten sonra akşamı bekledik. Karanlık basar basmaz kasabaya dalarak evine yaklaştık. Bir süre bekledik; istihbaratımız yanlış çıkmadı. Beklediğimiz saatte geldi; faşist müdürü cezalandırarak çekildik. İki nöbetçi er hiçbir müdahalede bulunmadılar, bulanamazlardı da.

Bir sonraki gün, o faşistle birlikte yengesinin de vurulmuş olduğunu duyduk. Bu isteğimiz dışında olan bir durumdu, bir kazaydı. Bu faşistin vurulması halkın duygularını canlandırmıştı, "Daha büyük güçle saldırın" diye bizi sıkıştırıyorlardı. Eylem, ajanlara büyük korku salmıştı. Artık kaçacak delik arıyorlardı.

Kış mevsiminin ortalarıydı. O zamana kadar faaliyetlerimiz nisbeten rahat koşullarda geliştirilebiliyordu. Kış aniden bastırınca tüm dağlara 2 metrenin üzerinde kar yağdı. Tüm yollar kapandı. Hayat aniden durgunlaştı. Bu fırsatı kollayan düşman gücü bizi çok hazırlıksız yakaladı. Kış operasyonlarını başlattı. 5 Ocak'ta alanın sorumlusunun direnmesiz bir şekilde silahıyla birlikte düşmana teslim olduğu haberi geldi. Artık tehlikeli ve zorlu bir dönem başlamıştı. Halkın, Ali Bozar adını verdiği Nebil isimli hain, alandaki örgütümüzün tüm arşivini sömürgecilere teslim etmişti. Bu bilgileri detaylı değerlendiren düşman, bu ulusal haini de önüne katarak günlerce insan avına çıktı. Yüzlerce insan tutuklandı; gözdağı verildi; ajanlaştırılmak için görülmemiş baskılara maruz kaldılar. Düşmanın amacı eline geçen bu şerefsiz fırsatı kullanarak örgüt ile kitle arasındaki bağı darbelemek; kitleleri pasifikasyona iterek güven duygularını zayıflatmak; diğer yandan, sistemli bir tarzda savaşçılara yönelmekti. Bunun için sistemli propagandalar geliştirildi. "Bunlara güvenmeyin, içinde MİT ajanı var, işte Ali Bozar. Örgütün bölge sorumlusu" denilip kitlelerin bilinçsizliği istismar edilerek halk etkilenmeye çalışıldı. Bu önemli oranda başarıldı. Nereye gidiyorsak hep bu sorun ile karşılaşıyorduk: "İçinizde MİT var!" Bazı köylerde halkın ihanete tepkisinden dolayı günlerce aç-susuz yaşadık, iki metre karın içinde yattık. Bu ihanetin etkisini kırmak için karşı bir atak zorunluydu. Fakat o koşullarda bu zaten imha olmak demekti. Halka dayanmayan bir eylem başarısızlığa mahkumdur.

Sömürgeciler tarafından operasyonların çapı genişletildi. Artık düşman grubumuza sistemli olarak yöneldi. 5 Mart'tı. Hala karlar devam ediyordu. Taloriye köyünde kalabalık bir grup olarak kalıyorduk. Daha sonra biz dört arkadaş ayrılarak ... köyüne gittik. Daha şafak atmamıştı ki, helikopter sesleri vadiyi çınlatmaya başladı. Biraz sonra, tam 16 helikopter kaldığımız yerin üstünde alçak uçuşla diğer arkadaşların kaldığı yöne doğru gitti. Akşama kadar o tarafa güç yığdılar. Vadi sadece iki taraftan çıkış veriyordu. Bu iki geçidi de tutmuşlardı. Sekiz arkadaşımız çemberin içindeydi. Üç gün çember içinde sıkı aramalar yapıldı, ancak yoldaşlarımızı hala bulamamışlardı. Yoldaşlarımız bu sürede iki metrelik karda bir taşın önünde aç olarak tam üç gün beklediler. Kurtulmak mümkün değildi; onlar direnişte daha başından karar kıldılar. İkinci bir ihbar üzerine sömürgeciler daha planlı harekete geçtiler; yoldaşlarımız tecrit çemberi içine alındı. Tam üç çember oluşturulmuştu. Düşmanın, "Teslim olun" çağrısı karşısında hiçbir kararsızlığa düşmeden 8 yürek birden ateş püskürdü. Kahraman yoldaşımız ve yiğit komutanımız Cahit İBİN, düşmana şu cevabı verdi: "Biz Kürdistan halkının silahlı kuvveti olan HRK'-nin savaşçılarıyız. Bu davaya bilinçli olarak katıldık ve ölümü de yine kendi ellerimizle çizeceğiz. Biz PKK ve HRK'ye layık olmaya çalışacağız. Fiziki olarak yaşadığımız sürece direniş bayrağını yere düşürmeyeceğiz. Şu durumda siz bizi kuşatmaya aldınız. Belki sayı, silah ve teknik yönden tüm imkanlara sahipsiniz, taktik üstünlüğünüz olabilir, fiziki olarak bizi yok edebilirsiniz; ama maneviyatımız altında mutlaka ezileceksiniz." Konuşmalar yapıp sloganlar atarak tam beş saat çatışan yoldaşlarımız, sonunda şehit oldular. Omuz omuza, yürek yüreğe direnerek düşmana korku salan bu yoldaşlarımızın içinde bir bayan yoldaşımız (Bêrivan vardı. O'nu saygıyla anmak ve o direniş dolu yüreği ardıllarına teslim etmek gerekir. Bu yoldaşımızın son mermisine kadar çatıştığı gibi, her yere düşen yoldaşının yardımına koşması ve diri bedenini kurşunlara karşı yoldaşlarına siper etmesi, O'nun göstermiş olduğu bu kahraman direniş kısa sürede Sason'a ve giderek tüm Kürdistan halkına yansıyarak efsaneleşti.

Şu gerçeği kabul etmek gerekir ki, biz orada yenilmedik; yenilen düşmandı. Yoldaşlarımızın temsil ettiği direnişin manevi gücü karşısında yenilen onlar oldu. Orada Nebil ihaneti boşa çıkarılarak geleceğin direniş tohumları ekildi. Kısa sürede halka yansıyan 8 yoldaşımızın direnişi, kitleler tarafından efsaneleştirildi. İhanet boşa çıktı ve halk tarafından gece gündüz tartışılan, direniş kahramanlarının anıları oldu. Bu efsaneleşen konuşmaların birisinde, Beriwan arkadaş kayadan kayaya uçarak konan BAZ kuşuna benzetilir. Yine bu konuşmalar, düşmanın direnişe olan hayretini dile getirir. Şöyle ki, 7. Kolordu Komutanı direnişe gözleriyle tanık olur ve kendi kendisine şöyle söylenir: "Gerçekten hepsi böyleyse, bizim sonumuz yakındır." Evet, PKK partizanlarının hepsi böyledir ve sömürgecilerin sonu yakın, hem de çok yakındır.

Bu direnişten sonra halkta yeniden bir güven ve cesaret gelişti; şehit yoldaşlarımız şahsında halk, devrimcilere kutsal insanlar gözüyle baktı. Bir yandan ajanları hedef alarak, onların cezalandırılacakları, karakolların basılacağı propagandasını yayarak düşman üzerinde manevi bir baskı oluşturmaya çalışırken, diğer yandan da devrimcilerin düşmana daha çok yönelmeleri için, onları teşvik etti. Halkın bu propagandalarından dolayı, Bedri Ağa denilen bir hain evini alelacele metropole taşıdı.

Ufak da olsa, halkın bu istemlerini yerine getirmek gerekiyordu. Hedefimiz, Kulp alanında, bizzat DDKD adına hareket eden ajan Hüseyin Tahir'di. Bu şahsın suçu, MİT ile işbirliği halinde, Mazhar ve Rahmi yoldaşımızı bir komplo sonucu sömürgecilere yakalatmasıdır. Evet, bu reformist güç, ülkede ilişkilerimiz ve çalışmalarımız var derken, direnişçilere karşı bu türden çalışmaları vurgulamak istiyor. Normal sayıdaki bir grupla batıya doğru hareket ettik. İki saatlik bir yürüyüşten sonra ilk etapta seçemediğimiz bir karartıyla karşılaştık; sömürgecilerdi. Önümüze pusu kurmuşlardı. Onlar bizi tam pusuya düşüremeden, biz düzenli geri çekilip bir yay çizerek pusuyu atlattık. Bir sonraki gün hedefimizin yakınına konumlandık. Sömürgeciler akşama kadar helikopterler denetiminde operasyon yaparak bizi aradılar. Fakat karşılaşmadık. Akşam oldu. Planımıza göre, önce evleri kuşattık. Sonuçta 1 ölü ve 7 yaralı vardı hain ailede. Bu hainin evinin devrimciler tarafından basıldığını duyan halk son derece seviniyor, "Haydi bakalım, devrimcileri devlete teslim etmek nasılmış görsün" biçiminde duygularını dile getiriyordu.

Bu olay ve eylemlerden etkilenerek cesaret alan Ulusal Kurtuluş Cephemizin milis güçleri kendi aralarında birleşerek iki eylem yaptılar. Birincisinde, önceden saldırdığımız ajanın bir kardeşini cezalandırdılar. İkincisinde ise, MİT elemanı, MDP'li Kulp belediye başkanını ölümle cezalandırdılar. Bu şahıs aynı zamanda Sason'daki operasyonun istihbarat örgütleyicisi idi. Bu eylemler bizi şaşırttığı gibi, aynı zamanda sevindirdi de. Bu durum kitlelerin ne kadar çok direnişten yana olduğunun bir kanıtıydı. Daha büyük eylemler, daha büyük kitle gücünü harekete geçirebilirdi. Düşman bu etkiyi kırmak için yeniden giriştiği geniş çaplı operasyonlarından sonuç alamamıştı. O dönemde Genelkurmay Başkanı Necdet Ürüğ, Sason'a da uğramıştı. Durumları yerinde inceleyen ordu generali, durumun bizim lehimizde geliştiğini anlayarak, operasyonların hızlandırılmasını; mahkumların satın alınmasını; karakolda sivillerin mecburi nöbet tutmasını; her evin zorunlu olarak beyaza boyanmasını talep ederek ayrıldı. Görüldüğü gibi, sömürgecilerin işi artık mecburiyete ve zora kalmıştı. Bu yöntem ise, başka yerlerde olduğu gibi, Garzan gibi bir alanda da hiç mi hiç etkili olmadı ve olamazdı da. Durum giderek lehimize gelişiyordu.

1985 yılının 2 Haziran'ıydı. Batıya kaymak için kalabalık bir grup müfrezemiz alanımıza geldi. Ancak, Tumorklu Eşref denen hain tarafından ihbar edildi. İhbarı çok önceden alan sömürgeciler arkadaşlarımızın yolu üzerinde, büyük güç ve silahlarla üç yerde çember oluşturup pusu kurdular. Her üç yerde de çembere düşen arkadaşlarımız çatışarak çemberleri yarıp kurtulmayı başardılar. Bu olayda bir düşman askeri ile bir arkadaşımız yara aldı. Kısa bir süre sonra, biz Eşref denen haini yakaladık ve hesap sorduk. "Üsteğmen beni zorladı, beni affedin" diye yalvarmaya başladı. Arkadaşlara bir şey olmadıysa bile ortada bu kadar insanın kanı vardı. Biz affetsek bile halk bunun bedelini sorardı ve ölümle cezalandırdık.

Ajanlara vurulan isabetli darbeler halka güven ve cesareti aşılıyor; istedikleri her şeyi açık olarak konuşma ve yapma fırsatı veriyordu. Eski desteğimizin daha fazlasına sahiptik. Düşmanın faaliyetlerini, bu destek vasıtasıyla denetimimizde tutup boşa çıkarıyorduk. Düşmanın durumu, özellikle çocuklar arasında bir eğlence konusu olmuştu. Çocuklar, telefon tellerini her gün nasıl kopardıklarını, karakoldaki düşman gücünün karakola yaklaşan eşek, inek ve köpeklerden nasıl paniğe kapılarak onları vurduğunu, kafa, kol ve ayak hareketleriyle anlatıyorlardı.

14 Temmuz gününü direniş eylemleriyle kutlamamız gerekiyordu. Bilindiği gibi, bu günün mücadelemizde tarihi bir anlamı vardır. Yoldaşlarımızın anısına bağlılığın bir gereği olarak iki hedef seçtik. ABD-Mobil Petrol Şirketi ile yakınında bulunan karakola darbe vurulacaktı. Keşif ve istihbarat sonuçları ile somut planımızı çıkararak üzerinde detaylı olarak tartışıp ortak karar haline getirdik. Silah, sayı, grup bileşimleri hedefe göre ayarlanarak, saldırı ve geri çekilmede kullanacağımız güzergahlar tespit edilip harekete geçildi. Aynı anda iki hedefe birden saldıracaktık. Karakol kuşatmaya alındı ve aynı anda şirket de basıldı. Roket ve ferdi silahlarla karakol yarım saat dövüldü; şirket ve dolum tesisleri yakıldı ve düzenli bir biçimde geri çekildik. Daha sonra örgütlü bir istihbarata dayanarak detaylı bilgi aldık. Düşman karakolunda çok sayıda kayıp vardı. Mobil şirketindeki hasar ise, 100 milyonun üstündeydi. 2 TIR kamyonu, 3 pikap, 2 acenta, jenaratör ve petrol dolum tesisi yakıldı. Sabaha kadar petrol yanıyor, alevleri gökyüzüne doğru yükseliyordu.

On gün kadar alanımızdan ters istikamete doğru kaydık. Gittiğimiz mıntıkada uğrayacağımız ilk köye yaklaştık; bizi uzaktan gören köylülerde bir hareketlenme oldu ve bağırmaya başladılar. "Teröristler geldiler" diye birbirlerine bağırıyorlardı. Köye girdik, bir evin önünde duran dört erkeğe selam verdik. Bizi içeriye davet ettiler. Arap köyü idi, devrimcilerle hiç karşılaşmamışlardı. Köyün tüm erkek, kadın ve çocukları etrafımıza yığıldılar; sırt çantalarımıza, silahlarımıza hayret dolu bakışlarla bakıyorlardı. Durumlarını anlamıştık; onun için fazla karışmıyorduk. Böyle bir tiple daha yeni karşılaşıyorlardı. Belli bir suskunluğun ardından köylülerden biri sessizliği aniden bozarak, "Siz teröristsiniz değil mi" dedi. Biz, "Yok" dedik "asıl terörist Kenan Evren'in kendisidir." Köylü devamla, "O hiç terörist olabilir mi, olsa olsa bir zalimdir. Teröristler, Kürtler ve fakirler için çalışıyor, değil mi" deyince biz, teröristliğin genişçe bir açıklamasını yaptık. Köylünün bir türlü aklına girmemiş olacak ki, "Adınızın terörist olması daha iyidir" diyerek ikna olmuş gibi sustu. Bu, aşiretlerin çok tipik bir özelliğidir. Bir türlü terörist kelimesini ortadan kaldıramadık!

Yine aynı aşiretten bir eve bir gün bir arkadaşımız gider, kapıyı çalar. Kadının, "Kimsin" sorusuna karşılık, "Benim, Baki" diye cevap verir. (Bu yoldaş daha sonra şehit oldu.) Kadın güvenmez, "Git" der "ben yabancıları eve almam." Uzun bir süre dışarıda bekleyen arkadaşımız daha sonra onların tabiriyle cevap verir, "Aç aç ben terörist Baki" der. O böyle der demez, kadın, "Öyle söylesene, ben de yabancı zannettim" der ve kapıyı açar. Yine bir arkadaşımız bir köylüyle uzun süre konuşur. Köylü arkadaş, "Heval, bazen şehre gidiyorum, aynı sizin gibi, sırtında çanta, saçları uzun arkadaşlarınızla karşılaşıyorum. Düşünüyorum da, niye onlar serbest çarşıda dolaşıyor ve devlet karışmıyor da, siz şehre gidemiyorsunuz" diye sorar. Anlaşılır ki, adam turistle teröristi karıştırıyor. Arkadaş genişçe izah eder ve sonunda konuşmasını şöyle bitirir: "Onlar turist, biz ise devrimciyiz." Köylü son keli-

meyi düzelterek, "Yani, siz de teröristsiniz değil mi" der. Arkadaş ise, durumu bir türlü kabullenmeyen köylüye, "Evet, biz de teröristiz" diye cevap verir.

Köylülerin bu tavrı, en başta, özellikle cunta başının teşhir ettiği her şeye, demek ki bu iyidir diyerek sahip çıkmasından, sonra da saf ve geri oluşundan kaynaklanıyor.

İlk girdiğimiz köyde, duvarlara asılı kalaşnikof, mavzer vb. silahlar vardı. "Bunlar nedir" dedik. "Biz hepimiz silahlıyız. Aramızda kan davası çoktur. Onun için silahsız olamayız" dediler. Biz kan davası çatışmalarının kime yararlı ve kime zararlı olduğunu genişçe anlattıktan sonra, anlattıklarımızı onaylayıp doğru buldular. Fakat bir türlü hasımlarına karşı besledikleri kinden de vazgeçmediler. Kısa sürede onlarla kaynaşmıştık. Bize bir kalaşnikof kütüklüğü ve yedek mermi verdiler. Her zaman beklediklerini söyleyip, ayrıca askerden de çekinmememizi, onların burada hiçbir şey yapamayacaklarını belirttiler. Bir süre konuştuktan sonra oradan ayrılıp tekrar yerimize döndük.

Bu arada sömürgeciler, çok alçakça bir komplo peşindeydiler. Yerel çatışmalarla sonuca gitmeye çalışıyorlardı. Plan şöyleydi: Eskiden beri sürekli canlı tutmaya çalıştıkları azınlık milliyetlerle Kürtler arasındaki çelişkiler kızıştırılarak halk bırbirine düşürülecekti. Bunun için, alanda epeyce geniş bir sayıda olan ve savaşkan mahkumlara sahip bulunan azınlık Arapların Şigo aşiretini zorla operasyonlara kaldırdılar. Amaçları, bizimle onlar arasında bir çatışma yaratmak veya peşimize düşen herhangi birisini vurmamızı sağlayarak, onları bize düşman etmekti. Bunun için aşiret üyelerinin çoğu zorla üstümüze salındı. Bir hafta geçti, ancak bundan hiçbir sonuç alamadılar. Çünkü, biz planı anladığımız için, aşiretin bazı ileri gelenlerine, direkt ve dolaylı görüşmelerle durumu bildirdik. Bundan sakınılmasını salık verdik. Daha sonra bizden özür dileyerek, "Devlet bizi zorla peşinize taktı" dediler. Böylece sömürgecilerin bu komplosu da boşa çıkarıldı.

Düşmanın yaratmak istediği bu komploya misilleme olarak 1 Ağustos'ta 3 köyün arasındaki mıntıkada, 6 kişinin içinde olduğu düşmanın bir operasyon aracını pusumuza düşürdük. Cemsede bulunan astsubay ve 5 eri imha ederek, üzerlerindeki tüm silah ve eşyalara devrim adına el koyduk. Ayrıca, arabalarını yakarak imha ettik. Astsubayın üzerindeki 120 bin TL devrim adına kamulaştırıldı. Sağ kurtulan bir yaralı ere savaş esiri muamelesi yaparak, yarasını bağlayıp serbest bıraktık.

Avrupa'dan yeni gelerek saflarımıza katılan iki arkadaştan birisi (Ahmet ERGİN - Rızgar) eylemde başarı gösterdiği için ödüllendirildi; ödül olarak bir tabanca ve G-3 verildi. Bu arkadaşımız uzun süre sonra Baykan dağlarında sömürgecilerle girdiği çatışma sonucu 2 arkadaşıyla birlikte şehit oldu. Çatışmada onlarca düşman askeri öldürmüşlerdi.

Bu eylemin ardından, cenazeleri almaya gelecek olan düşman gücüne de pusu kurduk; fakat o gün gelmediler. Bir sonraki gün sabah helikopter desteğinde gelerek cenazelerini alıp götürdüler. Geceli gündüzlü iki günlük yorucu bir yolculuğun ardından Andok Dağı'nın tepesindeki 15 çadırdan oluşan koçerlerin bulunduğu yaylaya vardık. Bizi çok candan karşıladılar. Hemen bir çadırı boşaltarak bizi misafir ettiler ve istirahatımıza bakmamızı istediler. Tüm koçerler etrafımızda toplandılar ve uzun süre konuştuk. ...arkadaşın açık ve anlaşılır üslubu halkı oldukça etkiledi. Uzun süre propagandadan sonra devrim meseleleri üzerine sohbetimize devam ettik. Koçerler sık sık konuşmaya ortak olarak, yaşamlarının zorlu geçtiğinden yakınıyorlardı. Hepsi eylemlerden ve savaşçılarından oldukça etkilenmişti. Güven gelişmiş; geleceğe artık ümitle bakıyorlardı. Bu durum, bizim halka ve ülkemize olan bağlılığımızı daha da pekiştiriyordu. Artık akşam olmuştu. Bizden habersiz bir koyun kesmişlerdi. Biz, "Niye kestiniz" dediğimizde, cevapları şu oldu: "Size kesmeyip de kime kesecekmişiz. Siz bizim için savaşıyorsunuz." Yemekten sonra ayrılmak istedik, ancak bizi bırakmak istemediler. Yanlarında daha fazla görünmemiz onlar için iyi olmazdı. "İşimiz var" diyerek zorla ikna ettik. Oba reisi bize hitaben, "Madem gitmekte ısrar ediyorsunuz, o zaman şu ufak hediyemizi kabul edin" diyerek bize 40 bin lira uzattı. "Niçin bu parayı veriyorsunuz" dediğimizde, "Kendinize mermi alırsınız" dedi. Biz de, "Bunu devrime bağış olarak kabul ediyoruz" diyerek aldık ve oradan uzaklaştık.

Şiddetli sonbahar yağmurları yağıyordu. Üç günlük bir yürüyüşten sonra Beşiri'ye vardık. Amacımız eski ilişkilerimizi yeniden toparlamak ve yeni dönemin gelişmelerini aktarmaktı. Bir arkadaşın akrabasının bulunduğu bir köye varmıştık. Arkadaş beni dışarıda bırakarak gidip kapıyı çaldı. Şiddetli yağmur giderek daha da bastırıyordu. Tümden ıslanmıştık. Biraz sonra bir bayan, "Kim o" diye sordu. Arkadaş, "Aç, aç" dedi, kapı açıldı ve içeri girdik. Karşımızdaki orta yaşlı kadın, hayretini gizlemeden, saf ve acır bir halde, "Nedir bu haliniz" diyerek yakınmaya başladı. Evde bulunan diğer iki bayan da yardımcı olmak istiyorlardı, fakat ellerinden herhangi bir şey gelmiyordu. Buradan ayrılmadan önce, işimiz gereği üç gün kalmamız gerekiyordu. Ovalık bir alan olduğu için de evlerde ancak gizli bir biçimde kalabilirdik. Arkadaşım bu teklifi yaptı, ancak ev sahibi isteksiz davrandı. Daha sonra, askerin geleceğini belirterek kalmamızı istemediğini söyledi. Buna hakkı da vardı. Çünkü düşman, alanda geniş operasyonlara başlamış; baskılarını yoğunlaştırıyordu. Ayrıca, köylülerin nöbet tutmaları için zor kullanıyordu. Buradan çıkıp aynı köydeki bir taraftarımızın evine gittik. Çok konuşkan ve yurtsever biriydi. 15 Ağustos eylemlerinin politik etkisini anlatıyordu. O gün, köyün tüm gençleri, kız-erkek, sevinç içinde sabaha kadar eğlenmiş, halay çekmişler. Ev sahibimiz kendi çalışmalarını da büyük bir zevkle anlatmaya yeni girmişti ki, zamanımızın az oluşundan dolayı, köyden ayrılıp iki saat uzaklıktaki bir derenin içindeki sazlığa girdik. Öğlene doğru bir çoban bizi gördü. Kendisini akşama kadar oyalayacağımızı belirterek beklettik. Akşam bırakacağımız zaman, kimsenin yanında ağzını açmaması için tembihledik. Çoban, "Söylemezsem patlarım" dedi. Sevincinden yalnızca ailesine anlatacağını söyledi. Biz de hızla hareket edip dağlık alana kaydık.

Kalabalık bir grup ile köyü üstten seyrediyorduk. Dar ve derin vadinin yamacında bulunan köyün içinde askerler grup grup dolaşıyorlardı. Öğlene doğru aniden birleşerek tek sıra halinde köyü terk edip yukarıdaki köye gittiler. Karanlık basar basmaz askerin ayrıldığı köye indik, bir taraftarımızın kapısını çaldık. "Kimsiniz" sorusuna Kürtçe, "Emin (biziz)" diye cevap verdik. Daha sonra öğrendik ki, askerler kapıları çalıp, "Kimsiniz" sorusuna, "Devrimciyiz" diyerek, kim kapıyı açarsa devrimcilerle ilişkisi var diye baskı yapıyorlarmış. Köylüler bundan dolayı çok çekiniyorlardı. Askerin ne yaptığını sorduk. Hiçbir sonuç elde edemeden gitmişlerdi. Evin 5 yaşındaki kızı Şirin, her zaman olduğu gibi afacan haliyle arkadaşın dizine büzülerek oturdu. Başladı sömürgeci yüzbaşının kendisine ne söylediğine ve kendisinin ne karşılık verdiğine... "Heval; o qomitanê Romi gote min eva çiye, ez fikirim û min gote win eva Hêlkê kopterenin." Komutan, askerin üzerindeki elbombasını Şirin'e göstererek, "Bu nedir" diye sormuş. Elbombasına hiç yabancı olmayan Şirin, tüm afacanlığıyla, "Bu helikopterin yumurtasıdır" diye cevap vermiş. Kürtçe bilmeyen yüzbaşı, çok merak ederek, Şirin'in ne demek istediğini tercüme ettirmiş; tabii ki aldığı cevap karşısında sorduğuna soracağına pişman olmuş. Bu durum çocukların bir eğlencesi durumuna gelmişti.

Halkın durumu giderek bizim lehimize gelişiyor. Her koşul altında yardımlarını devrimcilerden esirgemiyorlar. Düşmanın her türlü baskılarına karşı göğüs gererek bize destek oluyorlar. Düşmanın çok yönlü olarak dayattığı uygulamalara karşı direniyorlar. Halkla bütünleşen mücadelemiz bugün zafere daha yakın...

Bir PKK Partizanı

BİR DİRENİŞ DÖNEMİNİN YANKILARI

İlkbaharın gelişi beraberinde yeni umutlar da getirmişti. Öncü birim faaliyeti sona ermişti ve ben yeni dönemi, silahlı propagandayı diğer yoldaşlarımla birlikte başlatmak üzere Mardin alanında görev almıştım. Güneyden, Kuzey Kürdistan'a geçmek üzere yola koyulduk. Alanın dağlık oluşu, geçiş yollarını bulmamızı epey zorlaştırıyordu. Rehber bir arkadaşı yanımıza alıp sabahleyin yola koyulduk. Tanin dağını geçmek üzere öğleye doğru belli bir noktaya vardık. Yedi kişilik grubumuzla saat onbeş otuzda yola çıktık. Tanin dağını geçmek üzere birçok vadiden, yokuş ve inişlerden geçerek meşhur dağın dibine vardık. Saat on sekiz dolaylarında çantamızdaki bir parça ekmeği öğle ve akşam yemeği olarak yedikten sonra, tekrar yola koyulduk.

KÜRDİSTAN

Ülkem benim!
Hasretim dağlarında saklı
bir sır gibi saklamıştım
nah şu yüreğimde
bugüne haykırmak için.
Ülkem benim!
Atalarımın kurşunlanmış kemikleri
doğmamış bebelerin ağıdı
gömülü toprağında.
Hasretim dağlarında saklı
mavzerimde mavzerimde söylerim
toprağımın türküsünü.
Haydi
bir tane daha
bir daha
bir daha
sür namluya mermiyi.
Bu birincisi,
hançerlenmiş bebelerimiz için
ikincisi,
ak saçlı anam-analarımız için
üçüncüsü,
namus için kardeşler.
Bu toprağın
bu dağın
bu türkünün namusu için
sür namluya mermiyi
bir daha
bir daha.
Hasretim dağlarında
yankılanır şimdi.

Hava ağır bulutluydu ve hafif hafif yağmur yağıyordu. Yokuş yukarı yol alırken yağmur şiddetini artırdı. Sırt çantamızdan ayakkabılarımıza kadar her yerimiz sular içinde kalmıştı. Dağın tepesinden inen sular, toprak ve ufak çakılları birlikte sürükleyerek dağın dört bir tarafından akan sular, bazı çukurlarda birleşerek daha gür akmaya başlıyordu.

Buna rağmen yolumuza devam ediyorduk, etmek zorundaydık. Dağın başında ne korunacak bir yer, ne bir köy, ne de bir ağaç vardı. Yalnızca "Guni" denilen bir bitki örtüsü vardı. Bir dağı aşıyoruz, önümüzde daha beter bir dağ çıkıyor. Bunu da aştık mı biter deyip yeni bir umutla tekrar dağa tırmanırken, yine önümüze öyle bir dağ çıkıyor ki hepsinden daha beter bir yükseklikte... Yavaş yavaş dizlerimin tutmadığını fark ediyorum. Sanki bana ait değiller. Ne kadar ileriye doğru yürüyüp arkadaşlara yetişmeye çalışsam da aksine giderek geride kalıyorum. Aramızdaki mesafe açıldıkça açılıyor. Bu durumda herkes ancak kendi direnciyle yürüme çabasındadır. Komutan arkadaş, "Durun" diyor "geride kalan arkadaş gelsin." "Geliyorum" diyerek seslendim. Fakat bir türlü ayağım kalkmıyor, dizlerim tutmuyor. Bir türlü ileriye adım atamıyorum. Sonunda iki arkadaş yardımıma geldi. Direnmek zorundaydım. Çantadan çeyrek ekmek bana verdiler. Ekmeği yiyip biraz su içtikten sonra beş-altı dakikada kendime geldim. Açlıktan yürüyememenin nasıl bir şey olduğuna ilk olarak şahit oluyordum. Saat yirmi dört dolaylarıydı. Bir arkadaş silahımı aldıktan sonra tekrar yolumuza devam ettik.

Yürüyememiş olmanın ezikliğini içimde hisssediyordum. Nasıl oldu da yürüyemedim. Oysa, açlığı hiç hissetmiyordum. Hayatımda birçok zorlukla karşılaşmama rağmen, yolda yürüyememe, neredeyse bayılma noktasına gelme gibi bir durumla ilk kez karşılaşıyordum. Ülkede yeni mücadele dönemine yöneldiğimiz 1982'de tam bir aylık yolu yaya almıştık. Bazen günün yirmi dört saati yürümemize rağmen, gerilerde kaldığımı hiç hatırlamıyorum. Çok arkadaş gibi benim de ayaklarım şişip yaralanmasına rağmen bu türden bir duruma hiç düşmedim. Bu nedenle, Mayıs 1985 başları hayatımda bir acı anı olarak kalacaktır. Bir parça ekmek ve bir yudum suyun bazen bir partizan için çok büyük değerde olduğuna, hatta bazen insanın hayatını dahi kurtarabildiğine şahit olmuştum.

Bir yandan bunları düşünürken, bir yandan da yolumuza devam ediyoruz. Tabakalar halinde üst üste binmiş sıradağlar, bitmek bilmeyen yokuşlu yollar oluşturuyorlar. Dağın üst kesimine yaklaştıkça yağmur kara çeviriyor. Karın yağışı yağmurdan daha iyiydi. Çünkü, insanı pek fazla ıslatmıyordu. Gerçi ıslanabilecek bir yerimiz de kalmamıştı. Yerdeki çamurun yerini kar alıyordu. Bazı yerlerde yılların karı üst üste birikmişti. Temmuz, ağustos aylarında dahi bu dağın tepesinde kar eksik olmaz. Bu nedenle burada canlı bir yaşamın varlığından bahsetmek mümkün değildir. Üst üste biriken yılların karı başlı başına koca uçurumlar oluşturmuş. Dağın tepesinde havanın soğukluğu iyice artmıştı. Saçlarımızın ve bıyıklarımızın donarak sertleştiğini ve derimizi yavaş yavaş acıttığını hissediyoruz. Doğanın zorlu koşullarının iyice karşımıza çıktığı bu noktada rehber arkadaş artık gelemeyeceğini, bayılmak üzere olduğunu söyledi. Ayakta kalan iki arkadaş yardımına koştu. Kollarına girip karın üzerine oturttular. Bir parça ekmek çıkarıp yedirdiler. İkinci bir arkadaşımızın durumu da aynıydı. Ona da kalan çeyrek ekmeği yedirdiler. Böyle havalarda on dakika bile yerinde durmak bazen insanın ölümüne neden olabilirdi. Soğuk hava insanın kanını dondurabiliyormuş, sonradan bunu köylülerden öğrendik.

Saat beş dolaylarıydı. Yola devam etmek üzere yeniden ayağa kalktık. Ancak rehber arkadaş gelemeyeceğini söylüyordu. "İşte, siz bu vadiden doğruca inersiniz, dört-beş saat sonra köye varırsınız. Ben burada biraz yatmalıyım. Uyku tulumum var. Biraz uyumazsam hayatta adım atacak halim yok" diyordu. Onun bu isteğine boyun eğemezdik, çünkü eğer uyursa ölümle yüz yüze gelebilirdi. Bize çok yalvarıp yakarmasına rağmen iki arkadaş koltuğuna girdi ve yavaş yavaş yola devam ettik. Başka hiçbir seçeneğimiz yoktu. Hava oldukça soğuktu ve bu, sisi artırıyordu. Bazen yanlış tepeleri hedef aldığımızdan, çok kere olduğumuz yerde dönüp dolaşıyorduk.

Karda önden yürümek başlı başına bir zorluktu. Önden yürümek, en fazla yorulmak anlamına gelirdi. Grubun sonlarında yürüyenler böylece en az yorulmuş olurlardı. Doğanın en büyük felaketler koleksiyonu adeta bu dağda birikmişti. Havanın sisli, fırtınalı soğukluğu, yağan karı yetmiyormuş gibi, bir de aniden dehşet verici sesler çıkıyordu. Dağ sanki bıçakla yarılıp aşağıya kayacak. Ara sıra aniden çıkan bu sesler gerçekten korku vericiydi. Bazen bir adım atışımız bir arkadaşın başka bir arkadaşa seslenmesi gibi ufak

bir titreşim bile çığ denilen doğa felaketine yol açabilirdi. Bu alanda çok kere çığ olayı meydana gelmiş, çok sayıda köyün yıkılmasına ve insanların ölümüne yol açmıştı. Aslında ölümden pek korkumuz yoktu. Korkumuz, ucuza ölüp gitmekti. Bu kadar kabarık sayıda tecrübeli savaşçı arkadaşın hiç umulmadık bir çığ felaketi sonucunda hayatını kaybetmesine gönlümüz hiç de razı değildi.

Saat beşe doğru dağın tepe noktasından aşağıya doğru yol alacağımız noktaya geldik. Doğanın hiç şakası yoktu. Ama tehlikeyi önemli oranda aşmış sayılırdık. Yorgunluğumuz biraz daha hafiflemiş, biraz daha canlanmış sayılırdık. Bu nedenle sevinçliydik. Grubumuzun hiçbir kaybı yoktu. Hem yavaş yavaş aşağıya doğru yürüyor ve hem de bozulan grup yürüyüş düzenimizi sağlamaya çalışıyorduk.

Bulgaristan, Çin, Vietnam vb. gibi ülkelerin devriminde ortaya çıkan zorluklar aklıma geliyordu. Bu ülke devrimcilerinin anılarını, yaşamlarını romanlarda okumuştuk. Bu yazıları okurken insan kendisinide bu olayların ortasında bir kahraman olarak yer almasını ister. Ama gerçek yaşam hiç de o kadar romantik değil, kişi bir an önce olaydan kurtulmak istiyor. Bu ise çok büyük zorluklara göğüs germeyi gerektiriyor. Güçlü olmayan bir irade bu koşullarda bir günlük yaşama dahi dayanamazdı. Sınamanın en iyi zemini işte bu türden pratik zorluklardı. Bizler bütün bu zorlukları yıllar önceden göze almış, kararımızı vermiştik. Zorlukları göze almayan hiçbir kimsenin Kürdistan'da bir saat dahi devrimcilik yapamayacağı açıktır. Kürdistan adına yola çıktıklarını iddia eden bazı güçleri düşünüyorum. Kürdistan halkının önderleri olduklarını söyleyen bunlar, şimdi Avrupa'nın sıcacık kaloriferli odalarında sırt üstü yatarlarken, bizler bu gecenin sisli ve soğuk havasında ve dağın tepesinde ölümle boğuşuyoruz. Bu iki yaşam biçimi karşılaştırıldığında, insanlıktan yana kalpler ve beyinler bunu nasıl değerlendirecekler?.. Tarih yarın nasıl bir karar verecek? Ama biliyoruz ki tarih hata yapmaz. O herkesi layık olduğu yere oturtmasını bilecektir. **"Direnmek yaşamaktır"** şiarını altın harflerle sayfalarına yazarken, teslimiyeti yerin dibine batıracaktır.

Sabah saat yediye doğru dağın dibine varıyoruz. Bazı yerlerde karlar erimiş, toprak görünüyor. Heliz otları ve beyaz mantarlar yerde yeni yeni türemektedirler. Saat sekize doğru varmak istediğimiz noktaya varıyoruz. İki arkadaş erzak temin etmek için köye yollanırken, biz kalanlar ateş yakmak için odun toplamak üzere dağılıyoruz. Islak da olsalar, biraz çalıçırpı toplayıp ateş yakmayı başardık. Üstümüzü başımızı biraz kuruttuktan sonra arkadaşlar köyden geri döndüler. Yemek yiyip nöbetleşe uyumaya başladık. Akşama doğru yola koyulmak üzere yeniden kalktık.

Önümüzde daha on beş günlük gibi uzun bir yürüyüşümüz vardı. Hakkari'den Mardin'e kadar yaptığımız yolculukla bir aylık sürede üç mevsimi birlikte yaşadık. Hakkari'de dağ tepelerinde karakış tüm hızıyla devam ediyordu. Şırnak ve Eruh dolaylarında güzel bir ilkbahar mevsimi yaşanıyordu. Havalar ısınmış, otlar her tarafı yeşil bir örtü gibi kaplamış, ağaç yaprakları gerillayı kamufle edebilecek kadar büyümüştü. Bütün bu güzellikleri gördükçe, insanda bu ülke için bin defa ölmenin az olduğu kanaati güçleniyor. İşte, bu güzel dağlar, ağaçlar, insanlar hepsi bizim. Ancak, bugün ülkemizi sevmek bile suç! Mardin alanına varıyoruz. Burada da yaz mevsimi yaşanıyor, mercimekler, arpalar ve bazı yerlerde de otlar sararıp kurumaya yüz tutarken, bazı yerler ise, yeşilliğini halen korumaktadır.

Arkadaşları bulmak için birkaç gün dolaşmak zorunda kaldık. Faaliyet yürütmek üzere alanda daha önce bulunan arkadaşlardan belli bir ön bilgi aldıktan sonra, ilişkileri, coğrafyayı ve düşman unsurları tanımak, öte yandan yeni bir atılım için ön hazırlıkları yapmakla uğraşmak için alanı dolaşıyoruz.

Mardin alanı, geçmiş pratik mücadelemizin temel savaş alanlarından bir tanesi idi. Bu alanda güçlü bir yurtseverlik vardı. Onlarca şehidimizin kanı burada dökülmüş, yüzlerce savaş esirimizin yakın çevreleri olan binlerce kişi bu alanda yaşamaktaydı. Yani bu alan, geçmiş pratik mücadelemizin sermayesi durumunda olan bir alandı. Faaliyetin halkımızın tüm yurtsever kesimlerine ulaşabilmesi için, bazı askeri ataklarla, durgun ortamı ve umutsuz yapıyı temelden sarsmak gerekliydi.

Düşman, alanda bizleri pek ciddiye almıyordu. Ajan ve muhbirler ise her türlü zorbalığı ve çağdışı uygulamayı yapmaktan geri kalmıyorlardı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin yeniden dirileceğine asla ihtimal vermiyorlardı. Bugün, gün onlarındı; istediklerinden haraç alır, istediklerini tutuklar, istediklerini döver ve söverlerdi! Buna hiç kimse engel olamazdı!

Bazı insanlarla konuştuğumuzda, çok ezilmiş olduklarını anlıyorduk. Tek umutları bizlerdik. Konuşmalarında, içlerinde biriken kin ve nefret, bağımsızlık ve özgürlüğe olan susamışlık çok rahatlıkla açığa çıkıyordu.

Alanda askeri eyleme geçebilmek için bazı hazırlıklar gerekliydi. Sığınak yapma, depolama, keşif ve istihbarat toplama gibi ön hazırlıklar şarttı. Bu hazırlıklar yapılmadan eyleme girişmek intihar anlamına gelirdi. Bu nedenle, bir plan dahilinde hazırlıklarımızı tamamlamayı ve ondan sonra da askeri eylemlere girişmeyi kararlaştırdık.

Henüz hazırlıklarımızı tamamlamıştık ki, radyodan Eruh'un "Bölücü çeteler tarafından basıldığı"nı duyduk. Böyle bir dönemde 15 Ağustos Atılımı ne kadar da gerekliydi. Halktaki umutların giderek yitirilmeye yüz tuttuğu böylesi bir dönemde tek çare bir 15 Ağustos Atılımı idi. Durgun yapının sarsılması için, bu türden bir eylemin ne kadar hayati önemde olduğunu kelimelerle ifade etmek mümkün değildir. Halkta yeni bir canlanma ve önü alınmaz bir umut belirdi. Düşman ve işbirlikçilerinin içine girdiği panik ve korku herkes tarafından açıkça görülebiliyordu. Devrim saflarında, oportünist ve direnişçi unsurlar kendi aralarında saflaştılar. 15 Ağustos'un önemi gün geçtikçe kendisini daha çok ortaya koymaktadır ve koyacaktır. İçimizdeki sevinç ve coşkunun nasıl dalga dalga yükseldiğini kelimelerle anlatamayız. Henüz bu coşkuyla eylemlerimiz tartışılırken, ülkenin değişik alanlarından değişik ve isabetli yeni eylem haberleri geliyordu. Biz anında bu eylemlere eşlik edemeyişimizin ezikliğini içimizde duyuyorduk. Daha sonra karakolun tam dibinde, saat on dört dolaylarında bir eylem koymayı başardık. Eylemimiz bazı hataları içinde taşımasına rağmen oldukça yankı uyandırdı. 15 Ağustos Atılımı, ufacık eylemlerimizin arkasında destek görevini gören yıkılmaz bir duvar gibiydi. Artık her hedefe yönelebilirdik. Sayımız az olmasına rağmen Parti otoritesini halkın her kesimine duyurmuştuk. Bazı yurtseverler kendiliğinden bizi arar duruma gelmişlerdi.

15 Ağustos sonrası, bir gün Nusaybin'in X köyüne gittik. Bu köy eskiden bizim merkezimiz durumundaydı. Tam dört yıl önce, yani 1980'nin ekim ayında bir defasında bu köye uğramıştık. O zaman tam 24 arkadaş bu köyün çevresindeydik. Cunta başa gelmesine rağmen, bu köyün yurtsever insanları bize en aktif yardımlarda bulunuyorlardı. Ama cuntanın başa geçişi ve Partimizin geri çekilişinden sonra sömürgeci-faşist Türk ordusu başsız kalan bu halka yapmadığını bırakmamış, çoluk-çocuk herkesi meydan dayağından geçirmiş ve bazılarını tutuklayarak halkın Partimize olan sempatisini kırmayı hedeflemişti. Sistemli ve sürekli bir tarzda sürdürülen sömürgeci savaşta en baş hedef durumunda olan X köyü büyük acılar çekmişti. İşte, bu köye dört yıllık aradan sonra devrimciler olarak ilk kez biz uğrayacaktık.

Köy vadide bulunuyordu. Gün gibi aydınlık ve parlak bir ay ışığının ortalığa saçıldığı bir yaz gecesiydi. Rüzgar serin ve hafif hafif esiyordu. Köylülerin bizi barındırıp barındırmayacakları konusunda kafamızda sorular var. Dört yıl önceki hatıralar kafamda bir bir canlanıyor. İşte, Şefik arkadaşla birlikte burda oturmuştuk. Beraberce köye inip su getiriyorduk. Ne yazık ki, Şefik arkadaş ülkeye dönme

şansına kavuşmadan şehit düştü. Bir taşın üzerinde oturmuş dinleniyorduk ve benim kafamdan eski günler bir bir geçiyordu.

Köye inmek üzere, yavaş ve sessiz bir şekilde kalkıp aşağıya inmeye başladık. Üç arkadaşız, saat 10.30 dolayları. Vakit geç olmasına rağmen, yine de çok dikkatli olmalıydık. Köyün yeni durumu hakkında hemen hemen hiç bilgimiz yoktu. Köye tam yaklaşmıştık ki, aniden birisi kalın ve tok bir sesle Kürtçe bağırdı:

- Durun! Ellerinizi kaldırın, kıpırdarsanız vallahi ateş ederim. Kimsiniz?

- Biziz, diyerek hemen yere yattık; sen kimsin, ne istiyorsun, sorusunu kendisine yönelttik.

- Benim kim olduğum önemli değil. Silahlarınızı indirip ellerinizi kaldırın ve yavaş yavaş gelin!

- Biz gelmeyeceğiz. Sen gelmelisin. Sakın ateş edeyim deme, senin için iyi olmaz.

- Ben gelemem, düşman sahibiyim.

- Bizim sizinki gibi düşmanlarımız yok, ama çok büyük düşmanlarımız var. Bu nedenle sen gelmelisin.

- Durun öyleyse. Ailemi gönderiyorum size. Eğer gerçekten kahraman iseniz ona karışmazsınız. Hadi Ayşe git bakalım. Hiç korkma.

Ayşe eğitim görmüşçesine çevik bir şekilde taşların üzerinden atlayarak yanımıza geldi. Biz de saygısızlık olmasın diye yerimizden kalkıp, taşın arkasına oturduk. Ayşe kafasını uzatarak, "Kimsiniz, ne istiyorsunuz" dedi. Tavırlarından bunların mert insanlar olduklarını tahmin edebiliyoruz. "Biziz bacı, devrimciyiz" dedik. Bunun üzerine kadın beyninden vurulmuşa döndü. Sevinçten dili tutuldu. Nihayet, "Gelin gelin" diyerek bizi eve davet etti. Kendisi önden yürüyerek kocasına devrimci olduğumuzu haber verdi. Aramızda 30 metrelik bir mesafe vardı. Kocasına yaklaştık ki, elinde bozuk bir çifte var. Selamlaştıktan sonra, şakacı bir tavırla, "İyi ki kalktınız. Yoksa bu topla neler yapmazdım!" dedi. Sözünü henüz bitirmemişti ki, gözleri el bombalarımıza ve pırıl pırıl parlayan silahlarımıza ilişti. Kendi kendine kafasını sallayarak, "İyi ya! Benim top da fena sayılmaz" deyip güldü.

Bizi eve davet etti. İçeriye girdik ve minderlere oturduk. Evin görünümü çok fakir bir aile olduklarını gösteriyordu. Köylü, karısına, evde ne varsa sofraya getirmesini söyledi. Fakir, fakat güzel ve temiz bir sofra hazırladılar. "Şayet bundan daha iyi bir şey varsa ve size vermedimse namerdim" diyordu köylü.

Yemekten sonra, ülkemiz ile ilgili gelişmeler hakkında konuşmaya başladık. Karısı bizi bir türlü dinleyemiyor, hüngür hüngür ağlıyordu. Bizi görünce, savaş esirlerini, şehit düşen fidan gibi gençleri bir bir hatırlamıştı. Geçmişte arkadaşlarla az çok ilişkileri olmuştu. Tam dört yıldır Hareketimiz hakkında hiçbir haber alamamış ve hiç kimseyi görememişlerdi. Dört yıldır biriken kin ve nefret, içten içe yanan bağımsızlık ve özgürlük hasreti ve ağızlara vurulan kilitler... Ayşe nereden başlayacağını, nasıl anlatacağını bilemiyor. Giderek daha çok içlenip ağlıyor. Kendisiyle biraz konuşup teselli etmeye çalıştık.

Daha sonra kocası konuşmaya başladı: "Yeniden görüştüğümüze ne kadar memnun olduğumu anlatamam. Ama umudumu kaybetmemiştim. Bu kadar genç, çoluk-çocuk, kadın, ihtiyar mücadeleye sarılmıştı. Nasıl olur da bir anda hepsi biterdi. Bitmezler diyordum, yeniden gelecekler. İşte geldiniz. Eruh'tan, Hakkari'den yine ses geliyor. Eruh ve Hakkari'den seslerin gelmesiyle, buraya da mutlaka uğrayacağınızı tahmin ediyordum. Bugünleri de gördüm ya, artık ölürsem de gam yemem. Geceleri hiç uykum gelmez. Saat 01.00'de de gelseydiniz yine uyanık olurdum. Geceleri çok düşünüyorum.

Bazen şu vadinin üst kesimine bir uçaksavar yerleştiriyorum. Başka bir zaman tankları yola diziyorum. Arkasına sıra sıra peşmergeler koyuyorum. Fakat gene de bu alanı kurtaramıyorum. Namussuzların uçakları var. Gelip bombalıyorlar, yine yenilgiye uğruyoruz. Askeri olarak kafamda hazırladığım planların hiçbiri başarıya ulaşmıyor. Bu tarzda saatlerce düşünüyorum." Yurtsever köylünün duygularını çok iyi anlıyorduk. Askeri çizgimizi anlatıp onu rahatlatmak istedik, fakat bize konuşma sırası vermiyor. "İçimdekilerin hepsini boşaltmalıyım" deyip anlatıkça anlatıyordu. Sabaha doğru birbirimizi biraz rahatlatmış sayılırdık. Oldukça memnunlardı. İhtiyaçlarımızı alıp müsaade istedik. Gitmemizi istemiyorlardı. Ama mecbur olduğumuzu biliyorlardı. Kendilerine daha sonraki ilişki tarzımızın nasıl olması gerektiğini açıkladıktan sonra ayrıldık.

Alanda 9-10 gün dolaştıktan sonra Midyat'a doğru yola koyulduk Bu alanda dinsel etnik grupların yanısıra Süryaniler de bulunuyorlardı. Nusaybin-Midyat alanını her geçişimizde epeyce zorlanıyorduk. Sözü edilen etnik azınlıklara bu süreçte uğramıyorduk. Dolayısıyla, uzun süre yol alarak belirli bazı noktalara yetişmek zorundaydık. Nihayet akşamın geç saatlerinde noktamıza vardık. Bu köyde ajan ve muhbir yapı güçlüydü. Köyde bir tek ilişkimiz vardı. Onu da bulamazsak epeyce zorlanacaktık. Köye yaklaştığımızda bütün köy uyumuştu. Bir ölü sessizliği vardı. Bir arkadaşla durumu önceden yoklamak amacıyla önden gittik. Diğer üç arkadaşı köyün dışında bir noktada bıraktık. Kimsenin görmemesi için çok dikkatli davranıyoruz. Gece karanlığında evi bulmayı başardık. Kapıyı çalışımızla evin hanımı uyanarak kapıyı açtı. Kocasının evde olmadığını, İstanbul'da iş aramaya gittiğini söyledi. Bizi içeri buyur etti. Ancak oturmayacağımızı ve arkadaşlarımızı dışarda bıraktığımızı söyledik. Her ne kadar onların da gelmesini diretti ise de kabul etmedik. Durumumuzu kendisi de çok iyi anlıyordu. Dağda tepenin başında beklememizi, bir saate kadar ihtiyaçlarımızı güvenilir birisiyle oraya göndereceğini söyledi. Bunun üzerine, köyden ayrılıp randevu noktamızın yakın bir yerinde beklemeye başladık. Saat 01.00 dolaylarıydı. 30-35 yaşındaki kadın, kafasında bir tencere, elinde bir kapla karanlıkta belirdi. Durumu görünce çok mahçup olduk. Gecenin bu saatinde, henüz birbiri-

mizi pek iyi tanımadığımız halde bu kadının yaptığı iş sıradan bir iş değildi. Çok fedakarlık isteyen bir davranıştı bu. Kürdistan'da kadının toplumdaki yeri bilinir. Eğer birisi görürse kendisi hakkında ne türden dedikodular geliştireçeklerdi kimbilir. Bizimle ilişkide olduğu için, abisi ve babası kendisine her gün nasihat ediyorlarmış. Kendisi ise, "Ben onları çok iyi tanırım" demiş "onlar gibi namuslu insanlar dünyada bulunmaz." Bizimle ilişkilerini sürdüreceğini ve elinden gelen yardımı yapcağını söylemiş; bu nedenle abisi ve babasıyla araları bozulmuş. Hatta, şimdi konuşmuyorlarmış. "Ne zaman gelirseniz gelin. İster geç saatte, isterse erken saatlerde olsun. Yalnız kimseye görünmeyin. X evde olmasa da ben varım. Ben de onun gibiyim. Elimizden gelen yardımı yapacağız" diyordu. Yemeğimizi yedikten sonra, kadın kapları toplayıp, bize iyi yolculuklar diledikten sonra köye doğru yollandı. Bu durum bir yandan bizi mahçup ederken, bir yandan da cesaret vermiş ve mücadele azmimizi bilemişti. O bir kadın olarak bunca riski göze alıyorsa, silahlı kişiler olarak bizler neler yapamazdık ki! Ya bir ihbar yapılsaydı bu kadının durumu ne olurdu? Daha dün, dönekleşen birisi ihanet ederek en iyi onlarca ilişkimizi yakalatmıştı. Kadının bunlardan haberi mutlaka vardı. Hatta kocası belki de bu yüzden bir ara kaybolmuştu. Tüm bunlar bilindiği halde, yine de yardımlarını bizden esirgemiyorlardı. Bu nedenle, durum bizi epey cesaretlendirdi. Güç kaynağımızı zaten hep halkımızdan alıyorduk.

Çantalarımızı sırtlayıp konaklayacağımız noktaya varmak üzere yeniden yol alıyoruz. Yıllardır sömürgeci zulmün tek yanlı baskılarına maruz kalan Kürdistan halkının saflarında ne büyük değerlerin yattığını düşünüyorum. İşlenmemiş bir altın külçesi gibidir halkımız. İşte mesele bu külçe altını işleterek ona şekil vermektir. Şayet şekil veremiyorsak, suç sadece bizdedir diye düşünüyorum.

Alanda uzun bir süre kaldık. Kitle ilişkilerimizi tanıdık. Bazı yeni ilişkiler kurduk. Sığınaklar yapıp, depolama faaliyetimizi artırdık. Midyat alanında düşman baskıları oldukça yoğundu. Sömürgeciler, 15 Ağustos'la birlikte adeta kudurganlaşmışlardı. Tüm dağları 3000-4000 askerle sararak genel arama yapıyorlardı. Üç koldan her köye uğrayan sömürgeciler, böylece bütün köyleri aramadan geçirdiler. Kısa kadar sürdürdükleri bu operasyonlar pek sonuç vermedi. Aksine, sömürgeci ordu yıprandı. Askerler arasında çatışmalar, firar olayları başgösterdi. Mevcut durum sömürgeci ordunun henüz panik havasından kurtulmadığını gösteriyordu.

Ajan-muhbir yapının durumu da aynısıydı. Paniğe kapılmışlardı. Bazıları kendilerini affettirmek için yoğun propaganda ve ajitasyon faaliyeti içindeydiler. İşledikleri suçların kolay kolay affedilmeyeceğini bildiklerinden, kendilerinin cezalandırılması halinde, Partiye karşı bir muhalefet oluşturmak için halk arasında özel bir çaba içine girerek kendilerini bir zavallı olarak göstermek isteyenler oldu.

Düşmanın yoğun faaliyetlerinin olduğu bir alanda, Nusaybin-Ömerli'ye doğru yol alıyorduk. 12 saatlik bir yol yürümüş, sabah saat 4-5 arası hedeflediğimiz noktaya ulaşmıştık. Bu alan, halkın yurtsever, ajan-muhbir yapının ise zayıf olduğu bir alandı. Bu alanda gafil avlanmamız olanaksızdır diyerek, gönlümüz rahattı. Konaklamak istediğimiz nokta daire biçimindeki bir vadiydi. Vadinin tam ortasında bir tepe, tepenin üstünde bir bağ evi ve kenarda da sarnıç vardı. Aslında burası düşmanın kuracağı muhtemel pusulara çok uygun bir alandı. Her şeye rağmen bizi kimse görmez, görürlerse de yer değiştiririz diyerek bu bağ evinde kalmayı kararlaştırdık. Arkadaşlardan ikisi uyurken, ben nöbette kalmıştım. Nöbetimin dolmasına henüz on beş dakika vardı ki, yan tarafta bazı kadın seslerinin geldiğini duydum. Kafamı uzatıp baktığımda, 4-5 köylü kadının yabani süpürge toplamak için geldiklerini gördüm. Bizim bağ evine gelmelerinden korkuyordum. Bizi görürlerse korkup kaçacaklar; ondan sonra da köye gidip bir sürü yaygara koparacaklardı. Bunu tahmin ediyordum. Tam bize doğru geliyorlardı ve nihayet bizi gördüler. Korkudan dilleri tutuldu. Hemen geri dönüp sessizce köye doğru yol aldılar. Ne yapacağımı ben de bilmiyordum. Gidip konuşsam, daha da korkacakları belli idi. Ne kadar çağırdıysam da durmadılar. Bir şeyler yapmak lazımdı. Dışarıya çıkıp etrafı gözetlerken, bir yaşlı çobanın ağaç gölgesinde oturduğunu gördüm. İhtiyar çobana yaklaşarak, devrimci olduğumuzu ve kadınların bizi gördüklerini söyledim. Gidip onlarla konuşmasını ve bizimle ilgili her hangi bir şey söylememelerini sağlamasını istedim. Adam hemen yerinden kalkıp, isteğimi yerine getirip geri döndü. Bir sigara verdikten sonra, karpuz ikram etti. Almak istemedim ama ısrar edince bir dilim aldım. Bakışları bana garip geliyordu. "Birazdan bu dünyadan göçeceksiniz. Sizin gibi gençlere yazık" der gibi bir düşüncenin aklından geçtiğini hissediyordum. İhtiyarla el sıkıştıktan sonra tekrar yerime geçtim ve arkadaşları uyandırıp olanları anlattım, yer değiştirmemiz gerektiğini söyledim.

Çantalarımızı sırtlayıp beş dakika içerisinde hazırlandık ve yer değiştirmek üzere hareket ettik. Vadinin yamacına yavaş yavaş tırmanıyorduk. Ortalıkta insanlar görünüyorlardı. Yönümüzün tespit edilmemesi için kimsenin bizi görmemesi en iyisiydi. Bu nedenle, dikkatli yürüyorduk. Daha vadi yamacının yarısına varmamıştık ki, hiç hoşa gitmeyen bulanık bir ses geldi: "Dur" diyordu. Biraz dikkatli bakınca, arkamızdaki vadinin öbür tarafında mevzilenmiş bir asker gördük. Yolumuza, ateş hattı oluşturarak devam etmek istedik. Arkadan ziyade ön tarafa dikkat etmemiz gerektiğini birbirimize hatırlattık. Henüz iki adım atmamıştık ki, arkadan ateş açıldı. Kurşunlar vızıldayarak önümüzdeki toprağa saplandı. Yönümüzü arkaya çevirip otomatik silahla taradıktan sonra hızla ileri atıldık. Tepenin yamacına varmıştık ki önümüzden, sağımızdan, solumuzdan ve arkamızdan kurşun yağmuruna tutulduk. Toplam üç kişiydik. Arkayı bırakıp öne, sağa ve sola otomatik olarak kurşun sıkmaya başladık. Kimin nerde yattığını görmemize fırsat yoktu. Çok yakından silahların patlaması kulakları sağır ediyor, ayaklarımızın dibine yağan kurşunlar taşları parçalıyor, taş parçacıkları yüzümüze değiyordu. Çok kötü bir yerde yakalanmıştık. 15 metre sağımızda ve solumuzda düşman güçleri çok iyi mevzilenmiş, biz ortalarında kalmıştık. Bu durumda yapılacak en iyi şey, hiç beklememek, silahı otomatiğe bağlayarak çemberi yarmaktı. Bir yandan zikzaklar çizerken, bir yandan da otomatik olarak kurşun sıkıyorduk. Henüz şarjörümü bitirmemiştim ki, "şak" diye bir ses geldi. Silahımın tetiğine tekrar bastım, fakat çalışmıyordu. Oturup yoklamanın zamanı yoktu. Bazen kaybedilecek bir saniye bile hepimizin hayatına mal olabilirdi. Bu nedenle, hızlı hızlı koşarak çemberi yarmaya çalışmaya devam ettik. Bir taşa yaklaştığımda mevzilenip silaha baktım; şarjörü paramparça olmuştu. Şarjöre tam yedi fişek değmişti. 5-10 saniyede şarjörü değiştirip tekrar ateşe devam ettim. Dağın tepesine varmıştık. Düşman aşağımızda kalmış sayılırdı. Her otomatik sıktığımızda onların atışları gevşiyordu. 30 metre önümüzde bir duvar vardı. Oraya da takviye güç yığmış olabileceklerine yüzde seksen ihtimal veriyoruz. Sağımız solumuz düşman mevzileriydi. Önden çemberi yarmıştık. Öne gitmek en iyisiydi. Ateş ederek duvara doğru gittik. Neyse ki orada pusu yoktu. Duvarı atlayıp koşarak uzaklaşmaya çalışıyorduk. İkinci vadinin dibine varmıştık ki, silah sesleri tekrar duyuldu. Ayağımın tam dibinde toz dumana karıştı. Arkadaşlara baktım, onların durumu da öyleydi. Birimiz savunmaya geçip tepenin başına ateş ederken, ikimiz uygun bir mevzi aradık. Silah sesleri yine gevşedi. Arkadaş geri çekiliyor, biz ateş ediyorduk. Böylece 300-400 metre uzaklaşmıştık. Tüm bunlar beş dakika içinde meydana geldi. Kurtulmuş sayılırdık. Fakat tehlike henüz bitmiş değildi. Saat henüz 08.30 dolaylarıydı. Süratle uzaklaşmaya çalışıyorduk. 20 dakika yol yürüdükten sonra bir helikopter sesi duyduk. Bazı yerlere indirme yapıyordu. Arıyor, tarıyorlardı. Fakat kimseyi bulmadıkları belliydi. Bu esnada yoğun silah sesleri duyuldu. Buna bir anlam veremedik. Biz sapa sağlam, dinç ve çok neşeliydik. Bu

türden çok çemberi kırabileceğimize dair kendimize sonsuz bir güvenimiz vardı. Ağaçların biraz sık olduğu uygun bir yerde, tekrar nöbetleşe uykumuza devam ettik. Helikopterin uzaklardan sesi geliyordu.

Çatışmamızda çok soğukkanlı hareket etmiştik. Düşmandan ölü ve yaralı olup olmadığını bilmiyorduk. Ancak bir gerçek vardı; o da, düşman açısından bir yenilgi, bizim açımızdan ise bir zaferin yaşandığıydı. Kendileri açısından oldukça uygun bir coğrafik ortamda, 15 metreden 100-150'ye yakın sayıdaki düşman güçleri, bizi imha edememişlerdi. Bizi nasıl olup

Buna rağmen yolumuza devam ettik. Dolu, fırtına, karanlık hava gittikçe yoğunlaşıyordu. Noktamıza vardığımızda, bu koşullarda keşif yapamayacağımızı anladık. Korunacak bir yer aradık. Ancak nafile...

Dolunun şiddetli yağışı, şimşeklerin çakması hızından hiçbir şey kaybetmeden sürüyordu. Bu şartlar altında biraz gözetleme yaptıktan sonra eski noktamıza geri döndük. 20 Mart günüydü. Henüz hiçbir ipucu elde edememiştik. Havalar biraz açılsaydı, büyük bir eylem yapabilecektik. Dolu yağışı bir türlü dinmiyordu. Sigara ve ekmeğimiz bir gün önce bitmişti. Eylem

ses yoktu. Ancak daha sonra tek bir mermi patlatıldı. Onun da çok yükseklerden gittiği sesinden belli oluyordu. Kafalarını yere gömdüklerini, rastgele ateş ettiklerini tahmin ettik. Ondan sonra açıldılar. İki saate yakın bir süre, silah sesleri devam etti.

Plansız-programsız bir eylem yapmıştık, fakat boşa gitmemişti. Takside bir assubay, bir de şoförü bulunuyormuş. İkisini de vurmuştuk. 21 Mart, ERNK'nin kuruluşunu böylece selamlamış oluyorduk.

Sonuç olarak; 15 Ağustos öncesi, hareket tarzımızdan tutalım da halkın, düş-

da imha edemediklerini düşündükçe bir anlam veremiyordum. Ancak sonuçta, panikten ötürü rastgele ateş ettikleri sonucuna vardım.

Akşam köye uğradığımızda köylüleri oldukça sevinçli gördük. Gelişmeleri sorduk. Bir köylüye 500 kurşun sıkmışlar ve bir terörist öldürdüklerini söylemişler. Köylüler duruma tepki duymuşlar. Onları operasyona çıkarmak istemişler ancak hiçbirisi gitmemiş.

Tarih 18 Mart 1985'ti. ERNK'nin ilanı dolayısıyla bazı eylemlerin şart olduğu ilgili arkadaşlar tarafından bize iletilmişti. Petrol boru hattında (BOTAŞ'ta) devriye gezen askerlere pusu kurmayı kararlaştırdık.

Keşif grubu olarak, üç kişi 18 Mart akşamı yola çıktık. Hava oldukça ağır, bulutlu ve fırtınalıydı. Boru hattına o akşam yetişmenin imkanı yoktu. Sabaha doğru bir mağarada konaklayıp ertesi gün keşif yapma kararı aldık. 19 Mart günü hava biraz daha iyiydi. Ancak akşama doğru yola çıkmak için hazırlanırken bulutlar da bizimle birlikte hazırlandılar. Saat 19.00'da yola çıkmamızla birlikte, ilkbahar bulutları gürledi. Fırtına vardı ve rüzgar insanı kaldırabilecek güçteydi. Biraz sonra şiddetli bir dolu yağmaya başladı.

için daha fazla keşif yapmaya zaman yoktu. Yine bir "kafa üstü dalış" gerekiyordu. Ertesi gün saat beşte üç kişilik grup olarak yola çıktık. Yerler oldukça çamurluydu. En çok korktuğumuz şey, izlerimizin kaybolmamasıydı. Petrol boru hattına yaklaştık. Nasıl bir düzenleme yapmak gerektiğini düşünüyordum ki, petrol boru hattından arabaların sesi geldi. Hem de çok yakından geliyordu. Arkadaşları uyararak petrol boru hattı kenarında mevzilenmelerini istedim. Yolun kenarında koca koca kayalar duruyordu. Kayaların arkasına atladık. Üçümüz de ateş edecek ve geri çekilerek vadiye inecektik. Bu şekilde, düşman atışları bizleri etkilemeyecekti. Arabanın ışıkları göründü. Bize 20 metre kadar yaklaşmışken üçümüz de yoğun şekilde ateşe başladık. Yalnızca bir cemse zannetmiştik. Oysa bugün takviye etmişlerdi. Bir cemse, bir de taksi vardı. Taksi önde idi. Muhtemelen rütbeliler taksidedir diyerek hepimiz taksiyi hedef aldık. Cemse olduğu yerde durmak zorunda kaldı. Taksi bizi geçmeye çalıştı, fakat geçemedi. Şoför vurulmuş olacaktı ki, direksiyonu kırıp yolun kenarındaki kayalara çarptı. Cemseye, birkaç kez ateş ederek hızla geri çekildik. Yarım saat kadar yürüdük, düşmandan halen

manın ve işbirlikçilerin durumuna kadar aleyhimize bir durum mevcuttu. 15 Ağustos Atılımı ile bir bütün olarak halkta belli bir güven ve umut filizlenirken, düşman güçleri de tam bir panik içine girdiler. Mardin alanında çok kez, askerlerin birbirlerini vurduklarına tanık oluyorduk. Tüm bunlar düşmanın içine girdiği bunalım ve paniğin işaretleriydi. İşleri biraz daha planlı ve programlı yapabilseydik, pratik uygulamalarda darlıktan biraz daha kurtulabilseydik, bugün yaygın bir gerilla döneminin orta evrelerini yaşıyor olacaktık. Pratikten çok şey öğreniliyor, fakat her pratik tecrübe ülkemiz şartlarında kolayca elde edilmiyor. Çok kez, fidan gibi gençlerin hayatları pahasına bazı tecrübeler elde ediyoruz. Bu nedenle, Partimizin pratik mücadele tecrübelerinin değeri çok büyüktür. Bunlar hata ve eksiklikleri ile, başarı ve zaferleri ile iyi özümsenip, ileriye yönelik güçlü planlarla takviye edilirse artık zaferin garantisi elde edilmiş olacaktır.

-Yaşasın 15 Ağustos Direnişimiz!
-Yaşasın HRK!
-Kahrolsun Sömürgeci-Faşist Cunta!

ZERDEŞT
8 Ağustos 1986

15 Ağustos 1984-86 Döneminde Rakamlarla Devrimci İntikam Eylemlerimiz ve Sömürgeci-Faşist Uygulamalardan Örnekler

15 Ağustos 1984'ten 1986 Ağustos'una kadar Kuzey-Batı Kürdistan boydan boya eylemlerle çalkalanmış; sömürgeci-faşist Türk ordusu ve uşakları ile halkımız ve silahlı gücü HRK arasında kıyasıya bir savaş durumu yaşanmıştır. Bu süreçte sömürgeci-faşist Türk devletinin resmi ve gayri-resmi güçlerine yönelik peşpeşe başarılı eylemler gerçekleştirilerek sömürgeci-faşist devletin Kürdistan'daki otoritesi yerle bir edilirken, halkımızın öncü güçlerinin otoritesi giderek güçlendirilmiştir. Ve bu temelde Kürdistan halkı topyekun ayağa kalkışın güçlü zeminini yaratmıştır.

Kürdistan'ı iki yıl boyunca bir baştan bir başa etkileyen yoğun eylemlilik ortamında meydana gelen gelişmelerin sayısal dökümünü tam olarak yapabilmek mümkün değilse de bu konuda bazı yaklaşık rakamlar vermek mümkündür. Açık ki, gerçek rakamlar bunların çok çok üstündedir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin bugünkü düzeyine ulaşmasını sağlayan eylemlerin sayısal dökümü şöyledir:

- Bu süreçte sömürgeci-faşist ordu ve yerli hain çeteler ile Kurtuluş Birliklerimiz arasında 500'ü aşkın çarpışma meydana gelmiştir.
- Düşmanın askeri güçleri ile uşaklarına yönelik 100'ü aşkın pusu eylemi gerçekleştirilmiştir.
- Yine bu güçlere yönelik 100'ü aşkın baskın gerçekleştirilmiştir.
- İşkencecilere, ajan ve muhbirlere yönelik 150 kadar cezalandırma eylemi meydana gelmiştir.
- Çok sayıda ajan-muhbir ve çete teşhir ve ikna edilerek tarafsızlaştırılmış; bunlardan 250'den fazlası silahsızlandırılmıştır.
- Düşmanın ve ajanlarının ekonomik tesislerini hedefleyen en az 10 sabotaj eylemi gerçekleştirilmiştir.
- Ayrıca onlarca ilçe merkezinde işgal, gösteri, miting eylemleri ile pullama, afiş ve pankart asma, bildiri dağıtma gibi eylemler gerçekleştirilmiş; sayısı 1000'i aşan köyde propaganda toplantıları düzenlenmiştir.

Bu eylemler süresince;

- Aralarında 1 albay ile 1 tabur komutanının da bulunduğu en az 200 subay, astsubay, yüzbaşı vd. rütbeli sömürgeci asker ile beraber 2100'ü aşkın ordu mensubu ölümle cezalandırılmış; yüzlercesi yaralanmıştır.
- 350'yi aşkın ajan-muhbir ve köy korucusu öldürülmüştür. Ayrıca birçoğu da yaralanmıştır.
- 1 komiser ile beraber 40 kadar polis ölümle cezalandırılmış; 30'u aşkın polis ise yaralanmıştır.
- 200'ü aşkın asker esir alındıktan sonra ikna konuşmalarıyla tarafsızlaştırılıp terhis edilmiştir. Ordu saflarında bunalımlar artmış; yüzlerce asker intihar eder ya da arkadaşlarını öldürürken, yine yüzlercesi de kaçmıştır. Bir kısmı HRK saflarında yer almıştır.
- Ayrıca, 1 belediye başkanı, 1 banka müdürü, 1 doktor ile 1 hemşire öldürülmüş; bir kaymakam yaralanmıştır.

Bu süreçte ulusal kurtuluş mücadelemiz saflarında verilen kayıplar şunlardır:

- 125 partizan ve yurtsever savaşçı kahramanca direnerek şehit düşmüştür.
- 30 kadar partizan ve savaşçı düşmana esir düşmüştür.
- 10 kadar partizan ve savaşçı yaralanmıştır.

Gerçekleştirilen sabotaj ve baskın eylemlerinden bazıları şunlardır:

- Silopi'nin Şax köyü yakınındaki DSİ şantiyesine baskın düzenlenmiş, büyük miktarda patlayıcı kamulaştırılmıştır.
- Pervari-Aker'de İngiliz-Amerikan petrol arama şirketinin faaliyeti günlerce engellenmiştir.
- Kozluk'ta Mobil petrol çıkarma ve pompalama kompleksı tahrip edilmiş, ağır maddi zarar verilmiştir.
- Şırnak'ta hain bir çetebaşına ait benzinlik yakılmıştır.
- Şırnak kömür ocağına baskın düzenlenmiş; 2 dozer tahrip edilmiştir.
- Nusaybin-Atxe'de bir şantiye deposu bombalanmıştır.
- Adıyaman-Toybelen petrol dolum tesislerine sabotaj düzenlenmiş; 25 milyonu aşkın maddi zarar verilmiştir.
- Pazarcık'ta Türkiye-Irak petrol boru hattına sabotaj düzenlenmiştir.
- Bir telsiz radar istasyonuna saldırı düzenlenip tahrip edilmiştir.
- Batman petrol rafinerisine sabotaj düzenlenmiştir. Üç gün boyunca alev alev yanan rafineride milyarlarca liralık maddi hasar meydana gelmiş; 10'u aşkın petrol tankı tamamen yanmıştır.

Bu süreçte tahrip edilen bazı araçlar şunlardır:

- En az 15 askeri araç.
- 5 panzer.
- 7 dozer.
- 2 kompresör.
- 2 helikopter.
- Ayrıca sömürgecilere ve ajanlarına ait birçok özel araba, çok sayıda resmi bina, karakol ile sömürgeciler ve ajanlarına ait evler, bir yozluk yuvası ile Atatürk'ün büstleri tahrip edilmiştir.

Devrimci Kurtuluş Birliklerimiz tarafından halk adına kamulaştırılan malzemelerden bazıları şunlardır:

- 300'ü aşkın çeşitli çap ve markada tüfek,
- 50'yi aşkın çeşitli çap ve markada tabanca,
- Bunlara ait 9000'i aşkın mermi,
- 30 kütüklük,
- 300'ü aşkın şarjör,
- 200'er gramlık 340 adet dinamit lokumu, 150 metre fitil ve 51 adet kapsül,
- 2 miğfer,
- 1 kasatura, 2 kama,
- 10 dürbün,
- 6 telsiz,
- 5 pusula,
- 1 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi döküman,
- 2 daktilo, 1 teksir makinası,
- 10 matara,
- 20 çadır,
- 50 milyonu aşkın Türk Lirası,
- 15 katır yükü erzak.

Sömürgeci-faşist cunta, bir türlü önünü alamadığı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi karşısında Kürdistan halkına yönelik vahşi uygulamalarına hız vermiş; bitmez tükenmez operasyonlar gerçekleştirerek binlerce masum insanı işkenceden geçirmiş, tutuklamış; onlarcasını alçakça katletmiştir. Mecburi iskan ve stratejik köyler politikasını gündeme getirerek sayısı yüzlere varan köy ve mezrayı yaşanmaz hale getirmiş; yüzlerce aileyi zorla göç ettirmiş; evleri ve köyleri yakıp yıkmıştır.

15 Ağustos 1984'ten bu yana sürgün edilen ve yakılan köylerden bazıları şunlardır:
Şırnak'a bağlı köyler:

- Deşta Lalo (Kırkkuyu) köyünde 9 ev yakılmış, 75 aile göç ettirilmiştir.
- Meydin (Seslice) köyünden 7 aile göç ettirilmiştir.
- Berkever (Tekçınar) köyünün 35 hanelik tüm halkı göç ettirilmiş; evleri yıkılmıştır.
- Miştaxe köyü tamamen boşaltılmış; tüm evler yakılıp yıkılmıştır.
- Serêdeh köyünden 6 aile göç ettirilmiş; 1 ev yakılmıştır.
- Basret (İnceler) köyünden 4 aile göç ettirilmiştir.
- Derşev (Alkemer) köyünden 8 aile göç ettirilmiştir.
- Dereler köyünden 35-40 aile göç ettirilmiştir.
- Spindarok köyünde 6 ev yakılmış; 25 aile göç ettirilmiştir.
- Gundikê Remo'da 2 ev yakılmıştır.
- Şelerit köyünde 3 ev yakılmış; 3 aile göç ettirilmiştir.
- Qernek-Zivingok köyünden 3 aile göç ettirilmiştir.
- Çemêkarê köyünde 3 ev yakılmıştır.
- Sipivyan (Karageçit) köyünden 6 aile göç ettirilmiştir.

Eruh'a bağlı köyler:
- Guyina (Çetinkaya) köyünde 11 ev yakılmış; 110 hanelik köy tamamen boşaltılmıştır.
- Zivinga-Şikaka köyünde 6 ev yakılmış; 6 aile göç ettirilmiştir.
- Gamêşoka köyünde 2 ev yakılmış; 3 aile göç ettirilmiştir.
- Aynê köyünde 2 ev yakılmış; 40'a yakın aile göç ettirilmiştir.
- Mergeh köyü tümden boşaltılmıştır.
- Kereşa köyünden 7 aile göç ettirilmiştir.
- Bunusra köyünden 1 aile göç ettirilmiştir.
- Bulcina köyünden 3 aile göç ettirilmiştir.
- Seyfê köyünden 1 aile göç ettirilmiştir.

Ayrıca;
- Hakkari ve Van'a bağlı Meşecik, Ayranlı, Kandil, Karasu, Yukarı Pirinççeken, Ünlüce, Genişdere, Çayırlı, Sarp, Üzümkıran ve Vargelim köyleri toptan sürgün edilmiştir.
- Bingöl-Genç'e bağlı Kelaxsi (Doğanlı) köyü sürgün edilmiştir.
- Uludere'nin Ballı köyü sürgün edilmiştir.
- Bunlara ek olarak, tüm Kürdistan çapında yüzlerce kişi sürgün cezasına çarptırılmış; belli alanlarda zorunlu ikamete tabi tutulmuştur.

Stratejik köy uygulamalarının ilk örnekleri:
- Dersim'de Munzur Dağı üzerindeki 10 köy ve 30 mezranın birleştirilerek belli bir alanda konumlandırılması doğrultusunda çalışmalar başlamıştır.
- Pervari'nin Hol, Kol, Omyanus ve Aker köyleri Osyan (Doğan) köyünde toplanmaktadır.
- Şırnak'ın Ramuran, Dehreban, Çemkê Tehlo, Kella, Gundik, Çala Tuşima ve Avka Tehl köyleri Xirbikê Bestê köyünde toplanmaktadır.
- Şırnak'ın Grek, Bacrit, Talya, Deryan ve Divyan köyleri Avyan köyünde toplanmaktadır.
- Şırnak'ın Cuniver, Bêrîzê ve Girê Sira köyleri Navyan köyünde toplanmaktadır.
- Şırnak'ın Xwarê Pizo, Gurdilan, Bêsirkê köyleri Banê Botiyan köyünde toplanmaktadır.
- Şırnak'ın Gundîkê Melle köyü merkez alınarak çevresindeki köyler burada toplanmaktadır.
- Uludere'nin Hilal köyü aynı şekilde bir merkezi köy haline getirilmektedir.
- Uludere'nin Robosk, Mêrgê Mirê ve Aluş sınır köyleri kaldırılarak başka bir alana konumlandırılması öngörülmektedir.
- Beytüşşebap'ın Kolka, Xinzorik, Besta Sêvê, Zorava ve Şikala köyleri Uludere-Beytüşşebap yoluna indirilmektedir.

Kürdistan halkının günlük yaşamının bir parçası haline gelmiş sömürgeci vahşetten birkaç örnek:
- 11 Eylül 1984'te Mehmet Güler adlı yurtsever Diyarbakır zindanlarında işkenceyle katledilmiştir.
- 27 Aralık 1984'te Hakkari'nin Biyadre (Narlı) köyünde Mustafa Erdal adlı yurtsever köylü işkenceyle katledilmiştir.
- 26 Nisan 1985'te Şırnak'ın Deşta Lalo (Kırkkuyu) köyünde Bahri Aslan adlı yurtsever işkenceyle katledilmiş; cesedi panzerin altına atılarak ezilmiştir.
- Şırnak'ın Basret (İnceler) köyünde Abdullahê İbrahim adlı köylü işkence sonucu sakat bırakılmıştır.
- Şırnak'ın Talka köyünde, Yusuf adlı bir yurtsever köylünün kafası yapılan işkencelerden sonra hain çetelerce kesilmiş; ardından Siirt valisi ve üst düzeydeki subayların hazır bulunduğu bir açık hava toplantısında "ibret için" halka teşhir edilmiştir.
- Midyat'ta Xelil isimli bir köylü genci sömürgeciler tarafından, yedikleri darbelerin acısını çıkarmak için katledilmiştir.
- Eruh'un Kereşa köyünde, Mehmet Salah adlı bir yurtsever köylü işkencede katledilmiştir.
- Bingöl-Genç'te Sıddık Bilgin adlı yurtsever öğretmen işkencede katledilmiş; sonra da kurşunlanarak, "kaçarken vuruldu" denilmiştir.
- Mardin'in İdil ilçesine bağlı Sulak köyünde, çobanlık yapan 6 çocuk babası Hasan Akın sorgu için götürüldüğü Şırnak Jandarma Bölük Komutanlığında işkencede katledilmiştir.
- Bir oğlunun PKK'li olduğu gerekçesiyle, Nurettin Gedik adlı öğretmen diğer bir oğlu ve kızıyla birlikte 11 gün boyunca işkenceye alınmıştır.
- Şırnak'ın Deşta Lalo köyüne yapılan bir baskın sırasında tutuklanan Abdullah Balıç (13), Süleyman Adak (12), Mustafa Balıç (11), Ecevit Balıç (10), Kawa Balıç (9), Rızgari Balıç (8) ve Newruz Balıç (8) isimli çocuklara 15 gün boyunca en vahşi işkenceler yapılmıştır.
- Eruh'un Gamêşoka köyünden Ahmet adlı bir yurtsever köylünün her iki elinin parmakları kesilerek sakat bırakılmıştır.
- Halkına ve ülkesine karşı sömürgecilerle ihanet anlaşması imzalamayı reddettiği için Mardin'de Ömeran aşireti reisi Zübeyir Yıldırım işkenceyle katledilmiştir.

15 Ağustos 1984'ten sonra sömürgeci mahkemelerce PKK davalarında verilen idam cezaları:
- PKK-Birecik grubu davasında 6 idam cezası verilmiştir. (Ocak 1985)
- PKK-Erzurum davasında 1 idam cezası verilmiştir. (Ocak 1985)
- PKK-Ankara davasında 1 idam cezası verilmiştir. (Ocak 1985)
- PKK-Eruh-Şemdinli davasında 30 idam cezası istenmektedir.
- PKK-Mardin davasında 22 idam, 25 müebbet hapis cezası verilmiştir. (Şubat 1985)
- PKK-Hilvan-Siverek davasında 23 idam, 6 müebbet hapis cezası verilmiştir. (Şubat 1986)
- PKK-Kars davasında 5 idam cezası verilmiştir. (Haziran 1986)
- PKK-15 Ağustos eylemleri davasında verilen idam kararlarından 10'u askeri yargıtayca onaylanmıştır.
- PKK-Antep-Adana davasında 25 idam, 25 müebbet hapis cezası verilmiştir. (Ağustos 1986)

Türk Ordusunun Belgelerinden Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz

T.C.
JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞI
9 NCU JANDARMA SINIR BÖLÜK KOMUTANLIĞI
A N D A Ç

P E R : 7200-19-85/659 17 HAZİRAN 1985
K O N U : Disiplinsiz davranışlar.

SERİN TAKIM KOMUTANLIĞINA
SERİN

İ L G İ A)HAKKARİ 118 nci J.Snr.A.K.lığının 20 MAYIS 1985 Gün ve PER: 7200-252-85/1605 Sayılı emri.
B)3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 02 HAZİRAN 1985 Gün ve PER: 7200-49-85/441 Sayılı emri.

12 MAYIS 1985 günü saat :08.00 sıralarında Alay Karargah ve Servis Bölük ko? mutanlığı emrinde görevli J.Er'i H.Cahit ZENGİN garaj nöbetcisi iken;Yanına gelen aynı bölükte görevli J.Er'i Necmi KARAOĞLAN'a şaka yaparken başından silahla yaralanması olayının yapılan tahkikatında;

1. 05.00-07.00 Satleri Nöbetcisi olan J.Er'i Mehmet ACICAN yerine yeni nöbetci gelmeden silah ve techizatını arabanın içine koyarak nöbet yerini terketmiş olduğu anlaşıldığından adı geçen er hakkında görevi ihmal ve Nöbet talimana aykırı hareket etmek suçundan suç dosyası tanzim edilerek 3 gün içerisinde Alaya gönderilecektir.

2. Olay günü Nöbetci Onb.olan Alay Karargah ve Servis Bölük K.Lığı emrinde görevli J.Onb. Abdülkadir SAĞIR iç hizmet Kanun ve Yönetmeliğin esasları çerçevesinde Nöbet değiştirilmediğinden Nöbet Talimatına aykırı hareket etmek suçundan hakkında suç dosyası tanzim edilerek 3 gün içinde Alay'a gönderilecektir.

3. Bölükte Tutulmakta olan Nöbet hizmetlerinin yeniden ele alınarak düzenlenmesini zamanlı ve zamansız sık sık kontrol edilerek nöbet hizmetlerini aksatılmadan yürütülmesini teminini,rica ederim.

4. Ilgi (B) emir aynen yukarıya çıkarılmıştır.Bilgi edinilmesini,rica ederim.

Fikret KOÇ
Jandarma Üsteğmen
9 ncu J.Snr.Bl.K.

T E L S [illegible]

576 K İ N D E N : 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığından
00 K İ M E : SERİN.TAKIM.KOMUTANLIĞINA
İ L G İ A) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 18 HAZİRAN 1985 GÜN veİSTH:7130-33-85/ Sayılı Mesaj emri
B) 1 nci Kom.Tug.K.lığının 19 HAZİRAN 1985 GÜNveİSTH:7130-335-85/335 Sayılı Emri
C) 118nci J.Snr.Al.K.lığının 19 HAZİRAN 1985 GÜN veİSTH: 7130-375-85/2Sayılı mesaj emri
D) 3/118 nciJ.Snr.Tb.K.lığının 21 HAZİRAN 1985 GÜN ve İSTH:7130-310-85/1333 Sayılı Mesaj emri

GİZLİ

Md.1. Terörist saldırılarına hedef olabilecek Karakol mayın depoları cephanelik Depoları vebenzeri yerlerde alınan emniyet tetbirlerinin artirilması ve bu gibi yerlerde çift nöbetci görevlendirilmesini.

Md.2. Nöbetci devriye ve hazır kıt'aların Müteyakız bulundurulmasını.

Md.3. Ilgi (A)Emre atfen Ilgi(B) Emir 1.nci ve 2 nci Maddelere çıkarılmıştır. Gerekli emniyet ve tetbirve tertiplerin alınmasını emre göre hareket edilmesini

Md.4. Ilgi (C) emir yukarıya aynen çıkarılmıştır.Gereğini (müstat)

Md.5. 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının Ilgi(D) Mesaj emri yukarıya Aynen çıkarılmıştır Geregini rica ederim

Md.6. 21 HAZİRAN 1985 GÜNve İSTH:7130-[illegible] 85/[illegible]Sayılıdır

K O Ç

HRK: 2051-19-85/601 16 TEMMUZ 1985

3. Hertürlü münasebetlerimizde bölgenin özelliği itibariyle halkın dini inançlarına saygılı olunacaktır.

4. Kadın ve Kızlara karşı saygılı ve bölge özelliğine uygun hareket edilecektir.

5. PKK örgütü mensupları hakkında Planlı ve Sürekli yapılacak menfi propagandalarda da örgüt mensuplarının dinsiz oldukları,Kominist ideolojiyi benimsedikleri malzeme olarak kullanılacaktır.

6. Sınırlarımızdan mülteci kabul edilmeyeceğinix hususu tek Er'e kadar öğretilecektir.

HAREKÂT :

1. Tb, ve Bl.Merkezlerinden çıkarılacak pusu timleri gündüzleri 1 Sb.veAsb. komutasında en az 10 Erbaş ve Er geceleri ise yine 1 Sb. veya Astsb. Komutasında en az 20 Erbaş ve Er'den müteşekkil olacaktır.

Personel mevcutları az fakat yanyana bulunan iki sınır takımı pusu hizmetlerinde müşterek hareket edecek güçlerini Bölük Komutanının emri ile ve Koordineli olarak birleştirmek suretiyle mevcudu en az 20 Erbaş ve Er olan Muharebe güçlü timler oluşturacak ve bunlarla pusu kuracaklar,Kıdemli olan Subay veya Astsb. bu timin komutanı olacaktır.

2. Hiç bir göreve Münferit araç çıkarılmayacak en az 3 Araç Konvoy halinde görevlendirilecektir.Göreve giden konvoyda bütün personel (Araç Komutanı) Şoför ve diğer personel) Tam teçhizatlı ve çelik başlıklı olacaktır.Özellikle Motorlu intikallerde mevcut çelik yeleklerden faydalanılacak görevin özelliğine göre el bombasıda alınacaktır.

3. Motorlu İntikaller ve diğer görevlerde Tüfekler dolu şarjör yuvaya takılı mermi namluya sürülmüş ve emniyete alınmış.Her an kullanılmaya hazır bulunacaktır.Araçta oturma durumuna uygun olarak sağda oturanlar sağ tarafı, Solda oturanlar sol tarafı,Arkada oturanlar arka tarafı ,önde oturan iki kişi ile araç komutanı ön tarafı gözetleyecekler.Erlerin yönü ile silahların istikameti dış tarafa doğru olacak mümkün ise araca makinalı tüfek yerleştirilecektir.

4. Araçların içine ve kasanın yanlarına takviye kum torbaları yerleştirilerek korunması arttırılacaktır.Araca personelin hareketini kısıtlayacak ve aracı terkederken engel olacak malzeme konulmayacak tenteleri açık önsper camı indirilmiş olacaktır.

5. Araçlar arasında 100-150 Metre mesafe bulunacak bu mesafa arazi ve yol durumuna göre araçlardan birinin pusuya düşürülmesi halinde diğerlerinin derhal müdahale edebileceği şekilde olacaktır.

6. Pusu ve baskına maruz kaldığında olayın şoku hemen atlatılmaya çalışılacak ateş ve manevra ile Bölücü Çete Mensuplarının imhasına çalışılacaktır.Korkunun neticeyi değiştirmediği her vesile ile personele anlatılacaktır.

7. Bölücü Çetelerle çatışmaya girildiğinde hedef gösterilmeden ateş edilecektir.Bunun için yapılacak eğitimlerde,

a. Pusu ve pusudan kurtulma.
b. Baskın ve baskına karşı harekat.
c. Ani hedeflere çabuk atış. Konuları üzerinde ısrarla durulacaktır.

8. Her Türlü göreve giderken uygun silah uygun teçhizat alınması esas olacaktır.Güzergahta ilerlerken kritik yerlerde ateşle keşif veya araçlardan inerek keşif yapıldıktan sonra geçilecektir.

9. Göreve giderken bütün personele nereye,ne maksatla,nasıl ve ne zaman gidileceği ,ne zaman dönüleceği konularında bilgi verilmekle beraber.Bölücü Çetelerin Muhtemel pususuna karşı her personelin yapacağı görev tafarruatlı bir biçimde anlatılacaktır.

- 2 -

GİZLİ

T.C.
K.K.K.
HAKKARİ TALİ BÖLGE KO[illegible]IGI
Y Ü K S E K O V A

P E R : 7200-20-85 14 HAZİRAN 1985
K O N U : Dikkatsizlik.

118 NCİ JANDARMA SINIR ALAY KOMUTANLIĞINA
HAKKARİ

İ L G İ : 7 nci Kor.ve Synt.K.lığının 181730 8 HAZİRAN 1985 Gün ve PER: 7200-15-85/Sayılı Mesaj emri.

1. 7 nci Kor ve Synt.K.lığı bölgesinde icra edilmekte olan Güneş harekatında 4 HAZİRAN 1985 - 12 HAZİRAN 1985 Tarihleri arasında meydana gelen kaza ve kendini yaralama olayları:

a. 4 HAZİRAN 1985 Günü MİDYAT Bölgesinde bir Er'in Silahla kendi kendini yaralaması.
b. 4 HAZİRAN 1985 Günü CİZRE Bölgesinde 1 Er'in kendi kendini yaralaması.
c. 5 HAZİRAN 1985 Günü MİDYAT bölgesinde 1 Er'in Silahla kendi kendini yaralaması.
d. 6 HAZİRAN 1985 Günü HÜSANANİ Köyünde 1 Er'in çadırda beraber kaldığı arkadaşını münakaşa sonucu vurması.
e. 10 HAZİRAN 1985 Günü HÜRMÜZ Bölgesinde 1 Er'in Lav Silahına ait parçayı kayaya vurması nedeniyle parçanın patlaması sonucu ile yaralanması.
f. 10 HAZİRAN 1985 Günü Jandarma Köprüsü Mahallinde meydana gelen araç kazası sonucu 1 Astsb. ve 1 Er'in yaralanması.
g. 10 HAZİRAN 1985 Günü SOLOPİ İlçesinde 1 Er'in Silahla Kendi kendini yaralaması.
h. 10 HAZİRAN 1985 Günü BAĞGÖZÜ Mevkiinde 1 Er'in Silahla Kendi Kendini yaralaması.
i. 11 HAZİRAN 1985 Günü CEHENNEM DERESİ Mevkiinde meydana gelen Araç Kazasında 2 Er'in yaralanması.

2. Güneş harekatının başlamasında bu güne kadar meydana gelen kaza ve kendini yaralama olaylarında toplam 19 Kişinin öldüğü 64 Kişinin yaralandığı ve bu rakamların aynı dönemdeki muharebe zayiatının üzerinde olduğu.İlgi ile bildirilmiştir.

3. Bu tür olayları önlemek için:
a. Birlik Komutanlıklarınca birlikler üzerinde iyi bir disiplin tesis edilmesi.
b. Erbaş ve Er'ler arasında münakaşaya meydan verilmemesini,
c. Kandi kendini yaralamaların doğuracağı sonuçların dini ve Hukuki yönünden Erbaş ve Er'lere göçe derslerinde anlatılmasını,
d. Erbaş ve Er'lerin Yemek,banyo,İstirahat,İzin,özellikle postu hizmeti gibi ihtiyaçlarının titizlikle karşılanmasını.
e. Nöbetci Erbaş ve Er'lerin DOLDUR BOŞALTLARA Büyük önem gösterilmesini,
f. Hizmete çıkarılan araç sayısının Askeriye indirilmesi,araç Komutanlarının şoför ve araç üzerinde hakimeyet kurmasının sağlanması yönünden gerekli önlemin alınmasını,

4. Yukardaki hususlara titizlikle riayet edilerek gerekli tüm önlemlerin alınmasını arzederim.
TALİ BÖLGE KOMUTANI EMRİYLE/NAMINA

İMZALIDIR.
Refet SAĞTAŞ
Kurmay Binbaşı
Kurmay Başkanı V.

SURETİNİN AYNISIDIR.
Hamza ÖZEN
J.Astsb.Çvş.
9 ncu J.Snr.Bl.Astsb.

T.C.
GENELKURMAY BAŞKANLIĞI
ANKARA

[illegible]-40-85/Pl.Hrk.D.Kr.(Hrk) 27 HAZİRAN 1985

Konu: [illegible], Harekat [illegible] alınacak tertip ve tetbirler.

JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞINA

İlgi: (a) Gn.Kur.Kşk.lığının 101730B KAS.84TSG'lu ve HRK: 7130-59-84/Pl.Hrk.D.Kr.(Hrk.)Sayılı Mesajı,

(b) Gn.Kur.Başkanlığının 20 KASIM 1984 Gün ve HRK: 7130-64-84/Pl.Hrk.D.Kr.(Hrk) Sayılı yazısı.

(c) Gn.Kur.Başkanlığının NİSAN 1985 gün ve HRK: 1223-17-85/[illegible].sayılı " İÇ GÜVENLİK HAREKET BROŞÜRÜ"

(d) Gn.Kr.Başkanlığının 10 NİSAN 1985 Gün ve HRK: 7130-26-85/Pl.Hrk.D.Kr.Hrk.sayılı İÇ GÜVENLİK HAREKATI [illegible].

[illegible] :

[illegible] 1984 tarihinden itibaren [illegible] Kor.ve Synt.K.lığı [illegible] tevir [illegible] icra etmekte olan iç güvenlik harekatı sırasında [illegible] baskın ve pusularda ilgi emir ve dökümanlarda yayınlanmış tetbirler [illegible] alınmalığı ve bu olaylarda zayiat verildiği görülmüştür.

[illegible] kumuta-kontrol ve idare destek noksanlığından kaynaklandığı tesbit edil[illegible] giderilmesi ve birliklerimizin bölücü teröristler üzerinde et[illegible] arttırılması amacı ile müteakip maddelerde açıklanan hususlar [illegible] surulacaktır.

[illegible] :

a. Bölücü Teröristlerin eylemlerine karşı süratle ve şiddetle karşı koy[illegible] tesbit, takip ve imha etmek için hareket alanındaki bütün faaliye[illegible] güne kadar yayınlanan konu ile ilgili emirler dökümanlar tekrar [illegible] geçirilecektir.

b. Harekat güvenliği açısından alınması gereken tertip ve tetbirler konu[illegible] komutanlıkları giderici eğitime özel önem verilecektir.

c. Baskın ve pusulara karşı personele her türlü görüş şarttlarında emniyet[illegible] intikal tesbit ve takip planlarının eğitimleri yaptırılacaktır.

d. Harekat bölgesinde Bölücü Teröristlerle yapılan müsademelerde pers ne[illegible] vuracak şekilde eğitilmesi esastır.Bununla beraber; Bölücü Terö[illegible] üzerinde yoğun ateş baskını temin etmek için bölücü teröristlerin [illegible] hedef olması muhtemel yerlere ateş edilmek suretiyle [illegible] yaratılacaktır.

e. [illegible] ve baskın eğitimlerinde sadece Erbaş ve Erler değil iç güvenlik [illegible] görev alan bütün personel (General,Sb.Astsb. Erbaş ve Erler [illegible] sabit birlikler baskına,seyyar birlikler ise pusuya karşı [illegible] önem verilecektir.

f. İç Güvenlik Harekatında görev alan bütün personel [illegible] teçhizatın yanında taşıyamaz, [illegible] kullanma [illegible].Bunun için ihtiyaç [illegible] bütün personele piyade tüfeği ile [illegible] ateş eğitimine önem verilecektir.
[illegible] temini [illegible] devam [illegible] için ilerleme, [illegible]

GİZLİ T E L S İ .

K İ M D E N : 9 ncu J.Snr.Al.K.lığından
K İ M E : SERİRT Tab. Komutanlığına

İ l g i : A) 7 nci Kor. Synt.K.lığının 13 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 7130-108-85/336 Sayılı Mesaj emri.

B) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 20 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH:7130-60-85/142 Sayılı Mesaj emri.

C) HAKKARİ 113 ncü J.Snr.Al.K.lığının 20 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH 7130-373-85/3 Sayılı Mesaj emri.

D) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 22 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH:7130-313-85/1351 Sayılı Mesaj emri.

GİZLİ

Md.1. 07 HAZİRAN 1985 Günü ŞIRNAK'ta 119 ncu J.Snr.Al.K.lığı Kışlasının 200 metre mesafede BSİNİX Marka Rus yapısı bir Roket atıldığını aynı Silahın daha önceden Karakol baskını ve Panzer aracına bu Silahla ateş açıldığını.

Md.2. Silahların 28 mm.Zırh Delme kabiliyetine sahip olduğu azami 400-500 metre mesafe olarak 100-200 Metre mesafeden hedef olarak kullanıldığını,

Md.3. Belirtilen Silahların eylemlerde yaygın olarak kullanılmasına önümüzdeki günlerde aynı silahların aşağıdaki hedeflere kullanılma ihtimalinin bulunduğunu,

A) Helikopterlere özellikle park yerinde olanlara,
B) Benzin Tankerleri ve akaryakıt depolarına
C) Cephanelik Depolarına
D) Önemli Askeri Tesis Karakol Karargah binaları ve Lojmanlar.
E) Zırhlı ve Motorlu araçlar.
F) Kamu ve umuma ait diğer kritik tesisler.

Md.4. Tüm birlik komutanlıklarınca hedef olması muhtemel tesis ve araçların emniyetinin belirtilen Silahın özellikleri dikkate alınarak yeteri kadar mesafeden sağlanması tesis edilecektir.(GRAK) emniyet tetbirlerinin iç (Yakın) emniyet Tetbirleri,ile sıkı bir şekilde koordinasinin sağlanması ilgi (D) emirle bildirildiğini,

Md.5. İlgi (A),(B),(C) emirlere atfen ilgi (D) emir yukarıya aynen çıkarılmıştır, Gereğini,rica ederim.

Md.6. 23 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 7130-205-85/207 Sayılıdır.

T E L S İ Z

K İ M D E N : 9 ncu J.Snr.Bl.K.lığından
K İ M E : Sayın Tk. K.lığına

İ L G İ : A) 7.Kol.Ord. Snr.Kom.K.lığının 01 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH:7130-933-85/896 Sayılı Mesaj emri.

B) 1.Kom.Tug.K.lığının 04 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH : 7130-288-[illegible] 288 Sayılı emri.

C) 118 nci J.Snr.Al.K.lığının 06 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH : 7130-341-85/759 Sayılı emri.

D) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 07 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH.7130-278-85/832 Sayılı Mesaj emri.

Md.1. İlgi emirle Kuzey IRAK'taki Kompları üstlenmiş bulunan 100 (Yüz) kadar PKK Elamanının bir hafta içerisinde öncelik HABUR Suyu güzergahı olmak Üzere Sınır'ı geçip TÜRKİYE'ye girecekleri yolunda bir haber alındığı [illegible]

Md.2. Muhtemel geçişi önlemek ve militanları yakalamak maksadı ile :

A) Sınır kesiminde ve yaklaşma istikametlerini derinliklerinde alınacak tertipler ve [illegible] emri.

[illegible]:0621-1-85 EM.ve ASYŞ.

[illegible] Gün ve İSTH:0621-360-85/EM.ve ASYŞ. [illegible] emri.

[illegible] 01 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH:0621-318-85/EM.veASYŞ. [illegible] emri.

7 nci Kor.Synt.K.lığının 26 TEMMUZ 1985 Gün ve HRK:7130-356-85/ Sayılı emri.

E) 21 nci J.Snr.Tug.K.lığının 05 AĞUSTOS 1985 Gün ve İSTH:0621-14-85/1[illegible]4 Sayılı emri.

F) HAKKARİ 118 nci J.Snr.A.K.lığının 05 AĞUSTOS 1985 Gün ve İSTH: 7130-512-85/1090 Sayılı Mesaj emri.

GİZLİ

Md.1. [illegible] AĞUSTOS 1985 günü Saat 17.30 sıralarında SİİRT İli SASON İlçesi [illegible] bucak J.Tk.K.lığından ihtiyaçlarını alarak Karakola ait Pick-up aracıyla SASON İlçe merkezinde Karakola dönüşlerinde tahminen 4-5 terörist tarafından yapılan saldırı sonucunda 1 Asb. 4 Er şehit olmuş 1 er ağır şekilde yaralanmıştır.

Md.2. 15 AĞUSTOS 1984 tarihinden bu yana [illegible] ve Güney doğu Anadolu'da vukuu bulan olaylarla ilgili olarak bugüne kadar verilen [illegible] ve özellikle ilgi emirlerde teröristler tarafından yapılması muhtemel her türlü alınması gereken tertip ve tedbirler açık ve teferruatlı bir şekilde belirtilmesine rağmen [illegible] halinde, [illegible] çıkarılması gerekirken tek araçla görev [illegible] ve dönüşte akşama kalınması neticesinde bu vahim ve son derece üzücü olay meydana gelmiştir.

Md.3. İlgi emirler hilafında hareket ederek 1 Asb. 4 Er'in şehit ve 1 Er'in ağır şekilde yaralanmasına sebebiyet veren SASON ilçesi [illegible]-14/ hakkında emre itaatsizlikte israr, tedbirsizlik, Dikkatsizlik ve ölüme sebebiyet vermekten kanuni işlem yapılacağını

Md.4. 21 nci J.Snr.Tug.K.lığının ilgi (E) mesaj emri yukarıdaki maddelere çıkarılmıştır.İlgi emirlerde belirtilen Teröristler tarafından yapılması muhtemel her türlü saldırılara karşı gereken tertip ve tedbirler aksatılmadan yürütülecektir.Emirde belirtilen hataya düşülmemesini emir doğrultusunda hareket etmeyenler hakkında yasal işlem yapılacağını

Md.5. [illegible] ilgi emri yukarıya çıkarılmıştır,Gereğini Rica ederim.

Md.6. [illegible] Sayılıdır.

HRK : 2051-9-85/640 16 TEMMUZ 1985

10. Bölgede göreve gönderilecek her araç için bir Üst Komutanlıktan izin alınacak intikaller AKŞ.dan iki saat önce varış yerinde olacak şekilde planlanacaktır.Belirtilen zamanda intikal tamamlanmamış ise en yakın Askeri birlikte misafir olunacak duruş ve molalarda emniyet tetbirleri aksatılmadan alınacak Nöbetcilerin cephesi dışarı dönük olacaktır.

11. Konvoya dahil araçlar mümkün olduğu takdirde araç telsizi ile donatılacak mümkün değilse El telsizi verilmek suretiyle irtibat temin edilecek her türlü motorlu intikalde güzergahtaki bütün askeri birlik ve karakollar haberdar edilecektir.Yollarda yapılacak aramalar İlgi (B) Yönerge ve İlgi (D) emre uygun tertiple yapılacak aramalar sırasında hüviyet kontrollerine ayrı bir önem verilecektir.Özellikle meskenlerin aranmasında girilmedik yer kalmayacak Bölücü Çetelerin gizlenebilecekleri samanlık,ağıl vs.gibi yerler tefarruatıyla gözden geçirilecektir.Arama timlerinin başında mutlaka Sb. veya Astsb. bulunacaktır.

12. Atış yapmamış ve kullandığı silahı bütün özelliklerini bilmeyen Subay Astsubay Erbaş ve Er kalmayacaktır.

13. Bütün Erbaş ve Er'ler M-48 Mayınının tokozlenmesini ve El bombasının kullanmasını bilecektir.

14. Çatışmalarda usulsüz mermi sarfı dikkat çekici boyutlara ulaşmıştır.Bu nedenle ateş disiplinine önem verilecek ve yapılacak eğitimlerde pekiştirilecektir.

15. Devam etmekte olan güneş harekatı nedeni ile bölgemizde çeşitli birlikler görevli ve arazide bulunmaktadır.Bir birliğin civarında mermi sesi duyulduğunda bu sesi duyan diğer birlikler konu ile ilgilenecekler ve birbirlerine yardımcı olacaklardır.

LOJİSTİK :

1. Sivil vasıtalarla mermi,Silah,Techizat,Telsiz veya melbusat nakli yapılmayacaktır.

2. Her kademede bakıma gerekli önem verilerek Silah,araç ve Muhabere malzemelerinin her an kullanılmaya hazır bulundurulması sağlanacaktır.

İMZALIDIR

Ethem İYİGÜN
J.Üyzb.
Tabur Komutan V.

ASLININ AYNIDIR.
Hamza [illegible]
J.Astsb.Çvş.
9 ncu J.Snr.Al.Astsb.ı

T.C.
JANDARMA GENEL KOMUTA[illegible]
9 NCU JANDARMA SINIR BÖLÜK K[illegible]LIGI
A N D A Ç

L O J : 6390- 1 -85/137 17 HAZİRAN 1985
K O N U : Muharebe Techizatları.

SERİN TAKIM KOMUTANLIĞINA
SERİN

İ L G İ A)ÇUKURCA 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 17 MAYIS 1985 Gün ve LOJ:6101-40-85/58 Lv.Ks.Sayılı yazısı.
B)ÇUKURCA 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 20 MAYIS 1985 Gün ve LOJ:6101-41-85/60 Ord.Ks.Sayılı yazısı.
C)3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 10 HAZİRAN 1985 GünsveLOJ:6390-83-85/957 Sayılı Emri.

1. ÇUKURCA 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığı bünyesinde bulunan birliklerde muharebe techizatlarının uzun süreden beri kullanılmakta olduğu bakım ve onarımı yetersiz yapıldığı bu yüzden müsademe esnasında yarardan çok zarar verebileceğiK.lığımız tarafından tesbit edilmiştir.Bu güne kadar K.lığımızda yapılan şifai ikazlar netıcesinde Tabur Merkezindeki Ünitelerde Kısmi bir düzelme görülmüş: Ancak Merkez dışındaki Ünitelerde başlangıçtaki durumun muhafaza edildiği müşaade edilmiştir.

2. İlgi emirlerle Üst Komutanlıktan malzeme istediğimde bulunmamıza rağmen malzemelerin gelip gelmeyeceği henüz belli değildir.Sınır hizmetlerinin eldeki mevcut malzeme ile devamı söz konusu olduğundan bu tür tek er'in hareketini gördüğü kısıtlayıcı techizatların özellikle çelik başlıkların süratle bitirilerek engelleyicilikten çıkarılarak koruyucu hale getirilmesini;Bu ihmalden doğacak müessif hadiselerde ilgili Birlik Komutanlarının sorumlu tutulacağının bilinmesini,Rica ederim.

3. Tabur Komutanlığının İlgi (C) emri yukarıya aynen çıkarılmıştır.Gereğini, Rica ederim.

T E L S İ Z

K İ N D E N :9 ncu J.Snr.Bl.K.lığından
K İ M E : SERİN TAKIM KOMUTANLIĞINA

İ L G İ :A)HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 29 TEMMUZ 1985 Gün ve HRK:7130-170-85/4258 Sayılı Mesaj Emri.
B)1nci Kom.Tuğ.K.lığının 30 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH:7130-401-85/425 Sayılı Mesaj Emri.
C)118 nci J.Snr.A.L.K.lığının 31 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH:7130-490-85/1051 Sayılı Mesaj Emri.
D)3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 1 AGUSTOS 1985 Gün ve HRK:7130-499-85/446 Sayılı Mesaj Emri.

[illegible]Z L İ

[illegible].Bölücü çete mensuplarının kendilerince önemli saydıkları günlerden fırsat [illegible]ldukları takdirde mutlaka eylem yaptıklarının geçmişte görüldüğünü ve bildirildiğini
.Özellikle 15 AGUSTOS Gününün Bölücü çete mensuplarınca mücadelelerinin başlangıç tarihi olarak kabul edildiğini bu nedenle 15 AGUSTOS 1985 tarihi öncesi ve sonrasında diğer anma günlerine nazaran daha büyük çapta eyleme [illegible]irebileceklerini değerlendirildiğini

. İlgi (A) emr2 Atfen İlgi(B) [illegible] 3 ncü Maddelere çıkarılmıştır.Anılan [illegible] Müteyakkız bulunulmasını İSTH ve Emniyet Tedbirlerinin artırılma[illegible] ve özel dikkat gösterilerek emre göre hareket edilmesini
. Ağustos 1985 Gün ve HRK:7130- -85/ Sayılıdır. (MÜCBET)

T E L S İ

K İ M D [illegible] 9 ncu J.Snr.Bl.K.lığından
K İ M E : SER[illegible]

İ L G İ : A) Özel Harekat İcra K.lığının 27 NİSAN 1985 Gün ve İSTH:7130-746-85/720 Sayılı Mesaj emri.
B) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 23 NİSAN 1985 Gün ve İSTH:7130-201-85/201 Sayılı Mesaj emri.
C) 118 nci J.Snr.Al.K.lığının 30 NİSAN 1985 Gün ve İSTH:7130-210-85/558 Sayılı Mesaj emri.
D) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 16 HAZİRAN 1985 Gün veİSTH:7130-19-85/297 Sayılı Mesaj emri.

G İ Z L İ

Md.1. Bir PKK örgütünün MAYIS ve HAZİRAN ayları içinde önemli saydıkları günler İlgi emre göre aşağıya çıkarılmıştır.
1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ ULUSLARASI DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ,
2 MAYIS 1983 : PKK YADASI MEHMET KARASUNGUR'UN İBRAHİM BİLGİN'İN ÖLÜMÜ
5 MAYIS 1818 : KARLMARKS 'IN DOĞUMU
6 MAYIS 1972 : DENİZ GEZMİŞ,YUSUF ASLAN,HÜSEYİN İNAN'IN İDAMI
13 MAYIS 1984 : LEYLA,KASIM,HASAN VE ARKADAŞLARININ BAĞDAT'TA ASILMASI

T E L S İ Z

K İ M D E N :
K İ M E : 9 ncu J.Snr.Bl.K.lığından

İ L G İ :A)HAKKARİ Tali Bölge Komutanlığının 24 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH:7130-221-85/315 S.M.E.
B)1 nci Komd.Tug.K.lığının 25 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH:7130-392-85/416 S.M.E.
C)118 J.Snr.A.K.lığının 25 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH:7130-475-85/1030 S.M.E.
D)3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 26 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH:7130-443-85/2347 Sayılı Mesaj emri.

Md.1. Bölücü çete mensuplarının 22 [illegible] 1985 günü DERECİK-[illegible] Bölgesinde meydana gelen tuzaklama eylemlerinin benzerlerinin bütün bölgelerde teşebbüs edebilecekleri ve gerekli tedbirlerinin alınmasının ilgi ile emredildiğini
Md.2. Konu ile ilgili intikallarda ve magara,köy,çadır,ve arazi aramalarında ve diğer bütün faliyetlerde alınacak tedbirlerle ilgili bu zamana kadar şifai ve yazılı verilmiş emirleringözden geçirilmesini.
Md.3. Konu ile ilgili bütün personelin bilgi sahibi olmasını ve aşağıdaki konularda daha dikkatli bulunulmasını,
a) Bütün hareketlerde çepe çevre emniyet tedbirlerine ilave olarak özellikle hareket istikametinde muhtemel tuzakların keşif ve gözetlenmesi maksadıyla sağ kolda, uçtaki gözcüler ve yanlara ayrıca personel görevlendirilmesini,motorlu kolda öndeki aracın araç komutanınca yolun devamlı kontrol [illegible],
b) Görev gidiş ve dönüş yollarının mümkün olduğu kadar ayrı [illegible] gerilmesini ve yollar ile patikalara bağlı kalınmamasını (Genel)
c) Yaya hareketlerde [illegible] ve [illegible] geçiş yeri yoksa dolan [illegible] veya emek geçirilmesini,
d) Terkedilmiş, ev yıkıntı [illegible] kaynağı, [illegible] ağaç gölgelerine dikkatli yaklaşılmasını,
e) Arazide görülen terkedilmiş her türlü malzemeye el sürmeden önce gerekli tedbirlerin alınmasını,
f) Keşif ve gözetleme esnasında yol ve patikalarda arazinin tabi yapısından farklı görünüm arzeden çukur,değişik toprak ve bitki örtüsü gibi belirtilerin değerlendirilmesini,
g) Görev ve arazi yapısına bağlı olarak ilave tedbirleri Birlik komutanlarınca duruma uygun olarak alınmasını,
Md.4. (A) emre atfen ilgi (B) emir 1 ve 3 ncü maddeye çıkarılmıştır.Emre göre hareket edilerek tüm personele duyurulmasını ve esaslı uygulanmasını.
Md.5. İlgi (A),(B),(C) emirlere atfen ilgi (D) emir aynen yukarıya çıkarılmıştır.Gereğini,rica ederim.
[illegible] 1985 Gün ve İSTH:71[illegible]-412-85/3[illegible] Sayılıdır.

[illegible]
[illegible] A N D A Ç

[illegible] : 7130- -85/
K O N U : [illegible] ve [illegible]. [illegible] 1985
[illegible]

SERİN TAKIM KOMUTANLIĞINA
SERİN

İ L G İ : A) 7 nci Kor.K.lığının 25 [illegible] 1985 Gün ve HRK:7130-356-85/3[illegible] Sayılı Emri.
B) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 03 TEMMUZ 1985 Gün ve HRK:7130-96-85/ Sayılı Emri.
C) HAKKARİ 118 nci J.Snr.A.L.K.lığının 11 TEMMUZ 1985 Gün ve HRK:7130-125-85/339-10032 Sayılı Emri.
D) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 17 TEMMUZ 1985 Gün ve HRK: 7130-[illegible]/454 Sayılı Emri.

1. Bölücü Çeteler tarafından düzenlenen,pusu ve baskınlara karşı alınacak tedbirlerle ilgili olarak 22 HAZİRAN 1985 tarihinde Genel Kurmay Başkanlığı [illegible] yapılan toplantıda Gn.Kurmay Başkanı Orgeneral SAYIN Necdet [illegible] tarafından verilen [illegible] İlgi (A) emir sureti EK-A HAKKARİ Tali Bölge K.lığının bu konudaki İlgi (D) emri EK-B olarak gönderilmiştir.
2. İlgi (A) ve (B) emirler gereğince her görev için intikal,keşif,pusu,ara[illegible] kontrol [illegible] gönderilecektir.
3. Her tim ve birlik komutanı [illegible] her görev için [illegible] dönüşünde [illegible] İlgi (A) emir [illegible]
[illegible]
4. İlgi (A) ve (B) emirlerin ve Takım seviyesine kadar [illegible] iyice [illegible] emre göre hareket edilmesini ,rica ederim.

[illegible]
Jandarma Üsteğmen
9 ncu J.Snr.Bl.K.

E K L E R :
EK-A(" 1 Adet İlgi (A) emir sureti")
EK-B(" 1 Adet İlgi (B) emir sureti")
D A Ğ I T I M :
[illegible]
[illegible]

T.C
K.K.K.
7 NCİ KOLORDU KOMUTANLIĞI
DİYARBAKIR

HRK : 7130-356-85/ 26 HAZİRAN 1985

KONU : Harekât güvenliği ve isth konusunda görülen neksanlıklar ve alınacak tedbirler.

Bölücü çeteler tarafından düzenlenen pusu ve baskınlara karşı alınacak tedbirler ve örgüt mensuplarının tesirsiz hale getirilmesi için yürütülmesi gereken faaliyetlerle ilgili olarak 22 HAZİRAN 1985 tarihinde Genelkurmay Başkanlığı Karargâhında bir toplantı yapılmıştır.

2. Toplantıda Genelkurmay Başkanız Org.Necdet ÜRUĞ tarafından emredilen hususlar EK-A'da, emrin icrasıyla ilgili esaslar ve Harekât güvenliği konusunda Kor.K.lığınca emredilen hususlar EK-B'dedir.

3. Tali Blg.K.lıklarınca her görev için (İntikal, Keşif, Pusu, Arama-Tarama Operasyon v.s.) bir kontrol formu hazırlanacak ve en küçük birlik seviyesine kadar yayınlanacaktır. Hazırlanacak kontrol formlarının birer sureti 7 nci Kor. ve SYNT.K.lığına gönderilecektir. Göreve çıkan her tim ve birlik kontrol formunda belirtilen hususları dikkate alarak hazırlıkların tamamlanmasını ve hiçbir noksanlığın olmamasını temin edecektir.

4. Her Tim ve Birlik Komutanı, aldığı her görev için (İntikal, Keşif, Pusu, Arama-tarama, Operasyon v.s.), görevden dönüşünde bağlı olduğu Komutanlığa, EK-B LAHİKA-3'deki örneğe uygun olarak bir Görev Sonuç Raporu verecektir. Bölücü çetelerle bir çatışma olduğunda bunun yerine aşağıda açıklanan Olay Sonuç Raporu tanzim edilecektir.

5. Her olayın incelenip, yapılan hatalardan ve uygun hareketlerden ders alınarak bir daha aynı hataların yapılması önlenecektir.
Bu maksatla;
Her olay sonunda olaya muhatap olan en kıdemli personel tarafından olay krokisi ile birlikte EK-B, LAHİKA-2'deki örneğe uygun olarak bir OLAY SONUÇ RAPORU hazırlanacaktır.

6. Tümen ve Tugay K.lıkları da olay yerinde yaptıracakları incelemeye göre, olay krokisi ile birlikte EK-B LAHİKA-2'deki formata uygun olarak ayrı bir sonuç raporu hazırlayacaklardır.

Her iki OLAY SONUÇ RAPORU en geç üç gün içinde 7 nci Kor. ve SYNT.K.lığında bulundurulacaktır.
Gereğini rica ederim.

İmza
Kaya YAZGAN
Korgeneral
7 nci Kor. ve SYNT.K.

EKLER :
EK-A : Gnkur.BŞK.Org.Necdet ÜRUĞ'un emirleri.
[illegible]

[illegible]

T E L S İ Z

KİMDEN : 9 ncu J.Snr.Al.K.lığından
KİME : Siirt Tb.K.

İLGİ A) Özel Hrk.İçra K.lığının 17 ŞUBAT 1985 Gün ve İsth:7130-284-85/275 Sayılı mesaj emri
B) Özel Hrk.İçra K.lığının 17 HAZİRAN 1985 Gün ve İsth:7130-522-85/52 sayılı mesaj emri
C) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 12 HAZİRAN 1985 Gün ve İsth:7130-24-85/107 sayılı mesaj emri
D) 118 J.Al.K.lığının 24 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH:-7130-391-85/11 sayılı mesaj emri.
E) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 25 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH:7130-329-85/335 Sayılı Mesaj emri.

Md.1. İlgi (D) ile bildirildiği gibi son zamanlarda örgüt militanları 0606-20 arasında değişen sayılarda silahlı gruplar halinde görüldükleri haberlerinin alındığı ve bu askerlerin teyit edildiğini

Md.2. 26 HAZİRAN 1985 tarihinden bu güne kadar 10 günlük sürede artan bir hızla devam eden ve aşağıda belirtilen aylarda alınan haberlere teyit ettiğini teröristlerin faaliyetlere ve eylemlerine artırma temayülü içinde olduğu çok açık bir şekilde göstirdiğini.
A) 07 HAZİRAN SİRZANDA J.Ütğm. Hakkı AKYÜZ'ün Şehit edilmesi.
B) 07 HAZİRAN VAN ili ÇTAK ilçesi [illegible] köyünde silahlı çatışma sonunda 3 Vatandaşımızın öldürülmesi.
C) 13 HAZİRAN KOZLUK ilçesi [illegible] köyünden bir vatandaşımızın öldürülmesi.
D) 14 HAZİRAN'da HULP ilçesi Belediye başkanının öldürülmesi
E) 17 HAZİRAN'da KARACADAĞ ilçesinde bir [illegible] silahla taranması ve 4 vatandaşımızın öldürülmesi.
F) 13 HAZİRAN'da GÜRPINAR ilçesi ARAÇ köyüne silahlı saldırı sonucu iki vatandaşımızın ağır 4 vatandaşımızın hafif yaralanması.

Md.3. Örgüt merkez komutanı tarafından örgüt mensuplarına gönderilen ve ilgi (D) ile içeriği hakkında teferruatlı bilgi verilen talimatlarda
A) Örgüt mensuplarının pasif olduklarını
B) Silahlarının kan [illegible] gerektiğini.
C) Pasiflikleri nedeni ile kayıp verdiklerini de bu nedenle eylem ve faaliyetlerini hızlandırmaları hatta [illegible] temini için askeri birlik ve tesislerinin basılmasını yoksa cezalandırılacakları bildirilmiştir dikkat edilmelidir.

Md.4. Son olarak ele geçirilen militanlarda örgütün talimatı gereği kuzey IRAK'ta bulunan tüm örgüt mensuplarının eylemlerde bulunmak üzere NİSAN ve mayıs ayları içerisinde TÜRKİYE'ye geçtikleri aralarında örgütün üst düzey yöneticilerinin de bulundukları belirtilmiştir.

Md.5. Belirtilen hususlar dikkate alındığında
A) Örgüt mensuplarının 10 ila 20 kişilik gruplar silahlı dolaşması ve çekinmeksizin köylülere görünmeleri.
B) Devlet yanlısı olarak [illegible] ettikleri kişilere yeniden eylemlerde bulunmaları,
C) Örgüt komitesince örgüt mensuplarının eylemlerde bulunmaya zorlayan talimatlar gönderilmesi.
D) Kuzey IRAK'tan 100 kadar PKK [illegible] TÜRKİYE'ye geçmesi ve bunların içinde üst düzey yöneticilerin bulunması örgüt taraftarlarının moral verecek ve destek yönünde yer alan bölge halkını [illegible] etmek için büyük bir eylem hazırlığı içinde olduklarından

T E L S İ Z

KİMDEN : 9 ncu J.Snr.Bl.K.lığından
KİME : SİİRT TAKIM KOMUTANLIĞINA

İLGİ : A) 7 nci Kolordu SYNT K.lığının 30 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 7130-1862-85/1151 Sayılı emri.
B) 1 nci Kom.Tug.K.lığının 01.7.1985 Gün ve İSTH: 7130-35-85/355 Sayılı emri
C) HAKKARİ 118 nci J.Snr.Al.K.lığının 02 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH: 7130-408-85/862 Sayılı Mesaj emri.
D) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 03 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH: 7130-359-85/1622 Sayılı Mesaj emri.

GİZLİ

Md.1. PKK Örgütlerinin TEMMUZ ve AĞUSTOS Ayları için önemli saydıkları günleri Tesbit edilerek aşağıya çıkarıldığını,
07 TEMMUZ 1983 İstanbul Ceza Evlerinde açlık grevlerinin başlatılması.
14 TEMMUZ 1982 Diyarbakır Askeri Ceza evinde açlık grevinin başlatılması.
16 TEMMUZ 1930 Oramar'da Şemdinli Harekatı,
26 TEMMUZ Küba Halk Devriminin başlatılması.
30 TEMMUZ 1979 PKK Yandaşı Salih KANDALIK ölümü.
04 AĞUSTOS 1983 Erzurum Askeri Ceza Evinde Açlık Grevi başlatılması.
07 AĞUSTOS 1938 2 nci Dersim İsyanı sonu.
07 AĞUSTOS 1981 PKK Üyesi Baki KAHRAMAN'ın ölümü.
09 AĞUSTOS 1926 Kakotan Raman harekatı
10 AĞUSTOS 1978 3 Dersim Harekatı.
10 AĞUSTOS 1978 D.D.K.D. Mensubu Hakkı ÜZER'in ölümü.
11 AĞUSTOS 1982 PKK Yanlısı Subarı TUĞBUS'un ölümü.
15 AĞUSTOS 1907 Tanrıs GAMİ'in KÜRD'tan Kurtuluş birliği Harekatının kuruluşu.

Md.2. İlgi emrin yukarıya çıkarıldığınızı belirtilen günlerde Askeri ceza evi Tutuk evi ve göz altı mahalleriyle bütün birlikler J.Karakollarının Müteyakkız bulundurulması,

Md.3. Tabur Komutanlığının İlgi (D) Mesaj emri yukarıya aynen çıkarılmıştır.
Gereğini, Rica ederim.

Md.4. 03 TEMMUZ 1985 GÜN ve İSTH:5632-1-85/210 Sayılıdır.

T E L S İ Z

KİMDEN : [illegible]
KİME : SİİRT TAKIM KOMUTANLIĞINA

İLGİ : A) HAKKARİ 118 nci J.Snr.Al.K.lığının 06 EKİM 19[illegible] 7130-646-85/1423 Sayılı Mesaj emri.
B) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 08 EKİM 1985 Gün ve İ[illegible] [illegible]-85/48-9 sayılı Mesaj emri.

Md.1. Alınan bazı duyumlarda eşkiyanın kış mevsimi gelmeden önce bölgemizde büyük bir eylem yapmayı amaçladığı eylemi takiben kışın sınırlarımız ötesindeki Kamplarda geçirebileceklerini,

Md.2. Bu nedenle birliklerimizin İstihbarat faaliyetlerine önem vererek emniyet tetbirlerini arttırmalarını sürekli müteyakkız bulunulmasını, mevcut hazır Kıt'aların Alarm tatbikatlarıyla her an zinde tutulmalarının sağlanmasını,
[illegible] [illegible]-85/[illegible] sayılı mesaj emri.

GİZLİ (GÜNE)

Md.3. Son günlerde bölgemizdeki çeşitli köy, mağara, ve yaylalarda HAKKARİ DIŞINDA olup muhtelif bakkal eşyası satmak üzere gelen yabancı şahısların [illegible]

Md.2. Söz konusu şahısların [illegible] Jandarma Birliklerinden veya kaymakamlıklardan alınmış müsade belgesi taşıdıkları öğrenilmiştir.

Md.3. Bölgemizin özel durumu dikkate alınarak seyyar satış maksadıyla bölge dışına gelen şahıslar ilgili teşkillerce müsade belgelerinin verilmemesinin sağlanmasını Kaymakam ve İlçe Jan.Bl.K.larının bu konuda uyarılmasını ve emrin tebliğini.

Md.4. Köy, mezra ve yaylalarda görülen seyyar satıcıların bölgede dolaşmalarına müsade edilmemesine ve yakalanarak bölge dışına çıkarılmak maksadıyla İl. JAN.ALAYI birliklerine teslim edilmesine

Md.5. Tb.K.lığının ilgi (C) emri aynen yukarıya çıkarılmıştır. Emrem göre Hareket edilerek gerekli tertip ve tedbirlerin arttırılmasını.

Ricaederim.

Md.6. 24 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH :7130-273-85/345 Sayılıdır.

VATANDAŞ!

PKK İHANETLERİNİ SERGİLERKEN, HALKI KURTARMAK İÇİN EYLEME KALKIŞTIĞINI İDDİA ETMEKTEYDİ. GERÇEKTE İSE :

SENİ ÖLDÜRDÜ.
ÇOCUKLARINI ÖLDÜRDÜ.
NAMUSUNA TECAVÜZ ETTİ.
MALINI GASPETTİ.
ŞİMDİ İSE BİRBİRLERİNİ ÖLDÜRÜYORLAR.

ÇÜNKÜ DİNSİZ, İMANSIZ, İNSANLIKTAN NASİBİ OLMAYAN BU PKK'LI CANİLERİN, ŞER ORTAKLARI ERMENİ ASALA MİLİTANLARININ VE GETİRMEK İSTEDİKLERİ KOMÜNİZMİN YAPISI BUDUR.

VATANDAŞIM,

BAKIN, YÜCE İSLÂM DİNİ SİZE NE EMREDİYOR. "SİZİNLE SAVAŞANLARA KARŞI ALLAH YOLUNDA SİZDE SAVAŞIN. ALLAH TECAVÜZKÂRLARI SEVMEZ" (KUR'AN-I KERİM BAKARA SURESİ 190 NCI AYET)

VATANDAŞ,

BÖLÜCÜ ÇETE MENSUPLARI, SENİ; DİNİNDEN, ÇOCUKLARINDAN, EŞİNDEN, VATAN, BAYRAK VE AHÂK GİBİ KUTSAL DEĞERLERİNDEN KOPARMAK TİYOR.

ONLARA KARŞI SAVAŞMAK SENİN GİBİ HER MÜSLÜMANIN GÖREVİDİR.

BU GÖREVİ SAVAŞAN GÜVENLİK KUVVETLERİNE YARDIMCI OLARAK YAP.

Vatandaş!

YÜCE PEYGAMBERİMİZ (A. S.) HADİS – İ ŞERİFLERİNDE ;

"BÖLÜCÜLÜĞE SEBEP OLAN, HİZİPÇİLİK VE AYRICILIK YAPAN BİZDEN DEĞİLDİR.

BİZE SİLAH ÇEKEN BİZDEN DEĞİLDİR."

BUYURUYOR.

YANİ ; SANA, ANANA, BABANA, KARDEŞİNE, KARINA, ÇOCUĞUNA SİLAH ÇEKEN, TEHDİT EDEN, ÖLDÜREN VE IRZINA GEÇEN BÖLÜCÜ ÇETE MENSUPLARI, BİZDEN DEĞİLDİR.

NAMUSUNA, HAYSİYETİNE, VARLIĞINA GÖZ DİKMİŞ, ERMENİ UŞAĞI BÖLÜCÜ ÇETE MENSUPLARINI GÖRDÜĞÜN YERDE GÜVENLİK GÜÇLERİNE HABER VER.

AKSİ HALDE SEN DE ALLAH İNDİNDE ONLARIN İŞLEDİĞİ SUÇLARA ORTAK OLACAKSIN.

SENİ BÖLMEK İSTEYEN DİN DÜŞMANI KOMÜNİST EŞKİYAYA KARŞI MÜCADELE EDEN ASKERİNE VE POLİSİNE YARDIMCI OL.

DELIKANLI!

HEYECANLI GENÇLIK DÖNEMININ KURBA-
OLMA! SENI, AYAK TAKIMI GIBI KULLANAN,
LANDIKTAN SONRA BIR PAÇAVRA GIBI Ö-
E TERKEDEN PROFESYONEL KATILLER
IRESINDEN HESAP SOR! SANA SÖYLEDIKLE-
SANA VAAD ETTIKLERI HANGI IDEALI GER-
KLEŞTIRMIŞLERDIR? KENDILERINE SOR.

SEN YARI AÇ, YARI ÇIPLAK, DAĞ BAYIR,
LÜM KORKUSU IÇINDE DOLAŞIRKEN, ÇETE-
AŞIN ŞİMDI NEREDE GÖNÜL EĞLENDIRMEKTE?
IÇ DÜŞÜNDÜN MÜ?

AF TÜRK MILLETININ ŞANINDANDIR. BU-
U UNUTMA VE PIŞMANLIK YASASINDAN FAY-
DALANMAYA BAK.

KANDIRILMIŞ GENCIM!

İNSAN OLARAK BIRINCI GÖREVIN YAŞA-
MAK, DAHA SONRA YAŞATMAKTIR. HALBUKI
SEN, ŞUURSUZ BIR ROBOT GIBI, SANA İNSAN
DEĞERI BILE VERMEYEN BIR CANININ KUKLA-
SI DURUMUNDASIN. SUÇ IŞLIYORSUN. BÜYÜK
İHTIMALLE DE ÖLÜYORSUN. NIÇIN ÖLDÜĞÜNÜ
DÜŞÜNDÜN MÜ?

SENİ ÖLÜME GÖNDERENLER, ŞAM'DA, İS-
VEÇ'TE, ALMANYA'DA NE YAPIYORLAR DER-
SIN?

DÜŞÜN VE AKLINI BAŞINA AL!

Terör çetesi: Pkk

"PKK'yı Moskova finanse ediyor"

İsveç istihbaratının PKK için hazırladığı rapor açıklandı

'PKK'yı Moskova finanse ediyor'

Nihayet anladılar

İsveç: 'Apocular

VATANDAŞ!

PKK VE DİGER İHANET ÇETELERİNİN BU-
TÜN ÇABASI SENİ BİR PARÇASI OLDUĞUN TÜRK
MİLLETİNDEN VE İSLAM DİNİNDEN KOPARAMA-
DI. ÇÜNKÜ SEN GEÇMİŞTE DİN VE MİLLET DÜŞ-
MANLARINA KARŞI VATAN MÜDAFAASINDA
CAN VERDİN, KAN DÖKTÜN. ÇÜNKÜ SEN, TÜRK
TARİHİNİN BİR PARÇASI İDİN. BUGÜN DE PKK
ÇETELERİNİN KARŞISINA DİKİLEREK VATAN
HİZMETİNDESİN.

TEFRİKA, İHANET KAÇ İSLAM ÜLKESİNİ
PERİŞAN ETMİŞTİR BİLİYOR MUSUN?

TÜRK'E VE İSLAM'A İHANET EDEN HİÇBİR
FERD VEYA TOPLULUK PAYİDAR OLMAMIŞTIR.
UNUTMA BİRLİK DİRLİKTİR.

SENİN İÇİN CANINI VERMEKTEN ÇEKİNME-
YEN GÜVENLİK KUVVETLERİNE YARDIMCI OL-
MAN İLK GÖREVİNDİR.

VATANDAŞ!

MUKADDES KİTABIMIZ KUR'AN-I KERİM Dİ-
YOR Kİ (EL-ENFAL 46):

"ALLAH'A VE O'NUN RESULÜNE İTAAT
EDİN. BİRBİRLERİNİZLE ÇEKİŞMEYİN.
SONRA ZAFA DÜŞERSİNİZ. RÜZGARINIZ
KESİLİP GİDER."

SANA, "ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞI"N-
DAN BAHSEDEN, "ÖZGÜRLÜK"TEN BAHSE-
DEN EŞKİYA GÜRUHU, SENİN BİRLİĞİNİ VE
BÜTÜNLÜĞÜNÜ PARÇALAMAK İSTEMEKTE-
DİR. BU HAİNLERİN, BU KÜFÜR CEPHESİNİN
OYUNUNA GELME!

ÇOLUK-ÇOCUK, GENÇ-İHTİYAR, KA-
DIN-ERKEK DEMEKSİZİN HALKIMIZA KUR-
ŞUN SIKAN, ÖLDÜREN, MALI MÜLKÜ GASPE-
DEN, KADINLARIMIZIN NAMUSUNA GÖZ Dİ-
KEN BU VATAN HAİNİ EŞKİYANIN GETİRMEK
İSTEDİĞİ DÜZEN KÜFÜR DÜZENİDİR. ONLAR-
DA DİN, NAMUS, AHLAK DEĞERLERİ YOKTUR.

YALANLARINA KAPILMA. SENİN İÇİN
MÜCADELE VEREN GÜVENLİK KUVVETLERİ-
NE YARDIMCI OL!

VATANDAŞ!

MUKADDES KİTABIMIZ KUR'AN-I KERİM DİYOR Kİ (AL-İ İMRAN/105)

"SİZ KENDİLERİNE APAÇIK DELİLLER, AYETLER GELDİKTEN SONRA,
PARÇALANIP AYRILANLAR, İHTİLAFA DÜŞENLER GİBİ OLMAYIN."

BİN YILDIR KÜFÜR CEPHESİNE KARŞI İSLAM'IN LİDERLİĞİNİ YAPAN,
BU UĞURDA MİLYONLARCA EVLADINI ŞEHİD VEREN TÜRK MİLLETİ BUGÜN
EMPERYALİST DEVLETLERİN, TÜRK VE İSLAM DÜŞMANLARININ HEDEFİ
DURUMUNDADIR.

AİLENE BAK, ANANA BABANA SOR! BU TOPRAKLAR UĞRUNDA KAÇ
TANE ŞEHİD VERDİN. DÜŞÜN!

UNUTMA, BU HAİNLERİ YOK EDEN TÜRK ORDUSU, İSLAM DÜNYASININ
EN GÜÇLÜ VE EN SON ÇIKARACAĞI ORDUDUR. BUNU BİLEN TÜRK VE İSLAM
DÜŞMANLARI ARANIZA SOKTUKLARI PKK VE YANDAŞLARI GİBİ HAİNLER-
LE SİZLERİ KANDIRMAYA ÇALIŞIYORLAR.

İHANET ŞEBEKELERİNİN BU OYUNLARINA GELMEYİNİZ!

VATANDAŞ!

BİR ATALAR SÖZÜ DER Kİ: "İT BİLE SAHİBİ-
Nİ ISIRMAZ!" BALBUKİ GÖRÜYORSUNUZ Kİ
KENDİSİNE YİYECEK VEREN KADINA KURŞUN
SIKAN, KORKU İÇİNDE KENDİSİNİ SAKLAYAN
MEZRADAKİ AİLEYİ YOK EDEN BU YARATIKLA-
RA İNSAN DİYEBİLİR MİSİNİZ?

BU EŞKİYA GÜRUHUNU GÖRDÜĞÜN ZA-
MAN GÜVENLİK KUVVETLERİNE BİLDİR. BU
SENİN DİNİ, MİLLİ VE HERŞEYDEN DE ÖTE İN-
SANLIK GÖREVİNDİR.

PKK'LI!..

PKK ÇETESİ ÇÖKMEK ÜZEREDİR. ÇÜNKÜ
KARŞISINDA TÜRK DEVLETİNİN GÜCÜ VARDIR.
DİĞER YANDAN BÖLGEDE PKK'NIN YERİNİ ALA-
RAK İHANETLERİNİ SERGİLEMEK İSTEYEN Dİ-
GER KOMÜNİST ÖRGÜTLER DE PKK'YA DÜŞ-
MANDIR. HERŞEYDEN ÖNCE SENİ EYLEME GÖN-
DEREN PKK'DA SENİN BAŞ DÜŞMANINDIR. DÜ-
ŞÜN!

GÖRECEKSİN Kİ SONUN KARANLIKTIR.
SON PİŞMANLIK FAYDA VERMEZ. ANCAK;
"PİŞMANLIK YASASI", SONDAN BİR ÖNCE-
Kİ PİŞMANLIKTIR.

ONDAN FAYDALANMA FIRSATINI KAÇIR-
MA!..

PKK MENSUBU

BU ZAMANA KADAR BİRÇOK GÜNAHSIZ İNSANA ÇEŞİTLİ KÖTÜ-
LÜKLER YAPTIN. BU KÖTÜLÜKLERİ İSTEYEREK, İSTEMEYEREK
VEYA TEHDİT İLE YAPMIŞ OLABİLİRSİN.

YAPTIKLARINDAN PİŞMANLIK DUYSANDA, DUYMASANDA, ONUN-
DE ÜÇ YOL VAR:

BUNLARDAN:

BİRİ, İSVEÇ VE DANİMARKA'DA PKK'NIN KURUCU ÜYELERİNİN
ARKADAŞLARINCA ÖLDÜRÜLMESİ OLAYINDA OLDUĞU GİBİ,
SENİNDE BİRGÜN DOST BİLDİKLERİNCE ÖLDÜRÜLECEĞİN.

DİĞERİ, GÜÇ...

VATANDAŞ!

PKK'NIN AVRUPA'DA DAĞITTIĞI BİLDİRİLERE BAKINIZ. HEPSİ TÜRKÇE
VEYA BULUNDUKLARI ÜLKENİN DİLİYLE YAZILMIŞTIR. BİR YANDAN
"KÜRT" DİYEREK DOĞU VE GÜNEYDOĞU'DAKİ TÜRK AŞİRETLERİNİ BÖL-
MEYE ÇALIŞIYORLAR. DİĞER YANDAN DA DAĞITTIKLARI BİLDİRİLERDE
TÜRKÇE'DEN BAŞKA DİL KULLANMIYORLAR VE YAZMIYORLAR. BU GARİP-
LİK HERKESİN DİKKATİNİ ÇEKMİYOR MU?

ACABA GERÇEKTE "KÜRTÇE" DİYE BİR LİSAN MI YOK?

VAR DA BU BÖLÜCÜLER Mİ BİLMİYORLAR?

ALFABESİ YOK DA YAZAMIYORLAR MI?

YOKSA NE YAPTIKLARININ FARKINDA OLMADAN, ÖZBEÖZ TÜRK OLAN
SANA, ANA DİLİN TÜRKÇE İLE HİTAP ETMEK ZORUNDA KALIYORLAR?

ÇÜNKÜ GERÇEKTE, BU ÇETELER NE SENDEN NE BENDEN BİRİ DEĞİL-
DİR.

ÇÜNKÜ ONLAR, BİZDEN BİRİ DEĞİLDİR.

PKK VE DİĞER BÖLÜCÜ ÇETELER TÜRKİYE'Yİ BÖLMEK İSTEYEN ÜLKE-
LERİN AJANLARIDIRLAR. YANİ AÇIKÇA VATAN HAİNİDİRLER.

ÖYLE OLMASALARDI BİR YANDAN BAŞKA ÜLKELERDE ONLARIN DÜ-
ZENLERİ İÇİNDE YAŞAYIP, DİĞER YANDAN ONLARIN PARASINI KULLANA-
RAK SENİN EVLATLARININ DA GÖREV YAPTIĞI GÜVENLİK KUVVETLERİNE
KARŞI SİLAHLANMAZLARDI.

BU GERÇEK, "GÜNEŞİN BALÇIKLA SIVANAMAYACAĞI GERÇEĞİ"
KADAR AÇIKTIR.

VATANDAŞ!

PKK VE DİGER İHANET ÇETELERİNİN BU-
TÜN ÇABASI SENİ BİR PARÇASI OLDUĞUN TÜRK
MİLLETİNDEN VE İSLAM DİNİNDEN KOPARAMA-
DI. ÇÜNKÜ SEN GEÇMİŞTE DİN VE MİLLET DÜŞ-
MANLARINA KARŞI VATAN MÜDAFAASINDA
CAN VERDİN, KAN DÖKTÜN. ÇÜNKÜ SEN, TÜRK
TARİHİNİN BİR PARÇASI İDİN. BUGÜN DE PKK
ÇETELERİNİN KARŞISINA DİKİLEREK VATAN
HİZMETİNDESİN.

TEFRİKA, İHANET KAÇ İSLAM ÜLKESİNİ
PERİŞAN ETMİŞTİR BİLİYOR MUSUN?

TÜRK'E VE İSLAM'A İHANET EDEN HİÇBİR
FERD VEYA TOPLULUK PAYİDAR OLMAMIŞTIR.
UNUTMA BİRLİK DİRLİKTİR.

SENİN İÇİN CANINI VERMEKTEN ÇEKİNME-
YEN GÜVENLİK KUVVETLERİNE YARDIMCI OL-
MAN İLK GÖREVİNDİR.

SÖMÜRGECİ BASINDA 15 AĞUSTOS DEVRİMCİ ATILIMIMIZ VE KUKM

Mehmetçik, hainlerin yolunu kesti

MEHMETÇİK KUŞ UÇURTMUYOR

Hürriyet 8-9-1984

Kaçamayacaklar

6 koldan harekete geçen Mehmetçik, dağ-taş terorist arıyor

Komando çemberi daralıyor

- Eruh, Şırnak, Uludere, Beytüşşebap, Çukurca ve Şemdinli bölgelerinde geniş arama, tarama sürerken, Şırnak'ın kuzeydoğusundaki Ayvan yöresi kuşatıldı.
- Eruh ve Şemdinli'de biri kız 5 terorist daha yakalandı. Çok sayıda şüpheli kişi de gözaltına alındı.
- Operasyon bölgesinde denetlemelerini tamamlayan Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Ürüğ, Van'dan Ankara'ya döndü.

- Kontrol altında tutulan Türkiye-Irak ve Türkiye-İran sınırında, bir uçtan bir uca "komando ağı" kuruldu. Böylece eşkiyaların Irak ya da İran'a kaçmasına imkân kalmadı
- Güvenlik kuvvetlerinin operasyonları ... 25 kişi ...

Saldırganlar çembere alındı

Mehmetçiğin soluğu enselerinde

- Teroristlerin arasında 6-7 kız olduğu, beraberlerinde iki de doktor bulundurdukları bildirildi
- Operasyon başarıyla sürdürülürken, bazı kuşkulu kişiler gözaltına alındı

SİİRT

Dış basın olaya geniş yer verdi

ORDU, teroristleri çembere aldı

- Genelkurmay Başkanı Ürüğ, Güneydoğu Anadolu'dan Ankara'ya döndü

Ürüğ, Ankara'ya döndü

Ayrılıkçı saldırganlar Herakol ve Cilo Dağı'nda çemberde

- Dış basında, bazı Türk birliklerinin İran ve Irak sınırını aştıkları yolundaki haberler yalanlandı

DİYARBAKIR

DEVLETİMİZ GÜÇLÜDÜR ESKİYAYA PABUÇ BIRAKMAZ

1 Astsubay'la 4 erimiz şehit oldu

Bir yüzbaşı, bir asteğmen ve bir er ... edildi

Eşkıya 3 can daha aldı

- Siirt'in dağlık bölgelerindeki silahlı çatışmalarda Yüzbaşı Hakkı Akyüz, Asteğmen Atilla Çıkın ve Er Yaşar Özarış hayatını kaybetti. Teroristlerden 11'i sağ, 3'ü de ölü olarak ele geçirildiler
- Dağlık ve kırsal kesimde 7 Haziran günü 2 ayrı yerde güvenlik güçleriyle silahlı çatışmaya giren bölücü çete mensuplarından üçü ölü, biri de sağ olarak silahlarıyla birlikte ele geçti

Komando çemberi daralıyor

Hainler 3 erimizi şehit etti

2 erimiz şehit edildi

- Öldürülen çete mensuplarının üzerinde Rus yapısı silahlar ve bombalar bulundu
- Hakkari'nin Şemdinli ilçesine bağlı Umurlu köyü yakınlarında güvenlik kuvvetleriyle bölücü çete mensupları arasında çatışma çıktı
- Öte yandan Bingöl'ün Kığı ilçesinde cezaevine ateş açan 15 kadar eşkıya 2 jandarma ...

1 Astsubay ile 4 erimiz şehit oldu

Muş, Van Gölü, Van, Kulp, Bitlis, Diyarbakır, Şirvan, Siirt, Çatak, Eruh

Terör ... acı bilançosu

14 ayda 73 şehit

14 ayda 73 şehit

Mehmetçik fırtına

Şehitler ... Siirt'in Şirvan ve Eruh ilçelerinde bölücülerle girişilen çatışmada, şehit olan Yüzbaşı Hakkı Akyüz, Asteğmen Atilla Çıkın ve Er Yaşar Özarış'ın cenazeleri Siirt'te yapılan törenden sonra toprağa verilmek üzere memleketlerine gönderildi.

3 er, 5 korucu, ikisi çocuk 3 vatandaş öldürüldü

Siirt'te pusu: 11 kişi ölü

Hainler, 5 erimizi daha şehit ettiler

Yine kanpusu kurdular

Hakkari'nin Çukurca ilçesine bağlı Ardış köyündeki sınır karakolunu basan bölücü çete mensupları 9 erimizi şehit ederek kaçtılar

9 ER ŞEHİT

- Saldırıyı otomatik silahlar ve roketatarlarla gerçekleştiren teröristlerin sınırı geçerek Irak'a gittikleri sanılıyor

HAİNLER 5 erimizi daha şehit ettiler

Başkaldıran teröre karşı yeni tedbir
Evren açıkladı:
BAZI KÖYLERE SİLAH DAĞITILACAK

● Cumhurbaşkanı dün, Bitlis, Muş ve Erzurum'da yaptığı konuşmalarda, "Bize kimse yabancı ideolojiyi kabul ettiremez" dedi

● Hangi köylerde kimlere silâh verileceği ve bunların nasıl kullanılacağı hususları üzerinde inceleme yaptırdığını belirten Evren, inceleme sonuçları tamamlanınca, silâh dağıtımına başlanacağını bildirdi

KÖYLÜLERE SİLAH DAĞITILMASI

Başbakan Özal, Cumhurbaşkanı Evren tarafından gündeme getirilen bazı köylerde gönüllü korucular silâh dağıtılması meselesine ilişkin olarak da şunları söyledi: "Bu konu daha önce Millî Güvenlik Kurulu'nda da görüldü. Mevcut kanun, köy korucuları ve köy ihtiyar heyetiyle ilgili olarak ...

● Başbakan Özal silâh konusunun incelendiğini belirterek "Köy korucularına ücret de verilebilir" dedi

● Özal Arıkan'ın istifası ile ilgili bir soruyu "Bunları tekzip etmeye gerek bile duymuyorum" diye cevaplandırdı

● Başbakan ayrıca kasımdan itibaren saatlerin bir saat geri alınacağını bildirdi

24 mil...

Köy korucularına ilk maaş

○ Siirt'in Pervari ilçesinde bulunan 116 köy korucusunun maaşlarının dağıtılması dolayısıyla düzenlenen törende konuşan Vali Sağlaml Tekin, "Devlet olarak verilen sözü yerine getirmenin huzuru içindeyiz" dedi

Güneydoğu'da yuvalanan PKK militanlarına karşı Mehmetçik'in en büyük ...

VURUCU KÖYLÜLER

● Apo, Barzani ile ortak eyleme girecek

PKK'nın bahar taarruzu

● Güneydoğu'da neler oluyor?

Apo'nun Maskesi

Devlet "cesaret ödülü,, dağıtıyor

Şehit polis ailelerine 5'er milyon liralık faizsiz konut kredisi verilmesi ile ilgili uygulamaya da başlandı

ANKARA, (A.A)- Şehit polis ailelerine 5'er milyon liralık faizsiz konut kredisi verilmesine ilişkin uygulama başladı. 20 yıl vadeli kredilerin ... konut sahibi yapma amacıyla, Toplu Konut Fonu'ndan, miktarı ödemesiz, devresi ve ödeme süresi Toplu Konut ve Kamu Ortaklığı ... verilir. Bu fıkra 1 Ocak 1971 tarihinden bu yana şehit olan polis aileleri hakkında tatbik olunur."

Bölücü eşkıyaya karşı savaşan 96 köy korucusuna 17 milyon verildi

HAKKARİ (A.A)- Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde insanlık dışı eylemlerde bulunan bölücü eşkıyaya karşı ko... teşekkür etti ve şöyle dedi: ... "Bir avuç çapulcunun eylemleri bizi yıldıramaz. Türk ulusu tarihin her dö...

Evren ile Özal, eşkıya baskınlarına karşı alınacak tedbirleri görüştü

Eşkıyayı kovana ücret de ödenecek

Güneydoğu olayları
Güven bunalımı

APO'nun bahar [illegible]
HAIN PLAN

● Eşkıya köy bastı
2 şehit daha

● Akbulut, operasyon bölgesinde
"Cezalarını bulacaklar"

● Siirt'in Fındık köyünde incelemelerde bulunan İçişleri Bakanı, "Ümitsiz ve âciz saldırılar içine giren eşkıyanın belini kırdık" dedi

HABERİ 10. SAYFADA

Askerler tarafından eğitilmişlerdi

Köy korucuları APO'cu eşkıyalara karşı G-1 tüfekleriyle donatılmış ve askeri eğitimden geçirilmişlerdi. Ağaçyurdu köyünde baskına uğrayan korucular'dan 5'i hunharca öldürüldü. Fotoğraf korucuların görevlerine başladıkları gün çekilmişti...

Necati MUMAY

Bölücü çete Siirt'te köy bastı
APO'cu hainler 11 can aldı

✶ Siirt' in Eruh ilçesine bağlı Ağaçyurdu Köyünü basan gözü dönmüş katiller 3 jandarma-eri, 5 korucu, 1 sivil vatandaş ...

Eşkıyayı kovana ücret de ödenecek

ANKARA, (Tercüman)- Cumhurbaşkanı Kenan Evren'le haftalık olağan görüşmesini yaptıktan sonra gazetecilerin sorularını cevaplandıran Başbakan Turgut Özal, iki saatlik görüşme sırasında Cumhurbaşkanı'nın Doğu ve Güneydoğu Anadolu seyahati intibalarından dolayı ... düşüncelerini aldığını be...

PKK Siirt'te 6 can aldı

Akbulut, bölücülüğün önlenmesi için tedbir almanın yeterli olmadığını söyledi

"Kafalar değişmeli"

İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut

Akbulut, "Bölücü çetelerin faaliyetleri ne zaman son bulacaktır?" şeklindeki bir sorumuzu şöyle cevapladı: "Eşkıyaya dışardan gelen destek devam ettikçe ve dış güçlerin Türkiye üzerindeki emelleri devam ettikçe, buna kesin bir tarih vermek mümkün olmaz"

Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde alınan tedbirlerin yeterli olduğunu belirten İçişleri Bakanı, "Bu bölgede devletin yeni bir tedbir almasına gerek yoktur. Eşkıyayı adım adım takip ediyoruz. Zaten eşkıya eski gücünü kaybetmiştir" dedi

● İçişleri Bakanı Akbulut, Doğu'daki köylülerle dertleşti

'Eşkıyanın sonu gelecek'

● Siirt ve çevresinde incelemelerde bulunan İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, eşkıyanın ümitsizlik içinde olduğunu söyledi. Yakında hepsinin yakalanacağını açıkladı

...

PKK'ya karşı alındığı söylenen önlemler sonuçta yine yöre köylülerini etkiliyordu. Eruh'a bağlı Çeltiksuyu'ndaki kahvelere PKK tarafından bombalı pankart asıldı. Astsubay Ayhan Dindar'ın başında bulunduğu askeri birlik, pankartların köylüler tarafından indirilmesini istedi. Köylülerden Emin Kaya yaralandı. Kahveler kapatıldı, bazıları yıkıldı...

"12 Eylül'den önce daha rahattık" diye yakınıyordu Fındık muhtarı Mehmet Eksik. "Şimdi dışarı çıkamıyoruz. Bağımıza, tarlamıza gidemiyoruz." Muhtarın sözleri bölgede her an hissedilen tedirginliği ifade ediyor. Saldırının nereden geleceği bilinmediği için her an tetikte ve siperlerde olan askerlerin herkese kuşkuyla yaklaşmasının bir nedeni de, PKK militanlarının bir saldırı sonrası silahlarını gömerek köylülerin arasına katışması. Yöreyi iyi bilen biri, "Bir PKK'lıyı köylüden ayırt etmek imkânsız. Çünkü dağlardaki PKK'lı da köylü; militan kadro buralara gelmez" derken bu belirsizliğe değiniyordu. Bazen çobanlar bu belirsizliğin kurbanı bile olabiliyorlardı. Geçenlerde köy korucuları tarafından öldürülen bir gencin çoban olduğunun ortaya çıkması, köylülerin saydığı birçok örnekten biriydi.

Bölgedeki köylüler ve askerler, "PKK olayı"nın hemen sona erebileceğine inanamıyorlar. Siirt SHP Merkez İlçe Başkanı Erdal Koyuncu, "devletin katı tutumu yüzünden halkın kendilerine gelip şikâyetlerini anlatamadığını" söylerken, Siirt DSP İl Başkanı Atilla Durak, "bir gün halkın tamamıyla taleplerini ifade edemez hale gelmesi, bölgedeki son tedbirlerle köylünün kendi arasında ikilik çıkması" tehlikesini dile getiriyor.

MEHMET ŞENOL

İçişleri Bakanı, **Milliyet**'e açıkladı:

Neden gerilla savaşı

● "Doğu'da organize çeteler var" diyor İçişleri Bakanı Akbulut ve konuşmasına devam ediyor: "Bunların bazukaları var, Kalaşnikof tüfekleri var... El bombaları var... Su bidonları, dürbünleri, mataraları var... Yani tam hazırlıklı bir ekip. İşte bizim gerilla savaşı vermemizin nedeni."

● Son günlerin en tartışılan sorununu Milliyet'e anlatırken, "Doğu ve Güneydoğu Anadolu olaylarının aynı çetenin ve aynı hareket tarzının elemanları tarafından çıkartıldığını" söyleyen İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, "Bu çeteler bir tek yerden yönetiliyor" şeklinde konuştu.

● "Vaziyete hakimiz" diyen Akbulut, "Meselelerin önündeyiz. Yine de bazı üzücü olaylar oluyor. Çetenin ne zaman, nereden geldiği belli olmaz. Bunların yaptıkları yanlarına kalmayacak" dedi.

Eğitilmiş çeteler Akbulut, Doğu'daki olayların ...

ÖZEL TİMLER

İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, "Alınan tedbirlerin neler olduğu, özel timlerin görevlendirilip görevlendirilmediği" şeklindeki sorulara yanıtlarken de, "Belli tedbirler alınmıştır. Devletin emniyet güçleri vardır. Bu bir ev savaşıdır. Gerilla savaşıdır" dedi. Akbulut, şöyle devam etti:

İçişleri Bakanı'ndan Büyük gaf

MDP'li Tarımcıoğlu:

● "Olaylara karışanlar sadece teröristlerdir. Bakan gerilla savaşı diye nitelerse, yakalananlara savaş esiri muamelesi yapmak gerekir. Bunların istedikleri de bunlar"

MP'li Akın:

● "Akbulut gerilla savaşını bilmeden konuşmuş. Gerilla savaşı üç-beş kişiyle olmaz. Doğu'daki olaylar olsa olsa ayrılıkçı güçlerin son kalıntılarının hareketleridir"

● Haberi 9. Sayfada

Büyük gaf

ANKARA, (Güneş)- İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut'un "Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerimizde bir gerilla savaşı var" şeklindeki sözleri Doğulu milletvekillerinin sert tepkisi ile karşılandı. Muhalefet milletvekilleri Akbulut'un sözlerini "Vahim bir hata ve olaylara hukuki boyut kazandırabilecek bir açıklama" olarak nitelendirdiler.

Bitlis MDP Milletvekili Faik Tarımcıoğlu, Akbulut'un sözlerini tepkiyle karşılarken şöyle konuştu:

"Bu sözler vahim bir hatadır. Olaylara hukuki statü vermiş olur. Demek ki bakanın avukat olması bile bu büyük gafı önleyememiş.. Bu olaylara karışan kişiler sadece teröristlerdir. Gerilla ile alakaları yoktur. Devletin bir bakanı olayları böyle gerillalar savaşı diye nitelerse Cenevre sözleşmesine göre hareket etmek gerekir. O sözleşmenin 49'uncu maddesine göre, yakalananlara savaş esiri muamelesi yapmak icap edecektir. Bu kişilerin istedikleri de zaten budur. Tek tip elbise giyip, bir de radyo yayını yapabildiler mi işte o zaman işin şekli değişir. İçişleri Bakanı Akbulut bu hatasını hemen düzeltmesi..."

savaşı öyle üç-beş kişiyle olmaz. Orada da büyük kuvvetler vardır" dedi. Akın, gerilla savaşının, düşman işgali altındaki bölgelerde işgal kuvvetlerine karşı girişilen çete harbi olduğunu anlatarak, "Doğuda meydana gelen olaylar ise olsa olsa ayrılıkçı güçlerin son kalıntılarının hareketlerinden ibarettir ve eninde sonunda kurutulacaktır" şeklinde konuştu.

Siirt MDP Milletvekili Abdurrezzak Ceylan da İçişleri Bakanı'nın sözlerini tepki ile karşılarken yaşanan olayların gerilla savaşı haline gelmediğini, olaylara karışanların bir çete bile oluşturamayacağını bildirerek, devletin ekonomik politikalarla bu hareketleri önlemesi gerektiğini savundu.

İKTİDAR NE DİYOR?

Bingöl ANAP Milletvekili Hakkı Artukaslan ve Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerimizde meydana gelen olayların içten değil, dışarıdan kaynaklandığını ve alınan tüm tedbirlere rağmen arkasının kesilmediğini söyledi. İçişleri Bakanı Akbulut'un gerilla savaşı ile ilgili sözlerini de değerlendiren Artukaslan şöyle konuştu:

"İçişleri Bakanımız en iyisini bilir. Devletin tüm meselelerine en yakın olanlar onlar. Eğer..."

'Gerilla savaşı yoktur'

İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut, doğuda bölücü eşkiyalığa kalkışanların eylemleri için "bu bir gerilla savaşıdır" demiş. Sayın Bakan'ın kullandığı deyim, gerçeği yansıtmadığı gibi, üzücüdür de.

Olsa olsa, kır gerillası özentileri denebilecek çetecilere, boylarından da, çaplarından da çok çok büyük ve abartılmış bir statü vermiş olmaktadır. Ters yorumlara açık bir deyim kullanılmıştır.

Şöyle ki:

Teröre soyunan gençlerin önüne konulan iki kavşak vardır. Şehir gerillası ya da kır gerillası olmak... Küba'dan, Bolivya'dan esintilerle alınmış cakalı bir deyim olan **gerilla**, gençleri, terör örgütlerine çekmek için pırıltılı bir oltadır. Akbulut, **gerilla savaşı** deyimini kullanmakla istemeden de olsa kimlerin ekmeklerine yağ sürmüştür dersiniz?

"**Bu bir gerilla savaşıdır**" demek, Türkiye'de bir iç savaş olduğunun kabul edilmesidir de... Hele bu sözler, Türkiye'nin iç güvenliğinden sorumlu Bakan'a aitse, daha ciddi boyutlar kazanır. Zaten, bölücü çetecilerin arkasındaki güçler de böyle bir manzara çizmek çabasında değiller mi? İstikrarsız... bölünme sancıları içinde... iç savaş verilen kanlı topraklar... Gerçek değil, ama, varılmak istenen ve varmış gibi gösterilmek istenen manzaralar bunlar.

Türkiye, beş yıllık huzurunun, güvenliğinin, istikrarının turizm ödüllerini yeni yeni toplamaya başladı... Bugün ünlü **Times** gazetesinde yeralan bir araştırmayı sunduk, Türkiye Avrupalı zenginlerin gözde ülkesi oldu. Orta sınıf Avrupalı ve Arap turist de patlama yaptı... sahillerimizdeki turistik tesisler iki yıl süreyle dolu. Böylesine olumlu gelişmelerin bıçak gibi kesilmesi için mi "**gerilla savaşı var**" iddiası?

Gerçek bile olsa söylenmeyecek olanı, Sayın İçişleri Bakanı'nın telaffuz edebilmesi üzücüdür. Üstelik kelimelerinin çizdiği manzara 1985 Türkiyesi'ne ait değil.

Elbette Bakan iyi niyetle konuşmuştur. Be... landığı kelimelerin ağırlığını tartamadı.. b... sürç-ü lisan... Hemen düzeltmelidir..

İçişleri Bakanı Akbulut, Doğu ve Güneydoğu'daki olayların adını koydu:

'Bu gerilla savaşı'

Yıldırım Akbulut
İçişleri Bakanı

● Bakan Yıldırım Akbulut, "Akla gelen her ... bir alınmıştır. O bölgede özel tim de va... yetiştirilmiş elemanlarımızın gayretleri d... dir. Jandarma, polis ekipleri de vardır."

● "Ancak, bu bir çete işidir, eşkiya işidir, kaç işidir" diyen Akbulut, şöyle devam ... "Kâğıt üzerinde alınan tüm önlemler uyg... maya başlandı. Ama, eşkiyanın ne zama... reden geleceğini kestirmek kolay değ...

DÜŞÜNENLERİN DÜŞÜNCELERİ

'Güneydoğu Anadolu'daki olayları 12 Eylül öncesinin tedhişçilik eylemleri olarak görmeye ve tedhişçilikle mücadele metotları ile karşı koymaya imkân yoktur'

'Bu bölgede devletin toprak bütünlüğünü tehdit eden bir savaşın şartlarına uygun tedbirlere gerek vardır'

TEDHİŞ Mİ, GERİLLA SAVAŞI MI?

Dr. Mehmet Ş. ALPASLAN

1949'da Diyarbakır'da doğdu. 1971 yılında İstanbul Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. 1975 yılında Hukuk Fakültesi'nde ceza hukuku asistanı olarak göreve başladı. 1983'de "Kriminoloji ve Hukuk Açısından Tedhişçilik" konulu doktora tezi ile doktor unvanını aldı.

KUZEY İrlanda toprak... 12 Eylül öncesinde Türk toplumunun hemen her gün...

SONUÇ

GÜNEYDOĞU ANADOLU'DA UYGULANAN METOT

6 ilde çatışmaya girdiler: Siirt'in, Eruh ve Hakkâri'nin Şemdinli ilçelerinde başlayan Güneydoğu Olayları'nda bugüne kadar 4'ü subay, 5'i astsubay, 27'si er ve erbaş, 2'si polis, 38 güvenlik görevlisi şehit olurken, bölücü çete mensuplarının baskınları ve çatışmalarda, aralarında kadın ve çoc... bulunduğu 50 vatandaşımız da hayatını...

MUTKİ, ELAZIĞ, BİTLİS, PERVARİ, ŞEMDİNLİ, SİİRT, HAKKÂRİ, MİDYAT, ERUH, BOZOVA, MARDİN, ŞANLIURFA, BEYTULŞEBAP

BAŞBAKAN ÖZAL'IN BİR ÖZELLİĞİ

GÜNEŞ gazetesi Başyazarı Oktay Ekşi, Başbakan Özal hakkında bazı görüşlerini okurlarına anlatıyor:

Bizim Sayın Başbakan'ın ilginç bir huyu var. Hem demokrasiyi seviyor, onun kuralları içinde hareket ediyormuş gibi görünmeye itina ediyor, hem de demokrasinin temel ilkesi olan "açıklık"tan hiç hazzetmiyor.

Örneğin, Doğu'da ülkenin bütünlüğüne yönelik bir takım olaylar mı cereyan etti?

Hiçbir şey olmamış gibi davranmayı tercih ediyor ve mayosunu aldığı gibi bir sahil şeridinde dinlenmeye gidiyor. Soran olursa da, "Karıştırmayın o konuyu" yahut da "Zamanı gelince söyleriz" gibi cevaplarla geçiştirip idare ediyor.

Nitekim Doğu olaylarının ucu ortaya çıkalı 2 ayı aşkın zaman geçti. Bu süre içinde Sayın Başbakan ne parlamentoya bilgi vermek gereğini duydu, ne de hatta mahalelet partilerinin liderlerini çağırıp da onlara herhangi bir açıklama yaptı. Bunun yerine tuttu Afyonkarahisar'da maden suyu tesisi açmaya gitti.

Sayın Özal aslında, kendi gücünün parlamentodan kaynaklandığını, parlamentoyu yücelttiği ölçüde kendi iktidarının da anlam kazanacağını unutmamalıdır. Onun için yapması gereken ilk şey, ülkenin bütün önemli sorunlarının parlamentoya getirilmesine ve orada enine boyuna tartışılmasına fırsat yaratmaktır.

Gerek parlamento, gerek kamuoyu, Özal'ın beklediği desteği ona verebilmek için, ülkede nelerin olup bittiğini bilmek zorundadır. Daha doğrusu, Türkiye'de eğer demokratik sistem bir ölçüde olsun "var" diyebiliyorsak, bunun gerektirdiği "açık"lığı Sayın Başbakan'ın içine sindirmesi zorunludur.

Sayın Özal'dan kimse olayları abartmasını, ya da olmayan tehlikeleri var gibi göstermesini beklemiyor. Ama hepimizi yakından ilgilendiren önemli sorunları "yok" saymasın veya öyle göstermeye kalkmasını da kimsenin aklı almıyor.

Oktay EKŞİ

Sanayi ve Ticaret Bakanı Cahit Aral:

Güneydoğu olaylarının bıçak gibi kesilmesi beklenmemeli

Bakan Aral, Güneydoğu olayları konusunda, "Bu hareketlerin merkezi komşularımızda. Türkiye içinde vurkaç metodu ile çalışıyorlar. İçeriden huduta doğru sürülüyorlar. Hadisenin kökeninde, dışarıya giderek eğitilmiş ve eğitilen insanlar var.

HAKKÂRİ, (Cumhuriyet) Hakkâri'nin ilk fabrikasını hizmete açan Sanayi ve Ticaret Bakanı Cahit Aral, "Güneydoğu olayları" ve yörenin ekonomik koşulları arasında bir ilişki kurmak istemedi. Türkiye'nin bulunduğu coğrafi konumu "hassas" olarak niteleyen Bakan Aral, "Bu cins hareketler beklenmelidir. Yüzde yüz, bıçak gibi kesilmesi mümkün değildir" diye konuştu.

18 bin nüfuslu Hakkâri il merkezinin ilk fabrikasını açarken, halka TV yayını ve pancar eki... ...ren Bakan **komşularımızda. Türkiye içinde vurkaç metodu ile çalışıyorlar. İçerden hududa doğru sürülüyorlar. Hadisenin kökeninde, dışarıya giderek eğitilmiş ve eğitilen insanlar var. Bunların hareketi durmayacaktır. Belçika'daki benzeri hadiseleri gördük. Aslında biz bu filmi 5 yıl önce seyretmiştik. 2. Dünya Savaşı'ndan sonra yepyeni bir anlayış doğdu. Hitler'in 5. kol olarak anılan casusluk ağıyla değil, terörizmde savaş yöntemi çıktı. Devlet otoritesini kesinlikle ortadan kaldıracak biçimde terörizmi ...**

...lemler alındığını bildiren Bakan Aral, "**Önlemler arasında ekonomik olanlar da var mı?**" sorusu üzerine, "**Sorunun ardında yatanı anlamıyorum. Bu hassas konuda verilecek bir demeç, çok önemlidir**" diyerek, sözlerini şöyle sürdürdü:

"**Hükümet programımız, Güneydoğu ve Doğu illerini, Batı illeri düzeyine çıkarmayı hedeflemektedir. Ülkenin bir tarafı karanlıkta yaşasın, diğer tarafı her türlü imkândan yararlansın, böyle şey olmaz. Milleti homojen bir kütle haline getirmek, hem ekonomik hem de siyasi dengeyi sağlamak istiyoruz. Ama bu yörede asırların ihmali var. Sadece cumhuriyet hükümetlerinin değil, Osmanlı İmparatorluğu'nun da ihmali var.**"

TBMM'den geçerek yasalaşan ... **riş verilecek, hazır pazar yapılacaktır**" dedi.

Türkiye'deki sanayinin ...lerini çıkararak, silah y... ...ek kapasitede tesislerin ...diğini söyleyen Aral, "**... para var, genelkurmay is... de, bütün Türk firmaları olarak ihaleye çıkaracağ... nı parçayı birden fazla ürettireceğiz. Çünkü sila... yında sadece fiyatı dikka... rak bir üreticiye bağlı kalı... lazım. Söz konusu parça... ten tek kuruluş savaşta im... lirse, diğerleri de devreye ...melidir. Ama bu parça... araya getirecek, montajı ...necek kuruluş bence tek ...lı, işinde ihtisaslaşmalı... lamalıdır.**"

Şimdiye kadar İngiliz... ...kan, Alman ve İsviçreli...

"Teröre etkin önlem, halka destek ve güvence"

Güneydoğu olayları için Meclis'te 2 ana istek:

"Teröre etkin önlem, halka destek ve güvence"

ÖZAL: "Devlet, anarşistlerin kullandığı metodu kullanamaz. Serinkanlı olalım, teroristlerin reklamını yapıp ekmeklerine yağ sürmeyelim. 1415 kişi gözaltına alınmış, 696'sı serbest bırakılmıştır. İlan ediyorum: 5 yıl içinde yolsuz, susuz, elektriksiz köy kalmayacaktır."

SUNALP: "Mazide küçük kademelerde yapılmış bazı hatalı hareketler, büyük olaylara, hatta başkaldırmalara neden olmuştur. Teroristler, güvenlik kuvvetlerimizin halka ateş açacağını yaymaktadırlar. Anarşistler, halkın sempatisini kazanmaya çalışmaktadır. Halk, anarşistlerle karşı karşıya kalacağından endişe duymaktadır."

...LP: "Ortada bir yangın başlangıcı vardır. Süratle söndürülmesi gerekir. Olayın hafife alınacak yanı yoktur. ... eğitim kampları kurutulmalı ... devlete bağlılığı artırılmalı ve ..."

ANKARA, (Hürriyet) Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da ayrılıkçı teröristlerin yarattığı olaylar ve anarşi, TBMM'de lanetlendi. Muhalefet olayı "**çok ciddi**" diye değerlendirirken, "**Teröre etkin önlem, yöre halkına ise destek ve güvence**" istedi. Başbakan Turgut Özal ise "**Serinkanlı olalım**" şeklinde konuştu. Özal, "**Devletin anarşistlerin kullandığı metodu kullanması düşünülemez. Teroristlerin reklamını yapıp onların ekmeğine yağ sürmeyelim**" dedi. HP Genel Başkanı **Necdet Calp** olayların "**Çok vahim, çok önemli ve çok boyutlu**" olduğunu belirterek, teröristlerin mangalar halinde topraklarımızda dolaştığını bildirdi. MDP Lideri **Turgut Sunalp** ise, dış güçlerin ülkeyi içerden parçalamak hedefiyle hazırladıkları planı uygulamaya koyduğunu ifade ederek, hükümetin tutumunu eleştirdi. **ANAP** Grubu adına konuşan **Pertev Aşçıoğlu** ise, devletin eşkiyanın hakkından geleceğini söyledi.

ÖZAL: "10 TERORİST ÖLDÜRÜLDÜ"

Başbakan **Turgut Özal** konuşmasında, önce olayları tarih sırası ile anlattıktan sonra 10 teroristin ölü, 2'si yaralı olmak üzere çok sayıda militanın ele geçirildiğini açıkladı. **1 Ocak 1984** tarihinden bu yana anarşi ile ilgili **2 bin 227** olay çıktığını, bunlardan **1027** adedinin öldürme, **569** adedinin de gasp ve soygun olduğunu bildiren **Özal**, bu yıl içinde **51** öldürme olayının anarşistler tarafından yapıldığını söyledi. **Anarşi** ve terörün doğru teşhis edilmesini isteyen Özal, şöyle devam etti:

"**Son 15 yılda terör, dünya çapında bir strateji olarak yürütülüyor. Dünyanın çok yerinde anarşi girdabı vardır. Türkiye, hukuk devletidir. Devletin, anarşistlerin kullandığı metodu kullanması, düşünülemez.** Ülkemize karşı yurt dışında da eylemler yaratılıyor. Ne hazin ki, bazı ülkelerde bu, demokrasi **adına desteklenlyor. Biz güçlendikçe önümüze engeller çıkıyor ve çıkacaktır.** Başlangıçta masum "öğrenci" hareketleriyle başlayan olaylar, yıllar içinde istikbalimizi tehlikeye düşürmüştür. **Anarşinin iki türü var: Kır ve şehir gerillası. Ermeni terör örgütleri, taraftar toplayarak ASALA hareketini dünyaya kabul ettirmek istiyor. Anarşistlerin toparlanmasında TKP'nin de büyük rolü olmuştur. Uyuşturucu kaçakçılığında bile ASALA'nın ve bazı örgütlerin rolü vardır. Bunlar, Türkiye'nin demokrasiye geçmesinden rahatsız oluyorlar. Bölge halkını tedirgin etmek istiyorlar. Ama halk, güvenlik kuvvetlerine yardımcı oluyor. Oyuna gelmeyeceğiz. ... ve kararlılıkla meselelerin üstüne gideceğiz.**

Sınırlarımızda iki komşumuzun savaşı yüzünden otorite boşluğu olması da bunların işine yarıyor. Türkiye'den kaçan anarşistler, Lübnan ve Suriye'le Filistin kamplarında eğitim gördüler. Kürt Tugaylar ve Baader-Meinhof çeteleriyle de irtibat kurdukları biliniyor. ASALA ve Irak Kürdistan Demokratik Partisi görüşerek bu militanları, Kuzey Irak'a kaydırdılar. Bölgenin sarp olması, mağaralar bulunması ve sınıra yakın olması, eşkiyanın takibini zorlaştırıyor. Eleştirilere rağmen konunun üzerindeyiz. O bölgeye 5 defa gittim, ama terörle mücadeleyi iç politika malzemesi yapmıyoruz. Sayıları birkaç yüzü geçmeyen eşkiyayı muhatap alarak heyecan yaratılmasını da uygun bulmuyoruz. Genelkurmay Başkanı ile devamlı temastayım. Operasyonlar planlı ve takviyeli yapılıyor. Eşkiyayı bölgede tamamen tecrit etmek üzere hareket ediyoruz. O bölgeye daha önceki güçlerin üç misli kuvvet gönderdik.

1415 KİŞİ GÖZALTINA ALINDI

Bölge halkını tedirgin etmeden operasyon, hukuk kaideleri içinde yapılmaktadır. Köy muhtarlarına ve komşulara silah verme hususu inceleme safhasındadır. 1415 kişi gözaltına alınmıştır. Bunların 696'sı serbest bırakılmış, 692 kişi Sıkıyönetim Savcılığı'na, başka suçlardan aranan ve ele geçirilen 138 kişi de Cumhuriyet Savcılığı'na verilmiştir. 517 kişinin sorgusu sürmektedir. Irak ile terörle mücadelede prensip kararı alınmıştır. Dışişleri Bakanı'mızın gitmesinden sonra koordineli mücadelede mutabakat sağlanmıştır. İstihbarat ve diğer güvenlik önlemleri artırılmaktadır. Polisiye tedbirler yanında ekonomik tedbirler ile Doğu ve Güneydoğu bölgesinde huzur ve güven sağlanacaktır. İlan ediyorum, beş yıl içinde burada yolsuz, susuz ve elektriksiz köy kalmayacaktır. Basın ve yayın organlarının halkı heyecanlandıracak yayından sakınmaları gerekir. Anarşistlerin bu heyecanlar, işine gelir. Bunlar siyasi olay değil, terör olayıdır. Türkiye'nin bölünmezliği ve bütünlüğü, bazı kuruluşların görüşlerinde daha önemli ve öndedir. Hiçbir ideoloji, insan hayatından önemli olamaz."

—"İstihbarat ... sempatizanlarından, başka kaynaklardan iyi bir istihbaratınız var mı?"

—"Tabii... Özellikle son zamanlarda bu sorunuzun cevabı müsbettir. Size bu olaylarla ilgili bazı konuları konuşmamız bittikten sonra yazılmamak şartıyla anlatırım..." (Konuşmamız bittikten sonra İçişleri Bakanı Akbulut, bazı ilginç hususları anlattı...)

—"Sayın Bakan, bu operasyonu yürüten ekipler, özel yetiştirilmiş ekipler mi acaba?"

—"Orada bulunan kuvvetlerimizin çoğu özel olarak yetiştirilmiş ekiplerdir. Asker, jandarma, polis gücü ve ayrıca merkezden gönderilen özel ekipler var. Özel sorgulama, özel istihbarat ekiplerimiz de ayrıca orada... Tabii bütün ekiplerimiz orada irtibatlı olarak çalışıyor ve hepsinin topladığı her türlü bilgiye göre hareket ediliyor."

DIŞTAN YÖNETİM

—"Bunların yönetim merkezi Türkiye'de mi, yoksa dışarıda mı?"

—"Dışarıda efendim. Dışarıda hazırlanıyor... Belki de orada beyinlerini yıkayıp Türkiye'de çok daha rahat bir ortam bulacaklarına inandırarak buraya gönderiyorlar. Ancak memnuniyetle görüyoruz ki burada aradıklarını bulamıyorlar. Mesela geçen gün Urfa'da olan hadisede vatandaşlarımızın bu çete...

GECE OPERASYONU ... (Fotoğraf: Mustafa Bozdemir-HAKKÂRİ)

GÜNDÜZ OPERASYONU Mehmetçik, ... (Fotoğraf: Mustafa BOZDEMİR)

...şçe tertiplenen bir pusu daha

8 ERİMİZ ŞEHİT EDİLDİ

● İçişleri Bakanı Akbulut, "Her türlü önlem alındı" dedi

"Doğu'da işin sonuna geldik"

ANKARA, ANKA
İÇİŞLERİ Bakanı Yıldırım Akbulut, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde meydana gelen çatışmaları değerlendi...

● Bakan Yıldırım Akbulut, "Akla gelen her te... alınmıştır. O bölgede özel tim de vardır, ye... tirilmiş elemanlarımızın gayretleri de va... Jandarma, polis ekipleri de vardır" dedi

maalesef üzüntüyle belirtmek ... varsa hepsi alınmıştır. O böl-

● Teror olaylarının 9 aylık bilançosu

Güneydoğu'da 88 KURBAN

GÜNÜN YAZISI — Oktay EKŞİ

Son çırpınış

YİNE o acı haber: Bölücü çete mensupları bir jandarma birliğimizi pusuya düşürdü ve 4 erimizi şehit etti, 7'sini de ağır yaraladı.

Ve ardından bildiğimiz terane:

İçişleri Bakanı Sayın Yıldırım Akbulut, kaymakamlık binası önünde halka hitaben yaptığı konuşmada şöyle dedi:

"Hainlerin gaddarca hareketleri, son çırpınışta olduklarını gösteriyor... Şehit düşen erlerin ailelerine ve Türk milletine başsağlığı, yaralılara da acil şifalar diliyorum. Hain saldırılar mutlaka son bulacaktır. Hainlerin kısa sürede cezalandırılacaklarına hiç kimsenin şüphesi olmasın... Hepimizin, Türk milletinin başı sağ olsun."

Gerçi sizin hafızanızda da bu tür sözlerin izi vardır. Ama izin verirseniz bir hatırlatma yapalım:

İçişleri Bakanı Sayın **Yıldırım Akbulut,** 17 Ekim 1985 tarihinde Meclis'te yaptığı bir açıklamada 1984 Ağustos'undan o tarihe kadar Güneydoğu'da 132 silahlı olay meydana geldiğini, 59 güvenlik görevlisinin bu sırada şehit düştüğünü, 74 sivil vatandaşın öldüğünü, buna karşılık 108'i ölü olmak üzere, 550 militanın ele geçirildiğini bildirmiş, **"Halen yörede 650, komşu ülkelerdeki** (İran ve Irak) **kamplarda 400 dolayında militanın bulunduğunu tahmin ettiklerini"** söylemiş, alınan önlemlerle bu olayların üstesinden gelineceğini bildirmişti. (18 Ekim 1985, Milliyet)

Aynı yılın ekim ayında Hakkâri'nin **Çukurca** İlçesi'nde **9 erimizin pusuya düşürülüp şehit edilmesi** üzerine Sayın **Akbulut** olay yerine gitmiş ve kamuoyuna şunları söylemişti:

"Olay hepimizi üzmüştür. Üzülmemek mümkün değildir. Eşkıya son çırpınışlar içindedir. Devletimiz güçlüdür... Bir sonuç almaları mümkün değildir. Eşkıya elbette ki hezimete uğrayacaktır. Bunda şüphe yoktur.

Bunlar üzücü olaylardır. Münferit olaylardır. Devlet her türlü tedbiri almıştır. Ama eşkıyanın hudutları geçip nerde, kimi basacağı belli değildir. Onun için bu sonuçlar oluyor. Yalnız endişeye mahal hiçbir durum yoktur. Türk devleti güçlüdür. Emniyet kuvvetlerimiz güçlüdür. Eşkıyaya pabuç bırakacak hal de yoktur." (28 Ekim 1985, Tercüman)

Sayın Bakan'ın, mantığı bu kadar güçlü (!), bu kadar muhtevalı (!) ve Türkiye Cumhuriyeti'nin İçişleri Bakanı sıfatını taşıyan bir kişiye bu kadar yakışan sözlerinden sonra belki siz tatmin olmuş ve **"Demek ki eşkıyanın sonu gelmiş"** diye düşünmüşsünüzdür, ama biz yine de bazı okuyucularımızın daha şüpheci olabileceğini dikkate alarak Sayın Bakan'ı dinlemeye devam edelim:

"12 Eylül harekâtı ile Türkiye'deki yıkıcı ve bölücü terör örgütleri... müessiriyetini kaybetmişlerdir... Bu işler tamamen kapanmıştır... dememiz mümkün değildir. Ama bir gerçek var ki, bunların faaliyetleri geçmişe nazaran azalmıştır." (9 Ocak 1986, Tercüman)

Bir başka örnek daha:

"Olayların mahalline kadar gittim... Bu sonu olmayan bir maceradır, intihardır. Türk devleti her zaman güçlüdür... Bunlar eskiye oranla azalan hadiselerdir." (27 Mart 1986, Hürriyet)

Türk devletinin güçlü olduğunu hepimiz biliyoruz. Bu hainlerle baş edeceğinden de kuşkumuz yok. Ama **bu bakanla mı,** işte ondan hiç emin değiliz.

Bir de doğrusu, eşkıyanın mı yoksa koltuğundan ayrılmamak için Sayın Bakan'ın mı **"son çırpınışı"** söz konusu, onu tayin edemiyoruz.

Özal, havaalanında basın toplantısı yaptı

"Eşkıya kaçacak delik arıyor"

● Başbakan, Güneydoğu olayları ile ilgili bir soruya, "400-500 çapulcu birer birer yakalanıyor, vurulan vuruluyor. İşte, sonları budur" cevabını verdi.

ANKARA (Hürriyet) - Başbakan Turgut Özal, Doğu'daki olayları değerlendirerek **"Bunlar birkaç tane çapulcu, eşkıyanın işidir. Yakalanan yakalanıyor, vurulan vuruluyor. İşte sonu budur."** dedi. Özal, Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu Tasarısı hakkında da **"Korkacak bir şey olmadığını, polis devletine gidilmediğini, bu tür iddiaların hikâye olduğunu"** söyledi. [illegible]

SORU: Doğu'da gerilla savaşı mı var?

ÖZAL: **Birtakım adamlar çıkmışlar, gösteri yapmaya kalkmışlar, hepsinin sayısı ya 500'dür, ya da 400'dür. Yarısı ya-** [illegible]

ÖZAL: **Bu "1980'den beri konuşulan kanundur. O devre çıkması lazımdı. Sıkıyönetimin de kaldırıldığına göre polis güçlendirilmelidir. Teçhizat, eğitim ve uzman gibi. Parlamento'da bazen 'Hükümete o yetkiyi vermeyelim. Yanlış kullanılır.' diyorlar. O zaman hükümeti seçmeyin. Korkacak hiçbir şey de yok.** [illegible]

SORU: Memur maaş katsayısını yükseltiyor musunuz?

ÖZAL: Vaktimiz var. Ona ba- [illegible]

Güneydoğu'da eşkıya kaçacak delik arıyor

● Başbakan Özal bu olayları başından beri büyütmediklerini belirterek, "Hepsinin sayısı ya 400, ya da 500 dür. Yarısı yakalanmış, yarısı temizlenmiş. İş sonuna gelmiştir" dedi.

Kalıntılar da temizleniyor Güneydoğu Anadolu bölgesinde artık huzur var. Bölgede sürdürülen Uçar Birlik Operasyonu ile son kalıntılar da temizlenirken, durumlarından şüphelenilen bazı kişiler de kimlik belirlemesi yapıldıktan sonra haklarında tutuklama kararı yoksa serbest bırakılmakta...(TUNCA BENGİN—ÇUKURCA)

Güneydoğu'ya huzur geldi

Son hainler temizleniyor

● 70 gün önce başlatılan operasyonlar sonucu, yurttaşlar günlük yaşantılarına döndü. Beyrut'tan kaçak altın getiren bir terörist ile ona yataklık eden yengesi yakalandı

Haberi 6. Sayfada

AKBULUT, TERCÜMAN'A AÇIKLADI:

Sınırlarımız fizikî engellerle donatılıyor

PKK'nın sonu hüsran olacaktır

AKBULUT:

● Eşkıyanın dağlık araziden yararlanarak kolayca içeri sızabildiğini belirten Bakan "PKK can çekişiyor" dedi

Mesut IŞIK

ANKARA (Tercüman) İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut Güneydoğu Anadolu'da meydana gelen olaylar [illegible] "Hiç kimsenin şüphesi yoktur ki, PKK'nın sonu hüsran olacaktır." dedi. [illegible]

meydana gelen olaylar ilk defa vuku bulmuş olaylar değildir. Belki bugün görünüşü ve şekli değişiktir. [illegible] **Sahnede ise PKK var. Ancak, bunların hayallerinin tahakkuk etmesi mümkün değildir"** şeklinde konuştu. [illegible]

Eşkıya zaman zaman sınırlarımızdan içeriye girerek hazır etmediğimiz olayları meydana getirmektedir. [illegible]

SONLARI HÜSRAN OLACAK

[illegible] **PKK can çekişiyor, hüsran olacaktır."**

GÜNÜN YAZISI — Oktay EKSİ

Gecikmeden...

GAZETECİ [illegible] Turgut Özal [illegible] Evren [illegible] İstanbul [illegible] "Son zamanlarda gericilik ve bölücülük yapan illegal örgütlerin, çeşitli görünümler altında faaliyetlerini artırdıklarını görmekteyiz. Bu durum yakından izleniyor" şeklindeki [illegible] "İrtica konusunu nasıl değerlendiriyorsunuz?" [illegible] "tarikatçılığın" [illegible] "Humeyni devrimciliğinin" [illegible] "önemsiz birkaç olay" [illegible] "Bu da nereden çıktı?" [illegible]

5 şehit verdik

● Bitlis'in Mutki ilçesinde bölücü çete mensupları ile çıkan çatışmada jandarma astsubayları Volkan Yanık ve Mehmet Kalender ile onbaşılar Adnan Satılmış, Mehmet Çakıcı ve er Bayram Özden şehit oldu. Bölücü şakilerden 3'ü ölü, ikisi de sağ olarak ele geçirildi

● Eruh ve Siirt'te 9 kadınla çocuğu öldüren halk düşmanı 17 caniden [illegible] de bir [illegible] güvenlik güçlerince yakalandı. Caniler bir erimizi de şehit etmişler. Tünekpınar köyü muhtarını öldürmüşlerdi

Haberi 7. Sayfada

EŞKIYANIN KANLI TUZAĞI

Hakkari'nin Uludere ilçesi yakınlarında sınır birliğimiz pusuya düşürüldü

1 BİNBAŞI 11 ER ŞEHİT

10 kadar er de yaralandı, 1 terörist öldürüldü

● ABD'den vatandaşlarına uyarı:

"Doğu Anadolu'ya gitme"

• Turan YAVUZ WASHINGTON

● Türkiye'nin Doğu bölgelerini ziyaret etmek isteyen Amerikalı turistler için yayımlanan seyahat uyarısında bu bölgeye gidildiği takdirde Türk güvenlik yetkililerine bilgi verilmesi isteniyor

[illegible]

Güneydoğu'da eşkiya avı

Gece operasyonu

Hainlerin, son aylardaki en kanlı saldırısından sonra, bölgede gece operasyonu düzenlendi. Irak sınır boyundaki operasyonlarda, bazı kişilerin gözaltına alındığı bildirildi.

Mehmetçik engel tanımıyor

Dağ taş demeden bölücüleri arayan mehmetçik, kızgın güneş altında, sarp kayaları aşarak operasyonu sürdürüyor. Operasyonlarda, bölgeyi iyi tanıyan özel eğitim görmüş timler görev yapıyor. (Fotoğraflar: Fuat KOZLUKLU)

ABD'den uyarı

Dışişleri Bakan[illegible]istik gezi yapa[illegible] vatandaşla[illegible] çekti:

● Türkiye'nin Doğu bölgeleri [illegible] turistler için yayımlanan seyahat uy[illegible] gidildiği tak[illegible]dirde için Türk güvenlik y[illegible] yapılması isteniyor

SABAH diyor ki

Güney Doğu'da savaş!

Bölücü eşkıya Hakkâri'de pusuya düşürdüğü 12 askerimizi şehit etti.

Katillere nefret duyuyoruz. Kaybettiğimiz vatan evlâtları nedeniyle yüreğimiz yanıyor. Ama bu kadarı yetmez.

Güney Doğu Anadolu'da bir savaş yapılıyor. Zor bir savaştır. Düşman açıkta değildir.

Ölüm hangi tepenin ardında, hangi ağacın altında, hangi köprüde pusuya yatmış; kimse bilmiyor.

Burada görev yapan güvenlik mensuplarının hakkını kolay ödeyemeyiz. Ülkenin öteki bölgelerinde yaşayan insanlar, onları hiç hatırından çıkarmamalıdır.

Her an kalleşçe bir tuzağa düşme riski taşıyan bu evlâtlarımızı düşünürsek, aşırılıklarımızı frenlemeyi belki başarırız.

Aynı bölgedeki vatandaşların zorluğuna hak vermek ve saygı göstermek de, orada görev yapan güvenlik mensuplarına düşüyor.

Kimin dost, kimin düşman olduğu kolayca belli olmayan bir can pazarında insan istemeden haksızlık yapabilir. Kötü muamele yapabilir. Ama unutmamalı ki bölücü haydutların da istediği budur.

Onlar da istiyorlar ki, devletine bağlı insanlar kendi askeri, jandarması tarafından itilsin, kakılsın, eziyet görsün.

Türk Milleti büyük millettir. Üç beş eşkıya onu bölemez, bütünlüğüne zarar veremez.

Zararı verirse, bu eşkıyayı gözümüzde fazla büyüterek ancak biz kendimize veririz. Bu yanlışı yapmaktan sakınmalıyız.

Hiç bir ölümlü, eşkıya tehdidine rağmen birlikte hedef olan vatandaşa devletin şefkat göstermesini önleyememelidir.

● Irak ve İran sınır çizgimize karayolu ağı döşenecek

Güneydoğu'da huzur geri geldi

Sav: "Gelen bilgilere göre olaylar vahim"

2 astsubay ile 3 erimiz şehit edildi

BİTLİS'in **Mutki** ilçesine bağlı **Geyikpınar** Köyü'nde bölücü çete mensupları ile çıkan silahlı çatışmalarda jandarma astsubaylar **Volkan Yanık** ve **Mehmet Kalender** ile onbaşılar **Adnan Satılmış** ve **Mehmet Çakıcı**, er **Bayram Özden** şehit oldu.

Bölücü şakilerden üçü ölü, ikisi ise sağ olarak ele geçirildi.

Siirt'in Pervari ilçesine bağlı **Sağırlı Köyü**'nde bir vatandaşın 3 cani tarafından öldürülmesi üzerine harekete geçen güvenlik kuvvetleri [illegible] **kır, Hakkâri, Mardin, Siirt, Şanlıurfa, Van İlleri Sıkıyönetim Komutanlığı Basın ve Halkla İlişkiler Şubesi**'nden yapılan açıklamaya göre, güvenlik güçleri önce bir şakiyi silahı ile ele geçirdi. Sorgulama sonucu şakinin silahlı bir birimin sorumlusu olduğu, **15 Ağustos 1984** günü **Eruh** baskınının, **8 Kasım 1984**'te **Siirt**'in **Fındık Bucağı Karageçit Köyü**'nde 9 kadın ve çocuğun öldürülmesi olayının, **28 Kasım 1984** günü **Eruh**'un **Payamlı Köyü**'nde jandarma eri **Nizamettin Ye-** [illegible]

Eşkıya yine kalleşçe vurdu

KÜRT SORUNU AVRUPA'DA GİDEREK YAYGINLAŞIYOR...

ORTADOĞU'da dört ülkeye dağılmış durumda yaşayan ve kendilerini **"Kürt"** olarak görenler, Batı Avrupa'da mücadele veriyorlar. Son 4-5 yıldır da, epey mesafe almaya başladıkları artık çok açık biçimde görülüyor.

İsveç'te kendi dillerinde yayın, eğitim olanağını kabul ettirdikten sonra, şimdi de Almanya'yı sıkıştırıyorlar. İleri sürdükleri en önemli nokta da **"Kendilerinin Türkler, İspanyol ve İtalyanlar'dan sonra en geniş yabancı grubu oluşturduklarını"** belirterek, diğerlerine ne yapılıyorsa aynını istemeleri. İşte bu çerçeve içinde, Kürtçe TV yayını, radyo yayını, mahkemelerde Kürtçe tercüman, okullarda eğitim vs....

Almanya'da sosyal demokrat uğraşı için namuslu uğraşı veren bir dostumuzun geçenlerde anlattıkları, olayın nerelere kadar vardığının adeta simgesiydi:

"Artık bir toplantı yok ki, Kürt gruplar temsil edilmesin, konuşmasın, isteklerde bulunmasınlar. Karşı çıkmaya dahi korkuyor insan ve bu durum özellikle son zamanlarda giderek artıyor" diyen bu dostumuz, Alman Sosyal Demokrat Parti, Yeşiller, hatta Liberaller'in dahi bir Kürt politikası oluşturduklarını ve giderek daha açık destek vermeye hazırlandıklarına işaret ediyor ve **"Bizi dahi susturuyorlar"** diyordu...

* * *

AYNI durum uluslararası kuruluşlar için de geçerli. Bu forumlarda da Kürt sorunuyla ilişkin karar tasarıları, toplantılar, gösteriler son üç yıl içinde, eskiye oranla tam yüzde yüzelli arttı.

Avrupa Konseyi, Avrupa Parlamentosu gibi uluslararası forumlarda **"Türkiye"** daha moda bir konu olduğu için, Türkiye ile ilgili hangi karar çıksa veya bir soru sorulması söz konusu olsa, hemen Kürt konusu da ekleniveriyor. İran, Irak veya Suriye bu kuruluşların gündemlerinde fazla görülen ülkeler olmadıklarından dolayı, Kürt konusuyla ilgili ortaya pek çıkarılmıyorlar. Sorun hemen Türkiye'ye bağlanıyor.

Hele Kürt gruplardan önemli bir bölümünün bu kuruluşlara eskiden olduğunun aksine Komünist Parti veya kuruluşlarla birlikte girmek yerine kendi başlarına görünmeleri, basın toplantıları veya gösteriler düzenlemeleri, özetle taktik değiştirmeleri de lehlerinde sonuçlar verir oldu. Eskiden, komünizm korkusundan dolayı, Kürt sorununa pek yakınlaşmak istemeyen liberaller ve muhafazakârlardan bazıları, şimdi oylarını değiştirip lehlerinde kullanır oldular. Böylece destek tabanları giderek genişliyor. Bu durumun önümüzdeki yıllarda daha fazla artacağı da şimdiden açıkça görülüyor.

* * *

ORTADOĞU'da Kürt sorununu destekleyenler çok net şekilde ortada. Kimse de saklamıyor. Başta Türkiye Komünist Partisi olmak üzere, tüm komünist partiler, sosyalist parti ve gruplardan önemli bir bölümü, sendikalar...

Kürtler, hem Doğu, hem de Batı'dan destek alıyor. Batılı ülke ve kuruluşlar **"Eğer biz bir şey yapmazsak sahayı boş bırakmış oluruz. O zaman da karşı taraf Kürt akıma tam anlamıyla hâkim olur"** diyerek, tehlikelerini göre göre desteklerini sürdürüyorlar. Aynı gerekçeyi Doğu veya komünist destek de söylüyor ve Batı yanlısı bir Kürt hareket olmaması için, kollarını açtıklarını belirtiyorlar. Resmi gerekçeler ise **"İnsan hakları-ezilmiş halkın haklarının savunulması"** olmasına rağmen, gerçekte her iki taraf da, ilerde Ortadoğu'daki bir olasılık karşısında şimdiden sağlam bir pozisyon tutmaya çalışıyor.

Avrupalı kuruluşlar ve ülkelerde Türkiye bulunduğundan dolayı, olay başka ülkeleri de ilgilendirmesine rağmen, tek muhatap durumuna düşüyor. İddialar karşısında Türk temsilcilerin savunma teması da bir tek cümle:

"Bizde Kürt yok."

HİZMETE ÖZEL

KÜRTÇÜLÜK – BÖLÜCÜLÜK

Nitekim; ATATÜRK; "T.C.ni kuran TÜRK Halkına TÜRK Milleti' denir, demiş ve,

"DİYARBAKIR'lı, VAN'lı, ERZURUM'lu ve TRAKYA'lı HEP BİR IRKIN EVLATLARI ve AYNI CEVHERİN DAMARLARIDIRLAR." diye belirtmişlerdir. (ATATÜRK DİYARBAKIR'da 1923 Sh.4)

Ülkemizde her alanda bölücülük yapılmaktadır. Ancak bunlardan en etkili olanı, KÜRTÇÜLÜK alanında yapılan bölücülüktür. Acaba gerçekten Kürt diye ayrı bir Irk var mıdır? KÜRT sözü nereden gelmektedir?

Bu gün hâlâ Anadolunun bir çok yerinde ve Azerbeycanda fırtına ve rüzgarın sürükleyip getirdiği ve çukur yerlere doldurduğu sıkışmış kar Kurtuk–Kürtük veya Kürtün denmektedir.

Yüksek yaylalarda ve karlı bölgelerde yaşıyan TÜRK'lere Kürdak'lar denmiştir.

Kürt–Türk olmakla beraber, Kürt adı yıkıcı akımlar tarafından istismar edildiğinden Genelkurmay Başkanlığının kayıtlarına bağlı kalınarak Kürt sözü yerine "DOĞULU TÜRKMENLER" tabiri kullanılacaktır.

Kürtçe, ayrı bir dil değildir, sadece mahalli bir lehçedir. Alfabesi yoktur, dil kuralları yoktur. Bir konuşma lisanının dil olabilmesi için dilbilgisi kuralları, cümle kuralları olmalıdır.

● Aleyhimizde "Balfe Raporu" kabul edildi

AET'de yine çarpıldık

• M.Ali BİRAND— STRASBOURG'tan bildiriyor

● Karara göre, Türkiye-AET Karma Parlamento Komisyonu kurulmayacak, ilişkiler askıda tutulacak

● Karar, 118'e karşı 159 oyla kabul edildi. Oylamada 9 kişi çekimser kaldı

AET Parlamentosu dün yaklaşık iki saatlik, son derece sert tartışmaların yapıldığı oylama ile **Balfe Raporu**'nu kabul etti ve Türkiye ile AET ilişkilerinin askıda tutulmasını kararlaştırdı. Alman Muhafazakâr parlamenter **Kiepch**'ın verdiği ve Türkiye ile ilişkilerin çok daha düşük bir düzeyde sürdürülmesini öneren değişiklik tasarısı dahi reddedildi.

AET Parlamentosu Genel Kurulu'nda bir gece önce tartışmaları yapılan ve değişiklik önergeleriyle birlikte **Balfe** Rapor ve karar tasarısının oylaması, sol ve sağ kanatlar arasında büyük tartışma ve karşılıklı suçlamalar arasında yapıldı. Sosyalist grubun, **Balfe Raporu**'nda hiçbir değişikliği kabul etmediği ve Türkiye lehinde verilen 31 değişiklik önergesinin reddedildiği, sadece üç kelimede değişiklik kabul edildiği oylamaya, 434 kişilik parlamentodan 286 kişi katıldı. 159'unun lehte, 118'inin aleyhte ve 9 kişinin de çekimser oy kullandığı oylamada, dikkati çeken iki gelişmeden biri, AET Parlamentosu'ndaki Ermeni raportörü **Vandemeulebroucke**'nin verdiği ve **"Türk Hükümeti'nin Kürt varlığını kabul etmemesi ve Kürt dili ve eğitimini engellemesinin kınanmasını"** istediği önergesinin, Sosyalist Grup'tan önemli bir bölümünün de katılmasıyla reddedilmesiydi. Diğeri ise, Türkiye-AET karma parlamento heyetinin Avrupa kanadının askıda tutulmasına karşılık, Türkiye ile AET Parlamentosu arasında, topluluğun üçüncü ülkelerle yaptığı gibi, ayrı bir delegasyon oluşturulup diyaloğun sürdürülmesini isteyen önergesiydi. Li-

Barış Derneği, DİSK ve **Aydınlar** davalarının hâlâ bitirilememesi, sansür uygulamalarına hâlâ rastlanması, **"Kürt azınlığın haklarının"** çiğnenmesine tepki gösteriliyor. Yerel seçimlere tüm partilerin katılmasına rağmen, hâlâ politikacı, siyasi görüş, seçme, seçilme haklarına getirilen kısıtlamaların sürdürüldüğünü belirten karar, Türkiye'de Batı Avrupa düzeyinde bir çoğulcu demokrasi kurulamadığına dikkat çekiyor. Bütün noktaların düzeltilmesini, ayrıca da sendika ve düşünce özgürlüklerine konulan kısıtlamaların kaldırılmasını, her Türk vatandaşının Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'na kişisel başvuru hakkının tanınmasını isteyen karar, bütün bu koşullar yerine getirilene kadar da, Türkiye-AET Karma Par-

Özal: "Kürtler de Türkiye'nin efendisidir"

● "Nesiller boyunca hiçbir zaman Türk-Kürt ayırımı yapılmadı" diyen Başbakan, "Marksistler onların konuştuğu lehçeyi bahane ederek otonomi yönünde onları kışkırtıyorlar. Ancak bunu yapanlar çok küçük bir azınlıktır. Kürtler Türkiye'de azınlık değildir. Onlar da tüm Türk halkı gibi Türkiye'nin efendisidir" diye ekledi.

Özal: **Bu durumu biz Osmanlı İmparatorluğu'ndan** miras aldık. Nesiller boyunca hiçbir zaman Türk-Kürt ayırımı yapılmadı. Bugün de Türkiye'de hiçbir ayırım yapılmamaktadır. Ben güneyden geliyorum, Bakanlar Kurulu'nun yarısı da Anadoluludur. Bunlara "Kürt" mü diyeceğiz? Hayır. Ancak Marksistler, onların konuştuğu lehçeyi bahane ederek otonomi yönünde onları kışkırtıyorlar. Ancak bunu yapanlar çok küçük bir azınlıktır. Sorun yaratanlar Türk halkının çoğunluğu tarafından destek görmemektedir. Kürtler, Türkiye'de azınlık değildir. Tüm Türk halkı gibi Kürtler de Türkiye'nin efendisidirler.

Dışişleri üzgün

Irak, anlaşmayı tek taraflı açıkladı

12 EYLÜLE DOĞRU KOŞAR ADIM

Kasım 1979 Nisan 1980

'APOCULAR'ın esas maksadının Türkiye Cumhuriyeti Devletini parçalama ve Doguda bir komünist devleti kurma olduğu açıktır.

Bu maksatla 'APOCULAR';

a) Bölgedeki halkı sindirme ve yeni yeni 'kurtarılmış bölgeler' meydana getirme,
b) Bölge halkından haraç alma,
c) Bölge 'halk mahkemeleri' namı altında mahkemeler kurarak, vatandaşları yargılama gibi faaliyetlerde bulunmaktadırlar.

'APOCULAR'ın, bugün hükümete dahil bir bakandan dahi haraç aldıkları ifade olunmaktadır.

Bu hareketler karşısında devletin gücü âtıldır.

Hilvan'da aylardır cereyan eden olaylar, bunu göstermektedir.

En son olarak Temmuz sonunda meydana gelen baskın olayında ölen, çete başının cenazesinde, silahlı kişiler bulunmuş, devlet daireleri ve dukkanlar zorla kapattırılmış, bunlara kimse bir şey dememiş, böylece devlete ve kanunlara meydan okunmuştur.

Hükümetin durumu, aldığı ya da alacağı kararlar irdelenirken, o güne dek yalnızca kulislerde konuşulan bir konu, artık açığa çıkıyordu: Kürt sorunu.

APO'cuların, kurdukları siyasal bir partiyle (PKK), güneydoğu ve doğuda bağımsız bir Kürt devleti yaratabilmek için eyleme geçtikleri artık yazılıyordu.

Bu siyasal tartışma, hiç değilse bir gerçeğin üzerine gidilmesinde yararlı olmuştu. Artık hükümetin, muhalefetin ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin dikkati bu bölgeye çevrilmişti. Elbette TSK, bu konuda öteden beri duyarlıydı, olayları özenle izliyordu. Fakat, oluşmalar karşısında hükümetin ne yaptığı, ya da ne yapacağı söz konusuydu.

Şemdinli'de Agustos 1984'te subaylar, erler baskına uğramış, şehit edilmişti. Bir dağın sırtına kurulan Şemdinli'ye tepelerden gece gelen çeteciler, jandarma karakolunu basmışlar, halkı kahvelerde toplayıp diledikleri sloganları atmışlardı.

Van'daki jandarma birlikleri helikopterlere atlayıp Şemdinli'ye gelebilirdi. Tabii, telefon hatları çeteciler tarafından kesilmezse... Tabii, kaymakamın, jandarma birliklerinin elinde merkezle doğrudan ilişki kurabilecek özel telsiz aygıtları olursa!..

Bir gün sonra, Muş'ta Cumhurbaşkanının Şemdinli'den ayrılmasından yarım saat sonra, kente 20 - 25 kilometre ötede bir yol ayrımında bir subayla erlerin öldürüldüğünü öğrendik. İçimize korku düştü. Şemdinli'ye bu denli yaklaşan çetecilerin, Cumhurbaşkanı konuşurken silahlı eyleme girişmeleri olasılığı içimizi ürpertti.

Helikopter pilotlarına duyarlı olduğu bilinen bu araçların «vurulması» olasılığındaki şans yüzdesini sorduğumda, «Bir helikopter kalktıktan ve 30 metre yükseldikten sonra herhangi bir noktasına yiyeceği kurşunla düşebilir» dediler.

Cumhurbaşkanının helikopterine böyle bir saldırı gözlerimin önüne geldi, Türkiye'nin bütünlüğünü, birliğini simgeleyen devlet başkanı helikopterinin yaralı bir kuş gibi «Doğunun» yüksek tepelerine, dağlarına çakılması olasılığı düşünülemezdi bile.

Eruh'ta bir ağacın altında Cumhurbaşkanının konuşmasını izleyen binbaşıdan, çete saldırısını dinliyordum. Modern jandarma binasının hemen altına düşen camiden roketlerle ateş etmişlerdi. Megafonlarla erlere değil, subaylara karşı eyleme geçtiklerini bildiriyorlardı. Binbaşı,

«Buradaki savaş, bir 'subay savası'...» dedi.

Doğudan dönerken uçakta, Cumhurbaşkanı bölgenin doğasından kaynaklanan zorlukları anlattıktan sonra, «Artık kış geliyor, eşkıya hareketleri durur, sonra temizlenir...» diyordu.

1984 Ekimiydi.

1985 yazında, hatta sonbaharında doğudaki eylemler, silahlı savaşımlar sürüyordu hâlâ.

Doğrusu, doğudaki çete eylemlerinden ötürü «devletin başı ağrıyordu...»

Kışkırtıcılıktan ve tansiyon yükseltici davranışlardan kaçınılmasını isteyen Evren, "Biri gelir, bakarsın gitmez" dedi

"Kürtler Türk'tür, ama kışkırtıyorlar"

İç politika

● Basının görevi tansiyonu aşağı çekmektir. Ama, iş baştan başlıyor, halk bölünüyor. Kahvesini bile ayırıyor. Sonunda, ordudan medet umuluyor. Bu noktaya gelinmeyi hep beraber önleyelim.

Bölücülük

● Irak'tan gelmişler, vurmuşlar. 12 Eylül olsaydı, üstlerine yürür, karargâhlarını yerle bir ederdim. 1983'te de oldu. Irak'a haber verdik, üç kilometre içeri girip, operasyon yaptık.

2 Köy korucularının seçiminde yanlışlıklar yapılıyor. Vatandaşın köy korucuları ile muhbirlere bu işin bir yarış halini almasından dolayı güvenleri kalmamış. Kan davası, aşiretler arasında cinayetler işlenmesine yol açıyor. Cinayeti işleyen tarafa mensup kişilerden köy korcusu seçildiğinde, devlet gücünü arkasına alan bu korucular, bazen "Biz anarşist zannettik" diyerek, hasımlarını öldürmektedir. Öldürülecek her eşkıya başına 2,5 milyon lira verileceği söylentisi de haksız ölümlere yol açıyor.

"Bölgede genel manzara, dehşet ve korkudan ibaret"

SHP'nin "Doğu" raporu

MİLLETVEKİLLERİ BÖLGE HALKIYLA BERABER SHP'li milletvekilleri Fikri Sağlar, İbrahim Taşdemir, Verihi Ataklı, Kenan Nehrozoğlu, Kadir Narin ve Sait Erol, Güneydoğu Anadolu'da incelemeler yapmış ve bölgedeki halkın görüşlerini almışlardı...

✓ Vatandaş korku içinde
✓ **Köy koruculuğu cinayetlere yol açıyor**
✓ Kaçakçılığa karışan zabıta güçleri var
✓ **Rüşvet yaygınlaşmış**
✓ Vatandaş 4 sınıfa ayrılmış
✓ **Görevliler için bölge "sürgün yeri"**
✓ Güven bunalımı var
✓ **Mülki amirlerle, güvenlik güçlerinin arası kopuk**

BU ZIRHLI ARAÇ 120 MİLYON Güneydoğu sınırımız takviye ediliyor. Güvenlik sistemleriyle donatılan ilk bölüm, Nusaybin'deki 16 kilometrelik bir alan... Her birinin değeri 120 milyon liraya mal olan zırhlı araçlarla takviye edilen bu bölgede Mehmetçik 24 saat görev başında.

Güneydoğu sınırımızdaki güvenlik önlemleri

Kuş uçurtmayan sistem

- Nusaybin'de 16 kilometrelik sınır şeridinde 6 kademeli güvenlik sistemi eşkiyanın önsezinde.
- **Sistem, aşılması zor üçlü tel örgüler, iz tarlaları, kuleler, güçlü ışıklandırma, yollar, pusu noktalarından oluşuyor.**
- Zırhlı panzerlerle, "Kondor" adı verilen ve karanlıkta dahi görüş sağlayabilen dürbünlere sahip araçlar, kuleler arasında mekik dokuyor.

Şeniz YURTMAN

ANKARA, (Hürriyet)- İçişleri Bakanı Yıldırım Akbulut'un, eşkiyaya karşı güneydoğu sınırlarında kurulacağını bildirdiği "fiziki güvenlik sistemi"nin ilk örneği, Nusaybin bölgesindeki 16 kilometre...

(Devamı 11. Sayfada)

ŞAŞIRTICI YOLLAR Burası da şaşırtmalı bir mayın tarlası... Sadece güvenlik güçlerinin geçebilecekleri yollar, bu tarlada var, ama bilmeyenin basacağı mayınlar da her an patlayabilir.

(Baştarafı son sayfada)

"Fiziki güvenlik sistemi"

Güneydoğu sınırında 180 kilometrelik engel

Şamil TAYYAR – MARDİN

Bölücülerin ve kaçakçıların sızmasını önlemek için 877 kilometrelik Güneydoğu sınırının 180 km'lik kesiminde fiziki engel kuruluyor

Fiziki engel sistemi

Sınır kapılarındaki kontroller

Irak'ın Duhuk Valisi, Mardin'e gelerek Vali Alaaddin Turhan'ı ziyaret etti. İki valinin olumlu görüşmesi, güzel bir yemekle noktalandı.

Sınır görüşmesi

M.Ali ÖZTÜRKAN

MARDİN (Tercüman)- Irak'ın Duhuk Valisi Namık Rakip Muhammed beraberinde bir heyetle Mardin'e gelerek göreve yeni tayin edilen Vali Alaaddin Turhan ve diğer yetkililerle görüştü.

Habur sınır kapısında Türk yetkililerce karşılanan Duhuk Valisi Namık Rakip Muhammed ve beraberindekiler Nusaybin Kaymakamı Halil Yılmaz'ı ziyaret ettiler. Daha sonra Mardin'e geçen Duhuk Valisi ve yanındaki Irak heyeti bir gece burada kaldıktan sonra Mardin Valisi Alaaddin Turhan ve diğer yetkililerle görüşmeleri sürdürdüler.

Iraklı Vali Namık Rakip Muhammed daha önce de Mardin eski valisi Necdet Onur'la Duhuk'ta sınır görüşmelerini başlatmıştı. Mardin'e henüz yeni tayin edilen vali Alaaddin Turhan'la tanışmak hem de görüşmeleri devam ettirmek üzere gelen Duhuk Valisi Muhammed ve yanındakiler görüşmelerden sonra Irak'a döndüler.

Duhuk Valisi Namık Rakip Muhammed basın mensuplarıyla yaptığı sohbette de sınır görüşmelerine önem verdikleri için kendilerine minnettar olduğunu belirtti ve özellikle Duhuk'ta yapılan görüşmeye geniş yer veren TERCÜMAN'a teşekkür etti.

8 şehidimizin acısını yaşarken, bir de Yüzbaşımız şehit edildi

Bir acı daha

Emniyet Genel Müdürlüğü yeni APO eylemleri için

İki ölüm timi sızdı

APO'cuların, son zamanlarda önemli kayıplar veren ve itibar kaybeden lideri Abdullah Öcalan, 10'ar kişiden kurulu 2 ölüm timini Türkiye'ye gönderdi.

Emniyet Genel Müdürlüğü valilikleri telsiz mesajı ile uyardı. Başında, APO'nun yardımcısı Ali Haydar Kaytan'ın bulunduğu bildirilen ölüm timlerindeki teroristlerin kimlikleri de belirlendi.

"İki ölüm timi sızdı"

Saygı ÖZTÜRK – Selami DOĞUEPE

TUNCELİ, (Sabah)- Emniyet Genel Müdürlüğü, Abdullah Öcalan'ın 10'ar kişiden oluşan iki ölüm timini Türkiye'ye gönderdiğini, bir telsiz mesajıyla valiliklere bildirdi.

APO'cuların güvenlik kuvvetleri karşısında son zaman...

Şırnak'ta iki şehit verdik

Derinbentköyü'ne yol yapımı için kullanılan dozer, akaryakıt veren bölücü çete üç kişi ile Şırnak'ta güvenlik güçlerine ateş açtı. Piyade er Nuran Şahin ile Ömer Armağan şehit oldular

Güneydoğu sınırında 180 kilometrelik engel

Bölücüler, güvenlik güçlerine ateş açtı

Midyat'ta üç şehit daha

Saldırganlar, karanlıktan yararlanarak kaçtı

TERÖRİSTE GEÇİT YOK

- 877 kilometrelik Güneydoğu sınırının geçişe elverişli 180 kilometrelik kesiminde fiziki engel kuruluyor. Nusaybin yöresindeki 30 kilometrelik kesim tamamlandı. 62 kilometrelik sınır çizgisi de ışıklandırıldı
- **Işıklandırmanın tamamlanması için, elektriksiz İdil'e Keban'dan hat çekiliyor**
- Mayın sahası hariç 50 metre genişliğinde olan fiziki engel, dikenli üstüvane tellerin gerisindeki iz tarlasını, aydınlatma sistemini, kontrol araçlarının geçeceği yolları, nöbetçi pusu yerlerini ve nöbetçi kulelerini kapsıyor. Bu şe-

Sınır yolları bombardım altında

Irak - Suriye sınırına projektörler dikiliyor...

Bölgeye "huzur yolları" yapılıyor

Güney sınırı 24 saat ışıl ışıl

TÜRKİYE

SURİYE

IRAK

Işıklandırma çalışmaları sürüyor

●400 bölücü militan, sınırdan sızdı. Bir haftanın bilançosu:

16 er, 18 sivil öldü

YURT HABERLERİ SERVİSİ

- Türkiye'ye sızan 400 militandan 12'si ölü ele geçirildi. Güvenlik güçleri tarafından bastırılarak Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde dağıtılan broşürlerde, Apo'nun Ermeni asıllı olduğu belirtilerek, birlikte yaşadığı Kesire Yıldırım'ın da artık Hollanda'da Hüseyin Yıldırım adlı bir PKK militanı ile yaşadığı bildirildi
- **Korsan yayın yapan Kürdistan Demokrat Partisi Radyosu, Apo'nun katırlardan oluşan bir süvari birliği oluşturacağını ileri sürdü. Apo'nun Kuzey Irak'a gelerek, buradaki yandaşları ile görüştüğü de radyo haberinde ileri sürüldü**

PKK'nın "Eylemde şiddet" kararını aldığı "Nevruz" haftasında meydana gelen olaylarda 16 er ile 6 köy korucusu, 11'i çocuk, 1'i kadın 34 kişi hayatını kaybederken, yurdumuza sızdığı belirlenen 400 PKK militanının da 12'si ölü olarak ele geçirildi.

"Nevruz Bayramı" olan 21 Mart'ta da PKK'nın Avrupa'da düzenlediği basın toplantısında açıkladığı karardan sonra Doğu ve Güneydoğu'da ayrılıkçı terör hareketleri yoğunlaştırıldı. Bölgedeki ilk eylem Adıyaman'da patlak verdi. Adıyaman'ın Kuyucak nahiyesi jandarma karakoluna bağlı Ekin Özmen, Mehmet Tatar, Necip Oral ve Alaettin Ekmekçi merkeze bağlı Mokur köyü Tetikan mezrasında pusuya düşürülerek şehit edildi.

Adıyaman'daki bu eylemden sonra Silahlı Kuvvetler'e yönelen namlular ateş kusmaya devam etti. Siirt'in Şırnak ilçesinde Muammer Bostancı, Hasan Emin Sarıçoğlu ile birlikte 3 jandarma eri daha pusuya düşürülerek şehit edildi. Aynı hafta Hakkari'nin Uludere ilçesinde 3 kişilik jandarma ekibi yine bölücü çete mensuplarınca şehit edildi.

Kanlı hafta

"Kanlı Hafta"daki en büyük eylemlerden biri de Eruh'un Ormanardı köyündeydi. Dağda buldukları havan mermisini kurcalarken parçalanan Ekrem İlhan, Ömer Sea, Hacı İlhan, Mehmet Ülkü, Lütfü Keleş, Necati İlhan, Faruk Keleş feci şekilde can verdi. Bu olayda Hayrettin İlhan adlı çocuğun da sağ bacağı koptu.

Siirt'in Baykan ilçesine bağlı petrol tesislerinin bulunduğu Dodan köyünde de olaylar sürdü...

5 köy korucusu öldürüldü

Kesire ne yapıyor?

PKK'yı destekleyen ülkeler

Apo, süvari birlikleri oluşturuyor

Apo, Ermeni asıllı

Adıyaman'da çember daralıyor

Başka bir el ilanında PKK'nın Avrupa'da dağıttığı bildirilen ilanların Türkçe olduğu belirtilerek şöyle denildi:

"Bir yandan 'Kürt' diyerek Doğu ve Güneydoğu'daki Türk aşiretlerini bölmeye çalışıyorlar. Diğer yandan da dağıttıkları bildirilerde başka dil kullanmıyorlar ve yazmıyorlar. Acaba gerçekte 'Kürtçe' diye bir lisan mı yok? Var da bu bölücüler mi bilmiyorlar? Alfabesi yok da yazamıyorlar mı? Yoksa ne yaptıklarının farkında olmadan öz be öz Türk olan sana ona dilin Türkçe ile hitap etmek zorunda kalıyorlar? Çünkü gerçekte bu çeteler ne senden, ne benden biri değildir. Çünkü onlar bizden biri değildir. PKK ve diğer bölücü çeteler Türkiye'yi bölmek isteyen...

Öztürk'ün yönettiği operasyon sürerken, bölgenin Malatya, Gaziantep ve Diyarbakır'a kapı noktaları da gözetim altında tutuluyor.

Öte yandan TPAO'ya ait Adıyaman'daki petrol dolum tesisi tanklarından birinin yanması ile ilgili olayın soruşturması da çok yönlü olarak sürdürülüyor. Emniyet Genel Müdürlüğü timi teknik incelemesini yapıp Ankara'ya döndükten sonra TPAO'dan 4 kişilik bir heyetin incelemeleri sürüyor.

Akbulut, Siirt'te

İçişleri Bakanı Akbulut, daha sonra beraberinde Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Fikret Oktay ve Emniyet Genel Müdürü Saffet Arıkan Bedük olduğu halde Diyarbakır'a gitti. 7. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanı Korgeneral Hayri Ündül'ün verdiği brifinge katılan Akbulut, bugün de helikopterle Siirt'e, sonra da Eruh'a geçerek, olaylarla ilgili incelemelerde bulunacak.

Bakan Akbulut, Diyarbakır'da yaptığı açıklamada, "Son olayların...

Polis, tuzağa düşürüldü

Oktay ÖZESKİCİ, Saygı ÖZTÜRK, Mustafa BOZDEMİR, Talat POLAT ve Ekrem SUNAR operasyon bölgesinden bildiriyor

Irak sınırı üzerinde ve çevresinde geniş önlem alınıyor, 37 kişi gözaltında

GÖREV İÇİNDE EĞİTİM Çukurca ilçesi yakınlarında 8 erimizi koruyan şehit eden teröristleri yakalamak üzere bölgede başlatılan operasyonlar sürdürülüyor. Mehmetçik, teröristi ararken bir yandan da çeşitli nedenlerle okula gidemeyen köy çocuklarına okuma yazma öğretiyor...

5 koldan operasyon

Mehmetçik sınırdan sızan 400 teröristin peşinde

Haftada 34 can aldılar

PKK AZDI

Hainler... Güneydoğu'da düşürülenler, kendi... er, ...

Mezar edilmez Siirt'in Eruh ilçesinde "PKK" adlı vatan haini militanlar tarafından pusuya düşürülerek şehit olan köy korucuları ile jandarma erleri hazin bir törenle toprağa verildi. (Fotoğraf: MİLLİYET ÖZEL)

"Güneş Harekâtı" ile eşkiyanın başı eziliyor

Ordumuz Irak'ta temizliği sürdürüyor

Haberi 10. Sayfada

Evren: "Terörizm evrensel felâkettir"

ANKARA, (Tercüman) – Yugoslavya Devlet Başkanı Veselin Curanoviç, Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in davetlisi olarak resmi bir ziyaret için dün saat 12.00'de özel bir uçakla Ankara'ya geldi.

Cumhurbaşkanı Kenan Evren, Yugoslavya Devlet Başkanı'nı özel uçağın merdivenlerinde karşılayarak "Hoşgeldiniz" dedi.

Bu sırada, Yugoslavya Devlet Başkanı Curanoviç, 21 pare top atışıyla selamlandı ve Türk Hava Kuvvetleri'ne ait jetler de saygı uçuşu yapıdılar.

Yugoslavya Devlet Başkanı Veselin Curanoviç, daha sonra şeref kıtasını "Merhaba asker" diye selamladı.

Şeref salonunda bir süre dinlenen Cumhurbaşkanı Kenan Evren ve Yugoslavya Devlet Başkanı Veselin Curanoviç, gazetecilere açıklamalarda bulundular.

CUMHURBAŞKANI EVREN'İN SÖZLERİ

Cumhurbaşkanı Kenan Evren şunları söyledi:

"Türkiye, komşu ülke ...

Anılarını bugün dahi canlı olarak muhafaza ettiğim, iki yıl önceki Yugoslavya ziyaretim sırasında, Yugoslav Devlet Başkanı ve diğer yöneticilerle ikili ilişkiler ve her iki ülkeyi ilgilendiren uluslararası meseleler üzerinde çok yararlı görüş teatisinde bulunmuş ve bu arada dost Yugoslav milletinin o güne kadar gerçekleştirdiği büyük kalkınma hamlelerini de yerinde görmek ve takdirlerimi ifade etmek imkânına kavuşmuştum.

Sayın Curanoviç ile buradaki görüşmeler ... mevcut ilişkileri ... geliştirilmesi ... uluslararası meseleler üzerinde de ...

Sayın Veselin Curanoviç'in bu ziyaretinin en iyi şekilde geçmesi dileği ile kendilerine ülkeme hoşgeldiniz diyorum."

DİNAMİK İŞBİRLİĞİ GELİŞİYOR

Yugoslavya Devlet Başkanı Veselin Curanoviç de, iki ...

... Yugoslavya ve Türkiye ilişkileri çok iyi ve dostluk havası içinde gelişmektedir. Aramızda çok yararlı dinamik işbirliği gelişmektedir. Biz bu işbirliğinde yeni alanları bekliyoruz. Daha da ilerletmeliyiz. Bütün imkânlardan yararlanmalıyız. Böylece geniş ...

MEHMETÇİK ENSELERİNDE

Hainler, pusu kurup 4 erimizi şehit ettiler

KAHPE TUZAK

KARA PLAN

- Mardin yöresindeki son operasyonlarda yakalanan bölücü çete mensuplarının üzerlerinde Türkiye-Irak petrol boru hattını havaya uçuracaklarını gösteren planlar ele geçti.
- Operasyonları sürdüren yetkililer, "Saldırı cüretinde bulunacak eller, kırılacaktır" dediler.

- Adıyaman'a bağlı Kömür Köyü Tetikan Mezrası yakınlarında devriye gezen jandarma ekibine eşkiya yaylım ateşi açtı.
- Sabaha karşı meydana gelen olayda jandarma erleri Kadir Özmen, Mehmet Kırlar ve Necip Oral olay yerinde şehit düştüler.
- Jandarma eri Alaattin Ekmekçi ise hastaneye kaldırılırken can verdi. Komando birlikleri ve polis bölgede yoğun operasyona başladı.

11. sayfada

Kahpe tuzak

ADIYAMAN, (hha) - Merkeze bağlı Kömür Köyü Tetikan Mezrası'nın yakınlarında devriye gezen jandarma ekibi, bölücü çete mensubu teröristlerce pusuya düşürülerek yaylım ateşine tutuldu. Olayda şehit olan 4 erden üçü olay yerinde, biri de yaralı olarak Diyarbakır'a hastaneye götürülürken yolda hayatını kaybetti.

Adıyaman Vali Vekili Müfit Yavuz'dan edinilen bilgiye göre, olay sabaha karşı meydana geldi. Normal devriye görevinde bulunan Kayacık Bucağı Jandarma Karakolu'nda görevli erlerinden Kadir Özmen, Mehmet Kırlar ile Necip Oral olay yerinde şehit düştü. Ağır yaralanan jandarma eri Alaattin Ekmekçi ise ilk tedavisi Adıyaman Devlet Hastanesi'nde yapıldıktan sonra Diyarbakır Tıp Fakültesi Bölge Araştırma Hastanesi'ne götürülürken yolda öldü.

Malatya Jandarma Bölge Komutanı Kıdemli Albay Sami Tümerkan helikopterle olay yerine giderek incelemelerde bulundu.

Bu arada komando birlikleriyle polis, çevrede operasyonlara başladı. Şehit erlerin cenazelerinin bugün düzenlenecek törenden sonra memleketlerine gönderileceği öğrenildi.

ŞEHİT ERLERİN KİMLİKLERİ

- Kadir Özmen - Ağrı İli Tutak İlçesi nüfusuna kayıtlı 1964 doğumlu.
- Mehmet Kırlar - Bolu İli Yığılca İlçesi nüfusuna kayıtlı 1964 doğumlu.
- Necip Oral - Ankara İli Kızılcahamam İlçesi nüfusuna kayıtlı 1965 doğumlu.
- Alaattin Ekmekçi - Giresun İli Alucra İlçesi nüfusuna kayıtlı.

9 şehit için ağlatan tören

- Bölücü kahpe eşkiyanın Çukurca'da kalleşçe şehit ettiği 9 Mehmetçik için dün Van'da yapılan cenaze töreninde konuşan Kurmay Binbaşı Süleyman Sırrı Ulaşkan ...

Güneydoğu olayları için genel görüşme istendi

- Bağımsız Hastürk ve 11 arkadaşı önerge verdi.

"Millî Hâkimiyet Harekâtı"nı TERCÜMAN ekibi adım adım izledi

Servet KABAKLI - Rafet DILMAC bildiriyor

PKK çökertiliyor

- ... tam ve eğitilmiş militanı bulunan PKK sürekli operasyonlarla çökertiliyor. Militan sayısı 70'e düştü
- Desteksiz kaldılar: PKK dış desteklerinin çoğunu kaybetti. İkmal yolları kesildi. Gizli cephaneleri Mehmetçik ele geçirdi

HABERİ 10. SAYFADA

Barzani, Talabani ve Kasemli destek vermiyor

Tecrit edildi.. Sıkıştı

PKK'nın son çırpınışı

Kandemir anlatıyor

PKK Merkez Komite Üyesi Mustafa Kandemir, Barzani ile 10 maddelik anlaşma yaptı. Ancak sınırda eylem yapılınca Barzani anlaşmayı bozdu, desteğini çekip karşı tavır aldı.

Kapılar kapandı

Irak ayrılıkçılarının lideri Talabani ile İran Kürdistan Demokratik Partisi Lideri Dr. Kasemli, PKK'nin destek isteğini reddettiler. Artık PKK'ya bütün kapılar kapandı.

ANKARA (Güneş)- Pişmanlık Yasası'nın TBMM'de kabul edilmesinden sonra Güney Doğu davasında yargılanan haklarında idam cezası istenen tüm sanıkların dilleri çözüldü.

Dünkü duruşmadan ... bölümünde itiraflarda bulunan Şahin Bilici, PKK'ya girişini ve eylemlerini anlatırken, duruşmanın öğleden sonraki bölümünde itiraflarına başlayan Mustafa Kandemir, PKK ile Mesut Barzani arasında 10 maddelik bir anlaşma imzalandığını, bu anlaşmanın PKK'nın sınıra yakın bölgede eylem yapması üzerine bozulduğunu anlattı.

Kandemir, köylerinin aşiret reisi yüzünden PKK'ya girdiğini, aşiret reisinin adamlarının kayınpederi, kayınbiraderi, ... çocuğu, 1 kızkardeşi ve 2 ... ni öldürdüklerini, bunun ... kendisinin de örgüte giren ... reisi Fahrettin Özdemir'i öldürdüğünu anlattı.

Filistin kamplarından ... gördüğünü, bu sırada PKK'ya ait bir çok konuda bilgi sahibi ...

... cak. PKK Eruh Şemdinli baskınlarını yapınca IKDP ve Barzani bundan rahatsız oldu. "Türk ordusunu benim üzerime göndermek istiyorsunuz. Eylemlerinizi daha iç kesimlerde yapmalıydınız" ...

... kalmıştım. Bu sırada tanıştığım ... adı Cemal olan kişi beni kandırdı. Uçak biletimi alarak beni Beyrut'a gönderdiler. Beyrut'daki eğitim sırasında en ağır silahtan, en hafif silaha kadar hepsinin ...

İKİ YIL EĞİTİM GÖRDÜM

YALAN SÖYLÜYOR

Hainlerin elebaşı yakalandı

- Teroristlerin Eruh baskınının sorumlusu olduğu bildirilen Mehmet Yaman, Şırnak yakınlarındaki bir mağarada kıskıvrak ele geçirildi. Baskını 60 militanla gerçekleştirdiklerini itiraf eden hainin üzerinde, otomatik silah, 3 taarruz el bombası ve telsizle yanında da 4000 mermi bulundu. (3. Sayfada)

15.8.1984 ● Hakkâri Şemdinli'de teroristler 1 erimizi şehit etti

12.9.1984 ● Siirt Pervari'de 3 şaki ölü ele geçti

2.10.1984 ● Hakkâri Şemdinli'de bir askeri aracımız pusuya düşürüldü 1 yüzbaşı, bir başçavuş ve 1 er şehit oldu

10.10.1984 ● Hakkâri Beytülşebab Jandarma Bölük komutanı saldırı sonucu şehit edildi, 1 er yaralandı

24.10.1984 ● Hakkâri'de Huzur Operasyonu: Çatışma 3 er şehit oldu, bir terorist ölü ele geçti.

9.11.1984 ● Siirt, Eruh'un Karageçit köyünde bombalı ve silahlı saldırı sonucu 9 kişi şehit edildi, 1 er yaralandı. Hakkâri pusuya Çukurca'da askeri bir araç düşürüldü, 8 erimiz şehit oldu

1.10.1984 ● Eruh 2'si ölü, 14 şaki yakalandı

6.10.1984 ● Uludere Yekmal köyü Kendi bombaları ile bir şaki öldü, diğeri kör oldu

9.12.1984 ● Midyat Secati köyü şakilerden 1'i öldü, diğeri yaralı ele geçti

20.12.1984 Elazığ Karakoçan 1 astsubay, 2 er şehit oldu

Elazığ, Siirt, Pervari, Eruh, Beytülşebab, Hakkâri, Şemdinli, Midyat

Hainci saldırılar sürüyor

623 bölücü aranıyor

Genelkurmay'da yapılan bilgi verme toplantısında bölücü örgütlerin Ermeni teröristler, Kızıl Tugaylar ve Doğrudan Eylem Birliği ile işbirliği içinde oldukları açıklandı.

Van'ın Çatak ilçesi Konulga mezrasında bölücü çetenin, iki evi kundaklaması ve taraması sonucu 10 kişiyi öldürdüğü açıklandı.

Bölücülerin eylemlerini sürdürdükleri bölge

ANKARA, (Cumhuriyet Bürosu) — Güneydoğu Anadolu bölgesinde 15 Ağustos 1984 tarihinde iki ilçede bölücü çete mensuplarının giriştikleri eylemlerden sonra başlatılan "Güneş Harekâtı" 1. yılını doldurdu. Bu nedenle dün Genelkurmay Karargâhında yerli ve yabancı basın mensuplarıyla bazı ülkelerin diplomatlarına üç saat 20 dakika süren bir bilgi verme toplantısı yapıldı.

Toplantıda Güneydoğu bölgesindeki olayların çok küçük bir bölücü militan grubu tarafından çıkartıldığı, grup üyelerinin tek tek kimliklerinin saptandığı ve bunlardan 623'ünün yurt içinde, 18'inin de yurt dışında olduğu belirtilerek, "Devletin ve g... ik güçlerinin Güneydoğu ... sinde yöre halkını rahatsız ... den her türlü olayı önle... güçte olduğu" vurgulandı.

Genelkurmay'ın brifing... vatandaşlara yöneltilen son Çatak saldırısına da yer ve... 5 ağustos günü Çatak'ın K... ga mezrasında iki evin kun... lanması ve silahla taranma... sucu çoğu çocuk olan 10 k... dürülmüştü.

Yapılan açıklamada, bu ... kadar bölücü örgütten 97 ... tan ölü, 309 militan sağ o... ele geçirildi. 56 güvenlik g... lisi şehit, 63 vatandaş ise ter... ler tarafından katledildi. ... cu örgütlerin Ermeni teröri... Kızıl Tugaylar ve Doğruda...

(Arkası Sa. 8, Sü. 3'te)

BÖLÜCÜ TERÖRÜN 1 YILI	
Şehit olan görevli:	56
Ölen yurttaş:	63
Yakalanan militan:	309
Ölü ele geçen militan:	97
Bölgede gizlenen militan:	623
Yurt dışında:	18
Olay sayısı:	127

ZİRVEDE OPERASYON SÜRÜYOR

11. Sayfada

Ankara ve Bağdat, teröre karşı "kararlı" ve "uyum" içinde

Boylarının ölçüsünü alacaklar

- Dışişleri Bakanı Halefoğlu ile Genelkurmay 2. Başkanı Org. Öztorun'un Bağdat ziyareti, iki tarafça da tam bir "anlayışla" noktalandı.
- Irak toprakları üzerinde kendilerine rahatça üsler tesis edebilmiş ayrılıkçı tedhiş örgütleri, işte şimdi boylarının ölçüsünü alacaklar. (Yazısı 9. sayfada)

Çankaya'da, Irak ziyareti görüşüldü

- Cumhurbaşkanı Evren, Dışişleri Bakanı Halefoğlu ve Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Öztorun'dan, Saddam Hüseyin ile yaptıkları görüşmeye ilişkin bilgi aldı. (Yazısı 5. sayfada)

Dörtlü operasyon bölgesinde

Adam kaçıran eşkıya, Hain baskın: 3 ÖLÜ

Türkiye ve Kürdistan Sol Basınında 15 Ağustos Eylemleri ve KUKM

KÜRDİSTAN'DA ULUSALCI SİLAHLI MÜCADELE ve DEVRİMCİ TAVIR

Eruh-Şemdinli Eylemleri ve Yarattığı Etkiler:

Kürdistan'da yurtsever devrimcilerin oligarşinin resmi görevlilerine yönelen ve bulunan koşullarda oldukça etkili sayılabilecek eylemleri, özellikle Evren ve generallerini yurtseverlere karşı şiddetli bir saldırıya itti.

İki kasabaya yapılan silahlı baskın eylemi, yalnız oligarşiyi telaşlandırmadı. Aynı zamanda bölgede bulunan çeşitli kesimleri de etkileyecek boyutta politik bir atmosfer yarattı. Zaten ilerici ve yurtsever bir hareketin Türkiye halklarını ve bölgeyi etkilememesi düşünülemezdi. Özellikle milli baskı. zulüm altında inleyen Kürt halkını !..

Toplumsal muhalefetin bütünüyle susturulduğu bu dönemde Kürdistan'da, Kürt yutseverlerinin silahlı mücadele sesleri yükseldi. Aynı anda yapılan silahlı eylem ve jandarma gücünün etkisiz hale getirilmesi, sivil cuntanın "Türkiye'de anarşi-terör son bulmuş, kökü kazınmıştır" sözlerinin demogojik olduğunu sergilemiştir.

DEVRİMCİ ÇİZGİ

SONUÇ

PKK'nın Türkiye Kürdistanında geliştirdiği ve en özlü ifadesini Eruh ve Şemdinli baskınlarında bulan silahlı propaganda eylemleri siyasal yankılarını yanlızca bu bölgede bulmamış, tüm toplumu derinden etkiliyerek Türkiye nin en ücra köşelerine kadar yayılabilmiştir

Eruh ve Şemdinli baskınlarının ortaya koyduğu ve oldukça çarpıcı nitelikte olan siyasal derslerini iki ana başlıkta toplayabiliriz.

Birinci olarak; Oligarşinin korkunç seviyede militarize edilen askeri güçleri karşısında bir şey yapılamayacağı ve koşulların kendiliğinden olgunlaşmasının beklenmesi gerektiği şeklindeki reformist tezlerin ve silahlı mücadele karşısında reformist tutumun gerçek değeri bu eylemler aracılığıyla bir kez daha açıkca gözler önüne serilmiştir. Partizan savaşının, iktidar mücadelesinde oynayacağı katalizör rolü bu eylemler parlak bir şekilde göstermiştir.

İkinci olarak 15 Ağustos eylemleri, bu eylemleri gerçekleştiren devrimcilerin sahip oldukları siyasal görüşlerin farklı olmasına rağmen, devrimci mücadelenin iki halkın birleşik ve örgütlü bir mücadelesinin yaratılması oranında emin adımlarla ilerleyebileceğini, zafer umutlarının birleşik ve örgütlü bir mücadelenin sağlanmasında olduğunu açık bir biçimde göstermiştir.

15 Ağustos Eruh ve Şemdinli eylemlerinden çıkartılması ve kavranması gereken en özlü dersler devrimciler açısından bunlardır.

kitle

APOCULARA gelince yaptıkları faşizmin ve militarizmin Kürdistan'daki zulmünün şiddetlenmesine, mevcut devletin Kürdistan'da daha fazla örgütlenip yerleşmesine, bölgedeki yığınağını arttırıp özel harp konusunda eğitimini geliştirmesine, uzman askeri kadrolarını genişletmesine araç olmaktan, rejimin her türlü haydutluğuna, korsanlığına bahane oluşturmaktan başka bir şey değildir. Apocular üç beş asker veya subay öldürdükçe Ankara'daki şefler timsah gözyaşları içinde ellerini memnuniyetle oğuşturmaktadırlar.

DAYANIŞMA 8

Bir maceracı gurubun karakol baskını bahane eden faşist cunta Türkiye Kürdistanında düzenlediği "sürek avıyla" kürt halkına kan kusturuyor.

Faşist Cunta 18 Ağustos 1984 günü Eruh ve Şemdinli'de meydana gelen olayları bahane ederek, İran ve Irak zorba yönetimleriyle anlaşarak İran ve Irak Kürdistanı'na karşı geniş bir askeri saldırıya geçti.

Emegin Sesi Sayı 89 – 20 Ekim 1984

Türkiye Kürdistan'ında Apocuların giriştikleri provokasyonları bahane eden askeri faşist diktatörlük, Kürt halkı üzerinde sürmekte olan baskı, işkence ve katliamlarını alabildiğine yoğunlaştırdı. Sürmekte olan tehdit ve kanlı terör hızla tırmanmaktadır. Resmi ve sivil tüm faşist yetkililer ve onların boyalı basını işkence, katliam ve zulmü "meşru" gösterebilmek için birbiri ile yarışmaktalar ve gelecek katliamları kendi oturttukları "meşruluk" içerisinde alabildiğine savunmaktadırlar. Onlar olayı, halkı teröristlere karşı korumak olarak göstermeye çalışmaktadırlar. Provokasyon zinciri ile birlikte Kürdistan'ı yol eden Evren ve Özal başta olmak üzere askeri, sivil tüm faşist elebaşları yaptıkları konuşmalarda halkın "koruyucuları" pozlarına bürünmekteler, ama her cümlelerinde halka karşı kin ve nefretlerini kusmaktadırlar. Onların halka duydukları nefret ve düşmanlık yalnızca sözde kalmamakta, giriştikleri topyekun saldırı, gerçekleştirdikleri işkence ve katliamlarla bunu ispatlamaktadırlar.

Üç-beş Apocunun peşinde olduklarını ileri süren generaller çetesi, Kürt halkına kan kusturmaktadır.

ARMANC 56/Rûpel

Sömürgeci faşist diktatörlük, 15 Ağustos'ta Eruh ve Şemdinli'de girişilen provokatif eylemleri bahane ederek, Türkiye Kürdistanı'na karşı seferberlik ilan edercesine saldırıya geçti. Bu saldırıda yüzbinlerce insan maddi veya psikolojik işkenceye tabi tutuldu, binlerce insan gözaltına alındı, birçok köy evi yağdırılan bombalarla yerle bir edildi. Yine bu saldırılar sırasında, içlerinde kadın, çocuk ve yaşlıların da bulunduğu birçok insanın katledildiği biliniyor.

DEVRİMİN SESİ SAYI 40

Son olarak ağustos ayı ortalarında Apocu çetelerin giriştiği provokatif eylemleri fırsat bilen faşist generaller çetesinin, güneydoğuda yerel askeri birlikler, jandarma birlikleri ve ayrıca özel eğitimli 4000 kişilik bir komando birliğinin bölgeye sevkedilmesi ile başlattığı son "huzur" operasyonu hala bütün hızıyla sürüyor.

Hayır! Yürütülen faşist propagandanın tersine, Apocu çetelerin giriştiği provokatif ey emler sadece yoksul Kürt halkı, Kürt köylüleri üzerinde geniş çaplı azgın bir terörün sürdürülmesi için sadece bir bahan olarak alınmaktadır

PROLETER DAYANIŞMA

Şimdi kalkıp PKK'nın gerçekleştirdiği birkaç askeri eyleme halk savaşı diyebilirmiyiz?Kuşkusuz ki hayır.Bunun böyle olduğunu iddia etmek halk savaşı stratejisini gözden düşürmek, onun özünü boşaltmaktır.Eğer öyle olsaydı,12 Eylül öncesi,düşmanın resmi ve sivil güçleriyle girilen sokak çatışmalarına ve bugün yapılan eylemlerden daha üst boyutlardaki eylemlere de halk savaşı dememiz gerekirdi.Bizim için sorun kavram değil niteliktir.Böyle oluncada 15 Ağustos eylemleri,olsa olsa PKK'nın "halk savaşı" olur.Kitlelerin değil!

15 Ağustos eylemlerine "FKBDC'nin gücünü gösterme" adını koymak gerçekleri yansıtmadığı gibi,bunun böyle olduğunu söylemek gereksizdir de. Devrimci-demokratik kamuoyunda tebessümle karşılanan bu cümle doğrumudur?

Kitle

"Türk cuntası Eruh ve Şemdinli'de meydana gelen sorumsuzca ve Kürt halkının haklı mücadelesine zarar vermekten başka birşeye hizmet etmeyen bazı şiddet olaylarını bahane ederek ve dünya kamuoyunu yanıltmak için olayları abartarak, Kürdistan'ın diğer parçalarını işgali de içeren baskı ve yoketme operasyonlarında komando birliklerinin, zırhlı araçların, helikopter ve jet savaş uçaklarının yeraldığı büyük askeri kuvvetlerini harekete geçirdi. Bu saldırılar, gerçekte, iktidardaki şoven Türk askeri cuntasının izlediği politikanın yadsınmaz bir sonucudur."

Riya Azadı

Eruh ve Şemdinli olaylarını Apocuların başlattığı belli olmuştur. Olayları doğru değerlendirebilmek için bu örgütün niteliğini de göz önünde bulundurmak gerekir.

Apocu hareketin geçmişi kirlidir. O, geçmişte, izlediği şaşkın politika nedeniyle düşmanın işine yarayan pekçok işler yaptı; pekçok yurtseverin kanına girdi, aşiret çatışmalarına yol açtı ve hem kitlelerden tecrit oldu. hem de devrimci ve yurtsever hareketin kitlelerin gözünden düşmesine yol açtı; düşmana bol propaganda malzemesi sağladı. Kitlelerin böyle bir örgütten kurtuluş beklemesi, ona güvenmesi ve ciddi destek vermesi mümkün müdür?

Bunun içindir ki sömürgeci düşman, Apocuların şahsında saldıracak kolay bir hedef bulmuştur. O, ''işte devrimciler, yurtseverler budur,'' diyor..

Apocu hareket, kısa süre önce, 12 Eylül öncesi yöntemlerine tam bir dönüş yaptı. Kendisinden ayrılanlara karşı terör ve yoketme kampanyası başlattı. İsveç ve F.Almanya'da işlenen cinayetler ve öteki terör eylemleri, daha şimdiden, bir tüm olarak Kürdistan ve Türkiye demokrasi güçlerinin mücadelesine zarar vermekte. Bu eylemler, uluslararası demokratik kamuoyunda, ülkemizin devrimci ve demokratik güçlerinin prestijini sarstı, gerici çevrelerin yurt dışındaki ilerici muhalefete karşı tedbirler almasını kolaylaştırdı.

Apocu hareket bu nedenle ülkemizin hemen tüm devrimci ve demokratik güçlerine ters düştü ve yanlışlarında ısrar ettiği için de tam bir tecrite uğradı. Böyle bir örgütün Kürdistan'da koyduğu eylemin devrimci ve demokratik güçler tarafından ciddiye alınması ve destek görmesi mümkün müdür?

Bu nedenledir ki Apocu bayların yaptıkları şey bir macera, bir sansasyon eylemidir. Onlar böyle bir maceraya, aynı zamanda içine düştükleri dağılma ve tecrit nedeniyle atıldılar. İzledikleri yanlış politikadan geri döneceklerine, çıkar yol olarak sansasyonel olaylar yaratmayı, böylece tabanlarına moral vermeyi denediler. Bu olayların hemen ardından Kürdistan'lı yurtsever örgütlere ve en başta Partimize kara çalmaları, saldırgan ve düzeysiz bir dil kullanmaları da amaçlarını ortaya koyuyor.

İŞÇİ KÖYLÜ KURTULUŞU

PKK'da, Orta-Doğu'da ve Kürdistan'da emperyalistler, gericiler arasında süren çatışmalarda yer almakta veya taraf tutmaktadır. O, Suriye'de Esad'ın faşist rejimini ilerici olarak desteklerken, Irak KDP'sinin Humeyni ile olan gerici ittifakına sırtını dayamaya çalışmaktadır. Bunlardan aldığı destek, faşist Türk devletine karşı 15 Ağustos'dan itibaren yürüttüğü eylemlerin, bağımsızlık ve ulusal kurtuluşçuluk yönünü zayıflatmıştır. Desteklenmesi gereken yan PKK'nın giderek zayıflayan ulusal kurtuluşçuluk, bağımsızlıkçılık yönüdür. Onun karşı çıkılması gereken yanı ise, emperyalistler, sosyal-emperyalistler ve gericiler arasındaki mücadelede taraf tutması, özellikle ABD ve batılı emperyalistlere karşı, Rus sosyal-emperyalistleri ve onun güdümündeki güçlerden yana tavır takınmasıdır.

PKK'nın eylemleri; onun RSE yörüngesinde süratle ilerleyen pozisyonundan soyut ele alınamaz.... Bugün halen PKK; RSE'nin uşağı değildir ve mevcut durumda karşı-devrimci bir nitelikte değerlendirilemez. Ancak, tehlikeli bir pozisyonda ilerlediğine bir kez daha dikkat çekiyoruz. Suriye, İran gibi gerici bölge devletleriyle, RSE uşağı örgütlerle Barzani gibi kesimlerle içli, dışlı oluş ve bu yörüngeye hizmet eden politikaların ürünü olan gelişmelerle bağımsızlıkçılık, ulusal kurtuluşçuluk bağdaşmaz.

kıvılcım

Hakkari ve çevresinde Kürt gerillaları tarafından gerçekleştirilen baskın eylemleri sırasında, PKK önderliğinde Kürdistan Kurtuluş Birliği'nin kuruldugu açıklanmıştır.

Eylemler askeri olarak iyi planlanmış, ve başarıyla sonuclandırılmıştır. Hiç şüphesiz ki, Finans-Kapitalin askeri gücüne indirilen böyle bir darbe, şu durgunluk günlerinde geniş yığınlara moral kaynağı olmuştur. Bu eylemler aynı zamanda Kürdistan ulusal kurtuluş savaşına pratik bir çağrıdır da.

MÜCADELE

Bölgede PKK ve ittifak halinde olduğu diğer güçlerin giriştiği eylemlerin ardından tüm faşist parti ve genareller ağız birliği etmişçesine devrimcilere ve Kürt halkına karşı kin ve nefret kusmaya hız verdiler. Evren ve diğer genareller Özal ve çömezleri, Calp'ın HP'si, Sunalp'ın MDP'si, İnönü'nün SODEP'i ve Avcı'nın DYP'si ordu ve giriştiği operasyonları destekleyen, akıl veren, beyanatlar verdiler. Meclis görüşmelerinde, "terörün" nasıl ezilmesi gerektiği üzerine ahkam kestiler, kesiyorlar. Sahnedeki tüm karşı devrimci pehlivanlar girişilen faşist katliamların yoğunlaştırılması gerektiğini açık bir dille belirterek, adeta devrimcilere ve Kürt halkına olan düşmanlıklarını kanıtlamada yarış içine girdiler. Evren ve çömezleri Kürt örgütlerinin giriştiği hareket üzerine alışılagelmiş demogojilerini tekrarlayarak, "verilecek bir karış toprağımız yok", "bir çakıl taşı bile vermeyiz" vb. türünden açıklamalarla kararlılıklarını (!) göstermeye çalıştılar.

Mevcut boyutlarıyla ele aldığımızda değişik Kürt örgütlerinin Kürdistan'ın değişik parçalarında giriştikleri eylemler, Rus sosyal emperyalistlerinin açıktan desteğini almaktan uzaktır. Rus sosyal-emperyalistlerinin uluslararası planda izledikleri politika "gelecek vaadeden" ulusal kurtuluş hareketlerini kendilerine bağımlı kılmaya çalışma ve uşak hareketleri durumuna dönüştürme politikasıdır. RSE'nin Kürt ulusal hareketine yönelik emelleride budur. Ne var ki, bugün faşist Türk devleti ile "iyi ilişkiler" içinde olmaları, henüz zayıf olan Kürt hareketini açıktan desteklemelerini engellemekte, "sessiz" davranmalarını ve Suriye desteği ile yetinmelerini gerektirmektedir. Gelecekte Kürt hareketlerinin gelişmesi ve "gelecek vaadeden" bir boyut kazanması karşısında, RSE'i kucağını açacak ve bu hareketleri açıktan destekleyebilecektir. Zaten mevcut Kürt örgütlerinin çoğu (PKK dahil) bunun için çalışmakta, RSE'nin piyonu olmak için azimle koşmaktadırlar.

DÜNYA BASININDAN KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ

Basler Zeitung — 17. 08. 1984

Kürt Savaş Eylemleri

Güvenilir kaynaklardan alınan haberlere göre, leninist Kürt İşçi Partisi (Apocular)'ın mensubu 300 çete Türkiye'nin doğusunda bulunan dört köye bir saldırı düzenlemişlerdir. Bir grup partizan Irak sınırının 90 km batısında bulunan Eruh'un jandarma istasyonuna ve karakoluna saldırmıştır. Sayısı henüz belli olmayan bir kısım Kürt tutukluları serbest bırakılmıştır. Diğer bir partizan birliği, Irak sınırına 40 km uzaklıkta bulunan Şemdinli'de askeri bir garnizona saldırı düzenlemiş; Şirvan ve Şırnak'ta düzenledikleri eylemlerde ise çete mensupları, içinde bağımsız bir Kürt devletini talep ettikleri bildiriler dağıtmışlardır.

Libération — 18. 08. 1984

Türkiye: Kürtlerin İki Bölgeye Saldırıları

Büyük ihtimalle Irak'tan geldikleri tahmin edilen Kürt savaşçı grupları çarşambayı perşembeye bağlayan akşam Siirt ve Hakkari (ülkenin güneydoğusu) bölgelerinin dört yöresine karşı askeri operasyonlar gerçekleştirdiler.

Türk askeri yönetimi, 1980 askeri darbesinden bu yana hiç benzeri görülmeyen, bir yığın ölü ve yaralıyla sonuçlanan bu saldırılar üzerine sansür uyguladı. Kürt savaşçıları "vur-kaç" taktiği uyguladılar ve dağıttıkları bildirilerde "bitirilmediklerini" vurguluyorlar.

INFORMATION TIRSDAG 6. MAJ 1986

Tyrkiets kurdere og den hedånde fra krigen i Golfen

Guerrilla-Training in Syrien

Neue Presse

DAGENS NYHETER

Le Monde

Ankara will Kurdengebiet befrieden

Le Monde — 18. 08. 1984

Siirt Yöresinde Kürtlerin Saldırıları

Silahlı Kürt grupları 17 Ağustos cuma günü Siirt (Türkiye'nin güneydoğusu) bölgesinin iki yerine saldırdılar: Bir askeri garnizon ve bir kaymakamlık merkezi. Askeri yönetim bu olayların Türk basınında çıkmasını yasakladı. Ankara'dan gelen haberlere göre, bir grup Siirt'in kuzeyindeki Silvan garnizonuna saldırdı. Üç kişinin bu olaylarda öldüğü belirtildi. Öte taraftan ikinci bir grup, Eruh'un (Siirt'in güneydoğusu) kaymakamlığını bastıktan sonra yörenin tutuklularını bırakmak için cezaevine saldırdı. İki grup da Kürt İşçi Partisi (PKK, bölücüler)'ne mensuptur.

NİDAL ALŞAAB AL FALASTİNİ

Kürdistan İşçi Partisi Türk Askeri Birlikleriyle Dişe Diş Çatışıyor

Türkiye Kürtlerinin son dönemlerde faşist Türk egemenliğine karşı verdikleri silahlı mücadele yükseliyor. Bundan bir müddet önce PKK'nin dağıttığı bir bildiride, Kürdistan Kurtuluş Kuvvetlerince faşist Türk ordusunun kurum ve karakollarına karşı Siirt, Hakkari ve Bitlis'te 15 Ağustos 1984 tarihinde birçok şanlı eylemin gerçekleştirildiği ve bu eylemlerde onlarca subay ve askerin öldürüldüğü ve yaralandığı ifade edilmektedir. Yine birçok yerli hainin ve celladın öldürüldüğü, kaymakam ve belediye başkanlarının tutuklandığı, HRK'nin kuruluşunu içeren bildirilerin çok sayıda dağıtıldığı ve halk tarafından coşku ve sevinçle karşılanan konuşmalar yapıldığı belirtilmektedir.

SAVT EL RAFİDİN – Irak

Partizanlar Türkiye'nin 3 Vilayetini Bastı

Nihayet Türk devlet yöneticileri özellikle Siirt'te Kürt devrimcilerinin yaptıkları eylemlerin itirafında bulunmuş, fakat başarı sağlayamadıklarını ve Irak'ın kuzeyinden geldiklerini iddia etmişlerdir.

Anadolu Haber Ajansı bu konuyla ilgili, Türk askeri komutanlarının eylemlerin yapıldığı alanları incelemek ve Kürt devrimcilerinin devlete verdirdikleri zararların külliyetli olup olmadığını hesaplamak için geziler düzenlediklerini içeren bir konuşma yaptı. Bu haberden de anlaşıldığı gibi faşist Türk devleti bir çıkmaz içindedir.

AL NAHAR – Lübnan

Partizanlar 6 Askeri Öldürdü

Türkiye'nin Güneybatısında bulunan Siirt'in Sason ilçesi yakınlarında Kürt devrimcileri tarafından 1 subay ve 5 asker olmak üzere toplam 6 kişi öldürüldü. Bu eylemde, edinilen bilgilere göre partizanlar kayıp vermeden mevzilerine dönmüşlerdir.

السفير

السفير EL SEFİR – Lübnan — 02. 09. 1984

Kürt Devrimcilerine Karşı Yapılan Operasyonda İki Asker Öldürüldü

15 Ağustos eylemlerini gerçekleştiren ve Türk devletine büyük kayıplar verdiren Kürt devrimcilerini yakalamak amacıyla Türk ordusunun düzenlediği bir operasyonda Kürt partizanlarınca 2 asker öldürüldü.

04. 10. 1984

Türk Başkanın Üç Koruma Görevlisi Bölücü Kürtler Tarafından Öldürüldü

Bölücü Kürtler, salı günü Türk başkanı Kenan Evren'in Şemdinli (Hakkari bölgesi, İran-Irak sınırı)'ye yaptığı gezi sırasında güvenliğini korumakla görevli üç askeri öldürdüler. Bu saldırı 45 günden bu yana Hakkari bölgesinde bölücü Kürtlerin güvenlik güçlerine saldırılarından sonra tüm ordu tarafından yapılmakta olan temizleme operasyonları esnasında meydana geldi.

Aynı haber, Le Monde, Neue Züricher Zeitung, Frankfurter Rundschau, Bild, Taz, vd. birçok gazetede "Evren'in Koruyucuları Öldürüldü" başlığı altında yayınlandı. Dünya basınının geniş bir yer vermesinden de anlaşılacağı gibi, bu eylemle Türk sömürgecilerinin tüm iddialarının asılsızlığı da açığa çıktı.

18. 10. 1984

Kürt Çeteleri 18 Askeri Öldürmüşler

Türk makamlarının resmi açıklamasına göre, geçen iki ay zarfında 18 güvenlik görevlisi Kürt çeteleri tarafından öldürülmüştür.

Die Wochenzeitung — 26. 10. 1984

Türkiye'nin Güneydoğu'sundan Çelişkili Resimler

(...)

Türk politikacılarının ve Türk yetkililerinin yaptıkları açıklamada, buna benzer bir ayaklanmayı Güneydoğu'nun insanlarından en yaşlıları bile hatırlayamadıklarını belirttiler. Son iki ay içerisinde sadece küçük bir şehir olan Şemdinli'yi, Genelkurmay Başkanı Necdet Ürüğ, İçişleri Bakanı Ali Tanrıyar, Savunma Bakanı Zeki Yavuztürk, Cumhurbaşkanı Kenan Evren ve son olarak da Başbakan Turgut Özal 60 milletvekili ile birlikte ziyaret etti. Sorumluların ani gezisinden sonra, "Halkçı Parti"nin önderlerinden Necdet Calp ve sosyaldemokrat cilalı "SODEP" başkanı Erdal İnönü, dağ yuvasına gezi yapacaklarını açıkladılar. Şemdinli'de iki ay önce başlayan gerilla savaşı, Ankara'nın şimdiye kadar ilgi göstermediği bu unutulmuş bölgeye ilgi göstermesine neden oldu.

(...)

Türk ordusu güçlenmiş bir gerilla ordusu dışında doğal bir düşman ile karşı karşıya geliyor: Bu bölgede tehlikeli ve hızla gelen kış. Yalçın Kürdistan dağları ilk kar yağışları sonrası ordu güçleri için geçilmez duruma gelecek. Bunun için General Evren, 1923 döneminde devlet kurucusu Atatürk tarafından devreye sokulan kanuna sarıldı. Yasaya göre, sivil halka "Eşkiya ve teröristleri yakalamak için" silah verilecek. Her köyde muhtara (din önderleri) ve ileri gelenlere silah dağıtılarak gerillaların saldırısı halinde, "ulusal sadıklık ölçüleri çerçevesinde" halktan her vatandaşa dağıtılacak.

Evren'in silah taşınmasını (30 yıl hapis cezası ile tehdit edildi) yasakladığı unutulmamalıdır. O dönem generaller, ordunun, ulusal güvenliği koruyan tek güç olduğunu açıklamışlardı. Günden güne Türk askerlerinin yarı çıplak vaziyette ellerinde silahları ile Kürt küçük şehri olan Siverek'in dar sokaklarında koşarak yetkilerini gösterdikleri izlenebiliniyordu. Bundan 4 yıl sonra bu kez ordu, sivillerin yardım etmesini rica ediyor.

14. 09. 1984

Ankara, Kürtlere Karşı Son Darbeyi Planlamaktadır

Doğu'da Eylem

Zirvelerinde keskin kışın bastığı Kürdistan'ın kesik ve sarp dağları, birkaç yıldan beridir resmi olarak ilan edilmemiş, fakat Ankara ile Kürt bölücüleri arasında acımasızca sürdürülen bir savaşın simgesidir.

(...)

Silahlı eylemler yoğun askerileştirilmiş, ABD'nin en modern dinleme istasyonlarının ve üslerinin bulunduğu Iran, Irak ve Suriye sınırına dayanan bu bölgede bundan dört yıl önce yapılan askeri darbeden sonra da hiç durmamıştır. Fakat askerlerin bu seferki şaşkın tepkileri değişik bir nedenden kaynaklanıyordu: İsyancılar Eruh'ta afiş asıyorlar, broşür dağıtıyorlar ve devrimci sloganlarını cami hoperlörüne haykırıyorlardı. Kürt olan Güneydoğu bu son dört sene içinde kendisini en tehlikeli bir biçimde ön plana atabiliyor ve merkezi yönetim olan Ankara egemenliğini şüphe içine itebiliyor.

Frankfurter Rundschau — 21. 09. 1984

Irak ve İran'la Yapılan Anlaşma Sonucu Türk Askeri Birlikleri Kürtlerin Peşinde

Başbakan Turgut Özal çevreye güven saçmaktaydı: "Olaylar tecrit edilmiş oldukça küçük olaylardır. Eşkiyacılığın basit bir örneği. Bizler haklarından geldik. İki saat eşkiyalar bir oyun sergilediler ve daha sonra kaçtılar." Ancak 15 Ağustos gecesi Güneydoğu Anadolu'da boy gösteren bu "oyun" halen devam etmektedir. Bu durum ise 1000 km uzakta bulunan Ankara'da hiç de soğukkanlı karşılanmamaktadır.

(...)

Genelkurmay Başkanı ve başka askeri yetkililerin bizzat Doğu bölgelerine gitmeleri bile, durumun hiç de Özal'ın dediği gibi sıradan bir terörist arama olayı olmadığını göstermektedir. Ankara'ya kadar ulaşabilen ve doğru olup olmadıkları pek bilinmeyen haberler bir bütün olarak iç işgale uğramış bir bölgenin görünümünü vermektedir. Nitekim eylül ayı sonlarında, Eruh'un güneydoğusunda bulunan Şırnak'taki Genelkurmaylık sözcüsü, ilk dönemler bir ay süreceği söylenen "temizlik harekatının" bir ihtimal kış aylarına kadar sürebileceğini açıklamıştı.

die tageszeitung — 21. 02. 1985

Türkiye / Kitlesel Dava

22 Kürde Verilen İdam Cezası

Türk askeri yönetimi için PKK en tehlikeli Kürt örgütü olmanın da ötesinde, genelde en tehlikeli örgüttür. 70'li yıllarda –O zamanlar Apocular olarak bilinen– PKK kendini ilk olarak militan eylemleriyle tanıttı. Verilen kayıplara bakılmadan, sıkça kurtuluşları uğruna mücadele verilen köylülerin yardımı ve onayı olmadan büyük toprak ağalarına saldırdılar. Bu eylemler Kürt hareketleri içinde de sert tartışmalara yol açtı ve buna rağmen saflarına özellikle gençlik kesiminden büyük bir akış oldu. Geçen yıl ağustosunda askeri tesislere karşı yeniden eylemlere geçiş, askeri yönetimin Partiye darbe vuramadığını göstermektedir.

Resmi rakamlara göre bile en azından hala 1000 partizanın aktif olduğu tahmin edilmektedir.

ΕΘΝΟΣ

Kürtler Ulusal Kurtuluş Cephesi Kuruyor

"Silahlarımızın haykırışları (sesleri) susmayacak Kuzey-Batı Kürdistan'ın tümü özgürlüğe kavuşmadıkça. Özgürlüğün simgesi olan 21 Mart'ta yeni bir atılımla, mücadelemiz yeni bir döneme giriyor, sömürgeci-faşist cuntaya (Evren'e) karşı".

Yukarıdaki açıklamayı dün Kürt devrimcileri yaptıkları basın toplantısında açıkladılar. Kürtler –geçerken belirtelim– güvenlik gereği, mendil ve başlıklarla süratlarını örtmüşlerdi. Böylece Yunanlı ve yabancı gazetecilere açıklama yaptılar.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin kurulduğunu, bunun politik bir birlik olduğunu, bir "gölge" hükümet, politik mücadelenin rehberliği, gerilla mücadelesinin rehberliği, Kürt halk ordusunun teşkili olduğunu söylediler.

SOFYA RADYOSU — 14. 06. 1985

Şimdi de ordu tarafından isyancılara karşı gerçekleştirilen ve dinmek bilmeyen temizleme operasyonlarının devam ettiği Türkiye'nin Güneydoğu'sunda bulunan Kürtlerin durumuna bakalım: Kürt isyancıları tarafından Türk askeri kuruluşlarına karşı, geçen yılın 15 Ağustos'unda gerçekleştirilen birinci saldırı eylemlerinden bu yana 28 operasyon oldu.

(...)

Askeri güçlerin operasyonlarına paralel olarak, yönetim, hukuki açıdan da baskıyı artırmaktadır. 12 Eylül 1980'den beri çok büyük duruşmalar bu bölgede oldu ve devam etmektedirler.

Örneğin yalnızca Mayıs 1984'te Diyarbakır'daki bir duruşmada askeri mahkeme 35 idam, 28 ömür boyu ve 331 kişiye de 3 yıldan 24 yıla kadar değişen hapis cezaları verdi. Geçen yılın eylül ayında, 50 idam cezası daha verildi ve Reuter ajansına göre, yine Diyarbakır'da 7 Haziran'da başlayan yeni bir duruşmada askeri savcı tutuklulardan 20'si için ölüm cezası istemektedir.

Nüfusun birliğini oluşturmak amacıyla, geçen yılın sonlarına doğru Başbakan Turgut Özal, Türkiye'nin Doğu'sundaki sermaye yatırımlarının artırılmasının zorunluluğu üzerinde durdu.

Ancak durum halen ciddiyetini korumaktadır. Ve bunun için Doğu Anadolu Kürtlerinin mücadelelerine devam edecekleri açıktır.

Frankfurter Rundschau — 02. 06. 1985

Türkiye Dış Ülkelerde Kürtlere Karşı Bir Saldırı Eylemi Düzenliyor

Geçen Ağustos ayından beri Apocu Kürt gerillalar (HRK) Türkiye Kürdistanı'nda askeri karakollara karşı imha eylemlerini hızlı bir şekilde yaygınlaştırıyorlar.

die tageszeitung — 19. 07. 1985

Türkiye'nin Doğusunda Bölücü Direniş Hareketleniyor

Kürt İlçesinde "Güneş Operasyonu"

3000 nüfuslu bir Kürt ilçesi ve Türk jandarmasının yüzlerce özel komando birliklerinin işgali altında bulunan Beytüşşebap, Türkiye'nin Güneydoğu'sunda bir yıl önce yeniden kabaran bölücü ayaklanmasının merkezini oluşturan alanın kalbinde yer almaktadır. Militarist çevrelerce "kritik bölge" olarak ele alınan ve yalçın dağlarında "Apocuların" –Kürt Partizanları– kendilerini saklı tuttuğu bu bölge, Mardin ili yöresine komşu olan Suriye'nin kuzey hududundan başlayarak, Siirt ve Hakkari üzerinden Irak ve İran sınırlarına yakın yerde bulunan Van ili topraklarına kadar uzanmaktadır. Bu çıplak, üretimde çorak ve ekonomide elverişsiz bölge, Türkiye işsizlik rekorunu kırmaktadır. Kürdistan İşçi Partisi (PKK)'nin 15 Ağustos 1984 tarihinde bölgenin dış noktalarında bulunan Siirt'in Eruh ve Hakkari'nin Şemdinli ilçelerinde Türk güvenlik güçlerine yönelik giriştiği iki (2) "Vur-Kaç!" operasyonu ile, Eylül 1980 askeri darbesinden bu yana canlanmakta olan Kürt otonomi mücadelesinin daha da alevlenmesine hız vererek, yeni bir atılımı gerçekleştirmiştir.

(...)

Beytüşşebap, Eruh ve Şemdinli arasındaki yolun orta kesiminde Siirt'ten Hakkari'ye doğru uzanan sıradağların üzerindeki bir alanda bulunmaktadır. Güneyden bölgeye doğru gelen biri için, durumun ciddiyeti henüz Dicle kenarında bulunan Cizre ilçesinden başlamaktadır. Halkın ezici çoğunluğunu Kürtlerin oluşturduğu Muş ve Bitlis dışında tüm bölgelerde sıkıyönetim hükmünü sürdürürken, burada ise savaş hali yaşanmaktadır. Mevcut asker sayısı diğer bölgelere nazaran çok daha kabarıktır; askerlerin ruh hali çok daha asabi, endişeli, tehditkar ve baskıcıdır. Yapılan kontrol, arama ve taramalar gittikçe yoğunluk kazanmaktadır. "Aşağı in", "sıraya geç", "kimliğini ver", "elleri kafa üstüne koy", "bacağını yana doğru aç!" vb. hitap etme biçimleri, günlük yaşamın birer görüntüsü halinde. Erkekler, tepeden tabana çok sıkı aramadan geçirilmekte. Kadın ve çocuklar, şimdilik erkekler için kaide haline gelen bu uygulamaların dışında kalmaktadır. Tek sıra halinde dizilmiş kişilerin üzeri iyice arandıktan sonra, arada bulunan güvenlik güçleri mensupları tekrardan sıranın başına gelerek, arananların kimliklerini alıp ellerinde bulunan çok sayfalı arananlar listesi ile karşılaştırmaktadırlar. Birkaç kilometre ilerde aynı muamele yeniden başlayarak, durum öylece sürüp gitmektedir.

(...)

Beytüşşebap, tam bir yıldan beridir "Güneş Operasyonu"nu her saat yeniden yaşamaktadır. Her gün sokağa çıkma yasağının kaldırılmasıyla birlikte ilçe, sayısız kuşun uğuldayan cıvıltısıyla uyanmakta ve öten kuşların türküsü, yeniden "teröristleri" aramak üzere kuzeye doğru hareketlenen askeri panzerlerin, bu dev gibi bir kuş kafesini andıran alanda çıkardığı hırçın gürültülerle bastırılıncaya kadar devam etmektedir. Yörede bulunan tek yol üzerinde devriye gezinen özel askeri birlikler, otomatik silahlar ve telsizler elde olmak üzere, mütemadiyen

üç sıra halinde nişan almış vaziyette hazır ve ateş açmak için tam siper saldırı durumunda beklemektedirler. Her birinde tepeden tırnağa kadar silahla donanmış 10'ar asker bulunan ve kum torbalarıyla korunmaya çalışılan üstü açık küçük askeri araçlar sürekli dağlara doğru hareket halindedirler.

Yavuz adında konuştuğumuz bir köylü, bir yıldan beridir her gün tekrarlanan bu manzaraları soğuk ve asık bir çehre ile izlemekteydi. Bu duruma katlanamayacağını ve katiyen alışamayacağını belirtiyordu. Bu süre zarfında köy halkının çoğunluğu gibi kendisinin de "Apocuların" davasına kazanıldığını hiç gizlemeden ifade ediyor ve şöyle diyordu: "Onlar (Apocular bn.) en güçlüdür! Dağlarda, Türk askerleri onlara karşı hiçbir şeydir!" Bölgede yaşayan halkın büyük çoğunluğu, Kürdistan'ın bu kesitinde bulunan köylerde pratik bir savaşın yaşanmakta olduğu düşüncesindeydi. Parlamenter sol muhalefetten olan "Halkç Parti"nin Mardin'deki bir temsilcisi ise şu açıklamada bulunuyordu: "Kürtler ve Türkler arasında, artık dönüşü olmayan bir noktaya varılmıştır." Yine, Türkiye'nin batısından gelen ve şu anda Van çevresinde görev yapan bir doktor, bugün kesinlikle şu inanca vardığını söyleyebilmekteydi: "Geçmişte halkın büyük çoğunluğu isyancılara karşı idi; çünkü halk, mücadelelerinin Kürtler arasındaki iç çatışmaları da yansıttığını gözardı etmemekteydi. Ancak özellikle 'Güneş Operasyonu'nun başlatıldığından bu yana, sadece "Apocular" Türk ordusuna karşı savaştıklarından, halkın PKK'ye olan sempatisi hızla güçlenmektedir."

TAGESANZEIGER — 22. 07. 1985

Olağan Duruma Geri Dönüş mü, Yoksa Sadece Bir Üniformanın Değiştirilmesi Olayı mı?

Türkiye'nin Bir Bölümünde Sıkıyönetim Kaldırıldı

(...)

Olağan duruma adım adım geri dönüşten Türkiye'nin Doğu bölgelerinde pek bir şey hissedilmiyor. Tam tersine ordunun gösterişleri geçmişe kıyasla çok daha büyük boyutlar kazanmış durumdadır. Daha bundan kısa bir süre önce Van havaalanında sürekli askeri helikopterler sınır bölgelerine uçuş yapmaktaydılar. Ve taşıdıkları askeri konvoylar, geniş çaplı operasyonların yapılacağını göstermekteydi. Ancak Türk basınında bu tür operasyonlar konusunda herhangi bir haber almak mümkün değildir. Askeri makamlar, Fırat nehrinin doğu bölgeleri üzerine herhangi bir haberin çıkarılmasını yasaklamışlar ve bu ancak bazıları iyi ölçülmüş ve Kürt gerillalarına resmi dilde denildiği gibi, "bölücüler" ve "teröristler" yakalandığına dair ufak haberler bu yasak çemberini aşmaktadır. Geçen hafta, örneğin sıkıyönetim makamları Siirt ve Bitlis'te birçok bölücünün jandarma birlikleri ile çıkan çatışmalarda öldürüldüğünü açıklamışlardı. Bugüne kadar bu tür çatışmalarda kaç subayın ve askerin öldüğü konusunda yöneltilen sorular karşısında askeri makamlar çok daha çekingen durmaktadırlar. Ancak bu bölgelerde birçok kişiyle yapılan konuşmalarda askeri güçlerin aldığı kayıpların resmi açıklamaların tersine çok daha yüksek olduğu söylenmektedir.

NRC-HANDEL BLAD — 16. 08. 1985

Kürt Bölücüleri Nuh'un Gemisini Arayan Keşifçileri Engelliyor

Her ne kadar Türk basını, PKK'nin kan davalarından dolayı birçok aileyi katlettiğini söylüyorsa da, geçen seneden beri saldırıları Türk Cumhuriyetinin sembollerine karşıdır. Özellikle askerleredir. 1980'den evvel, kendisiyle çalışmayan halka karşı bölgesel saldırıları ona fazla popülerlik kazandırmadı. (Popüler kabul edilmiyordu) Onların eski bölgelerinde (Diyarbakır, Urfa) geliştirdikleri mücadeleyi yeni bölgelerinde (Siirt, Bingöl, Hakkari) ve şimdi de Ağrı'nın yüksekliklerinde geliştirememeleri dikkat çekicidir. Ağrı şehri Türkiye'nin eski şehirlerinden biridir. Turgut Özal bir gezisinde Doğubeyazıt'ta halkın "su, su" diye bağırmasından dolayı konuşamaz hale gelip burayı terk etmek zorunda kaldı. PKK'nin bu bölgede sempatizanlarının az olmasına rağmen, yaptığı eylemlerden dolayı kahramansal bir isim kazanmıştır. Bundan dolayı Kürtler de, Kürt dilinin ve kültürünün Türk aparatı ve askeri tarafından baskı altında tutulduğunu seziyorlar. Türk basını da bu spekülasyonu önlemek için, "kahraman mehmetçik" biçiminde Türk askerine övgüler düzerek, halka, "Sizi bölücülerden koruyorlar" diyor ve yine askerlerle, onlara çay veren Kürt kızının resmini çekip yayınlıyorlar. Okuma-yazma bilmeyen Kürt çocuklarına asker ders veriyor görünümlü fotoğraflar yayınlıyorlar.

Koerdische separatisten hinderen speurtocht naar de ark van Noach

Door onze correspondent
FRANS VAN HASSELT

ISTANBUL, 16 aug. De 5156 meter hoge, met sneeuw bedekte berg Ararat in Oost-Turkije is de laatste jaren in de internationale en Turkse pers voornamelijk aan de orde gesteld ter trotsering van de zomerse komkommertijd. Christelijke fundamentalisten uit verschillende landen plegen haar in allerlei expedities te bestijgen om brokstukken te vinden van Noachs ark, die daar na de zondvloed zou zijn aangespoeld, of zelfs dit bouwsel in zijn geheel. Berichten over bootachtige gevaarten, in vroeger dagen van vere of vanuit de lucht waargenomen, prikkelen de fantasie en de ondernemingslust. De Ararat ligt echter in een strategisch grensgebied met de Sovjet-Unie en Iran en voor beklimming is een speciale vergunning van de Turkse autoriteiten vereist.

De bekendste arkzoeker is de Amerikaanse astronaut James Irwin, ook nu weer in Turkije, onder andere om president Evren zijn boek „More than the ark of Ararat" aan te bieden. Of hij er deze zomer nog in zal slagen een stap op de berg te zetten is echter de vraag. Vorige week zijn alle expedities, ook de reeds geprojecteerde, van hogerhand opgeschort, omdat het op de Ararat te onveilig is geworden.

Koerdische separatisten hebben reeds vijf Japanse en twee Westduitse klimmers overvallen, al hun gereedschap afhandig gemaakt en hen, met de wapens in de aanslag, vergast op een college over hun Koerdische frustraties en aspiraties. Twee vrouwelijke leden van de Turkse expeditie waren tevoren reeds onder onduidelijke omstandigheden om het leven gekomen de twee mannen keerden gewond terug.

Voorts zou een dorp zijn overvallen door een Koerdische groep die er een proces hield tegen vijf „collaborateurs". Allen werden ter dood veroordeeld, maar alleen de burgemeester werd ook terecht- gesteld.

De Amerikaanse astronaut James Irwin

De Ararat, vanouds „onze eigen berg" voor de Armeniërs die haar nog alleen vanuit hun republiek aan de Sovjet-zijde kunnen aanschouwen, begint zodoende het bolwerk en symbool te worden voor de Koerden, die in 1915 niet weinig tot de hardhandige deportatie van die Armeniërs hebben bijgedragen.

Juist gisteren was het een jaar geleden dat Koerden in Zuidoost-Turkije een geuerrillastrijd begonnen met twee verrassingsaanvallen op centra van de Turkse gendarmerie, onderling ruim 140 kilometer van elkaar verwijderd. Sindsdien zijn er aan Turkse zijde meer dan honderd slachtoffers gevallen, van wie zowat de helft militairen. Nog op de eerste van deze maand reden zes soldaten in een Koerdische hinderlaag. Het aantal doden aan de kant van de „bandieten" zoals ze hier in de pers worden genoemd, wordt nog wat hoger geschat.

deed horen door niets-ontziende aanvallen op voornamelijk civiele doelen. Zij werden toen Apo genoemd naar de aanspreeknaam van de leider, Abdullah 'Ocalan, die nog steeds vanuit Damascus de organisatie schijnt te leiden. Acht kaderleden, onder wie 'Ocalans echtgenote, vertoeven in Zweden en bezorgen de autoriteiten daar talrijke hoofdbrekens.

Symbolen

Hoewel de Turkse pers ook nu enkele malen melding heeft gemaakt van hele families die uit wraak zouden zijn uitgemoord, schijnt de tactiek van de PKK er sinds vorig jaar voornamelijk op te zijn gericht aanvallen te lanceren op de symbolen van de Turkse republiek: in de eerste plaats de militairen. Het neermaaien van zoveel burgers die niet met hen wilden samenwerken heeft haar in de jaren voor 1980 plaatselijk bepaald geen populariteit opgeleverd.

Het is ook opvallend dat zij nauwelijks meer in haar oude contreien opereert (Diyarbakir, Urfa) maar vooral in provincies als Siirt, Bingöl, Hakkari en nu ook Agri waarboven de Ararat oprijst.

Agri is een van Turkijes primitiefste provincies. Premier Özal, die in deze streek vorige week op tournee kwam, moest in het stadje Dogubeyazid aan de voet van de berg een toespraak afbreken toen hij steeds werd onderbroken met een roep om water.

Er zijn aanwijzingen dat de PKK in deze streken zo al geen sympathie dan toch een legendarische naam begint te krijgen door haar aanvallen op het apparaat dat de laatste vijf jaren zo rigoreus de Koerdische taal en cultuur, maar ook zovele Koerden, heeft onderdrukt: de jandarma, de Turkse gendarmerie.

De Turkse kranten publiceren om deze speculaties tegen te gaan reportages van de campagne van *mehmetciks* (liefkozingswoord voor soldaten) waaruit

Die WochenZeitung — 16. 08. 1985

Türklerin Kürtlere Olan Muamelesinden

Baskı, Zor ve Direnişin Çemberinden

(...)

Van Gölü'nün yukarı kesiminde bulunan bir köy bu yılın mart ayında bir askeri birlik tarafından kuşatıldı ve köyün bütün erkekleri bir dere içinde toplatıldılar. Saatlerce buz gibi soğuk sular içinde beklemek zorunda kaldılar. Komutan, köylülerin silahları nereye sakladıklarını öğrenmek istemekteydi. Ki birkaç saat içinde onları konuşturabilmişti de. 100 silaha el konuldu. Fakat köylülerden anlaşıldığı kadarıyla teslim edilen silahlar "köylülerin sahip oldukları en eski" silahlar idi.

Bir Kürt atasözü, bir Kürt için nelerin değerli olduğunu şöyle sıralamaktadır: Silah-At-Avrat (sırasına göre değer verilir). General Evren, askeri darbenin yapılışından hemen sonra sivil halkın silahsızlandırılmasını emretmişti. 1980'de güneyde bulunan Midyat ilçesinin erkekleri uzun kuyruklar oluşturarak, silahlarını beyaz mendillere sarmış ve bir bebek gibi kucaklarına almış halde, polis karakoluna götürmüşlerdi. Evren'in emri tutmadı. Özellikle "sakallı gençler ile mavi pantolonlu kızlar"ın (Güneş gazetesinden) Eruh ve Şemdinli'de, silahlı mücadelenin yeniden başladığını ilan etmelerinden bu yana, gittikçe kızışan ve bir savaşı andıran olaylar, sınırlardan 500 km uzakta bulunan Elazığ ilinin sıra dağlarına kadar yayılmış bulunmaktadır. Evren bu koşullarda düşüncelerini değiştirmek zorunda kalıyordu. Geçen yılın ekim ayında "terörizme" karşı harekete geçmek amacıyla, bu defa da sivil halkın silahlandırılması emrini verdi. Ama tüm çabalar boşuna! Çünkü, daha önceden de yansıttığımız üzere, hemen hemen bütün Kürtler silah taşımaktadırlar. Evren'in yeni uygulaması, birçok ağanın özel ordularının doğrudan doğruya legalleştirilmesinden başka bir anlama gelmemektedir. Açık ki, devlet tarafından en modern silahlarla donatılan bu ağalar denetimindeki milis orduları, lokal hasımlarına karşı harekete geçirilip eyleme yönlendirilecek ve bu da yöre halkının kin ve öfkesinin kabarmasını körükleyecektir.

Her şehirde olduğu gibi -Van'da da- bütün sivil kaide ve uygulamalar devre dışına itilmiştir. Kürt kökenli devlet memurları, "Hêzên Rizgariya Kurdistan" tarafından düşman ilan edilmiş ve "rejimin ajanları ve muhbirleri" olarak öldürülmektedirler. Halk, işini Türk kökenli memurlara ancak rüşvet ödeme yoluyla yaptırabilmektedir; -Kürtler devletin fiyatı üzerine yaptıkları günlük rüşvet pazarlıklarıyla, maruz kaldıkları aşağılama ve horgörünün karşılığını böylece geri ödemektedirler. Bir tüccarın nasihatı, "Eğer bir şey elde etmek istiyorsan memurun karısına bir altın saat al!" biçimindeydi. Yine, bir Türk bilim adamı, "Devlet mekanizmasıyla olan trafik sadece toplumsal irtişa (ahlaksızlık) yoluyla yürüyebilmektedir. Ve sosyal ahlaksızlığın sonuç getirmediği anlanlarda da silahlar konuşmaktadır" yorumunu yapmaktaydı.

(...)

Korku ve tedirginlik alabildiğine yayılıyor. Öncelikle mekanizmaların etkinliğinin yıkılışını gören güvenlik güçleri cephesinde bu korku hızla yagınlaşıyor. Artık jandarmalar dağlık alanlara ancak konvoylar halinde gidebilmekte ve polisler karakollarını, kapı ve pencereleri kum torbaları arkasında kamufle ederek, kaleler haline dönüştürmektedirler. Subaylar artık resmi elbiseler ve rütbeli kıyafetle sokağa çıkmamaktadırlar. Askerler, hareket eden veya seçemedikleri her cisme rastgele ateş etmektedirler. Geçtiğimiz yılın kasım ayında Mardin yakınlarındaki bir kışlada gece nöbet tutan bir asker, üniformalarından tanıyamadığı Türk ordusunun 4 yüksek rütbeli subayına ateş ederek öldürmüştür.

General-Anzeiger — 15. 09. 1985

Saladdin'in Evlatlarının Sessiz Savaşı

(...)

Bağımsız ve Birleşik bir Kürt devleti tarihte hiçbir zaman var olmamıştır.

Böyle bir devleti daha bugün de Kürtlerin yalnız azınlıkta olan bir kısmı hedeflemektedir. Çokları Irak'ta olduğu gibi bir otonomi ile de memnundurlar. Yalnız şu anda atik ve çevik olan Kürt İşçi Partisi (PKK)'nin gerilla grupları gibi militan Kürtler, Bağımsız ve Sosyalist bir Kürt devleti kurmayı amaçlamaktadırlar.

Der stille Krieg der Urenkel Sultan Saladins

Über zehn Millionen Kurden — sie selbst nennen meist höhere Zahlen — leben in Kurdistan, davon über sechs Millionen allein im türkischen Teil des Landes. Das Land, das auch im Türkischen früher „Kürdistan" hieß, wird man heute auf offizielle Karten der Türkei vergebens suchen. Es existiert für die Behörden ebensowenig wie die Kurden selber, die im offiziellen Sprachgebrauch „Bergtürken" heißen, obwohl sie weder ethnisch noch sprachlich etwas mit den Türken zu tun haben. Ihre Sprache darf in der Türkei weder in den Schulen gelehrt noch darf sie in Zeitungen, Büchern oder im Rundfunk verwandt werden. Solchen Kurden, die sich in die türkische Gesellschaft einfügen und gut türkisch sprechen, stehen prinzipiell die gleichen Chancen offen wie ihren türkischen Landsleuten.

In jüngster Zeit haben die Partisanen der PKK nach türkischen Angaben 47 Soldaten, drei Polizisten und 52 Zivilisten getötet. In derselben Zeit seien 95 Guerillas von der Armee getötet worden. Vielen PKK-Mitgliedern wurde in den letzten Jahren vor türkischen Militärgerichten der Prozeß gemacht, einige wurden zum Tode verurteilt. 1983 verfolgten mit Zustimmung der irakischen Regierung türkische Truppenverbände mehrmals kurdische Guerillas bis weit nach Irak hinein. Doch nach einem Jahr relativer Ruhe begannen die Separatisten erneut mit Angriffen auf türkische Armeeposten und türkische Dörfer.

(...)

1983'te Türk askeri birlikleri, Irak hükümetinin izniyle Irak topraklarına kadar girerek Kürt gerillalarını yakalamaya çalışmıştır. Ancak oldukça sessiz geçen bir yıldan sonra bölücüler yeniden Türk askeri birliklerine ve köylere baskınlar düzenlemişler.

Bu defa partizanlar eylemlerini hiç görülmemiş bir biçimde ta kuzey bölgelerine kadar kaydırmışlar. Bundan kısa bir süre önce Ermeni Sovyetler Cumhuriyeti'ne yakın olan Ağrı Dağı çevrelerini bile işgal edebilmişlerdi. Ve temmuz ve ağustos aylarında Nuh gemisinin artıklarını aramak amacıyla Ağrı Dağı'na çıkan ve Alman, Fransız, Amerikan ve Japon araştırmacılardan oluşan bir grubun bulunduğu yeri dört defa basmışlar.

Neue Arbeiterpresse —)6. 12. 1985

Kürt Direnişi Yükseliyor

Kürt kurtuluş savaşçılarının Türk askeri rejimine karşı sürdürdükleri silahlı direniş son haftalarda daha da geniş boyutlar kazandı. Kürdistan Komite'nin vermiş olduğu bilgilere göre, ekim ayı sonlarında Hakkari askeri karakoluna yapılan bir baskında 9 Türk askeri öldürülmüş, en azından bir o kadarı da yaralanmıştır.

Yine kasım ayı başlarında Bingöl'e bağlı Kiğı ilçesinde bulunan cezaevine yapılan bir baskında birçok asker ve gardiyan öldürülmüş ve tutuklulardan birçoğu kaçmıştır. Devlet, tüm teröre, işkenceye ve idam cezalarına rağmen gelişen direnişi bastırabilmek için halk içindeki işbirlikçileri köy korucuları adı altında piyasaya sokmaktadır. Hükümetin yaptığı açıklamalara göre, şu anda 7000 köy korucusu bulunmaktadır. Kürt gerilla birlikleri devlet tarafından silahlandırılan bu milislere karşı da mücadele vermektedirler. Örneğin, kasım ayı başlarında Şırnak'ta bir grup köy korucusuna bir baskın düzenlendi. Bunlardan ikisi ağır yaralanmış ve birçok G-I tüfekleri kamulaştırılmıştır.

Politische Berichte — 05. 04. 1986

Türkiye Kürdistanı: Kurtuluş Mücadelesinin Bilançosu

Kurtuluş hareketi ERNK'yi destekleyen Paris, Köln, Lahey, Den Haag ve Cenevre Kürdistan Komiteleri, ERNK mücadelesinin bir bilançosunu yayınladılar: *"Geçtiğimiz süreçte yaklaşık 200 bin km²lik bir alan üzerinde ERNK ve ona bağlı askeri kuvvetlerin (HRK) siyasi, askeri faaliyetleri görüldü. Mart-Aralık 1985 arasında pusu, saldırı, operasyona karşı darbe, çatışma gibi 800-1000 arası olay meydana geldi. Bu çarpışmalarda %10'u subay, astsubay olmak üzere yaklaşık 900 Türk askeri öldü ve 400'ü de yaralandı. Ayrıca 1 belediye başkanı, 16 polis öldü ve 20'si de yaralandı. Bunun dışında operasyonlara katılan, Türk askeri birliklerine ihbarcılık yaparak halka eziyet eden 100 ihbarcı da öldürüldü. Direnişçiler çok sayıda karakol ve askeri üs basıp, çeşitli çap ve markada silaha el koydular."*

Komitelerin verdiği bilgilere göre, geçen yıl Türk birlikleri, Türkiye Kürdistanı'nda 200 kişi öldürdüler. *(Açıklama, 4/86, Kurdistan Komitees, 21.3.-rül)*

DIE WELT — 25. 03. 1986

Ankara Kürt Bölgesini Huzura Kavuşturmak İstiyor

Komünist Bölücülerin Silahlı Eylemleri Artıyor
Sınır Güvenliği İçin Harcamalar

Doğu Anadolu'nun her köyünde, her ilçesinde, yolların kesiştiği her kavşakta Türkçe afişleri görmek mümkün: "PKK üyeleri, şimdi sizler kararınızı vermelisiniz. Eğer eşkiyalığınıza devam ederseniz, hiçbir yaşam şansınız yoktur. Türk güvenlik güçleri sizleri er veya geç yakalayacaktır. Ama eğer teslim olur ve yeni yasalardan yararlanırsanız, böylece en azından geriye kalan yaşamınızın bir bölümünü normal bir insan gibi yaşayabilirsiniz."

Bu çağrı, Ağustos 1984'teki Kürt ayaklanmasının başlangıcından bu yana yapılan terör eylemlerinin büyük bir bölümünün sorumlusu Moskova yanlısı "Kürdistan Komünist Partisi (PKK)" üyelerine yöneliktir.

(...)

Bu bölücü örgüt daha çökertilmedi: Güneydoğu Anadolu'nun yolsuz bölgelerinde daha karlar erimedi. Ama Kürt ayaklanmacıları şimdiden ilk ses veren eylemlerini yaptılar. Suriye sınırına pek uzak olmayan Adıyaman bölgesinde bir baskın esnasında dört asker öldürüldü. Birkaç gün sonra da PKK taraftarları, Türkiye-Suriye ve Irak ülke üçgeninde bulunan Siirt bölgesinde üç köylüyü öldürdüler.

Şimdiden artık sıcak bir yazın yaşanacağı görülüyor. Bundan dolayı Ankara, tahminen 6-8 milyon Kürdün yaşadığı Doğu Anadolu bölgelerini en kısa yoldan huzura kavuşturmak istiyor: Birkaç aydan beri dev bir sınır güvenliği operasyonu yürütülüyor. Akdeniz kıyısında bulunan İskenderun'dan Kars bölgesi boyunca uzanan Sovyetler Birliği sınırına kadar tel örgü çekiliyor. Sınırdan içeriye doğru 50 km'ye kadar varan bölgeler boşaltılıyor ve bunlar mayınlanıyor. Suriye sınırı boyunca (uzunluğu 877 km) Türkler nöbetçi kuleleri yerleştirdiler. 50 bin kadar jandarma ve 10 bin asker Kürt bölgelerine yerleştirilmiştir. Sınırın önemli bölgeleri geceleri korkunç ışık saçan lambalarla aydınlatılıyor

Ama işin aksiliğine bakın ki, gerillaların aktif olduğu alanlarda etkileyici bir koruma hemen hemen imkansızdır: 331 km uzunluğundaki Irak sınırının hemen arkasındaki bölge o kadar dağlık ki burada güvenliği sağlamak imkansız.

Ankara will Kurdengebiet befrieden

Gewalttaten kommunistischer Separatisten nehmen zu / Aufwendige Grenzsicherung

E. ANTONAROS, **Ankara**

Die Plakate in türkischer Sprache sind in jedem Dorf, in jeder Kleinstadt, an jeder Straßenkreuzung Ostanatoliens zu sehen: „PKK-Mitglieder, nun müßt Ihr Euch entscheiden. Wenn Ihr mit Eurem Banditentum weitermacht, so habt Ihr keine Überlebenschance. Die türkischen Sicherheitskräfte werden Euch früher oder später erwischen. Wenn Ihr Euch aber ergebt ...

... toliens unwegsamen Provinzen ist noch nicht getaut, aber die kurdischen Aufständischen haben bereits ihre ersten spektakulären Anschläge verübt. In der Provinz Adiyaman, unweit der Grenze zu Syrien, wurden vier Soldaten bei einem Überfall ermordet. Einige Tage später brachten PKK-Angehörige in der Provinz Siirt am Länderdreieck Türkei–Syrien–Irak drei Bauern um.

... zeichnet sich ein heißer ... will Ankara die ...

... lich: Das Gebiet unmittelbar hinter der 331 Kilometer langen Grenze zu Irak ist so gebirgig, daß eine Sicherung nicht in Frage kommt. Daher wollen die Türken dort ein knappes Dutzend Dörfer evakuieren, weil sie den Verdacht haben, daß die Bevölkerung mit den Guerrillas zusammenarbeitet.

Guerrilla-Training in Sy...

Gerade diese...

die tageszeitung ——— 01. 04. 1986

Polis Şefi Kürtler Tarafından Öldürüldü

Ankara (DPA) Yarı resmi Anadolu Ajansının haberine göre PKK'lı Kürt bölücüler Diyarbakır'ın güneydoğu bölgesinde yerel bir polis birliğinin şefini öldürdüler. Geçen haftalarda en az 20 asker ve sivil öldürüldü. Cuma günü Kürt gerilla mücadelesinin önderlerinden Mahsum Korkmaz hükümet birlikleri ile güneydoğu Türk bölgesi Siirt'te giriştiği çatışma sonucu öldürülmüştür.

Krieg in Türkisch-Kurdistan

Frühjahrsoffensive der kurdischen PKK / 20.000 türkische Soldaten durchkämmen die Region / Auch Dorfbewohner werden bewaffnet

kurzem wurde die Anzahl dieser „Dorfbeschützer" auf 25.000 aufgestockt, ein Versuch der türkischen Regierung, die Kontrolle über die Bevölkerung in den kurdischen Dörfern zu verstärken. Seit März findet an der türkisch-irakischen und an der türkisch-syrischen Grenze eine Fürhjahrsoffensive der „Kurdischen Arbeiterpartei" (PKK) statt, die sich hauptsächlich auf die Gegend um die Städte Siirt und Adiyaman konzentriert. Am 22. und 23. März, kurz nach dem traditionellen Neujahrsfest der Kurden, waren in der Gegend von Siirt zwölf Personen in einer Falle der PKK getötet, weitere acht verletzt worden. Darunter waren nach Presseberichten auch fünf „Dorfbeschützer" gewesen. Seitdem hat die türkische Armee eine Großaktion zur Bekämpfung der PKK eingeleitet. Tag und Nacht durchsuchen 20.000 Soldaten das bergige Gebiet, unterstützt von Helikoptern und Sondereinheiten. Nach Angaben des Kurdistan-Komitees in Paris sind elf Dörfer bei Hakkari zwangsevakuiert worden, die Zwangsumsiedlungen von Dorfbewohnern im Grenzgebiet werden fortgeführt. Für bestimmte Dörfer wurden Ausgangssperren erlassen. Gleichzeitig wird die türkisch-syrische Grenze vermint und beleuchtet, um den angeblich

die tageszeitung ——— 10. 04. 1986

Türkiye Kürdistanı'nda Savaş

Kürt PKK'nin Bahar Taarruzu / 20.000 Türk Askeri Bölgeyi Aramakta / Köy Halkı da Silahlandırılıyor

Berlin (taz) Partizanların sonunu getirme çerçevesi içerisinde Türkiye Kürdistanı'nın bir şehri olan Siirt'in köy halkı, Türk ordusunun bir üsteğmenini yanlışlıkla Kürt isyancısı sandıklarından dolayı vurdular. Türk ordusu iki aydan beri Kürdistan'daki seçilmiş köy halkını Kürt peşmergelerine karşı savaşta yardımcı olmaları için silahlandırmakta. Gözlemcilere göre bu köy milisleri kendi yetkilerini kullanarak politik gerekçeler altında kişisel davalarını hallettiklerinden dolayı kendilerini sevimsiz hale getirdiler. Kısa bir süre önce "Köy Korucuları"nın sayısı 25.000'e yükseldi – bu Türk yönetimin Kürt köylerindeki halk üzerindeki kontrollerini güçlendirme çabasıdır. Marttan beri "Kürt İşçi Partisi (PKK)" Türkiye-Irak ve Türkiye-Suriye sınır boylarında, özellikle Siirt ve Adıyaman şehirleri civarında yoğunlaşan Bahar Taarruzu yapmakta. 22 ve 23 Mart'ta Kürtlerin geleneksel yeniyıl bayramından kısa bir süre sonra Siirt bölgesinde 12 kişi PKK'nin pusuşuna düşürülerek öldürülmüş ve 8 kişi yaralanmıştı. Basın haberlerine göre bunlar arasında 5 "Köy Korucusu" bulunmaktaydı. Türk ordusu ondan sonra, PKK'nin yok edilmesi için büyük eyleme başladı. 20.000 asker geceli gündüzlü helikopterlerin ve özel birliklerin desteği ile dağlık alanları aramakta. Paris'teki Kürdistan Komite'nin verdiği bilgilere göre Hakkari'deki 11 köy, mecburi iskana tabi tutulmuş ve sınır boylarındaki köy halkının mecburi iskanları devam etmekte. Belirli bazı köylere çıkış yasağı uygulandı. Aynı zamanda Türkiye-Suriye sınırından sözde Suriye'den gelen Kürt savaşçılarını ve kaçakçıların geçişlerini engellemek için mayın döşendi ve ışıklandırma yapıldı. Söylentilere göre Suriye'nin sınır köylerinde yaşayan Kürtleri kontrolü altına alması için Suriye ve Türk yönetimi arasında görüşmeler yapılmakta. Türk başbakanı T. Özal bundan kısa bir süre önce yapımda olan Atatürk Barajı'nın Fırat suyunu Suriye'ye bir damla bile vermeden rahatlıkla iki yıl toplayabileceğine işaret ederek, Suriye'nin ortaklaşa çözümden yana olması gerektiğini açıkladı. Azgınca tutuklamalı ve işkenceli olan baskınların yanısıra, Türk yönetimi şimdi psikolojik savaşa başvurdu: Bununla birlikte "PKK ve Gerçekler" adlı broşürler dağıtılmakta ve helikopterlerle atılmakta. Bunun içerisinde okuyuculara, PKK'nin başı Abdullah Öcalan'ın anavatan düşmanı ve tüm Apocuların, kendi taraftarlarının allahsız ve insanlığın düşmanları olduğu açıklandı.

Information ——— 06. 05. 1986

Türkiye Kürtleri ve Körfezdeki Savaşın Kavurucu Nefesi

Kürt gerilla grupları arasında en önemlisi Kürdistan İşçi Partisi (Partiya Karkerên Kurdistan)'dır. Türk makamları ise bu grubu daha çok grubun lideri Abdullah Öcalan'ın Kürtçe takma adı olan Apo'ya bağlantılı olarak Apo'nun adamları –Apocular– olarak adlandırmayı yeğ tutmaktadırlar.

(...)

Siyasi çizgisinde ayrılıkçılığın haricinde Marksizm-Leninizmi de bir çizgi olarak izleyen PKK, 70'li yılların sonlarına doğru Türkiye'de aşırı sağ ve solun karşılıklı kanlı bir mücadele içerisinde bulunduğu iç savaşa benzer bir ortam içerisinde ortaya çıktı.

(...)

Günümüzde Diyarbakır'ın dış kesimlerine büyük miktarda askeri yığınak yapılmasına karşılık, şehir içinde çok az asker göze çarpıyor. Türk kaynaklarına göre, askeriye bilinçli olarak şehirde böyle az bir asker görüntüsü yaratıyor.

PKK, Türk yönetimine karşı verdiği mücadelenin günümüzdeki görüntüsü olan savaşımını 1984'te başlattı. Bu savaşımı 15 Ağustos'ta Diyarbakır'ın doğusunda bulunan Siirt ve Hakkari bölgelerindeki Eruh ve Şemdinli'de partizan eylemleriyle başlattı. Bu eylemlerin hemen akabinde askeriye yine yoğun bir anti-gerilla kampanyası başlattı.

(...)

Fakat Türkiye'nin PKK ile mücadele etmesi sadece silahlı- zor ve diplomatik baskılardan oluşmuyor. Diyarbakır'ın dış kesimlerinde görülen endüstri inşaatlarında görüldüğü gibi, Türk yönetimince Kürtler ulusal bir azınlık olmayıp, sadece yörede geri kalmışlık sorununun var olduğu ve PKK gerillalarına karşı mücadelede ekonomik gelişmenin de önemli ve hatta en önemli araç olduğu kabul ediliyor.

STUTTGARTER ZEITUNG — 16. 08. 1986

Türk Hava Kuvvetleri Kürtleri Bombaladı

Türk hava kuvvetleri, cuma günü Irak'ta bulunan Kürt isyancılarının sığınaklarını bombaladı. Bu saldırı, yapılan resmi açıklamalara göre Ankara'daki hükümetin almış olduğu ve Kürt bölücülerine karşı sınırları da aşan geniş çaplı bir operasyonu gerçekleştirme kararı sonucu gerçekleşmiştir. Pazartesi günü, Kürt isyancılarının Güneydoğu'da Irak sınırları yakınında gerçekleştirdikleri bir saldırı sonucu bir subay ve 11 sivil halktan kişiler öldürülmüş, 10 kişi de yaralanmıştı. Türkiye, 1984'te Irak hükümeti ile her iki ülkeye de sınırı aşarak "takip etme" hakkını tanıyan bir anlaşma gerçekleştirmişti.

POLITIKEN — 21. 08. 1986

Kürdistan - Kanlı Bir Rüya

Türkiye, İran ve Irak Kürtlere Karşı Savaşlarını Şiddetlendiriyorlar

Kürtlerin bağımsızlık mücadeleleri, son yıllarda önemli bir mesafe katetti. Bu mücadeleyi yürüten öncü güç ise ilk silahlı isyanını 15 Ağustos 1984 olarak belirleyen PKK-Kürt İşçi Partisi'dir.

(...)

PKK'ye göre Kürt halkı kendilerinden yanadır. Gayet tabiidir ki, bütün Kürt halkı kendilerini desteklememektedir. Kürtlerin bir kesimi ise hükümet ile çalışıp askeri makamlar tarafından silahlandırılarak, özel koruyucular olarak örgütlendirilmektedir.

PKK'liler kendilerini partizan olarak isimlendirmekteyken, hükümet ise onları terörist olarak tanımlamaktadır. Ele geçirilenler (PKK'liler) ya öldürülmekte, ya da ömürboyu hapisle cezalandırılmaktadırlar. PKK'nin açıklamalarına göre, hükümet güçleri ile meydana gelen çatışmalar neticesinde hükümet bazı tedbirler alarak, bunlar arasında, Kürtleri mecburi iskana tabi tutarak Türkiye'nin diğer alanlarına ve Kıbrıs'ın Türk kesimine göndermektedir. PKK'ye göre, kendi geliştirdikleri mücadeleye karşı en son olarak köylerde yaşayanlar bir araya getirilerek "Stratejik Köyler" oluşturulup halkın bütün hareketleri yakın takibata alınıp kontrolleri sağlamaktadırlar. PKK'ye göre, bu yörede halkın yardımı olmaksızın gerilla mücadelesi yürütmek mümkün değildir.

Information — 29. 08. 1986

Kürt-Türk Mücadelesi Körfez Savaşını Avrupa'ya Daha da Yaklaştırıyor

Türkiye'nin Irak'taki Kürtleri Bombalaması Humeyni'nin Eleştirilerine Yol Açtı

Bu yıl 15 Ağustos'ta gerçekleştirilen hava saldırısı geçmiş dönemlerde yapılan operasyonlara rağmen, daha da kanlı olarak uygulanmıştır. Bu hava bombardımanından sonra Türkiye başbakanı, "asilere ait üç yerleşim biriminin bombalanması sonucu 150 ile 200 arasında insan öldüğünü" açıkladı. Bu bombardıman eylemine, operasyondan 4 gün önce Kürt ayrılıkçılarınca 1 pusu sonucu 12 Türk askerinin öldürülmesi neden olarak gösterilmişti. Kürt ayrılıkçıları gayet tabii olarak Özal'ın bu konuşmalarını yalanlıyorlardı. Atina'da HRK (Kürt Kurtuluş Cephesi)'nin sözcüsü yaptığı bir açıklamada, aralarında kadın ve çocuklarin da bulunduğu yüzlerce kişinin öldüğünü belirtti.

Bu yönde, buna benzer açıklamaları **Information** gazetesi burada oturmakta olan ve kendisini Türkiye'nin en önemli Kürt partizan grubu Partiya Karkeren Kurdistan-Kürdistan İşçi Partisi (PKK) sempatizanı olarak tanıtan bir Türkiye Kürdünden de almıştı. PKK ile HRK isimleri arasındaki ilişki HRK'nin, PKK'nin silahlı birliklerini oluşturmasından kaynaklanmaktadır.

(...)

PKK sempatizanının **Information**'a yaptığı açıklamalarda, Türkiye'nin gerçekleştirdiği bombardıman eyleminin ardında yatan neden PKK'nin son altı aydır büyük birlikler halinde eylemler gerçekleştirmesi olarak belirtilmektedir.

(...)

PKK'nin Avrupa Temsilciliği, Köln'de yaptığı bir basın açıklamasında, PKK'nin Türk yönetimine karşı başlattığı gerilla atılımının sembolü olan eylemlerin 2'nci yılında, hava saldırısının gerçekleştirildiği belirtilmektedir.

(...)

6 yıldır devam eden Körfez savaşında Türkiye tarafsız davranmaya özenle dikkat göstermiş; aynı zamanda savaşın taraftarı her iki ülkeyle de ticari ilişki geliştirmiştir. Fakat Kürt ayrılıkçıları ile meydana gelen bu son bunalımla beraber Türkiye'nin tarafsızlığını devam ettirmesi de oldukça zorlaşmaktadır. Bu bombalama saldırıları, Türkiye tarafından milli bütünlüğünü koruma şeklinde değerlendirilirken, Tahran tarafından da baş düşmanın desteklenmesi şeklinde yorumlanmaktadır.

25 kurdere dømt til døden

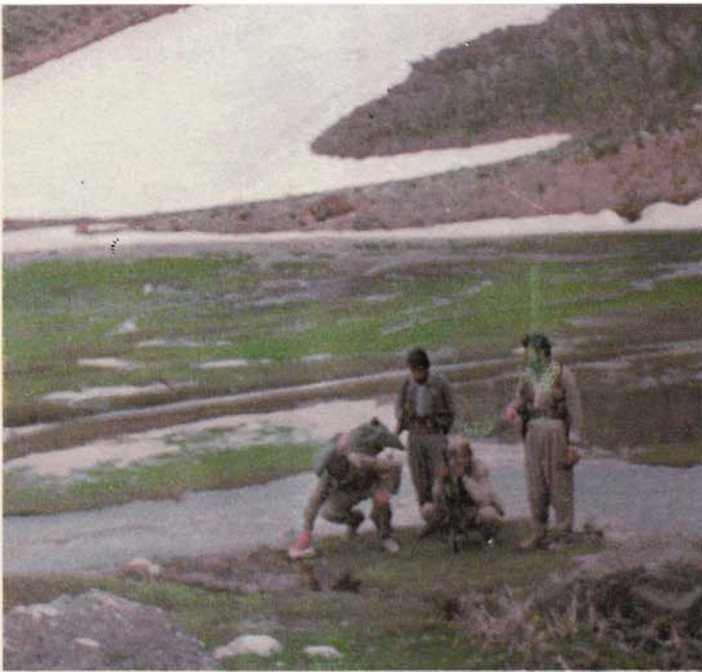
Impressum
V.i.S.d.P.: I. Kadah, Aachener Str. 514-520, 5000 Köln 41

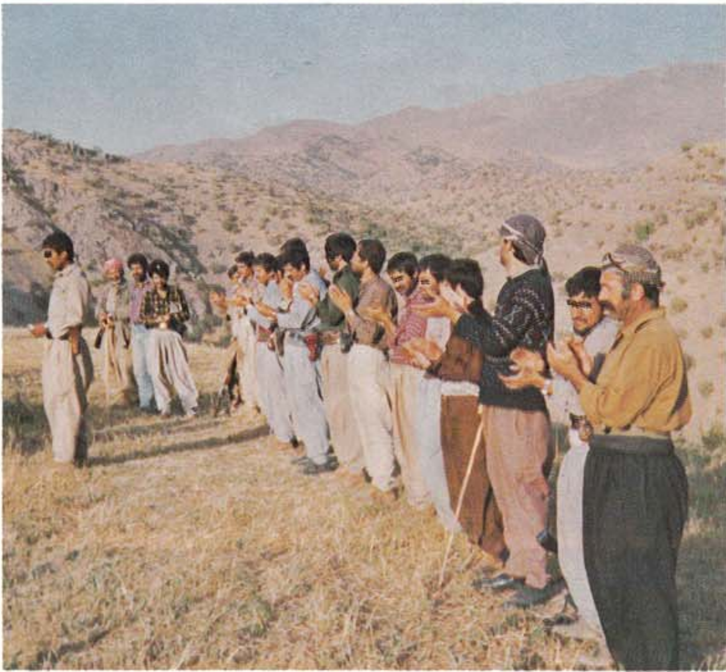
Yazışma Adresi
SERXWEBÛN, Postfach: 10 16 83, 5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank-KÖLN, I. Kadah, Konto Nr. 35 16 036, BLZ: 370 700 60

Danimarka	25.00 dkr.	Norveç	20.00 nkr.
Avusturya	50.00 s.	Fransa	20.00 ff.
İngiltere	2.00 £.	İsviçre	7.00 sfr.
Hollanda	8.00 hfl.	İsveç	20.00 skr.
Belçika	180.00 bfr.		

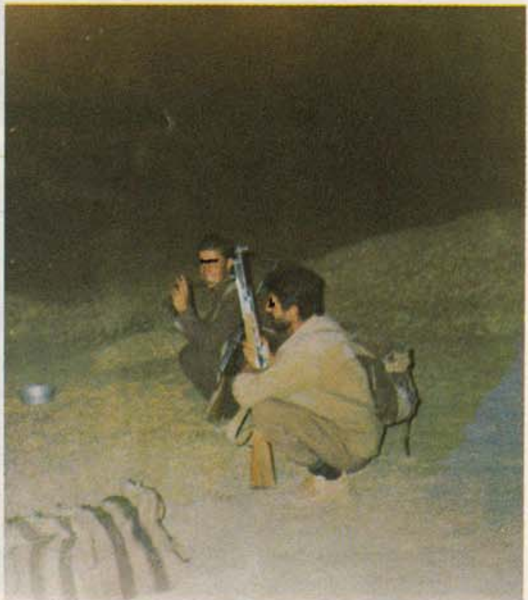

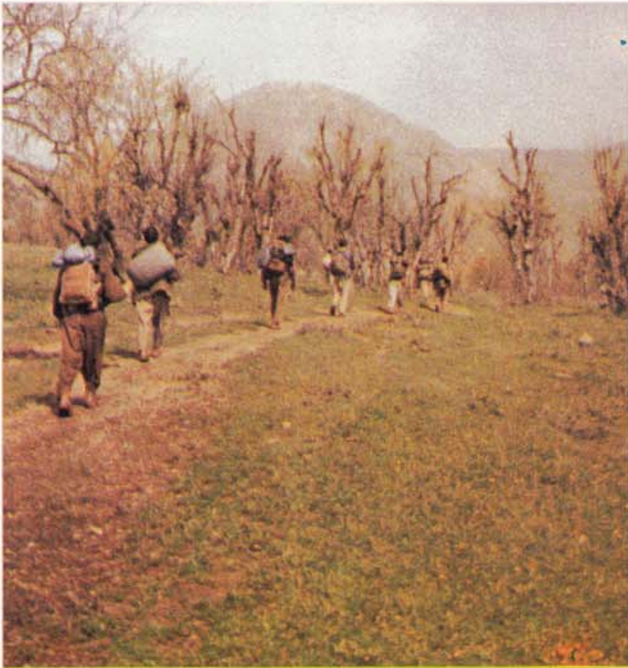

PKK MK
M.H. DURMUŞ
K. PIR
H. KARER

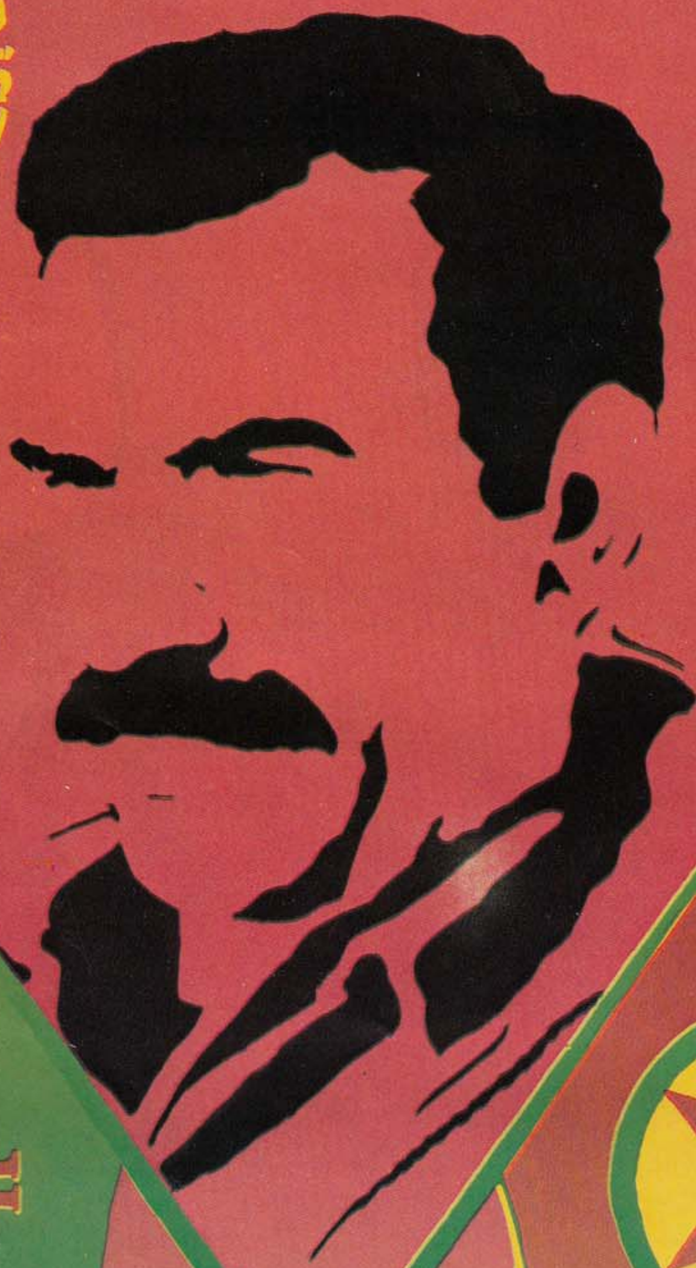

BIJÎ SEROK APO